

ஸ்ரீ

ஸ்ரீகிருஷ்ணயநம:

கந்தரத்தியாய முறையும்

கிருவிருத்தத்தொகையும்.

முதற்கந்தம்.

பக்கம் பாட்டு.

சிறப்புப்பாயிரம்

	க	சு
க-ஆவது மாயவனமிசாவதாரமுரைத்த வத்தியாயம்	௨	சுக
௨ ,, ஸ்ரீநாராதர் தோற்றமுரைத்த வத்தியாயம்	க	கடு
௩ ,, தன்மபுத்திரனாசியலடைந்த வத்தியாயம்	க௨	சடு
௪ ,, கண்ணபிரான் துவரையடைந்த வத்தியாயம்	கக	சுச
௫ ,, பரிட்சித்துவின்றோற்ற முரைத்த வத்தியாயம்	௨௮	௨௦
௬ ,, தன்மன் முதலானவர் வீடுபெற்ற வத்தியாயம்	௩௧	௩௫
௭ ,, பரிட்சித்துக் கலிகடிந்த வத்தியாயம்	௩௪	௪௮
௮ ,, பரிட்சித்துச் சாபமேற்ற வத்தியாயம்	௪௪	௪௧

௨-ஆங்கந்தம்.

க ,, மாயவனிலையுரைத்த வத்தியாயம்	௫௧	௨௦
௨ ,, செளனகாதியார்பினிலையுரைத் த வத்தியாயம்	௫௪	௭
௩ ,, சுகமுனி தத்துவமுரைத்த வத்தியாயம்	௫௫	௨௨
௪ ,, உத்தவர் விதூரனுக்குக் கண்ணன் சரித்திரமுரைத்த வத்தியாயம்	௫௬	௪௩

௩-ஆங்கந்தம்.

க ,, மைத்திரோயர் விதூரனுத் தத்துவமுரைத்த வத்தியாயம்	௬௬	௩௦
௨ ,, மலாவன்றோற்ற முரைத்த வத்தியாயம்	௭௧	௨௦
௩ ,, காலமுரைத்த வத்தியாயம்	௭௪	௧௭
௪ ,, சனகாதியர் தோற்றமுரைத்த வத்தியாயம்	௭௬	௧௬
௫ ,, ஆதிவராக நிலையுரைத்த வத்தியாயம்	௭௯	௬௬
௭ ,, தேவர்முதலியோர் பிறப்புரைத்த வத்தியாயம்	௮௬	௧௬
௬ ,, கருத்தமன்மணம்புரிந்து கபிலர்ப்பெற்ற வத்தியாயம்	௯௨	௫௮
௮ ,, கபிலர் தத்துவமுரைத்த வத்தியாயம்	௧௦௧	௭௧

௪-ஆங்கந்தம்.

க ,, மரீசிமுதலியோர் படைப்புரைத்த வத்தியாயம்	௧௧௨	௩௮
௨ ,, தக்கன்வேள்வி யழித்த வத்தியாயம்	௧௧௭	௮௧
௩ ,, துருவன் பதம்பெற்ற வத்தியாயம்	௧௩௦	௮௩

		பக்கம்	பாட்டு
சு-ஆவது	பிருது மன்னன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்	கசஉ	௯௭
௫	பிராசீன பரிசி ஆவிர்த்தானர் கதையுரைத்த வத்தியாயம்	க௫௬	௮௦
௬	பிரசேதசாக்கியர் பதினமர் கதையுரைத்த வத்தியாயம்	க௬௮	௩௦

௫-ஆங்குந்தம்.

க	பிரியவிரதன் மாபுரைத்த வத்தியாயம்	௧௭௩	௩௩
உ	பரதன் சரித்திர முரைத்த வத்தியாயம்	௧௭௮	௫௦
௩	நாவலந்தீவின் வளனுரைத்த வத்தியாயம்	௧௮௫	௬௨
சு	ஏழுதீவோடு கடலினளவுரைத்த வத்தியாயம்	௧௯௫	௨௮
௫	சூரியமண்டல முரைத்த வத்தியாயம்	௧௯௯	௩௭
௬	மேலுலகுரைத்த வத்தியாயம்	௨௦௫	௧௩
௭	கீழுலகுரைத்த வத்தியாயம்	௨௦௭	௯
௮	நாகவியலுரைத்த வத்தியாயம்	௨௦௮	௨௩

௬-ஆங்குந்தம்.

க	அசாமிளன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்	௨௧௨	௨௯
உ	தக்கன் படைப்புரைத்த வத்தியாயம்	௨௧௬	௨௮
௩	இந்திரன் விச்சீவருபனைக் குருவாகக்கொண்ட வத்தியாயம்	௨௨௧	௧௭
சு	நாராயண கவச முரைத்த வத்தியாயம்	௨௨௩	௩௨
௫	விச்சுவருப விருத்திரர்களைக் கொன்ற வத்தியாயம்	௨௨௮	௩௩
௬	விருத்திர கத்தியை இந்திரன் போக்கிய வத்தியாயம்	௨௩௩	௧()
௭	சித்திரகேதுவின் கதையுரைத்த வத்தியாயம்	௨௩௫	௩௬
௮	மருத்துக்கள் முதலியோர் பிறப்புரைத்த வத்தியாயம்	௨௪௦	௩()
௯	பஞ்சவனவிரதமுரைத்தவத்தியாயம்	௨௪௫	௮

௭-ஆங்குந்தம்.

க	சிசுபாலன் வீடுபேறுரைத்த வத்தியாயம்	௨௪௬	௧௬
உ	இரணியனைக் கொன்ற வத்தியாயம்	௨௪௯	௧௧௨
௩	வருணச்சிரம முரைத்த வத்தியாயம்	௨௬௫	௩௬
சு	இல்லறத்தோர் கதியுரைத்த வத்தியாயம்	௨௭()	௧௬

௮-ஆங்குந்தம்.

க	மனுக்களை யுரைத்த வத்தியாயம்	௨௭௩	௭
உ	கசேந்திர வத்தியாயம்	௨௭௪	௩௬
௩	கடல்கடைந்த வத்தியாயம்	௨௮௦	௫௪
சு	தேவாசுரர் போர்செய்த வத்தியாயம்	௨௮௮	௩௩
௫	மோகினியுருக்காட்டிய வத்தியாயம்	௨௯௩	௨௨
௬	வைவச்சுதனாதிபயரை யுரைத்த வத்தியாயம்	௨௯௬	௧௪

பக்கம் பாட்டு.

எ-ஆவது வாமனாவதார முரைத்த வத்தியாயம்
அ ,, மச்சாவதார முரைத்தவத்தியாயம்

உகஅ அக
நக0 ௨0

கூ-ஆங்கந்தம்.

க ,, இளன்கதை யுரைத்த வத்தியாயம்
உ ,, சையாதி கதையுரைத்த வத்தியாயம்
ந ,, அம்பரீடன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்
ச ,, இக்குவாகுவின் கதையுரைத்த வத்தியாயம்
ரு ,, அரிச்சந்திரன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்
கூ ,, சகரன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்
எ ,, பகீரதன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்
அ ,, கன்மாடபாதன் சரித்திரமுரைத்த வத்தியாயம்
கூ ,, சக்காவர்த்தி திருமகன் சரிதமுரைத்த வத்தியாயம்
க0 ,, தன்னுடைச் சோதிக்கெழுந்தருளிய வத்தியாயம்
கக ,, நிமிரபுரைத்த வத்தியாயம்
கஉ ,, சந்திரன் மரபுரைத்த வத்தியாயம்
கந ,, பாசுரம் விசுவாமித்திரர் கதையுரைத்த வத்தியாயம்
கச ,, யயாதிகதையுரைத்த வத்தியாயம்
கரு ,, பூருமரபுப் பாதன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்
ககூ ,, சந்தனுவின் கதையுரைத்த வத்தியாயம்
கஎ ,, அநுமரபுரைத்த வத்தியாயம்
கஅ ,, ஏனுமரபுரைத்த வத்தியாயம்

நகந கச
நகரு உச
நகக உச
நஉந ந0
நஉஎ ௨0
நந0 உச
நநச கஅ
நநஎ உச
நசக கநஎ
நக0 ௨0
நகச ௨௨
நகஎ ௪0
நஎந ருச
நஅக நஉ
நஅக நந
நகக ௨க
நகச ௪
நகரு ௪அ

டீ-ஆங்கந்தம்.

க ,, திருவவதார வத்தியாயம்
உ ,, பூதனை வீடுபெற்ற வத்தியாயம்
ந ,, சகடமுரைத்த வத்தியாயம்
ச ,, மருதிடைத் தவழ்த்த வத்தியாயம்
ரு ,, விருந்தாவனமடைந்த வத்தியாயம்
கூ ,, மலரவன் சிறுர்க்கன்று கவர்த்த வத்தியாயம்
எ ,, அரவின்மேலாடிய வத்தியாயம்
அ ,, வேய்ங்குழலிசைத்த வத்தியாயம்
கூ ,, கோவியர் துகில் கவர்த்தியாயம்
க0 ,, வேள்விமங்கை யருணவளித்த வத்தியாயம்
கக ,, கோவத்தன மெடுத்த வத்தியாயம்
கஉ ,, கோவியரை மணந்த வத்தியாயம்
கந ,, சங்கருடனைக் கொன்ற வத்தியாயம்
கச ,, ஸ்ரீநாதர் கஞ்சனோடுரைத்த வத்தியாயம்
கரு ,, அக்குரூரன் வந்த வத்தியாயம்

௪0௨ கூரு
௪கரு கந
௪கஎ ௨௨
௪௨க ௨ந
௪௨ரு கந
௪௨எ நந
௪நஉ ௪ச
௪நக நஅ
௪சரு ௨ரு
௪சஅ கஉ
௪ரு0 ௪0
௪ருச அக
௪கக கச
௪எ௨ ௨க
௪எரு நச

கசு-ஆவது மதுரைகண்ட வத்தியாயம்	
கௌ ,, கஞ்சனைக் கொன்ற வத்தியாயம்	
கஅ ,, குரவன் மைந்தற் கொணர்ந்த வத்தியாயம்	
கக ,, உத்தவனைக் கோகுலத்தில் வீடுத்த வத்தியாயம்	
உ௦ ,, அக்குறானை அத்தினுபுரத்து வீடுத்த வத்தியாயம்	
உக ,, சராசந்தனோடு பொருத வத்தியாயம்	
உஉ ,, முசுருந்தற் கருள்புரியத்தியாயம்	
உ௩ ,, உருக்குமிணி மணத்திறமுரைத்த வத்தியாயம்	
உச ,, பிரத்துமனவதரித்த வத்தியாயம்	
உடு ,, சத்தியபாமையை மணம்புரியத்தியாயம்	
உசு ,, சததன்னுவாவைக் கொன்ற வத்தியாயம்	
உ௭ ,, காளிந்தியை மணஞ்செயத்தியாயம்	
உஅ ,, மித்திரவிந்தையை மணம்புணரத்தியாயம்	
உக ,, சத்தியையை மணம்புரியத்தியாயம்	
௩௦ ,, பத்திரையை மணம்புரியத்தியாயம்	
௩௧ ,, இலக்கணையை மணம்புரியத்தியாயம்	
௩௨ ,, நாகாசுரனைக் கொன்ற வத்தியாயம்	
௩௩ ,, உருக்குமிணி யூதரீர்த்த வத்தியாயம்	
௩௪ ,, பிரத்துமன் மணம்புரியத்தியாயம்	
௩௫ ,, அநிருத்தன் மணம்புரியத்தியாயம்	
௩௬ ,, நிருகனுக் கருள்புரியத்தியாயம்	
௩௭ ,, நம்பிமூத்தபிரான் கோகுலமடைந்த வத்தியாயம்	
௩௮ ,, பவுண்டரனைக் கொன்ற வத்தியாயம்	
௩௯ ,, சாம்பன் மணம்புரியத்தியாயம்	
௪௦ ,, பதினொருபிரந் திருவிளையாட்டுரை யத்தியாயம்	
௪௧ ,, சிசுபாலனைக் கொன்ற வத்தியாயம்	
௪௨ ,, சாலுவனைக் கொன்ற வத்தியாயம்	
௪௩ ,, தந்தவக்கிரனைக் கொன்ற வத்தியாயம்	
௪௪ ,, தம்பிமூத்தபிரான் தீர்த்தயாத்நிரைசெய்த வத்தியாயம்	
௪௫ ,, குசேலற் கருள்புரியத்தியாயம்	
௪௬ ,, சமந்த பஞ்சகத்திற் சென்ற வத்தியாயம்	
௪௭ ,, இறந்த குழவினைக் கொணரத்தியாயம்	
௪௮ ,, சுபத்திரை மணமுரைத்த வத்தியாயம்	
௪௯ ,, மிதிலைக்குச் சென்ற வத்தியாயம்	
௫௦ ,, சுருதிகீதைபுரைத்த வத்தியாயம்	
௫௧ ,, விருகாசுரனைக் கொலைபுரியத்தியாயம்	
௫௨ ,, பிரகுமுனி சென்ற வத்தியாயம்	
௫௩ ,, இறந்தமக்களைத் தந்த வத்தியாயம்	
௫௪-ஆவது புனல்விளையாட்டத்தியாயம்	

௪௮௦	௩௩
௪௮௬	௬௭
௪௯௬	௧௪
௪௯௮	௪௨
௫௦௪	௧௦
௫௦௬	௩௫
௫௧௧	௪௨
௫௧௮	௭௪
௫௩௦	௧௮
௫௩௪	௨௪
௫௩௯	௩௦
௫௪௪	௧௫
௫௪௬	௭
௫௪௮	௧௦
௫௫௦	௮
௫௫௧	௨௯
௫௫௬	௩௪
௫௬௨	௧௩
௫௬௫	௨௩
௫௬௯	௭௭
௫௮௩	௧௩
௫௮௬	௧௦
௫௮௮	௨௧
௫௯௨	௫௪
௬௦௩	௪௧
௬௧௬	௧௨௨
௬௩௬	௩௫
௬௪௩	௭
௬௪௪	௪௬
௬௫௩	௨௦
௬௫௬	௩௩
௬௬௨	௧௧
௬௬௪	௨௩
௬௬௮	௬
௬௭௦	௧௨
௬௭௧	௧௪
௬௭௪	௧௦
௬௭௬	௨௩
௬௮௦	௩௩

கக- ஆங்கந்தம்.

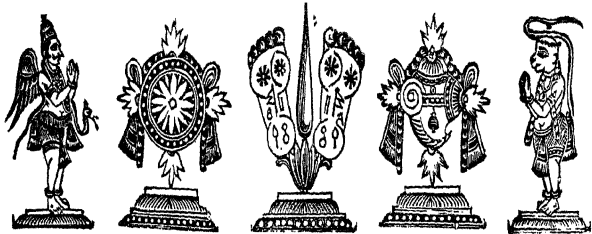
பக்கம் பாட்டு.

க	இருப்புலக்கை பெற்ற வத்தியாயம்	குக	எ
உ	வசதேவற்கு நாரதர் தத்துவமுரைத்த வத்தியாயம்	குக0	சஉ
ந	உத்தவர் தத்துவம் வினா வத்தியாயம்	குகஎ	க0
ச	ஆசிரியரையுரைத்த வத்தியாயம்	குகக	சஅ
ரு	ஞானகன்ம முரைத்த வத்தியாயம்	எ0அ	நந
க	குணவிகார முயர்க்கில்லை யென்ற வத்தியாயம்	எகச	கச
எ	யோகசித்தி யுரைத்த வத்தியாயம்	எகஎ	கக
அ	விபூதியுரைத்த வத்தியாயம்	எஉ0	ந0
க	வருணச்சிரம முரைத்த வத்தியாயம்	எஉரு	நஉ
க0	இயமநியமாதியுரைத்த வத்தியாயம்	எநக	கரு
கக	மனத்தொருமைப்பாடுரைத்த வத்தியாயம்	எநச	க0
கஉ	தேசகாலமுரைத்த வத்தியாயம்	எநசு	கஅ
கந	தத்துவமுரைத்த வத்தியாயம்	எநக	எ
கச	நிந்தை பொறுத்த வத்தியாயம்	எச0	உச
கரு	குணங்கலத்த லுரைத்தவத்தியாயம்	எசச	கஉ
கக	பூசனையுரைத்த வத்தியாயம்	எசக	கக
கஎ	நைம்மிசமடைந்த வத்தியாயம்	எசஅ	கக
கஅ	தன்னுடைச் சோதிக் கெழுந்தருளிய வத்தியாயம்	எரு0	க0

கஉ- ஆங்கந்தம்:

க	கலிதன்ம முரைத்த வத்தியாயம்	எகக	உஅ
உ	கற்கியவதார முரைத்த வத்தியாயம்	எகரு	கக
ந	பிராயமுரைத்த வத்தியாயம்	எகக	கஎ
ச	பரிட்சித்து வீடுபெற்ற வத்தியாயம்	எஎஉ	உரு
ரு	சர்ப்பவேள்வி யுரைத்த வத்தியாயம்	எஎக	கச
க	வேதநான்காக வகுத்த வத்தியாயம்	எஎக	உஅ
எ	மார்க்கண்டேயர் தவமுரைத்த வத்தியாயம்	எஅந	நஅ
அ	சூரியன் கதியுரைத்த வத்தியாயம்	எக0	நரு
க	பாயிரமுரைத்த வத்தியாயம்	எகக	நந
க0	புராணவளவை யுரைத்த வத்தியாயம்	அ0உ	கக

நன்றாக

குருவாழ்க

குருவே துணை.

ஸ்ரீமதேதராமாதுஜாயநம:

ஸ்ரீமத்பாகவதபுராணம்

முதற்கந்தம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

தரவுக்கொச்சக்கலிப்பா.

சீர்பூத்தபரஞ்சுடராய்ச்சித்தாகிக்கானலிடை
நீர்பூத்ததெனவுலகநிறைந்தொளிதன்பாற்றேறன்ற
ஏர்பூத்தமுத்தொழி லுமினிதியற்றித்தனிநின்ற
கார்பூத்ததிருமேனிக்கடவுண்மலாடிநனைவாம்.

பரஞ்சுடர் - பேரொளி, சித்து - ஞானம், கானல் - பேய்த்தேர், ஏர் - அழகு, முத்
தொழில் - மூன்றதொழில், அவை சிருஷ்டி ஸ்திதி சம்மாரங்கள். கார்பூத்ததிரு
மேனி - கரிய திருமேனி. (க)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரியவிருத்தம்.

சிந்தகத்துக்கீழ்மார்த்துதிருமதரகலியடிகள்சிந்தையுட்க
சிந்தகத்துப்பேரின்பக்கடல்கோப்பத்திரைப்புணரிதிவள்வெண்முத்துச்
சிந்தகத்துமன்னுயிர்களொருபெருவீடையுநெறிதெருண்டுகூழ்வி
சிந்தகத்துமலம்றச்செந்தமிழ்மறைசொல்பெருமுனிதாள்சிந்தித்துய்வாம்.

சிந்தகம் - புளியமரம், திரை - அலை, புணரி - கடல், சிந்துஅகம் - சிந்துமிட
மாகியபுமி, வீடு - முத்தி, அகத்துமலம் - அஞ்ஞானம். (உ)

பிறந்தபொழுதே துறந்துபிறைக்குழவிபோனடிப்பப்பின்போய்த்தொன்னூல்
அறைந்தபுகழ்வியாதமுனியாதரத்தான்மதலாயென்றழைப்பச்செவ்வாய்
கிறந்துறையொழியுன்னவுமலர்ச்செழுந்தருவுமெனெயிர்களையாவும்
நிறைந்துறையஞ்சுகமுனிவனிரையிதழ்த்தாமரைமலர்த்தாணினைதல்கெய்வார்ப்.

மு த ற் க ண் த ம்.

துறந்து - சந்யசித்து, பிறைக்குழி - இளம்பிறை, ஆகாம் - அன்பு, நறை - தேன், நிரை - விரிசை. (ந)

கலிநிலைத்துறை.

சுழித்துநல்லமுதொழுகியஞ்சுகமுகஞ்சேர்ந்து
தழைத்தநான்மறைத்தடஞ்சினைக்கற்பகத்தருவின்
பழுத்துதிர்த்ததுபரமபாகவதமென்றிசைக்கும்
வீழுப்பெருங்கனி துகர்ச்சியேவிரும்புவார்மேலோர்.

சுகம் - கிளி, சினை - கிளை, துகர்ச்சி - அநுபவம்.

[சு]

கலிவிருத்தம்.

பூமடந்தைபுணர்ந்தவன்மாக்கதை
நாமடந்தைநவின் நனளாகலான்
காமடந்தையென்றோர்கலியான்சொலின்
பாமடந்தையள்பாடியதாகுமே.

பூமடந்தை - திருமகள், பூதேவி. நாமடந்தை - சரசுவதி, பாமடந்தை - சரசுவதி.

வேறு.

உறைபடுமங்குல்வானுருவவோர்திறம்
சிறைபடுபுள்ளொருசெல்வவல்லவோ;
இறைவனுலறிவினரெடுத்திசைத்ததன்
அறிவினதளவுமேயறைவன்யானுமே.

உறை - நீர், மங்குல் - மேகம், வான் - ஆகாயம், சிறை - சிறகு, புள் - பறவை. ( )

சிறப்புப்பாயிரம்-முற்றிற்று.

பூநீகிருஷ்ணசகாயம்.

மு த ல ர வ து

மாயவனமிசைவதாரமுரைத்தவத்தியாயம்.

கலிநிலைத்துறை.

நாமரைத்தவிசுறைதருசதுர்மறைக்கிழவன்
நெமியுய்த்தலானைமிசமெனநிலநிகழ்த்தும்
பாமமுற்றநல்லவத்திடைநவில்சவனகரோ
ஆமுதற்றவர்சத்திரவேள்வியாற்றினரால்.

தவிசு - ஆசநம், நேமி, (தர்ப்பையால் செய்யப்பட்ட) சக்கரம். நைமிசவனம் - நைமிசாரணியம், நிலம் - பூமியிலுள்ளார், சத்திரவேள்வி-சத்திரயாகம். (க)

அரியமாமகம்புரிதருசாலையிலடைந்த
உரியமாதவச்சூதனுக்குயர்நவிசளித்துப்

மாயவனமிசாவதாரமுரைத்தவத்தியாயம்.

ந்

பெரியமால்கதைகேட்குறுபெட்பினராகித்
தெரியுநான்மறையந்தணர்செப்பலுற்றனரால்.

மகம்-யாகம், பெட்பினர்-விருப்பமுடையவர்.

(உ)

வந்துவெங்கலிவளர்தலிற்றருமங்கடவங்கள்
சிற்தையுற்றொருகுறைவறச்செய்குவதரிதால்
நந்தலின்றியானந்தமாய்நண்ணியஞானம்
எந்தவாற்றினாலியைந்திடுமெனமதித்திருந்தேதம்.

கலி-கலியுகம், கெடுதி. நந்தல் - குறைதல்.

(ங)

வேதநான்கெனவிதித்தவன்விளம்புநற்புராணம்
ஒதுமொன்பதிற்றிரட்டியுமுணர்தருமுரவோய்
காதலோடுனைக்கண்ணனேகாட்டிடக்கண்டேம்
ஏதநீங்கினேமுத்தியுமெமக்கெளிதாமால்.

வேத நான்கென விதித்தவன் - வியாசமுனி. ஒன்பதிற்றிரட்டி-பதினெட்டு, உர
வோய்-அறிவனே, ஏதம் - குற்றம்.

(ச)

தரையின்மேற்பொறைதவிர்த்திடத்தண்ணளிகரந்து
விரியுமன்பினிற்றன்பதம்வேட்டவர்தமக்கும்
பரிவினிற்கொலைபற்றியவளத்தொடுபகைத்துக்
கருதினோருக்கும்வீடருடன்மையேகருதி.

பொறை-பாரம், தண்ணளி - கருணை, பதம்-திருவடி.

(ஊ)

உலகெலாந்தனதகல்வயிற்றொருபுடைகிடப்பக்
கலையரும்புறுகதிரினமதியெழில்கவற்றும்
திலகவாணுகந்தேறவகிதிருவயிற்றுதித்தேதான்
குலவுமாக்கதைகசுறுவாயென்றுசுநினரால்.

ஒருபுடை-ஒருபக்கம், எழில்-அழகு, கவற்றும்-வருத்துகிற.

(சு)

முனிவரித்திறமுரைத்தலுமுமுதுணர்குதன்
அனகன்மாக்கைகேட்பவுள்ளன்புமிக்கதுதான்
வினையினீங்கியமெய்த்தவப்பயனெனாக்குருவைப்
புனிதமாலையாமடந்தையைப்போற்றினன்புகல்வான்.

அனகன் - பரிசுத்தன்.

(ஊ)

அலர்பொலம்பொருட்டரக்கிதழ்முளரியம்போதில்
குலவுசெயிழைகுவிமுகிழிளமுலைமணந்தேதான்
கலையின்மன்னியகலைகளாகனைகடல்வேலி
உலகெலாநிறைந்தவன்றிறமெங்ஙனமுரைக்கேகன்.

பொலம்-பொன்மயமாகிய, பொருட்டு-கர்ணிகை, அரக்கு-செந்நிறம், போதில்-
மலரில், முளரியம்போதில் குலவுசேயிழை - திருமகள், கனை - ஒலிக்கின்ற, வேலி-
எல்லை.

(அ)

கரைக்குறும்பெறிகனைகடற்றுயிலிறைதொன்னூல்
விரிக்கநாண்மடல்விரிமலரவற்குமற்றரிதால்
தெரித்தநான்மறைத்திருமுனியருளிணைக்கிறிதிங்
குரைப்பலென்றுணர்குதமாமுனியெடுத்துரைப்பான்.

கனைகடற்றுயிலிறை-திருமால், மலரவற்கும்-பிரமனுக்கும், திருமுனி-வியாசமுனி.

உரைசெய்வெங்கலியுத்தியைக்கடந்திடற்கோடம்
பொருவிறன்பதந்தோற்றியகங்கையிற்புனிதம்
தெரிதரச்சொலக்கேட்கநற்றெவிட்டிடாவமுதம்
அரியவெம்பவனோய்க்கருமருந்தரிகதைதான்.

உத்தி - கடல்.

(க1)

புரியும்பாதகம்போக்கிடப்புனிதீர்ப்படிந்தால்
உரியமாதவருறவுவந்தூற்றிடுமுற்றால்
மருவெவம்பவந்தீர்த்திமொல்கைதேகேட்பப்
பெருகுமன்புபின்பிறப்பறுஞானமெய்க்குமொல்.

புனிதம் - பரிசுத்தம்.

(கக)

மன்னுமாயுளும் திகளுமிக்கிலாக்கலியில்
தன்னையோர்முறைசாற்றியதவத்தினர்தமக்கும்
பன்னுதொல்கதைபத்தியிற்றேகேட்குராதமக்கும்
துன்னுவெம்பவந்தீர்த்துவீடருளுவன்றெல்லோன்.

மதிகளும்-அறிவுகளும், தொல்லோன்-திருமால்.

(கஉ)

பவமெலாந்தொலைத்தருள்கதைபத்தியிற்றேகளான்
புவியின்மேற்பிறந்தென்பயன்புனிதனற்கதையை
நவிலுநாலீனாநண்ணியவன்பொடுகேட்கும்
செவியினோதவத்தால்வருஞ்சென்மமேசென்மம்.

நவிலும் - சொல்லுகிற.

(கங)

துளவினான்பதத்தன்பிலராய்நனிதுணர்ந்தே
அளவிலாதற்கருமங்களாற்றினுமறிவின்
வளமிலாதவராயுடல்வருந்துராமக்
கிளரும்வான்கதியடைந்திடக்கிடைப்பதொன்றிலையால்.

துளவினாள் - துளவமாலையைத்தரித்ததிருமால், ஆற்றினும்-செய்தாலும். (கச)

நலத்தினிற்றிகழ்நான்கெனும்வருணவாச்சிரமம்

புலத்தினிற்றிமகருமங்களாற்றியிற்புரியின்

மர்யவனமிசாவதார்முரைத்தவத்தியாயம்.

நி

வலத்தின்மிக்குயர்மாயவனமகிழ்தாமருவும்
பலத்தையிச்சியாதாற்றுவோர்பரஞ்சுடராவார்.

நான்கெனும் வருணவாச்சிரமம் - பிரம கூத்திரிய வைசிய சூத்திரர் என்னும்
நான்குவருணமும், பிரமசரியம், கிருகஸ்தம், வாகப்பிரஸ்தம், சந்நியாசம் என்னும்
நான்கு ஆசிரமங்களும். (கரு)

ஆற்றுமோர்வினையுருப்பெயரடைந்திடாவமலன்
சாற்றுதாமதத்தாலரனுருவெனச்சார்ந்தான்
போற்றிராசதத்தாலயன்புரமெனப்பொலிந்தான்
ஏத்துசாத்துவத்தாலரியுருவெனவியைந்தான்.

அமலன்-பரிசுத்தன், புரம்-சரீரம்.

(கசு)

தாமதத்தனுத்தாவருந்தாவாஞ்சார்ந்த
தூமமற்றிராசதத்தனுச்சொல்லுசத்துவத்தின்
ஆமுதற்றனுவாங்கெழுமக்கினியதுதான்
வாமமூர்த்தியைத்தரிசினமாக்கிடும்வகையால்.

தனு - சரீரம்.

(கஎ)

முத்தரானவர்பிரமமொன்றெனத்தனிமொழிவாரீ
வித்தைசேர்தருமுளத்தினோர்விராட்டுவைநயப்பார்
சுத்தரானவர்பரமவான்மாவெனச்சொல்வார்
பத்தியோர்பகவானெனவேநனிபகர்வார்.

நயப்பார் - விரும்புவார்.

(கஅ)

கேடில்வேதமுமகங்களுங்கெழுமியதவமும்
நீடியோகமுந்தானமுநிகழ்த்தியகதியும்
கூடுமொயையுந்தருமமுங்குலவியவீடும்
நாடுஞானமுநவிலினாராயனெனுமரில்.

மகங்களும் - யாகங்களும்.

(கக)

பின்னபின்னமாத்நருக்களிற்றிற்றங்கியதழலின்
உன்னுகூத்தினிற்பற்பலவேடமுற்றவரின்
மன்னுமெவ்வுலகத்தினுமருவியேழ்பிறப்பாத்
துன்னுநல்லுருவாகவுந்துலங்குவன்றெல்லோன்.

தழலின் - நெருப்புப்போல், ஏழ்பிறப்பு-தேவர், மக்கள், விலங்கு, புள், ஊர்வன
ரீர்வாழ்வன, தாவரம். (உ௦)

ஆயிரந்தலையாயிரங்கண்மலரணிசேர்
ஈயிரம்புயமாயிரஞ்சேவடிதழைப்ப

மு த ற் க ந் த ம்.

ஆயிரத்தலையாவினினறிதுயிலமர்ந்த
ஆயிரம்பெயரிறைகலையளப்பிலவுளவால்.

ஆயிரத்தலையாவு - ஆதிசேடன்.

(உக)

இலகுமேழ்பிறப்பினில்வருசராசரத்தோடும்
உலகெலாந்தனியுதிப்பதுமொழிந்தடங்குவதும்
அலகிலாதவன்பாலலதிலையவயமாம்
கலையலாதுவேறுலகெனக்காட்டவுமிலையால்.

சராசரம் - சஞ்சரிப்பனவும் சஞ்சரியாதனவுமாகிய வுயிர்கள்.

(உஉ).

உரியமாயையாலுலகெலாம்படைத்திடவுவந்து
விரியுமண்டமாய்வளங்கியவிராட்டுவாம்புருடன்
மருவுதன்கலையாற்கவுமாரமாய்வயங்கல்
வரியராஞ்சனகாதிபராயவதரித்தான்.

உவந்து-விரும்பி, கலை-அமிசம்.

(உ௩)

ஆதியாமவதாரமாய்ப்புருடனையதைவார்
கோதிலாதவன்குலவிரண்டேமுதலாக
எதற்கவதாரங்கெடுத்தமையினிரான்
ஒதுகெனெனச்சூதமாமுனியெடுத்துரைப்பான்.

எதம் - குற்றம்.

(உ௪)

இறைவனுமாலேனமாய்ருநிலமெடுத்தான்
மறைசொனாதனாய்ப்பஞ்சராத்திரம்வகுத்தான்
விறல்செய்மாநராணராய்த்தவம்விரித்தான்
உறையுந்தாய்க்குறக்கபிலனாய்த்தத்தவமுரைத்தான்.

ஏனம் - பன்றி, பஞ்சராத்திரம்-வைவ்ஷணவாகமம்.

(உ௫)

வித்தைசோத்தத்தாத்திரபனாய்வின்னவர்போற்ற
அத்திரிக்குறன்மகனெனவுதித்தலர்க்கனுகும்
புத்தியாலரிதூண்வரப்போற்றுவோன்றனக்கும்
தத்துவந்தெரித்துரைத்தனன்றரணிமேன்முதல்வன்.

தத்தாத்திரயன் - அத்திரிமுனிவனுக்கு அருகையுள்ளிடத்துச் சிறுமாலம்ச
மாகப்பிறந்த புதல்வன். அலர்க்கன் - குவலயாசுவன் என்னும் அரசன்மகன். (உ௬)

ஒதுநான்மறைருசியெனவுரைதருமுரீவோன்
மாதவத்தினுன்மாமகப்புருடனுதித்தேச
ஆகியாகியமனுவினையடைந்தனனாய்
காதலாற்றாவிடபனுக்கருதுவீடுற்றான்.

ருசி-ஒரு பிரசாபதி, இவன்மனைவி ஆகதி, இவன் மகன் யஜ்ஞன்-நாபி, ஆக்ரீத்
ரன்மகன், இவன்மனைவி மேருதேவி, மகன் இடபன். (உ௭)

பிருதுமன்னவனாகியேபெருவளஞ்சுரப்பக்
கருதுபூமியைக்கற்றனன்மீனுருவெடுத்தே
மருவுசீர்த்திவைவச்சுதனெனும்பெயர்மனுவாம்
அரசர்கோனென்வந்தரத்தடைகெடக்கெடுத்தான்.

பிருதுமன்னவன்-பிருதுசக்கரவர்த்தி, இவன் பூமியைப் பசுவாகவும் மனுவைக்
கன்றாகவுஞ் செய்துகொண்டு எல்லாவளங்கோயும் கற்றதான். இவன் சுவாயம்புமனு
வின் வமிசத்தான். வேரன்மகன், இவன் மனைவி அர்ச்சி, மக்கள் அந்தரத்தாநன்
தூமரகேது முதலியோர், இவன் சந்த்ருமாரால் ஞானோபதேசம் செய்யப்பெற்
றவன்.

அந்தரத்துறைய்மரருமசுரருங்கடையும்
மந்தரத்தினெமறுகுமவ்வாரிதிமருவிச்
சுந்தரப்பெருங்கமடமாய்முதுகினிற்சுமந்தான்
கந்தரத்தினிற்கவத்துவங்கவினியகண்ணன்.

அந்தரம் - விண்ணுலகு, மந்தரம்-ஸ்ரீமலை, வாரிதி-கடல், கமடம்-ஆமை, கந்தரம்-
சுழுத்து, கவத்துவம்-கெளஸ் துபமணி. (உ௮)

மருவுவேலையின்வயங்குதன்வந்தரிபகவான்
உருவமாகிரல்லமுதுறைகடத்தொடுமுதித்தான்
பொருவினமோகினிவடிவமாய்ப்புத்தமுதத்தை
இருவிசம்பின்வாழிமையவர்க்கீந்தனனிறைவன்.

வேலை - கடல், தன்வந்தரிபகவான் - ஆயுர்வேதகர்த்தா, இவன் பாற்கடல்கடைய
ப்பட்டகாலத்தில் அநினின்றும் அமிர்தகலசத்தோடும் பிறந்தவன். அமுதுறைகடம்-
அமிர்தகலசம். (உ௯)

சனகராதியரேத்துறத்தயங்குதம்பத்தின்
அனகமாநரமடங்கலாயவதரித்திகலும்
கனகனாகியகடுந்திறலோனெஞ்சுதழ்ந்த
சினகவாளினுன்மாய்தாச்சினந்துடன்கிண்டான்.

தயங்கு-வினங்குகின்ற, தம்பம் - தூண், நரமடங்கல் - நாசிகம், கனகன் - ஐர
ணியன், சினகவான் - சிலங்கம்வான், (சிறுநகமாகியவான்.) (௬௦)

சினக்கும்வான்வலியவுணர்செய்தீமைசொல்லதி
தனக்குவாமனனாகிநற்றனிமுதலுதித்தே
உனக்குநீன்புகழுற்றிடவுவந்துமாவலிரீ
எனக்குமுவடியிடமருனென்றுமுனிர்ந்தான்.

அதிதி - காசிபன்மனைவி, தக்கன்மகன். வாமநன் - மாவலியினிடத்தில் மூவடிம
ண்யாசிக்குவெடுத்த குறள்வடிவன். (௬௧)

பரசுராமனுப்பாரினிற்றலைமுறைமுவேழ்
அரசர்மாமுடி துணித்தனன்வியாதனுிறைவன்
விரவுமாமறைநான்கெனவகுத்துமேன்முறையால்
உரைசெய்வேதத்தின்முன்மறைபயிலனுக்குரைத்தான்.

பரசுராமன் - ஜமதக்கிநிகன், இவன்தாய் இரேணுகை. பயிலன் - ஓர்இருடி,
(௩௩)

வழுத்துசீரிரண்டாமறைவைசம்பாயனற்கும்
முழுத்தசாமத்தைச்சயிமினியாமுதலவற்கும்
தழைத்துமேவுநான்காமறைதனைச்சுமந்துவுக்கும்
தொழுத்தகும்படிபுராணமென்றந்தைக்குஞ் சொற்றான்.

இரண்டாமறை - யஜுர்வேதம், வைசம்பாயனன் - விசம்பன்என்னும் ஓர்இருடி
மகன், வியாசமுனி மாணக்கருளொருவன், இவன்பாரதத்தை ஜநமேஜயனுக்குஉரை
த்தவன், சாமம் - சாமவேதம், சயிமினி - வியாசசீடரிலொருவன், நான்காமறை - அத
ர்வணவேதம், சுமந்து - வியாசசீடரிலொருவன் (௩௪)

அணிசெய்காவகுமுடியாத்தியிலிராமனென்றடைந்து
புணிசெய்வானரப்படைகளாற்பரவையையடைத்து
மணிசெய்மாமதிளில்லங்கையின்மருவிராவணனைத்
துணிசெய்தான்வந்துபதத்துணைவானவந்தொழுவான்.

பரவை - கடல், பதத்துணை - இரண்டுதிருவடி. (௩௫)

தெண்ணிலாநகையுரோகினிதேவகிவயிற்பால்
வண்ணனுகியவிராமனுமலர்த்தசெங்கமலக்
கண்ணனுகியகண்ணனுமெனவந்துகடல்குழ்
பெண்ணினீடலைப்பெரும்பொறைதீர்த்தனன்பெரியோன்.

உரோகினி - வசுதேவன்மனைவி, பலராமன்தாய் - தேவகி. வசுதேவன்மனைவி,
பூதீகிருஷ்ணன்தாய். கடல்குழ்பெண் - பூமிதேவி. (௩௬)

புனிதன்கிடேதயத்திற்புத்தனென்றுதித்தும்
துணிசெய்வெங்கலியிறுதியிற்றுரகமாயெழுந்தும்
பனிசெய்தெண்டிராப்பாரினிற்றகைஞரைத்துணிந்தே
இனிதுநல்லறனிலையினிறுத்துவனினியால்.

கலியிறுதி - கலியுகமுடிவு, துரகம் - குதிரை (கற்கியவதாரம்) (௩௭)

இருபதேதாடிரண்டெனுமவதாரங்கன்முறையே
மருவுமிங்ஙனமாயவன்கலைகளாலின்னும்
கருதுசீரவதாரங்கன்கணக்கிலையெண்ணின்
அரியவாரிதிமணலினுமேநகமென்றறவார்.

கலைகள் - அமிசங்கள்,

மாயவனமிசாவதாரமுரைத்தவத்தியாயம்.

போற்றுதேவர்கண்மணுக்கண்மற்றவரெழிற்புதல்வர்
சாற்றுமாந்தர்கண்மரீசியேமுதலியதவத்தோர்
ஆற்றாரீர்ப்பிறிவெனவவன்கலையினிற்பிரிவாய்த்
தோற்றுவாரிதையேத்துவார்தொல்லைநயறுப்பார்.

ஏத்துவார் - துதிப்பவர்.

(நக)

திருந்துநல்லறிவாயவன்குணத்தொடுசேர்த்து
வருந்துமுத்தொழிலியற்றுமாமாயையமணந்தே
இருந்தனன்னெனத்தோன்றினுமிவையுளத்தறிவு
பொருந்தினோக்கின்வெங்கானலிற் புனலெனப்போமால்.

மணத்தல் - கலத்தல் - புனல் - நீர்.

(ச0)

பற்றுநீக்கியபராசரற்குதித்தநற்பாலன்
கொற்றமால்கதைவகுத்தவன்குமரனுக்கிசைப்ப
வெற்றிமாதவமைந்தனும்விண்ணோதனுக்குச்
சொற்றவாரியான்சொல்குவன்கேண்மினென்றுரைத்தான்.

பராசரற்குதித்தநற்பாலன் - வியாசமுனிவன், அவன்குமரன் - சுகமுனி. (சக)

மாயவனமிசாவதாரமுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - சள.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

இரண்டாவது

ஸ்ரீநாரதர் தோற்றமுரைத்தவத்தியாயம்.

உரைத்தவாசகங்கேட்டலுமுனிவரருவந்து
வரத்தின்மிக்கவவ்வியாதமாமுனிவன்மால்கதையை
விரித்தவாறெவன்காரணம்விளம்பயார்சொன்னார்
அருத்திமாதவசொல்கெனச்சூதனங்கறைவான்,

உவந்து - மகிழ்ந்து, அருத்தி - ஆசை.

(க)

கடல்வயிற்றெழுகற்றைவெண்கதிர்மதுகடுப்ப
நெடுநிலாப்பொழிநிரையிதழ்முனரிவீற்றிருப்பான்
வடமொழிப்பெயர்வயங்குநல்வளந்திகழ்பேர்யாற்
றடைகரைத்தலைவியாதமாமுனிவரனடைந்தான்.

கடுப்ப - நிகர்க்க, முனரிவீற்றிருப்பான் - தாமரைமலரில் வீற்றிருப்பவளாகியசரசுவதி, நெடுநிலாப்பொழி நிரையிதழ்முனரிவீற்றிருப்பான் வடமொழிப்பெயர் - சரசுவதி.
நிலவரைப்பினிலுறைபவர்கெஞ்சுகந்தெருளப்
பலவுரைத்தனம்புராணநூல்பாரதந்தெசரித்தேதம்

மலைவறப்பழமறை வகுத்துரைத்தனமென்றே.

இளகியெம்முளந்தெருடரப்பெற்றிலமின்னும்.

தெருடர - தெளிய.

வரிச்சுரும்பிமிர்வண்டுழாய்முகில்கையினிது
விரித்திலமினிவிளங்கயாம்விரிக்குவமென்றாக்
கருத்தினெண்ணினனிருந்துழிக்கனிந்ததெள்ளமுதைச்
சிரித்தவிண்ணிசையாழ்முனியவ்வழிச்சேர்ந்தான்.

சுரும்பு - வண்டு, இயிர் - ஒலிக்கின்ற, துழாய்முகில் - திருமால், சிரித்த - பரி
கசித்த, யாழ்முனி - நாரதன். (ச)

சேர்ந்தயாழ்முனிசெழுமறைக்கிழவனைநாக்கி
ஆர்ந்தநூல்பலவுரைத்தனையாயினுமன்பால்
ஒர்ந்துமால்கையுரைத்திலபோலுமுட்டெளிய
வார்ந்துதெள்ளமுதொழுகமற்றவன்கதைவகுப்பாய்,

மறைக்கிழவன் - வியாசமுனி.

(ரு)

களிக்குமஞ்சிறைவண்டுணக்கலுழியந்தேறல்
துளிக்குந்தாமணாக்கிழவனோடுகெலாந்தோற்றி
அளிக்குமாயவன்கதையலாலாரிடுணெஞ்சம்
தெளிக்கவல்லதுபிறிதுமொன்றுளதுகொறெறியின்

கலுழி - கலங்கனீர், தேறல் - தேன், தாமரைக்கிழவன் - பிரமன்

(சு)

மானதப்பெருந்தடத்தினின்மருவியவன்னம்
கானகச்சிறுகாக்கைசேர்தடங்கருதாதால்
நீனிற்செழுமுகில்கதைநிகழ்த்திடக்கேட்போர்
ஞானமிக்கவராய்ப்பிறிதொன்றையுநாடார்.

மானதப்பெருந்தடம்-ஒருபெரும்பொய்கை, இதுகைலாசத்தில் ருபேரன்வீட்டி
பிரமனால்நிருமிக்கப்பட்டிருப்பது, நீனிற்செழுமுகில் - திருமால். (ஈ)

கன்னியந்துழாய்க்கரியவன்கதைகளேயன்றிப்
பின்னமற்றொருகதையும்வெம்பிறவிநோம்போக்கா
முன்னமால்கதைகேட்டதான்முடிந்ததென்பவநோய்
அன்னவாறுகேளெனமுனிநாரதனைவைவான்.

பவநோய் - பிறவிநோய்.

(அ)

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

வழிந்துமட்டொழுமுளரியம்பசந்தார்வனையுமோர்மறையவன்மனக்குத்
தொழும்புபட்டொழுமுளரியம்பசந்தார்வனையுமோர்மறையவன்மனக்குத்
பொழிந்திடுந்தண்கார்ப்பருவம்வந்துகூப்புகன்மவம்மறைவலானம்னைவாய்த்
தழைத்தெழுமார்வம்பேர்முதறடிந்துதலைப்படுதுறவினாடைந்தார்.

மட்டு - தேன், தார் - மாலை, ஆர்வம் - ஆசை.

ஸ்ரீநாரதர்தோற்றமுரைத்தவத்தியாயம்.

க் க

அடைர் திடுமெதிகடமக்கெனையேவலந்தணன்செய்திடப்பணித்தான்
கடந்தவார்மிகவுண்மகிழ்ந்திடும்படிசெய்கருத்தினனேவல்செய்தவர்சேர்
இடந்தனின்மருவிதுகர்த்திடுசேடமிருந்தவர்சொல்லினுண்டதனால்
தொடர்ந்திடுபாவம்வேரொடுந்தொலையத்துலங்கியதுள்ளமுமாதோ.

எதிகள் - துறவிகள், துகர்தல் - உண்ணல், சேடம் - மிச்சில் (எச்சில்) இருந்த
வர்-பெருந்தவத்தினர். (க0)

சங்கொடுதிகிரிதாங்கியதடக்கைத்தாமரைக்கண்ணினுன்சரிதம்
அங்கவாமுதழுற்றிருந்தொழுகவறைவதுகேட்டனனதனால்
கங்கைகுழ்கமலத்தாளினுற்கண்புகனித்திடவறிவொடுபொலிந்தேன்
பொங்கராத்தீண்டியின்றவளிறப்பப்பொன்வரைச்சாரல்வாய்ப்புக்கேன்.

திகிரி - சக்கரம், பொன்வரை - மேருமலை. (கக)

தற்பரமாகியமலமாய்நின்றதலைவனைக்காண்குதுமென்றோ
வெற்பினிற்றவஞ்செய்காலையிப்பிறப்பின்விழியெதிர்காண்கிலையெனவோர்
சொற்பெருவிசும்பிலெழுந்ததுவினையாற்றேறன்மும்வடிவம்வீழ்த்திடலும்
கற்பமொன்றொழியுக்கண்படைபொருந்துங்கடிமலரவனிடத்திறேன்.

வெற்பு - மலை, விசும்பில் - ஆகாயத்தில், கண்படை - நித்திரை, கடி - வாசனை.
உடைக்குமவெண்டாங்கக்கருங்கடன்முகட்டிலுறங்குமவ்வுறக்கம்விட்டரும்பு
வெடித்தபூங்கமலமலர்புரைசெங்கண்விழித்தனன்விழித்தநானைமறைதூல்
வடித்துணர்மரீசியங்கிராவாதிமாமறைக்கிழவரைமுறையின்
படைத்தனன்படைக்குங்காலையில்யானும்பனிமலரவனிடத்தித்தேன்.

தரங்கம்-அலை, புரை - நிகர்த்த. (கங)

விளக்கழற்கொழியாவெண்மதிக்கலாவிரிதிரைக்கருங்கடன்முகட்டின்
முளைத்துயர்பசும்பொன்வரைவலந்திரியுமோட்டுவெங்கதிரவற்கேகா
உளத்திருங்கடியுமாயவன்றென் னூலுமைதியென்றுபைந்தேறல்
துளக்கறவொழுகியன்னபைந்தொடையாழ்த்தொன்முனிசொற்றனனகன்றன்.

அழல் - நெருப்பு, மதி - சந்திரன், வெங்கதிரவன் - சூரியன், உளத்திருள் - மன
விருள் (அஞ்ஞானம்) சொற்றனன் - சொல்லி. (முற்றெச்சம்.) (கச)

நாரதனகலநான்மறைக்கிழவனகுமணிச்சடிகைநாகணையான்
பார்பொதிபசுந்தாட்டாமரைபரவிப்பழமறைபொருவுபாகவதம்
தேர்தொறுமமுதழுற்றிருந்தொழுகுதிஞ்சொலாற்றெள்ளிதிற்புணர்தாங்
கார்வமொடிருந்துமுதுணர்சுகன்மனஞ்செவிரிறைத்தனனன்றே.

நகு - விளங்குகின்ற, மணீ - மாணிக்கம், சடிகை - உச்சி, நாகணையான் - சர்
ப்பசயநன், பொருவு - நிகர்த்த, தீஞ்சொல் - இன்சொல். (கரு)

ஸ்ரீநாரதர்தோற்றமுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்.—௬௨

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

முன்றுவது

தன்மபுத்திரன் அரசியலடைந்தவத்தியாயிட்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரியவிருத்தம்.

அனையதுகேட்டவாறேறயரும்பெறற்காட்சியெல்கின்
வினவனமெறிந்துசாய்த்தவியாதமாமுனிவன்மைந்தன்
பனிமதிக்கவிகைநீழற்படுதிரைவையங்காக்கும்
குனிசிலைவிசயன்மைந்தன்குமரனுக்குரைசெய்தானால்.

எல்கின் - ஆயுதத்தால், எறிந்து - வெட்டி, வியாசமாமுனிவன்மைந்தன் - சுகன்,
விசயன்மைந்தன் - அபிமந்யன், குமரன் - அபிமந்யன்மகனாகிய பரிக்ஷித்து. (க)

என்னலுமுனிவர்கொல்வாரியாதினும்பற்றென்றின்றித்
தன்னையேநோக்கின்மதபோதனன்மன்மைசாற்றின்
உன்னியவையங்கொள்வாறோபசப்பீர்கொள்காலம்
துன்னுவன்மனைகளன்றித்தொன்னகர்மனையின்வைகான்.

ஐயம் - பிகை, பசப்பீர் - பசும்பால்தாரை; (உ)

மத்தர்போன்முகேரேபோல்வனைதுகிலின்றிஞான
வித்தகேரோநாட்சென்றான்வியாதமாமுனிபின்செல்ல
அத்திசையரம்பைமாதரணிதுகிலின்றிக்கூலம்
தத்திவெண்டரளஞ்சிந்துதடநதியாடுவாரால்,

துகில் - ஆடை, கூலம் - கரை. (ங)

நீடியநதியிலாடுநரிழையரம்பைமாதர்
வீடறிசுகனைக்கண்டுமென்றுகில்வனைநதிலாராய்
நாடிநான்மறைகள்சொற்றநற்றவவியாதனைக்கண்
டோடினார்க்காசென்றற்றருடுத்தனர்நாணித்தானை,

வனைநதிலாராய் - உடுக்காமல், தானை - ஆடை. (ஈ)

வரம்பிலாமறையநான்காய்வகுத்தவன்வனப்புவாயந்த
அரம்பையர்தம்மைநோக்கியனார்கொருதுகிலிலாதான்
நிரம்பியவறிவன்சென்றுநீங்கியபின்னர்பாழின்
நரம்பைவெல்சொல்லீர்சொன்மின்றனுகிலுத்ததென்றான்.

வனப்பு - அழகு. (ஐ)

எடலர்கூந்தன்மாதரிசைத்தவம்முனியைநோக்கி
ஆடவரிவர்கண்மற்றையரிவையரிவர்கொன்ன

தன்மபுத்திரன் அரசியலடைந்தவத்தியாயம்

க்

நாடுதனினைக்குண்டந்தநற்றவன் நனக்க தில்லை

பீசொன் முனிவெவன்றேபேசினரகன்றுபோனார்.

ஏடு - பூவிதழ், ஆடவர் - புருடர், அரிவையர் - மாதர், பீசொல் - பெருமைநிறைந்த. (சு)

இவ்வண்ணமறிவுதானையிலங்கியசுகன்றான்யாண்டு

மைவண்ணத்தடக்கையானைமருவினன்கண்டுசொன்னான்

கைவண்ணக்களிற்றான்கேட்டதென்னெகொல்கருதியென்றார்

கைவண்ணப்புலன்செற்றேருக்கன்பொடுகுதன்சொல்லும்.

யாண்டு - எவ்விடத்தில், மைவண்ணத்தடக்கையான் - பரிசுநீர்தரத்திரன், கைவண்ணக்களிற்றான் - அரசன், கைவண்ணப்புலன்செற்றேர் - கீம்புலன்களை வென்றவர். (ஏ)

துன்னுவாளரவுதீண்டித்தொலைந்திடவுயிர்தானென்று

முன்னமோர்மறையோன்மைந்தன்மொழிதருசாபமேவி

மன்னவன்வெறுத்தியாவும்வரதிக்கரையினுற்றான்

அன்னவன்மன்னையங்கேயருந்தவன்கண்டுசொன்னான்.

வரதி - கங்காநதி.

(அ)

என்றலும்பரவைகுழந்தவிரூரில்ங்காக்குமேந்தல்

ஒன்றியசெல்வமெல்லா முடலொடும்வெறுத்தானென்றாய்

நன்றவன்செய்தியெல்லாநவிலுதியென்றுமோகம்

வென்றவர்கூடற்சூதன்விழுந்தவர்க்கியம்பலுற்றான்.

பரவை - கடல், ஏந்தல் - அரசன், விழுத்தவர் - பெருந்தவத்தினர்.

(க்)

கருமுகிற்குலங்கள்பெய்யக்கடையுக்கடனீர்வான்போய்ப்

பெருகுதல்பாலவந்தபெய்முகிற்குலங்களாகக்

சூருகுலத்தரசர்சேனைக்குரைகடலிகலித்தம்முன்

பொருதுடைந்தரசுவெள்ளம்பொன்னுலகடைந்தபின்னர்,

கடையுக் - யுகார்த்தம், குரை - ஒலிக்கின்ற, இகலி - பகைத்து, பொருது - போரிட்டு. (க0)

வேறு.

காற்றின்மாமகன்கடுங்கதைப்புடைப்பினூற்கவின்பெறுகவான்ற்றுச்

சீற்றவாளராவயரியமன்னவன்செருக்களத்திடைவீழ்ப்

பாற்றினஞ்சுழல்பரிதிவேற்றுருபதன்பாவைபாலகரைவர்

மாற்றருத்துயில்புரிவுழிமுருக்கினன்வன்றிறம்பரித்தாமா.

காற்றின்மாமகன் - வீமன், கவின் - அழகு, கவான் - தொடை, அராவயரியமன்னவன் - துரியோதனன், செருக்களம் - போர்க்களம், பாற்றினம் - பருந்தினகூட்டம், பரிதி - ஒளி, துருபதன்பாவை - துரோதபதி, பாலகரைவர் - இளம்பஞ்சபாண்டவர், பரித்தாமா - அசுவத்தாமா. (கக)

மஞ்சர்மாய்தலுமஞ்சகங்கீண்டெழுமலர்க்திர்த்தடித்தன்ன
அஞ்சொலாயிழையமுதலுமழற்கின்றனரும்பெறன்மகராவி
துஞ்சுவாளுறைகழித்தவன்கருந்தலைதுணிக்ருவன்யானென்னாச்
செஞ்சிலைத்தழும்பிருந்தேதோட்டனஞ்சயன்றேரிவர்த்தன்னசென்றான்.

மஞ்சர் - மைந்தர், மஞ்சகம் - மேகத்தினிடம், தடித்து - மின்னல், அழற்.
அழாதே, துணிக்ருவன் - வெட்டுவேன், இவர்த்தன்ன - ஏறி. (முற்றெச்சம்.) (கஉ)

கண்ணன்றன்னெடுகிடக்கடைசிவந்தவன்கன்னற்றெழுகாண்மவ
வண்ணவாட்சிலைத்தனஞ்சயன்வெஞ்சினமடங்கல்போலவானைக்கி
அண்ணல்வாம்பரிவிரவியபெயரினானஞ்சினனகன்றேழுடித்
தண்ணந்தாமரைத்தவிசுறைதனிமுதறழற்படைதொடுத்தெய்தான்.

காண்மவம் - அருச்சுனன்வில், மடங்கல் - சிங்கம், பரிவிரவியபெயரினான் - அசு
வத்தாமன், தாமரைத்தவிசுறைதனிமுதறழற்படை - பிரமாஸ்திரம். (கஉ)

ஏழொடேழுலகங்களுமெரிதரவெறிதிணாக்கடன்மேய்ந்த
ஊழியாரழல்கடுப்பவெங்நன்றிறனமிழ்ந்ததுவரலோடும்
ஆழியான்முகநோக்கினன்வரிமிடற்றஞ்சிறையளிகோடி
சூழந்தன்னெணர்ச்சோலைவெந்தியுணத்தொடுகிலெவனைத்தோய்கேள்

கடுப்ப - நிகர்க்க, ஆழியான் - கண்ணபிரான், சோலை - காண்டவவனம். (கசு)

பாட்டுவண்டிமிர்மலரினன்படையிதுவிட்டனன்பரித்தாமா
மீட்டலாங்கவனறிகலனையுமவ்விறற்படைதொடுகென்னாச்
சூட்டராவனைத்துயிலொழிபரம்பொருடுவரிதழ்மலர்விள்ளக்
கோட்டினுஞ்சிலைதொட்டனனயன்படைசூலத்ததுகிலமாதோ.

மலரினன்படை - பிரமாஸ்திரம், இத்தழ்மலர்விள்ள - திருவாய்மலர்த்தருள், அய
ன்படை - பிரமாஸ்திரம். (கரு)

தொட்டவெங்கணையுழியினுலகெலாஞ்சுட்டவெங்கிறேரோல்
முட்டிநின்றெதிர்படையொடுபொரவெளிமுகடுதீர்த்துக்காண
விட்டிலங்கியவயன்படையிரண்டையுமீட்டனன்விரைத்தெய்திக்
கட்டினுன்மறைக்கானையையிரங்கண்ணினுன்றருகானே.

மீட்டனன் - மீட்டுக்கொண்டு, மறைக்கானே - அசுவத்தாமா, ஆயிரங்கண்ணினு
ன்றருகானே - அருச்சுனன். (கசு)

உருவப்பூணையுயிர்முரைகாதலருநங்குழியுயிர்மாய்த்த
சூருதிவாட்படைக்குரிசிலைக்கொல்லுகொல்லுகொணப்பல்கால்
அரவவெண்டிரைப்பாற்கடன்முகட்டினினம்புயிழிதுஞ்சும்
கருணைமாகடல்கூறினன்றனஞ்சயன்கருத்தினைத்தெரிசிநிப்பான்.

காதலர் - பாலகர், குரிசில் - அசுவத்தாமா, கருணைமாகடல் - கண்ணபிரான். (கஎ)

தன்மபுத்திரன் அரசியலடைந்தவத்தியாயம். கரு

ஆட்டுவண் டியிர் தாரினும் த்தரையஞ்சினரடைந்தோரைக்
கோட்டினிற் புரிகொடிஞ்சியந்தேரோடு கொல்படையிழந்தோரைத்
தோட்டபூங்குழன்மகளிரைமழவரைத் துயில்புரிநூர்தம்மை
வீட்டினூர்தமைவீட்டனல்லறனெனவிரித்தனனுரைசெய்தான்.

அஞ்சினர் - அஞ்சி (முற்றெச்சம்.) கோடு - மலை, தோட்ட - இடங்களையுடைய,
மழவர் - இளைஞர், வீட்டினூர் - கொன்றவர், வீட்டல் - கொல்லல். (கஅ)

அரவணைத் துயிலஞ்சுப்புயலனுங்ஙனமெடுத்தோத
விரைவிற்கொண்டுபோய்த்துருபதன்மகண்முனம்விடுத்தனவன்காணு
ஒருவனந்தனனுனக்குவிற்கொழிப்புவிவியப்புறவுனர்த்திட்ட
குரவன்காதலன்கொல்லனீவிடுகெனக்குயிலெனக்கரைந்தாளால்.

துருபதன்மகள் - துரோபதி, காணு - பார்த்து, குரவன்காதலன் - ஆசாரியபுத்
திரன். (கக)

இறப்புவந்ததேயின்னெழிற்புதல்வனுக்கென்றிவன்றனையின்ற
நறைக்கருங்குழனங்கையும்பொருமுதனன்றுகொலெனத்தாழ்ந்து
மறுத்தவிர்தொளிர்திபுரைதிருதுதன்மடக்கிளிமொழிகூற
அறத்தின்மாமகன்முதலவருவந்தனரழன்றனன்படைவீமன்.

பொருமுதல் - அமுதல், மறு - களங்கம், அறத்தின்மாமகன் - தருமபுத்திரன்,
அழன்றனன், கோபித்தான். (உ௦)

அரிவைசொன்னதுமரசர்தமுள்ளமுமாழியானறிந்தேதான்
பெரியவெம்பிழைமறையவர்செய்திடிற்பிடித்தருஞ்சிகைபோக்கி
உரியசெல்வமாயிருந்திமுதலியவொழித்துறைதருமர்விட்
டியியமற்றவர் துரத்துதலேயவர்க்கிருங்கொலையெனச்சொன்னான்.

ஆழியான் - கண்ணபிரான், இரிய - ஓட. (உக)

மல்லலைத்தேதோண்மாயவனுரைத்ததுமஞ்சரைக்கொன்றானைக்
கொல்வலென்றுதானுரைத்ததும்பிழைப்பறக்கோதில்சீர்க்குருநாடன்
பல்படைத்தொழில்விதியினிற்பயிற்றியபார்ப்பனச்சிறுவன்றன்
எல்லிலங்கியசிகாமணியிருஞ்சிகையீர்த்துகொண்டனன்மன்னோ.

மல் - சாணூரன் முஷ்டிகன்னன்னும் மல்லர், பார்ப்பனச் - சிறுவன் - வேதியச்
சிறுவன். (உ௨)

பதுமைசேர்தருமாயவன்றன்னொடுபாண்டவர்முதலாயோர்
கதிர்செய்மாமதிக்கவின்பெறுதிருமுகக்கருங்குழம்பாஞ்சாலி
புதல்வராதியாய்ப்பொருகளத்திடையுயிர்பொன்றினர்தமக்கெல்லாம்
விதியினீமநல்வினைபுரிந்துதகநீள்வினைமுடித்தனர்மாதோ.

பதுமை - திருமகள், ஈமநல்வினை - மயானச்சடங்கு, உதகநீள்வினை - நீர்க்
கடன். (உ௩)

மலர்ந்தசெங்கதிர்மாமணியிழந்தவன்மலர்விழிசிவப்பூர
அலர்ந்ததாமரைப்பொகுட்டுறையன்படையபாண்டவமெனத் தூண்ட
உலங்கலந்ததோனாவர்தமுயிர்பிழிந்துண்ணவந்துறல்பாரா
இலங்குமாழியைநோக்கினன்மறைமுதலிரித்ததப்படைமாதோ.

மணியிழந்தவன் - அசுவத்தாமா, அபாண்டவம் - பாண்டவநாசம், உலம் - திரள்
கல், பாரா - பார்த்து, மறைமுதல் - கண்ணிரான், (உச)

மருவளைத்தளிசுட்டுணைமலர்ந்ததன்மரைமலரயன்வாளி
அரவிளைத்திடவெகுளியீக்கொண்டழன்மம்புயமலரோடச்
செருவிளைத்துவேல்பொருவிழியுத்தரைதிருவயிற்றகஞ்சேர்ந்த
கருவளைத்ததுகனன்றுவெம்புகையொடுகனன்றிரளுமிழ்ந்தன்றே.

மரு - வாசனை, அளி - வண்டு, சுட்டுணை - கொள்ளைகொண்டுண்ண, மரைமலர்-
தாமரைமலர், அர - பாம்பு; செரு - போர், கரு - கருப்பம். (உடு)

தீத்திகழ்ந்தொளிரினப்படைகருவினைச்சேர்தலுந்தெருமந்தான்
பார்த்தன்றேர்விபெரமனையடைந்தனன்பங்கயந்நும்போது
பூத்தகாவியர்துணைவிழிகலுழ்ந்துநீர்போற்றுவாயெனமாழ்க்க
காத்தளித்தனனருள்சுரந்தலையெறிகமலலோசநன்மாதோ.

தெருமந்தான் - மயங்கினான், காவி - நீலோற்பலம், கமலலோசநன் - கமலக்க
ண்ணன். (உச)

வேறு.

ஆடெழுவினையதிண்டோலாவரைப்புரந்தவண்ணம்
நாடிநானுரைக்கவற்றேரட்பொடுபகையிலாதாய்
ஏடவிழ்கமலக்கண்ணவென்றிருபனைக்கைவேழக்
கோடடியகழ்ந்திட்டானைக்குந்தியங்கேத்தினுளால்.

எழு - தூண், வேழக்கோடு - யானைக்கொம்பு, குந்தி - குந்திதேவி. (உஉ)

தனையவிழலங்கன்மாலத்தன்குடைத்தருமனோடு
தெளிவுடைமுளிரவரண்ணத்தொகணையணியின்மீதாக்க
இளர்புகழ்க்கங்கைமைந்தன்கிடந்துழியினிசுசென்றான்
அளியிளம்பிதைப்பற்பேழ்வாய்நச்சராவணையான்மன்னோ.

தலை - கட்டு, கணை அணை - சாதல்பம் (அம்புப்படுக்கை) கங்கைமைந்தன் - கா
ங்கையன், (பீஷ்மன்) அராவணையான் - கண்ணிரான். (உஅ)

கடம்பொழிகளிறுகாத்தகருணையங்கமலச்செங்கட்
டடஞ்சிறைக்கலுழப்பாகன்றலைவருந்தேதாற்றினோக்கி
விடம்பொழிதழல்வாய்வாளிவெவ்வணைக்கிடந்தவீரன்
உடம்பெலாங்குளிர்த்துசெந்தேனூறவாய்விண்டுகூறும்.

கடம் - மதம், கலுழப்பாகன் - கருடவாகனன்.

எழிற்படையெடுக்கிலெனன்றிசைத்தநின்மொழிவிட்டுன்ன
விழுப்படையெடுப்பித்தன்றிவிடுகலெனையான்சொற்ற
மொழித்திறம்பிழையாவண்ணமுறுகுவுஞ்சினத்தவாழி
அழற்படையெடுத்தாயன்பர்க்களியைநீபெரிதுமன்றே.

ஆழி - திருவாழி (சக்கரம்.)

(௩௦)

சுரும்புசூழ்தொடையல்சோரச்சுரிசூழல்வீழமார்பின்
விரிந்தபொன்னுத்தரீயம்வீழ்ந்திடவிரைந்துதேர்விட
டெரிந்தபொற்றிகிரிதாங்கியெறுழ்வலிமடங்கலேறு
கருங்களிறெதிரல்டோலென்கண்னுறல்கண்ணதாமால்.

சுரும்பு - வண்டு, தொடையல் - பூமலை, திகிரி - சக்கரம், எறுழ்வலி - மிக்க
வலி, மடங்கலேறு - ஆண்சிங்கம். (௩௧)

எழில்விளையாடுமார்பத்தெழுதியகலவைச்செஞ்சே
றழிதரப்பொடித்தவோர்மாறடலஞ்சிலக்கைப்பார்த்தன்
கொழுமணிக்கொடிஞ்சித்திண்டேர்க்குரகதத்தூளிமூழ்கி
ஒழுஞ்சேராகவோடியுற்றதென்னுள்ளத்தாமால்.

வோர் - வோர்வை, குரகதம் - குதிரை.

(௩௨)

சொரிகணைமாரிபாயத்துணிந்தபொற்கவசத்தோடு
மரகதகாந்திகான்றுவயங்குநின்பசந்தார்மார்பும்
குரகதத்தூளிசேர்ந்துசூழல்விராய்க்குறுவோர்வாரந்த
முருகவிழ்கமலச்செவ்விமுகமுமென்முகத்ததாமால்.

மாரி - மழை, துணித்த - அறுபட்ட, கான்று - வீசி.

(௩௩)

நறைதளந்திகழ்பூமேவுநான்முகன்வழுத்தவெட்டாய்
மறைவளந்திகழுஞ்செய்யமாதவரசராய
நிறைவளந்திகழும்வேலைநெருக்குமிராசசூயத்
திறைவளந்திகழ்பூழ்சைக்கேற்றினையென்சொல்கேனே.

நறை - தேன், மணம். இராசசூயம் - ஓர் யாகவிசேடம், முற்பூசை - அக்ரபூஜை.

நச்சராவுச்சிமேயநானிலப்பொறைதீர்ப்பான்வந்
திச்சையாஞ்சுதென்றேரதுமெரிசினத்தழிலமூட்டிக்
கச்சமார்களிறுவேந்தாங்கடுவனமெரித்தகண்ணு
பச்சைமாலேநின்மாயைபகருதற்கெளியதன்றால்.

நச்சரா - நஞ்சுள்ளபாம்பு, (ஆதிசேடன்) பொறை - பாரம், கச்சம் - யானைக்கழு
த்திகுகயிறு. (௩௪)

மூட்டமார்க்களத்தினெற்றுமொய்த்தவென்றமரையெல்லாம்
வீட்டிலெனெழுந்நென்சொற்றவிசயனுள்ளிமுதைநீக்கி

நாட்டினைஞானமுன்னேநானுடலொழிக்குமின்று
காட்டினைநின்பொற்கோலங்கடந்தனன்பிறவிவேலை.

தமர் - சுற்றத்தார், வீட்டிலன் - கொன்றிலன், இழுதை - பொய் (அஞ்ஞானம்.)

அருங்கதிரம்பொனாடையணிதராவந்தேதாற்றம்
பொருந்தியமாயையாம்போர்வையாற்பொதியலுற்றுத்
திருந்துமேலோரால்வாசுதேவனென்றுரைக்கும்பேர்பெற்
நிருந்ததிவ்வண்ணமென்னாவெனக்குணர்வித்ததாமால்.

அணிதரா-அணிந்து, மீப்போர்வை-மேற்போர்வை, பொதியலுற்று-மூடப்பட்டு.

உண்மையானினக்குநாடினுருவிலையுரைக்கிற்பொய்க்கும்
பெண்மையாமாயையாலேபெருகுநல்லுருவென்றாலும்
திண்மைசேர்நின்றையன்றித்திகழ்சுகமின்றேறலென்னே
வண்மையால்வழுத்துவார்யார்வழுத்திடப்படுவோர்யாரே.

பொய்க்கும் - பொய்ப்படும், சுகம் - உலகம்.

(ந.அ)

என்றிருங்கங்கைமைந்தனியற்றுநற்றவத்திற்தன்முன்
நின்றநம்மிதவன்கோல நெஞ்சினிற்றெரியநாடி
ஒன்றியகுடம்பைநீத்துளுவந்தெழுபநவைபோல
அன்றுடற்சுமைநீத்தொல்காவழிவில்வீட்டைந்தான்மன்றே.

குடம்பை - கூடு (உடம்பு) ஒல்கா - சலிக்காத.

(ந.க)

அடைதருவேலைவாரோரலர்மழைசொரிந்திட்டார்த்தார்
உடைதிரையுகளுங்கங்கையுயிர்த்தவன்நனக்கீமத்தின்
நடைதருகருமமெல்லாநாடினன்றருமன்செய்தான்
மிடைதருமுனிவர்மாலையெய்ம்மனநிறுவிப்போனார்.

அலர்மழை - பூமழை, ஈமம் - மயாநம். மலை - கண்ணபிரானை.

(ச.1)

மலைதருதினிகேதான்மன்னர்மணிமுடிதுகளதாகச்
சிலைகடைகுழைத்தபார்த்தன்செழுமணித்தடந்தேதர்ப்பாகன்
பலர்புகழ்த்தருமன்றனைப்பகர்பெருந்தாகைசொல்லால்
அலர்தலையவனிகாப்பவரியணையிருத்தினுஞ்ஞல்.

மலைதரு - போர்செய்கிற, துகள் - பொடி, சிலை - வில், கடை - துணி, குழை
த்த - வளைத்த, அரியணை - சிங்காசனம்.

(ச.க)

கலிவிருத்தம்.

மண்ணியமணிமுடிமன்னரைச்செகுத்
தெண்ணியவிருப்பொடுமிசைந்துளானலன்
கண்ணனுட்கருத்தினைக்கடக்கவஞ்சியே
நண்ணினனரசியனாவேலினான்.

மண்ணிய - கழுவின (சாணைபிடித்த) செகுத்து - கொன்று, நாமம் - அச்சம்.

மழைவளஞ்சிறந்திடவளங்கண்மிக்கன
குழைவொடுபிணிகளுங்குலைந் துசாயந்தன
விழைவொடுகல்லறம் வேர்படைத்தன
தழைபுகழொடுபுவிறுமன்காக்கவே

குழைவு - மெலிவு, வேர்படைத்தன - வேருன்றின.

(சங்)

நானிலத்தவர்களுநவையினீங்கினர்
வானகத்தமரருமகிழ்வினோங்கினர்
பானிறமதிக்குடைநிழற்றிப்பார்மகள்
தானுவப்புறப்புகழ்த்தருமன்காக்கவே.

நவை - குற்றம், (துன்பம்) நிழற்றி - நிழலிச்செய்து.

(சச)

சுடர்தருநிதித்திறைசொரிந்துவாய்தலின்
அடையலரடிதொழுவவனிகாத்தனன்
இடியுறழ்படையுடையினோருந்தன்னடி
மிடைதரமணிமுடிவேந்தர்வேந்தனே

திறை - இறைப்பொருள், வாய்தல் - முற்றம், அடையலர் - பகைவர், உறழ் - ஒத்த, இனோருர் - தம்பிமார், மிடைதர - நெருங்க.

(சரு)

தன்மபுத்திரன் அரசியலடைந்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—ராக.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

நா ன் க ர வ து.

கண்ணபிரான் துவரையடைந்தவத்தியாயம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

உரவுநீரமுதின்காயலத்தரையொளிறுவெள்வேற்
றுருபதன்பாவைகாதற்சுபத்திரைகுந்திதம்மோ
டாசரோரைவர்வேண்டவருமறைமுதல்வன்வேழத்
திருநகர்சிறப்பத்திங்கள்சிலமகிழ்ந்துறைந்தானன்றே.

உத்தரை - விராடன்கள், ஒளிறு - விளங்குகிற, சுபத்திரை-க்ருஷ்ணன் தங்கை, அருச்சுநன்மனைவி, அபிமர்யன்தாய், வேழத்திருநகர் - அத்திருநகரம்.

(க)

அரசியலடைந்தவாற்றாலடைந்தவெம்மாவியாய
பிரசநாறுருவப்பைந்தார்ப்பெருந்தகைபிரிவானென்ன
உரைசெறிபுகழ்சாலவருளங்குழைந்துருகும்வேலை
முரசொடுமுழுவம்விம்மமுகிலெனவெழுந்தான்கண்ணன்.

பிரசம் - தேன், புகழ்சால் - கீர்த்திமிக்க.

(உ)

காத்துலகளிக்குங்கற்றைக்கதிர்மதிக்கவிகைபற்றிப்
பார்த்தனன்புடனிழற்றப்பகருமுன்னவன்றேனெடு
சாத்தகிதடக்கையேந்திச்சாமனாயிரட்டமிக்க
வேத்தவைதொடர்ந்துசெல்லவீதிவாயேகலுற்றான்.

மதிக்கவிகை - சந்திரவட்டக்குடை, பார்த்தன் - அருச்சுனன், சாத்தகி - சத்தி
யகன்மகன், யுயுதானன் என்பது இவனுக்குராமாந்தரம். (௩)

வஞ்சித்துறை.

வண்ணவீதிவாய், நண்ணுநல்லதேர்
கண்ணன்கார்கொலென், நெண்ணவேறினன்.

வண்ணம் - அழகு. கார்கொல், மேகமோ. (ச)

அலகிலானையான், வலவர்வாசிகள்
இலகுதேர்களேழ், நிலநிறைந்தவே.

அலகில் - அளவில்லாத. வலவர் - பாகர், வாசிகள் - குதிரைகள். (ரு)

ஏகன்றேர்த்துகள், மாகமன்னல்பார்
மோகனேகமுன், போகல்போலுமே.

ஏகன் - அத்தவீதியின் (ஒப்பற்றவன்) தேர்த்துகள் - தேர்களாலெழும்பொடி, ம
கம் - ஆகாயம். (சு)

கோதிதேர்க்கொடி, மீதுமேவன்மால்
பர்தபங்கயப், போதுபோலுமே.

கோதிதேர்க்கொடி - குற்றமில்லாதஇரத்தத்துவசம், பங்கயப்போது - சாமரை
மலர். (எ)

வெற்றிமேவியம், பெற்றபேரொலி
பொற்றபூவண்டம், உற்றுடைத்தவே.

வெற்றிமேவியம் - சயபேரிகை. (அ)

வஞ்சிவிருத்தம்.

வெண்ணிற்பதாகைமேல், கொண்டதேரின்சுடம்பினால்
அண்டகோளம்விண்டறல், மண்டிலீழ்தன்மானுமே.

வெண்ணிற்பதாகை - வெண்கொடியாடை, சுடம்பு - சிகரம், விண்டு - வெடித்து,
அறல் - நீர், மானும் - நிகர்க்கும், (க)

காரையொத்தகைக்கிரி, வீரையொத்தவெம்பரி
பாரின்மொய்த்தபைங்கிரிச், சீரையொத்ததேர்க்கோ.

காரை - மேகத்தை, கைக்கிரி - கைம்மலை, (யாரின்) வீரை - கடல், சீரை-சிற
ப்பை, (கடு)

தோளையுற்ற தூணிலில், வாளையுற்றவாளொடங்
காளியொத்தடைந்தனர், வேளையொத்தவீரரே.

தூணி - அம்புக்கூடு, ஆளி - சிங்கம், வேலை-மன்மதனை. (கக)

சந்தரத்தனைத்தொழா, அந்தரத்தினுசையால்
வந்துமொய்த்தவானவர், சிந்தினுர்பொற்றேமலர்.

சந்தரத்தன்-அழகனாகியகண்ணன், தொழா-தொழுது, மொய்த்த - நெருங்கின.
கண்ணன்செவ்விகண்டுகண், எண்ணினின்னமாயிரம்
நண்ணினன் றுநன்றென, விண்ணின் மன்விளம்பினுன்.

செவ்வி - அழகு, நண்ணின் - பெற்றால், விண்ணின்மன் - சுவர்க்கலோகத்துக்க
னாகியஇந்திரன். (கங)

உற்றுநோக்குமும்பர்நம், வெற்றிவேந்துபோல்விழி
பெற்றிலம்மெனப்பெருந், சுற்றமோடுசொல்லுவார்.

உம்பர் - தேவர்கள், (கச)

தண்ணசெய்யதாமரைப், பெண்ணினல்லபேதையர்
வண்ணமாடமன்னியே, கண்ணன்செவ்விகண்டனர்.

தண்ண - குளிர்ச்சியையுடைய, செய்யதாமரைப்பெண் - திருமகள். (கரு)

வீரவாளி தூவவேள், சேருமாழிசெங்கையின்
சோருமாதர் தூவிநின், ருர்வமோடழுங்குவார்.

வாளி - அம்பு. (கசு)

நாடுநல்லசாளரத், தூடுசெவ்விகண்டுவந்
தாடன்மாரனம்பினால், மாடமீ தூமாழ்குவார்.

சாளரம் - பலகணி, (சன்னல்) மாழ்குவார் - மயங்குவார்கள். (கஏ)

எண்ணிலாதவேழமார், கண்ணன்செவ்விகண்களால்
உண்ணவாவியுண்ணுமால், நண்ணுவாடைநாடியே

ஏழைமார் - மாதர், வரடை - வடகாற்று. (கஅ)

குல்லேவெய்ந்தகொண்டலே, மெல்லவந்துவெம்முலை
புல்லியின்றுபோகெனச், சொல்லிநின்றுசொர்குவார்.

குல்லே - திருத்துழாய்முலை. (கக)

கண்ணகண்ணவெம்மிதழ், உண்ணவாவென்றேதியே
வண்ணமேவுகைவளை, சுண்ணமோடு தூவுவார்.

இதழ் - அதரம். (உ௦)

பண்டுவெண்ணெய்பாலொடும், அண்டர்மாதரார்நலம்
உண்டகாரெம்முண்ணிறை, கொண்டதென்றுகூறுவார்.

அண்டர்மாதரார் - இடைப்பெண்கள் (கோவியர்) நலம் - சுகம், உண்ட-அநுபவி
த்த, கார்-மேகம். (உக)

மு த ற் க த் த ம்.

மஞ்சபோலும்வண்ணனை, நெஞ்சினோடுநீங்கலா
அஞ்சொலாரஞ்சுகதை, நஞ்சபோலநாவொர்.

மஞ்ச - மேகம், சுதை - அமிர்தம்.

(௨௨)

நாகமேனடித்தவன், மோகவாரிமூழ்கினோர்
கோகிலங்கள்சுவலால், சோகவாரி துன்னுவார்

மோகவாரி - மோகக்கடல், கோகிலங்கள்-சூயில்கள், சோகவாரி - துன்பக்கடல்.

துன்னியண்டர்தோகைமார், மன்னுகொண்டல்வண்புகழ்
இன்னரம்பின்பாழ்கொடு, பன்னிநின் றுபாடுவார்.

அண்டர் - இடையர், கொண்டல்-மேகம், (கண்ணன்) பாழ்- வீணை.

(௨௪)

ஆணவாவுவானெழில், காணதூறுகோடிகண்
பாணியாற்படைத்திலன், வாணிமன்னுவானென்பார்.

பாணி - கை, வாணிமன் - பிரமன்.

(௨௫)

ஈறிலாவிக்காதலால், கூறமாதர்தேர்கொடு
வேறொர்வீதிமேவினான், மாறிலாதமாயனே.

ஈறு - முடிவு.

(௨௬)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

மாதர்கள்வீதியெய்திமதுவனமதுரையாயிப்
போதணிமார்பன்மன்றாற்பொலிந்ததுசாலவென்பார்
காதல்செய்துவரைநங்கள்கண்ணாற்றிநந்ததென்பார்
ஓதுமிப்பிறவியங்கேயுதித்திலந்தவத்தானென்பார்.

துவரை - துவாரகை.

(௨௭)

மதுகுலத்துடனிலங்கைமன்னவன்மலங்கவென்றோன்
விதுகுலத்தரசர்போற்றவீதிவாய்வருகேனோக்கி
எதுகுலமாயதீறின்றேத்ததுகுலங்கட்கெல்லாம்
முதுகுலமாயதிந்தமுதல்வன்வந்ததனென்பார்.

விது - சந்திரன்.

(௨௮)

தென்னுதெண்டிரைசலாமிச்செழும்புவிழுநல்கலாகத்
துள்ளவர்மனங்கடோறுமொழிவினாதுறைவானன்றே
மெள்ளவெம்முள்ளத் தூடேவிழிவழிபுகுந் தூமேவும்
கள்ளனென்றுரைப்பபுந்நிகருநிலிநிறிதுமென்பார்.

திரை அலை, இங்குச்சினையாகுபெயராய்க்கடலைபுணர்ந்திற்று, சலாம்-சூழ்த்து,

பொன்னியல்பழுத்துவானிற்பொலிநருமாடவீதி
துன்னியசாதகம்போற்குழ்ந்துநோக்குநர்கட்கெல்லாம்

கன்னியந்துழாய்மிலந்தகருமுகில்கடைக்கேனாக்கால்
மன்னியகருணைவெள்ளமழைநனிவழங்குமென்பார்.

சாதகம் - ஓர்பறவை.

(௨௦)

தாமநன்மறுகிற்செல்வான்ருமரைபோலுங்கண்கள்
ஏமமொடுளத்துக்காண்போர்க்கிடரெலாமொழிக்குமென்ப
காமனாவருந்துன்பத்தைக்காதலோடினதுகண்ட
வாமமேகலையார்க்கென்னோவளர்க்குதல்புதுமைத்தென்பார்.

மறுகு - வீதி, 'வாமம் - அழகு, மேகலை - மாதரிடையணியிலொன்று, அதுஏழு
கோவையுள்ளது. (௩௧)

வண்ணமாழுகில்போல்வீதிவருபவன் நன்னைநோக்கி
எண்ணிடினேழிரண்டாயியம்புபேருலகத்தோடே
நண்ணுமலரோன் நன்னைத்தந்தினிதளிக்குஞ்செய்ய
கண்ணனிக்கண்ணனையாங்கருத்துநாடினென்பார்

ஏழிரண்டாயியம்புபேருலகம் - பதினான்குலோகம்.

(௩௨)

காட்டுவாரணமுன்சொல்லக்காத்துவெங்கஞ்சன்வாய்தற்
கோட்டுவாரணத்தைக்கொன்றகுரிசிலவீதிநோக்கி
வேட்டுநாண்மலரிற்றேரூன் றும்விரிஞ்சுணங்காணவண்ணம்
சூட்டுநாகணையிற்றுஞ்சந்தோன்றலித்தோன்றலென்பார்.

காட்டுவாரணம் - வநகரி, (கஜேந்திராழ்வான்) கஞ்சன்வாய்தல்கோட்டுவாரணம்-
குவலயபாபீடம், விரிஞ்சன் - பிரமன், சூட்டு - உச்சிக்கொண்டை. (௩௩)

கண்ணனைக்கண்கள்கண்டுகளிப்புறக்கருங்கார்போலும்
வண்ணனைமனங்கணீங்காவண்ணமாய்மகிழ்தலானே
நண்ணியயோகத்தாலிக்கண்ணனைநாடுமேலோர்
எண்ணிலாநந்தமாகியிருப்பதின் றறிந்தேமென்பார்.

வண்ணன் - நிறமுள்ளவன்.

(௩௪)

சுரும்பிமிர்கூந்தல்சோரத்தொடர்ந்தனளசோதைவீக்க
விரும்பினையுரலோடும்போய்வேரொடுமருதஞ்சாய்த்தாய்
பெரும்பனைதுணித்தாயன் றுபெண்பழிகொள்ளும்வேடன்
சுரும்பினைமுறிக்ககில்லாயெனச்சிலர்கழறிக்கேசார்வார்.

வீக்க - கட்ட, வேடன் - வேள்தன் - மன்மதனது, சுரும்பினை - சுருப்புவிலை.

கலிவிருத்தம்.

தாரமாரிதரப்புலவோரெழுநாள்
காரமாரிவிலக்கினைகண்ணமதன்

போரமாரிமலர்க்கணைபோகவிழி
நீரமாரிநிறுத்திலையென்பர்சிலர்.

கார - மேகத்தின்கண்ணதாகிய, மாரி - மழை. புலவோர் - தேவர், போர - போர்.
ரின்கண்ணதாகிய, நீரம் - நீர். (௩௪)

பழிகூறவைநின்றபுறிக்ஞாலம்
கழியாமலளித்தனைகண்ணதூதில்
அழியாமலுவந்துநெகிழ்ந்துவை
ஒழியாமலுகந்திலையென்பர்சிலர்.

அவை - சபை, (தூரியோதனச்சபை) அறுவை - ஆடை. (௩௫)

வண்ணந்திகழ்வாயமுதூறலுணத்
தண்ணங்கழவைத்தனைசாருமெமை
உண்ணும்படியுற்றிலையென்றுதினம்
எண்ணும்படிவைத்தனையென்பர்சிலர்.

கழை-மூங்கில் (புள்ளாங்குமூல்) (௩௬)

வளையாழினரம்புறமுச்சொன்மலரார்
வளையாழிதரித்தணிவாய்விழியால்
வளையாழிவளைந்தவருக்கெளியேம்
வளையாழிவழங்கலெனென்பர்சிலர்.

உறழ்-ஒத்த, ஆழிவளைந்தவன்-பூமிதேவி, வளை, வளையல், ஆழி-மோதிரம். (௩௭)

விழைவோடுறிவெண்ணுதுகர்ந்ததென
உழைமேவியகானழலுண்டினையால்
நிழன்மேவியநித்திலமாலையையென்
அழல்போலவமைத்தனையென்பர்சிலர்.

விழைவோடு - விருப்பத்துடன். உழை-மான், கானழல் - காட்டுத்தீ, (தாவாநலம்) நித்திலமலை - முத்துவடம். (௩௮)

கடியாதுகொல்காளியன்வெவ்விடமும்
படிமீதுதவிர்த்தல்செய்பைம்புயலே
விடமாமெனமெல்லியதென்றவினாள்
இடர்நீசெயலெவ்வகையென்பர்சிலர்.

படி - பூமி, பைம்புயல் - பசியமேகம் (௩௯)

புள்ளின்பருவாயதுபோலநனி
விள்ளுங்குயில்வெவ்விடியவாய்கிழியாய்
தள்ளுந்தரமானதுதான்மொழியால்
எள்ளுந்தரமவைத்தனையென்பர்சிலர்.

புள் - கொக்கு, பகு - பிளந்த.

அள்ளித்தழன்முன்னமயின்றதையெம்
உள்ளத்தினினின்றுமுமிழ்ந்தனெகால்
துள்ளிச்சுடநெஞ்சுதுடிக்குமென
வள்ளைக்குழைமங்கையர்சொல்வாரசிலர்.

அயின்றதை - உண்டதை.

(ச௩)

களியோடெதிர்கண்டவர்கண்களை
அளியோமெறித்தும்விடாயதனால்
ஒளிகேசர்பெயரும்ற்றனைகண்ணென
எளியேமதறிந்தனமென்பாரசிலர்.

அளி - கிருபை.

(ச௪)

மன்றற்செழுமாமதுரைப்பதியில்
குன்றத்தனுவீறழிகொற்றவனீ
ஒன்றித்தனுநாணையொழித்திடுதல்
இன்றைக்கரிதோபுகலென்பாரசிலர்.

குன்று - மலைபோன்ற, அத்தனுவீறு - அந்தத்தனுவின் பெருமையை, இத்த
னுநாண் - இந்தத்தனுவின் நாணினை.

(ச௫)

வழியோடொருமங்கையைவாலனின்முன்
ஒழியாவுடலோடுமெடுத்தொழிவாய்
மொழிவேமுயிர்முற்றுமெடுத்தொழிதல்
எழில்சேருமுனக்கெளிதென்பாரசிலர்.

எழில் - அழகு.

(ச௬)

மைக்கார்நிகர்வோயிடைமாதர்துகில்
அக்காலமகற்பயிற்சிகொலோ
புக்கேமணிபொற்றுக்கில்பார்வையினால்
இக்காலமகற்றினையென்பாரசிலர்.

மைக்கார் - கரியமேகம், பயிற்சி - பழக்கம்

(ச௭)

செஸரோடியதியவனாகியகன்
றன்றோடியெறிந்தனையாசில்வழிக்
கன்றோடியோமணியாழிகழன்
றின்றோடெவறிந்தனையென்பாரசிலர்.

தியவன் - வத்ஸாஸுரன், கன்று - வளையல், ஆழி-மோதிரம்.

(ச௮)

தகைகொண்டுதுதானவனாகுமழல்
உருகின்றடர்குறையொழித்தனையால்
புகுமெம்முடனெஞ்சுபுழுங்கவழன்
றிகென்றலொழித்திலையென்பாரசிலர்.

குறை - சுழற்காற்று, தானவன் - த்ருணபர்த்தன்.

(ச௯)

துதிசேர்விசயன் றுயராவகைவெங்
க திரோனமறைத்தல்செய் காவலந்
பதியாகவெம்பாலணையாயெனினும்
மதிபோகமறைத்திலையென்பர்சிலர்.

துயராவகை - துக்கியாதபடி.

(௫௦)

மன்னிப்புலவோர்பொழிமாமலர்கூழ்
உண்ணப்புகழ்வோருனேநேர்வதுமெய்
துன்னிப்பொழிவேண்மலர்கூழ்தலினீ
என்னப்பொலிவேயிவெண்பர்சிலர்.

புலவோர் - தேவர், வேள் - மன்மதன்.

(௫௧)

தேராம்வரைமீ துமெஞ்சிந்தையெனும்
நீரார்மலர்மீ துநெடுங்கணெனும்
ஆரர்கலிமீ துமம்முவரென
ஏராகவிருந்தனையென்பர்சிலர்.

வரை - மலை, ஆர்கலி - கடல்.

(௫௨)

மைவண்ணமலர்க்குழன்மாதரெலாம்
கைவண்ணமலர்க்கணைகாமன்விலால்
நைவண்ணமனத்தொடுநாடினராய்
இவ்வண்ணமிரங்கிடவேகினனே.

மைவண்ணம் - மேகநிறம்.

(௫௩)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரியவிருத்தம்.

தூண்டுவாம்புரவிமேலுந்துளிமுகிலகடுகிண்டு
நீண்டபொற்கொடித்தேர்மேலுநிழல்பொருகளிற்றின்மேலும்
பாண்டவர்குருநாடெல்லாம்படர்ந்தனர்பரிவிற்புல்லி
மீண்டனர்வாடுநெஞ்சமீள்கிலாத்தொடரமாதோ.

அகடு - வயிறு (௫௫)

(௫௪)

விண்ணகம்வணக்குமாற்றல்வெந்திறலவுணர்ந்தேய்த்துக்
கண்ணகன்ஞாலங்காக்குங்காவலன் நன்னைக்காக்க
அண்ணல்வேற்றருமன்விட்டவாடலந்தானெவள்ளம்
பண்ணமைபசம்பொற்றிண்டேர்ப்படையொடுநடந்ததன்றே.

வணக்கும் - வணங்கச்செய்கிற, கண் அகல் - இடமகன்ற, அண்ணல் - பெருமை()

வளங்கொள்பாஞ்சாலநாடுமலர்ப்புனல்யமுனைநாடும்
தெளிந்தவெண்முத்தஞ்சிந்துந்தீம்புனற்சிந்துநாடும்
இளங்களியானைமன்னரெதிர்கொளவிறுத்துமாரீர்
விளிம்புத்துயராதந்தமெல்லெனச்சென்றுசேர்ந்நான்.

இறுத்து - தங்கி.

(௫௬)

அதிர்கடல்வேலிமு தூரணித்தெனக்குறுகியண்ணல்
இதழொளிமுத்தினுடேயெறித்தலிற்செவ்வாயன்ன
மதுவிரிமுளரிசேந்தவண்ணமொத்திலங்குந்நைகம்
கதிர்வளை துவர்வாய்வைத்துக்கல்லெனமுழக்கினுனல்.

குறுகி - கிட்டி, கதிர்வளை - ஒளியுள்ளசங்கு, துவர்வாய் - பவளம்போலும்வாய்,

குடவளைமுழக்கங்கேட்டுக்கொற்றவன்வந்தானென்னாக்
கடலுடைத்தெழுந்ததென்னக்கடாம்பொழிகளிறிறிளோடும்
விடுகணைவிசையவாயவெம்பரிவெள்ளமீண்ட
இடிமுரசியம்பவெள்வேல்யாதவரெதிர்சென்றுற்றார்.

என்னு - என்று, கடாம் - மதநீர்.

(௫அ)

மண்ணவர்க்களப்பில்காலம்வைகுந்தமருவினோருக்
கெண்ணிழற்கணமாம்போலவெங்களுக்கலப்பில்காலம்
கண்ணநிற்கலந்துவைகிற்கணமரைக்கணமேயேனும்
அண்ணனிற்பிரியினென்னோவாயிரமுகமாமென்றே.

அளப்பில் - அளவில்லாத.

(௫க)

நான்மறையாளர்வாழ்த்தநகுமுடியரசர்தாழ்
னீனுயர்கொடியோனாதிவெந்திறற்குமரெல்லாம்
தானையோடிதைஞ்சாநிற்பத்தாமரைமலரின்வாழும்
தேனவாந்தெரியன்மார்பன்றிருநகர்சென்றுபுக்கான்.

நகும் - பிரகாசிக்கிற, தாழ் - வணங்க, தானையோடு - சேனையோடு.

(௬௦)

கண்ணனைக்கண்ணினாலுங்காதல்செய்மனத்தினாலும்
உண்ணெகிழ்ந்தன்பினாலேயுருகுதமழலைத்தீஞ்சொற்
றண்ணறுங்குமுதவாயாற் சாற்றியகிளவியாலும்
பெண்ணமுதனையநல்லார்பெட்பொடுதழீஇக்கொண்டாரால்

கிளவி - சொல், பெட்பொடு - விருப்பத்துடன்.

(௬௧)

எழில்வளர்செம்பொன்மார்பனிறைஞ்சியுந்தொழுவார்தம்மைத்
தழுவியுந்தடக்கைதொட்டுந்தண்ணகைமுகிழ்த்துநோக்கி
மொழியினிதுரைத்துஞ்செவ்விமுகமலர்ந்துவகைபொங்கச்
செழுநகர்மாந்தர்க்கெல்லாஞ்செய்தனன்சிறப்புமாதோ.

உவகை - மகிழ்ச்சி.

(௬௨)

தந்தைதாடொழுதுதாயர்தளிரடிசென்னிசூடிச்
சுந்தரிமழைக்கட்செவ்வாய்த்தேவியர்திவிலைசிந்தி
வந்தெழுநருங்கார்கண்டமடமயிற்குழாத்தின்மொய்ப்பக்
கொந்தழலாழியான்றன்குருமணிக்கோயில்புக்கான்.

சென்னி - தலை, அரி - இரேகை, மழை - குளிர்ச்சி, மடமயில் குழாத்தின் - இளமயிற்கூட்டம்போல; ஆழியான் - சக்கராயுதனாகியகண்ணபிரான், குருமணி - நிறமுள்ளமணி. (சுரு)

பண்ணைப்பழுத்ததிஞ்சொற்பவளவாய்முளரிப்பாவை
கண்ணைக்கிடந்தீலக்கடலினுங்கறங்குதெண்ணீர்
மண்ணகமடந்தைகொங்கைவரையினுமுறைந்தமாயன்
விண்ணைத்திகழ்த்துவின்னோர்பாவவீற்றிநுந்தானன்றே.

முளரிப்பாவை - திருமகள், கறங்கு - ஒலிக்கின்ற, மண்ணகமடந்தை - பூமிப் பிராட்டி. (சுசு)

கண்ணபிரான் துவரையடைந்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் களக.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஐ ந் தா வ து

பரிட்சித்துவின் ரோற்றமுணத்தவத்தியாயம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

என்னலுமுனிவரிகற்பரித்தாமாவெய்கணையுத்தரையயற்றின்
மன்னியகுழவிசெருக்கலாவண்ணமாயவன் காத்தனனென்றாய்
கன்னியந்துளவோன்காத்ததும்பிறந்துகமலலோசனன்கதைகேட்ட
தன்மையும்புகலவேண்டுமென்றுரைப்பச்சாற்றினன்சூதமாமுனிவன்.

செருக்கலாவண்ணம் - கொல்லாவகை. (க)

சூழ்தருபொலந்தன்முடியினன்வயிரத்தொடியினனிலகுபொற்றுக்கிலோன்
தாழ்மணிக்குழையன்கடுங்கதைசுழற்றுந்தாமரைக்கரத்தினனாகி
ஊழிவெந்திப்போலுத்தரையயற்றினுறுகணைகுழவிமேலுருமல்
ஆழியான்கோர்பெருவிரலளவையாயதோருருக்கொடுபுரந்தான்.

தொடி - தோள்வளை, கதை - தண்டு, புரந்தான் - காத்தான். (உ)

கலிவிருத்தம்.

பரிவிளிற்றிங்களார்பத்துஞ்சென்றபின்
குருவிளந்திங்கனங்குழவிபோன்மென
உருவளர்குழவியையொசியுதுண்ணிடை
வருமுலையுத்தரையயிறுவாய்த்தனன்.

திங்கள் - மாதம், சந்திரன். ஒசியும் - துவள்கின்ற, வயிறுவாய்த்தனன் - கருவயிர் த்தான். (ங)

போற்றிடுதவுமியன்முதலுங்கவர்
தோற்றியபுதல்வினைச்சூழ்ந்துநான்மறை
சாற்றியவிதுமுறைச்சாதநல்வினை
ஆற்றினர்புவிமிசையறங்களிப்பவே.

தெளமியன்-பாண்டவர் புரோகிதன், சாதநல்வினை - பிறவிச்சடங்கு (ஜாதகம்)

மழைவளஞ்சிறந்திடமலர்ந்தபாரொலாம்
நிழன்மதித்தனக்குடைநிழற்றுக்காவலன்
பொழிவதுபுரிந்தனன்பொருவில்பொன்மழை
முழுமறையந்தணர்முகந்துகொள்ளவே.

பொழிவதுபுரிந்தனன் - பொழிந்தான்.

(௫)

தள்ளருங்கொடையினுற்சார்ந்தவஞ்சிறைப்
புள்ளினுக்குயர் துலைபுக்கவேந்திவன்
எள்ளலின்பினுலெறிந்த தூணெழு
வள்ளுகிர்மடங்கலைவழுத்துதோன்றலே.

புள்ளினுக்குயர் துலைபுக்கவேந்து - சிபிச்சகரவார்த்தி.

(சு)

மேதகுதயாதராமன்மெய்ம்மையால்
தீதகல்விசயன்வெஞ்சிலையினுலிவன்
ஏதமில்பொறுமையாலினியபார்மகள்
ஒதியதாயுலகுயிர்புரத்தலான்.

சிலையினுல் - வில்வித்தையால்.

(ஏ)

காட்கியாலிந்திரன்கநகமீட்டுநல்
மாட்சியால்வடதிசைத்தலைவன்மாதவத்
தாட்சியாலரும்புகழரசமாமுனி
பூட்சியோடுறைமதன்பொற்பினுலிவன்.

வடதிசைத்தலைவன் - குபேரன், பூட்சி - உடம்பு, பொற்பு-அழகு.

(அ)

இருபொழுதுந்திகழ்ந்திடைவிடாமலே
மருவிளமதியெனவயங்குசீரினன்
பரதனின்மகன்செயும்பண்பினுனிகல்
செருவிடைப்பகைஞரைச்செகுக்குஞ்சிங்கமே.

இகல் - பகை, செரு - போர்.

(க)

காந்துநீள்விழிக்கலிகழ்ந்துதிண்புயத்
தேந்துபார்முழுவதுமினிதினண்டபின்
சாந்தமாதவரொடுசார்ந்துகங்கையின்
பாந்தளாலுடல்விழப்பாத்தினண்னுவான்.

பாந்தள் - பாம்பு.

(க௦)

மு த ற் க ந் த ம்.

கோதகல்கணித் தூல்குறித்தவாறென
மாதவராசன்முன்வழங்கியிவ்வகைச்
சாதகமெழுதினர்தாழ்த்தடக்கைவெம்
போதகமெனவளர்புதல்வற்காங்கரோ.

கோது - குற்றம், போதகம் - யானைக்கன்று.

(கக)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

தீத்திராமிழுமிந்தச்சினப்படையடாதுநம்மைக்
காத்துறையிவன்யாரென்றுகருவினிற்கண்ணன்றனைப்
பார்த்தலிற்பரிட்சித்தென்றும்பாஞ்சுடர்நல்கலாலே
எத்துசீர்விண்ணொதனென்றுநன்னுமுற்றான்.

அடாது - கொல்லாமல்.

(கஉ)

மறமலிநெடுவேன்மன்னன்மணிக் குறங்கிருந்தும்வீமன்
துறுமலரலங்கன்மலைத்தோளின்மேற்றவழந்தும்பார்த்தன்
எறிகதிர்ப்பரிதியன்னவேந்தெழிலாரமார்பின்
குறுகுறுநடந்துஞ்செவ்வாய்க்கோமகன்வளர்கின்றனால்.

மறமலி - கோவமிருந்த, குறங்கு - தொடை.

(கங)

தள்ளுவாம்புரவியூர்ந்துசுழித்துவெண்முத்தஞ்சிந்தும்
வெள்ளிவெண்டினையிறேறும்விநிகதிர்த்திங்கன்காட்டும்
கொள்ளாமமதத்தநால்வாய்க்குஞ்சரமிவாந்துபொற்கோட்
டொள்ளொளிரீலக்குன்றத்துநித்தசெங்கதிரைவெல்லும்.

நால்வாய்க்குஞ்சரம் - தொங்குகிறவாயையுடையயானை.

(கச)

அலைக்கடற்பவளச்செவ்வாயஞ்சிறையன்னமேபோல்
கலைக்கடல்வடித்துப்பெற்றகாட்சியான்மாரிகாக்க
மலைக்குடையெடுத்துநின்றமௌவலந்தொடையினானே
இலக்கமற்றுயர்ந்தசோதியென்றுணரிளங்கோவேய்க்கும்.

மலைக்குடை - கோவர்த்தநகிரியாகியகுடை, மௌவல் - முல்லை.

(கரு)

நடைநவில்பரிக்குத்தங்கணகுலனைக்கடுக்குங்கடர்வாட்
படையினுக்குலகமெல்லாம்பழிச்சுநற்றதைநேரும்
*உடல்குழைவரிவிலாண்மைக்கோங்கெழில்விசயனென்கும்
கொடையினுக்கிருள்கால்சீக்குங்கொழுஞ்சுடர்மகனையென்றும்

கடுக்கும் - ஒக்கும், தாதை - தந்தை, சுடர்மகன் - கர்ணன்.

(கசு)

முழுவலிக்கெழுதன்றோடுமுனிந்ததோள்வீமன்மானும்
தழையுநல்லளிக்குத்தண்டார்த்தருமனைப்பொருவுந்தாழா
அழகினுக்கழகுவாய்ந்தவம்புயமடந்தைபுல்லும்
குழகன்முன்னுயிர்த்தசெல்வக்கோவிளங்குமார்போலும்.

பரிட்சித்துவின் ரோற்றமுரைத்தவத்தியாயம். ௩௧

மானும் - ஒக்கும், அம்புயமடந்தை புல்லங்குழகன் - திருமாவ், இளங்குமான் -
ன்மதன். (௧௭)

மங்குரோய்பசும்பொற்கோட்டுமால்வரையனைத் துந்தாங்கும்
துங்கவெண்டிரைப்பார்தாமேசமந்திடப்பனைத் துவீங்கும்
குங்குமக்குவவுத்திண்டோட்டுமரனல்வனப்புநோக்கித்
திங்களங்கவிகைமன்னன்செருக்கின்மருக்கின்மிக்கான்.

மங்குல் - மேகம், கோட்டு - சிகரங்கலையுடைய, மால் - பெரிய, பனைத்து-பரு
த்து, குவவு - திரட்சி, திங்களங்கவிகைமன்னன் - மன்மதன் (௧௮)

கண்ணையழைத்துக்கண்ணன் காத்திடக்கறங்குதெண்ணீர்
மண்ணகம்புரக்குமாற்றன்மன்னவர் திறைகொடுப்ப
அண்ணலம்புரவீவேள்வியாற்றினனெருமூன்றென்ப
தண்ணளிதளிர்ந்துப்பொன்னந்தருவெனத்திகழுநீரான்.

புரக்கும் - காக்கின்ற, புரவீவேள்வி - அசுவமேதம். (௧௯)

எண்முசைகடந்ததோளானியற்றியவேள்விகாத்து
வண்டுகொப்புளித்துமாந்தமதங்கலுழ்களிரல்யானை
ஒண்டிறல்விளங்குடர்ங்கோடொசித்தவன்விசயனோடு
வெண்டலைப்புணரிவேலிவியனகெரய்தினுனால்.

மாந்த - குடிக்க, கலுழ் - ஒழுக்குகின்ற, ஒசித்தவன் - ஒடித்தவன். (௨௦)

பரிட்சித்துவின்ரோற்ற முரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ஈகாயக,

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஆறுவதி.

தன்மன்முதலானவரீடுபெற்றவத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்.

அறநெறிகெழுமியவறத்தின்காதலன்
நிறைமதிக்குடைபுவிநிழற்றுநாளின்வாய்
விறல்கெழுதவர்புகழ்விதூன்வீங்குநீர்த்
துறைபலபடிந்தனன்றுளைவிறேன்றினுண்.

கெழுமிய - அடைந்த, அறத்தின்காதலன் - தருமபுத்திரன், தவர் - தபோதநர்,
துளைவின்-வினாவாக. (௧)

விதூனைக்குலத்தொடும்வேந்துகைதொழாச்
சதூரீயெவ்வுழிச்சார்ந்துவைகினை
துதிதருமவ்விடனன்றிச்சொல்லிய
கதிதருதீர்த்தந்தான்கருதின்வேறுண்டோ.

வேந்து - தருமன், கைதொழா - கைகுவித்துவணங்கி.

மேதகுமாயவனோடுமேவிய
யாதவரினிதிருக்குநர்கொலோவென
ஒதலன்பட்டமையலுக்குகாவல்செய்
காதலனெஞ்சுகங்கலுமுமென்னவே

பட்டமை - நடந்தசெய்தி.

வேற்றிறல்விதூனவ்வுழியின்மன்னனைக்
காற்றின்மாமகன்றருகவளமார்த்துமெய்
போற்றுதியோவெனப்புகன்றுநல்லறம்
சாற்றியும்புகுத்தனன்றவவனத்தேரா.

விழியின்மன்னன் - திருதராட்டிரன், காற்றின்மாமகன் - வீமன், கவளம்- பிடிய
ன்னம், ஆர்ந்து - உண்டு, (ச)

தந்தையைக்காலோபாய்த்தருமன்கண்டிலன்
எந்தைமற்றெறவ்வுழியேகினுனென
அந்தளிசலங்கருழரசன்மார்பிடைச்
சுந்தினன்கட்டினதெருமந்தானுளம்.

தெருமந்தான் - மயங்கினன்.

(ரு)

நிலையிலாச்செல்வமேநினைந்துமைந்தரைக்
கொலோபுரிந்தனனெனக்குறித்தென்பாலிரான்
கடிபுனற்கங்கையிற்கவழிநீட்டான் கொலோ
வலவென்றனவனவனவலற்கண்டேரா.

குறித்து - எண்ணி, வலவன் - தேர்ப்பாகன்

(சு)

யாங்கிறந்தான்கொலோயானுங்காண்கிலன்
தேங்கமழ்தாரினுயென்றுதேர்விடும்
ஆங்கவனுரைப்பநின்றவலமெய்துழித்
தூங்கிசைநாரதன்றேருன்றிச்சொல்லுமால்.

அவலம் - துன்பம்.

(எ)

கரமிலாப்பசுமுதற்கரங்க்காலிலா
மரமெலாமுதல்தாவரங்களாய்வரும்
புரமெலாநின்றயிர்போற்றியூட்டேறும்
பரமெலாம்பூண்டவனெருவன்பார்க்கினே.

கரம் - கை, மிருகம். புரம் - சரீரம், பரம்-பரம்பொருள்.

உடையவன் மூக்குறுங்கயிற்றினுய்க்குமேல்
விடையவன்கைவழிமேவுமாறுபோல்
நடைபெறுமுயிர்களோர்நாடனுலென்றால்
படிமிசையொருவருக்கொருவர்பற்றெவன்.

மூக்குறுங்கயிற்றின் - மூக்காங்கயிற்றினால், விடை - எருது, எவன் - யாது.

இனையனீமன்னன்றனழைதன்னொடு
வினையறநோற்றநல்விதூனாய்த்திடப்
பணிவரைச்சாரலிற்படர்ந்து கண்ணிலான்
நினைவருமாதவநிரப்புகின்றனன்.

கண்ணிலான் - திருதராட்டிரன், படர்ந்து - சென்று.

(க0)

ஏகினுங்காண்கிலையினியொரைந்துநான்
போகுழிக்காட்டழல்பொத்திமெய்சுடத்
தோகையொயர்நெறி துன்னுமென்றனன்
நாகணையானிசைநவிறுநாரதன்.

நாகணையான் - சர்ப்பசயநனுகிய திருமால், உயர்நெறி - வைகுந்தம்.

(கக)

நற்றவனடந்தினறியபூந்தொடை
வெற்றி வல்லீமனைநாக்கிவெய்துயிர்த்
தெற்றுவெண்டிரைநிலனைமுமேத்தல்செய்
கொற்றவெண்கவிகையான்கூறலுற்றனன்.

வெய்துயிர்த்து - பெருமூச்செறிந்து.

(கஉ)

மழைமதம்புலர்தருமத்தவாரணம்
அழுதரும்வாம்பரியரத்தமாமழை
பொழிதருநெய்பொழிகின்றபொங்கழல்
எழுதருகின்றிலவிடக்கும்வானமே.

மத்தவாரணம் - மதயானை, புலர்தரும் - வற்றும், அழுதரும் - அழும்.

(கங)

மண்ணகமதிர்தருமலைதுளக்குறும்
ஒண்ணிறக்கதிர்புகைந் தூர்வளைப்புறும்
அண்ணலங்கதிர்செய்கோளமர்வினைத்திடும்
கண்ணிடனொமற்கலங்குநெஞ்சமே.

துளக்குறும்-அசையும், ஊர்-பரிவேஷம்,கண்ணிடனும்-இடக்கண் துடிக்கும்.

ஆழியாற்காணியவாங்குச்சென்றனன்
பாழிசால்விற்றபடைப்பார்த்தன்மீண்டிலன்
ஏழ்மதியிறந்தனவென்செய்தான்கொலோ
சூழ்கலன்வினைந்ததுதோன்றிற்றில்லையால்.

ஆழியான் - கண்ணன், காணிய - பார்க்க, பாழி - பெருமை, ஏழ்மதி-ஏழுமாதம்,

எனமொழிந்திருந்துழியிறங்குசென்னியன்
பனிவருகண்ணினன்பார்த்தனெய்தினான்
தனிநெடுவெண்குடைத்தரணிகாவலன்
வனைகழற்சேவடிவந்துவீழ்த்தனன்.

இறங்குசென்னியன் - தாழ்த்தமுடியுடையான்.

(௧௬)

அடிமிசைவீழ்ந்தெழுமால்வெஞ்சிலைப்
படிபுகழ்பார்த்தனைநோக்கிப்பைம்பொரு
டுடையபுங்கவருமுள்ளுவக்குமெய்ம்மைசேர்
சுடர்விடுகுமியேற்றருமன்சொல்லுவான்.

ஆடல் - வெற்றி, பைம்பொருடு-சுவர்க்கலோகம், புங்கவர்-தேவர், குடுமி-நுனி.

மேவியதாயினப்பயந்தவீரனும்
ஆவியின்வருமெழிலநுசர்தம்மொடும்
தேவகிமுதலெழுதேவிமாரொடும்
மாவுறைமார்பினப்பயந்தமாமனும்.

அநுசர் - தம்பிமார், மா - இலக்குமி.

(௧௭)

யாதவர்யாவருமிராமன்றன்னொடு
தாதவீழ்தண்டுழாய்த்தாமமார்பனும்
கோதையங்குடுமியேற்கொற்றமைந்தரும்
தீதிலரேகொலென்றெடுத்துச்செப்புவான்.

இராமன் - பலராமன், தாமம் - மாலே.

(௧௯)

ஒருபொருளொருவருக்குதவன்மாற்றினோர்
பொருவரும்பிறர்மனைவியரைப்புல்லினோர்
தருமெழிலன்புடைத்தாயைத்தந்தையை
அருமைநற்புதல்வரையளித்திலாரென.

மாற்றினோர் - தடுத்தவர்.

(௨௦)

வளரொளியிழந்தனைவதன்மவாடினை
அளியுளர் துளவினானகன்றுளான்கொலோ
கிளைஞருக்காயிடைக்கெழீஇயதுண்டுகொல்
துளிவருகண்ணினசொல்லுகென்றனன்.

வதநம் - முகம், அளி - வண்டு, உளர் - கிண்டுகிற.

(௨௧)

என்றலுங்காவகமெரிக்குநல்கிய
வன்றிறற்சிலையினன்மறுகிக்கூறுவான்
குன்றெனவுயரியகொற்றமாதவர்
துன்றிவந்தருளியசாபஞ்சுற்றலால்.

காவகம் - காண்டவவநம், எரிக்கு - அக்கினிதேவனுக்கு, நல்கிய - கொடுத்த, வன்

றிறற்சிலையினன் - அருச்சுனன், மறுகி - மயங்கி.

(௨௨)

தன்மன்முதலானவர் வீடுபெற்றவத்தியாயம்.

௩௫

வருண னால்வினை தருமட்டுமாந்தினர்
பொருகளிவினைத்தனர் புகையுங்கண்ணினர்
திருகுவெஞ்சினத்தினர்செறிந்தயாதவர்
ஒருவரொடொருவர்போருழந்தாமாண்டனர்.

மட்டு - கள்.

(௨௩)

உடையநஞ்செயலெனவுணரக்கண்ணினால்
முடிவறுபகைஞரைமுடித்துக்காத்தருள்
கடிமலர்த்துளவணிகண்ணனவ்வழி
நடலைசெய்திறத்தையானுடியென்சொல்கேன்.

நடலை - நடித்தல்.

(௨௪)

ஈரெணயிரர்முதலெழைமார்களைச்
சீரிலாவேடுவீர்சினத்திற்கைக்கொளப்
போரினன்மிருந்தகாண்டவம்பூங்களை
வீரமொடென்வலிவிசயங்கைக்கொடு.

ஈரெணயிரர்-பதினாறுயிரவர், விசயம் - வெற்றி.

(௨௫)

கன்னியந்துளவணிகண்ணன் கண்ணுறன்
என்னையுமொளித்தனனேகிளுனெனச்
சொன்னதுகேட்டலுந்துளங்கிளுனும்
மன்னன்மெய்யுணர்வினன்மனந்தெருண்டனன்.

தெருண்டனன் - தெளிந்தான்.

(௨௬)

ஏட்டிணர்க்காவகமெரிவினைத்துணக்
கோட்டியசிலையினன்குமரன்மைந்தனுக்
காட்டிணன்மும்புனலவனிகாக்கெனச்
சூட்டிணன்மணிமுடிசுடரெறிப்பவே.

ஏட்டிணர் - இதழ்களோடுகட்டிய பூங்கொத்துக்களையுடைய, காவகம் - காண்டவ வகம், கோட்டிய - விளைத்த, மும்புனல் - அபிஷேகம்.

(௨௭)

உலங்கெழுதோளநிருத்தேனங்கிய
நலங்கெழுநற்றவப்பயத்தினல்கிய
அலங்கல்வேல்வச்சிரற்கரசநல்கினன்
மலர்ந்தபூங்காவுழும்துரைகாக்கவே.

வச்சிரற்கு - வயிரப்படையையுடைய இந்திரனுக்கு,

(௨௮)

அங்கியைமனக்கணையடைத்திலிங்கமாம்
துங்கவெந்தனுநன்தொலைந்துநீங்குறத்
தங்குமைம்பூதமேமுதலத்ததுவம்
பொங்குமுன்னெழுமுறைமுறையிற்போக்கியே.

அங்கி - அக்கினி, இலிங்கமார்துங்கவெந்தது - சூக்குமசரீரம்.

(௨௯)

நாக்கடைபுரட்டுபைந்நாகத்தாடிய
கார்க்கடல்வண்ணனைக்கருத்துனாடினன்
மாக்கடற்றூனைதன்மருங்குழுவுது
நோக்கலன்வடதிசைநோக்கியேகிணன்.

பைந்நாகம் - படத்தையுடையபாம்பு, (காளியன்) கார்க்கடல்வண்ணன்-கண்ண
பிரான். (௩௦)

விரிதருஞ்சியன்விரித்துத்தேதார்
மரவுரியுடையினன்மலர்ந்தகாட்சியன்
உரையிலனூணிகந்தொற்றைவெண்குடை
தருமனாங்கேகியதன்மையென்சொல்கேன்.

குஞ்சியன் - சிகையையுடையவன், மரவுரி - வற்கலை, ஊண்-உணவு. (௩௧)

தலையவீழ்நெஞ்சினன் தருமன்சென்றவா
றிளையருமேகினர்யாருமேத்துற
வளர்புகழ்த்துருபதன்வரத்திறேருன்றிய
அளியபூஞ்சிறடியணங்குமேகிணன்.

துருபதன்வரத்திறேருன்றிய அளியபூஞ்சிறடியணங்கு - த்ரௌபதி. (௩௨)

பயில்புகழைவரும்படர்ந்தகங்கையும்
உயர்வுறுபரன்கழலொன்றுபட்டனர்
மயிலெருத்துறத்தருமாயன்சேவ,
சூயின்மொழிக்குந்தியுஞ்சென்றுகூடினள்.

பயில் - மிகுதியாகிய, படர்ந்த - சென்ற, மயிலெருத்து - மயிற்பிடர், உறத்தரு-
விகர்த்த. (௩௩)

பொய்தபுகாட்சியிற்புலனடக்கிய
செய்தவன்சபித்தலிற்சேர்ந்தமெய்யினே
மெய்தலைமணந்தல்லவிதூன்விட்டனன்
எய்தினன்றென்புலக்கிறைமையென்பவே.

பொய்தபுகாட்சி - மெய்யுணர்வு, செய்தவன் - முனிவன், தலைமணந்த - கலந்த,
இறைமை - தலைமை. (௩௪)

ஒதியகாதையையுவந்துகேட்பவர்
காதல்செய்மாயனைக்கலப்பெரன்றுசீர்
மேதருவின்றிராதன்செய்மெய்த்திறம்
சூதமாமுனிவரனெடுத்துச்சொல்லுவான்.

காதை - சரித்திரம், உவந்து - விரும்பி, வின்றிராதன் - பரிசுதித்து. (௩௫)

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—உாஉ௬.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

ஏ ழா வ து.

பரிட்சித்துக்கலிகழந்தவத்தியா

வேறு.

மண்டலீகர்மருடமலர்ந்ததாட்
புண்டரீகம்புனையமுடிபுனை
தண்டகோளமளந்தபெரும்புகழ்
விண்ணொதன்வியனிலங்காத்தனன்

புண்டரீகம் - தாமரைமலர், வியன் - பெரிய.

(க)

வேந்தனுத்தான்மெய்த்தவத்தின்றருள்
எந்துகொங்கையிராவதியென்னுமோர்
கார்த்தன்மெல்விர்கன்னியிளநலம்
மாந்தினன்கமழ்மன்றலந்தாரினான்.

உத்தான் - ஷாடராஜன்மகன், இளநலம் - இளம்பருவத்தின்பம், மாந்தினன் - அருபவித்தான்.

(உ)

ஐயதார்ச்சனமேசயனாதியா
வையம்போற்றிடுமைந்தரோர்நால்வரைச்
செய்யவாய்ப்பசங்கிள்ளையந்தேன்மொழிப்
பெய்மலர்க்குழற்பெண்ணணங்கீன்றனள்.

ஐய - அழகாகிய, தார் - பூமால், பெண்ணணங்கு - இராவதி.

(ஈ)

முரிதடந்திரைமுத்தெறிகங்கையங்
கரையில்வானங்களிப்பக்கடவுள்வாம்
புரவிவேள்வியோர்மூன்றுபுரிந்தனன்
அருநிதித்திரளந்தணர்க்காக்கினான்.

முரி - மடங்குகிற, கடவுள் - தெய்வத்தன்மை, வாம்புரவி - தாவிச்செல்லுங்குதிரை, புரவிவேள்வி - அசுவமேதயாகம்.

(ச)

வேறு.

அடல்விளையிலெயிற்றண்ணல்வாளரிக்
கொடிவலனுயரியகொற்றமன்னவன்
விசுடர்க்குடமிவேல்வெற்றிகாட்டுவான்
வடபுலத்தெழுந்தனன்வினாகலத்தவே.

அடல் - வெற்றி, அயில் - கூர்மை, எயிறு - பல், அண்ணல் - பெருமை, வர்ள் - ஓளி, அரிக்கொடி - சிங்கக்கொடி, சுடர் - ஓளி, குடமி - துணி, வளை - சங்கு, கலித்த - முழங்கின.

பாரிடைமிதிக்கிலபற்கும்பச்சைமான்
தேரினனொற்றையத்திகிரிமன்னவன்
போர்கெழுதானையம்புணரியுடெழு
தேரிளங்கதிரெனவெழில்சிறந்தனன்.

மான் - குதிரை, திகிரி - சக்கரம், தானையம்புணரி - சேனாசமுத்திரம். (சு)

தங்குலம்விளக்கியதரணிகாவலன்
வெங்கதிர்மரபின்வாழ்வேந்தர்போர்தெறும்
பொங்கொளிகண்டொளிபொலியத்தோன்றிய
திங்களேபோன்றதுதிலகவெண்குடை.

வெங்கதிர்மரபு - சூரியகுலம், தெறும் - வெல்லுகிற.

வள்ளறன்றிருமகன்வழிவிளக்குறும்
அள்ளிலவேலினாடேனாக்கிய
வெள்ளநீர்க்கங்கையின்வெள்ளிவெண்டிரை
துள்ளல்போன்றனதுணைக்கவரித்தோற்றமே.

அள் - கூர்மை, ஆடல் - வெற்றி, துணைக்கவரி - இரட்டைச்சாமரம். (அ)

அடும்படைமன்னவனளவிறுனையைப்
படுத்திரைக்கரையுறுபரவையென்பதென்
விடுஞ்சுடர்த்தேர்செலமிடைந்ததூளியால்
நெடுங்கடலேழுநன்னிலங்களாயவே.

அடும் - கொல்லுகிற, பரவை - கடல், மிடைந்த - நெருங்கின. (க)

சூடியவாகைவேல்வேந்தைச்சுற்றியே
நாடியவாள்பரிநாகந்தேரெனும்
நீடியசேனையிந்நிலத்தடங்குதல்
ஆடியினடங்குமாகாயம்போலுமே.

ஆள் - காலாள், பரி - குதிரை, நாகம் - யானை, ஆடி - கண்ணாடி. (க0)

நிலவரைப்பினினநிமிர்ந்தசேனையால்
உலவியநற்களும்பரோங்குதல்
மலர்தலைப்புவிமகண்மருவித்தொட்டிடாப்
புலவரைத்தொடவவட்போதல்போலுமே.

நிலவரைப்பு - நிலவுலகம், உம்பர் - ஆகாயம், தலை - இடம், புலவரை - தேவரை

கவட்டொடுமுயர்மரங்கைக்கொள்யானேமேல்
சுவட்டெழுமதியெனுங்குடைகள்கண்டுமெய்ச்
சுவட்டொடும்பொலிபடைசூழ்தறிங்கன்கண்
டுவட்டெடுத்தறிதிரையுத்தியொக்குமே.

கவடு - கிளை, சுவடு - மலை, சவடு - தழும்பு, உத்தி - கடல், உவட்டெடுத்தல் - உயர்ந்ததெடுத்தல்.
ருச்செடுத்தல். (கஉ)

பரிட்சித்துக் கலிகழந்தவத்தியாயம்.

நக

உரைபுகழ்மன்னவனோடுபோயின
நிரையணிவேழமாடுடியதானையை
வரையெனமொழிவதென்வகை ணுண்பொடித்
தரையெனநடந்தவத்தானையானேயே.

வேழம் - யானே, தானே - சேனை நிரா - வரிசை.

(கங)

வரங்களா லுயர்ந்தவன்வரம்பில்சேனைநீர்
உரங்கள்சேர்மனமெனவோடுமைங்கதித்
தூங்கமாப்படையினைச்சொல்வோர்காற்கதித்
தாங்கமாய்மொழிவதுதக்கதன்றோ.

உரம் - அறிவு, தூங்கம் - குதிரை, ஜங்கதி - ஐவகைநடை, அவை - மல்லகதி, ம
பூரகதி - வியாக்கிரகதி, வாநாகதி, இடபகதியென்பன, தரங்கம் - அலை. (கச)

படையெனும்வரம்பிலாப்பரவைமேவநல்
நடையொடுபொருதுடையாதற்பரி
புடையகல்கரையின்றிப்பொருதுதத்தமில்
உடைதிரைநேர்சொல்வாருணர்விலோர்களே.

பொருது - போர்செய்து, மோதி.

(கரு)

மன்னவன்றோவடமேருமற்றதேர்
பன்னியவரைகன்கூழ்கடல்கன்பாய்ப்பரி
துன்னியகரியிருன்கூழ்வரம்பென
உன்னியசேனையிவ்வுலகொடொக்குமே.

பன்னிய - சொல்லப்பட்ட, கரி - யானே.

(கக)

வட்டவெண்கவிகையான்மல்லற்பாரதம்
கிட்டினன்கிம்புருடத்தைநண்ணினான்
முட்டினனரிவருடத்தைபூமித்தேர்
விட்டனன்கேதுமாலத்தின்மெல்லவே.

மல்லல் - வளம், பாரதம் - பரதவர்ஷம், கிம்புருடம் - கிம்புருஷவர்ஷம், அர்வரு
டம் - அரிவர்ஷம், கேதுமாலம் - கேதுமாலவர்ஷம். (கள)

எய்தினனினாவிருதத்திலின்பமே
செய்தவிரமியகஞ்சென்றுசேர்ந்தபின்
மெய்திகழிரண்மயமேவிமெல்லெனப்
பொய்தபுமுத்தராகுருவிற்போயினான்.

இளவிருதம் - இளவருதவர்ஷம், இரமியகம் - ரம்யகவர்ஷம், இரண்மயம் - விர
ண்மயவர்ஷம், உத்தராகு - யோகபூமியாறனுளொன்று. (கஅ)

தீடத்தாமரைமலர்த்தடக்கைவிலிளால்
காடுகுடக்கெலாம்வணக்கிமன்னவன்

சுடர்ப்பசுமேருவின்குணக்கிற்றேயிதேர்
விடுத்தனன்பத்திராச்சுவத்தைமேவினான்.

குடக்கு - மேற்றிசை, வணக்கி - தாழ்ச்செய்து, குணக்கு - கிழக்கு, தோம் -
குற்றமற்ற, புத்திராச்சுவம் - நல்கண்டத்தொன்று. (கக)

எள்ளுனர்க்கியனானிற்றுத்திக்கெலாம்
உள்ளவர்பாண்டவொழிவில்போர்த்திறல்
வெள்ளநீரமுதுகவிரித்திசைக்குமத்
தெள்ளிசையமுதமுஞ்செவிமடுத்தனன்.

எள்ளுனர் - இகழ்வோர், இறுத்த - தங்கின. (உ௦)

வெருவாமறையவன்விடுத்தவெம்படை
கருவினில்வளைத்ததுங்கண்ணன்காத்ததும்
பெருவிறன்மரீஇயதான்பிறந்தவண்ணமும்
தெரிதரவிசைப்பதுஞ்செவியின்மாந்தினன்.

வெருவர் - அஞ்சு, பெருவிறல் - பெருவலி, மரீஇய - பொருந்திய, மாந்தினன் -
கேட்டான். (உ௧)

முடித்தலைவணக்குமுடிவிலாத்திறம்
கொடிப்படைமன்னவர்குவித்துநீணிதி
வடித்திசைபாடினவணங்கியின்புறக்
கடைக்கணித்தனன்றனிக் கவிகைவேந்தனே.

வணக்குபு - வளைத்து, கடைக்கணித்தனன் - கடைக்கண்ணாற்பார்த்தான். (உ௨)

அமைவருமொன்பதுவருடத்தார்களும்
நமையளிப்பவனெனநலிற்றநல்லிசை
கமைவருகுணத்தொடுகருணைசெய்தவன்
இமையநல்வரைகடந்தெய்துகாலையே.

ஒன்பதுவருடத்தார் - நவவர்ஷங்களிலுள்ளவர், கமை - கூமை. (பொறுமை)

தெளிபொருள்வடசொலாற்றிருந்துமாறவர்
ஒளிவருநாமகட்குரைத்தபேர்பெறும்
வளநதியினுக்குநல்வடாதுநண்ணிய
கிளர்புகழ்சோருக்கேத்திரத்தினில்.

வடாது - வடதிசை, குருக்கேத்திரம் - குருசூத்திரம். (உ௩)

தூநிறப்பிறைபுரைதொளையெயிற்றதோர்
பானிறப்பஃறலைப்பாந்தளேந்திய
மாநிலக்கிழத்திதன்மல்லன்மாண்பொரீஇ
ஆனுருத்தாங்கியாங்கமுதுநின்னன்.

தூநிறம் - வெண்ணிறம், பிறைபுரை - பிறையைநிகர்த்த, எயிற்றது - பல்லினை
யுடையது, பானிறம் - வெண்ணிறம், பஃறலைப்பாந்தள் - பலதலைகளையுடையபாம்பு
(ஆதிசேடன்) ஆன்-பசு. (உ௪)

ஒடிவிலாஜுழிதோரெவ்வொன்றாகநல்
அடியொருமூன்றிழந்தண்ணன்ல்லறம்
படிமிசையோர்பதம்பாவும்பாலதாய்
விடையுருத்தாங்குபுமெலிந்துநின்றதால்.

ஒடிவு - கெடுதி, அறம்-தருமதேவதை, ஓர்பதம் - ஒருபாதம், தாங்குபு-தாங்கி.()

பானிற்நல்விடைபாரிலூன்றிய
காணடுக்குறநெடுங்கதையினுற்புடைத்
தரனழக்கருங்கழலார்த்ததாளினுண்
நீனிற்செங்கலிநின்றதைக்குமால்.

பானிறம் - வெண்ணிறம் கதை - தடி. (௨௭)

குருதிவேற்பின்னவர்கொற்றமால்களிற்
நரசராய்நம்மைவந்தான்வென்றுகொல்
புகரிலாவந்தணர்பொருவில்வேள்விகள்
இருவிசம்புறைத்திடாவெனநினைந்துகொல்.

குருதி - உதிரம், உறைத்திடா - பொருந்தா, (௨௮)

அடியொருமூன்றெனக்ககன்றவென்றுகொல்
உடல்சினக்கடுங்கலியுதைக்குமென்றுகொல்
நெடிதுயிர்த்தழுவுதேனிகழ்த்துவாயென
விடைவருத்துரைப்பவான்விளம்பிற்றென்பவே.

உடல் - வருத்துகிற. (௨௯)

கன்னியந்துளவணிகமலலோசனன்
பெரன்னடித்தாமரைபொருந்தப்பெற்றனன்
என்னொழிபுரையுமேயிமைப்பினுட்டத்தோர்
மன்னுபொன்னுலகெனமகிழ்ச்சிகூர்ந்தனன்.

புரையுமே - நிகர்க்குமா, இமைப்பினுட்டத்தோர் - தேவர்கள் (௩௦)

கடிகமழ்தாமரைக்கண்ணற்காதலால்
நெடிதுநற்றவம்புரிந்தெய்துநேமியான்
கொடியொடுதாமரைக்குலிசேரகைசேர்
அடிமலரெண்ணவிட்டகன்றுபோயதால்.

கடி - வரிசனை, நேமியான் - சக்ராயுத்தையுடையவன். (௩௧)

சாற்றியவலிகளுஞ்சமதமங்களும்
போற்றியபுனிதமும்புகழுஞானமும்
தேற்றமுஞ்செல்வமுஞ்சிறந்தமாலெனக்
காற்றியவருட்பதமகன்றுபோயதால்.

சமதமங்கள் - சமமும்தமமும், சமமாவது அக்ககரணங்களைச்செகித்தல், தமமா
துபுறக்கரணங்களைச்செகித்தல், தேற்றம் - தெளிவு. (௩௨)

தஞ்சமுங்கருணையுந்தவமுஞ்சாந்தமும்
வஞ்சமின்மேன்மையும்வனப்புமேமுதல்
எஞ்சலினற்குணம்யாவுமேவிய
அஞ்சனமுகில்பதமகன்றுபோயதால்.

வனப்பு - அந்ரு, அஞ்சனமுகில் - கரியமேகம்.

(ந.ந.)

வாரமுமானமுங்கொண்டென்வன்றலைப்
பாரமும்பாவமும்பகையுநீத்தருள்
வீரமும்விசயமும்வீறுமேவிய
ஆரமுதவன்பதமகன்றுபோயதால்.

வாரம் - அன்பு.

(ந.ச.)

ஒளித்தனமூன்றடியுனக்குநம்மைவந்
தளிக்கலனருட்கடலகன்றுபோயினன்
களிக்கும்வெஞ்சினக்கலிகாயுமாவெனக்
கிளக்கலுமன்னவன்கெழீஇயானரோ.

அளிக்கலன் - காத்திலன், காயும் - கோபிக்கும், கிளக்கலும் - சொல்லுதலும். ( )

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

பானிறவிடையோர்காலினிற்பதும்பழங்கணையதி
ஆனமுகின்வாறுமானழவுதைத்தவெய்ய
நீனிறவொருவனின்நிலைமையுங்கண்ணிக்கண்டான்
கூனுடைவரிவிற்செங்கைக்குருகுலத்தரசரேழே.

விடை - இடபம், பழங்கண் - துன்பம், ஆன் - பசு, கூன், வளைவு.

(ந.சு.)

அழுகையென்னுலகத்தின்றலமுததென்னஞ்செஞ்சேதா
ஒழிவதென்னினக்குத்தாண்மூன்றுடல்பவன்யாவாறுடி
முழுதுநீதெரித்தியென்றுமுன்னுறுவோதுகூற
மழவிடையரசனுள்ளமகிழ்தரவழங்குமன்றே.

சேதா - நற்பசு, (சிவப்புப்பசு) உடல்பவன் - கோவிப்பவன்.

(ந.எ.)

எண்ணுமிவ்வினைகள்சில்லோர்சனுவியன்றவென்பார்
பண்ணியகருமம்வந்துபலித்தவென்றுரைப்பர்சில்லோர்
நண்ணியநவக்கோளாலேநடந்தவென்றுரைப்பரெண்ணோர்
துண்ணியவறிவோர்செய்யுமனனெனநவலுவாரே.

நவக்கோள் - நவக்கிரகம்.

(ந.அ.)

எனவிடைமொழிதலோடுமகிழ்ந்தனனிறைவனென்பால்
நினைவரும்பிற்தமேதநிகழ்த்திடிற்றனக்குமந்த
வினைவருமென்றுநாடிவிளம்பியதானுமோர்தான்
தனைநனிநிலத்தினூன்றிமூன்றுதாடவிர்தலானும்.

ஏதம் - குற்றம், நிகழ்த்திடிண் - சொன்னால், தான் - பாதம், தவிர்தல் -

தல்.

(ந.சு.)

அறமெனப்படுமால்வெள்ளேறவனிமாதஞ்செஞ்சேதா
பொறைதவிர்த்தளித்தகண்ணன்போயினுனென்றுமாழ்கும்
கறையணற்பாம்பிற்சீறிக்காய்பவன்கலியேயென்னு
மறுவறுமனத்தினுடிவாளுறைகழித்திட்டானல்.

மால் - பெருமை, வெள்ளேறு - வெள்விடை, அவனிமாதா - பூமிதேவி, மாழ்கு
ம் - மயங்கும், கறை - விஷம், அணல் - கழுத்து, (சு0)

எண்டிசைக்களிற்றுப்பாகனெரியெழுத்திருகினோக்கி
மண்டமர்கடந்தகொற்றவாளுறைகழித்தேதோற்றம்
கண்டனன்கலங்கிவெங்கட்கடுங்கலிகமழுந்தெய்வத்
தண்டுறைக்கங்கைநாடன்றாண்மிசைவந்துவீழ்ந்தான்.

எரி-நெருப்பு, திருகி - மாறுபட்டு, மண்டுஅமர்கடந்த-நெருங்கினபோர்களைவெ
ன்ற, தேதோற்றம் - காட்சி, வெங்கண் - கொடுமை, கலி - கலிபுருடன். (சுக)

மூரிவாட்டடக்கைமன்னர்முடித்தழும்பிருந்தசெம்பொன்
வார்கழற்றாளின்வீழ்ந்தான்மறக்கலியென்பதோர்ந்தும்
ஆருயிர்செகுத்திலாலைபயமென்றடைந்தோர்க்கெல்லாம்
கூரருண்மாரிபெய்தல்குருகுலத்தியற்கையன்றே.

மூரி - பலம், செகுத்திலான் - கொன்றிவன். (சுஉ)

அறைகழற்றாளின்வீழ்ந்தவடுகலிதன்னைக்கங்கைத்
துறைவனியஞ்சல்போதிதுன்னலென்காப்பிலென்ன
ஏறிகடல்வையமெல்லாமிறைவரின்காப்புமற்றெய்வ
குறைவதுபணித்தியென்னாவுறுகலியுரைத்தல்செய்தான்.

துன்னல் - இராதே, காப்பு - காவல், அஞ்சல் - அஞ்சாதை, உறைவது - வாழ்வ
து, பணித்தி - கட்டளையிடு, (சுரு)

குதுயிர்கோறல்பாணந்துவரெனத்துவர்த்தசெவ்வரய்
மாதர்செம்பொன்னிற்சொல்பொய்வருந்துனிமதம்பெங்காமம்
எதமாம்வயிரமாகியிருத்திரீபோதியென்று
கோதைவெண்குடையான்கூறக்கொடுங்கலிவணங்கிப்போயான்.

கோறல் - கொல்லுதல், பாணம் - குடி, துவர் - பவளம், துவர்த்த-செவந்த, துனி-
அச்சம், வயிரம் - தீரக்கோவம். (சுச)

மெய்யெனுமொருதாளுன்றிநின்றவெள்ளேறுமற்றைச்
செய்தவம்புனிதந்தீதிலளியெனத்தேரித்தழன்று
மையறுதாளுமூன்நிமகிழ்ந்ததம்மாட்சித்தாய
மொய்திரைவேலினூலமுழுவளஞ்சுரந்ததம்மா.

திதுஇல்அளி - தீமையிலலாதகிருபை, ஞாலம் - உலகம். (சுரு)

வஞ்சகக்கலிதான்போகமாய்ந்தனதீமையெல்லாம்
வெஞ்சினப்புலன்கள்செற்றோர்விழுத்தவாஞானமிக்கோர்

எஞ்சலின்மறையோர்வேள்வியாவையுமியற்றிவாழ்ந்தார்
நெஞ்சவந்தமரார்த்தார்நிலமகண்மகிழ்ந்தாளன்றே.

செற்றோர் - வென்றவர்கள், விழுத்தவர் - மேன்மையாகியதவத்தினர், (சச)

கலியிருளிரியதூறிக்களிற்றுநன்னகரஞ்சேர்ந்தான்
நிலவுமிழ்திங்களன்னநித்திலக்கவிகைவேந்தன்
மலர்தலையுலகமெல்லாமறுவறவிளங்கும்வண்ணம்
அலர்கதிர்ப்பரிதிபோலவாழியொன்றுருட்டினால்.

இரிய - ஓட, தூறி - அதஞ்செய்து, களிற்றுநன்னகரம் - ஹஸ்திநாபுரம், நித்தி
லக்கவிகை - முத்துக்குடை, மறு - குற்றம், பரிதி - சூரியன், ஆழியொன்றுருட்டி
னால் - ஏகசக்ராதிபத்தியஞ்செய்தான். (சஎ)

இக்கதைவிரைந்துகேட்பவெய்துநற்றவத்தோர்பார்மேல்
தக்கநற்புதல்வர்கல்விசாற்றிருநிதிசொற்கீர்த்தி
மிக்கெழிற்செல்வமெல்லாமேவீற்றிருந்தபின்னர்ச்
செக்கரக்கமலைமார்பன்றிருந்துலகெய்துவாரோ.

செக்கர்-செவந்த, அக்கமலைமார்பன் - அந்தத்திருமகன்மார்பனாகியதிருமாலின்,
திருந்துஉலகு - திருத்தமாகியவுலகம், (பாமபதம்.) (சஅ)

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—உஎச.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

எ ட் ட ா வ து

பரிட்சித்துச் சாபமேற்றவத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்.

என்றுகூறலுமேத்தியிக்கதை
நன்றுநன்றெனுநற்றவர்க்கெலாம்
வென்றிவேலவன்வேட்டமேற்செல்ல
துன்றுமாதவச்சூதன்சொல்லுவான்.

வேட்டம் - வேட்டை.

(க)

காட்டின்வாளரிக்கணத்தினோடுபோர்
ஆட்டினுற்றெழுந்தன்னமாட்சிசால்
வாட்டிறற்படைவயவார்குழ்தா
வேட்டமாவான்வேந்தனெய்தினான்.

அரிக்கணம் - சிங்கக்கூட்டம், வயவர் - வீரர், வேட்டமாவான்-வேட்டையா

அண்ணலூருமவ்வணிசெய்தோநடு

வண்ணமாழிகில்வந்துசேர்வது

நண்ணுதாதைதன்றுதைநல்லதேர்
கண்ணனூர்ந்தவக்காட்சிபோலுமே.

அண்ணல் - அரசன், (பரிக்கித்து) தாதைதன் தாதை - பாட்டன், (அருச்சுநன்.)

நெடியதேதர்நடுநீலமாமுகில்
படிதலுட்பயங்கொண்பொரினமேல்
கொடையின்வென்றிடுகொன்வந்தானென
அடியின்வீழ்வந்தணுகல்போலுமே.

நீலமாமுகில் - நீலமேகம், கோன் - அரசன்-

(௪)

சிலைவளங்கொள்போர்ச்சேனையார்த்தெழும்
பொலமுகட்டினிற்பொங்குதூளிபோய்
அலர்வனத்தினைச்சூழ்தலாங்கெலாம்
வலைவளைத்ததோர்வண்ணமானுமே.

சிலை - வில், மானும் - ஒக்கும்.

(௫)

நெடுங்கிரித்தலைநின்றிழிந்தவெம்
மடங்கல்போன்மெனமன்னன்மாமணி
இடங்கொடேரினின்றிழிந்துதோகைநல்
நடங்கொள்கானகநண்ணனண்ணினான்.

தலை - உ, சி, மடங்கல் - சிங்கம், தோகை - மயில், நடம் - நடநம்,

(௬)

கல்வளைத்தவெங்கானநண்ணலும்
எல்வளைக்கரத்தெஃகநீக்கிவார்
வில்வளைத்துமாமேகமொத்தனன்
மல்வளைத்ததோன்மன்னர்மன்னனே.

கல் - மலை, கானம் - காடு, எல் - ஒளி, வளை-வாகுவலயம், எஃகம்-ஆயுதம், வார்-
ஈண்ட.

(௭)

கடங்கவீழ்த்தன்கரியின்றெவ்வீனை
அடங்கமாய்த்ததற்காற்றுகன்றிபோல்
மடங்கலேற்றின்மேன்மன்னர்கோமகன்
விடங்கவீழ்த்தவெம்பகழிவீசினான்.

கடம் - மதநீர், கரியின்றெவ்வீனை-யானைப்பகையாகியசிங்கத்தை, மடங்கவேறு-
யுண்சிங்கம், பகழி - அம்பு.

(௮)

சிலைவணக்கிவெஞ்சினவயப்பெரும்
*புலிதூத்தினன்பொருதுவாரிசூழ்
நிலவரைப்பினினைவெம்பகை
வலனழித்தவாண்மன்னர்மன்னனே.

வணக்கி - வளைத்து, வயம் - வெற்றி, பகை - பகைவர், வலன் - வெற்றி.

(௯)

மஞ்சதிர்த்தெனப்பிளிறுமையலம்
குஞ்சரங்களின்கொலைமருப்பிறச்

செஞ்சுரந்தொடுத்தெய்துசென்றனன்
அஞ்சமிக்கபேராளியென்னவே.

மஞ்சுஅதிர்ந்தென - மேகமுழங்கினுற்போல, பிளிற்றும் - கர்ஜிக்கிற, மையல்-
தமயக்கம், இற- ஓடிய, செஞ்சுரம் - செவ்வியபாணம், பேராளி - பெரியசின்கம், (க0

வம்புசேர்மலர்வரையினுச்சியின்
அம்பிளோடாற்றானையோடுதல்
இம்பர்மன்னவனீதல்கண்டுகண்
டெம்பர்மீதுகாரோடலொத்ததே.

வம்பு - வாசனை, அரற்றுஆனை - ஒலிக்கின்றயானை, உம்பர்மீது - ஆகாயத்தின்
மேல், (கக)

வெம்மைசேர்கணையீதுதைத்தலால்
தம்மைமூசுறத்தாவில்சோரிதான்
மும்மையாமத்தானைமுன்செல்ல
செம்மைசேர்முகில்செறல்போலுமே.

மூசுற - மொய்க்க, சோரி - உதிரம், சேறல் - செல்லுதல், (கக)

விண்ணம்போமும்வான்வெயிற்குவெம்புகால்
அண்ணலானையாளுடலாலினேத்
துணுணுநீர்நசையொருதவத்தினேன்
நண்ணுசாலையாய்நடத்தனண்ணினேன்.

ஆடலால் - வேட்டையாடலால், நீர்நசை - நீர்வேட்கை, (தாகம்) (கக)

அம்மென்கக்கினாடுதாரினன்
வெம்மின்னவார்கணையன்வில்லினன்
செம்மனண்ணியச்செய்தவன்றனைத்
தம்மினுண்ணுநீர்தம்மினென்றனன்.

வெம்மின்அன்ன - வெவ்விய மின்னலைநிகர்த்த - செய்தவன், தவத்தன் (தவசி,
தம்மின் - தாரும். (கச)

தருகவுண்ணுநீர்தருகுவென்றுவேல்
அரசனாங்கடைந்ததைதல்கேட்டிலன்
பரணெருஞ்சினிற்பாவித்துள்ளநெக்
குருகியொன்றுபட்டுறையுமாதவன்.

அறைதல் - சொல்லுதல், பரணை - இறைவனை. (கரு)

புலனெறிந்தமெய்ப்போதமாதவன்
நிலைநிலைந்திலனீரிரத்தலும்
தலைமையந்தணனன்றந்திலானொ
உலகுகாவலனுள்ளத்துள்ளினான்.

புலன்றறிந்த - கீம்புலன்களாவென்ற, மெய்ப்போதம் - மெய்யுணர்வு, உள்ளினா
ன் - நிலைத்தான். (கரு)

பரிட்சித்துச் சாபமேற்றவத்தியாயம்.

சுள்

செத்தபாம்பினைச்செய்யதாமனைக்
கைத்தலத்துவிற்கடையினற்கொளீஇ
மெய்த்தவத்தினோன்றோளின்வீழ்த்தனன்
மத்தயானையம்மன்னேகினான்.

விற்கடை - வில்லினதுதுனி, கொளீஇ - எடுத்து. (க௭)

பழுத்தநான்மறைப்பாடறெள்ளிய
தழைத்தகாட்சியான்றவநினைந்திலேம்
இழைத்ததென்கொலென்றெண்ணியெண்ணியே
மழைத்தடக்கையான்மறுகினாரோ.

காட்சியான் - அறிவினையுடையவன், இழைத்தது - செய்தது. (க௮)

வேறு.

ஐந்தவித்தருந்தவமாற்றமந்தனன்
மைந்தன்மாட்டருந்தவர்மைந்தர்வல்லேபோய்
வெந்திறல்வேந்தனோர்வீந்தபாம்பினை
நுந்தைதோளிட்டன்னென நுவன்றனர்.

ஐந்துஅலித்து - ஐம்புலன்களையடக்கி, ஆற்றும் - செய்கின்ற, வல்லை - விரை
வாக, வீந்த - செத்த, நுந்தை - உந்தந்தை. (க௯)

பகர்ந்ததுகேட்டலும்பாலன்மன்னெறி
இகந்ததுகண்டபாரொனதுமாதவம்
திகழ்ந்திடக்காண்கெனச்சிவந்தகட்கடை
புகைந்தவெந்தியுகப்புழுங்கினானும்.

மன் - அரசன், நெறிஇகந்தது - நெறிகடந்தது. (௨௦)

காழ்படுமிடற்றராக்கழிந்ததெந்தைதோள்
வீழ்படவிட்டவவ்வேந்துதக்ககன்
பாழிவாய்ப்பட்டெழுபகலின்மாய்கெனத்
தாழ்கிலாச்சினத்தினன்சயித்திட்டானரோ

காழ் - குற்றம், (நஞ்சு) மிடறு - கண்டம், கழிந்தது - இறந்தது, தக்ககன் - தகை
கன், (நாகராஜன்)எழுபகல் - ஏழுநாள். (௨௧)

எழுந்தனன்சிருங்கிபோயின்றதாதைதாள்
விழுந்தனனழுதலும்விழித்துமைந்தமற்
றழுந்திறமென்னையோவறைதிரீயென
மொழிந்தனன்வினைந்ததுமுழுதுமென்பவே.

சிருங்கி - சிருங்கிமுனிவன். (௨௨)

ாகன்மொழிகேட்டலும்றுகிமாதவன்
றுகலெறிந்திருநிலமேழும்பேற்றுறு

தகைமவியரசனைச்சபிக்கத்தாழ்கிலா
வெகுளிமற்றெங்ஙனம்வினைந்ததென்றனன்.

இகல்எறிந்து - பகைவரைவென்று, தாழ்கிலாவெகுளி - தணியாக்கோவம். (௨௩)

தடம்புயத்தரசனைச்சபித்ததன்றுநீ
அடர்ந்துகொல்வெங்கலிக்கரசுநல்கினை
மிடைந்திடுதருமத்தினவேரறுத்தனை
தொடர்ந்திடுவெம்பழி துணிந்துசெய்தனை.

மிடைந்திடு - நெருங்கின, (மிகுந்த) (௨௪)

உன்னிழிந்திழைபுழைநூற்றும்வேந்தனைப்
பன்னினைசாபநீபாலனாகலான்
துன்னியிழைபொறுத்தால்சொல்லுசீர்க்
கன்னியந்துளவிலேன்கடனென்றோதினான்.

உளுற்றும் - செய்த, பன்னினை - சொல்லினை. (௨௫)

ரிந்தனைபுரியினுநின்றதைப்பினும்
சிந்தனைவெஞ்சிலார்சீதரற்றொழா
வந்தனைபுரிபவரென்றுமாமனம்
நெருந்தனன்பலப்பலதுவன்றிட்டானரோ.

வெஞ்சிலார் - கோவியார், சீதரன் - திருமால். (௨௬)

முழுப்பெருங்காட்சியான்முனிவன்மன்மகன்
தழைத்தவெம்முனிவினிற்சபித்தவத்திறம்
அழற்படைமன்னனுக்கறியக்கூடுறென
விழுத்தவனொருவனைவிடுத்திட்டானரோ.

பெருங்காட்சியான் - பேரறிவுடையவன். (௨௭)

விடுத்தவவ்வேதியன்விரைவினைகின்
கடற்புலிகாக்குமக்காவன்மன்னனை
அடுத்தனன்பைப்பையவறியக்கூறினான்
தடுப்பருந்திறவினான்சபித்தவண்ணமே.

பைப்பைய - மெல்லமெல்ல. (௨௮)

உரைத்ததுகேட்டலுமுடல்கொண்டின்னமும்
திரைப்புவிருந்துநீப்பழிசெய்யாமெதூல்
தரித்துரைநாவினான்சபித்தனன்றென
வரைத்தடந்தோளிநான்மகிழ்ச்சிகூர்ந்தனன்.

திரைப்புவி - கடல்குழந்தவுலகு.

மண்ணீர்க்கங்கையினடைந்துமாறிலாக்
கொண்டேனாவண்ணனைக்குறிந்துநெஞ்சுகம்

பரிட்சித்துச் சாபமேற்றவத்தியாயம்.

சூக

புண்டரீகப்பதம்பொருந்துவேனென
விண்ணொதப்பெயர்வேந்தனெண்ணினான்.

கொண்டல்நர்வண்ணன் - மேகம்போலும்நிறமுள்ளவன். (150)

தவச்சனமேசயனென்னுந்தண்முகை
துவைத்திளஞ்சுரும்புகூழ்தொடையன்மைந்தனைப்
புவிப்பொறைபொறுக்கெனப்பொன்னமாமுடி
கவித்தனன்கங்கையங்ககாவந்தெய்தினான்

முகை - அரும்பு, தொடையல் - மாலை, கவித்தனன் - சூட்டினன். (151)

ஒருமுதல்பொலமுகடுடையநீட்டிய
திருமலரடிபுனைதெய்வத்தண்டுழாய்
வினாகமழ்ந்தித்துறைவிரிந்தபுல்லின்மேல்
வரையெனக்கிடந்தனன்வரம்பில்கேள்வியான்.

ஒருமுதல் - ஒப்பற்றமுதற்பொருளாகியதிருமால், பொலமுகடு - அழகிய அண்ட
முகடு, வினா - வாசனை. (152)

வேறு.

பரத்துவாசன்சவுனன்பராசரன்
திருத்துமாதவஞ்சேருங்கவுதமன்
விரத்திமிக்கமேதாதிதியவுருவன்
வரத்தினுற்றபிருகுவண்முற்கலன்.

விரத்தி - பிரபஞ்சத்தில் வெறுப்பு. (153)

வேறு.

மெய்த்தவநாரதன்வியாதன்காசிபன்
அத்திரிகோசிகன்வசிட்டனங்கிரா
முத்தமிழ்முனிமுதன்முனிவர்யாவரும்
தத்துநீர்க்கங்கையின்களையிற்சார்ந்தனர்.

முத்தமிழ்முனி - அகத்தியர், முத்தமிழாவன, இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்
தமிழ்என்பன. (154)

வந்தெதிர்முனிவரைவணங்கிமன்னவன்
ஐந்தவித்துயர்ந்தநீரடைந்தவாற்றினால்
சிந்தினன்வல்வினைச்சிமிழ்ப்புமாரினன்
உயந்தனனெனச்சிலவுகைக்குமெல்வையின்.

சிந்தினன் - ஒழிந்தேன், சிமிழ்ப்பு கட்டு (பிறவிக்கட்டு) எல்லை - பொழுது. (155)

புரியவிழ்தாமரைபுரையுங்கண்ணினன்
பரிதினாமுத்தெனமுகிழ்க்குமூரலன்

மு த ற் க ந் த ம்.

மாதகநிறத்தினன்மலர்ந்தமார்பினன்.
சுருள்விரிஞ்சியன்சுகன்வந்தெய்தினன்.

புரி - முறுக்கு, புரையும் - நிகர்க்கின்ற, மூரலன் - பற்களையுடையவன். (ந.

செழுந்தவனெய்தலுஞ்செறிந்தமாதவர்
எழுந்தனரிளங்கதிரெழுநெகிழ்ந்துதேன்
வழிந்ததாமரையுழ்வாண்முகத்தினன்
விழுந்தனனிறைஞ்சினன்வேந்தர்வேந்தனே.

செறிந்த- நெருங்கின, இளங்கதிர் - இளஞ்சூரியன், எழ - உதிக்க, உறழ்- ஒத்த,
வாள் - ஒளி. (ந௭)

எண்ணியநல்லறிவியைந்துருக்கொடு
நண்ணியவெனுநினநான்கண்டிய்யநம்
கண்ணெனம்மரபுளானென்றுகாட்டிய
வண்ணமென்றுரைத்தனன்கிழ்ச்சிகூருவான்.

உய்ய - கடைத்தேற.

(ந௮)

ஒன்றினும்பற்றிலாதொழுகுகின்றீ
இன்றுவந்தென்னுழைய்தப்பெற்றனன்
வென்றனன்வியையெனவியந்துபோற்றினான்
மன்றிலந்தாமமாமலர்க்கைகூப்பியே.

பற்றிலாது - பற்றற்று.

(ந௯)

இறப்புவந்தெய்துழியென்னினிப்பது
திறப்படக்கேட்பதென்செய்கின்றதென்
அறத்துறையறிந்தநீயறைதியென்றனன்
மறத்துறைகடிந்தவேன்மன்னர்மன்னனே.

இறப்பு - மரணம், அறத்துறை - நருமநெறி, அறைதி - சொல்வாயாக, மறத்
றை - பாவவழி. (ச

(ச

என்னலுமுனிவரனினிதுகூறினன்
மன்னியமாதவர்மகிழ்ச்சிகூர்தரப்
பன்னருஞ்சுகமுனிபணிந்தவேந்துக்குச்
சொன்னதுசொல்கெனச்சூதன்சொல்லுவான்.

கூர்தர - மிக, பன்னரு - சொல்லுதற்கரிய.

(ச௧)

பரிட்சித்துச் சாபமேற்றவத்தியாயம் முற்றிற்று.

முதற்கந்தம் முற்றிற்று-

ஆகத் திருவிருத்தம் - நாயடு,

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இரண்டாங்கநீதம்.

முதலாவது

மாயவனியுரைத்தவத்தியாயம்.

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

மன்னவனவ்வாறுரைசெயக்கேட்டமறைமுனிசுகன்வகுத்துரைப்பான்
கன்னியந்துளவப்பசந்தொடைபுளைந்தகரியவன்றிருவுருக்கருதி
அன்னமாய்மறையன்றைந்தவன்சரிதமஞ்செவிமடுத்தமாயவன்பேர்
பன்னியுன்றிற்ப்பழவினைத்தொடர்புப்பற்றினைபெறியவெறுளதோ.

கரியவன் - கண்ணன், திருவுரு - திருவுருவம், செவிமடுத்து - கேட்டு. (க)

வார்திரைபுரட்டுதடங்கடல்பொடித்தமழகதிர்பொழிவெயிற்கற்றை
காரிருங்குன்றிற்பவழுமாகடுப்பக்கண்கவர்கவுத்துவஞ்சொரியும்
சீர்கெழுசெக்கொளிரபரந்திமைக்குந்திருமறுமார்பளையுள்ளத்
தோரிருகன்னலாயினுமுணரினுடைந்துவல்லினையிருளோடும்.

வார் - நீண்ட; மழகதிர - இளஞ்சூரியன், கவுத்துவம்-கவுஸ்துபாத்நம், சன்னல் -
கடிகை. (உ)

கழிபுகழ்க்கட்டுவாங்கனென்றுரைப்போன்கடவுளர்சொல்லினுள்ளாவி
ஒழிவவற்கிரண்டுகன்னலுண்டினியென்றுணர்ந்தனனைத்தும்விட்டொருவி
அழலவிர்மணிச்சூட்டாவினின்றமெலனெனினினைத்துவீற்றென்
எழுபகல்கிடந்தநினக்குமற்றென்னினைனைகொல்பெறுவதற்கரிதே.

ஆவியொழிவு - மரணம். (ங)

மனத்தினைக்கடந்துவாக்கினுக்கெட்டாமாட்சியதாகிமாமறையும்
இனைத்தெனவின்னுந்தெரிதரற்கொல்லாதெங்குமாயமலமாய்நின்ற
தனிப்பெருஞ்சுடரைநினைக்குமாறுனக்குச்சாற்றுவல்கேண்மதியென்றோ
வினைக்குறும்பெறிந்தவியாதனின்றெடுத்தவிழுத்தவன்விரிக்கலுற்றனனால்,

வியாதனின்றெடுத்தவிழுத்தவன் - சுகமுனி. (ச)

அதலமேமுதலசேவடிநடுவெயந்தரநாவியேழ்ப்பாவை
உதாரீன்குமித்தடவரைக்குலமென்புயர்மாமயிரநதிரம்பு
மதிமனமுதாநல்லமுலைகனல்வாய்மல்குநீர்நாவளியுயிர்ப்புக
கதிருமிழ்பரிதிகண்மலர்படைப்புக்கருணையங்கட்கடைப்பிறழ்வே.

நாவி-உந்தி, உதாம்-வயிறு, என்பு-எலும்பு, உயிர்ப்பு-சுவாசம். (ரு)

கேழ்க்கிளருடுவெண்பல்லிருங்கடற்றுக்கிளைத்தொளிதவழுநெட்டெயிறு
வாழிமாமாழை முகிழிளமுறுவன்மாதிரஞ்செவிமறைகிளவி

தாழ்த்தவலோகநெற்றிமேலுலகுதலைபுயல்சாரிமுழலாக
ஏழிரண்டிலகுமுருவமாய்நின்றவிறைவனைச்சிலர்நினைந்திருப்பார்.

எயிறு-பல், இளமுறுவல் - புன்சிரிப்பு, மாதிரம் - திக்கு, கிளவி - சொல், புயல்-
மேகம். (சு)

கங்கையார்கழலுங்கதிர்செய்பொற்கலையுங்கடகமுமகுடமுங்குழையும்
சங்கொடுதிகிரிவெங்கதைதண்பூந்தாமரைமலரிவைதாங்கும்
அங்கையோர்நான்குந்திருமறுமாற்புமருள்பொழிகமலலோசனமும்
திங்கள்வாண்முகமுமுறுவலுமாகச்சிலர்புயல்வண்ணனைநினைவார்.

கழலும் - திருவடியும், பொற்கலையும் - பொன்னுடையும், குழையும் - குண்டல
மும். (எ)

காலினுற்கீழவாயிலையடைத்துக்கலந்துலாமுயிர்ப்பினைவீக்கி
மூலமேமுதலாதாரமோராறுமுறைமுறையெழுப்பிமற்றதனால்
மேலதாம்பிரமத்தொளையதுவிண்டிவின்னெலாங்கானினுங்காண்பார்
சீலமேம்பட்டார்சிலர்பரந்தாமன்சேவடிபடரினும்பட்டவார்.

காலினால் - மூலவாயிலினால், கீழவாயிலை - அதோதுவாரத்தை, வீக்கி - பந்தி
த்து, பிரமத்தொலை - பிரமரந்திரம், விண்டு - வெடித்து. (அ)

• அறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரியவிருத்தம்.

அடைதருமிருநான்கங்கத்தணிபெறும்யோகம்வல்லார்
சுடர்விடுதெய்வயானஞ்சொல்லுபிங்கலைதானென்பர்
இடைபிதிர்யானமென்பரெழிற்சமுமுனையையாடி
நடைபெறுபிரமயானமாமெனநவிலவார்மன்றோ.

இருநான்குஅங்கம் - எண்வகையுறுப்புக்கள், அவைஇயமநியமாதிகள், தெய்வ
நம் - தெய்வவிமானம், பிதிர்யானம் - பிதர்விமானம், பிங்கலை, இடை-சமுமுனை, இம்
ன்றும் மூன்றுநாடிகள் என்பர் யோகநூலார். (க)

அத்தகையோகங்காமத்தன்றியேயாற்றுவோர்தாம்
முத்தியிற்பொருந்துவார்கண்மொழியணிமாதிவேட்ட
புத்தியால்யோகமுற்றும்புரிந்தவரிலிங்கமென்னும்
ஒத்திடுதனுவினாலெவ்வுலகினும்பயன்றுப்பாரால்.

காமத்தன்றி - நிஷ்காமியமாக, அணிமாதி-அணிமாமுதலியன, அவை-அணிமா,
மகிமா, கரிமா, லகிமா, பிராப்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம்என்பன, தநு-
சரீரம், துய்ப்பார் - அதுபவிப்பார். (க0)

ஈங்கிதன்றிங்கிதன்றென்றெவையும்விட்டொழியநின்ற
ஆங்கதனுடைமையானென்றறிவினாழிந்துதன்னை
நீங்கலாவுணர்வினாலெரினைந்துகொண்டிருப்பானண்ணல்
ஒங்கியபரமாதந்தவுருவினைநினைந்தானுமால்.

அண்ணல் - கடவுள்.

(கக)

மஞ்சுசூழ்முமிவெள்ளிமலைக்கொழுந்திறைஞ்சினோர்க்கு
விஞ்சைத்தந்தருளமின்பம்வெற்பிளங்கன்னில்கும்
செஞ்சுடர்வழங்குங்காந்திசெழுநிதியுதவுஞ்செம்பொற்
கஞ்சநாண்மலரின்வாழங்கருங்கயனெடுங்களுளே.

வெள்ளிமலைக்கொழுந்து-சிவபெருமான், வெற்புஇளங்கன்னி-பர்வதராஜகுமாரி,
(உமாதேவி) செஞ்சுடர் - சூரியன். (க௨)

கணந்திகழ்மருத்தென்போர்கள்வன்பெறுவலித்தந்தாள்வர்
வணங்கிழன்வருணனல்கும்வளர்புகழ்பிதிர்களுன்போர்
குணம்பெறுபுதல்வாநாளுங்குறைவறவருள்வார்வீரம்
இணங்குருத்திரார்தாமீவரியக்கர்காத்தருளுவாரால்

கவின் - அழகு.

(க௩)

வருமதிவயங்குங்காமம்வளருடல்புவிமானல்கும்
பொருவருமெழிறந்தாள்வர்போற்றுக்கந்திருவராயுள்
பெருகுமாறுதவிக்காப்பர்பிரிந்திடாப்புரவித்தேவர்
தருகுவார்தனம்வசுக்கடாளிணைவணங்குவோர்க்கே.

புவிமான் - பூமிதேவி, புரவித்தேவர் - அசுவினித்தேவர்.

(க௪)

பாட்டளிமுான் றுமூசபனிமலர்ப்பாரிசாதத்
தேரட்டதார்மார்பரெல்லாந்துறக்கமேயுதவுகிற்பர்
தாட்டுழாயலங்கன்மலைத்தனிமுதலழியாமுத்தி
வீட்டினையளிக்முன்றிவிழைவுறின்விழைந்தல்கும்.

பாரிசாதத்தோட்டலர்மார்பர் - இந்திரர், துறக்கம்-சுவர்க்கலோகம், துழாயலங்க
ன்மலைத்தனிமுதல் - திருமால். (க௫)

தழுவுதுகிளைஞர்தந்தைதாய்முதலெவருநாளில்
சழிவதுகண்டுங்கண்டிங்கண்டிலார்போலவாழ்வார்
ஒழிவறவுள்ளத்துள்ளேயுறைபரஞ்சுடரையோரார்
விழைவெனநின்றதுன்பவித்தினைவிளைப்பரம்மா.

ஓரார் - அறியார்.

(க௬)

வீடங்கலுமெழிற்பேழ்வாய்வெயின்மணிச்சூட்டுநாகப்
படங்கெழுபரவைஞாலப்பாயலொன்றுண்டுசெய்ய
குடங்கைமெல்லணையுண்டெங்குங்குலவு * வற்கலைஞண்டால்
அடங்கலாவாசைவோம்மற்றரித்தவர்க்கிலதெனம்மா.

ஞாலப்பாயல் - நிலமாகியபடுக்கை, வற்கலை - மரவுரி.

(க௭)

பெற்றனவுவந்துமாந்திப்பிறந்தநல்லமுதமெல்லாம்
பொற்றருநிழலில்வையும்புலவர்கூட்டுண்ணல்கும்
கொற்றவன் தன்னைச்செய்யாள்கொண்கணையுலகங்காக்கும்
ஒற்றையந்திகிரியானையுளத்தினென்னுணர்கிலாரே.

புலவர் : தேவர், செய்யாள்கொண்கன் - திருமகள்நாயகன்.

(க௮)

திருத்தித்துறைகளெல்லாந்தீம்புனல்வறந்தவேயோ
விரிகடலமுதமும்விழுச்சுவைக்கனியவாய
மரனெலாமாண்டவேயோமாநிதிச்செருக்கினூர்கண்
குருபிட்டவர்போலென்னோகுறையிரந்தழல்கின்றாரால்.

வறந்தவேயோ-வற்றிப்போயினவோ.

(கக)

வண்டிமிர்தெரியன்மார்வவண்டுழாயலங்கலானைக்
கண்டனையற்றைஞானேற்களைந்தனையார்வமெல்லாம்
உண்டுகொனினக்குக்கிட்டாவொருபொருளென்றுசெவ்வாய்
விண்டனென்னலோமும்விழுத்தவர்விளம்பலுற்றார்.

தெரியல் - பூமாலே, வண்டுழாயலங்கலானை - வளவிய துளசிமாலையைத்தரித்தவ
னை, (கண்ணனை). (உ௦)

மாயவனிலையுரைத்தவத்தியாயம்—முற்றிற்று.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இ ர ண் ட ா வ து

சௌனகாதியர் அன்பினிலையுரைத்த வத்தியாயம்.

இறந்தொழிந்ததுவெங்கூற்றமென்றுளத்துணர்ந்தார்போலும்
அறந்தலைமணந்தசெங்கோலைவர்பாரேழுங்காப்ப
நறுந்துழாய்ப்பகவன்றுதுநடந்ததாட்கமலப்போது
மறந்தனர்மாக்கள்வாளாவருபகல்கழிக்கின்றாரால்.

அறம் - தருமதேவதை, தலைமணந்த - கலந்த, துழாய்ப்பகவன் - கண்ணன். (௭)

மழைதுளிமறுத்தகானின்வற்றனைமாமுமந்தன்
குழைதாவன்நிண்குன்றுங்குழைதாவமுதமும்
கழையிசைவடித்தான்செவ்விகாண்கிலாக்கண்கண்மஞ்ஞைத்
தொழுதியங்கலவமேயதுஞ்சலில்வறுங்கண்ணேறே.

குழைதா - தளிர்க்க, குழைதா - உருக, கழை - மூங்கில், (புள்ளாங்குழல்) மஞ்
ஞை - மயில், கலவம் - கலாபம்(தோகை). (௮)

.காதமோர்நான்குதெய்வக்கடிக்கமழ்கமலகொண்கண்
பாததாமரையிற்சார்த்தும்பசந்துழாய்ப்மோந்துமோந்து
தீதறவுயிர்த்திலானேற்செத்தவனுயிர்ப்பதெண்ணின்
ஊதுலைக்குருமற்றாங்குயிர்ப்பதுபோலுமாதோ.

கமலகொண்கண் (திருமகள்நாயகன்)

இடிக்குரல்யானைவெண்கோடிமுத்தவனிணைப்பொற்றாளின்
கடித்துணர்புனையாக்கைகள்கையறுகைகளாமால்

பொடித்தசெங்கதிர்போற்காந்திபொழிமணிச்சூட்டராவின்
நடித்தவனும்பாடாநாவழங்காதநாலே.

யானை - குவலயாபீடம் என்னும்யானை, இறுத்தவன் - ஒடித்தவன், கடி - வாச
னை, பொடித்தசெங்கதிர் - உதிக்கின்றசெங்கதிர் (பாலகூரியன்.) (ச)

பனியிருவிசம்புதேடப்பழமறைமுடிவினின்ற
தனிமுதலடியிற்றாழாத்தலைதலையென்னலாகா
நீனதொறுமினியவாயநெடியவன்சரிதங்கேட்டுக்
கனிவுருவுளமிரும்போகற்கொலோவறிகிலேமால்.

காழா - வணங்காத, தனிமுதல் - திருமால். (டு)

தவப்பொழிமாரிகாப்பத்தடவரைக்கவிகையன்று
கவித்தவன்கோயில்செல்லாக்கான்மாதத்தியன்றகாலே
உவப்பினினமுதலுறியொழுமுமால்சரிதங்கேளாச்
செவித்தொனைநச்சநாகஞ்செறிவதோர்நொனைமற்றாமால்.

தவ-மிகுதியாக, வரைக்கவிகை-கோவர்த்தநகிரியாகியகுடை, கவித்தவன்-மறைத்
தவன், மாதத்தியன்றகாலே - மாக்காலே, தொனை - வளை, மகதி - நாரதன் வீணைக்குப்
பெயர். (சு)

மகதியாழ்முனிவனாதிமாதவரவையின்மாரீர்
அகனிலம்புரந்தகூர்வாளரசுளங்குழைந்துகேட்பச்
சுகமுனியுரைத்தவெல்லாஞ்சொல்லுவாயென்னலோடும்
வெகுளிவோரிந்தகுதன்விழுத்தவர்க்கினிதுசொல்வான்.

மகதியாழ்முனிவன் - நாரதன். (எ)

செளனகாதியரன்பினிலையுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் உள.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

மு ன் ற வ து

சுகமுனிதத்துவமுரைத்தவத்தியாயம்.

அலர் துழாய்மலன்காதையமுதலுற்றெழுதலாலே
மலர்கதிர்த்திங்கள்போன்றுவயங்குவாண் முகத்தாய்மாரீர்
உலகெலாமுதித்தவண்ணமுரைத்திடவேண்டுமென்று
திலகவெண்குடையான்கூறச்சுகமுனிதெரிக்கவற்றான்.

ஊற்றெழுதல் - சுரத்தல், வாள் - ஒளி. (க)

நன்னர்யாழ்முனிவன்பண்டுநான் முகன் மன்னேநோக்கி
முன்னவனீயேயின்றாய்முழங்குநீருலகமெல்லாம்

என்னே தவஞ்செய்வாயென்றேத்தினனிசைப்பச்செங்கால்
அன்னமீதுயர்த்தவண்ணலரிபத்தெரித்தல்செய்வான்.

நன்னர் - நன்மை, இசைப்ப - சொல்ல, அன்னமீதுயர்த்தவண்ணல் - பிரமன்.

மரகதக்குன்றுபோலமாக்கடல்வளராரின்ற
முருகலந்துளவப்பைந்தார்முருத்தனேமுதல்வனாமால்
அருள்பொழிகமலக்கண்ணலாங்கவனென்னேநோக்கித்
தருகெனவுலகமெல்லாந்தந்தனென்றுசொற்றான்.

வளராரின்ற - கண்வளர்கின்ற, முருகு-வாசனை-தேன், தந்தனன்-படைத்தேன்.

ஆழியானயனுக்கோதவயனுநாரதற்குக்கூற
யாமுடைமுனிவியாதற்கிசைத்திடவியாதனன்பால்
சூழாமெனக்குச்சொற்றதொல்கதைநினைக்குச்சொல்வேன்
வாழிவாளரசுவென்றுமறைமுனிவழங்கலுற்றான்.

ஆழியான் - திருமால்.

(சு)

திகழ்பாரந்தாமமாகிச்சின்மயமாகிரீல
முகிலெனத்திகழ்ந்துதோன்றுமுழுமுதல்பார்க்கமூலப்
பகுதியின்மகானுண்டாகும்பகர்தருமகானினின்றும்
தகைமைசமல்குணங்கண்மூன்றுத்தழுவகங்காரந்தோன்றும்.

முழுமுதல் - முழுமுதற்பொருள், மூலப்பகுதி-மூலப்பிரகிருதி, மகான்-மஹத்த
த்துவம், குணங்கள்மூன்று - ரஜஸ்ஸத்வதமோகுணங்கள், தழுவகங்காரம் - ராஜஸா
ஹங்காரம், ஒலி - சத்ததன்மாத்திரை.

தலைமைசால்சிறப்புவாய்ந்ததாமதவகங்காரத்தின்
ஒலியெழுமொலியிற்றேறன்றுமோங்குவான்வானிற்றேறன்றும்
மலியுமூற்றிற்றேறன்றும்வளியெறிவளியிற்றேறன்றும்
நிலவொளியொளியினின்றும்நிமிர்சுடர்க்கனலிதோன்றும்.

ஸ - மிக்க, ஊறு - பரிசுதன்மாத்திரை, வளி - வாயு, ஒளி-ரூபதன்மாத்திரை,
அக்கினி.

(சு)

சுடர்வீடுகனலிதன்னிற்சுவையெழுஞ்சுவையினின்றும்
படுபுனல்வந்துதோன்றும்பாய்நிரைப்புனலினின்றும்
ஒடிவிலாநாற்றமுண்டாமோங்கியநாற்றந்தன்னின்
நெடுநிலந்தோன்றுமென்றுநிகழ்த்துநான்மறையுநின்றே.

சுவை-ரசுதன்மாத்திரை, நாற்றம் - கந்ததன்மாத்திரை.

(எ)

விண்ணொலிதழுவங்காற்றுமேவுறுமொலியுமூற்றும்
நண்ணுமாலொலியுமூறுநலந்திகழுருவஞ்செந்தித்
தண்ணறலொலியுமூறுமுருவமுஞ்சுவையுஞ்சாரும்
மண்ணிதைநான்கிடுமெண்தகையும்புணர்ந்தமன்னும்.

அறல் - நீர்.

(அ)

ஒத்திராசதகுணத்தோடொன்றியவகங்கரத்தின்
பத்தெனுமிந்தியங்கன்படுமெனந்தன்னோடும்மா
சத்துவகுணத்திடுகுதழுவகங்கரத்துண்டாம்
அத்தகையிந்தியங்கடமக்கதிட்டானதெய்வம்.

பத்தெனுமிந்தியங்கள் - தசேந்திரியங்கள், அவை - ஞானேந்திரியகண்மேந்திரி
யங்கள், இவற்றுள்மெய்வாய்கண்முகஞ்செவியென்னுமைந்தும் ஞானேந்திரியங்கள்,
வாக்பாதபாணிபாயுருபஸ்தமென்னுமைந்தும் கண்மேந்திரியங்கள், அதிட்டானதெய்
வம்-அதிதேவதை. (க)

விரிதிசைகாற்றின்வெய்யோன்வெண்டிரைக்கடலஞ்செல்வன்
புரவியின்பெயரந்தேவர்பொங்கொளிவளருஞ்செந்தீ
உரைபெறுமமரர்வேந்தனுபேந்திரன்மறலிவேதாச்
சொரிகதிர்த்திங்குளென்பசொல்லுமத்தெய்வந்தாமே.

வெய்யோன் - சூரியன், கடலஞ்செல்வன் - வருணன், புரவியின்பெயரந்தேவர் -
அசுவினிதேவர், உபேந்திரன் - திருமால், மறலி - யமன், வேதா - பிரமன். (க0)

அறைந்தத்ததுவத்தின்குட்டத்தண்டமொன் றுண்டாமாங்குச்
சிறந்தபேரண்டந்தன்னிற்செப்புத்தற்கரியனாகி
நிறைந்தவெப்பொருளுந்தானாய்கிரலாதே தாங்கியெங்கும்
உறைந்துறையாதுநின்றவொருபெரும்புருடன்றோன்மும்.

அறைந்த - சொன்ன, அண்டம் - உலகு, (கக)

கலிநிலைத்துறை.

பாதம்பார்தலைபனியிருவீசம்புகண்பரிதி
வேதம்பாட்டுவெண்மதிமனந்திசைசெவியாக
ஓதுபேருலகனைத்துமோருருவமம்புருடன்
ஆதியாமவதாரமென்றறைகுறறிந்தோர்.

பார்-பூமி. விசம்பு - ஆகாயம், பரிதி - சூரியன். (கஉ)

உலகம்யாவுநல்லவயவமாகலினுரைக்கும்
அலகின்மாமறையந்தணராவுதிபசுநெய்
இலகியேயெழுமுத்தழலினிதவிதுகர்வோர்
பொலியும்பூபயிம்முதலவப்புருடனேயாமால்.

அவயவம் - உறுப்பு, முத்தழல் - முத்தீ, அவை-ஆஹவரீயம், தகதிணைநி, கார்ஹ
த்யம்என்பன். (கஊ)

நீனிமக்கடல்வீழ்புவிநிழன்மருப்பெடுத்த
ஏனமர்தியாவிலங்கொளிமரகதங்கடுக்கும்
தேன்வாவுபைந்துளவினான்றிருவவதாரம்
வானமேத்திடநடந்தனவரம்பிலவுளவால்.

மருப்பு - கொம்பு, ஏனம் - வராஹம், கடுக்கும் - நிகர்க்கின்ம. (கச)

நான் முகத்தினோன் னுவினநாரதன்றுருவன்
தன்மிகுத்தந்செழுந்தோடைவீடணன்விலங்கு
கான்மலர்க்குழற்கன்னியர்முத்தகதியடைய
மான்மலர்ப்பதத்தன்புசெய்தார்வரம்பிலரால்.

வீடணன் - விபீஷணன். கான் - வாசனை.

(கடு)

கருந்துழாய் முகிலுந்தியங்கமலநாண்மலரின்
விரிஞ்சன்றோன்றினன்விதிக்குமாற்றிகிலனாகி
இருந்தகாலையிற்றபவெனவெழுந்தேதார்மாற்றம்
தெரிந்துமற்றிதுசெப்பினர்யாரெனத்திகைத்தான்.

விதிக்குமாறு - படைக்குநெறி, தப - தவஞ்செய்.

(க)

விரிதடந்திசையாவையும்விழிமலர்பரப்பி
ஒருவர்தம்மையுங்காண்கிலனுளங்குழைந்தமரர்
பருவமாயிரம்பழுதிவாரத்தவம்புரிந்தான்
மருவிருந்ததன்மலர்ப்பொகுட்டுறைபழமறையோன்.

அமரர்பருவம் ஆயிரம் - ஆயிரந்தேவருடங்கள், மரு - வாசனை,

(கஎ)

மீட்டுமாதவங்கண்மொலீறில்வைகுந்தம்
காட்டியவழிக்கார்முழிற்கொழுந்தெனத்தோன்ற
நாட்டீருக்கண்டனனிறைஞ்சநான்முகற்கு
வேட்டநல்வரங்கொடுத்தனன்படைத்தனன்விரிஞ்சன்.

நாட்டம் - கண்.

(கஅ)

பாரும்வானமும்பரதமுஞ்சென்னியுமாக
ஒருமூதண்டவருவொய்யர்வறவயர்ந்தோன்
நாரமரதியிற்றந்துநாராயணனென்னும்
பேரடைந்திடப்பெருகியநாரத்தினமர்ந்தான்.

நாரம் - நீர், நரஸமூஹம்.

(கக)

உறைந்தகாலையிற்றனியிராதுவந்தனனாகப்
பிறந்தவண்டமாம்விராட்டெனும்பிண்டத்தின்முகமேர்
சிறந்தவிந்தியஞ்சேர்குணந்தெய்வநற்சித்தம்
நிறைந்தவாயுவும்முதலெலாநிலவினமாதோ.

விராட்டெனும்பிண்டம் - விராட்டுருவம்.

(உ௧)

விதுரனித்திறம்வீறுசான்மித்திரையுயிர்த்த
மதலையாகியமயித்திரேயன்வகுத்துரைப்ப
அதிசயத்தோடுமன்பொடுங்கேட்டனனென்ற
முதுமறைக்கொழுந்தெனத்திகழ்முனிவரனுரைத்தான்.

மித்திரை - மைத்ரேயன் தாய்.

(உக)

என்றுருதமாமுனியெடுத்தியம்பலுமுனிவர்
வென்றிவேலவன்விதூன்முன்கேட்டவாறரசுக்
கன்றுநற்றவச்சுமுனியறைந்ததையெமக்கும்
நன்றுகூறெனநான்மறையவர்க்கவனவில்வான்.

அரசு - பரிசுதித்து.

(உஉ)

சுகமுனிதத்துவமுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் சக.

பூநீ கிருஷ்ணசகாயம்.

நா ன் கா வ து

-த்தவாவிதூரனுக்குக்கண்ணன்சரித்திரமுரைத்தவத்தியாயம்

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

வித்தகன்விதூரனென்போன்வேழநன்னகரீங்கற்
கொத்திடுநிமித்தமென்கொலொழிந்ததெக்காலமன்னோன்
எத்தலத்திருந்துகேட்டானினிதூநீயுரைத்தியென்று
மத்தவெங்களிற்றான்கூறமறைமுனிவகுத்துக்கூறும்.

வேழநன்னகரம் - அத்திருநடும், நிமித்தம் - காரணம்.

(௧)

அன்னமென்னடையினுள்பாஞ்சாலியையவையினுய்த்து
மின்னெனநூடங்கியேங்கமென்றுகில்கவாலுற்ற
மன்னிளங்குமரன்றன்மேல்வாரீவிடுதியென்னு
முன்னவன்றனக்குச்சென்றுமொழிந்தனன்விதூன்மாதோ.

துகில்கவால் - ஆடையுரிதல், வாரம் - அன்பு.

(உ)

கழைகளிகளில்யானைக்காவலற்குரைத்தமாற்றம்
அழன்மணிச்சுடிகைநெற்றியாடரவயர்த்தோன்களாப்
பழிபடுசிலதிபெற்றபாலனீயுறுதுகூறல்
ஒழிதிவிட்டொழிதியென்னவருமெனவுலம்பினால்.

கழை - கரும்பு, சளி - முறிக்கிற, அரவயர்த்தோன் - துரியோதனன், சிலதி - வே
லைக்காரி, உருமென - இடிமுழக்கம்போல, உலம்பல் - அடிட்டல்.

(உ)

மறங்களிந்தொழுகூர்வேன்மன்னவன்சிறுவனில்வா
றறைந்திடக்கேட்டலோடுமறத்துறையொழுகாரின்ற
செறிந்ததார்விதூரனென்பான்செருமலிதடக்கைவல்வில்
எறிந்தனனிற்றுத்துமற்றாங்கெழுந்தனன்போயான்மன்னோ.

அறத்துறை - தருமமார்க்கம், செருமலி - போர்த்தொழில்மிகுந்த, இறுத்து -
ஒடித்து.

(௫)

இரண்டாங்கத்தம்.

புண்ணியவேள்விசெய்துபுகழ்மிகவறத்தின்மைந்தன்
கண்ணகன் ஞாலங்காக்குங்காலயிற்றுவரையாதி
எண்ணுந்தலங்களேகியிருந்தியாடிவெய்யோன்
பெண்ணெனவலகுபோற்றப்பிறங்குகாளிந்திசேர்ந்தான்.

அறத்தின்மைந்தன் - தருமபுத்திரன், காளிந்தி - காளிந்திரதி. (ரு)

கலிபுனல்யமுனையாற்றங்கரையினுத்தவனைக்கண்ணுற்
றலரொளிகழுமுழையாதவர்தீதிலார்கொல்
இலைவிரிதுளவுத்தாரானெழிற்றிறமுரைத்தியென்ன
நிலபெறுகாதலன்பனெஞ்சகங்கலுழந்துசொல்லும்.

கலி - ஒலிக்கின்ற, உத்தவன் - பிருகற்பதிசீடன், வசுதேவன் தம்பி
வபாகன்மகன்.

கலிவிருத்தம்.

எண்ணிடினுருச்செயலிலாதமுன்னவன்
கண்ணென்றுதித்ததுங்கஞ்சனுக்குளம்
துண்ணெனவஞ்சினுன்போற்சொற்கோகுலம்
நண்ணினவளர்ந்ததுநந்தன்செய்ததும்.

கோகுலம் - இடைக்குலம். (எ)

பூதனைக்கும்மருள்புரிந்துதானெனும்
தாதுமலர்கொடுசகடுதைத்ததும்
ஒதூன்மருதிறவுருளச்சென்றதும்
மேதருகன்றினமேய்த்தவண்ணமும்.

பூதனை - ஓராக்கி, சகடு - வண்டில்.

கன்றெனுமசுரனாற்கனியுருத்ததும்
வன்றிறற்புள்ளின்வெவ்வாய்கிழித்ததும்
சென்றிடுநீணெறிச்செழும்பொற்குன்றையும்
வென்றுயர்பாந்தளின்மிடறுகிண்டதும்.

புள் - கொக்கு, (பகாசுரன்) பார்த்தன் - பாம்பு, மிடறு - கழுத்து, கனையறனுமசு
ரன் - வத்ஸாஸுரன். (சு)

மறையவன்கன்றொடுமழுவர்தம்மையும்
கறைகெழுமாயையிற்காந்ததோர்ந்தவண்
குறைவறவாயர்தங்குமார்தம்மொடு
நிறைதருகன்றுமாய்நிறைந்துநின்றதும்.

மழவர் - இளைஞர், மறையவன் - பிரமன்.

மலரவனைத்துறமகிழ்ந்தவண்ணமும்
தொலைவறுதேனுக்கானென்றேசொலக்

குலவுறுவெங்கரங்கொடுகரத்தினால்
கிலமிசைப்பனைவிழநின்றெறிந்ததும்.

மலரவன் - பிரமன், கரம் - கழுதை.

(கக)

பச்சிளம்புல்லுணப்பசுக்கண்மேய்த்ததும்
நச்சரவுச்சியினடங்குயின்றதும்
அச்சமுற்றிடவருமடவித்தீயினை
இச்சைசெயனையெனவெடுத்துளுண்டதும்.

நச்சரவு - நஞ்சையுடையபாம்பு, (சாளியன்) அடவித்தீ - காட்டுத்தீ, (தாவாநலம்)
பிளை - வெண்ணெய்.

(கஉ)

பட்டபாதவந்தளிர்படைப்பதன்றியும்
மட்டுவேய்ங்குழலுமாந்தளிர்படைத்தல்போல்
தொட்டுநீள்விரவினற்றொளையுள்பொத்தியும்
விட்டுநல்லிசையினைவிரித்தவண்ணமும்.

பாதவம் - மரம், பட்ட - பட்டுப்போன, (அறவுலர்ந்த) மட்டு - தேன்.

(கங)

கோவியர்பூந்துகில்கொண்டவண்மையும்
தாவின்லவேள்விசெய்தவத்தினோர்கடம்
ஆவியினிகாணிமாதர்போனகம்
மேவினரளித்திடவிருப்பினுண்டதும்.

போனகம் - சோறு.

(கச)

தாதலர்தாமரைத்தடக்கையொன்றினால்
ஏதமில்வரைக்குடையெடுத்துநின்றதும்
காதல்செய்கழையிசைகாட்டியாயர்தம்
மாதர்களயாரையும்ருவுவண்ணமும்.

வரை - கோவர்த்தநமலை, கழையிசை - புள்ளாங்குழலோசை, மருவு - சேர்கின்ற

திந்தொடையாழ்முனிசெப்பக்கேட்டபின்
காந்தினிபுதல்வனைக்கஞ்சன்விட்டதும்
போந்ததும் துரையிற்போந்துசாலையில்
ஏந்தெழில்வரையின்வில்லிறுத்தவண்ணமும்.

வரையின்வில் - மலைபோலும்வில், காந்தினிபுதல்வன் - அக்குரூரன்.

(கஈ)

கொடியவெங்குவலயாபீடக்கோட்டினை
அடியொடுமகழ்ந்தவெந்திறனுமார்ப்பொடும்
இடியெனமுன்னவந்தெதிர்த்தமல்லர்கள்
படியிசைவீழ்ந்துடல்பதைப்பமாய்த்ததும்.

குவலயாபீடம் - கஞ்சன்யானை, கோடு - கொம்பு, மல்லர்கள் - சாணூரன்முஷ்டி
கன்என்னுமிரண்டுமல்லர்கள், படி - பூமி.

(கஏ)

இரண்டாங்கந்தம்.

கந்தநாண்மலர்முடிக்கஞ்சற்கொன்றதும்
தந்தைதாய்மலாடிதாழ்த்தென்றான்மிக
நொந்தனிர்போன்மெனதுவன்றவண்ணமும்
சிந்தையையுருக்குமென்றெடுத்துச்செப்பினான்.

கந்தம் - வாசனை.

(௧௮)

செப்பியவுத்தவன்பின்னுஞ்செப்புவான்
இப்புவியுக்கிரசேனற்கீந்ததும்
மும்புரிநூல்கர்க்கமுனியிற்பெற்றதும்
தப்பில்சாந்தீவினிதன்னைச்சார்ந்தவன்.

உக்கிரசேனன் - மதுராபுரிக்கரசன், தேவகன் தமையன், கஞ்சன் தந்தை, சாந்தீ
விரி - கண்ணன் வித்யாகுரு.

(௧௯)

விதியினிற்பழமறைவிளம்பக்கற்றதும்
அதிசயத்தொடுருவகமகிழ்ந்திட
முதலைவவ்விடவுயிர்முன்பிறந்தவம்
மதலைநீகொள்கெனவழங்கிவந்ததும்.

மதலை - சிசு.

(௨௦)

துன்னினேகோருலந்துனைவிறுந்துழும்
அன்னையைத்தந்தையையாற்றியவ்வழி
மன்னியகோவியர்மனந்தெருட்டெனத்
தன்னைமுன்விடுத்ததுஞ்சார்ந்ததன்மையும்.

துனைவின் - விரைவாக,

(௨௧)

இக்குவார்சிலைமதனைனச்சொலைவரை
மக்கள்போற்கண்ணிலான்மகிழ்ந்துளான்கொலோ
அக்குருரன்றனையத்தினுபுரம்
புக்குரீயறிகெனப்போக்குவண்ணமும்.

இக்கு - கரும்பு, சிலை - வில், கண்ணிலான் - திருதராட்டிரன், அக்குரான் - ஸ்வ
பலகன் மூத்தமகன், இவன்சாத்தியகிக்குத்தாயாதி,

(௨௨)

மிக்கவெம்பகைக்குளம்வெருவினெனத்
தக்கசீர்துரையிற்சார்ந்துளர்களை
ஒக்கலோடுறைகெனத்துவரையுத்தடி
முக்குறும்பறுமுசிகுந்தற்கீந்ததும்.

ஒக்கல் - உறவினர், துவரை - துவாரகை, முக்குறும்பு-காமவெருளிமயக்கங்கள்,
முசிகுந்தன் - மாந்தாதாவின் இளையமகன்.

(௨௩)

தாமரீண்மார்பகஞ்சார்ந்துரீங்கலா
தேமுறுகமலையெடுத்துவேட்டதும்

கண்ணன்சரித்திரமுரைத்தவத்தியாயம்.

கூங்.

காமனையுயிர்த்ததுங்கழறுசத்திய
பாமையேமுதலெழுபாவைமார்களை.

தாமம்-மாலை. ஏழுமு-களிக்கின்ற, உயிர்த்தது-பெற்றது, காமன்-ப்ரத்யும்நன்,

சீர்மணம்புரிந்ததுஞ்சினத்தின்மிக்கெழும்
தாழ்நரகாசான்றனைச்செற்றதும்
பார்மிசைப்பதித்ததும்பாரிசாதத்தை
ஒர்தினத்தீரெண்ணுயிரவுருக்கொடு.

நரகாசான் - வராகவுருவெடுத்தவிஷ்ணுவுக்குப்பூமிதேவியினிடத்துப்பிறந்தவோ
ராசான். (உடு)

எண்ணிரண்டாயிரரென்னுமாதரை
நண்ணிமுன்வேட்டதுநலந்துய்த்தொவ்வொரு
தண்ணறுங்குழலினூர்நயரீரைந்தும்
பெண்ணென்றுமாகவேபெற்றவண்ணமும்

நயர் - புதல்வர்.

(உசு)

உருகுகாதலின்முனமுயிர்த்தமைந்தர்க்குப்
பொருவறுதிருமணம்புணர்த்தவண்ணமும்
மருவுவானுசான்வக்கையீர்ந்ததும்
நிருதனுக்கருளினனின்றவண்ணமும்

உயிர்த்த - பெற்ற, பொருவறு - ஒப்பற்ற - வானுசான், மாவலியின்மூத்தமகன்.

தழற்படைப்பவண்டான்றனைச்செறுத்ததும்
வழுத்திடநாரதன்வந்துகண்டுகண்
டெழிற்கதிர்ப்பூணினூரெண்ணுயிரர்
நீழற்பொலிமனைதொறுநிலவுவண்ணமும்.

பவண்டான் - மாவலியின்நான்காவதுபுதல்வன்.

(உஅ)

நெடிதவைக்களத்துளோர்காணநின்றதெசெர்ல்
படைமிகுதிற்ற்சிசுபாலனென்னுமோர்
கெர், யனும்படிமிசைக்குலவுகாந்தியர்ய்
அடிமலரடைந்திடவளித்தவண்ணமும்.

கிசுபாலன் - சேதிதேசத்தாசன், காந்தி - ஒளி.

(உக)

அசைவறுநிதியமந்தணருக்கீந்ததும்
மிசைவருபரிதியைவினாந்துதீண்டுற
வீசைதருவெவ்வராவியைந்தகாலமெண்
டிசைபுகழ்சமந்தபஞ்சகத்திற்சென்றதும்.

பரிதியைவினாந்துதீண்டுறவிசைதருவெவ்வராவியைந்தகாலம் - சூரியக்ரஹண்
நாலம்; சமந்தபஞ்சகம் - குருசுத்திரத்தில், த்ரோதாத்வாபாயுகசந்தியில் பாசாராமன்
சுத்திரியர்களை யெல்லாங்கொன்று அவர்களுடைய வுதிரத்தால் ஐந்து மடுக்களுண்
டாக்கி, அவ்வுதிரத்தால்பித்ருதர்ப்பணஞ்செய்த இடம். (உஊ)

இரண்டாங்கத்தம்.

கஞ்சனா லிறந்திகொதன்மைந்தரை
அஞ்சொலாடேவகியளித்தியென்றலும்
துஞ்சியேசுதலலோகத்திற்றுன்னிய
மஞ்சரோராவாவருவித்திந்ததும்.

தேவகி - வசுதேவன்மனைவி, துஞ்சி - இறந்து.

(15.க)

எத்தெழிற்சுபத்திரையென்னுந்தங்கையைப்
பார்த்தனம்மணஞ்செயப்பணித்தவண்ணமும்.
நாத்தழும்பாகச்சீர்நவிறுமன்பர்க்காப்
பூத்திரட்டேசாலெழுமிநிலைபுக்கதும்.

சுபத்திரை - கண்ணன் தங்கை, அபிமந்யன் தாய்.

(15.உ)

கொடுமைசெயரவுயர்கொடியனேமுதல்
அடையுமீரொன்பதாமக்குரோணியாய்
மிடைதருசேனையைவெஞ்சுமத்தினால்
மடிதரப்புணர்த்ததமகிழ்ந்துநின்றதும்.

அரவயர்கொடியன் - துரியோதனன், சமத்தினால் - போரினால்,

(15.ங)

காதலோடைவரைக்காத்தவண்ணமும்
ஒதும்பாதவர்தமையொறுக்கும்வீர்பார்
மீதிலையெனநினைந்தகற்றுமிக்கவுற்
பாதமென்றேபிரபாதத்துய்த்ததும்.

ஒறுக்கும் - வருத்துகிற, உற்பாதம் - தூர்நிமித்தம்.

(15.ச)

கருமுகின்மாயையாற்கலந்துநான்மறை
மருவியமாதவர்வழங்குசாபத்தால்
பெருகியவேரகம்பிடுங்கிக்கைக்கொளாப்
பொருவருயாதவர்பொருதுமாண்டதும்

கருமுகில் - கண்ணன்.

(15.ஞ)

பன்னினனமுதனன்பதைத்தனன்
தன்னையும்றந்தனன்சாற்றுமுத்தவன்
மன்னியவுணர்வினான்மந்தெருண்டனன்
பின்னருஞ்சிலமொழிபேசுவானரோ.

பன்னினன் - சொல்லினன், தெருண்டனன் - தெளிந்தான்.

(15.ட)

கடல்வருமதியினக்கண்டுகண்டுமின்
இடைவருசெந்துவென்றெண்ணுமாறுபோல்
நெடியனைநானெனநினைந்ததேயன்றி
அடிதொழியாதவாறநிலார்களால்.

செந்து - பிராணி, நெடியனை - திரிவிக்கிரமனை.

மருவிடக்காலின்மேல்வலதுகாலைவத்
தரசினன்மூலத்தினமரவாழியான்
ஸ்ரீவைனன்மித்திரைபெற்றமெய்யனும்
புரிதருபரிவொமெய்யானும்போயினேம்.

மித்திரைபெற்றமெய்யன் - மைத்ரேயன், இவன் தந்தைகுசீலவன், பராசரசீடன்

மன்னியவென்றனைமாயேனாகிய
உன்னியசனனமொன்றில்லையோதுறின்.
முன்னேநீவசுவெனமொழியவுற்றனை
என்னிடத்தன்புதானினிதுகெட்டனை.

ஓதுறின் - சொல்லின்.

(௩௯)

ஆதலானென்னிடத்தன்புசான்னை
கோதிலாய்தந்தனன்முத்திகூறிய
திதிலாதத்ததுவஞ்செய்தமாதவர்க்
கோதிநீவாவெனவொளித்திட்டானென்றான்.

சான்னை - மிகுந்தனை.

(௪௦)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

விளைந்தமைவிதான்கேட்டுவிழிமலர்கலுழந்துநெஞ்சம்
துளங்கினனுணர்விறேறித்தோடவிழ்கமலச்செங்கட்
களங்கனிவண்ணத்தண்ணல்காதலானினக்குமுன்னம்
கிளந்தத்ததுவங்கன்யாவங்கிளத்திடல்வேண்டுமென்றான்.

கலுழந்து - அழுது, களங்கனி - களாப்பழம், கிளந்த - சொன்ன.

(௪௧)

மல்லடுகுவவுத்திண்டோண்மாயவன்மயித்திரேயன்
அல்லியங்கமலமன்னவானமன்றுநோக்கிச்
சொல்லுதித்ததுவங்கன்சூழ்ச்சிசால்விதூற்றினினை
செல்லுதியவன்பாலென்றுசெப்பலுஞ்சேறலுற்றான்.

மல் - மல்லர், அடு - கொன்ற, குவவு - திரட்சி, ஆனனம் - முகம்.

(௪௨)

வெந்திறல்விதூரென்பான்விளம்பியவண்ணங்கேளா
அந்தமிலாழிமாயனமார்தவக்காலத்தென்னைச்
சுந்தையினினைந்தவ்வாறுசெப்பினென்றலென்போல்
உயந்தவரில்லையென்றெனச்சுகளேதினாலை.

கேளா - கேட்டு.

(௪௩)

உத்தவாவிதூற்றுகக்கண்ணன்சரித்திரமுரைத்தவத்தியாயம்.

இரண்டாங்கந்தம்முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௯௨.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

முன்னுங்கந்தம்.

முதலாவது.

மைத்திரேயர்விதூற்குத் தத்துவமுரைத்தவத்தீ

என்னலுமுனிவர்சாபமெய்தியாதவர்களெல்லாம்
பொன்னுலகடைந்தார்தம்மிற்போர்புரிந்தென்றயெங்ஙன்
அன்னவெந்திறல்கொள்சாபமுத்தவனடைதலின்றி
மன்னினனெனக்கடாவமன்னன்மாமுனிவன்கூடும்.

கடாவ - வினாவ.

சாற்றுதியுலகுக்கெல்லாந்தத்துவமென்றுசாபம்
மாற்றுபுகமலச்செங்கண்மாயவன்பணித்தவாற்றால்
ஊற்றெழுநறவப்பைந்தாருத்தவனுறுவர்போற்ற
வீற்றிருந்தனனான்மேவிலெதிரிகாச்சிரமத்தன்றே.

மாற்றுபு - மாற்றி, உறுவர் - தவசிகள்.

காய்த்திரப்பரிதிபெற்றகடவுண்மாதிரீராடி
ஆயிரமுகத்ததாகியலைகடலகடுகிண்டு
பாய்புனற்கங்தையாற்றின்பனிமலர்த்துறையினோசார்
மேயினன்மயித்திரேயனவனுழைவிதூன்சென்றான்.

பரிதிபெற்ற கடவுண்மாதரி - காளிந்தி, அகடு - வயிறு (நடு), ஓர்சார்-ஒருபக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

பொறிசெறிக்குமம்முனிவனைவிதூனும்போற்றி
முறைவகுத்துரைமுதுவகுதித்தவாறென்னே
மறைவகுத்தமெய்ம்மாதவன்மலைந்தெருளாத்
துறைமற்றுண்டுகொலென்றனன்சோறஹற்றனனல்

பொறி - ஐம்பொறி, செறிக்கும் - அடக்குகிற, தெருளா - தெளியாத, சோற
ஹற்றனன் - சொல்லத்தொடங்கினான். (ச)

மறைகளென்பவைமருளத்தெளிந்துமற்றின்னும்
அறைவதற்கரிதாயுயராததமயமாய்
நிறைபாஞ்சுடர்நெடுமலர்க்கட்கடைசிறிது
பிறழ்மாயையிற்றிற்றந்தனனொருபெரும்புருடன்.

மருள் - மயக்கம், கட்கடை - கடைக்கண்.

புருடன் - னுழைப்பொருவருஞ்சுத்தியைவைத்தான்
உருவந்தோறுநத்சுவனென்றுரைப்பவனிவனே

மைத்திரேயர் விதூரற்குத் தத்துவமுரைத்தவத்தியாயம். சுள

மருவுசிவனும்புருடன் நன்மருங்கினின்மகானும்
பெருமகானிடைப்பிறங்ககங்காரமும்பிறந்த,

புருடன் நன்னுழை - புருடனிடத்தில், மருங்கினில் - இடத்தில், மகான் - மஹத்
தத்வம், (சு)

சிறந்துதேதான் நகங்காரமுன்செப்புமக்குணத்தால்
நிறைந்துமுன் நகங்காரமாய்நிகழ்த்திடப்படுமால்
அறைந்ததாமதந்தழுவகங்காரத்திலைந்தாய்
உறைந்தமாத்திரைதம்மொடுபூதமைந்துதித்த.

நிகழ்த்திடப்படும் - சொல்லப்படும், ஐந்தாய் உறைந்தமாத்திரை - பஞ்சதன்மாத்
ராகள், (ஏ)

துதித்தராசதந்தழுவகங்காரத்திற்றுலங்கி
உதித்தவிந்தியம்பழுத்துமுன்னுரைத்தசத்துவத்தை
மதித்துமேவகங்காரத்தின்மனதொடுபொறிக்கு
விதித்தசீர்திட்டானமாம்விண்ணவருதித்தார்.

துலங்கி - விளங்கி. (அ)

உயர்மகானகங்காரமாமொலிமுதலைந்து
பயிலும்பூதமைந்திந்தியம்பத்தொடுமனமென்
றியலுந்தத்துவமோரிருபத்துமுன்றியற்றும்
செயறமக்கிலதனிமுதல்செவடிபுனைந்த.

தனிமுதல் - ஒப்பற்ற முதற்பொருள். (கூ)

ஏங்குதத்துவமெமக்குநீயளித்திகண்ணென்ன
நீங்கினின்னவமுத்தலுநிலவுபேரொளியாய்
ஒங்குமுன்னவனவற்றினைப்பொருந்தியொன்றாக்க
வீங்குநீரினிற்பிறந்ததுவிளங்குபேரண்டம்.

வழுத்தலும் - சொல்லுதலும். (க0)

எங்குமாய்நிறைதெய்வமோடியற்றுறுகருமம்
தங்குமிச்சையென்றுரைபெறுசத்திகளுடனே
அங்கொழுஞ்சுடரவிர்தருபொன்மயமாகிப்
பொங்குமண்டத்தின்விராட்டெனப்பொலிந்தனன்புருடன்.

அவிர்தரு - விளங்குகிற. (கக)

கலிவீருத்தம்.

தகைபெறுவிராட்டெனத்தயங்குபிண்டத்தின்
நகைபெறுநாடியுநவிற்புத்தென
இகலுறுவாயுவுமியையமுன்னமே
முகமிலங்கழலொடுமுனைத்தெழுந்தபின்.

நாடி - இடைபிங்கலை சுழுமுனைகள், பத்தென இகலுறுவாயு - தசவாயுக்கள்
அவை - பிராணன். அபரண், சமாநன், உதாநன், வியாநன், நாகன், கூர்மன், கிரு
கான், தேவதத்தன், தநஞ்சயன் என்பன. (க௨)

கண்ணுருவோடுவெங்க திர்செய்பானுவும்
வண்ணநாச்சுவையொடுவருணதேவனும்
நண்ணியசெவியொலியொடுநற்றிக்குமேல்
எண்ணுதொக்கூற்றொடுமினியவாயுவும்.

பாது - குரியன், தொக்கு - மெய், ஊற்றொடும் - பரிசுத்தோடும். (க௩)

நாசிவாசத்தொடுவையிலவாசிக்குப்
பேசியபெயர்பெறுபிறிவிதேவரும்
காசிவ்வாய்மொழியொடுகனலின்றேவனும்
வீசுகைதொடலொடுவிண்ணில்வேந்தனும்.

வாசத்தொடு - கந்தத்தோடு, வாசிக்குப்பேசிய பெயர்பெறு பிறிவிதேவர் - அசு
வினிதேவர். (க௪)

இதமுறுகோசநல்லெழில்செய்வீந்துவை
வீதியினில்விடலொடுவிரிஞ்சனும்மடி
துதிநடையொடுமுபேந்திரனுஞ்சொல்லிய
குதமலம்விடலொடுகூற்றுமாகவே.

கோசம் - சூர்யம் (ஆன்குறி), உபேந்திரன் - விஷ்ணு, குதம் - அதஸ்த்தாகம்,
கூற்று - யமன். (க௫)

கவ்வைசெய்புலன்களோர்பத்துங்காதலின்
செவ்வகைவிடயமாய்ச்சேர்குணங்களும்
அவ்வகைப்பொறிக்க திட்டானதெய்வமும்
இவ்வகையுதித்தனவிராட்டுக்கென்பவே.

கவ்வை - துன்பம். (க௬)

நடைபெறுமனத்தொடுவிலுமையமும்
சுடர்தருதிங்களுந்தோன்றியானென
அடையகங்காரமுமறிவிலாமையும்
உடல்சினவுருத்திரானொடுமுற்றவே.

இயம் - சிலேஷம், சந்தேகம். (க௭)

புத்தியுந்துணிதரப்பொருந்துளானமும்
ஒத்திறைவிரிஞ்சனுமுதிக்கவோங்குசீர்ச்
சித்தமுநினைப்ப துஞ்சிறந்தசீவனும்
அத்தகைவிராட்டுவுக்கடைந்தவென்பவே.

விரிஞ்சன் - பிரமன். (க௮)

மைத்திரேயர் விதுரற்குத் தத்துவமுரைத்தவத்தியாயம். ௬௬

உரைதருசீவனையுற்றுமன்னுபு
பிரிதலிலாதற்பிராணவாயுவும்
மருவுதனும்செயல்வளர்புலன்களும்
அரசனும்ணுக்கனும்போலுமாலரோ.

மன்னுபு - நிலைபெற்று.

முன்னுறுமுகத்தினந்தணர்முனைத்தனர்
மன்னவர்வாகுவில்வந்தமன்னினர்
பொன்னுறுவணிகர்பூந்தொடையிற்போந்தனர்
பின்னவர்தாளினிற்பின்னர்த்தோன்றினர்.

வாகு - தோள்.

நால்வகைவருணமாநவின் றுளோர்கடம்
பால்வருமுரியநற்கருமம்பார்மிசை
மேல்வளரன்பினால்லுருப்பினுற்றிடின
மரல்பெரிதுவந்தவர்மகிழ்ந்தநல்குமே.

ஆற்றிடின - செய்தால், மால் - திருமால், மகிழ்ந்த - விரும்பினவற்றை. (௨௧)

தலையெனுமும்பரிற்சத்துவத்தினால்
மலைவறுதேவர்களையாரும்வந்தனர்
நிலைபெறுதானெனுநெடியபாரின்மேல்
உலவுராசத்தினுனரர்வந்தொன்றினர்.

உம்பர் - மேலிடம், நரர் - மனிதர். (௨௨)

அணிதருநாபியாமந்தரத்தினில்
தணிவுறுதாமதகுணத்திற்சார்ந்ததால்
கணிதமில்பூதம்வேதாளங்கண்முதற்
பிணியுறுகுழிந்தகட்பேயின்கூட்டமே.

நாபி - கொப்பூழ், அந்தரம் - இடம். (௨௩)

வீறுயர்விதியினால்லிராட்டுத்தன்மையை
நூறியாண்டிறப்பினுறுவலொணுதனின்
கூறுவார்யார்சிறிதேனுங்கூறினால்
தேறுமெய்யுணர்வுறுமென்றுசெப்பினுன்

விதி - பிராமன், இறப்பினும்-கழிந்தாலும், நுவுலொணுது-சொல்லவொண்ணுது.

என்னலும்விதூரணங்கியம்புவான்முனம்
மன்னுருக்குணமிலான்மருவுமாயையால்
துன்னுருக்குணத்தொடுதொழிலுற்றனென்றாய்
உன்னுறினென்கொலீதுரைத்தியாலென்றான்.

உன்னுறின - நினைத்தால். (௨௪)

வேறு.

கனவிற்காணுங்கிஞ்செயல்பொய்ப்பதும்
புனல்விசாரம்புனன்மதிக்குற்றதும்
நினையிற்பொய்ப்பதுபோனிகழ்மாயைசேர்
வினைகளொன்றும்விமலனுக்கில்லையால்

விகாரம் - வேறுபாடு (சலநம்).

(௨௭)

பற்றில்பண்ணவர்பற்றும்பரமனாக்
குற்றநோக்கினுருக்குணமில்லையென்
றற்றநீங்குமருந்தவன்சொற்றலும்
வெற்றிவேற்கைவிதூன்விளம்புவான்.

அற்றம் - குறைவு.

(௨௮)

உந்திராண்மலர்மேலயனுற்றதும்
சிந்தைகூர்தவஞ்செய்துபடைத்ததும்
பந்தநீங்குகாலத்தின்பகுதியும்
வந்துதீங்கறமாயவன்காத்ததும்

உந்தி - கொப்பூழ், பந்தம் - கட்டு.

(௨௯)

துதிசெயுஞ்சுராதியர்தோற்றமும்
மதியின்மிக்கமரீசமுதலியர்
பதின்மர்வந்துபடைத்தபகுதியும்
விதியளித்தமனுச்செய்விழுப்பமும்.

சுரர் - தேவர், தோற்றம் - உற்பத்தி, விழுப்பம் - மேன்மை.

(௩௦)

மனுவினன்னர்மரபும்வெம்மாயையும்
நினைவரும்பெருநித்தியஞானமும்
முனிவில்வண்மைமுனிவமொழியுமென்
வினையறவிளம்பென்னவிளம்புவான்.

நன்னர்மரபு - நன்மையாகிய சந்ததி.

(௩௧)

மைத்திரேயர் விதூற்குத் தத்துவமுரைத்துவத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இரண்டாவது மலரவன்றோற்றமுரைத்தவத்தியாயம்.

கலிநிலைத்துறை.

சாந்தமால்பதத்தன்பொடுதயங்குதென்றிசைக்கு
வேந்தனும்விறல்விதூரனிவ்வாறெலாம்வினவப்
பாந்தளேந்துபார்விசும்புபாதலஞ்சொல்பாகவதம்
ஓர்ந்ததன்மைகேளென்றுமித்திமைகனுரைக்கும்.

பார்தள் - பாம்பு, (ஆதிசேடன்) மித்திரைமகன் - மைத்திரேயன். (க)

ஊழிசென்றுழியுகெலாமுருகவெள்ளெயிற்றுப்
பாழிவாயழுவாட்டுமப்பஃறலைச்சேடன்
தாழுநன்பிலனுற்றுநற்சனகனேமுதலாச்
சூழுமாதவர்க்குரைத்தனன் நூயவத்தவத்தோர்.

வெள்ளெயிற்றுப் பாழிவாயழல் - நஞ்சு, (விஷாக்கினி) பஃறலை - பலதலைகள்,
பிலன் - பாதாளலோகம். (உ)

புலத்தியற்குமுன்புகன்மணர்புலத்தியன்புரிவின்
நலத்தநான்மறைப்பராசரனுளங்கொளநவின்ருன்
நிலத்தினீள்கதைபராசரனிகழ்த்தினனெனக்கு
வலத்தின்மிக்கீர்நினக்குநான்வகுப்பவென்றுரைப்பான்.

புரிவின் - அன்பினால். (ங)

வெண்டிரைக்கனைகடனெடுவெலிமூதுலகம்
உண்டுபைத்தலைநாகபோகத்தினிலுறங்கும்
தண்டுழாய்முகிலுந்தியந்தடத்தினிற்றொளைத்தாட்
புண்டரீகமொன்மலர்ந்ததுபுவியெலாம்பூப்ப.

கனைகடல் - ஒலிக்கின்றகடல், பைத்தலை - படத்தோடு கூடியதலை, நாகபோகம் -
சர்ப்பசயனம், (போகம் - பாம்பினுடல்). (ச)

நீலமால்வரைநெற்றியிற்பெர்டித்தசெங்கதிரே
பேர்லவான்சுடர்பெர்ழிதருமுளரியம்பொகுட்டின்
மேலதர்கவந்தெழுந்ததுவெயில்விரிபசும்பெர்ந்
கோர்லமேவியருலமறைமழலைவாய்க்குழவி.

நெற்றி - உச்சி. செங்கதிர் - சூரியன், மறைமழலை வாய்க்குழவி - பிரமன். (ஊ)

கொற்குவிம்மியகொழுமடற்றாமரைக்குழவி
எங்குவந்தனமெவ்வழியிருந்தனமென்னு
அங்கண்மர்திரமனைத்தையும்பார்த்ததுபார்ப்பத்
திங்கள்போற்றிகழ்திருமுகநான்கெனச்சிறந்த.

கொற்கு - வாசனை, மாதிரம் - திக்கு. (ஈ)

ஒன்றுங்காண்கலனுறைந்தசெந்தாமரைகண்டான்
பொன்றயங்குமிப்போதுவந்தெழுந்தெங்கென்றோ
மன்றலம்புயமாமலர்நாளத்தின்றொளையில்
சென்றுதேடலுற்றனன்றனிச்செங்கணட்டுடையான்.

நாளம் - தான், செங்கணட்டுடையான் - பிரமன்.

(௭)

சேயதாமரைமுதலவன்றேவர்தம்பருவம்
ஆயிரந்தனித்தேடியுங்காண்கிலனலந்து
மீயெழுந்தனன்விரிமலர்ப்பொருட்டுவீற்றிருந்தான்
தூயமாதவந்துணர்ந்தனன்புரிந்தனன்றொழுதே.

சேயதாமரை - செந்தாமரை.

(௮)

காயும்வெஞ்சினக்கட்செவியரசுமேற்கவிப்ப
ஆயிரம்பணமணிபொழியலர்கதிர்க்கற்றைப்
பாயலந்தில்வானுருவினன்கிடந்தபைந்துளவ
மாயவன்றனைமலர்விழிமகிழ்வுறக்கண்டான்.

கட்செவி - பாம்பு, கட்செவியரசு - பாம்பரசனாகிய ஆதிசேடன், பணமணி -
சிரோரத்தம், பாயல் - சயநம், அந்தில் - அவ்விடம்.

(௯)

கண்டுநெஞ்சகங்கனிந்துசெங்கைம்மலர்கூப்பி
அண்டுகோடிகளனைத்தையும்படைத்தளித்தழிக்கும்
கொண்டல்வண்ணனைக்குறித்தலொல்லாத்தனிமுதலைப்
பண்டைநான்மறைப்பரமனைப்பரவினன்பணிந்தான்.

குறித்தலொல்லா - நினைக்கவொண்ணாத.

(௧௦)

அருள்சுரந்தலையெறிசெழுந்தாமரையன்ன
திருநெடுக்கனோளக்கியத்திருமறுமார்பன்
உரைசெய்ஞானம்வந்துறுமுலகியாவையுந்ரு
தருதிநீயிருந்தவம்புரிந்தென்றனன்கரந்தான்.

திருமறு - உத்தமலட்சணமாகிய மறு, இது - திருமாலின் மார்பிலுள்ளது, இது
ற்கு ஸ்ரீவத்ஸம் என்றுபெயர்.

(௧௧)

பெருகுதண்புனலையினாற்பெரிதலைமலர்மேல்
பொருவருந்தவமீட்டுதுருண்டயன்புரிந்தான்
மருவிஞானம்வந்துறக்கடுவளியெறிபுனலைப்
பருகியோங்குலகியாவும்மலர்வயிற்படைத்தான்.

கரந்தனன் - மறைந்தான், கடுவளி - பெருங்காற்று.

(௧௨)

உரைசெய்மானகங்காரமொண்பூதமிந்தியங்கள்
மருவுதெய்வமன்னவிச்சைதாவரம்விலங்காதி
நரர்கடேவர்கண்முதலினோரெண்முறைநவின்ற
விரியுமோர்பத்துவிதம்பெறுபடைப்பினவிளம்பின்.

அவிச்சை - அஞ்ஞானம், தாவரம் - மாமுதவிய நிலபேறுடைய வுயிர்கள்,
ங்கு - மிருகம்.

முந்துவந்தமான்மொழியகங்காமொண்பூதம்
இந்தியங்களவ்விந்தியமியைந்துறுதேவர்
அந்தில்வாய்தமத்தவிச்சையென்றறுவகைப்படைப்பு
நந்தலில்பிராகிருதம்வைகிருதத்தைநலில்வாம்.

மான் - மஹத்தத்வம், பிராகிருதம் - இயற்கையாயிருந்தது, வைகிருதம் - விகாரப்பட்டது. (௧௪)

ஏத்திநான்முகனெழுனப்படைக்குறுபடைப்புப்
பூத்துக்காய்ப்பவம்பூவின்றிக்காய்ப்பவமொருகால்
காய்த்துப்போவவுங்காழ்புறம்படைப்பவங்களுவித்
தேத்துளித்தபூங்கொடிகளுமுதலவாந்தெரிக்கின்.

காழ் - வயிரம், களுவி - பொலிந்து, தேத்துளித்த - தேனைத் துளித்த. (௧௫)

இயங்குநம்பசமுதலியவிருகுளம்பினவும்
வயங்குமொட்டகாமுதலொருகுளம்பினவும்
நயங்கொளைநகம்பெறுமரிநரிகரிபறவை
பயங்கொளுஞ்சருமுதலியபலவுமெண்படைப்பே.

ஐநகம் - ஐந்துநகம், அரி - சிங்கம், பயம் - நீர், உஞ்சரு - நீர்வாழ் சிறுசெந்து.

நவப்படைப்பெனநவிலுபநரர்களைநலஞ்சேர்
புவித்தலத்தினிற்படைத்திமொளிடர்பொற்பும்
உவப்புறுந்திருத்தேவர்கள்பொற்புமங்கொழியாத்
தவத்தின்மிக்குயர்சனகனாதியர்பெறுகுவரால்.

நவிலும் - சொல்லுகிற, பொற்பு - அழகு. (௧௬)

பத்தென்றோதிடமலரவன்படைத்திபெடைப்புச்
சதலுவத்தினுற்றேவர்கள்பிரிசார்சாற்றசுரார்
சித்தர்சாரணர்சிறந்தகந்திருவர்களியக்கர்
மொய்த்தபூதங்கள்கின்னாராதியாமொழிவார்.

மலரவன் - பிரமன், மொய்த்த - நெருங்கிய. (௧௭)

உணர்த்துநால்வகைப்படைப்பும்வைகிருதமாவுரைப்பார்
குணத்தினுகியபடைப்பினைக்கூறிடினிறைமுன்
புணர்த்துபின்னியைவெனப்புகன்முறையின்றிப்புகுந்து
தணத்தல்சேர்தருநீர்ச்சுழிபோற்றயங்குறுமால்.

தணத்தல் - நீங்கல். (௧௮)

படைக்குமிப்பெரும்படைப்பெலாப்பண்ணவராலும்
கடக்கீருந்திறற்காலத்தைவிளக்குறும்படைப்புத்

மூ ன் ரு ங் க ன் த ம்.

துடைக்கக்காரணமாகியகாலத்தைச்சொல்வல்
அடைக்குமைம்பொறிவி தூரவென்றருந்தவனறையான்.

பண்ணவர் - தேவர், கடக்கருந்திறல் - கடத்தற்கரிதாகிய வலியுள்ள,
சங்கரிக்க,

மலரவன்றேற்றமுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் உள.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்

—o—o—o—

மூ ன் ரு வ து

காலமுரைத்தவத்தியாயம்.

உருவமற்றவுரைநிகழ்காலமாம்
பொருளினுக்குப்பொருந்தெழிலுண்மையாக்
கருதுமாக்கைகொலென்றுகற்பித்திட
மருவுமோர்பரமாவணுமன்னே.

உருவமற்ற - வடிவில்லாத, ஆக்கை - உடம்பு, பரமாவணு - பரமானு.

காலமாயபொருட்டுக்கருதிய
தூலமாயவுருவமுஞ்சொல்குவேன்
ஏலுதுண்பரமானுவிண்ணெறின்
கோலமாரணுவொன்றெனக்கூறுவார்.

தூலமாயவுருவம் - ஸ்த் தூலசரீரம்.

பொருவிலாவணுமும்மைபொருந்துறின்
மருவுசாளரத்தூவெயங்குவெவ்
விரவிதன்கதிராலிவங்குற்றிடும்
திரிசரேணுவெனும்பெயர்சேருமால்.

மும்மை - மூன்று, சாளரம் - பல்கணி, இரவி - சூரியன்.

சொல்லுமன்னதுமூன்றுதுடியதாம்
புல்லுமூன்றுதுடியும்புகரற
ஒல்லும்வேதையாம்வேதையுமூன்றுறின்
எல்லுடல்லவமாகவிசைப்பவே.

புகர் - குற்றம்.

ஒதுகின்றலவமொருமூன்றுறின்
நீதிவந்தநிமிடநிமிடமும்
கோதகன்றொருமும்மைகுலவிடின்
தீதெறிந்தகணமெனச்செப்புவார்.

கோது - குற்றம்.

கர்ல்முரைத்தவத்தியாயம்.

எரு

கணமுமைந்துகலந்துநிற்காட்டையாம்
அணிசெய்காட்டைமூவைந்தனைந்தாலெழில்
தணிவிலாலகுவாமதுதானுநின்
உணருமோர்பதினைந்தொருகன்னலே.

மூவைந்து - பதினைந்து.

(சு)

இன்னவாறிங்கியையுங்கடிகைமற்
றுன்னுமாறுலகத்தரிதாகலால்
மன்னுசீர்தியோர்கண்மனக்கொளப்
பன்னுமோர்வகைகேட்டிபகருவேன்.

மதியோர்கள் - விவேகிகள்.

(ஏ)

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

வீறுறுநாண்முமாடமாமளவைவிளங்குசெம்பொன்காவிரல்கள்
கூறியநாண்கிளீளமதாக்கிக்கொண்டீன்சலாகைகொள்புழையா
ஆறெனுந்தொடிசேர்செம்பிணாழியமைவுறவமைத்தவள்ளத்தைத்
தேறிமீர்மேற்சேர்ப்பவங்காழிற்சென்றேதார்கடிகையென்றுரைப்பார்.

வள்ளம் - வட்டில்.

(அ)

கடிகையோரிரண்டுமுகூர்த்தமாமுகூர்த்தங்கருதுமூவைந்தொருபொழுது
நடைபெறுமப்போழ்திரண்டொருநன்னாளுமூவைந்தொருபக்கம்
படிபடிப்பக்கமிரண்டொருதிங்கன்பாசந்திதிங்கனோரிரண்டு
தொடர்வுறிநிருதவ்விருதுவோர்மூன்றுதுன்னிடினயனமென்றிசைப்பார்.

பக்கம் - பக்கம், படி - உலகம்.

(க)

ஏற்றிமெயனமிரண்டுமானிடருக்கியையுமோர்பருவம்பருவம்
சாற்றிடுஞ்சௌரமானமாம்பருவஞ்சாந்திரமானமாம்பருவம்
தோற்றியநன்னாண்மானமாம்பருவஞ்சார்குருவுதயமாம்பருவம்
போற்றுநாண்முப்பலதுறுமுறைபோக்கப்புகுந்திம்பருவமொன்றிசைந்தே

பருவம் - வருடம், சௌரமானம் - சூரியனையளவாகக் கொண்டது, சாந்திரமானம் -
சந்திரனையளவாகக் கொண்டது.

(க0)

சொல்லியபருவதுறுமானிடர்த்துகளதுமாயுளென்றுரைப்பார்
புல்லியகடிகைகுறைந்திடும்பொழுதிற்புகன்றிமொருருயாமம்
நல்லனகடிகைபொலிந்துமும்பொழுதினாழிகையெழொருயாமம்
ஒல்லுமோர்பொழுதுக் குறைத்திடுஞ்சந்தியுறுமுறைகடிகை நான்கொழிந்தால்.

துகள் - குற்றம்.

(கக)

திங்கனொன்றொரு நாடென்புலத்தவர்க்குத்திங்கனோர் பன்னிரண்டொரு
நாள், அங்கண்வானவர்க்காமரராண்டிராயிரமூழிரான்களவை
பொங்கியநாலாயிரமுதலாழிபொருந்துமூவாயிரம்பொருந்தும்
தங்கியவிரண்டாமூழியென்றுரைப்பார்தகைப்பருகாலநன்குணர்ந்தோர்.

தென்புலத்தவர் - பிதிரர்.

(கஉ)

மு ன் று ங் க ந் த ம்.

வட்டவெண்குடையாய் துவாபரத்தெல்லவகுக்கினீ ராயிரமாமால்
கட்டுரைகடக்குங்கடுங்கலியெல்லையாயிரமாண்டெனக்கரைவர்
எட்டுதூறறுதூறீரிருதூறாங்கியலிருதூறெனுமாண்டு
பட்டநாலாழிமுறைமுறைபொருந்தும்பாற்படுசந்தியாப்பகர்வர்.

கட்டுரை - உறுதிச்சொல், கடக்கும்-அதிக்கிரமிக்கிற. (க௭)

நால்வகையுழியாயிரநடக்கினுண் முகற்கோர்பகல்பகல்போம்
காலையீரோழுமனுவுமிந்திரனுங்கழிவர்மண் ணுலகொடுவிசும்பின்
மேலிரண்டெலகுந்தீப்படச்சேடன்விளங்குவான் முகத்தழல்பரக்கும்
சாலுமவ்வழலாற்றவர்மகாலோகத்தவர்சனலோகமேசார்வார்.

நான் முகன் - பிரமன், தழல் - விஷாக்கினி. (க௮)

ஒரிருபராத்தங்கழியுமேன்மலர்வீட்டுமெதருநான் முகனுலக்கும்
ஏர்கெழுபராத்திரண்டு வெண்டரங்கமெடுத்தெறி தடங்கடன் முகட்டின்
கார்டுகில்கமலக்காடுபூத்துறங்கு காட்சிபோற்கண்வளர் துளவத்
தாரவன் தனக்கோரிமையெனவுரைப்பர்சாற்றுமவ்வரையுபசாரம்.

உலக்கும் - இறப்பன், தாங்கம் - அலை, கண்வளர் - நீத்திரைசெய்கிற, துளவத்தா
ரவன் - துளசிமாலையைத் தரித்த திருமால். (க௯)

எற்படுக திர்முத்தெறி திரைப்பிறந்தவின்னிளங்கற்பகக்கொழுந்து
வெற்பினில்வளீருந்தன்மையேபோலவேரியங்கமலைவீற்றி ருக்கும்
பொற்புலாமார்பனுந்தியங்கமலப்போதியெண்கணுன்பிறந்த
கற்பமாங்கதனைவீறுசால்பாற்பகற்பமென்றெடுத்தனரிசைப்பார்.

எல் - ஒளி, திரை - அலை, வேரி - வாசனை, கமலை - திருமகள். (க௯)

வளமலிந்தநேகவண்டகோழிகடாமணிவயிற்றொருபுடைகிடப்ப
அளவிகந்தொன்றாய்நித்தியமாகியாந்தவருவமாயமர்வான்
துளவணைந்தருளுமாயவெனன் றுசொல்லியமுனிவரன் விதூர
உளமுவந்தயன்றன்படைப்பவையின்ன முணர்த்துவென்கேளெனவுரைப்பான்.

அளவிகந்து - அளவுகடந்து. (க௯)

காலமுரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ஸு.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

நா ன் க ா ல து

சனகாதியர்தோற்றமுரைத்த வத்தியாயம்.

கலிநிலத்துறை.

மாற்றுதற்கரிதாயதாமிச்சிரமவகுத்துச்
சாற்றுமந்ததாமிச்சிரமோகமாமோகம்

சனகாதிபத்தோற்றமுரைத்தவத்தியாயம்.

ள்ள்

போற்றருந்தமமெனப்புகலைந்தையும்பசந்தேன்
ஊற்றிருந்தொழுகம்புயத்தவன்முனமுயிர்த்தான்,

அம்புயத்தவன் - பிரமன், உயிர்த்தான் - படைத்தான்.

(க)

இனையவீன்றதென்னென்றுதன்னறிவினையெள்ளிப்
புனைபசந்துழாய்ப்பூந்தொடையமலனைப்போற்றி
நினைதல்செய்தனைனைக்குறுமனமலர்மிசையின்
சனகனாதிபத்தவத்தினர்நால்வர்வந்தெழுந்தார்.

மனமலர்மிசை - மனமாகிய தாமரைமலரின்மேல்.

(உ)

எழுந்தமாதவரின்கைவாண்முகநோக்கி
மொழிந்தநான்மறைமுதல்வனீர்படைத்திரென்றிசைப்ப
ஒழிந்தநெஞ்சினருவந்திலரவ்வுரைபசந்தேன்
பொழிந்ததண்டுழாய்ப்புனிதனைநினைந்தனர்போயார்.

வாள் - ஒளி, உவந்திலர் - மகிழ்ந்திலர், போயார் - போயினர்.

(ஈ)

படைத்திலாரிவர்படைக்கெனப்பணித்ததென்மாற்றம்
கடப்பதென்னெனச்சீறினன்கனன்றவச்சீற்றம்
அடக்கமற்றடங்காதவனணிமணிப்புருவத்
திடைப்பிறந்தனனீலலோகிதெனவிசைப்ப.

சீறினன் - கோவித்தான், சீற்றம் - கோவம்.

(ச)

நீலலோகிதெனநிலனிகழ்த்திடப்பிறந்த
பாலலோசனனுழுதலாற்பங்கயப்பொருட்டு
மேலமர்ந்துறைவிலனைநோக்கினெனக்குச்
சாலுநர்மமென்னிடனெதுசாற்றுகென்றனனால்.

நிலன் - நிலத்திலுள்ளார், பாலலோசனன் - நெற்றிக்கண்ணன்.

(ஊ)

பெருமநீயுழலாற்பெயருந்திரனாகும்
விரியும்வான்வளிவெங்கனல்புனல்புவிநெஞ்சு
தெரியுமிந்தியஞ்சீர்கெழுதுறக்கம்வெண்டிங்கள்
பரிதியேர்திகழ்பிராணனென்றிவைபகரிடனால்

அழலால் - அழுதலால், துறக்கம் - சுவர்க்கம்.

(சு)

உவவெண்மதிவாண்முகத்துமைமுதலாகப்
புவிவழுத்துபல்பேருடைப்பூவையைப்புணர்வாய்
பவன்முதற்பலநாமமும்படைத்தியாற்படைத்தி
அவிருத்திங்களங்கொழுந்தணியமலவென்றறைந்தான்.

உவவு - நிறைவாகிய, வாள்முகம் - ஒளிபொருந்திய முகம்.

(ஊ)

கடைக்கண்மயுருமுருத்திரகணத்தையக்கடவுள்
படைக்கநோக்கியிப்படைப்புநீதவிர்கநீலகம்

துடைக்குமில்வெனத்தோடவிழ்மலரிறைசொல்ல
விடைக்கொடிப்பிரான்விதிக்குமத்தொழில்விடுத்தனனூல்.

தவீர்க - ஒழிக, துடைக்கும் - அழிக்கும், இவ்வென - இவையென்று, தே,
விழ்மலரிறை - பிரமன், விடைக்கொடிப்பிரான் - உருத்திரன்.

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அத்திரிமரீசியங்கிராவசிட்டனகத்தியன்புலத்தியன்புலகன்
மெய்த்தவப்பிருகுநாதன்கிருதுமேதகுதக்கனென்பவர்கள்
சித்தநெஞ்சயிர்ப்புச்செவிதிருநாவிதிகழுமெய்குறங்குவெண்டிங்கன்
ஒத்தொளர்வதனம்பெருவிரற்றலையென்றுரைபெறுமிடனில்வந்துதித்தார்.

உயிர்ப்பு - சுவாசம், குறங்கு - தொடை, விரற்றலை - விரல்துணி.

மலரவணிழலிற்கருத்தமனென்னுமாதவன்றேற்றினன்வலப்பால்
முலையினிற்றருமப்பிறந்ததுபாவமுதுகினிற்றிறந்ததுமனத்தில்
இலகெழிற்காமப்பிறந்ததுபுருவத்திடைப்பிறந்ததுதழற்சீற்றம்
ஒலிகடற்பவளமனையகீழிதழினுலோபம்வந்துதித்ததுமாதோ.

ங்ழல் - சாயை, தழல்சீற்றம் - நெருப்புப்போலுங்கோவும்.

முழுக்கலின்கலுமுமுளரிவான்முகங்கனன்கினுமுதுமறைபிறந்த
எழுத்தொடுசெஞ்சொலியலெலாம்பிறந்தவேழிசைபிறந்தவெண்பிறந்த
பழுத்ததொன்னூல்கள்யாவையுமப்பிறந்தபாடல்சாரெழுக்குலப்பான்மை
தழைத்தநல்வேள்வியொழுக்கொடுவழக்குத்தண்டமென்றுரைப்பனப்பிறந்த,

முழுக்கலின் - பேராழகு, இயல் - இலக்கணம், ஏழிசை - குரல்முதலாயின.

பொற்றருநிழல்வாழமரரைப்பயந்தான்பொறிமுதலடக்கியமுனிவர்ப்
பெற்றனன்பெருகாதிப்படைப்பெண்ணைபெருகுமாதெனநினைந்திருப்ப
உற்றதன்மலரோன்மெய்யினோகூற்றினுதித்தனளெழிற்சதருபை
மற்றொருகூற்றினுயர்சவாயம்புமனுவெனுமன்னவன்பிறந்தான்.

பயந்தான் - பெற்றான், மெய் - உடம்பு, கூறு - பங்கு.

தோற்றியமனுவினவான்முகனோக்கிச்சுடர்த்தொடியிவட்புணர்ந்திங்குப்
போற்றுதிஞாலமென்றுசெங்கமலப்பூம்பொருட்டுறைபிரான்புகல
மாற்றரும்பசும்பொன்மால்வரைமருளப்பணைத்ததோண்மனுமடக்கியியின்
சாற்றுமென்மழலையெழிற்சதருபைதடமுலைமணந்தன்னமாதோ.

கமலப்பூம்பொருட்டுறை பிரான் - பிரமன், பசும்பொன் மால்வரை - மேரு
பணைத்த - பருத்த, கிளியின் - கிளிபோல, மணந்தனன் - சேர்ந்தான்.

உயர்புகழ்ப்பிரியவிரதனுத்தானபாதனென்றுலகெடுத்துரைக்கும்
புயலுழைத்தடக்கைப்பூநுந்தொடையற்புதல்வரோரிருவர்தோன்றினரால்

வெயின்முகந்தவழுவிரிந்துமட்டுயிர்த்துவிகாகமழ்தாமரைமணந்த
கயலெனப்பிறழ்ந்துகளித்தசேயரிக்கட்கன்னியர்மூவர்வந்துதித்தார்:

புயல்உறழ் - மேகம்போன்ற, மட்டுஉயிர்த்து - தேவினச்சிந்தி, விரை - வாசனை.

ஆவெனுமெழுத்தைமுதலுநாமத்தரிமதர்மழைக்களுடன்னை
ஒவறுகாட்சிருசியெனவுலகமுறைக்குமாதவற்குதவினனால்
தேவினைக்குறித்தபெயர்புணர்நாமச்செல்வியைக்கருத்தமற்களித்தான்
பூவைநேர்பிரகுதியைப்பசுந்தேறல்பொழிந்ததார்த்தக்கனக்கீந்தான்.

ஆவெனுமெழுத்தைமுதலுநாமத்தரிமதர்மழைக்களுள் - ஆகூதி, தேவினைக்
குறித்தபெயர்புணர்நாமச்செல்வி - தேவகூதி. (கரு)

இசைக்குமிழுவர்மரபினுலகமெங்கணுநிறைந்ததுதென்னர்
திசைக்கொருதிலகமன்னவராககற்பமென்றெடுத்தனர்செப்பத்
தசைக்குவெம்பறவைதொடர்தருநேமித்தனிமுதலேனமாய்க்கடலுள்
அசைத்திடுமருப்பினவனியையெடுத்ததறைகுவலெனமுனியுணக்கும்.

தசைக்கு - மாமிசத்தின் பொருட்டு, நேமி - சக்கரம், ஏனம் - வராகம், மருப்பின் -
கொம்பினால். (கசு)

சனகாதியர் தோற்ற முரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—அந்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

ஐந்தாவது

ஆதிவராகநிலையுரைத்தவத்தியாயம்.

கலிநிலைத்துறை.

மருக்கமழ்ந்ததண்மலரவன்முகமனுநோக்கிப்
புரத்தியென்றனைபுவியகன்புவியெலம்பொங்கிக்
கரைக்குறும்பெறிகருங்கடல்கலந்தாலென்னு
உரைக்கமாயனையுன்னினனோதிமமுயர்த்தோன்.

புரத்தி - காக்கக்கடவை, ஒதிமமுயர்த்தோன் - பிரமன். (க)

மாக்கண்வெம்முலைமலர்மகளமர்ந்துறைமார்பன்
போக்கில்பொன்னிறம்பொதியிதழ்ப்பூந்தவிசுறைவோன்
மூக்கினின்றமாமண்கேழலாய்மூரிவானளவக்
கோக்குந்தெண்டிணைக்கருங்கடலனறெழக்குளித்தான்.

போக்கு - குற்றம், ஆண்கேழல் - ஆண்பன்றி, அனறு - சேறு, குளித்தான் -
றன். (உ)

குளித்ததெண்டிணைக்குரைகடலெழுந்துளிதெறிப்ப
முனைத்தகோடுடைமுழுமுதல்வராகமாமேனி

தினேத்ததண்புனறுளியிவையெனமகிழ்சிறந்தார்
அளிக்ஞலஞ்செறிமலரவனுலகின்வாழமார்.

குரை - ஒலிக்கிற, கோடுடை - கொம்பையுடைய, மலரவனுலகம் - பிரமலோகம்.

படும்பனிக்கயத்தரும்புமோர்பங்கயம்பிடுங்கிக்
கடந்திராத்தெழுநங்கவுட்சளிநெழுந்தென்னத்
தடங்கொள்வெண்மலையெனவலைதவழ்கடல்கவிழ்ந்த
நெடுந்திண்பார்கொடுநிவந்ததுநீண்மருப்பேனம்.

பனிக்கயம் - குளிர்ச்சியாகிய தடாகம், கடம் - மதநீர், கவுள் - கபோலம்,
நிவந்தது - எழுந்தது. (ச)

அவிர்பொலங்கிரியணுவெனவளர்ந்தவான்கேழல்
தவளவார்பிறைமருப்பிடைத்தாணிகொண்டெழலும்
புலியெனாதுநீகவரலென்றுரைபலபுகன்றான்
கவனமால்களிறென்னவந்தெதிர்த்தபொற்கண்ணன்,

பொலங்கிரி - பொன்மலை, (மேருமலை) என்று - என்னது, நீகவால் - நீகவா
தை, பொற்கண்ணன் - இரணியாகுண். (ரு)

மற்கண்டோங்கியமல்லலந்தடம்புயம்வான்றோய்
கற்கண்டாலெனப்பணைப்பவெங்கடுங்கதைதாங்கி
நிற்கண்டாயினிரீரையொளித்திடலென்றாய்
பொற்கண்டபுகப்புணரிவாய்நடந்தனன்புடைத்தான்.

பணைப்ப - பருக்க, தீயு - நெருப்புச்சிந்த, புணரிவாய் - கடலில். (சு)

விண்டதேகொலோவிரிக திர்பரப்புபொன்விசம்போ
டண்டகோளமென்றங்கண்வானவர்கிடந்ததிராக்
கொண்டலாமெனவதிர்த்துவெங்குந்தனன்புடைத்த
தண்டம்வல்லையிற்பறித்ததுதனிமுதல்வராகம்.

விண்டதேகொலோ - வெடித்ததோ, கொண்டல் - மேகம், தண்டம் - கதாயுதம்.

பாழிவாய்ப்பெரும்பார்த்தன்போற்சீறுமவ்வவுணன்
ஊழியாரழலொழு குவெஞ்சுலமொன்றெறிந்தான்
வாழிவானவர்மலர்பொழிந்தேத்தவெந்தழல்வாய்
ஆழியம்படையாங்குத்தழிவுகண்டதுவே.

ஆழியம்படை - சக்ராபுதம். (அ)

அலையின் துமாவராவணமீதுநல்லாலின்
இலையின் தும்வாழிறையவனாகியவேனம்
மலையின் துவீழியெனமருவுபொற்கண்ணன்
தலையின் தும்வாண்முகத்தும்வந்தடித்திடத்தளர்ந்தான்

மாவராவண - சேஷசயநம்.

குருதிமாமழைகன்மழைமண்மழைகுலவுப்
பரிதிபோல்வெயில்பரப்புமுச்சிகைப்படைபற்றுஉ
நிருதமாதர்க்கெல்லொழிந்தநேகர்நேர்வெருளக்
குருதியைகன்புரிந்தனன்கனல்செய்பொற்கண்ணன்.

குருதி - உதிரம், முச்சிகைப்படை - முத்தலைக்குலம், பற்றுஉ - பற்றி, துகி
லொழிந்து - ஆடையின்றி, (க0)

பையராவணமேற்றுயில்பங்கயச்செங்கண்
கியனாகுமானேனமுன்னவுணர்கோனென்னும்
பொய்யின்வாழ்க்கையான்வெருண்டனன்புரிந்தவம்மாயை
வெய்யபானுமுன்மின்மினிபோல்விளங்கினவால்.

பை = புடம், (க1)

என்னைவீனையாடவீங்கிவனுடனின்னே
மன்னுதிண்டிறலவுணரையுத்தியெற்போகின்
துன்னும்வாள்வலியென்றுசொலாதிபெயனத்தைப்
பொன்னந்தாமரைப்போதுறைநான்முகன்புகழ்ந்தான்.

மாய்த்தி - கொல்லக்கடவை, ஆதியேனம் - ஆதிவராகம். (க2)

எற்றுவெண்ணிறக்கேழலோரிளங்கதிர் திங்கட்
கீற்றெனத்திகழ்மருப்பிறக்கேழ்கிளரகலம்
ஊற்றிருந்துசெங்குருதியாருமுகிடப்பிளப்ப
மாற்றருந்திறப்பொற்கணுருயிர்மாய்ந்தான்.

அகலம் - மார்பு. (க3)

தீட்டலின்றியேதிகழ்தருபழமறைதெரிந்தோர்
வேட்டல்செய்யுமவ்வேள்வியினுருவவாண்கேழல்
கோட்டினெந்தியநெடுநிலங்கோளராவரசின்
சூட்டிண்வைத்ததுசுடாடியிமையவர்துதிப்ப.

தீட்டல் - எழுதுதல், அராவரசு - ஆதிசேடன். (க4)

எனலுமெண்டிசைகடந்துவீங்கெறுழ்வலித்திணிதோட்
கனகக்கண்ணன்யார்கண்ணனோடிகலுமாநெவன்கொல்
வினமுருக்கியமெய்த்தவவிளம்பெனவிதுரன்
மனமுவப்புறவுரைத்தனனுயர்மயித்தியோயன்.

கனகக்கண்ணன் - இரணியாகுன். (க5)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பூசன்மேலெழுந்துகாமன்பொருசிலைகுழையவாங்க
மாசிலாக்குழவித்திங்கள்வந்தெழுமலைப்போதில்

பாசிகழைப்பரவையல்குற்படர்முலைத்திகாமுற்றுக்
காசிபன்றன்னோடுக்கிக்கலவியிற்களிப்பேமென்றான்.

பூசல் - போர், வாங்க, வளைக்க.

பேய்பலதொடர்ச்செந்தீப்பிறங்குவார்சடிலத்தண்ணல்
பாய்சினவிடைமேற்கொண்டெடர்ந்துலாம்பதமீதாமால்
சாயுதுண்மருங்குறையக்குந்தடமுலைப்பவளச்செவ்வாய்
ஆயிழைகலத்தற்காலமன்றெனக்கூறினாள்.

பிறங்கு - பிரகாசிக்கிற, வார்சடிலத்தண்ணல் - நீண்டசடையையுடைய சிவபி
ரான், பதம் - சமயம். (௧௭)

காலமன்றெனலுங்காமங்கைம்மிக்ககலங்கியாற்றாள்
சேலமாந்தளிர்க்கைபற்றிச்சேயிழைகுழைந்தாளாகக்
கோலம்வீற்றிநுந்தகொம்மைக்குவிமுலைகுழையப்புல்லிப்
பால்வளைகாமரோயைப்பண்ணவன்றீர்த்தான்மன்றோ.

கைம்மிக்க - அதிகரிக்க, சேவம் - ஆடை, பால்வளை - வெள்வளையையுடையவ
ளாகிய திதி, பண்ணவன் - காசிபமுனிவன். (௧௮)

மதிநனிமயங்கியிந்தமாலையின்மணந்தகுற்றம்
நதியரவணியும்வேணிநம்பனெபொறுத்தியென்றோத்
திதியுளங்குழைந்துமுன்னேசிறந்துதன்னோடுதோன்றும்
சதியெனுமடந்தைசேருந்தலைவனைவணங்கினாள்.

மணந்த - கூடின, வேணி - சடை.

செந்தளிருருவப்பேதைசெய்தவம்பராவலுற்ற
அந்தியின்மணந்தவாற்றலுழலுமிழ்ந்திலங்குகர்வாய்
வெந்திறலாழியாற்குவிழுப்பகையாகிவீயும்
மைந்தரைப்பெறுவாயென்றமறையவன்வழங்கொந்தான்.

ஆழியாற்கு - சக்ராயுதத்தையுடைய திருமாலுக்கு, விழுப்பகை - பெரும்பகை.
வீயும் - இறக்கின்ற. (௧௯)

சிறகர்வண்டுழுங்குந்தற்றெரிவைநீயுயிர்க்குமைந்தன்
எறிதிரையுலகமுண்டவிறைவனுக்கன்பனாகி
மறைநெறியொழுக்கிவாமுகப்பெறுமறுகலென்றோக்
கறையறுமதிமுகத்தாய்காசிபன்கூறினாள்.

உயிர்க்கும் - பெறுகிற, உலகமுண்ட விறைவனுக்கு - திருமாலுக்கு, மறுகல்
என்ன - மயங்காதேயென்று. (௨௦)

கலி விருத்தம்.

கிளந்ததுகேட்டலுங்கிளைத்துவண்டினம்
உளர்ந்தபூங்குழலிதனுளமகிழ்ந்ததால்

இளந்தளிர் புரைதருமெழில்வயிற்றிடை
வளர்ந்தது கருப்பநீள்வானமஞ்சுவே.

கிளந்தது - சொன்னது, உளர்ந்த - கோதின, புரைதரும் - நிகர்த்த. (உஉ)

வயிறுவாய்க்குறினுயர்வலத்தவம்படைக்
சூயின்மருண்மேனியான்கொல்லுமேயென
வியலுறுபருவநாறெதிரந்தவெங்களிக்
கயல்புரைகண்ணவள்கருப்பந்தாங்கினான்.

வயிறுவாய்க்குறின் - கருவுயிர்த்தால், கம்படை - பஞ்சாயுதங்களை யுடைய, சூயில்
நுள் மேனியான் - திருமால், பருவநாறு - நூறுவருடம், கயல்புரை - சேல்மீன்
பான்ம. (உஉ)

காழ்விர்க திர்செயக்க தித்தவெம்முலைத்
தாழ்குழலங்நனங்கருப்பந்தாங்கலால்
சூழ்விசும்பிருண்டனசம்மைவெண்டினா
ஏழ்புவியிருண்டனவிருண்டமாதிரம்.

காழ் - மணிவடம், மாதிரம் - திசைகள். (உச)

விரிக திராயிரம்பரப்பும்வீங்கெழிற்
பரிதிசூழ்விசும்பிருட்படலமுற்றலும்
அருமணிநெடுமுடியமார்யாவரும்
உருவநாண்மலரவனுலகநண்ணினார்.

பரிதிசூழ்விசும்பு - சூரியனுலாவுகின்ற ஆகாயம். (உடு)

செருக்கியகயல்விழித்திதிவயிற்றினில்
கருப்பம்வந்துற்றதுகண்ணகன்றவான்
இருட்டுறலென்கொலாய்விளையுமீதென
விரித்தனர்விண்ணவர்விரிஞ்சற்போற்றியே.

கண் அகன்ற - இடமகன்ற. (உச)

திகழ்ந்தபொன்னாட்டவர்செஞ்சொற்கேட்டலும்
மகிழ்ந்துவண்டாற்றுதார்மாயனுந்திமேல்
முகிழ்ந்ததாமமைலர்முனைத்தமுன்னவன்
நிகழ்ந்ததுநெஞ்சகநினைந்துகூறுமால்

பொன்னாட்டவர் - சவர்க்கலோகத்தார். (உ௭)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கனைகடல்வயிறுகிளவீழ்ந்தொழுக்கங்கையம்பெரும்புனல்பூத்த
தனிமுதல்பசுந்தாட்டாமரைப்போதுதாழ்த்தருவிருப்பயி தூர

வினையறுசனகன்முதவியமுனைவர்விரியிருள்பருகுவான்போழ்ந்த
பனியிருவிசும்புசீண்டு வெண்ணீவிப்பவளவாயெகினமொத்தெழுந்தார்.

கீள - கிழிபட, முனைவர் - முனிவர், வெண்ணீவி - வெண்மையாகியசிறகு,
அன்னம்.

நிலவொளிகளுவிநிகர்தனக்கிகந்துநீட்டுப்பசுந்தளிர்ப்பரப்பி
உலகெலாம்பூத்தமலர்க்கொடிபடாவுயர்வறவுயர்நலங்கனிந்து
விலைவரம்பறியாமணிபலகிளைத்துவிரிந்தபொற்கோட்டெந்தார
மலர்கம்புமுத்திமணந்தலைமணந்துவயங்குவைகுந்தமெய்தினரால்.

கருவி - நெருங்கி, கோடு - கிளை, தலைமணந்து - கலந்து.

(உக)

எய்தியமுனிவராயிரகோடியிரவியின்வெயிலுமிழ்மணிசேந்
பைதிகழரவினறிதுயிலமர்ந்தபங்கயச்செங்குண்சரிதம்
மொய்கதிர்பரப்பியெழுவிமானத்தின்மொழிதருமனைவியரோடு
செய்தவத்தடைந்தோரமுதுகுமாறுசெப்புதல்செவியகமடுத்தார்.

பைதிகழரவு - ஆதிசேடன்.

கிஞ்சகவதாநிலமகள்புணருங்கிளர்வரைப்புயத்தினுஞ்சரிதம்
எஞ்சலிலன்பின்வண்டொடுசுரும்பரிடையறாதிசைப்பதுகேளா
அஞ்சகமன்னம்புறவெழினேமியன்றிலங்குயின்மயில்பூவை
நெஞ்சகந்துருகியரற்றிடாதொன்றிறெருங்குதல்கண்டனர்களித்தார்.

கிஞ்சகம் - முருக்கம்பூ, அஞ்சகம் - அழகியகிளி, தேமி - சக்ரவாகம், பூவை -
நாகணவாய்ப்புள்.

(உக)

சுந்தனம்வகுளஞ்சண்பகம்பூகந்தாமரையுற்பலநாகம்
குந்தமங்குரவங்கற்பகமுதலாக்கொழுநறைவாய்மலர்திறந்து
செந்திருவுறையுந்திருமறுமார்பந்திளைத்திடக்கிடைத்ததெத்தவமோ
நந்தலிறுளவுக்கெனவதன்சீர்த்திநவற்றுதல்செவியின்மார்தினரால்.

வகுளம் - மகிழ்மரம், பூகம் - கழுகு, குந்தம் - மூல்லை.

(உஉ)

உரைதருபருவநாளுமோனாந்தேயுடையராய்த்திகம்பராகிப்
பெருகுமோர்வநான்குருவெடுத்தென்னப்பிறங்குவாலுணர்வினின்முதிர்ந்தோர்
பொருவருமாயன்கதைகளிவ்வாறுபுகல்வதுகேட்டுளமகிழ்ந்தார்
மருவருதுளவோனமார்தருள்கோயில்வாயில்சென்றெய்தினர்யாதோ.

வாலுணர்வு - மெய்யுணர்வு, பொருவரு - ஒப்பற்ற. மரு - வாசனை.

(உஉ)

மின்னெனமிளிருமிமையவர்மகுடகோடிகண்மிடைந்தொளிரிவிக்கும்
பொன்னெவொயிலாநிறந்தேகிப்பொலநிறத்தாமரைப்பொகுட்டில்
அன்னம்வீற்றிருக்குந்தவரைமார்பனமர்வுழிக்குறுகலுநின்மின்
நின்மின்னெனதுரைத்தார்விறற்சயவிசயரென்னுமநீள்கடைகாப்பேர்.

தாமரைப்பொகுட்டிலன்னம் - திருமகள், தவரைமார்பன் - திருமால்.

ஆதிவராக நிலையுரைத்த வத்தியாயம்.

அ

தண்ணளிபெருகியிலையெறிசெய்யதாமரைக்கண்ணினுள் பரவை
மண்ணகம்பொதிதாடொழுவெழுசெவ்வமற்றும் மற்றவர்தமைமுனிந்து
கண்ணன்மேலுள்ளங்கனியுமன்பொழிந்துகாய்ந்திகல்பிறவியோர்மூன்று
நண்ணுகவென்னச்சபித்தனரெழுந்தார்நான்மறையுருவெடுத்தினையார்.

தண்ணளி - கிருபைக்கடல், செலவு - செல்லுதல்.

(நட)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

தடுத்தவவ்வாயில்காப்போர்சபித்ததுகேட்டலோடும்
விடுத்தநல்லுணர்வினேஞ்செய்வெம்பிழைபொறுத்திரங்கி
அடுத்தமாதவத்திரெம்மையளித்திராவென்றனேனோசீர்
எடுத்தனரிசைத்தார்தாள்வீழ்ந்திறைஞ்சினரிறைஞ்சங்காலே.

விடுத்தநல்லுணர்வினேம் - நல்லறிவிழந்தயாம், வெம்பிழை - பெருங்குற்றம். ( )

ஒற்றைவெண்கவிகையோங்கவுலகெலாமளந்ததானும்
பொற்றபொற்றொழுகுழ்கையும்புரியவிழ்கமலமென்றோ
உற்றுலாவன்னமேய்ப்பவொள்ளொளிரிலவுகாலும்
கற்றைவெண்கவரிவீசக்கமழ்துழாய்முருகவிம்ம.

பொற்ற - அழகாகிய, புரி - முறுக்கு, முருகு - வாசனை.

(நட)

குண்டலந்திருவில்வீசக்குறுகைநிலவத்திங்கள்
மண்டிலஞ்சுடரவொண்கேழ்மணிமுடிவெயிலெறிப்பெ
வெண்டிடைசிவப்பத்தோன்றுவிழுமணியாரயின்ன
அண்டர்கண்மௌலிதேயக்குமறைகழலிலகியார்ப்ப.

வில் - ஒளி, திங்கள் - மண்டிலம் - சந்திரமண்டலம், கேழ் - நிறம், மௌலி - கிரீடம்;

வாள்விரிபசம்பொற்குன்றின்வயங்குபுள்ளரசின்மல்லற்
றோளினினிலவுவீசந்தொடிக்கரமொன்றுசேர்த்தித்
தாளதாமரைமென்போதோர்தாமரைக்கரத்தின்வீசக்
காளமேகத்தையொப்பத்தோன்றினன்கமலக்கண்ணன்.

வாள் - ஒளி, புள்ளரசு - கருடன்.

(நட)

முழுதுணர்சனகனாதிமுனிவார்நெஞ்சினாடிப்
பழமறைமுடிவிற்கண்டபசந்துழாயலங்கலானே
விழியெதிர்காண்டலோடுமெய்ம்மயிர்சிலிர்ப்பவிம்மும்
கழிபெருமகிழ்சிறப்பக்கைதொழுதிறைஞ்சினாரால்.

மறைமுடிவு - வேதார்த்தம்.

(சு)

கொண்டனீள்கோலவண்ணங்குறித்துளத்துணர்வுதன்னால்
கண்டவர்பிறவிவேலக்கரைநனிகாண்பரென்றால்
உண்டுகொலெதிர்கண்டோருக்கொருபிறப்பிருதாட்போதில்
வண்டெனமனஞ்சேரன்புவழங்கெனவழுத்தல்செய்தார்.

உளத்துணர்வு தன்னால் - மனநினைவார் - கண்டவர்.

(சு)

வழுத்தியமுனிவர் தம்மை மறைமுதலினிது நோக்கித்
தழைத்தலில்வாயிலோரைச் சபித்தனன் றடிமையானோர்
இழைத்தனவிறைவன்பாலாயிருப்பது போலிக்குற்றம்
முழுத்தவத்தீரெம்பாலாம்போன் மெனமொழிதலோடும்.

மறைமுதல் - வேதமுதற்பொருள், இழைத்தன - செய்தன.

நாயகன்மொழிதல்கேளாநற்றவர்மகிழ்ந்துநின்பால்
நேயமுற்றவர்களுள்ளநெகிழ்தரவுரைத்தும்பார்த்தும்
தூயைநீகாக்கும்வண்ணஞ்சொல்லுதற்கெளிதன்றென்றோ
மாயனைவணங்கியாங்குவழுத்தினர்பலவுமாதோ.

நேயமுற்றவர்கள் - பத்தியுடையோர்.

மகிழ்தருமளியவாகிமன்றலங்கமலமென்ன
நெகிழ்தருசெய்யகண்ணனெஞ்சுகநெகிழ்நோக்கித்
திகழ்வெயிற்கற்றைகாலுஞ்சேட்டினம்பரிதியேய்ப்ப
நகைமணிகிடக்குமார்பனகைவிருந்தருளிநுஞல்.

அளிய - கிருபையுள்ளன, மன்றல் - வாசனை, நகைவிருந்தருளிநுன் - நல்குத்
தருளினன். (சச)

வேகவம்புள்ளிற்கன்றிவெஞ்சிலைவியன்றேர்க்கும்
பார்கனென்றிசைப்பநின்றபம்புயல்வண்ணன்செய்ய
பேர்கிதழ்க்கமலமன்னபொன்னடிதொழுதுபோற்றி
ஏகினர்வலங்கொண்டுள்ளத்தின்புறுமுனிவர்மன்றோ.

வேகவம்புள் - கருடன்.

தூவுதண்வெலைக்காருந்தேர்வொயவிழுமன்றி
பூவையும்போலத்தோன்றும்புராதனன் கங்கைபூத்த
சேவடிக்கமலப்போதுசென்னியிற்றொழுதுவாயில்
காவலர்வதனநோக்கிக்கட்டுரைகிளக்கலுற்றான்.

புராதனன் - பழையோன்.

(சச)

மாற்றிலமுனிவர்சாபமதிக்கின்மற்றதுவேயன்றிக்
கோற்றொடிக்கமலைவாயிற்குறுகுழித்தடுப்பச்சிறிச்
சாற்றியதழலின்வெய்யசாபமும்வினைந்ததாங்கண்
தோற்றுக்கவென்னத்தண்ணந்துழாய்முகில்கூறிநுஞல்.

கமலை - திருமகள், தழலின்வெய்ய - நெருப்பினுங்கொடிதாகிய.

(சஎ)

அன்னவாவவனிவீழாவமார்த்தனர்திதவயிற்றின்
கன்னியந்தழாயலங்கற்கருமுகிலவனாவீட்டும்
என்னுநீரிடங்கல்வேண்டாவேகுமினென்னத்தாழ்த்து
பொன்னினிணர்த்தருப்புத்தேளிர்போயினர்பொருமநீர்த்தார்.

அன்னவர் - அந்தப்பிரகாசம், அவனிவீழா - பூமியில் விழுந்து, கருமுகில் - நுரு
மால், வீட்டும் - கொல்லுவன். (சஅ)

கலிவிருத்தம்.

தமாவண்டிமிர்குழற்றையலாள்வயிற்
மறமர்தம்பருவதுமமர்ந்துதோன்றினர்
இமையவரேங்குறவிரட்டைச்சேயென
உமிழ்கதிர்ப்பரிதிபொலொளிஞமாங்கவர்.

தமாம் - ஒலி, இரட்டைச்சேய் - இரட்டைப்பிள்ளைகள்.

(சக)

அறங்குழுவாங்கினவாற்றன்மேவிய
மறந்தலையெடுத்தனமண்ணதிர்த்ததால்
உறங்கினதகல்விசும்புருவநஞ்சுளர்
பிறந்துழிப்பிறந்தனபேசற்பாலவோ.

மறம் - பாவவழிகள், உருவம் - வடிவம்.

(ரு0)

ஏறுழ்வவியிரணியனிரணியாக்கனென்
றுறுபெயர்படைத்தனநூறும்மதச்
சிறுகண்மால்களிற்செருக்குமிக்கெழு
மறமிகுமடங்கல்வெங்குருளோமாண்பினர்.

மடங்கல் - சிங்கம், குருளை - குட்டி.

(ருச)

எல்வளரிந்திரன்சாபங்கோட்டியும்
கொல்கினக்கூற்றுவன்கொற்றவெங்கதை
வில்லுமிழ்தொடிக்கரம்பற்றிவீசியும்
பல்படையின்றனர்பரூஉத்தடக்கையார்.

சாபம் - வில், கோட்டியும் - வளைத்தும்.

(ருஉ)

அண்டர்கோனலங்குளைப்புரவியூர்ந்துமாங்
கெண்டிசைக்கடாக்களிற்றெருத்தமேறியும்
திண்டிறற்பரிதிபொற்றேர்கடாவியும்
வண்ணொர்தாரினர்வளர்ந்திட்டாரோ.

அண்டர்கோன் - இந்திரன், அலங்குளைப்புரவி - உச்சைசிரவம், பரிதி-சூரியன்.

கவிகெழுக்கருங்கழற்கால்பெயர்க்குறின்
நிலமுதுகுருக்குணிலவுசெஞ்சுடர்ப்
பொலநெடுமணிமுடிபொரவுடைந்திடும்
அலகதிர்க்கனமுதண்டகோளமே.

கவிகெழு - ஒலியையுடைய, கருங்கழல் - பெரியவீரக்கழல், பொர - மோத. ( )

நெருக்குவதிசைகளாகிகரில்பொன்னெடும்
பொருப்பெதிர்த்திரிதரப்பொருதடம்புயம்
கருக்குவகற்பகக்காடுவெம்படைச்
செருக்கினர்விழிக்கடைசிந்துதித்திரன்.

பொன்னெடும்பொருப்பு - மேருமலை

(ருரு)

அடலுடைவானவாஞ்சுவந்தெழு
விடமெனத்திகழ்பவாவெகுளியெங்கனல்
சுடுதொறுஞ்சுடுதொறுஞ்சுடுண்டேகொலோ
கடலிடைக்கிடந்ததுகாலவெங்கனல்.

அடல் - வலி, காலவெங்கனல் - காலாக்நி. (௫௬)

கமழலந்தார்முடிக்கனகனின்றியே
தமாவெண்டிணைக்கடற்றினுமுத்தா
அமார்மேலெழுந்தனனமர்வினைத்திட
இமைசடவிழித்திடுமிரணியாக்கனே.

தமாம் - ஒலி, தானை - படை, அமர் - போர். (௫௭)

வெந்திறலவுணர்கோன்வெகுண்டிதோன்றலும்
இந்திான்முதலியவமைப்பினுட்டத்தோர்
வந்தமர்வினைத்தனர்மண்டுவெங்கனல்
சிந்தியபல்படைசுதறியோடினார்.

இமைப்பினுட்டத்தோர் - இமைத்தலில்லாத கண்களையுடைய தேவர்கள். (௫௮)

கைச்சிலைசோரவிண்காக்குமன்னவன்
பச்சிரத்தம்பொழிபரிதிவெஞ்சுடர்
வச்சிரப்படையெறிந்தோடவாய்கனல்
நச்சிலைவேவினனகைத்துமீண்டனன்.

சோர - நழுவ, நச்சு - நஞ்சு. (௫௯)

காற்றினைக்கடந்துவெங்கனலைக்காய்ந்துவெங்
கூற்றினைவென்றுசெங்குருதிகாலும்வெவ்
வேற்றிறனிருதியைவெருட்டிவல்லோபோய்
எற்றனன்வருணனெழுக்கலுக்கென்பவே.

காலும் - கக்குகிற, இருதி - தென்மேற்றிசைப்பாலகன், இகல் - போர். (௬௦)

அஞ்சினன்வருணன்வாளமர்புரிந்திலன்
நெஞ்சகமறுகினனின்றுநின்னெடும்
செஞ்சமமாற்றுவன்கிரிவெம்படைக்
கஞ்சநாண்மலர்க்கையங்கடவுளென்றனன்.

செஞ்சமம் - செவ்வியபோர், ஆற்றுவன் - செய்வான். (௬௧)

தொடையமையாழ்முனிதோன்றுற்றாயிடைக்
கடலின்வீழிநுநிலங்கவர்ந்துமாயவன்
பிடிபுணர்களிநெனப்பிறங்குகின்றனன்
நடவவண்வெஞ்சமநயக்கினென்றனன்.

இரு - பெரிய, பிடி - பெண்யானை, நயக்கின் - விரும்பினால். (௬௨)

குளிறுதெண்டினாலிலங்கொண்டுதோன்றிய
ஒளியிலங்காழியான்மன்னொடோங்குநீர்

ஆதிவராக நிலையுடைத்த வதந்தியாயம்.

அக

அளநெழநடந்துசென்றருவிமாமதச்
களிநெனப்பொருதனன்களப்பட்டானரோ.

குளிநு - ஒலிக்கிற, ஒங்குநீர் - கடல், களப்பட்டான் - போர்க்களத்தில் இறந்தொழிந்தான், (கூங்)

வானவர்மலர்மழைபொழிந்துவாழ்த்தவே
தானவர்க்கிதம்புரிதலைவற்கொன்றெழில்
ஆனசீர்சேர்பார்தாமத்தா தியாண்
எனமாகியமுதற்கடவுளெய்தினான்.

பார்தாமம் - மேலான இடம், (பரமபதம்) ஆதியாண் எனம் - ஆதிவராகம். ( )

ஆதியாகியவராகத்தருங்கதை
ஒதினாரினிதெனவுவந்துளோர்கன்பார்
மீதுதாம்விழைந்தனமேவித்தன்னடிச்
சோதிவானவர்தொழுத்துன்னுவாரென்றான்.

விழைந்தன - விரும்பினவற்றை, தன்னடிச்சோதி - பரமபதம், (கூங்)

என்னலும்விதூரன்கெரிபொற்றாமரை
முன்னயன்படைப்பெலாமுன்னியின்னமும்
பன்னுதிநீயெனப்பகர்தன்மேயினான்
மன்னியமாதவமயித்திரேயனே.

எரி - பிரகாசிக்கிற, பொற்றாமரைமுன் - அழகியதாமரையில் வாழ்கின்ற, (முன்-வழனுருபு), (கூங்)

ஆதிவராக நிலையுரைத்தவத்தியாயம்—முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—கசக

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

தேவர்முதலியோர்பிறப்புரைத்தவத்தியாயம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

தழைந்திடுதாமிச்சொமுதலாகச்சாற்றியவவிச்சையிற்றிந்தார்
எழுந்துநான்முகனைவனைத்தனரலைப்பவென்னென்றீர்புரத்திரென்றெடுத்து
வழங்கிடப்பட்டோர்யாவருங்குருதிவாட்படையிராக்கதரானார்
விழுங்கன்மென்னென்னமொழிந்திடப்பட்டோர்வெந்துறவியக்கராயினரால்.

னைத்தனர்-வனைத்து (முற்றெச்சம்), அலைப்ப-வருத்த, புரத்திர்-காகங்கடலீர்.

படைத்தல்செய்யனத்தமத்தனுவிடுப்பகரிரவாகியதனை
அடற்படையன்னோர்பயிறருமிடனாடைந்தனரலாவன்முகனில்

சுடர்த்திருமேனிச்சூரவருந்தாந்தோன்றினர்தோன்றவக்காந்தி
விடுத்தனனதுதான்பகலெனவிண்ணோர்விரும்பிடன்மிகவிளங்கியதால்.

தமத்தது - தமோசரீரம், காந்தி - சோதி.

பனிமலரண்ணறிருவரைமருங்கிப்பட்டனாசுரர்களவர்தாம்
நனிபுணர்காமத்தயன்றனைத்தொடரநான்முகனாந்சார்ந்து
புனிதநின்னருளாற்படைத்தனனிவர்தாம்புணர்ச்சியின்வேட்கைமேற்கொள்ளா
எனையிவண்டொடர்ந்தாரருளுதியெனவவ்விறைவன்வெவ்வுடல்விடுகென்றான்.

பனி - குளிர்ச்சி, மலரண்ணல் - பிரமன், அரைமருங்கில் - இடையில், மேற்கொ
ள்ளா - மேற்கொண்டு, பட்டனர் - உண்டாளுங்கள். (ங)

புனைபசந்துளவோன்புகன்றவாறுந்திப்புவருமயனுடல்விடுத்தான்
அனையதோர்யாக்கையையரிசிதறியம்பலுத்தகன்றவைத்தடங்கட்
ருனிசிலைப்புருவக்கொடிபுரைதுசப்புக்குமுதவாய்க்குவட்டியர்கொங்கைக்
கனிவருகிளவிச்சந்தியாதேவியாயதுகண்டவர்மருள்.

அரி - இரோகை, ஐ - அழகு, வை - கூர்மை, குமுதம் - செவ்வல்லியலர், குவடு-
மலை, கிளவி - சொல், சந்தியாதேவி - காலமாலைகளின் சந்திப்பாகிய பெண். (ச)

கவி விருத்தம்.

போற்றியாரணமுகன்மருங்கிற்போந்தவர்
சாற்றியசந்தியாதேவிதன்னை
மாற்றருங்காமநோய்வழங்குகின்றனை
ஆற்றதியெனவவணலம்வந்தாரரோ.

போந்தவர் - தோன்றினவர், அலம்வந்தார் - மயங்கினார்கள். (ரு)

பூந்தவிசகத்தினிதமார்த்தபுங்கவன்
காந்தியின்வந்துகந்திருவர்தோன்றினர்
கூந்தலம்பிடிநடைக்குமுதச்செய்யவாய்
எந்தெழிலரம்பையரொழிவிற்றேன்றினார்.

காந்தி - ஒளி.

பொருந்தியகாந்தியைப்புனிதன்விட்டிடத்
திருந்தியநிலவெனச்சொந்தநாங்கதை
விரும்பினர்விச்சவாவசுவைமேவிய
இருந்திறல்வேந்தெனவிருந்துளோர்களை.

நிலவு - சந்திரிகை, விச்சவாவசு - ஒருகந்தர்வராணன். (எ)

வெடித்தநாண்மலரவன்வெய்யசோம்பொடும்
அடுத்தவாவித்தலினனவில்பூநம்பேய்
பொடித்தனவவைசலைவிரித்தபொற்பொடு
நடித்தனதானைல்லாசையாகவே.

ஆவிச்சல் - கொட்டாவிலிடுதல், ஆசை - நிலை, தானை - ஆடை. (அ)

ஐதவர்முதலியோர்பிறப்புரைத்தவத்தியாயம்.

கூக்

மலரவன்கண்டுகண்முகிழ்த்துமன்னுசோம்
புலவுமத்தனுவினையொழிப்பவாங்கது
குலவுசோம்பந்துயிலாகக்கொண்டன
அலகைகடம்மொடுமயர்வில்பூதமே.

கண்முகிழ்த்து - கண்மூடி.

(கூ)

சாத்தியர்பிதிர்தம்மோடும்விஞ்சையர்
தேத்துளித்தாரணிசித்தர்தம்மோடும்
ஏத்துசீரயன்மறைந்தியற்றத்தோன்றினார்
பூத்தவன்விட்டவப்புரமுண்ணினார்.

பூத்து - உண்டாக்கி, புரம் - சரீரம்.

(கூ)

கின்னரோரோடுகிம்புருடரென்பவர்
பொன்னவிர்தாமரைப்புனிதனீர்வயின்
தன்னிழைஞக்குழிச்சார்ந்துதித்தவர்
அன்னதோர்சாயையையடைந்திட்டார்களே.

நீர்வயின் - நீரினிடத்தில்.

(கூ)

கிளந்தகின்னரர்க்கிம்புருடரென்பவர்
வளந்திகழெழிலொடுமருவியேழிசை
உளங்குழைந்துருகுவான்பாடியோகையின்
விசம்புழிமிதுனமாய்விளங்கினார்களால்.

ஓகையின் - மகிழ்வினால், மிதுளம் - இரட்டை (சேர்த்தி).

(கூ)

படந்திகழ்பாழிவாய்ப்பாந்தருந்தியந்
தடந்திகழ்தாமரைததலவனவெஞ்சினத்
திடந்திகழ்ந்துதித்தவனினிதின்விட்டவன்
விடந்திகழ்வெஞ்சினம்விரைவின்மேயவே.

பாழிவாய் - பெரியவாய், பார்தன் - பாம்புகள்.

(கூ)

இன்னணம்பலுத்தவையினிதுநோக்கியுள்
உன்னியவுவப்பொடுமுறையுங்காலையில்
முன்னுறுபடைப்பெலாமேத்தமுன்னவன்.
மன்னியமனத்திடைமனுக்கள்வந்தனர்.

முன்னவன் - பிரமன்.

(கூ)

மனத்திடைத்தோன்றியமனுவென்போருக்கு
நினைத்துறுதவங்கணீர்யோகம்விஞ்சைகள்
வினைத்திறங்கடக்குறும்விருத்தியாகவே
அனைத்தையும்படைத்தவனாக்கைநல்கினான்.

விஞ்சைகள் - வித்தைகள்.

(கூ)

முன்ருங்கத்தம்.

என்றவன்விதூணுக்கியம்பினுனை
நன்றறிசுகமுனிநவீற்றமன்னவன்
அன்றருந்தவனவற்கறைத்தின்னமும்
ஒன்றுமாறுரைத்திரீயென்னவோதுவான்.

நவீற்ற - சொல்ல, மன்னவன் - பரிசுநின்றேரந்திரன்.

(கக)

தேவர் முதலியோர் பிறப்புரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகதிருவிருத்தம். எளக.

பூநீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ருத்தமன்மணப் புணர்ந்து கபிலர்ப் பெற்றவத்தியாயம்.

கலி நிலைத்துறை.

புனையுமோர்குடைநிழலிலேழிரும்பொழில்புரக்கும்
மனைவின்வந்தநன்மடவரவனமுலைமணந்து
கனியுமெய்த்தவக்கருத்தமனீன்றுளார்தம்மை
முனிவகடறெனவிதூணுக்கருந்தவன்மொழியும்
புனையும் - அலங்கரிக்கப்பட்ட, பொழில் - உலகம்

(க)

இல்லறத்தினுநடாவுநன்கெழில்கனிந்தொழுகு
முல்லையங்குமுன்முகிண்கையெய்துகவென்றோர்
கல்லென்கௌவையாற்றடைகரைகருத்தமன்கதுவிச்
சொல்லருந்தவந்தொடங்கினனரிந்தமற்றொழுதே.

கருத்தமன் - பிரமன்சாயையிற் பிறந்தவன், அரிந்தமன் - விட்டுணு.

(உ)

குண்டலத்தினவெயிலெழக்குளிர்மதிவதன
மண்டலத்தினவாணகைவெண்ணிலாமலர
விண்டலத்தெழுவிநிசிறைக்கருளன்மீதிவந்ந்து
கொண்டலிற்றிகழ்பரனவன்முனங்குறுகினனல்.

வதமண்டலம் - முகமண்டலம், கருளன் - கருடன், கொண்டலிற்றிகழ்பரன் - திருமால்.

(ங)

போதுசேர்விந்துசரசுபுக்காயிரம்பருவம்
காதலோடுநற்றவம்புரிகருத்தமன்காணு
ஆதிமால்பதத்தன்பொடுவணங்கினன்வழுத்தச்
சோதிமாயவனவனுளமுவுப்புறச்சொல்லும்.

விந்துசரசு - ஓர்தீர்த்தவிசேடம், வணங்கினன் - வணங்கி, (முற்றெச்சம்)

(ச)

நருத்தமன்மணம்புணர்ந் துகபிலர்ப்பெற்றவத்தியாயம். கூங்

தெய்வஞ்சுட்டியபெயர்விராய்வரும்பெயர்சேர்ந்த
மவ்வலங்குழன்மடந்தையமனுவினுக்குதித்த
கொவ்வைவாய்மலர்க்கோதையைக்குழைபொருதலைக்கும்
நவ்வீனாக்கியைநானீமணத்திறற்றவத்தேதாய்.

தெய்வஞ்சுட்டியபெயர் - தேவஹுதி.

(௫)

சிந்துதூண்ளளித்தேறல்வாய்மடுத்தளிசிலம்பும்
அந்தண்கோதையாலிளந்தளிப்புரையும்வவ்யு
வந்துதேதான்றுவமென்றுசெவ்வாய்மலர்ந்தருளிப்
பைந்துழாய்புனைபரம்பொருளாயவன்படர்ந்தான்.

சிலம்பும் - சத்திக்கிற, புரையும் - நிகர்த்த, படர்ந்தான் - சென்றான்.

(சு)

வாவுபச்சைமான்றேர்கொடுவால்வளையலறக்
கோவைநித்திலக்கொற்றவெண்குடைமனுவேந்தன்
பூவளத்தொடும்புள்ளொடும்பன்மரம்பொதுளும்
காவினுற்றனன்கருத்தமன்றனைக்கண்டதொழுதான்.

பச்சைமான் - பச்சைக்குதிரை, வால்வளை - வெண்சங்கு, நடையாய - முத்து,
பொதுளும் - தழைக்கின்ற.

(எ)

வணங்கநன்மொழிவழங்கியகருத்தமன்றனக்குன்
குணங்கனாரதன்சுறமுன்கேட்டுனைவேட்கும்
அணங்கைநல்லெழிலரிவையைவேட்டருளென்ளுக்
கணங்கொள்வண்டிமிர்தார்ப்புயன்கன்னியையளித்தான்.

வேட்கும் - விரும்புகின்ற, வேட்டருள் - மணஞ்செய்தருள், என்ளு - என்று
சொல்லி, வண்டிமிர்தார்ப்புயன் - மனு.

(அ)

கலி விருத்தம்.

அசம்புபொன்னாழுமாரமாலையும்
விசம்பெலாம்விலைகொள்வெண்கெலுஞ்சாந்தமும்
ஒசிந்ததுண்ணிடைச்சதனூபையொள்ளிணர்ப்
பசுந்தொடைபுனைகுழற்பாவைக்கீந்தனள்.

ஆரமலை - முத்துவடம், சதனூபை - ஸ்வாயம்புவ மதுவின்மனைவி.

(கூ)

அங்கிருந்தவனொடுமரிவைவைகுறப்
பொங்கெழின்மாடமார்பொருவிறன்னகர்
சங்கவெள்வளைச்சதனூபையோடுவெண்
டிங்களங்குடைமனுச்சென்றுமேயினான்.

இருந்தவன் - பெருந்தவத்தினன்.

(கூ)

அழிவில்பல்வேள்விகளாற்றுபூழிநான்
கெழுபதோடொன்றெனவியைந்தவெல்லையுஞ்

செழுமலர்த்துளவினான்சீர்நவின் றுபார்
முழுவதும்புரந்தன்னமொழிந்தவேந்தனே.

ஆற்றுபு - செய்து.

அருந்தவன்மொழிந்தவம்மனுவின் கன்னியைச்
சுரும்பியிப்பைந்தொடைசூட்டிவேட்டபின்
கருங்கயனெடுங்கனா கலவிவேட்கிலன்
பெருந்தவமீட்டுவான்பெட்டினென்பவே.

வேட்டபின் - மணஞ்செய்தபின்பு, கலவி-புணர்ச்சி, வேட்கிலன்-விரும்பிலன்.

தகைமலிபாசடைத்தண்ணந்தாமரை
முகிமெனமுகிழந்துமுத்துரிஞ்சுமென்முலை
அகிலுணவிரிசுழலணங்குமாதவன்
துகர்வனகாதலினுகர்ந்துநோற்பளால்.

பாசடை - பசுமையாகிய இலை, முகிழ் - அரும்பு, முகிழ்ந்து - குவிந்து, து
வன் - உண்பன. (கரு)

ஒழுகரித்தடங்கனொழுக்கங்கண்னுவந்
தெழுதருஞ்செவ்வீற்றிருந்தவீரங்கதிர்
முழுமதிமுகத்தினைமுனிவனோக்கிநீ
விழைவதென்றருகுவல்விளம்புகென்றனன்.

செவ்வீ-அழகு, ஈர்ங்கதிர்-குளிர்ந்தகிரணம், விழைவது-விரும்புவது. (கசு)

புனையுமோரில்லிணிப்புனிதநின்னெடு
நனிபுணர்ந்தன்புசெய்நலஞ்சிறந்தெழில்
கனிமொழிமகப்பெறுகாதலெனென
மனையவன்கடறலுங்கேட்டமாதவன்.

புனித - பரிசுத்தனே, மகப்பெறுகாதலென - குழந்தையைப் பெறவேண்டுமெ
ன்கிற விருப்பமுடையேன். (கரு)

ஒட்டறுபசம்பொனாலுருவுவாய்ந்தது
சேட்டிளங்கதிருறச்செக்கர்மாமணிச்
சூட்டதுநித்திலத்தேதாரணத்தது
வேட்டதுவினைவதேதார்விமானஞ்செய்தனன்.

இளங்கதிர் - பரலகுரியன், செக்கர்மாமணி - மாணிக்கம், சூட்டது - சிகரத்தை
யுடையது. (கசு)

திருமணிதெளித்தெனத்திகழுநீரவரம்
விரைமலர்வாவிகள்விளிம்படுத்தது
மரவமுங்குருந்தமுமுகிழுஞ்சாந்தமும்
குரவமுங்கமழுஞ்செய்குன்றுஞ்சேர்த்ததால்.

நீர - நீர்களை யுடையன, செய்குன்று - செயற்கைக்குன்று. (கசு)

கருத்தமன்பணம்புணர்ந்துகபிலர்ப்பெற்றவத்தியாயம் கூடு

அன்னமும்பூவையுங்கிளியுமார்ப்பது
மின்னிடையாம்பையரிட்டமேயது
பன்னுதுப்புரவுகன்பலவுப்பட்டது
பொன்னுலகத்தினும்பொலிவுபெற்றதால்.

ஆர்ப்பது - சத்திப்பது, மேயது - பொருந்தியது, துப்புரவுகள் - துகர்த்தற்குரியன, பட்டது - உண்டானது. (கஅ)

தீவியமலர்களுந்தெய்வச்சாந்தமும்
நாவியும்யோசனைநாறுகின்றது
பூவிரியமளியும்பொன்செய்பூண்களும்
ஆவியந்துகில்களுங்கழுமியாரந்ததால்.

திவ்வியம் - தீவியம் என்றாயிற்று, (அற்புதமான) நாவி - கஸ்தூரி, அமளி-படுக்கை, கழுமி - பொருந்தி. (கக)

எழுவுறழ்தோளிமையோர்கடம்மொடும்
எழுநிலத்தவர்களுமேத்துஞ்சால்ஃ
தெழுமினலெனவெழிலில்ங்கவான்மிசை
எழுகதிர்மணிசெய்யேழ்நிலபொலிந்ததால்,

சால்பு - மேன்மை. (உ0)

இத்திறந்திகழுமானத்திலேறநீ
தத்துதெண்டிரைவிந்துசரசுமூழ்கென
மெய்த்தவக்கருத்தமன்விளம்புமெல்லியல்
அத்தகைமடுவினீராடிஞளரோ.

மானம் - விமாநம், விந்துசரசு - ஓர்மடு. (உக)

ஆங்குலவந்தரம்பையரளவிலாதவர்
தேங்கமழ்மாலையுஞ்சார்ந்துஞ்செல்வமும்
பூங்கதிர்க்கலன்களும்புனையச்செல்விபோல்
வாங்குநுண்ணிடையவள்வயங்கிஞளரோ.

செல்லி - திருமகள், வாங்கும் - வளைந்த. (உஉ)

அன்னதோர்விமானமேலலர்ந்தபூந்தொடை
இன்னிளவேனிலானிவன்கொலோவென
நன்னலங்கனியுருக்கொண்டுற்றவன்
மன்னினன்மனவியுண்மகிழ்ச்சிகடாவே.

இளவேனிலான் - வசந்தகால மன்மதன். (உஃ)

வேறு.

விரைமலர்ப்பகழிவென்றிகொள்காமன்
உருவநற்றவனென்றெருருகோடி.

அரமடந்தையாடைந்தனர்போற்ற
மருவிரிந்தகுழன்மாதுமகிழ்ந்தாள்.

மலர்ப்பகழி - புஷ்பபாணம், அடைந்தனர் - அடைந்து, (முற்றெச்சம்). (ட-

பொன்றயங்குபுளிநங்கள்பொலிந்து
துனறுகன்னிநதிதுன்னியிளந்தண
தென்றலங்குழவீசென்றெதிர்கொள்ள
மன்றல்கூர்மலயமால்வரைசாரும்.

புளிநங்கள் - மணற்குன்றுகள், மன்றல்கூர் - வாசனைமிகுந்த, மலயமால்வரை -
பொதியமலை. (உரு)

கங்கையாற்றடைகரைத்தலைசேரும்
மங்குரேய்க்கனகமால்வரையெய்தும்
வெங்கதிர்ப்பரிதிமண்டிலமேவும்
திங்கண்மண்டிலமணந்துகிறக்கும்.

கனகமால்வரை - மேருமலை, பரிதிமண்டிலம்-சூரியமண்டிலம், திங்கண்மண்டிலம்-
சந்திரமண்டிலம், மணந்து - பொருந்தி. (உ.சு)

வண்ணமாமலர்கொண்மானதவாவி
நண்ணுந்தனவனத்துநடக்கும்
கண்ணெகிழ்ந்துதுளிகற்பகநீழல்
விண்ணின்மாதரோடளாய்வினாயாடும்.

மானதவாவி - மானஸஸரோவரம், கண்ணெகிழ்ந்து - தேன்சுரந்து, அளாய் - கூடி.

ஏண்டலிர்ந்தபகலித்திறனாக
வண்டுக்கொடிசெறிவாரொலிகூந்தம்
ரெண்டைவாய்வனிதைதோணலமாரு
துண்டுமாதவனுவந்தனனம்மா.

ஏண்டலிர்ந்தபகல் - அளவிற்றந்தநாட்கள். (உ

காதல்கூர்தருகருத்தமனிவ்வா
றுதுவண்டுநறவுண்டுசெறிந்த
கோதைநங்கைவளர்கொங்கைமுயங்கா
மாதரோன்பதின்மர்வந்துபிறந்தார்.

முயங்கா - தழுவினதனால். (உ.க)

வந்துமங்கையர்வளர்ந்திடுநாளின்
கொந்துலாவுவனமேசெலவுட்கொள்
அந்தமாதவனுளத்தையறிந்து
சிந்துநீர்விழிமடந்தைதெரிப்பாள்.

கொந்து - பூங்கொத்து.

துன்னுகானடைவுநீதுணிவுற்றால்
கன்னிமார்க்கணவர்க்குரியாரால்

கருத்தமன்மணம்புணர்ந்துகபிலர்ப்பெற்றவத்தயாய்

என்னையீங்கினிதளிப்பவரயாரே

பன்னுமாதவெனப்பரிவுற்றான்.

காண்டைவு - காட்டைதல், அளிப்பவர் - காப்பவர்

(௩௬)

மனைவிசொற்றதனைமாதவன்கேளா

இனையலுன்னெழில்வயிற்றினுதித்துப்

புனிதமானனிபுரந்திடுமென்னை

கனிபடுங்கிளவியோடுகலந்தான்.

கேளா - கேட்டு, இனையல் - வருந்தாதே. புனிதமால் - பரிசுத்தனாகியதிருமால்,
னிபடுங்கிளவி - கனிபோலுமின்சொல்லையுடையவள்.

(௩௭)

படர்ந்தவாலினதுபாசிலைமீதே

கிடந்தபைங்குழவிகேழ்கிளர்செந்தீத்

தடஞ்சினைத்தருவினுற்றதுபோல

மடந்தையரல்வயிறுமன்னியுதித்த.

பாசிலை - புச்சிலை, கேழ் - நிறம்.

(௩௮)

கலிரிலைத்துறை.

தபனன்போலொளிததைந்தநல்விமானமேலிவர்த்து

விபுதரேத்திடலிரைமலர்க்கிழவனாகெய்தி

உபயவெண்மதியுண்டுகொலெனவுதித்தவற்குக்

கபிலனென்றுபேர்கழறினன்பயந்தவர்களிப்ப.

தபநன் - குரியன், இவர்த்து - ஏறி, விபுதர் - தேவர், மலர்க்கிழவன் - பிரமன்,
உபயம் - இரண்டு, பயந்தவர் - பெற்றவர்.

(௩௯)

மறைவடித்துணர்மீசியேமுதலியதவத்தோர்க்

கிறைவனைக்கைநின்புதல்வியர்தமைவழங்கென்னு

நறைமலர்ப்பொருட்டுறைபவனுரைத்தனடைந்தான்

அறிவிற்றுகழ்கருத்தமனத்திறம்புரிந்தான்.

மறைவடித்துணர் - வேதங்களைத்தெளிந்துணர்ந்த, வழங்குஎன்னு - கொடுஎன்று,
உரைத்தனன் - சொல்லி, (முற்றெச்சம்.)

(௪௦)

கத்திகைக்குழற்கலையினவழங்கினன்மீசிக்

கத்திரிக்கருகையையக்கொடுத்தனனலங்கல்

மத்துரிஞ்சியமுகிண்முலையருந்ததிதன்னை

மெய்த்தவத்தினின்மேம்படுவசிட்டனுக்களித்தான்.

கத்திகை - பூமாலை.

(௪௧)

இங்கிராதியிட்டிடையெனப்பணைத்தெழுந்து

மங்குரேரய்வடவரையெனவளரிளங்கொங்கைத்

திங்கள்வாணுதற்சிரத்தையைத்தெங்கொள்பூங்கண்ணி

அங்கிராவெனுமருமறையந்தண்களித்தான்.

இட்டிடை - சிற்றிடை.

(௪௨)

அவிதுகர்ந்தவனென்பெயர்பெற்றவோரணங்கைப்
புவிவழுத்தியபுலத்தியற்களித்தனன்புலகற்
சுவரியின்னமுதுறுசொற்குரும்பையேபோலும்
சுலவுவெம்முலைக்கதியெனுமடந்தையைக்கொடுத்தான்.

உவரி - கடல்.

(௩௮)

பள்ளவாரிதிபட்டசெம்பவளவாய்ப்பச்சைக்
கிள்ளாமென்மொழிக்கிரியையைக்கிருதுவுக்களித்தான்
அள்ளியாரிருளயிலும்வெள்ளலர்கதிர்த்திங்கட்
பிள்ளைவாணுதற்கியாதியைப்பிருகுவுக்கீந்தான்.

பள்ளம் - ஆழந்த, அயிலும் - உண்ணுகிற.

(௩௯)

சிறுமருங்கினியிறுமிறுமென்பபோற்றேனுண்
பறவையார்ப்புறப்பாயிருளொழுசுவார்குழன்மேல்
நறைவிந்ததண்மலர்புனைசாந்தியைநான்காம்
மறையின்பேர்பெறுமறையவற்களித்தனன்மாதோ.

தேனுண்பறவை - வண்டு, நான்காமறையின்பேர் பெறுமறையவன் - அதர்வண
சாரியன்.

(௪௦)

கலிவிருத்தம்.

உந்துதெண்டிரையினைத்துருகவொண்சுடர்
சிந்துசெங்கதிர்புரைதெய்வத்தாமரை
அந்தணனிழல்வருமண்ணன்மாதவன்
மைந்தனைவணங்கினன்வழுத்தளமேயினான்.

செங்கதிர் - சூரியன், தாமரையந்தணன் - பிரமன், நிழல் - சாயை, வணங்கினன்
வணங்கி, (முற்றெச்சம்) மாதவன்மைந்தன் - கபிலன்.

(௪௧)

சீரிளம்பரிதிசெம்முளரிசேர்ந்தென
ஆரழலாழியுற்றலங்குசெங்கையாய்
கூருமன்பினர்மனங்குறித்ததல்லதை
ஒருருவுண்டுகொலுனக்குளாடினே.

செம்முளரி - செந்தாமரைமலர்.

(௪௨)

உமிழுதூல்கிலம்பியாங் குண்ணுமாறுபோல்
இமிழ்கடலுலகெலாமெழில்கொளுந்தியம்
கமலநாண்மலரிடைக்காட்டியுண்ணுதி
அமலநின்னிளையையாரியவல்லரே.

சிலம்பி - சிலந்திப்பூச்சி, இமிழ் - ஒலிக்கின்ற.

ஒருருக்கொடுநிலம்படைத்தியொள்ளிதின
சீருருக்கொடுதனிப்புரத்திசெந்தழற்

கருத்தமன் டணம்புணர்ந்துகபிலர்ப்பெற்றவத்தியா யம் கூக

பேருருக்கொடுநனிதுடைத்திபேதையேன்
நாருருக்கொடுநினைநவிற்தற்பாலனே.

புரத்தி - காக்கிராய், துடைத்தி - அழிக்கிராய், நார் - அன்பு. (சச)

என்றுபற்பலபுகழ்ந்தேத்தவான்மழக்
கன்றெனத்திகழ்தருகபிலன் கூறுவான்
துன்றுவெண்டிரைக்கடல்சூழும்பூமிசை
நன்றறிகருத்தமநானுதித்தது.

பூ - பூமி. (சரு)

மல்கியதீயபொய்ம்மதங்களாற்பல
அல்லனீளார்கலியமுந் துவார்களை
ஒல்லையிற்சாங்கியயோகவோடத்தால்
எல்லையில்வீடெனுங் களாயிலேற்றுவான்.

அல்லல் - துன்பம், ஆர்கலி - கடல். (சசு)

அன்னையுமுத்திசென்றடையநன்னெறி
பன்னுவன்மாதவநீயும்பற்றுவிட்
டென்னுருமனத்தினிலினி துநாடியே
துன்னுதிவீடெனச்சொல்லினனரோ.

நன்னெறிபன்னுவன் - தத்துவோபதேசம்செய்யவேன் (சஎ)

சொல்லியகபிலனைச்சூழ்ந்துதாடொழாக்
கல்லனாவனத்தினிற்கருத்தமன்னடந்
தில்லறந்துறந்தெழிற்றவமியற்றுபு
நல்லதோர்முத்தியினண்ணினனரோ.

தொழா - வணங்கி, கல்லனா - மலைகளடர்ந்த, இப்பற்றுபு - செய்து (சஅ)

அகங்குழைந்தன்னையுமாங்குக்கைதொழா
துகர்ந்தனமீளவுதுகர்ந்துபல்பகல்
இகந்தனவீறில்வீடெய்துமாறினிப்
புகன்றருள்வாயெனப்புதல்வற்போற்றினான்.

துகர்ந்தன - அதுபவித்தவற்றை, இகந்தன - கழிந்தன. (சக)

பார்முதிர்பனிக்கடல்பருகுதுண்டுகி
கார்முகிலெனத்திகழ்கபிலன்கட்கடை
ஆர்தருமின்னருளையெறிந்திட
மூரல்வான்முகத்தினன்மொழிதன்மேயினான்.

பார் - கற்பாரை, மூரல் - சிரிப்பு. (ரு)

பீனிபடுதிரையெழுபரிதிகண்டுசூழ்
பீனிரிவதுகடுப்பக்கட்டமை

வினையிருளிரிதாவிளங்குமென்னை
நினைதரின்மேவுறுநிகரின்முத்தியே.

பணிபடு - குளிர்ச்சிபொருந்திய, கனியிருள் - மிக்கவிருள், இரிவதுகடுப்
தைநிகர்ப்ப.

கலைபயின் றுயிர்க்கெலாங்கருணைசெய்துறை.
அலகிலாவறிஞர்பாலன்பிடுனடுபோய்க்
குலவுதன்முத்தியிற்குறுகக்கோதகன்
நிலகுநன்னெறியதாயியைமுன்பவே.

அறிஞர் - ஞானிகள், குறுக - சேர.

ந்சனும்வேறியங்குயிரும்வேறென
நேசமுற்றெனைநினைப்பவற்குமீசற்கும்
பேசுபல்லுயிர்க்குமேர்ப்பேதமில்லெனும்
மாசிலாதவற்கும்வந்தொன்றுமுத்தியே.

எனா - என்று.

தந்தைநற்றய்தம்பிதம்முன்றனென்
மைந்தர்கண்முதலினோர்னவையுவேன்
சிந்துசெங்கதிர்ச்செழும்பொன்னிற்செய்தசீர்
நந்தலிலாதற்பணிகன்போலவே.

தம்முன் - தமையன், பணிகள் - ஆபரணங்கள்.

என்னுருப்பீடிமிகையினிதினடுவோன்
துன்னியசெவ்வங்குய்ப்பன்றுய்த்தபின்
பன்னுவெங்குற்றினற்பயமுறனவன்
மன்னுமென்மலாடிமருவியைகுவான்.

படி - பூமி, நாடுவோன் - தியாதிப்பவன்.

கூரெயிற்றாடலங்கூற்றங்கொல்வதும்
கார்மழைபொழிவதுங்கதிருநிற்பதும்
மாருதமுளர்வதும்வாரிநிற்பதும்
ஆரழல்சுடலுமென்முணையாகுமால்.

ஆடல் - வெற்றி, உளர்வதும் - சஞ்சரிப்பதும்.

எத்திறத்தாயினுமென்னையேமனம்
வைத்திடினவல்லினையாயுமர்நிலா
முத்திவந்தெய்துமான்முறையிற்றேன்றிய
தத்துவந்தெருளினுஞ்சாரமுத்தியே.

எத்திறத்தாயினும் - எவ்வகையாலாயினும்.

என்ன லுந்தத்துவமியம்பல்வேண்டுமென்
றன்னேர்மென்னடையன்னைகூறலும்
பன்னுவல்கேளெனப்பகர்தன்மேயினான்
கன்னியந்துளவணிகபிலனென்பவே.

பன்னுவல் - சொல்வேன்.

(௫௮)

கருத்தமன்மணம்புணர்ந்து கபிலர்ப்பெற்றவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௨௨௩.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

எ ட் ட ல வ து

கபிலர் தத்துவ முரைத்தவத்தியாயம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஒலிமுதலாயவைந்துமோங்கியபூதமைந்தும்
மலியுமிந்தியங்கன்பத்துமனமுதனன்குமராக
நலமிருநான்காறாருவையறுகாலத்தோடும்
இலகியதத்துவங்களியைந்திடுமையைந்தென்றே.

நான்காறு - இருபத்துநான்கு, ஐயைந்து - இருபத்தைந்து.

(க)

மதியொடுவாக்குக்கெட்டாமாயவனருளிானை
துதியுறுமாயைதன்னிற்றேரன்றியமகானினின்று
விதியுறுகுணங்கண்மூன்றுமேவிமூன்றென்னச்சேர்ந்து
கதியுறுமகங்காரந்தான்கவினவந்துதித்ததன்றே.

மதி - மனம், மகான் - மகத்தத்துவம், கவின - அழகாக,

(௨)

புகன்றராசத்திடுபொருந்தகங்காரந்தன்னில்
பகர்ந்தவிந்தியங்கன்பத்தும்புந்தியும்பிராணன்றானும்
திகழ்ந்தசத்துவத்திடுபொருந்தகங்காரத்தாசை
அகன்றமாமனமும்வந்தங்கன்பொடுமுதித்தவன்றே.

பகர்ந்த - சொல்லப்பட்ட, அகன்ற - நீங்கின.

(௩)

உரைதருகிறப்புவாய்ந்தமனமுதலாகவோங்கு
கரணநான்கினுக்குப்பாசநேசர்ந்தகாமதேவன்
அருமணிபுரைவண்ணத்தவநிருத்தனநந்தன்செய்ய
மரைமலர்ச்செங்கண்வாசதேவஞமரபின்மன்னே-

உரைதரு - சொல்லப்பட்ட, மணி - நீலமணி, புரை-நிகர்த்த, செய்யமரை மலர்-
செந்தாமரைமலர்

(௪)

மனமெழிற்புந்திநற்சீர்மருவகங்காரஞ்சித்தம்
எனுமிவற்றியைந் துநாளுமிலங்க திட்டானதேவர்
பனிவருக திரேனவேந்தன்பவர்சடையுருத்திரன்ருன்
நினைவுறுசீவனென்றேநிகழ்த்துவர்மரபின்மாதோ,

பவர் - நெருங்கின.

சொற்றதாமதத்தினோடுதாய்ந்துமுகங்காரந்தான்
பெற்றநல்லொலியின்வந்துபிறந்தனசெவியும்வானும்
உற்றவானெழுந்தவற்றினுதித்தனவளியுந்தொக்கும்
குற்றமில்வளியின்வந்துகுலாவிய துருவமாதோ.

ஊற்றின் - பரிசுத்தில், தொக்கு - மெய், வளி - வாயு.

உருவினிற்கன லுங்கண் ணுமுதித்தனகனலின்வந்து
மருவியசுவையிற்றே றுன்றிவயங்கினபுன லுநாவும்
பெருகியபுனலினின் றும்பிறந்தநன் னொற்றந்தன்னின்
இருநிலமூக்குத்தன்னே டிலங்குறவுதித்ததன்றே.

கனல் - தீ, நாற்றம் - சுந்தம்.

ஒலியினையோங்குவா னுமூற்றினைவளியுமொன்றிப்
பொலிதருமுருவைத்தீயும்புகல்வருசுவையைநீரும்
நிலபெறுநெஞ்சைமண் ணுநீங்கலாவண்மையோடு
குலவுநல்லுரிமையாயகுணனெனப்பொவிந்துதோன்றும்.

உரிமை - உரித்தாந்தன்மை.

செவியொலிகளுநற்றொக்குச்சீர்பலவூறுஞ்செங்கண்
நவையறுமுருவம்யாவநாவருஞ்சுவைகளாறும்
கவினீண்மூக்கிதென்னக்கருதுமிந்தியத்தினோரும்
புவியறுகுணங்களென் னுமணங்களும்பொருந்துமன்றே.

நவை - குற்றம்.

கருதுகண்செவிநாமூக்குக்க துவறுதொக்குவாக்கு
வருசெங்கைகாலிலங்கங்குதமிவைமருவுந்தெய்வம்
பரிதிநற்றிசைநீர்வேந்தன்பரிப்பெயர்த்தேவர்தின்கால்
விரிதழல்லின்னின்வேந்தனுபேந்திரன்விரிஞ்சன்கூற்றே.

கதுவறு - பற்றுகிற, இலங்கம் - கோசம், (ஆண்குறி) பரிப்பெயர்த்தே
விரிந்தேவர், உபேந்திரன் - விஷ்ணு.

பண்டைநான்மறைக்குமெட்டாப்பராற்பரணருளி னான்
கெண்டகுதத்துவங்களிலங்குபொன்னுருவமாகி
வெண்டிரைநீரிலண்டமாகவேவிளங்கவந்த
அண்டத்துள்விராட்டுவந்துற்றடல்கொடுவளர்த்ததன்றே.

அண்டம் - முட்டை.

புலன்கள் பத்தகங்காரஞ்சேர்புந்திநன்மனமிவற்றே
முலங்க திட்டானதே தவாரியைந்துறவெழுந்ததில்லை
துலங்கெழுவிராட்டிமற்றைச்சொல்லியசித்தத்தேதாடு
நலங்கிளர்சீவன்வந்துநண்ணவாங்கெழுந்ததன்றே.

நண்ண - பொருந்த.

(௧௨)

உடம்பெனப்படுவதம்மவொன்றினுக்கொன்றுதோன்றி
மிடைந்துறுத்தத்துவத்தின்குழுவிலைவினைந்ததாகும்
அடைந்தத்தத்துவங்கெல்லாமன்றியேநிற்பதேது
தொடர்ந்துமற்றதனைத்தானேயுயிரெனத்துணிவார்மாதோ.

மிடைந்துறு - நெருங்கின

(௧௩)

பொய்வகையாகுமாயைப்புணர்ப்பினுற்பட்டதன்றி
மெய்வகைதெரியநாடினமேவருணனுமில்லை
செய்வினையொன்றுமில்லைசெலவில்லைவரவுமில்லை
உய்வதேதாருணர்வாயந்தவுள்னூயிர்க்கோரின்மாதோ.

உய்வது - பிழைப்பது, ஒரின் - ஆராயின்.

(௧௪)

புனலுறுவிதிர்ப்புத்தண்ணம்புனல்வயிற்றேறூன்றநின்ற
பனிமதிமேலதாக்கிப்பகர்வதோர்பான்மைபோல
மனமுதலாகிநின்றமாட்சிசால்கரணத்துற்ற
வினையினையுயிர்மேலெற்றிவிளம்புவர்புனைந்துமன்றே.

விதிர்ப்பு - அசைவு, (சலநம்).

(௧௫)

உரைத்திகனவுபோலவுபாதிபொய்யாகுமென்றும்
விரித்தமூன்றவத்தையுள்ளும்விளங்குவன்புருடென்றும்
திருத்தியவறிவிற்தேறித்தேதாந்துகொண்டிருப்பான்முத்தி
தரித்திடுமும்மையாயதனுலொரீஇயடைவானென்றும்.

உபாதி - அவஸ்தை, புருடன் - ஆன்மா, மும்மையாயதது - ஸ்தூலசூക്ഷ்மகாரணங்களாகியமூன்றுசரீரங்கள்.

(௧௬)

உண்ணெகிழ்ந்துருகவிங்நுரைத்ததுகேட்டவன்னை
மண்ணினின்மணமுரீரின்மருவுறுசுவையும்போல
நண்ணியமாயையோடுநனிகலந்தோனைத்தேதாந்திங்
கெண்ணுவதெங்ஙன்மையையெப்பரிசொருவுமென்றும்.

நனி - மிகுதியாக, ஒருவும் - நீங்கும்.

(௧௭)

என்றலுங்கபிலன்சொல்லுமாயாதினுமியைபுரீத்து
நின்றமாதவத்திடுனான்பானீங்கலாதுறைந்தென்சீர்த்தி
நன்றவார்மொழிதல்கேட்டானவிற்புறம்பத்தியோகம்
ஒன்றுறுமொன்றுங்காலத்துற்றிடுனானமாதோ.

இயைபு - சம்பந்தம், (பற்று), ஒன்றுறும் - அடையும்.

(௧௮)

அரணியிலனல்வந்துற்றவ்வரணியையழிப்பதெய்ப்பக்
கருதியஞானம்வந்துகலந்துமுபாதிநீக்கும்
புரிதுயினீத்தோன்றன்பாற்பொருந்திடாக்கனவுபோற்றின்
உரைசெயுமாயசேராதுண்மையையுணரலாமால்,

அரணி - தீக்கடைகோல்.

(கக)

விழுச்சிறப்புடையவழின்வினைவகையறியமாட்டான்
அழித்திடுமொசைப்பெளவத்தளறெழுந்தமூழ்கி
இழைத்தனன்யானையென்னவெண்ணியதிறத்தினாலே
தழைத்திடுவினைகளெல்லாந்தன்னைவந்தடையாநிற்கும்,

விழுச்சிறப்பு - மேலானசிறப்பு, பெளவம் - கடல்,

(உ௦)

அந்தரீதுகாற்றலருங்கதியடையாநின்ற
கந்தரங்காற்றினாலிக்கதியெனக்கருதாதேபோல்
இந்திரன்வேதனாதியிமையவானும்வெல்லா
வெந்திறற்காலத்தன்னால்வினைந்தனவியென்றோரான்.

கந்தரம் - மேகம்.

(உ௧)

இருவினைக்குறும்புதீர்ப்பானெனதுநானவிறல்வேண்டும்
வருவவந்துறுமென்றெண்ணுஉவைகுறல்வேண்டும்பெற்ற
ஒருவலனுவப்பவேண்டுமுயிர்க்கெலாமிரங்கல்வேண்டும்
தருமலிகானத்தன்னிற்தனித்தினிதுறையல்வேண்டும்

எண்ணுஉ - எண்ணி.

(உ௨)

கலைமதிமுகமுஞ்செய்யகமலலோசனமுங்காமன்
சிலைபொருதுதலுஞ்செக்கர்சிந்தவொண்பவளவாயும்
மலர்துழாயலங்கன்மாற்புமவலம்புரிபொறுத்தகையும்
இலகுபொற்றொருமாகவென்னுருக்கருதல்வேண்டும்.

செக்கர் - செந்நிறம், துழாயலங்கல் - துளசிமாலை, வலம்புரி - வலம்புரிச்சங்கு
(பாஞ்சஜந்யம்).

(உ௩)

இழைத்திடல்வேண்டும்யோகம்யோகநன்றிழைத்தானாயின்
பழுத்திடத்தழலிற்சுட்டபசுஞ்சுடர்க்கனகம்போலத்
தழைத்தெழுதின்றவுள்ளத்தன்னுழைப்பற்றிரின்ற
அழுக்கஹுமற்றகாலத்தமலினையறியலாகும்.

இழைத்திடல்வேண்டும் - செய்தல்வேண்டும்.

(உ௪)

புல்லெறும்பாதியாகப்புதல்சராசரங்களெல்லாம்
சொல்லிடினென்றினென்றுதலங்கதிசயத்தவாகும்
எல்லையிலவைகடம்மினிலங்கதிசயத்தனாவான்
நல்லதாற்பொருள்கடேர்ந்தொண்ணாமிக்குயார்த்தநல்லோன்.

அதிசயத்த - உயர்ந்தன.

கபிலர் தத்துவமுரைத்த வத்தியாயம்.

க௦௫

தன்னைத்தானறியானுயிற்றலைத்தலைத்துன்பஞ்சாரா
மின்னெனத்தோன்றியும்யாக்கைகன்பலவுமேவும்
என்னதோர்யாக்கைதன்னைபெய்திப்பினுமெடுத்துநின்ற
அன்னதோர்யாக்கைநீங்கலாற்றலனாசைகூரும்.

தலைத்தலை - இடந்தோறும், சாரா - அடைந்து, வியும் - அழிகின்ற. (௨௬)

கலிவிரூத்தம்.

விழைவெனப்படுகின்றதுமென்மெல
அழலவிரந்தசனனத்தரும்பிமெல்
மழலைமாதர்மருங்கிப்படர்த்துபைங்
குழவிமீதுகொழுந்துவிட்டோங்குமால்.

விழைவெனப்படுகின்றது - ஆசையெனப்படுவது. (௨௭)

குழனரைப்பவென்கோத்தமுத்தாமென
எழில்படைத்தவெயிறிடைவீழ்தரப்
பழிபடைத்துடனான்றிப்பழுக்கவும்
விழைவினாங்குவியுமினமைபோம்.

ஏயிறு - பல். (௨௮)

உழுதுபல்வளமுய்த்தமழவிடை
கிழவுபட்டிடிற்றோற்றல்கெழீஇயதே
விழுமெய்யாங்குமுதிர்ந்திடினவேட்டதன்
மழலைமாதருமைந்தரும்போற்றிலார்.

மழவிடை - இளவேறு, கிழவுபட்டிடின் - கிழத்தன்மையடைந்தால் (௨௯)

இம்பர்வாழ்வுழியீறிலதாகிய
உம்பர்வாழ்வதற்கொன்றுமியற்றிலன்
ஐம்பொறிக்கிரைதேடியலமந்து
வெம்புகின்றவெரிவிருந்தாவனல்.

எரிவிருந்து - நெருப்புக்கு விருந்து. (௩௦)

திக்கண்சிந்துறச்சீறியமபடர்
வீக்கவந்துவிழியெதிர்ப்பட்டிடின்
ஆக்கைசோர்நரவாங்குப்படுந்துயர்
வாக்கினெங்ஙனவகுத்துமொழிவதே.

யமபடர் - யமகிங்கரர், வீக்க - கட்ட. (௩௧)

ஊண்ணில்யோசனையெண்பதத்தாருயிர்
நண்ணுகின்றவருநெறிஞ்சுகால்
கண்ணநாய்க்குலங்கவ்யுடற்றைச
உண்ணச்செல்வுழியூறுமற்றென்சொல்கேன்.

கால் - உமிழ்கின்ற. (௩௨)

பாறுகோடிபடர்க்குருதிநீர்
ஊறுகின்றதன்னூனரிந்துண்டுபோய்
ஆறுகன்னலிற்செல்லுமழலெனச்
சேறுகூற்றமுறுகின்றதென்-லம்.

பாறு - பருந்து, ஊன் - தசை.

(௩௩)

சீந்துகின்றதெறுசினப்பாழிவாய்ப்
பாந்தளன்னவர்பற்றியலைக்குறக்
காந்துநீரகாழ்ந்துகழிந்தபின்
மாந்தர்மீளவும்வந்துபிறப்பால்.

தெறு - கொல்லுகின்ற, பாந்தளன்னவர் - பாம்புபோன்றவர், அலைக்குற-வருத்த.

ஒளிகொணித்திலமொண்பவளச்செறு
வினையலித்தியதென்னல்வீரியம்
தளிர்திறத்தெழுதாய்கருவிற்பனித்
துளியிற்சென்றுபொருந்தித்துளக்குறும்.

செறு - வயல், வீரியம் - விந்து, பனித்துளியின் - பனித்துளிபோல.

(௩௪)

ஒருமைந்துபகலினுடைதினா
நீரின்வந்தெழுமொக்குணிகர்த்திடும்
ஏருலாய்வளர்ந்தீனாந்துவைகலின்
ஆருந்தாநிறவண்டம்பொருவுமால்.

மொக்குள் - குமிழி, அண்டம் - முட்டை.

(௩௫)

ஒன்றுதிங்களினுற்றிமெட்புன்றலை
சென்றதிங்களிரண்டினிற்றெண்டினை
துன்றுகின்றசுடர்ப்பவளக்கிளை
வென்றசெங்கையங்கால்களுமேவுறும்.

ஒன்றுதிங்கள் - ஒருமாதம்.

(

மயிர்நகங்கண்மரீஇத்திங்கண்மூன்றினில்
செயிரில்கண்செவிமூக்குச்செறிவுறும்
இயலுமீரிருதிங்களினெல்லையின்
பயிலவாய்க்கும்பலவகைத்தாதுவே.

செயிரிலில் - குற்றமில்லாத, பலவகைத்தாது - சத்ததாதுக்கள், அவை - இரதம், இரத்தம், எலும்பு, சுக்கிலம், தசை, தேதால், மூளையென்பன. நரம்புமாம்.

(௩௬)

அஞ்செனப்படுந்திங்களடைந்துழித்
துஞ்சலின்னிச்சுபெசுதோன்றுறும்
எஞ்சலின்றியியன்மதியாறினில்
பஞ்சிபோலுமொர்பையினகப்படும்.

துஞ்சல் - தூக்கம், எஞ்சல் - குறைதல்.

திங்களேழினறிவுசிறந்தெழத்
தங்குதெர்விலைப்பிறவிகடர்ணுணர்ந்
திங்குத்தோன்றுமிடரினித்தீர்க்கென
அங்கைகூப்பியமலனையேத்துமால்

இங்கு - இந்தக்கருப்பத்தில், (இடர் - துன்பம்.) (௪௦)

சூவீர்திருந்தமலத்திற்குளித்தெழாத்
தவழ்ந்துபல்புழுத்தன்னையரித்திடக்
கவிழ்ந்துசென்னிகிடப்பக்கவைஇவளைத்
தவிழ்ந்தபைங்குடார்த்திடவார்ப்புறம்.

ஏழா - எழுத்து, கவைஇ - பற்றி, குடர் - குடல். (௪௧)

காய்தலுற்றகரிப்பிற்புளிப்பினில்
மேயதாயவுவர்ப்பின்மெலிவுறும்
எயதாய்ப்பசித்தியினெரிந்திடும்
தாயருத்துவகொண்டுதளிர்ப்புறம்.

கரிப்பின் - உறைப்பினால், தளிர்ப்புறம் - வளரும். (௪௨)

உற்றதிங்கனொருபுசென்றிடின
முற்றொர்மாருதம்வந்துதலைப்படாச்
சுற்றிச்சென்னிகீழாக்கிடத்தோன்றுமால்
அற்றைத்துன்பமறைவதற்கொண்ணுமோ.

மாருதம் - காற்று, (பிரசுதவாயு) தலைப்படா - கலந்து. (௪௩)

தோற்றஞ்செய்துழித்தொன்னிலமீதுளர்
காற்றுமேவக்கருவின்றோன்றிய
மாற்றிலாதமதிமறைத்தோவுற
ஆற்றில்யாவதுமின்றியழுங்குமால்.

தோற்றஞ்செய்துழி - பிறந்தபோது, உளர் - வீசுகிற, மதிமறைத்து - அறிவழி
ந்து, ஓவுற - நீங்க, அழுங்கும் - ஓடுந்தும். (௪௪)

அறப்பெராய்முன்னருத்தவருத்துழித்
துறப்பவாடித்துயர்வுறுமூர்வன
பறப்பவற்றிற்படருதுமென்மெல
உறப்பெரூதனவுள்ளிக்கலுமுமால்.

அருத்த - உண்பிக்க, படர் - துன்பம். (௪௫)

ஆண்டுபத்துடனைத்துகழிவுறின்
காண்டகுந்திறற்காயெனவெழீஇ
மாண்டநல்லெழின்மாதர்மணிவடம்
பூண்டுவிடும்புணர்முலேகாமுறும்.

மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, விடும் - பருத்த, புணர் - நெருங்கின, காமுறும் -
மீடும். (௪௬)

அம்பொற்றுதுகோதஞ்சிறைவண்டியிர்
வம்புலாங்குழன்மாத்ரெனப்படும்
பைம்புன்மூசியபாழம்பெருங்கூவலின்
நம்பிவீழுமவனிகைப்பவே,

தாது - மகரந்தம், கோது - கிண்டுகிற, இயிர் - ஒலிக்கின்ற, வம்பு - வாசனை,
கூவல் - கிணறு. (௪௭)

வேதன்பெற்றதன்பெண்ணைவிரும்பியப்
பேதைமானுருக்கொண்டுபெயர்வுழிக்
காதல்கூர்கலைபாய்த்தொடர்ந்தானெனின்
மாதர்வேட்கைமறுப்பவரயாவரே.

வேதன் - பிரமன், பெயர்வுழி - போம்பொழுது, கலை - ஆண்மான்.

பாற்கடற்றலைப்பட்டகொலிடம்
தோற்பவெங்கொலைசூழ்ந்துகுழைபொரு
வேற்கணாவினையாட்டுவிலங்கினின்ப
போற்குலாய்முதுமூப்புறப்பொன்றுமால்.

கடற்றலை - கடலில், பட்ட - உண்டாகிய, குழை - காதணி, பொரு-போரிடுகிற,
பொன்றும் - இறக்கும். (௪௮)

பிறத்திறந்துகனிபடும்பேரிடர்
சிறந்தசங்கொடுங்கயரேகைசேர்
நறுந்துழாய்புனைநம்பனறுங்கழல்
மறந்திடாமெனக்கொளிறீருமே.

நனி - மிகுதியாக.

புவியளந்தவன்பொன்னடித்தாமரை.
தவழுங்கங்கையத்தன்புனல்போன்மென
அவிர்சடாமுடிமீதுவைத்தன்றுகொல்
சீவனுமோர்சிவனாகித்திகழ்ந்தனன்.

புவியளந்தவன் - திரிவிக்கிரமன், சிவனாகி - மங்களகரனாகி.

ஆய்ந்துவேள்வியரிதபவாற்றிடின
ஏந்துகொங்கையரம்பையரின்னலம்
மாந்தியின்புற்றுவைகியதன்பயன்

அரிதப - அரித்தப=குற்றமற, வீந்தகாலையில் - முடிந்தகாலத்தில், விண்வழிக்கு
குற்றிடம் - சுவர்க்கத்தினின்றும் இழிவான். (௪௯)

கற்பமொன்றுகழியக்கழிந்திடும்
பொற்புவாய்த்தபொன்னுபொற்றாமரை
நற்பெருந்தவனாநிலலாதென்றும்
நற்பதாழியனீன்பதமொன்றுமே.

பொற்பு - அழகு, பொற்றாமரை-நற்பெருந்தவன்நாடு - பிரமலோகம்.

வீணவதோர்பயன்வெஃகலன்மாயவற்
களியினல்கிகயருமகமாற்றின்மீக்
கிளருஞ்செங்கதிரம்ண்டிலங்கீண்டுபோய்
ஒளிகளுலுமுயருலகெய்துமால்.

வெஃகலன் - விரும்பாதவனும், மகம்ஆற்றின்-யாகஞ்செய்தால், செங்கதிரம்ண்
டிலம் - சூரியமண்டலம், கீண்டு - பிளந்து, களுலும் - மிகுந்த. (௫௪)

காதல்விட்டுக்கருதியபேதமாம்
ஏதநீங்கினரெய்துவர்முத்தியின்
பேதமாகுமுபாசனைபெற்றிடின
வேதனயினுமீளவுந்தோற்றுமால்.

உபாசனை - உபாசித்தல், தோற்றும் - பிறப்பான்.

ஆவிவேறெனப்பேதமறைந்திடும்
தேவர்மாதவாதேர்சனகாதியர்
பூவினாளுமீம்போயடைந்தன்னவன்
மேவுஞானறிவண்மீட்டுமுதிப்பரால்.

பூவினன் - பிரமன், மேவுஞானு - உதிக்குநாளில்.

மலத்திடைப்புமுப்போல்வனையாழிசூழ்
நிலத்துதித்துநிரயமுறுந்தொழில்
நலத்தென்னநயப்பவர்களுனமாம்
உலப்பினுண்மையையோர்ந்துணராளே.

வீணஆழி - வீணத்தகடல், நிரயம் - நாகம், உலப்புஇல் - கெடுதியில்லாத. எ)

சூட்டுநாகஞ்சுமப்பநிலத்தவர்
வேட்டவாறுநடப்பவிளங்கிழாய்
பாட்டுவண்டிமிர்பைந்துளவோன்பதம்
நாட்டமுற்றுநீற்றவஞ்செய்தியால்.

சூட்டு - உச்சிக்கொண்டை, நாகம் - ஆதிசேடன், வேட்டவாறு - விரும்பின
வண்ணம். (௫௫)

மோகநீங்கிமுயல்வுறின்மாதவம்
ஆகமொன்றுதலின்றியபேதமாய்
மாகநாடர்வழுத்தவருசித்தோ
டேகமாகியசைகுதிநீயென்றான்.

ஆகம் ஒன்றுதல் இன்றி - உடம்பெடுத்தலில்லாமல், மாகநாடர் - விண்ணாடர்.

என்றுகூறலுமேரிளமுல்லையை
வென்றமென்னகைமெல்லியறன்னுளம்
நன்றுதேறிநலங்கொளயிழ்தினைக்
கொன்றதிஞ்சொற்குமரணையேத்தினை

முல்லை - முல்லையரும்பு, நகை - பல், கொன்ற - வென்ற.

(௫௬)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

வந்துசெம்பவளநீலமால்கடல்கிளைத்ததேயப்பச்
சிந்துமொண்சுடரவாகித்திசைத்திசைவிரிந்தசெந்தோட்
மீந்தியங்கமலப்போதினுதித்துலகனைத்துமீன்றான்
தந்தைநீறுன்னெற்றோர்தநயனென்றுணைக்கலாமே.

செந்தோடு-செவந்திஇதழ், உலகனைத்தும் ஈன்றான்-பிரமன், தநயன்-புத்திரன்.

மின்வயிற்றிற்ந்தேசோதிவெருவாவெயில்சூழ்குன்றப்
பொன்வயிற்றிற்ந்தகாந்திபொழிந்தசெங்கமலேகெள்வ
உன்வயிற்றோர்பாலெல்லாவுலகமுமிருப்பீவந்
தென்வயிற்றிருந்தாயென்னவேழையேனெண்ணலாமே.

வெருவா - அஞ்சு, எண்ணலாமே - நினைக்கலாமோ.

பொலமுகுடையக்கொற்றப்புனனெங்கடலினுலத்
திலைமிசைக்கங்கைவெள்ளமெடுத்தவார்த்தொழுகுபொற்றள்
மலாடிக்கமலம்பற்றிமணிகைத்துவார்வாய்வைத்துக்
குலவுபைங்குழுவிரீயென்குழுவியென்றுணரலாமே.

ஆலத்திலை - ஆலிலை.

(சுந)

முளைத்தனையுலகுக்கெல்லாமுன்னநீலக்குஞாலம்
விளைத்தலங்காத்தருனுமழித்தலும்விளையாட்டாமால்
அளிக்கடனினதுதன்மையறிகுநாயாரேயென்றோ
வளைத்தளிர்ச்செங்கைகூப்பிவாணுதல்வழுத்தினாளால்.

அளிக்கடல் - கருணைக்கடல்.

(சுச)

பவளந்நுலாத்ததாகப்பாணுலாழுத்திற்செய்த
தவளமகளிகைவிண்ணோங்கித்தயங்கியமனையுநெஞ்சம்
கவர்தருகடவுட்செம்பொன்விமானமுங்கமழ்பூங்காவும்
துவரவிட்டொருவித்தண்ணந்துறைததியொன்றுசார்தாள்.

துலாத்தது - கைமரத்தது, துவா - முழுதும்.

(சுரு)

மின்றிகழ்பசும்பொன்றாம்வெண்ணிகின்மாலையாந்தம்
குன்றெனக்குவிந்தகோலக்குலமணியிவைகணுடாள்
கன்றுதேர்கறவையென்னக்கபிலன்மேல்வைத்தகாதல்
ஒன்றுமாங்ககன்றிலாளவ்வேவாடரித்தடங்களுளே.

கறவை - கறவைப்பச்.

(சுஈ)

மரவரியுடையளாகிவார்த்துநெய்த்திருண்டமன்றத்
புரிசூழல்சுடையதாக்கப்புகரத்தவநன்காற்றிப்
பரன்டிக்கமலஞ்சேந்தரன்பனிமொழிப்பவளச்செவ்வாய்த்
தெரிவைவல்யாக்கைதெய்வத்திருந்தியாயிற்றம்மா.

வார்த்து - நீண்டு, புகர்அம் - குற்றமற.

கபிலர்தத் துவமுரைத்தவத்தியாயம்

ககக

அடலுடையிலங்கைவேந்தனசைத்தனனெடுத்தகாலே
விசுடரொழுவுவள்ளிவெண்டிழர்வீழ்ந்தாலாங்குச்
சுடர்மணியருவிக்குன்றத்தோன்றுதுதிசையின்வீங்கு
கடலிடன்கொடுப்பச்சென்றுகபிலன்வீற்றிருக்கின்றனால்.

அசைத்தனன் - அசைத்து, (முற்றெச்சம்).

(சுஅ)

இல்லையேமறுமையென்போரறிவிலாரிவர்கட்கின்றால்
சொல்லுதலாகாதுள்ளந் தூயவர்க்கியம்பல்வேண்டும்
நல்லுணர்வோடுகேட்டோர்நண்ணுவர்துறக்கமென்றோ
ஒல்லையிற்குறிமீட்டுமுணாப்பனம்மயித்திரோயன்.

உள்ளம் தூயர் - மனந் தூயர், ஒல்லை - விரைவு.

(சுக)

இருநிலம்புகழுமன்னவென்றனென்னலோடும்
அரசனும்விதான்கேட்டதென்னகொலன்பிளோடு
திருமுனிதெரித்ததென்கொறெரிதாவெனக்குநாடி
உணர்செயல்வேண்டுமென்றான்சுகமுனியுரைக்கலுற்றான்.

இருநிலம் - பெரிய உலகம், மண்ணுலகு விண்ணுலகு என்றலுமாம்.

(எ0)

கோதவாம்புலன்கள்வென்றுகுலவுநான்மறையீரென்று
சூதமாமுனிவன்சொல்லக்கேட்டலுந்துகளிலாத
தாதலர்வனத்திலுற்றுச்சவுனகராதியாக
மாதவம்புரிவோரெல்லாமகிழ்ந்தனர்பெரிதாமன்றோ.

கோதவாம் - குற்றத்தைவிரும்புகிற, (குற்றமுடையனவாகிய), குலவு - விளங்கு
கிற, துகள் - குற்றம்.

(எக)

கபிலர் தத்துவமுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—2 சுச.

மூன்றாங்கந்தம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

நா லா ங் க ந் த ம்.

மு த லா வ து.

மரீசிமுதலியோர்படைப்புணர்த்தவத்தியாயம்.

—o-o-o-o—

கருத்தமன்மகிழ்வீன் நகருங்குழலியனாவேட்டோர்
திருத்தகுமரபுமுன்னஞ் செப்பியருகியென்பான்றன்
அருத்திசெய்மரபுந்சக்கணணிகழ்மரபுஞ்செப்பென்
றுரைத்தலும்விதூற்கன்போடுரைத்தனன்மயித்திரேயன்.

அருத்தி - ஆசை.

கலைமதியிரியவெல்வெண்கதிர்வளையேந்தியம்பொற்
கலையணாமாயனுந்திக்கமலநாண்மலரிற்றேறும்
கலைமகள்கொழுநனல்குங்காட்சிசான்மரீசிவேட்ட
கலையனுமடந்தையீன்றாள்காசிபன் நன்னைமன்னேனா.

வளை - சங்கு, பொற்கலை - பொன்னாடை, வேட்ட - மணஞ்செய்த.

(௨)

பொன்னணிகுழையாண்மீட்டும்பூரணவானையீன்றாள்
அன்னவன்விரசனென்னுமருந்தவன்நனையுங்கங்கை
என்னுந்நனதியையாகவியைகுவுனினிதினென்று
பன்னுவிச்சுவகையானபைந்தொடிதனையும்பெற்றாள்.

பைந்தொடி - பெண்.

(௩)

அத்திரியாகந்தோயந்தவருளருகையென்பாள்
தத்தொளிகிளைக்குந்திங்கடகைகொடத்தாத்திரேயன்
தொத்துகனலிற்சேற்றந்துதுதுருவாசனென்னும்
மெய்த்தவர்க்கருவுயிர்த்தாள்விமைமலர்பொழிந்தார்விண்ணோர்

ஆகம் - மார்பு, சேற்றந்துது - கோவமிருந்த, கருவுயிர்த்தாள் - பெற்றாள்.

(௪)

விடுசுடரெறிக்குந்திங்கள்விமைமலர்விரிஞ்சனாகும்
படிசொறத்தாத்திரேயன்பாற்கடற்சேர்ப்பனாமால்
சுடர்விடுபரிதியன்னதூய்த்துருவாசனென்போன்
மடல்விழ்க்குக்கைவேயந்தமணிமிடற்றீசனாமால்.

ங்கள் - சந்திரன், பாற்கடற்சேர்ப்பன் - வருணன், கடுக்கை - கொன்றைமலை,
சீலீரத்தம், மிடறு - கண்டம்.

(௫)

என்னலுமலகுக்கெல்லாமிறையவராகிநின்ற
முன்னவரிவற்குவந்துமுனைத்தவாமென்கொலீது
பன்னிடல்வேண்டுமென்னப்பாடல்சால்விதூன்கேட்ப
நன்னர்நெஞ்சுவக்குமாரநவிலுமான்மயித்திரேயன்

நவிலும் - சொல்லுவான்,

மரீசிமுதலியோர்படைப்புரைத்தவந்தியாயம் ககந

மேவருமக்கட்பேறுவேண்டியோர்குன் றுநண்ணி
ஆவயின்மலரோற்போற்றியத்திரிதவஞ்செய்தானால்
பூவொடுபுணரிவெள்ளிப்பொருப்பெனுமிடங்கணீங்கி
மூவருந்தோன்றினாரம்முழுத்தவன்முன்னர்மாதோ.

மக்கட்பேறு - மக்களாப்பெறுதல், ஆவயின் - அவ்விடத்தில், வெள்ளிப்பொரு
ப்பு - கைலாயமலை. (எ)

பரவியம்முனிவன்றாழ்ந்துபங்கயத்தொருவன் றன்னைக்
கருதிநற்றவஞ்செய்தேனீர்கண்ணுறலெவன்கொலென்னு
அருமறைக்கிழவநீரினனகத்திடைநினைக்கலுற்ற
ஒருவனையாங்கல்வேறென் றுள்ளலென்றுரைத்தாரன்னோர்
பங்கயத்தொருவன் - பிரமன். (அ)

இத்திறமியம்பியாங்களின்னுழையுதித்துமென்றார்
அத்திறமுரைத்தலானேயத்திரிதனக்குவந்து
முத்தொழிலியற்றுதிக்குமூவருமுதித்தாரென்னு
மெய்த்தவமயித்திரேயன்ரீளவும்விரிக்கலுற்றான்.
முத்தொழில் - படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், என்பன. (க)

அல்லியங்கமலம்பூத்தவாயிதழ்க்குவளைபோலும்
சில்லரிபரந்தவுண்கட்சிரத்தைசீரங்கிராவைப்
புல்லினஞ்சத்தியன்சீர்பொருந்தியவியாழந்தம்மோ
டல்லுறழ்குழலிராதையாதியாநாலவரப்பெற்றான்.
அல்லி - அகவிதழ், சில் அரிபரந்த - சிலரேகைகள் படர்ந்த, உண் - மையுண்ட,
லினன் - தழுவினான். (க0)

புலத்தியன்பொற்றார்மாப்புணரவிபுக்குவென்னும்
அலத்தகமணியுஞ்செஞ்சிறடியன்னமன்னான்
குலத்தமிழ்பயந்துதென்றற்கொழுந்துலாந்தண்ணஞ்சாரல்
மலைத்தலையமர்த்தவண்ணன்மாதவன் றன்னையின்றான்.
அலத்தகம் - செம்பஞ்சக்குழம்பு, தென்றற்கொழுந்து லாந்தண்ணஞ்சாரல் மலை
த்தலையமர்த்தவண்ணல் மாதவன் - அகஸ்தியன். (கக)

பின்னுமோர்பிறப்பினந்தப்பெரும்புகழ்ப்புலத்தியன்சீர்
மன்னுவிச்சிரவாவென்னுமாதவன் றன்னையின்றான்
அன்னவனளகைவேந்தையளித்தனனளித்தபின்னர்
இந்நிலம்பெருளப்பெற்றானிராவணன்முதலியோரை.
அளகைவேந்து - குபேரன்.

புலகனைமணந்தநீல்புயல்புரைகரியகூந்தற்
கலவாமாயிலஞ்சாயற்கதிர்முலைக்கதியென்றோ தும்
திலகவாணுதலாங்கன்மசிரோட்டனையாதியாக
உலகநீசிதப்புவாய்ந்தமூவரையுயிர்த்தாண்மன்னோ.
உயிர்த்தான் - பெற்றான். (கங)

முருகுவாய்மடுத்தவண்டுமூசுபூந்தாமம்வேய்ந்து
பிருகுமா முனிவன்வேட்டபிறைறுதற்கியாதியென்பாள்
இருவிசம்பேத்துதாதாவின்னருள்விதாதாவென்னும்
அருமறையவரோடம்பொற்றாமரையணங்கையின்ருள்
முருகு - தேன், மூசு - மொய்க்கின்ற, பூந்தாமம் - பூமாலே, வேய்ந்து - குடி. (

கலிவிருத்தம்.

முனிவிருபிருகுமா முனியளித்தருள்
தயார்களுனுமிருதவத்தினோர்கடாம்
வினையறவிளங்குபொன்மேருவீன்றருள்
வனிதையரிருவரைமணஞ்செய்தாரரோ

முனிவிரு - முனிவுஇருக்கோவத்தைவென்ற.
மாதாந்கியாதியைமகிழ்புவேட்டவவ்
வோதுதாதாவினிதுயிர்த்தமைந்தனும்
வேதனாணர்மிருகண்டமெய்த்தவன்
காதலார்மகவுமார்க்கண்டனென்பவே.

மகிழ்புவேட்ட - விரும்பிமணஞ்செய்த.

(௧௪

அறைந்திடுகழ்விதாதாவணைந்தசீர்
நிறைந்தபேரழகினுணியதிக்கன்பாடு
பிறந்தனன்பிராணன்பிராணன்பெற்றனன்
சிறந்தநற்றவமறைச்சிரசென்போனையே.
மறைச்சிரசு - வேதசிரன்.

உறுபுகழ்க்கிருதுவைமணந்தவொண்டொழி
நறுதுதற்கிரியைநல்வயிற்றினண்ணினர்
அறுபதினாயிரவருந்தவத்தினர்
மறுவறுசிறப்புடைவாலகில்லியர்.

மறுவறு - குற்றமற்ற, வாலகில்லியர் - பிரமாவின் மாநசுபுத்திரருளொருவன் -
கிரதுவுக்குப் பிறந்த அங்குஷடப் பிரமாணமுள்ள அறுபதினாயிரவர், இவர்கிறந்த
தபோதநர்.

(௧௫)

வரம்பிலாமாதவவசிட்டன்வேட்டருள்
அருந்ததியென்னுமவ்வணங்குபெற்றனன்
திருந்தெழிற்சித்திரகேதுவாதியாம்
இருந்தவமுனிவரோரெழுமூர்தம்மையே.

அணங்கு - பெண்.

அதர்வணன்வராமருளகல்புல்கிய
ததைமலர்க்கருங்குழற்சாந்தியின்மனை
முதுமறைமுழுதுணர்ந்தீசியேமுதற்
புதல்வரோர்மூவரைப்புவியழுத்தவே.

அகலம் - மார்பு, புல்கிய - தழுவி.

மரீசிமுதலியோர்படை . ப்புரைத்தலத்தியாயம் கக்ஞ

ஆதியின்மனுவினிற்றேன்றியாய்மறை
ஒதியருசியினைமணந்தவொண்டொடி
மேதகுவேள்வியம்புருடன்மன்னெடு
பேதைதக்கிணையெனுமணங்கைப்பெற்றனள்.

வேள்வியம்புருடன் - யஜ்ஞன். (உக)

நேரிழைமகட்கொடைநேர்த்தநாளினில்
ஏரெழின்மகற்பெறினெனக்குநல்கென
ஒருரைநடத்தலினுதித்தமைந்தனைக்
கூரயில் வன்மனுக்கொடுசென்றானரோ.

மகட்கொடை - மகளைக்கொடுத்தல், நேர்த்த - சம்மதித்த. (உஉ)

நக்கபூந்தாமரைநங்கையாகிய
தக்கிணைவலம்புரித்தடக்கைமாயனும்
மிக்கவவ்வேள்வியம்புருடனைத்தழீஇ
மக்கள்பன்னிருவரையிறுவாய்த்தனள்.

நக்க - விளங்குகிற, வலம்புரி - பாஞ்சஜன்யம் என்னுஞ்சங்கு. (உங)

தோடவிழ்சுந்தொடைத்தோடனாதியாம்
பாடல்சாலன்னவர்பரவைவெண்டிரை
ஊடெழுகதிரவரொப்பத்தோன்றினார்
மோடுகொள்காந்திமூவுலகுமொய்ப்பவே.

தோடு - இதழ், பசுந்தொடை - பசியபூமலை, பாடல்சால் - பாடற்றொழிலிற்சீற
மோடு - பெருமை. (உச)

அன்னபன்னிருவருமாதியாமனு
மன்னவன்காலம்வானவர்களாயினார்
சொன்னவக்காலம்மனுவிற்றேன்றியினார்
பன்னகஞ்சுமந்தெழுபாலாயினார்.

வானவர்கள் - தேவர்கள். (உரு)

தழைபுகழ்புனைமனுவேந்தித்தாரணி
வீழைவொடுகாக்குநாள்விளங்குமாதவர்
எழுவரென்றிசைக்குறுமுனிவரயாரெனின்
மொழிதருமரீசியேமுதலினோர்களே.

தாரணி - பூமி. (சு)

கருதுமந்நாளரிகலையின்றேற்றமாம்
பொருவருவேள்வியம்புருடனன்னவன்
சுரபதியாகவுத்துன்னினானிந்த
ஊரைபெறும்புவகையோருமாயினே.

அரிகலை - விஷ்ணுகலை. (உஎ)

கலிநிலைத்துறை.

தக்கன்மேவியபருதிசெந்தாமரைமுகத்துச்
செக்கர்வானெழுதிங்களுஞ்சிறுதுதற்றெண்ணீர்
மொக்குள்போலெழுமுடிநீண்டுமுலைமுத்தவெண்மூரல்
மக்களோரறுபதின்மரைப்பெற்றனன்மாதோ.

பருதி - பிரருதி, இவள்சுவாயம்புவ மதுவின்மகள்.

அன்பினாற்பதின்மூவரையறத்தினுக்களித்தான்
இன்புறத்தழற்கடவுளுக்கொருத்திரையீந்தான்
தென்புலத்தவற்கொருத்தியைவழங்கினன்சிறந்த
கொன்பிறங்குபூங்கொன்றையாற்கொருத்தியைக்கொடுத்தான்.

கொன் - பெருமை, பூங்கொன்றையான் - சிவன், அறம் - தருமதேவனை.

உரைத்தந் - லறக்கடவுள்சேரோள்ளிழையவரில்
சிரத்தையீன்றன்சுவணவெற்பிணையெனத்திரண்டு
பெருத்தவெம்முலைமயித்திரிபசாநனைப்பெற்றாள்
அரத்தவேல்விழித்தையவிளங்கபயனையுயிர்த்தான்.

ஒள்ளிழையவர் - மாதர்,

சாந்தித்தனன்சுகனையந்தளிப்புரைமேனி
ஏந்துவெம்முலைத்துட்டிசந்தோடனையீன்றாள்
வாய்த்தநல்வெழிற்புட்டிபெற்றனன்மயன்நனைப்ப
பூந்துணர்க்குழங்கிரியையோகத்தினைப்பூத்தாள்.

தந்தனள் - பெற்றாள், பூந்துணர் - பூங்கொத்து.

கத்திகைக்குழுவன்னதிகருப்பனைப்பெற்றாள்
புத்திபொங்கெழிலருத்தனைப்பயந்தனள்பொன்னேர்
உத்திதோய்முலைமேதையோர்மிருதியையுயிர்த்தாள்
தத்தைமென்மொழித்ததிக்கைநத்கமனைத்தந்தாள்.

கத்திகை - பூமலை, உத்தி - தேமல்.

இருள்கனிந்துவார்த்தொழுகுபூங்குழலியென்பாள்
பெருநிலம்புகழ்குழைவொடுகல்லியைப்பெற்றாள்
முருகுவிம்மியமுளரிவாண்முகத்தெழின்மூர்த்தி
நரனொடோங்குநாராயணன்மனையுயிர்த்தனளால்.

கனிந்து - முதிர்ந்து.

இரண்மொத்தவத்தோர்களுமியைந்துவந்துதிப்ப
வெருண்டுதீயனவிடைகொளவிளங்கியதிசைகள்
சுருண்டுநெய்த்தபூங்கருங்குழற்றேரகையரோடும்
திரண்வொன்மிசைத்தேமலர்பொழிந்தனர்தேவர்

வெருண்டு - பயந்து, தீயன - தீமைகள்

தக்கன் வேள்வியழித்த வத்தியாயம்.

கக்கள்

நவையினற்றவம்புரிதருநனெனுநாமன்
புவிவழுத்துசீருச்சுன்னெனப்புகுந்துதித்தான்
எவரும்போற்றுநாராயன்னெனும்பெயருறுவோன்
கவின்விளங்கியகண்ணென்றுதித்தனன்மாதோ.

நவையில் - குற்றமற்ற, வழுத்து - புகழ்கின்ற.

(ந.ரு)

மேவுமாரழல்விபுதன்வேட்டனன்சவாகாப்போர்
தேவியாங்கவளகட்டினிற்றிகழொளிசிறந்த
பாவகன்பவமானனொன்சுசியெனப்பகரும்
மூவர்தோன்றினர்மூவகையுலகமுங்களிப்ப

அழல்விபுதன் - அக்கினிதேவன், அகட்டினில் - வயிற்றில்.

(ந.சு)

சீலமுற்றவம்மூவருந்திகழுமொவ்வொருவர்
வேலைசற்றுபார்விசம்பிடம்விளங்கமுன்வந்த
கோலமுற்றமாண்குழவிபெற்றனரெனக்கூறச்
சாலுநாற்பதோடைந்தெனண்டையரைத்தந்தார்.

வேலை - கடல்,

(ந.எ)

வானம்போற்றுதென்புலத்தவரமிழ்தெனமாந்தும்
தூநிலாமதிவாண்முகச்சுதையெனும்பிணவல்
வேனிலங்குயின்மென்மொழிமேனைவைதரணி
ஆனநல்லெழிலரிவையரிருவரையளித்தான்.

தென்புலத்தவர் - பிதிரர், பிண - பெண்.

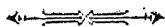
(ந.அ)

மரிசுமுதலியோர் படைப்புரைத்தவத்தியாயம்முற்றிற்று.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இ ர ண் ட ா வ து

தக்கன் வேள்வியழித்தவத்தியாயம்.

வேறு.

ஒளிகால்பசும்பொன்முடித்தக்கனுயிர்த்தவம்மென்
டளிர்போலுமேளிச்சுதிதேவிமணம்புணர்ந்த
முனைநாண்மதியமிலைசெஞ்சடைமுக்கணன்மேல்
வினையாதசிறற்றம்வினவித்துவெறுத்தல்செய்தான்.

ஒளிகால் - ஒளிவீசுகிற, சிறற்றம் - கோவம்.

எனலோடுமுக்கணிதைமேன்முறைதீர்த்துதக்கன்
மனிவாயதென்னேழ்மனிவேந்தமொழிந்திடென்ன

மனமாசிகந்துமறைதேர்தமயித்திரேயன்
வினேவீரகடிந்தவிதுரற்குவிளம்பலுற்றான்.

மனமாச இகந்து - மனக்குற்றங்கடிந்து.

பைந்தாதுசுந்திப்பனிதுண்டுளித்தேதல்வாக்கு
மந்தாரநீழன்மருவானவர்வந்துசேரச்
செந்தாமரைக்கட்டிருமாலேவழுத்தினாலம்
தந்தார்குழுமித்தனிலேவீவியற்றினால்.

தேறல் - தேன்.

(ந)

புரிகின்றவேள்விக்ருயிர்பாவையும்பூத்ததக்கன்
வருகின்றகாலமலர்வீட்டுறைவள்ளன்
விரிகின்றவொள்வான்வயிரப்படைவேந்தனோம்
எரிகின்றமசெம்பொன்முடிவானவர்கண்டெழுந்தார்.

மலர்வீடுறைவள்ளல் - பிரமன்.

துளங்குஞ்சுடர்கால்சுடுபொன்னெனத்தோடவிழ்ந்து
விளங்குங்கடுக்கைவிரைநாண்மலர்க்கொத்தெறிந்து
வளங்கொண்டகங்கைப்புறத்தன்னமணந்தொப்ப
இளந்திங்களேயுஞ்சடையண்ணலெழுந்திலானால்.

துளங்கும் - அசைகின்ற, சுடர்கால் - ஒளிவீசுகிற, கடுக்கை - கொன்றை. அன்
னம் - அன்னப்பறவை.

(ரு)

குருக்கும்பிறைக்கீற்றயல்சேரும்வெங்கோளராவின்
விரிக்குங்கடுக்கைமுகின்மென்றொடைவேயந்தநம்பன்
இருக்குஞ்செயல்கண்டிமைதியவொரிந்தழன்
கருக்குங்கனற்கண்மலரோன்மகன்காய்ந்துநின்றான்.

குருக்கும் - ஒளிர்கின்ற, கடுக்கைமுகிழ் - கொண்டையரும்பு, நம்பன் - சிவ
மலரோன்மகன் - தக்கன்,

(ச)

மறைகொண்டநாவின்மறையோரொவானரீங்குற்
றிகைகொண்டவும்பொழக்கண்டுமெழுந்திலானால்
சிறைவண்டுவிழ்குந்தலென்சின்மொழிமாதேவெட்ட
நறைகொண்டதாரான்செயனன்முன்னென்னநக்கான்,

இறைகொண்ட - தங்கின்.

(எ)

இருகூறுசெய்தமதிவாணுதலேழைவாழ
ஒருகூறுநல்குமுரவோனையுருத்துநோக்கி
மூருகூறுபைந்தாரிமையோர்கண்முகக்கும்வேள்வி
தருகூறுனக்கொன்றிலதர்கவெனச்சபித்தான்.

ஏழை - பெண், (உமாதேவி) உருத்து - கோவித்து.

எரிமொய்த்தசெங்கண்மறையோனுகேட்டெழுந்து
மருமொய்த்தபைந்தார்விறனந்திமடங்கல்வெந்தி

உருமொத்தழன் ழுமறையந்தணரோமவேஸ்வி
புரிவித்திரந்துபுகன் ஞானமொழிகவென்றான்.

மடங்கல்வெந்தீ - ழுழித்தீ.

(க)

குழைக்குங்கடுக்கைத்துணர்ச்செஞ்சடைக்கூத்தனன்பு
பழுக்கின்றபாசபதர்யாவரும்பண்டைவேஸ்வி
ஒழக்கந்தவிர்ந்துமறைதீர்க்கெனவோங்குசீற்றம்
தழைக்கும்பிருகுமுனியாங்குச்சபித்தல்செய்தான்.

சீற்றம் - கோவம்.

(க0)

இத்தன்மையெய்தவழல்வேஸ்வியிழைக்குங்கரலை
முத்தென்றமுரற்கொடிபங்குறைமுக்கணனும்
வித்தின்றியாவும்விளைத்தோனுவல்வேந்துமேகத்
தத்தம்பதியினடைந்தார்தலைவந்தவாரோர்.

இழைத்தல் - செய்தல், மூரல் - பல்.

(கக)

சலிவிருத்தம்

உலகமுண்டவனுந்தியந்தாமரை
மலரின்மேயமறைமுதலாயவன்
தலைவனாகியதக்கனுக்காய்கதிர் |
நிலவுகாலுநெடுமுடிசூட்டினான்.

மறைமுதலாயவன் - பிரமன்.

(கஉ)

பழுத்தநான்மறைப்பண்ணவர்தம்மொடு
தழைத்தசீற்றந்தலைக்கொண்டுதக்கன்விண்
கிழித்ததிங்கனங்கீற்றணிநம்பனை
அழைத்தவின்றியருமகமாற்றாமால்.

தலைக்கொண்டு - மிகுந்து.

(கங)

ஒற்றையாழியஞ்செல்வருமொண்ணிலாக்
கற்றைகாலுங்கடவுளுங்கற்பகப்
பொற்றமலைப்புரந்தரனாதியாச்
சொற்றவெண்மருந்தொக்கனரென்பவே

பொற்றி - பொள்ளிறத்தையுடைய.

(கச)

முறையிலவேஸ்விமுடிபெருதென
அறிவினாடியவாய்மலரண்ணலும்
மறைமுடித்தலைநின்றமணிநிறத்
திறையுமல்லதையாவாங்குற்றிலார்.

மலரண்ணல் - பிரமன், மணிநிறத்திறை - விட்டுணு.

(கரு)

- ஆற்றும்வேஸ்விக்கரம்பையர்மின்னெனத்
- தோற்றிவிண்ணிடைத்துன்னினர்சேறல்கண்

டேற்றினோடியேத்தினங்கிள்ளையின்
சாற்றுதிஞ்சொற்சுதிநின்றிறைஞ்சினான்.

சேறல்:- செல்லுதல், ஏற்றினான் - இடபவாகநனாகியசிவன், சதி-பார்வதி. (க

மாறிலெந்தைமகம்புரிவானதற்
கீழில்வானிடையாவருமேகுவார்
சேறுநாமுமெனவினாதெள்ளமு
தூறுமந்தண்கிளவியுரைசெய்தாள்.

சேறும் - செல்வோம்.

(கஎ)

கொந்துவார்குழல்கூறுதல்கேட்டலும்
அந்தனாசாரமாவையின்கண்
தந்தையாகியதக்கன்கினந்துரை
நிந்தையாரிகழ்த்தினனன்றரோ.

கினந்துரை - சாபவார்த்தை.

அருப்புமெம்முலைங்கையழக்கிலன்
செருக்கினாலவன்செல்லினுமென்றமால்
விருப்பமின்னதுவிட்டிடல்வேண்டுமென்
றுரைத்தனன்புரமொள்ளமுலாட்டினான்.

என்றும் - அவமதிப்பான்.

(கக)

அழைத்திலன்னவனாயினுமன்றையும்
தழைத்தகாதற்றுணைவியர்தாமுமோர்
உழைச்செறிந்தனர்காண்பலங்குற்றென
மழைக்கருங்கண்மலர்சிவந்தாளரோ.

காண்பல் - பார்ப்பேன்.

போகலென்னினும்பொன்றுமற்றவ்வுழி
ஏசுமேனுமிதந்துபடுமென
நாகஞ்சூடியநம்பனிருத்தலும்
தோகைபல்கணஞ்சூழுவெழுந்தனள்.

போகல் - போகாதே, பொன்றும் - இறப்பாள்.

கிள்ளைகொண்டும்வெண்கேழ்க்கிளரன்னமென்
பிள்ளைகொண்டுஞ்சிலர்பின்பெயர்த்தனர்
வள்ளைகொள்ளிளமான்மருணைக்கெலாம்
கொள்ளைகொண்டருவளையங்கண்ணினார்.

பிள்ளை - குஞ்சு, கேழ் - நிறம்,

ஒலிக்கவெண்சங்குருமெனப்பல்லியம்
கலிக்கவண்டகடாகமுடைபடச்

சிலைக்கவந்தா துந்துபிசென்றனள்
மலைக்கும்வென்றிமழவிடையூர்ந்தரோ.

மலைக்கும் - போர்செய்கிற, வென்றி - வெற்றி, மழவிடை - இளவெருது ( )

எழுந்தொர்பானிலவோங்கவெறித்திருள்
விழுங்குகற்றைவெயிலொருபாவெழ
முழங்குதென்கடலார்ப்பின்முதுமறை
தழங்குவேள்வியின்சாலசென்றெய்தினள்.

தென்கடல் ஆர்ப்பின் - தெளிந்தகடவொலிபோல, தழங்கு - முழங்குகிற. ( )

மாக்கண்வெம்முலைமாதிரினக்காணநெஞ்
சேக்கற்றேக்கற்றிருந்ததுணைவியர்
நோக்கினோக்கித்தந்நோக்கங்களிகொள
மீக்கொள்காதலின்மேவினர்புல்லினர்.

மாக்கண் - மான்கண்போலுங்கண், மாதிரி - உமாதேவியை, புல்லினர் - தழு
றர். (உரு)

மன்னுமின்னகைமாதரம்பாவையர்
பொன்னந்தாமரைப்போதுறைசெய்யவாய்க்
கன்னியன்னக்கணமெனச்சூழ்தர
அன்னபாற்சென்றகங்குளிர்த்தாளரோ

பாவையர் - பிரதிமைபோலும். பெண்கள். (உசு)

கூற்றைவென்றகுரைகழற்றாளினான்
கூற்றைமாற்றிக்குலமறைக்கூற்றினால்.
ஆற்றுகின்றவருமகங்காண்டலும்
ஆற்றுகின்றிலங்கழன்றாளரோ.

கூற்றைவென்ற குரைகழற்றாளினான் கூற்றை - சிவபெருமான்சொல்லை, மறைக்
ற்றினால் - வேதவிதியால், அழன்றான் - கோவித்தான். (உஎ)

வீடுநாண்மிளிர்வெண்மதிமாலையின்
ஒடமின்னியுலறியசெஞ்சடை
சூழுவெய்யசுடலைப்பரப்பினின்
ரூடுதேவையறிகிலேபோலுமால்.

வீடுநான் - சர்வசங்கராகாலம், உலறிய - காய்ந்த, சுடலைப்பரப்பு - மயாநபூமி.

பொன்னிற்றேன்றிறைபூங்கழல்போற்றிலை
நின்னிற்றேன்றாடனோர்கலன்யானைஞத்
தன்னிற்றேன்றாத்தழல்கொடுமெய்சுடர்
மின்னிற்றேன்றினள்வெற்பகத்தென்பவே.

பொன்னிற்றேன்றிறை - சிவபெருமான், நோர்கலன் - சுமக்கிலேன். (உசு)

422

நாலாங்கந்தம்.

கண்டுகண்ணழல்காலக்கணமெழுந்
தண்டகோடியழிகுறுநாளெனக்
கொண்டசூலந்திரித்தடுகற்றென
மண்டு வெஞ்சமமாடவளைத்தவே.

அழல்கால - நெருப்பைக்கக்க, கணம் - பூதகணம், சமமாட - போர்செய்ய. ( )

வேதவேள்வியின்வெம்புபிருகுவென்
ரோதுமந்தணனோமொன்றற்றலும்
காதநான்குகனலுங்கனல்விழிப்
பூதமொன்றுபொடித்தமர்செய்ததால்.

பொடித்து - தோன்றி.

புகையும்வெம்படைப்பூதத்தினுற்கணம்
இகலழிந்திடல்காண்டலுமேகினுன்
மகதியாழ்முனிகூறினன்வாண்மதி
முகிழ்விந்தமுதல்வற்றகுமுற்றுமே.

இகலழிந்திடல் - வலியழிதலை.

(ந.உ)

சந்தக்கலிநிலைத்துறை.

வடித்தயாழ்முனிவழங்குமுரைவந்துசெவிவாய்
நடத்தலோடுகைநாணிலவவந்துசுடரத்
தடித்துநேருமொருசெஞ்சடைபிடுங்கிநிலமேல்
அடித்தனன்கடலளித்தவிடமுண்டவமலன்.

தடித்து - மின்னல்.

மணியயங்குமுடிவான்முகமுட்டவரைநேர்
திணியுயந்திசைகொட்டையுநெருக்கவெழுதி
அணிநிறங்கிளரும்வீரனவணின்முழையாப்
பணியென்னென்றுபவன்வார்கழல்பணிந்தனனரோ.

முழையா - தோன்றி, பவன் - சிவன், பணி - கட்டளை.

மிக்கவேள்வியையழித்துநெடுவேள்விபுரியத்
தொக்கவானவர்தொலைந்திரியமோதிநெறிதீர்
தக்கன்வன்நிலைதடிந்திடுதியென்றுரைசெய்தான்
செக்கர்வாடுகொடுசிவந்துபொருசெஞ்சடையினுன்.

தடிந்திடுதி - துணிக்கக்கடவை.

ஒன்றொடொன்றுபலவண்டமுமுடைந்திடுவதற்
கன்றுவாளவணர்வேர்தெறவுமன்றிறைவநீ
சென்றுதக்கனதுசென்னிதுணியென்றுரைசெய்கான்
நன்றுநன்றெனதுவீரமெனநக்கனனரோ.

வேர்தெறவும் - வேர்பறிக்கவும்.

கலி ஸ்ருததம.

வெடிக்குநகையார்ப்பினைவெரீஇயி று திநாணின்
றிடிக்குமிடியென்றெரிமணிக் குலமிமைக்கும்
முடித்தலைபரப்புமுழங்கு கடல்வேலிப்
படிப்பொறைசுமக்குமாவும்பதைபதைப்ப.

ஆர்ப்பினை - ஒலியை, வெரீஇ - பயந்து, பரப்பு - பரப்பி, கடல்வேலி - கடலெ
ல்ல, படிப்பொறை - பூபாரம். (௩௭)

உரைக்குநெய்மணந்தூரிணமுண்டொளிநுமொள்வாள்
விரிக்குமழலுங்கடைவிழிக்கனலுமொன்றாய்க்
குரைக்குநெடுவாரிதிருடித்துலகமேழும்
ஏரிக்கும்வடவைக்கனலெரிந்திடவெரிப்ப.

ள் - ஒளி, குரைக்கும் - ஒலிக்கின்ற, வாரிதி - கடல். (௩௮)

மீயுயர்பொலங்குமிமேருவைவெருட்டம்
ஆயிரமணிப்புயமுமஞ்சுடரெறிப்ப
மாயுறவிறும்பைநறுமால்கள்வயங்கக்
காயுமழனச்சரவகங்கணமிரைப்ப.

மாயுறவிறும்பை - மாயுறல் = இல்தும்பை - கெடுதியில்லாததும்பை, அரவகங்க
ணம் - சர்ப்பகங்கணம் (௩௯)

நெய்ம்முகமணிந்தவெயினேமிகதைவெந்தித்
தும்மும்முவாளிலருதோமரமுலக்கை
கைம்மலர்தொறுங்கனலமண்முழவுகார்போல்
விம்மவதிர்தெண்கடலின்வெள்வளைமுழங்க.

1 - சக்ராயுதம், தும்மும் - வீசுகிற, கனல - எரிய, மண்முழவு - மார்ஜனை
மத்தலாம், கடலின் - கடல்போல. (௪0)

முக்கணடல்வீரன்வெம்முனைத்திறம்விரும்பித்
தக்கனுறைகின்றவொருசாலையிவணென்னக்
கக்கவழல்கட்கடைகனன்றிதழ்துடிப்ப
நக்கபிறைவாளெயிறதுக்கினடநதான்.

வெம்முனைத்திறம் - வெவ்வியபோர்த்தொழில். (௪௧)

வாளிபொழிவெஞ்சிலைவணக்குமடனந்தி
ஆளிபுரைசண்டன்மணிமானழல்கருங்கட்
காளியொடெழுந்தனர்கணங்கள்பலசென்ற
தூளிபடலம்பரிதிசூழ்வெளிபுதைப்ப.

ஆளிபுரை - சிங்கத்தையொத்த. (௪௨)

மும்மையுலகந்தருமுதற்கடவுள்செங்கண்
செம்மவெழுதூளிகடிசாமுகமறைப்ப

அம்மவில்தென்கொலெனவாருமவிவிட்டுக்
கொம்மெனவெழுந்தனர்குலைந்துநெடுவாடேனார்.

மும்மையுலகந்தருமுதற்கடவுள் - பிரமன், செம்ம - மறைக்க.

பொன்விளையுமேனியில்பொன்றலின்வெகுண்டு
கொன்விளையெயிற்பலகூளிபுடைசூழ
மின்விளையுமவாளுருவிவீரன்வருந்தோ
என்விளையுமோவெனவியம்பினாரிரிந்தார்

பொன்விளையுமேனியில் - உமாதேவி, பொன்றலின் - இறத்தலால், கொன்-
அச்சம். (சச)

அலைக்கடல்கலக்கவெழுமாலமெனவெம்பிச்
சிலைக்கடைகுழைத்துவிழிசெங்கனல்கொழிப்பக்
கொலைத்தொழில்சுறித்தெழுக்கொடிப்படையின்முன்னம்
தலைப்படுகினத்தலகைசாலையினுத்த.

ஆலமென - ஆலாகலவிடம்போல, சிலைக்கடை - வில்லின் துணி, குழைத்
த்து, இறுத்த - தங்கின. (சடு)

இறுத்தனமகத்தறியெடுத்தவியைவாயின்
நிறைத்தனமடுத்தனநெருப்பிலகுசாலை
மறத்தினிலறத்துறைவழுக்குமறையோனைக்
கருத்தவழல்கட்கடைசிவந்தனகணங்கள்.

மகத்தறி - யாகத்தம்பம், இறுத்தன - ஓடித்தன.

வெடித்ததுயரண்டமெனவிண்ணவரைவாரி
அடித்தனவுதைத்தனவரைத்தனவெருட்டிப்
பிடித்தனசுழற்றினபியைந்தனபிழிந்த
கடைக்கனலிலிட்டனகன்றறினகனன்ற

பியைந்தன - பிசைந்தன.

விண்ணிடையெறிந்தசிலவிண்ணவரைவாரி
மண்ணிடையெறிந்தசிலமால்வரைமுகட்டும்
தண்ணிலையகட்டினுமெறிந்தசிலசாலக்
கண்ணிடைகடைக்கனல்கதழ்ந்தொழுதுதம்.

அலையகடு - கடனடுவே.

அந்தரமறுத்தொளிரருக்கனுமொளிப்பச்
சின்னமதமற்றனதிசைக்கரிகளோட
மந்தரமுதற்குமிமால்வரைகுறுங்க
வெந்திறல்பழுத்தசிலவீரனுமடைந்தான்.

அந்தரம் - ஆகாயம், மறுத்து - விட்டு.

வென்றிசெழுவீரனெடுவேள்விமறைவல்லோர்
வன்றகர்படுத்திறமானவுயர்த்தகற்

கொன்றுதலையங்கைமலர்கொண்டு திருகாவத்
தென்றலையழற்றி ரண்மடுத்தானி தீர்த்தான்.

தகர் - ஆடு, மாண - நிகர்க்க, திருகா - திருகி.

(௫௦)

கலிநிலைத் துறை.

உள்களந்தெழுந்துயர்ந்ததோளொருகுழையொருவன்
கலிங்கமன்னவன்க திர்கெழுபல்லுருத்தென்ன
இலங்குவேள்வியிலிளநகை முகிழ்த்தசெங்க திரின்
அலங்குபல்லினையுருத்தனனலங்கல்வேற்சண்டன்.

ஒருகுழையொருவன் - பலராமன், கலிங்கமன்னவன் - கலிங்கதேசத்தரசன்,
டருத்தென்ன - உதிர்ந்தாற்போல, செங்க திர் - சூரியன் -

(௫௧)

பிருகுமாதவன் முகத்தெழுமயிரோலாம்பிறங்கு
வரையின்வீங்கு திண்டோண்மணிமான்பறித்தனனால்
அரியவேள்வியிற்சபித்தியென்றவன் முகம்பார்த்த
பரிதிக்கண்களைப்பிடுங்கினன்பரிதிவேனந்தி.

வரையின் - மலைபோல, பரிதிவேல் - ஒளியுள்ளவேல்,

(௫௨)

ஆற்றுவெஞ்சுமம்வேட்டுவாயழன் றுபோர்வீரன்
சீற்றவாருமிழ்தீப்படநிறமெலாந்தீந்த
கூற்றந்தன்னெடுகொலத்தொழில்காட்டிலதோடி
காற்றினுக்கிறைகாட்டினன் நன்னுடைக்கடுப்பு.

ஆற்று - செய்யப்பட்ட, வெஞ்சுமம் - கடும்போர், வேட்டு - வீரும்பி, நிறம் -
வார்பு, காற்றினுக்கிறை - வாயுதேவன், கடுப்பு - வேகம்.

(௫௩)

சினக்கடுத்திறல்வீரன் நன்செய்யகட்கடைகால்
அன்றகுவெம்பினன திரகடல்படர்ந்தனன்வருணன்
கனைக்கும்வண்டியிரகற்பகக்காட்டகங்கலந்தான்
பனைத்தடக்கைவெம்பகட்டியிராவதப்பாகன்.

கட்கடை - கடைக்கண், கால் - உமிழ்கின்ற, அயிராவதப்பாகன் - இந்திரன். ( )

இரிந்துவானவாயாவருமெழுவலியழிந்து
விரிந்ததாமரைமீயிசையிருந்தவனுலகம்
பொருந்தியுற்றதுபுகறலுமவர் முகநோக்கித்
தெரிந்தநான்மறைத்திசைமுகன்செப்பலுற்றனனால்.

இரிந்து - ஒடி.

1)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

வலிகெழுமொருவனோமெறலுதல்மாட்சித்தன்றால்
கொலகெழுசூலத்தண்ணல்கூறவன்கொடுத்திலானைல்
அலர்பசுந்தாரீர்வீரவியுணவிருந்ததென்னே
நிலவணிசடையோன்பொற்றாணிழலினியடைமின்சென்றே.

மறலுதல் - பகைத்தல்.

(௫௪)

ந் ர ல் ர ங் க ந் த ம்.

என்றுசெங்கமலத்தண்ணலிந்திரஞதியாய
மன்றலம்பாரிசுரதாமாமலர்த்தெரியல்விண்ணோர்
துன்றினர்மருங்குழுச்சுடர்விடுபசும்பொற்கோட்டுக்
கொன்றையந்தெரியலீசன்குளிர்வரையெய்தினரால்.

துன்றினர் - நெருங்கினர், பொற்கோட்டு - பொற்சிகரங்களையுடைய. (௫௭)

நாகமும்புலியும்போற்றநவையின் நிவிளங்கும்வெள்ளி
நாகமொண்கடுக்கை திங்கணன்ன திதிலையிற்பெற்று
நாகமும்புலியுஞ்சூழலங்கொண்டேருழையும்பையார்
நாகமுமேந்திரின் நம்பனைப்போன்றதன்றே.

நாகம் - பதஞ்சலிமுனி, புலி - வியாக்கிரபாதர், நாகம் - மலை, நாகம் - யானை,
பையார் நாகம், படமுள்ள பாம்பு. (௫௮)

விமலமுற்றொளிருமோர்பால்விளங்குசெம்மணிவில்வீச
அமைவுறுஞ்சிகரமோர்பாலணிமரகத்தத்தேர்பெற்ற
திமையவர்தொழுதுவாழ்த்துமிளநகைப்பவளச்செவ்வாய்
உமையொருபாகத்துற்றவொருவனைநிகர்த்தமாதோ

செம்மணி - மாணிக்கம், மரகத்தத்தேர் - மரகத்தத்துவர் - மரகத்தத்தினுழகு, ஒரு
வனை - சிவபெருமானை. (௫௯)

அவ்வமை துவேழமணி திகழ்வான்செல்கோட்டு
மைவரைகால்கள்பெற்றுவருவபோல்வருமங்கோர்பால்
எவ்வமின்மகளிர்போலவில்லங்குறுமயில்களோர்பால்
கொவ்வையங்கனிவாயார்போற்குயிலிருந்திசைக்குமோர்பால்.

வேழம் - மூங்கில், கோட்டு - சிகரங்களையுடைய, மைவரை - கரியமலைகள், எவ்
வம் - குறைவு. (௬௦)

ஒள்ளிணர்க்கற்பகங்களூழ்த்தபொற்போதுபோர்த்து
வெள்ளியங்கிசெம்பொன்னின்வெற்பெனவிளங்குமோர்பால்
புள்ளினமுரலுஞ்சோலையிருப்பப்பொதுளியோங்க
ள்ளலின்மணிகளந்தவிருளொழித்திலங்குமோர்பால்.

இணர் - பூங்கொத்து, ஊழ்த்த - உதிர்த்த, பொற்போது - பொன்மலர், முர
லும் - சத்திக்கிற. (௬௧)

களியொடுமெங்குமேவிக்கலந்துறையரம்பைமாதர்
சுளிவளர்முகமுங்கண்னுமொண்டுவர்வாயுமென்ன
நளினமுங்குவிளக்காடுநலங்கிளர்குமுதத்தோடும்
அளியுளர்வாவீதோறுமரும்பவழந்திலங்குமோர்பால்

அளிஉளர் - வண்டுகள் சஞ்சரிக்கிற, துவர் - பவனம்.

அரும்பிளந்திங்கள்குமெண்ணல்செங்கமலக்கையில்
திருந்தெழின்மடமான்பிள்ளைசேர்ந்துவீற்றிருத்தல்காணப்

பொருந்து துநாமுமென் னுப்பொங்கிமேலெழு தல்போலக்
கருங்கலை துள்ளுமந்தக்கைலையஞ்சாரலோர்பாரல்.

காணு - கண்டு, கருங்கலை - கரியகலைமான், மான் பிள்ளை - மான்கன்று. (௬௩)

விரிசினையாலநீழன்மெய்த்தவச்சனகனாதி
அருமறைக்கிழுவர்குழுவமார்தவானந்தருபத்
தொருமுதலவனைக்காணுவவந்தனரமார்தாழ்ந்தார்
மரைமலர்ப்பொருட்டுவாழுமறையவன்வழுத்தினுனல்.

ஆந்தருபத்தொருவனை - சிவபெருமானே. (௬௪)

வெண்டிரைகடையவந்தவினைந்தவெஞ்சீற்றநஞ்சும்
உண்டுமூப்புரங்கள்வெந்தீயூட்டிமூவுலகுங்காத்தோய்
அண்டநீரூக்கியாமமலநீயருள்செய்கென்னப்
புண்டரிகத்தவாமும்புராதனன்புகழ்ந்துசொல்வான்.

புண்டரிகத்தவாமும் புராதனன் - பிரமன்.

மொழிந்தவாறமார்வந்துமுகந்தனயாவும்போக
ஒழிந்திடுமவைமற்றுன்கூறுவந்தருளயக்கத்தக்கன்
கழிந்திடுதலையுங்கண்ணுமிலங்குவாயெயிறுங்கையும்
வழங்குவாயென்னமுக்கண்வானவன்வழங்கலுற்றான்.

உன்கூறு - உன்பங்கு, எயிறு - பல், முக்கண்வானவன் - சிவபெருமான். (௬௫)

தகரின்வன்றலையேதக்கன்பெறுந்தலைதடங்கணற்ற
பகனெருபரிதிக்கண்ணுற்பார்க்கபல்லுக்கவெய்யோன்

திகழ்பரிப்பெயர்சேர்தேவர்செங்கையாற்கொள்கவென்றான்.

தகரின் - ஆட்டினது, பகன் - த்வாதசாதித்தரிலொருவன், பல்உக்க - பல்லுதிர்
ந்த, வெய்யோன் - சூரியன், பரிப்பெயர் சேர்தேவர் - அசுவினிதேவர். (௬௬)

இறைவனவ்வாறுகூறவிமையவர்குழாத்தொடாதி
மறையவன்பரவியீசன்றன்னெடுமருவீவீந்த
செநிமயிர்த்தகரின்சென்னிசேர்த்திடலோடுந்தக்கன்
உறுதுயினீத்தவன்போலுய்ந்தனனெழுந்தான்மன்னே.

தகரின்சென்னி - ஆட்டுத்தலை, துயினீத்தவன்போல்-துயிலொழிந்தவன்போல,
உய்ந்தன நெழுந்தான் - பிழைத்தெழுந்தான். (௬௭)

எழுந்துதன்மாதையுள்ளியிருகணீர்மார்பினூடு
விழுந்துறக்கொன்றைவேணிவிமலனையேத்திவாழ்த்தித்
தொழுந்தகைவேள்வியெய்வான்றுளவணிந்திலகுபைங்கார்க்
கொழுந்தினைமறையாற்கூறிக்குறித்தன்னமனத்தின்மாதோ.

செய்வான் - செய்ய, குறித்தனன் - நினைத்தான், பைங்கார்க்கொழுந்தினை-
திருமாலு. (௬௮)

இழைக்குமவ்வேள்விவாயினிரும்பனைத்தடக்கையானே
அழைக்கவந்தன்றுகாத்தவருமறைமுதலா
குழைத்தபைந்துளவுஞானக்கொழுஞ்சுடர்வந்துதோன்ற
வழுத்தினீர்சன்றக்கன்மலரவன்வணங்கினூரால்,

இழைக்கும் - செய்கின்ற, யானே - கஜேந்திராழ்வான், பைந்துளவுஞானக்கொழுஞ்சுடர் - திருமால்.

இந்திரன்முதலவானேரிருந்தவாயோகர்சித்தர்
மந்திரமறைகளாதிமருவினருறைவோர்யாரும்
சந்தரமாயன்பாதந்துதித்தனர்வணங்கிசுழும்கு
கொந்தழல்வேள்விதக்கன்குறைவறவாற்றினூலல்.

இருந்தவர் - பெரியதவசிகள், கொந்து - சுவாலை. (எக)

மேனையைமணந்துதெய்வவெற்பினுக்குதித்துமாழை
மானின்மென்டோக்கங்கொண்டமடமயிற்சாயல்வெளவும்
தேனவாமழலையானேத்திருமணம்புரிந்தான்சென்று
கானுலாங்கைதேவலிக்கைலையம்பொருப்பன்மன்டோ.

மாழை - மாவடுவகிர், வெளவும் - கவர்கின்ற. (எஉ)

காந்தன்மென்முகிழினன்னகதிர்மணிக்கடகச்செங்கை
எந்திழையின்பம்விண்ணோர்யாண்டிருநூறுகாறும்
மாந்தினன்கலுழிநஞ்சுமடைதிற்றொழுகும்பேழ்வாய்ப்
பாந்தளமதியுஞ்சூழும்பவளவார்சடையான்மாதோ.

முகிழினன்ன - அரும்பையொத்த, விண்ணோர் யாண்டிருநூறு - நவவருடம் இருநூறு, மாந்தினன் - நுகர்ந்தான். (எங்)

விரிபுனற்கங்கைகொண்கன்வீரியமாற்றலாற்றா
உருகெழுதோற்றமேயவொள்ளழற்கடவுளொங்கு
சாவணத்துய்த்தானைச்சாவணத்துதித்தல்செய்தான்
முருகவிழ்கமலச்செவ்வாய்முகிணைகைமுருகன்மாதோ.

கங்கைகொண்கன் - சிவபெருமான். (எச)

ஆவயினான்மீரோறுவர்வந்தன்புமுற்றித்
தீவியமுலைப்பாலூட்டத்திருமுகமாறுகொண்டு
மேவியமடவார்கொம்மைவெம்முலையொருங்குமாந்தி
மூவிருமுகனென்றெல்லாவுலகமுமொழியநின்றான்.

ஆவயின் - அவ்விடத்தில், தீவியம் - திவ்வியம், மாந்தி - குடித்து, கார்த்திகைநாள்.

கோடியாருவிக்குன்றங்கொன்றவக்குருதிவேலான்
ஆடகப்பசும்பொற்குன்றமாமெனப்பணைத்துவிங்கும்

பீசொல்குவவுத்திண்டோட்பெருவிற்வவுணர்த்தேய்த்துப்
பாடல்சாலமார்சேனாபதியெனவிளங்கினாலு.

குன்றம் - கிரவுஞ்சமலை, வேலான் - முருகன், ஆடகப்பசும்பொற்குன்றம் - மே
லை. (எசு)

வேதியன்முதுகில்வந்துவிளங்கியபாவன்பொய்யாம்
பேதையமகிழ்ந்துபுல்லிப்பெற்றனனிடம்பமாயை
மாதிரிருதிதன்பான்மகவெனவடைந்திரண்டும்
ஒதுலோபத்தினோடுநிந்தையையுயிர்த்தவன்றே.

மாதிரம் - திசை, உயிர்த்த - பெற்றன. (எஎ)

மாறிலாலோபம்வந்துமருவுநிந்தனையைப்புல்லக்
கூறியகோபத்தோடுகொலைத்தொழிலுதித்ததம்மா
ஈறில்வெங்கோபமந்தவிருங்கொலைத்தொழிலைச்சேர
வீற்றீமொழியினோடுவெங்கலிபிறந்ததன்றே.

புல்ல - தழுவ, தீமொழி - கடுஞ்சொல். (எஅ)

உணர்த்தவெங்கலிதான்பொல்லாவுகையெனுமாதைச்சேர
மிருத்துவம்பயமுந்தோன்றிவிளங்கினமிருத்துமாதைக்
கருத்துநடுக்குகின்றகம்பயமகிழ்ந்துபுல்ல
வருத்தும்யாதனைகளோடுவந்ததுநிரயமாதோ.

மிருத்து - மரணம், யாதனை - துன்பம், நிரயம் - நரகம். (எக)

வெய்யதோர்தோற்றங்கூறினவிரியுமால்விதூவின்னும்
மையலங்களிநல்யானைமனுவினுக்குதித்தமைந்தன்
செய்யகோல்வேந்தனென்னச்செப்புமுத்தானபாதன்
பொய்யறுமாபுசெரல்வெனமுனிபுகலஹ்ருன்.

தாற்றம் - உற்பத்தி, செய்யகோல் - செங்கோல். (எ0)

இலங்குவாளரசரேறையிக்கதைசொல்வோர்கேட்போர்
துளங்குவார்நலம்பெற்றென்னச்சகமுனியுணர்த்தானென்று
மலங்கெடத்தவஞ்செய்தோங்குமறைமுனிக்குழாத்துக்கைந்தாம்
புலன்களுமொறுத்தகுதன்புகர்தபவுணர்த்தினாலு.

முனிக்குழாத்துக்கு - முனிவர்கூட்டத்துக்கு, ஐந்தாம்புலன்களும் ஒறுத்தஐம்
வன்களையும் வென்ற, புகர் - குற்றம் - தப - கெட. (அக)

தக்கன்வேள்வியழித்த அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஆகத்திருவிருத்தம்—ககக

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

மு ன் று வ து

துருவன்பதம்பெற்றவத்தியாயம்.

கலிநிலைத்துறை.

முத்தாரமார்பன் முடிமன்னவர்வந்திறைஞ்சப்
பைத்தாடரவஞ்சுமைகூர்கடற்பார்பரித்தான்
கொத்தாரலங்கற்குளிர்வெண்குடைக்கோதைவெள்வேல்
உத்தானபாதனெனவோதுமுலங்கொடோளான்.

பைத்தாடு - படம்விரித்தாடுகின்ற, அரவம் - ஆதிசேடன், பரித்தான் - த
னான், உலம் - திரள்கல்.

வெடிக்கும்பு துநாண்மலர்வேய்ந்தகில்வம்மிவேலை
குடிக்குங்கமஞ்சுற்றலமாழகில்வென்றகூந்தற்
றெடிக்கைச்சுநீ திசுடர்பொற்குழைமேலடர்க்கும்
வடிக்கட்சுருதியெனுமங்கையர்தோண்மணந்தான்.

வேலை - கடல், கமம் - நிறைவு, அடர்க்கும் - போர்செய்கிற, வடி - மாவடி. (1)

வளையுற்றசாயன்மயிலன்னசுநீதியென்னும்
தெரிவைக்குதித்தான் துருவன்செருவென்றசெவ்வேல்
அரசன்முதாயலர்தாமரையன்னமொத்த
சுருதிக்குமன்றற்றெடையுத்தமன்றேரன்றினால்.

தெரிவை - மாத்ரு, செரு - போர்.

(2)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரியவிருத்தம்.

மத்தமாக்களிற்றுமன்னன்மாமணித்தவிசின்மீது
கத்திகைக்கருமென்கூந்தற்கன்னியர்கவரிவீசத்
தித்தியாநின்றதெய்வத்தெள்ளமுதனையதீஞ்சொல்
உத்தமன்குறங்கின்வைகவுவந்துவீற்றிருந்தானன்றே.

சுத்திகை - பூமலை, குறங்கு - தொடை.

(3)

வண்டுளர்தெரியல்வேந்தன் மாமணிக்குறங்கினேறி
ஒண்டொடியுதித்தசெங்கையுத்தமனுறைந்தசெவ்வி
கண்டனன்றுருவன்றனுமேறுவான்கருதிநண்ணத்
தொண்டைங்கனிவாய்வேற்கட்சுருதியாங்கியம்புவாளால்.
செவ்வி - சமயம், ஏறுவான் - ஏற.

கோற்றெடிப்புதல்வரீயெங்கோவிளங்குமரெனன்று
மாற்றவள்வயிற்றின்வந்தாய்வரத்தினென்வயிற்றின்வந்து
தோற்றுதல்புரிநோன்பில்லாய்சொரிமதக்களிறுசாய்க்கும்
ஏற்றிளஞ்சிங்கமன்னஞ்சுறங்கினென்னேறுமாநேற.

மாற்றவன் - சக்களத்தி. தோற்றுதல் - பிறத்தல்.

காதலவுலகமெல்லாங்கவிக்கும்வெண்கவிகைச்செங்கோற்
கோதைவேற்றடக்கைவேந்தன்குற்றங்கினீயேறவேண்முன்
தாதலர்கமலச்செல்விதலைவனைநோக்கிநின்று
மாதவம்புரிந்துவந்தென்வயிற்றிடைப்பிறத்தியென்றாள்.

காதல - மகனே, கமலச்செல்விதலைவனை - விஷ்ணுவை. (எ)

இழைபுணாமருங்குறையக்குமிளமுலைமடந்தைமாற்றம்
அழல்விடமுகுத்தாலென்னவஞ்செவிதுழைதலோடும்
விழிமலர்சிவப்பநெஞ்சின்வெகுளிவந்தரும்பமைந்தன்
மழைமதக்களிற்றுமன்னன்வான்முகநோக்கலுற்றான்.

இழை - தூலிழை, புரை - நிகர்த்த, மாற்றம் - சொல். (அ)

செஞ்சிலைத்தடக்கைவேந்தன்றிருமுகத்தருளுங்காணன்
அஞ்செவிவெதும்பநங்கையறைந்தசொற்காற்றாளுகிக்
கஞ்சநாண்மலராவெல்செங்கண்ணினைமாரிகால
மஞ்சளுங்கண்ணைபாற்போய்மணியிதழதுடிப்பநின்றான்.

மாரிகால - மழைபெய்ய, மணியிதழ் - பவளம்போலும்இதழ். (க)

தன்னிளங்குழவிசெங்கட்டாமரைதழைத்தமுத்தம்
பொன்னணிந்திலங்குமார்பிற்பொழிதரநின்றேனாக்கி
என்னுயிரென்கணைந்தாலென்னையழுங்கலென்றோ
மின்னுயிர்த்தொளிரும்பைம்பூண்மெல்லியல்வினாவினாள்.

செங்கட்டாமரை தழைத்தமுத்தம் - கண்ணீர், அழுங்கல் - வருந்தல். (க0)

பட்டமைகண்டோர்கூறப்பசஞ்சிறைககிள்ளையன்னாள்
விட்டெரிகின்றகாட்டுவெங்கனல்படர்ந்துமுற்றிச்
சுட்டவெப்புண்டபொண்ணந்துணர்க்கொடிபோலவாடி
நெட்டியிர்ப்பெறிந்துசெங்கணித்திலஞ்சிந்திநின்றாள்.

பட்டமை - நடந்தசெய்தி. (க௧)

குதலைதெள்ளமுதிற்றேனிற்கொண்டமென்பவளச்செவ்வாய்
மதலைநல்வினையிலென்புல்வயிற்றகம்பொருந்திவந்தாய்
விதலையுற்றிரங்கல்வேண்டாவினைந்தண்ணளியிற்காக்கும்
முதலைவாயும்பல்காத்தமுழுமுதம்சடவுண்மாதோ.

மதலை - மதலாய், விதலை - நடுக்கம், காக்கும் - காந்தருள்வன், உம்பல் - யானை
(ஜேந்திராழ்வான்) முழுமுதற்கடவுள் - திருமால். (க௨)

ஐதெழிலமுதின்சாயலாயிழையுரைத்தவாறே
மைதபமனத்தினோர்துவழுத்தினர்விழைந்தநல்கும்
நெய்தவழ்நேமியானினினைத்தனைதவநின்றாற்றி
எய்தரும்பதமேமைந்தவெய்துதிகவங்கலென்றாள்.

ரளழில் - பேரழகு; மை - குற்றம், தப - கெட, விழைந்த - விரும்பினவற்றை,
நெய்யானை - சக்ராயுதத்தையுடைய திருமாலே, நினைத்தனை-நினைந்து, (முற்றெக்கம்)
நங்கல் - கலங்காமை (க௩)

பனிமலண்ணலோங்குபத்தினையடைந்தவாறும்
மனுமிகச்சிறந்தவாறுமாயனைக்கருதியன்றே
தனையநீகங்கைபூத்ததாமரைத்தாளினுளை
நினையினென்னெய்தாதென்னொருசுகந்தெருட்டினூல்

மலண்ணலோங்குபதம் - பிரமபதம், கங்கைபூத்த தாமரைத்தாளினுள் - திருமால், என்ன - என்று சொல்லி. (கச)

கிளிக் குலங்கடந்துதேனிற்கிளைத்ததீங்குதலையன்னை
தெளிக்கவம்மைந்தெனஞ்சுதெள்ளிதிற்றெளிந்தானுகி
நளிச்சினைக்குரவங்கோங்குநாகமுமகருமோங்கிக்
களிச்சுரும்பியிர்பூங்கானங்கலந்தனன் தவஞ்செய்கிற்பாள்.

கடந்து - வென்று, தெளிக்க - தெளிவிக்க, சுரும்பு - வண்டு, இயிர் - ஒவ்வொருவருக்கும் - தவஞ்செய்ய.

விடம்பொழிவென்றிவேற்கண்விளங்கிழைமடந்தைமாற்றம்
கிடந்துளங்கனற்றவம்பொற்கிங்கினிகவையுதாளான்
நடந்தனன்சென்றகாலநாரதன்வந்துநண்ணித்
தடங்கையங்கமலமைந்தன் றிலையிசைச்சார்த்திச்சாற்றும்.

மாற்றம் - சொல், நடந்தனன் - நடந்து, (முற்றெச்சம்.)

பருவமைந்திறத்திலைபாலனீதவமெவ்வாறு
புரிதிமாதவத்தோரின்னம்புலப்படக்காணமாட்டாக்
கரியவன் தன்னையாங்குக்காணுதிகதழுஞ்சீற்றத்
திருகுமாவழங்குகாணஞ்செவ்வதுசெவ்வித்தன்றால்.

கரியவன் - திருமால், கதழ்தல் - உக்கிரமாதல், திருகு - மாறுபாடு, செவ்வித்தன்று - அழகிதன்று:

தாழ்பவர்தம்மைக்காணிற்றலைநிவந்திருத்தல்வேண்டும்
ஊழ்வினைவினைவிற்பெவ்வுமுயர்குந்தம்மைக்காணின்
வாழ்கலம்பாமுமென்னாவலித்தலேரமாட்சித்தன்றால்
ஏழுயர்களிலையானையின்னிளங்கன்றுபோல்வாய்.

தலைநிவந்திருத்தல் - தலைநிமிர்ந்திருத்தல், என்ன - என்று, வல்றுதிகொள்ளல், மாட்சித்தன்று - பெருமைத்தன்று.

எனப்பலமுனைவன்கடவளநிலாக்கற்றைதூற்றும்
பனிப்பிழைக்கொழந்துபோலும்பச்சிளங்குழவிகேட்டு
வினைக்குறும்பெறிந்தோய்நின்சொல்விழுமிதெயெளினுமின்றென்
மனக்கினிதாயிற்றில்லைமற்றெவன்செய்யுமாறே.

முனைவன் - முனிவன் (நாரதன்) குறும்பு - தீங்கு, எறிந்தோய் - வென்றவன்
விழுமிதெயெளினும் - மேன்மைத்தேயாயினும், மனக்கு - மனத்துக்கு, எவன்-ய.

செய்யுமாறே - தத்தினேறவேட்டனதற்கென்செய்கோ
தூயமாதவத்தோயென்றுதொழுதலுமகிழ்ந்துபுல்லித்

துருவன்பதம்பெற்றவத்தியாயம்

கந்ந்.

தாயெடுத்துரைத்தவாரேறவத்தினைநிரப்புகென்ற
வாய்மலர்மலர்ந் துல்யாழ்வடித்தவன்வழங்கலுற்றான்.

சேயுயர்பதத்திலேறவேட்டனன் - மிகவுமேல்கிய பரமபத்தையடைய விரு
ம்பினேன், யாழ்வடித்தவன் - நாரதன். (உ0)

மாநிலாமதுரையோர்சார்மதுவனமொன்றுண்டாங்குந்
தேறநீர்யமுனையாடித்தெண்டிகைக்கங்கைவெள்ளம்
ஊறுதாட்பரமன் நன்னையுணர்ந்தனை தவஞ்செய்கென்னு
ஆறிரண்டெழுத்துமைந்தனஞ்செவிரப்பினாலு-

ஒர்சார் - ஒருபக்கத்தில், கங்கைவெள்ளம் ஊறுதாட்பரமன் - திருமால், உணர்ந்
தனை - நினைந்து (முற்றெச்சம்.) (உக)

சிந்துரத்திலகந்தையிதிருதுதன்மலராள்கொண்கன்
மந்திரங்கேட்டமைந்தன்மனமிகத்தெருண்டானுகி
அந்தளிரினயவஞ்சீமடியிணைசிவப்பவேகிப்
பைந்தளிர்குழைத்தவெங்கான்பைப்பையப்படர்ந்துசார்ந்தான்.

மலராள்கொண்கன் மந்திரம் - விஷ்ணுமந்திரம். தெருண்டானுகி - தெளிந்தவ
னுகி, குழைத்த - செழித்த, படர்ந்து - நடந்து. (உஉ)

தீத்திரள்வளைஇயகானஞ்சேட்டினங்குழலிசெல்லப்
பார்த்தனளிருந்தேனென்னபாவமென்றுருகினூலம்
காத்தல்செய்கவிகைமன்னன் கவன் நனளிருந்தான் நன்பால்
ஆர்த்தவின்னரம்பினல்யாழ்ருந்தவன் னுகினாலு.

வலைஇய - வளைத்த, பார்த்தனன் - பார்த்து, (முற்றெச்சம்) மன்னன் - உத்தாந
ாதன், கவன் நன்னன் - கவலைகொண்டு (முற்றெச்சம்) யாழ்அருந்தவன் - நாரதன்.

கவலனின் புதல்வற்கண்டேன்காவலகண்ணன் காக்கும்
தவமினிதிழைத்துமைந்தன் றிலப்பெம்வரம்பெற்றென்ருச்
செவிகவர்மக திரல்யாழ்ச்செல்வனாக்கனருன்செல்வத்
துவகையுற்றிலனாச்சேயையுணர்ந்துவேந்துள்ளமாழ்கும்.

கவலல் - கவலைப்படாதை, மகதிரல்யாழ்ச்செல்வன் - நாரதன், உவகையுற்றிலன் -
களிப்படைந்திலன். (உச)

ஏர்வினையாடுதாளினெழுதுதீங்கரும்புமம்பொன்
வார்வினையாடுகொம்மைவருமுலைச்சாந்தும்போக்கி
நீர்வினையாடுமாதர்நிலாச்செறி தூசுகொண்ட
கார்வினையாடுகாவிற் கலந்தனன் றுருவன்சென்றே.

சாந்து - சந்தநச்சேறு, நிலாச்செறி தூசு - நிலாப்போலமெல்லய ஆடை, தூசு
(காண்டகார் - கண்ணபிரான். (உரு)

விண்ணுலாம்பரிதியின் தவிரி திரைநதிராடி
மண்ணெலாமளந்தபொற்றாமராமலரன்னபொற்றூட்

கண்ணனைக்கண்ணுள்வைத்துக்களியளிசிலம்பவின்னும்
தண்ணனைகமழ்பூங்காவிற்கவஞ்செயத்தொடங்கினாலு.

பரிதியீன்றவிரிதிரைதி - காளிந்திரதி, அளிசிலம்ப - வண்டுசுள்சத்திக்க,
நனை - குளிரந்த அரும்புகள். (1)

ஒருமதியிரண்டுவைகலொழிந்துதிங்கனிநுகர்ந்தான்
ஒருமதியாறுவைகலொழிந்துவீழ்சருகுதின்ருன்
ஒருமதிவைகலொன்பாறொழிந்துதண்டுநைநீருண்டான்
ஒருமதிவைகலீராரொழிந்துகால்பருகினாலு.

வைகல் - நான், கால்பருகினுன் - காற்றையுண்டான்.

திங்கணன்கிவ்வாறேகத்திங்களிற்றிகழாநின்ற
அங்கலுழ்முகத்தானென்றுமருந்தலினந்தாந்திங்கள்
பொங்குமூச்சடக்கிமென்பூப்பொருவுதாள்விரலொன்றுநி
கங்கைகூழ்கழற்பெம்மானைக்கருதினன்நவம்புரிந்தான்.

அம்கலுழ் முகத்தான் - அழகொழுகுதிரு முகத்தையுடையவனாகிய துரு
கங்கைகூழ்கழற்பெம்மான் - திருமால்.

திருவயிற்றுலகெலாமாழ்செல்வனெஞ்சுநலான்மைந்தன்
ஒருவிரலான்நிநின்றையினுமுரவுத்தெண்ணீர்
இருநிலம்பொறுக்கலாற்றாதெநிகதிர்முத்தஞ்சிந்து
பொருதிநைப்புனலிற்பட்டபுணையெனவலைந்தன்நம்மா.

உரவுத்தெண்ணீர் - கடல், பொறுக்கலாற்றாது - சமக்கலாற்றாமல். (உ)

ஊழிவெம்பரிதியுட்கவொளிசெய்செங்கதிராலொற்றை
ஆழியந்தடங்கையம்மானகமிசையமர்த்தவாற்றால்
தாழிருந்தடக்கைநம்பிதவக்கனநவாதுபொங்கி
ஏழிரும்பரவைவேலியிருநிலங்கனன்றதாமால்.

ஆழியந்தடக்கையம்மான் - திருமால், நம்பி - துருவன், தவக்கனல் - தவமாந்
நெருப்பு. (ந)

ஆவயிற்றுருவன்றன்மூச்சடக்கியதிருத்தினாலுத்
தேவருமுயிர்க்கலாற்றார்தெருமந்தார்தெருண்டுமொய்த்துக்
காவலகாத்தியென்றுகண்ணனையடைந்துகூறப்
பூவுறையிரிஞ்சன்றன்னைப்பூத்தவன்புகலலுற்றான்.

ஆவயின் - அப்பொழுது, உயிர்க்கலாற்றார் - மூச்சுவிடமாட்டாதவர்களாகி.

விட்டிலன்றுருவன்மூச்சுவிழுத்தவம்புரிதலானே
மூட்டியதுமக்குமரங்கேமூச்சுநாங்காத்துமென்னு
மட்டறுவேதமேனிவரிச்சிறைப்புள்ளின்மேற்றிக்
கெட்டுநல்லுருவக்காந்தியெறிதரவேகினாலு.

வேதமேனி - வேதரூபமரங்கிய, ஏறிதர - வீசு, வரிச்சிறைப்புள் - கருடன்.

நெடியவன் முன்னம்வந்துநிப்துநிகழ்த்தலாக
ஒழிவருதவத்தின்மைந்தன்காண்கலனாகவுள்ளம்
சுடர்தனதுருவத்தண்ணந்தளவினன்கரத்தலோடும்
கழகமழ்கமலமன்னகண்மலர்வழித்தான்மன்னே.

கரத்தலோடும் - மறைத்தவுடனே.

(நூ)

மண்டலநிறைந்ததிங்கள்வதனமுங்கமலக்கண்ணும்
குண்டலஞ்சுடருங்காதுங்குறுகைப்பவளவாயும்
தண்டுழாயலங்கன்மார்புந்தடக்கையொர்நான்குமாகக்
கண்டனன்மறையுங்காணக்கரியவனுருவம்மா.

சுடரும் - ஒளிவீசுகிற, கரியவனுருவம் - திருமாலுருவம்.

(நூச)

பருகுவான்போலநோக்கும்பங்கயக்கண்ணென்மமான
இருகையநற்புல்லுவான்போலெய்திடுமிறைஞ்சாநிற்கும்
உருகுநெஞ்சுவக்குங்கண்ணீருக்குமுளமுங்குந்துள்ளும்
முருகனுனுவகைவேலைமூழ்கினன் றுவாவான்மன்னே.

பருகுவான்போல - உண்பவன்போல, புல்லுவான்போல் - தழுவுவான்போல,
முருகுஅனன் - முருகனை நிகர்த்தவனாகிய துருவன்.

(நூ)

அவர்பணிச்சுகுகைநெற்றியண்ணல்வாளாவமெந்தும்
குலவயம்போற்றும்வேந்துக்குழவிதன்மணிக்கபோலம்
பவளவாய்ப்பச்சைமேகம்பங்கயச்செங்கைதாங்கும்
தவளவெண்சங்கினுலேதகைபெறத்தவாநிற்கும்.

அாவம் - ஆதிசேடன், குழவி - துருவன், கபோலம் - கன்னம், பச்சைமேகம் -
திருமால்.

(நூச)

பொழிகதிர்மதியவென்றபுரிவளைகொண்டுபொங்கித்
தழையுநல்லெழிற்கபோலந்தவருதிற்றத்தினுலே.
மழிலவாய்ச்சிறுவன்வாக்குமலிந்தெழும்பிழ்ச்சிகடர்ந்து
பழமறைபழிச்சமாட்டாப்பரமனைப்பரவலற்றான்.

வளைகொண்டு - சங்கினால், பழிச்சமாட்டா - துதிக்கமாட்டாத.

(நூ)

தாமரைப்பொருட்டுவாழந்தழைசிறையன்னமன்ன
தாமரைத்தலைவிகொண்கதரைமகள்கொழுநவந்தித்
தாமரைப்பெற்றெடுத்ததனிமுதனினதுசெங்கட்
டாமரையருள்பெற்றன்றோதந்தனனுலகந்தானே.

உந்தித்தாமரைபெற்றெடுத்த தனிமுதல் - பிரமன்.

(நூஅ)

தண்டுழாய்மாலமார்பதாமரைக்காடுபூத்த
கொண்டலேவிளங்குநீலக்குன்றமேதுனதுபாத
புண்டரிகங்களல்லாற்போதுதூயிறைஞ்சப்பெற்றார்க்
குண்டுகொலயர்வீட்டின்பமுருதிதுமெய்ம்மைத்தாமால்.

துனது - உனது, போதுதூய் - மலர் தூவி.

(நூக)

பொற்றழந்தருவைக்கண்டும்பொற்பிலதொன்றுவேட்டுப்
பெற்றதேபோலுமன்றேபெறலருமுத்திரல்கும்
ஒற்றையந்திகரிச்செங்கையொருமுதானின்னைக்காணுஉ
மற்றொருபொருளைவேட்டுப்பெறுவதுமதிக்கினம்மா.

பொற்ற - அழகாகிய, ஒருமுதால் - ஒப்பற்றமுதற்பொருளே, காணுஉ - கண்டு,
வேட்டுப்பெறுவது - விரும்பிப்பெறுவது. (ச0)

வேறு.

வானேவளியேவயங்கெரியேவனமேமண்ணையிவ்வைந்தின்
ஊனையுயிரேயுயிர்க்குயிரேயுன்னுமுறுவருளத்தூறும்
தேனேநகன்பெருவாழ்வேசிவனையினையிருவருக்கும்
கோனேநின்னைக்குணமில்லென்குறித்தென்சொல்லிப்பழிச்சகோ.

வளி - வாயு, எரி - அக்ரி, வனம் - நீர், உறுவர் - தபோதநர்; பழிக்கேந - து
ப்பேறே. (ச1)

மூவாமுதலேமுத்தொழிலுமூவராகியினிதியற்றும்
தேவாதேவர்காமணியேசிந்தாமணியேதெள்ளமுதே
நாவானின்சீரெங்ஙனம்யானவில்கோவென்னகைமுகிழ்த்துப்
பூவாற்பொழில்பூத்தருளுந்திப்பூவைவண்ணன்புகலுகிற்பான்.
நவில்கோவென்ன - சொல்வேனாவென்றுசொல்ல, பொழில் - உலகம். (ச2)

மின்னுஞ்சுடர்கான்மழல்குமிவென்வேலரசகுமரவணர்ந்
தின்னும்பொலந்தார்முடிமரரெய்தற்கேக்கற்றிருப்பதுயர்
பொன்னங்கிரியினுச்சிமிசைப்பொலிவதுலகின்மேலதென்றும்
மன்னப்படுவதொருபதம்யாந்தருதும்வாழிமற்றுனக்கே.

எய்தற்கு - அடைவதற்கு, ஏக்கற்றிருப்பது - ஏமாந்திருப்பது, பொன்னங்கிரி-
பொன்மலை. (ச3)

கரடங்கவிழ்க்குங்கலுழிமதக்கடவுட்களிறுமொளிறுகதிர்
சொரியுமருமாமணிச்சூட்டுத்துத்தியரவுஞ்சுமந்தநிலம்
இருபத்தாரூயிரம்பருவமெழில்வெண்கலிகைதனிரிழற்றித்
துருவப்பதநீயடைதியெனத்தொன்மைமுதல்வனகன்றனனல்.

கடவுட்களிறு - திக்கயங்கள், அரவு - ஆதிசேடன், பருவம் - வருடம். (ச4)

நஞ்சுசூழியியெழுவேற்கணங்கையுரைத்தவுணாகிடந்து
ஞ்சுசுடநீர்பதம்வேட்டுநின்றெனகிழ்ந்ததாமகைக்கண்
மஞ்சைக்கண்டுக்கேட்டிலமானமுத்தியென்றுமகிழ்கூரான்
துஞ்சலில்லாச்சுடர்மணிப்பூட்டொடிக்கைத்துருவனகர்சார்ந்தான்.

தாமரைக்கண்மஞ்சு - திருமால்.

வந்தான் துருவனெனலோடும்வாராம்கிழ்ச்சிவந்தெழத்தேன்
சிந்தாரின்மதென்மழிலச்சிறுவன்வரவுசாற்றினர்க்கு

மந்தாசினிபொன்வரைதவமுமாட்சிபோலம்ருவியிர்க்கும்
அந்தாரகலத்துயல்வருபூணாங்கொடுத்தானரசெழுந்தான்.

மந்தாகிநி - ஆகாயகங்கை, கொடுத்தான் - கொடுத்தது, (முற்றெச்சம்.) (சக)

கதலிநிராத்துமுத்தணிந்துகனகமணித்தேதாரணம்புனைந்து
மதியந்தொடவானெழுந்துயர்ந்தமாடம்புதுக்கிருக்கமழ்ந்து
புதுமட்டொழுங்கற்பகப்பும்புனையல்வனைந்துபுரந்தரன்நன்
பதியென்றுணரநகர் துலக்கிப்பரவையெனயாவருந்தொடா

மட்டு - தேன், புனையல் - மாலை, பரவையென - கடல்போல. (ச௭)

வேந்தர்வணங்கமுழுவதிரவெண்சங்கலறவுத்தமணும்
சேந்தமலர்த்தாட்டேவியருஞ்செம்பொற்சிவிகைமேலெய்திக்
கூந்தற்பரித்தேதர்கடிதோட்டிக்குழவிஞாயிறொளிமழுங்கக்
காந்திதழைத்துவருகின்மகாமப்புதல்வன்மனைக்கண்டான்.

சேந்தமலர் - செந்தாமரைமலர், குழவிஞாயிறு - பாலஞாயின். (சஅ)

உருகாதலுளந்தளிர்ப்பவவகைபெருகுற்றலையெறிய
இருகைகூப்பித்தொழுதிறைஞ்சுமிளவாண்முறுவற்காதலனைப்
பருகுவான்போனோக்கியொளிபரப்புகொடித்தாமரைக்கரத்தால்
முருகமழ்முகந்துச்சிமோந்தான்வழிநீராட்டினான்.

உவகை - பெருங்களிப்பு. (சக)

கள்ளக்கருங்கட்சுருதியைச்செங்கையாற்றுருவன்றொழுதிறைஞ்சுப்
பள்ளத்தொழுதுதண்புனல்போற்பழுக்குமன்புதலைமணப்ப
உள்ளத்துவகைகூந்தனளவ்வொழுகொடிதுண்ணிடைமாதா
வள்ளற்கமலெகொண்கனருள்வாய்த்தாலாரேயுவவாதார்.

பழுக்குமன்பு - முதிர்ந்தஅன்பு, தலைமணப்ப - கூட, கமலெகொண்கன் - திரு
உவவாதார் - விரும்பாதவர். (இ0)

இலைப்பூங்கண்ணியெழிற்றுருவனீன்றவன்னைசெங்கமல
மலர்த்தாள்பின்னர்த்தொழுதிறைஞ்சுவாரியனைத்துக்குறங்கிருத்திக்
கலைப்பான்மதிவாண்முகமலர்த்தாள்வழிந்ததுவகைத்தடங்கண்ணீர்
முலைப்பாலாறிவழிந்ததிளமுல்லைமுகைவாணகையாட்கோ.

குறங்கு - தொடை, கலைப்பால்மதி - கலைகளோடு கூடியவெள்ளியசந்திரன்,
லைமுகை - முல்லையரும்பு.)

காலக்கதிர்வேலுத்தமன்பொற்கடக்கையாற்றழீஇக்கொள்ள
நீலக்களிற்றுநிலவேந்தர்நின்றுபணியவளைமுழங்கக்
கோலக்கடிமாநகருவப்பக்கூந்தற்பிடிமேலினிதேகி
மாலக்குழவிமதிபோலமன்னன்முழகன்வந்தனனால்.

வளைமுழங்க - சங்குகள்சத்திக்க, குழவிமதிபோல - இளம்பிறைபோல, மன்னன்
ன் - ராஜகுமாரன். (இஉ)

காளீப்பருவங்கனிந்திடலுங்க திர்வேற்றடக்கைத் துருவனுக்கு
வாளக்கிரிசூழலகேழுமதிவெண்கவிகைதனிநிழற்றி
ஆளக்க திர்மாமுடிசூட்டியழற்கானடைந்துதவம்புரிந்தான்
பாளைக்கமுகம்படப்பைசெறிபழனத்திருநாடுடையோனே.

கனிந்திடலும், முதிர்ந்தலும், வாளக்கிரி - சக்கிரவாளகிரி, கமுகம்படப்பை - கழு
கந்தோட்டம். (௫௩)

கலி விருத்தம்.

எழிரும்பொழில்வாழுமிலங்குவேற்
பாழிமன்னர்பணிந்துதிறையிடச்
சூழியானைத் துருவன்விரிதிரை
ஆழிசூழ்நிலமாழியொன்றுய்த்தனன்.

பொழில் - உலகம், சூழி - முகபடாம், ஆழியொன்று - ஏகசக்கரம்.

தேமலர்க்கணைசிந்துவரிச்சிலை
காமனன்னவக்காளீ முதலையின்
நாமமேயவிதிதருநல்லெழிற்
பூமியென்னுமொர்பூவையைவேட்டனன்.

சிந்து - சிந்துகிற, அக்காளீ - அந்தத்துருவன்.

(௫௫)

அன்னமென்னடையந்துண்மருங்குலாள்
பொன்னங்குன்றுறழ்பூண்முலைபுல்லிய
மன்னன்கற்பன்வயங்கியவற்சரன்
என்னுமைந்தரிருவரையின்றனன்.

புல்லிய - தழுவிய.

எறிவளிக்கிறையின்றவிடையெனும்
நறுமலர்க்குழனங்கைமணம்புணர்ந்
துறுவனப்புடையுற்கலனென்னுமோர்
சிறுவற்பெற்றனன்றேங்கமழ்தாரினான்.

வளிக்கிறை - வாயுதேவன், உறுவனப்பு - மிக்கஅழகு.

(௫௭)

வஞ்சிவிருத்தம்.

ஒடையானையுத்தமன், ஆடல்வாளர்க்கரால்
வீடினான்விரிந்தபூங், காடகங்கலந்தரோ.

- முகபடாம், ஆடல் - வெற்றி, வீடினான் - இறந்தான்.

வேட்டமாவேகிவெங், காட்டிறத்தல்காணவோர்
நாட்டமாய்நடந்துதாய், ஊட்டழற்குலந்தனன்.

வேட்டமாத - வேட்டையாட, அழகு - உலந்தனன் - தீப்பாய்ந்திறந்தா

நிருதரானிலச்செய்ப்புண், உருவமார்பினுத்தமன்
இருவிசம்பினேறவேற், றுருவனன் றுகூழ்ந்தனன்.

நிலச்செய் - நிலவைவீசுகிற, பூண் - ஆபரணமணிந்த, உருவம் - அழகாகிய. ( )

தாராக்கர்தன்மையான், வேரறுத்துமீள்வ்னென்
றாமர்க்கெழுந்தனன், தூரியந்துவைப்பவே.

அமார்க்கு எழுந்தனன் - போர்க்கெழுந்தனன், தூரியம், வாத்தியம், துவைக்க-
ங்க. (சுக)

ஏழுயர்ந்தவீர்ங்கவுள், வேழம்வெற்பினீண்டன
பாழியுற்றபச்சைமா, ஆழியொத்தடைந்தவே.

வேழம் - யானை, பச்சைமா - பச்சைக்குதிரை. (சுஉ)

போர்வயப்புலிக்குழாம், பாரின்மேற்பரந்தன
வீரர்மொய்ப்பவெய்யபொற், தேரிவர்ந்துசென்றனன்.

புலிக்குழாம் - புலிக்கூட்டம், தேரிவர்ந்து - தேரேறி. (சுங)

எழிற்குபோனின்னகர்க், குழைப்படர்ந்துருத்திட
முழக்கினுண்முரண்கொள்போர், தழைக்கநின் றுசங்கமே.

இன்னகர்க்குழை - இனியநகரத்தில், படர்ந்து - சென்று, உருத்திட-கோவிக்க,
ம் - சங்கு. (சுச)

வில்லெடுத்தவீங்குதோள், கல்லெனக்கவிற்பெறச்
செல்லெனத்திரண்டனர், வல்லரக்கர்வந்தரோ.

செல்வன் - மேகம்போல. (சுரு)

பாறுலாவுபல்படை, வேறுவேறுவீசிவந்
தேறினாையெய்துபோர், தூறிதூழிலாட்டினுன்.

பாறு - பருந்து, உலாவு - சுற்றுகிற, தூறி - பொடியாக்கி, தூழிலாட்டினுன்-
லாட்டுச்செய்தான். (சுசு)

வாரிவந்தலைத்திடச், சோரிவிண்சொரிந்திடப்
போரினிற்புணர்ந்தனர், நேரிலாநிசாசரர்.

வாரி - கடல், சோரி - உதிரம், நிசாசரர் - அரக்கர். (சுஎ)

மாயவல்லரக்கர்தம், மாயமல்கிடாதுபோய்
மாயமன்னர்மன்னவன், மாயன்வாளிசிந்தினுன்

மல்கிடாது - பெருகாமல், போய்மாய - போய்மடிய, மாயன்வாளி :- வலுந்
றம். (சுஅ)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

யாடெதிர்த்தகரிமத்தகங்க்கிழியப்பிளக்குமிகல்வான்

யறுபோலவிருகண்சிவப்பவடல்கொண்டசாபம்வளையா

விரிதாராக்கர் துதல்கீறவெய்யவிகிகந்தெரிந்துசொரியும்
மருமானைப்பிபொரலென்றுகொற்றமனுவந்துநின்றுபுகல்வான்.

கரிமத்தகங்கள் - யானைத்தலைகள், அரிபேறு - ஆண்சிங்கம், சாபம்வளையு
வளைத்து, விசிகம் - பாணம், பொரல் - போர்செய்யாதை.

சிலர்காலமென்பர்சிலர்கன்மமென்பர்சிலர்சனென்பர்சிலர்தாம்
நிலையாதகானலுறுநீர்தென்னநிகழ்மாயையென்பர்மதுவார்
மலர்வாளிகொண்டமதனாகுமென்பர்வாற்சாயனாகிசிலர்தாம்
நலனோடுதீயபலனாவற்றைநனிகொண்டுவந்துவிடலே.

மதுவார் - தேனொழுதுகின்ற, மலர்வாளி - புஷ்பபாணம்,

விலையாததொன்றும்விலையாதுவந்தவினையுழிவந்தவினையே
உலையாநடத்துதிறலுத்தமன்றனுயிரோரர்க்கனுணர்
விலையாழிவேலிவலயத்தாக்கருயிர்யாவும்வெளவலறனே
அளிகோடிபாடுதொடைமார்பவென்னவமர்விட்டுநின்றதொழுதான்

உலையா-புறமயிரையுடைய, மா - குதிரை, அறனே - தர்மமர், தொடை - பு
அமர்விட்டு - போர்விட்டு.

மன்னற்குமன்னனெதிர்தென்றிறைஞ்சுமனுவிட்டகன்றபொழுதே
மின்னிற்றிகழ்ந்ததுசுடர்கால்விமானமிசையேகுபேரன்னுகாக்
கொன்னுற்றகொற்றவடிவேலாக்கர்கொலையெய்ததில்லையதுதான்
முன்னுற்றுநின்றவினையாகுமன்னன்முனியற்கவென்றுமொழிவான்

அனுகா - அனுகி, முனியற்க - கோவியாதை. (5)

விழைவுற்றுநின்றவரம்யாவதேனும்விரிதாமமார்பதருகென்
மொழிகின்றியென்னமுருகுற்றலர்ந்தமுனரிக்கரங்களுக்குவியா
அழலுற்றவாழிதிகழ்செங்கையண்ணலருளல்லதென்கொல்பெறுமா
நெழில்பெற்றதெசல்வவெனவன்னதாகவெனவேகிணுணம்மகிழ்வான்

விழைவுற்று - விரும்பி, மொழிகின்றி - சொல்வாயாக, ஆழிதிகழ் செங்கை
ணல் - திருமால். (6)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரியவிருத்தம்.

முருகவழிகோதைமாதர்முலையுநெகிழ்ந்தபைந்தார்த்
துருவன்மீண்டாழியானத்தொழுதுபல்வேள்விமுற்றிப்
பருவமோரிருபத்தாறையிரமெழிற்பரிதியன்ன
ஒருதனித்திகிரியெல்லாவலகமுமோச்சிணுணல்.

தனித்திகிரி - ஏகசகரம், ஒச்சிணு - செலுத்திணு. (7)

வாங்கியவரிவிற்செங்கைமைந்தனையவனிகாப்பத்
தேங்கமழ்தெரியன்மாலையெழுங்கதீர்மெளலிகுட்டி
விங்குசீர்விசாலையெய்திவிழுத்தவம்புரிதல்செய்தான்
ஒங்குவான்மாரிகாத்வொருவனையுளத்தின்வைத்தே.

வாங்கிய - வளைத்த, மௌலி - முடி, மாரிகாத் - வெர்ருவன். திரும

உருளுறப்பசும்பொற்றிண்டேரூர்த்தெழுத திர்கனெல்லாம்
வெருளவிட்டொளிசெயொண்டேழ்விழுமணிகிடந்தமார்பன்
அருள்பெறுசுரந்தந்தாவழிக்குறுகினூரல்
இருளயிறிங்கன்போலவிமைக்குமோர்விமானங்கொண்டே.

கேழ் - நிறம், இருள் அயில் - இருளையுண்ணுகிற, இமைக்கும் - பிரகாசிக்கிற. ( )

ஒருதனித்திகிரிமாயனொளிவிசும்படையல்வேண்டும்
வருகநீவருகவென்றுவழுத்தினர்கூறலோடும்
எரிக திர்ப்பசும்பொன்போலவெவ்வெலாத்திசையுங்காந்தி
விரியுமோருருவுகொண்வெமானமீதிவார்தான்மன்னோ

ஒளிவிசும்பு - பரமபதம், இவார்தான் - ஏறினான். (எஎ)

மன்னனாகின் ததாயைமனத்தினினினைப்பமன்னன்
உன்னியதுணராவனனொரொருமுதலன்பருய்க்கப்
பொன்னெவெமானமூர்துபோகுழிவிசும்பின்மேலுன்
அன்னையுஞ்சேறல்காண்டியாசவென்றியம்பினூரல்.

உணரா - உணர்ந்து. (எஅ)

புயல்கிழிதெழுமந்தாரப்பூந்துணர்முருகுவிசும்
வியலிருவிசும்புவிட்டுவெய்யவன்பதத்தைநீங்கி
உயர்மதிமண்டிலத்தையுவுப்புறக்கண்ணெவிண்ணோர்
வயின்வயினலர் தூய்வாழ்த்தவான்பதங்குறுகினூரல்.

முருகு - வாசனை, வெய்யவன்பதம் - சூரியமண்டலம், வயின்வயின் - இடந்தோ
றம் இடந்தோறும். (எக)

உகாதொருரூன்றும்விண்ணத்தேதாங்கியமதங்கடம்மை
நகாவொளிகிடைத்துநின்நநனந்தலையுலகுக்கெல்லாம்
சிகாமணியென்னச்சேணிற்செயுயர்பதத்திற்சென்று
புகாவிளங்கினவெவ்நதன்புகழெவர்புகலற்பாலார்.

உகாது - அழியாமல், நகா - பரிகசித்து, சிகாமணி - சிரேரத்தம். (அ0)

துளியதுக்கமழ்பூங்கண்ணித்துருவன்வானிலவுதுற்றும்
ஒளிமுடிகவித்தமைந்தனுற்கலனாழியான்மேல்
வினாவுறுமனனாயெல்லாம்வெறுத்தனகைவண்ணோன்
இளவல்வற்சரன்ருன்காத்தானேழிருபொழிலுமாதோ.

வானிலவு - வால்நிலவு—வெள்ளியநிலவு, ஆழியான் - திருமால், ஏழிருபொழி
லும் - புதினாலோகங்களும். (அக)

ஒழிவிலாவுழியுழியுலவிலாப்பதஞ்சென்றுற்ற
அழிவில்சீர்த்துருவன்காதையஞ்செவிநிரப்பப்பெற்றோர்
வீழுநிதிக்குப்பையெய்திவெண்ணகைக்கனிவாய்மைந்தர்
மழிலையந்தேறன்மாந்திமகிழ்ந்துவீடெய்துவாரால்.

வீழுநிதிக்குப்பை - பெரும்பொருட்குவியல், தேறல் - தேன், மாந்தி - பருகி. ( )

தீதநேரம்நாநின்றசெஞ்சிலவிதூவென்ன
மாதவன்மயித்திரேயன்வழங்கியவாறுதண்ணந்
தர்தலர்கமலச்செங்கட்சதுமறைவியாதன்மைந்தன்
மேதகுவிண்ணொதன்வியப்புறவிளம்பினாஸ்.

வியாதன்மகன் - சுகன், விண்ணொதன் - பரிசுத்தி.

ஆகதிருவிருத்தம். ௨0௨.

பூதீ கிருஷ்ணசகாயம்.

நா ன் க ா வ து

பிருதுமன்னன்கதையுரைத்தவத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்.

மதுமணக்குமளர்ந்துளவோனெனும்
அதிர்கடற்புவியாண்டபிருதுமன்
கதையுனக்கிவட்கட்டுணைப்பேனென
விதூனாக்குமுனிவன்விளம்புமால்.

மதுமணக்கும் - தேன்கமழ்கின்ற, அதிர் - ஒலிக்கின்ற.

துகளிலாததுருவனளித்திடு
மகவுவற்சான்மார்பகம்புல்லிய
திகமுநல்லெழிற்சேட்டையெனுந்திரு
இகலிலாவிருமுவையின்நனை-

துகள் - குற்றம், புல்லிய - தழுவிய.

(௨)

மருவுவற்சான்மைந்தரறுவருள்
பொருவிலாதபுட்பாருணனென்பவன்
பிரபைதோடையெனப்பெயர்பெற்றிடும்
இருவர்காதலிளநலமாந்தினான்.

பொருவிலாத - ஒப்பற்ற, இளநலம் - இளமையின்பம்.

(௩)

வினாசெய்தாரணிமென்குழன்மேனறை
பெருகுகாதற்பிரபையளித்தனன்
சகுதுகாலகவின்செயுமுச்சியோ
நொசெய்மாலையின்பெருறுவோனாயே.

நறை - தேன்.

நேசமார்பிரதோடனிசுமணம்
வீசதாமவியுட்டியெனப்புவி

பேசுபோரோருமுவணாப்பெற்றனள்
தூசலாமிடையாளெனுந்தோடையே.

தாமம் - பூமாலே,

(௫)

இகல்வியுட்டியென்பான்வடசொல்லினுட்
சகலகார்திக்குறும்பெயர்சார்த்திதும்
மகவையின்றனன்மற்றவன்மைந்தனும்
புகலும்வேற்கைபுகழ்மனுவேந்தனே.

இகல் - வலி, சகலகார்தி - சர்வதேஜஸு, மது - சகசூர்மது.

(சு)

மனுவெனும்பெயர்பெற்றவன்மைந்தராம்
புனிதமார்புருகுச்சர்முதலினோர்
அணையன்னிருவோரிலரசனும்
முனிவிலானருண்முற்றியவன்முகன்.

புனிதம் - பரிசுத்தம்.

(எ)

வாழியுன்முகன்மாதவத்தாற்பெறும்
ஆழிமைந்தராவரம்மைந்தரின்
ஆழிருமுகனிலமேழினும்
ஆழியொன்றுசெலுத்தினனங்ஙனே.

ஆழியொன்று - ஒற்றைச்சக்கரம்.

(அ)

வந்தவாதிமனுமுதலாகவீ
ரைந்தென்றோதுதலைமுறையானங்ஙன்
விந்தைசேர்புயன்வேட்டனன்வாண்முகம்
இந்துநேருஞ்சரீதையென்பவே.

விந்தை - விஜயமங்கை, வாள் - ஒளி, இந்து - சந்திரன்

(க)

கொங்குதேர்த்தனிகுட்டுணுநான்மலர்த்
தொங்கன்மாலேத்துருவன்வழிவரும்
திங்கள்வெண்குடையான்செய்யகோலினான்

கொங்கு - தேன்.

(ஈ)

ஆற்றும்வேள்விச்சொரியவியங்கையால்
ஏற்றிலார்வந்திமையவரென்றலும்
மாற்றருந்திநன்மன்னவன்காரணம்
சாற்றுவீரெனவந்தணர்சாற்றுவார்.

அவி - ஒமதிரவியங்கள்.

பின்னாயில்லவர்பெய்யவிவானவர்
எள்ளலார்பைங்குழவிபிறந்திட

உள்ளவாறினிடேதாமம்புரிசெனப
புள்ளுயர்த்தவற்போற்றிப்புரிந்தனன்.

புள்ளுயர்த்தவன் - திருமால்.

மின்னிலங்குதொழயன்வெண்ணீசினன்
பொன்னந்தாரினன்பொற்கலன்மீதுபால்
அன்னமேந்தியொருவனழலிடைத்
துன்னுசோதிதுவன்றுறத்தோன்றினான்.

வெண்ணீசினன் - வெள்ளாவஸ்திரத்தையுடையவன், பால்அன்னம் - பாற்சோறு.

பரவைவெண்ணைப்பட்டவமுதினைப்
புரையும்ன்னதுபொற்றொழித்தேவிபால்
அரசநல்கவருந்தினன்கூற்றுகொளா
வினாசெய்ப்புங்குழல்வேனினையின்றனன்.

பட்ட - தோன்றின.

(க)

காதன்மைத்தன்வளர்த்துகலைபல
ஒதவோதவுணர்வுருகைறந்தனன்
வேதநீதியொழுக்கம்விடுத்தனன்
ஆதியாயவறம்பிழைத்தானரோ.

உணர்வு - அறிவு.

(கரு)

அன்னைகூற்றின்மடமகளாதலால்
இன்னதன்மையனையினேழ்புவி
துன்னுகிர்த்தித்துருவனெனப்படும்
மன்னம்ன்னன்மரபினிற்றேருன்றினான்.

கூறு - அமிசம்-

மழகளிற்றுமருவலர்போர்கடந்
தழலும்வேற்படையங்கனறநெறி
ஒழுகுசேயையுயிர்த்திலமென்றிரும்
பொழிலிரங்கப்புருந்தனன்கானகம்.

மருவலர் - பகைவர், கடந்து - வென்று, இரும்பொழில் - பெரியவுலகத்தார். ( )

வரிச்சுரும்புவழிமதுமாந்தவாய்
விரிக்கும்பூந்தொடைவேந்தர்திறையிடக்
குரைக்கும்வேலைமண்கொண்டுகொழுந்திச்
செருக்குமிக்கனன்செஞ்சிலவேனனே.

வழிமது - ஒழுக்குகின்றதேன், குரைக்கும் - ஒலிக்கின்ற, வேலை - கடல். (கஅ)

உறைந்துதேவரவியுணரான்மறை
அறந்தெரிந்தவாற்றுநல்வேள்வியைத்

துறந்துபோமெனச்சொன்முரசெற்றியே

மறந்தவாதவன்மாற்றுவித்தானோ,

மறந்தவாதவன் - கோவும் நீங்காதவன்,

(கக)

வீங்குமாதவர்வேள்விசெய்தானனி

ஒங்குவேந்தருயர்வந்திருவென

ஆங்குமேவியறிஞராதை

வாங்குவார்சிலைமன்னவன்கூறுவான்.

நனி - மிகுதியாக, வாங்கு - வளைந்த, வார்சிலை - நீண்டவில்.

(உ௦)

சீயமன்னசெழுநிலவேந்தலால்

போயொர்தெய்வமுளதெனப்போற்றுவார்

தூயகேள்வர்ப்பிழைத்துறுசோரர்பால்

நேயம்வைத்தமகளினாரேர்குவார்.

சீயம் - சிங்கம், கேள்வர்ப்பிழைத்து - கணவரைவஞ்சித்து.

(உ௧)

தன்னுவெண்ணிலதூற்றுவலம்புரி

யன்னுசெங்கைமணிநிறவண்ணன்யான்

என்னையல்லதுதெய்வமின்றேயெனப்

பன்னியெண்ணைப்பரவுமினென்றனன்.

வெண்ணில - வெள்ளியசந்திரன், மணிநிறவண்ணன் - திருமால்.

(உ௨)

ஆற்றன்மேயவமைச்சர்கழறிடும்

கூற்றைக்கொண்டுகொடுநெறிமேற்படர்

வேற்றிறற்படைவேனனவேதியர்

சேற்றத்தீயிற்செகுத்தனரென்பவே.

கூற்றை - சொல்லை, சேற்றத்தீ - கோவத்தீ.

(உ௩)

விண்ணடைந்திடும்வேனனுடம்பினை

எண்ணெய்பெய்ததோர்தோணியிலிட்டனள்

மண்ணகன்புலிகாக்குநர்யாரெனத்

தன்னந்தாரலன்றாய்புரந்தாளரோ.

எண்ணெய்பெய்ததோர் தோணியிலிட்டனள் - தைலமாட்டினாள், புரந்தாள் - த்தனள்.

லையடுத்தவினமலர்ப்பூந்தொடை

லையடுத்ததோண்மன்னனிறத்தலும்

அலையடுத்தவகன்புலியெங்கணம்

தலையெடுத்தகுறும்புதலைத்தலை.

அலையடுத்த - கடல்குழந்த, தலைத்தலை - இடந்தோறும்.

(உ௪)

நிலநீகரந்ததுநீள்வளங்கள்ளர்தம்

குலம்பாரந்ததுகூட்டுணவவ்வழிக்

கலந்தவேதியர்தம்மிற்கடைந்தனர்
உவந்தவேனனுடலமெடுத்தரோ.

கரந்தது - மறுத்தது, கடைந்தனர் - மதித்தார்க்கு
நீலமேனியனீளொளியெஞ்சுடர்
போலிலங்குசெங்குஞ்சியன்பொங்கழி
ஆலமென்னவொருவனதிர்கழி
காவின்வந்துபிறந்தனன்காண்டக.

குஞ்சியன் - சிகையையுடையவன்.

வேறு.

அல்லினால்வகுத்தெனவாங்குத்தோன்றிய
வில்லுடைத்தடக்கையான்விளாப்பதென்கொலோ
சொல்லுமினீரெனத்தொழுகுலத்தவர்
நில்லெனவுரைத்தலினிடாதனயினான்.

அல்லினால் - இருட்டைக்கொண்டு, நிடாதன் - வேடன்.

வேட்டுவரெனப்பெயர்மேலிவிண்டொடு
கோட்டுமால்வரையினுங்கொங்குவிம்முபூங்
காட்டினும்வாழ்பவர்காய்சினத்தகூர்
வாட்டிநலன்னவன்வழியிற்றேரன்றினார்.

கொங்கு - வாசனை.

வேறு.

தேன்றதும்புசெந்தாமரைசெற்றொளி
கான்றதிங்கள்வதனங்கவினமுன்
வான்றழைத்திடவந்தவமுதெனத்
தோன்றினாடக்கையினோதோகையே.

செற்று - வென்று.

இருளை நுங்குமெரிமணிப்பொற்றொடி
சொரியுநீள்சுடர்தோன்றுவலக்கையின்
பிருதுவென்னும்பெருநிலமன்னவன்
உருவஞாயிறுபோலவதித்தனன்.

நுங்கும் - விழுங்குகிற, உருவம் - ஒளியையுடைய.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அலர்ப்பொலம்பொருட்டின்வாழும்நணனாங்குநண்ணி
விலக்கருங்களிநல்யானைவெந்திநல்விளங்குவேனன்
வலக்கரங்கடையவந்துதோன்றியமன்னர்மன்னன்
இலக்கணக்கிடக்கைநோக்கியிங்கிவன்மாலேயென்றான்.

அலர்ப்பொலம் பொருட்டின்வாழும் அந்தணன் - பிரமன், மாடே

எந்தெழில்வாய்ந்தேவனனிடக்கரங்கிடையத்தோன்று
மாந்தளிர்ணையமேனிமழைமதர்நெடுங்கணங்கை
காந்தியுங்கவினிகோக்கிக்கலியிளஞ்சரும்பர்ப்பாடத்

தேந்துளியிலிற்றுந்தண்பூந்திருமகளிவளையென்றான்.

பிலிற்றும் - துளிக்கிற.

(நடந)

பில்குதேன்கமழலங்கற்பிருதுவென்றுரைக்கப்பெற்ற
கொல்களிற்றுழுவர்கந்தவருச்சியைக்குவளைதாழ்
வில்லுமிழ்கணையெவன்றுவெலினுக்கோலவிட்ட
சில்லரித்தடங்கணைத்திருமணம்புணர்த்தினால்.

பில்கு - சிந்துகிற.

(நடச)

கலிவிருத்தம்.

அரியணைவழங்கினனளகைகாவலன்
திருமுடிநல்கினன்றேவர்கோமகன்
வருணன்வந்தளித்தனன்வட்டவெண்குடை
விரிநிலாக்கவரிகால்வேந்தன்வீசினான்.

அரியணை - சிங்காதனம், கால்வேந்தன் - வாயுதேவன்.

(நடரு)

கலைமகளங்கடிங்கலையெனக்குலாய்
அலர்கதிர்விரிக்குமுத்தாரமீந்தனள்
பலர்புகழ்வியாவியாம்பரிதிபோற்றிகழ்
மலர்மகணிதித்திருமணப்பல்கினான்.

வியாவி=வியாபி - சர்வவியாபகன்.

(நடசு)

பார்மகள்வழங்கினள்பசம்பொற்பாதுகை
பார்கடல்குளிறுவெள்வளையளித்ததால்
கார்தவழ்குன்றொடுகல்லென்மாநதி
கூர்நிதிக்குப்பைகள்கொடுவந்துற்றன.

பாதுகை - திருவடிநிலை, குளிறு - சத்திக்கிற.

(நடஎ)

எள்ளவிழ்மலரின்கவையநல்கினான்
முள்ளிலைத்துளவினாழிநல்கினான்
வள்ளியம்பொருப்புறைவிமலனீந்தனன்
தெள்ளொளிபொதுளியசெம்பொன்வாளரோ.

கவயம் - காட்டா.

(நடஅ)

கலைமதிசதமெனக்கதிர்செய்க்கடகம்
மலைமகளுதவினன்மறலிநல்கினான்
உலைவறுவெங்கதையுருற்றுமாதவர்
நிலைபெறவழங்கினர்நிகழ்த்துவாழ்த்தரோ

(நடக)

வலம்படுசிலையழற்கிறைவழங்கினன்
இலங்குசெங்க திர்களையிரவியீந்தனன்
அலங்குளவெண்பரியளித்ததம்புலி
பொலங்கொடிதேர்மயன்புரிந் தூல்கினான்.

அழற்கிறை - அக்கினிதேவன், அம்புலி - சந்திரன்.

மருவிரிமலரினான்னமாதவர்
விரைகமழ்ப்புணலாட்டிவேந்தனை
அரியணையிருத்தினரலங்குசெங்க திர்
சொரிதருமணிமுடிசூட்டினாரோ.

மருவிரிமலரினான் - பிரமன்.

அந்தரதூந்துபிய திரந்ததாய்பிழி
சிந்துபொற்றருமலர்தேவர்சிந்தினர்
வந்தனராடினவானமங்கையர்
பைந்தொடையாழிநோர்பாடன்மேயினார்

பிழி - தேன்.

சந்திரனுயிர்க்கெலாந்தாபநீக்கலான்
இந்திரனுலகினிதளிக்கலானெனச்
சந்தரவாசனைமுனிவர்சொற்கொடு
வந்தியர்முதலினோர்வழுத்தன்மேயினார்.

தாபம் - வெப்பம்.

மாற்றலர்க்கணுகுறா மாட்சியானனல்
கூற்றுவனறம்பிழைத்தோரைக்கோறலான்
எற்றநற்றாதரானெங்குநாடலான்
காற்றினுக்கிறையெனக்கருதலாகுமே.

மாற்றலர்க்கு - பகைவருக்கு, கோறலான் - கொல்லுதலர்

அள்விடற்கரியநல்லாற்றன்மேவலான்
வளமலிவாரிதிவருணனீகையான்
ஒளிதருமிருந்திக்குறையுளாகையான்
களிசெயுமளகையர்காவலாளனே.

வாரிதி - கடல்.

அணிசராசரஞ்சமனாகப்பார்த்தலான்.
தணிவிலவெங்கதிர்க்குழாந்தழைக்கும்வேந்தனல்
உணர்வுறுநோன்மைமினுயிரளித்தலான்
மணிதிகழ்வாரிசூழ்வையமங்கையே.

சுமனாக - ஒப்பாக, வையமங்கை - பூமிதேவி.

பார்மகள்பசுவென்க்கறந்துபல்வளம்
ஆர்தரவேள்விகளாற்றியாண்டபின்

பிருதுமன்னன்கதைபுரைத்தவத்தியாயம்.

கச்சு

தேர்சனகாதியர்மேவவுட்டெளிந்
தோர்பதம்பெறுமிவனென்னவோதினார்.

பாடல்கள் - பூமிதேவி.

(சஎ)

என்றுசொற்றனர்கடாமினிதுவப்புற
மன்றலம்பூந்தொடைமாசிலாத்துகில்
குன்றெனவருநிதிக்குவைவழங்கினான்
வென்றியங்குடுமிவேல்வேந்தர்வேந்தனே.

உவப்புற - களிக்கும்படி, துகில் - ஆடை.

(சஅ)

செறிந்தசெங்கதிரவன்றிசைப்பத்தெள்ளிதின்
மறிந்ததெண்டிரையினுநிலம்வளங்கொளா
எறிந்ததுகுறும்பிருளேழிசைச்சுரும்
புறைந்தபூந்தாரினொன்றையாழியே.

திசைப்ப - திகைக்க.

(சக)

வருந்தினம்பசிக்கனல்வருத்தப்பல்வளம்
கரந்ததுநெடுநிலங்காத்திநீயெனப்
பொருந்துபுமன்பதைபுகலக்கேட்டலும்
விரிந்தபூந்தாரவன்வில்லெடுத்தனன்.

பொருந்துபு - பொருந்தி, மன்பதை - மக்கட்டொகுதி.

(சு0)

திண்டிறன்மன்னவன்சிலையெடுத்தலு
கண்டனெனஞ்சகங்கலங்கியானுருக்
கொண்டனளோடினள்குரைக்கும்வெண்டிரை
மண்டினிமாநிலமடந்தையென்பவே.

ஆனுரு - பசுரூபம்.

ச)

கோடியசிலையினன்கொற்றவம்பினன்
ஆடெழுவனையதோளரசனெனெழுந்
தோடியதிசையெலாமோடியொல்குபு
வாடினனின்மனன்வழுத்தினாளோ

கோடிய - வளைந்த.

(சுஉ)

கல்லெனும்புயத்தெனைக்காப்பத்தோன்றி
கொல்லினயார்காக்குநர்கொற்றமன்னவர்
மெல்லியலார்பழிவிரும்பிலாரென
மல்லலம்புவிமகள்வழங்கினாளோ.

கல்லெனும்புயம் - மலைபோலும்புயம்.

ஆடவராயினுமலியராயினும்
வாடிய நண்ணிடைமகளிராயினும்

நீயெயர்க்கருந்துயர்நினைக்கின்வீட்டுதல்
ஆடுடையாசர்நல்லமதாயினும்.

அலியர் - பேடியர்.

(௫௪)

என்னைநீகொல்கலாதினிதினும்புதி
மின்னசூபரிதிவேல்வேந்தர்வேந்தநீ
சொன்னனமறாதுயான்சுரப்பவென்றன்
அன்னவனருள்சுரந்ததைதன்மேயினான்.

ஓம்புதி - காக்கக்கடவை.

(௫௫)

கொல்கலனஞ்சலைகொடுக்கல்வேண்டுமால்
பல்வளமென்றிரும்பனைக்கையானையான்
மெல்லெனக்கூறலும்வேலைசூழ்தரு
தொல்புகழ்நிலமகடொழுதுசொல்லுமால்.

நிலமகள் - பூமிதேவி.

(௫௬)

என்னைமுன்பாதலத்தேனமாகியே
துன்னிவந்தெடுத்தருதுயரம்போக்கிய
கன்னியந்தளவணிகண்ணாதிநீ
உன்னிருட்கெல்லையாருரைக்கவல்லரே.

ஏனமாகி - வராகமாகி.

(௫௭)

அறந்தமைந்திடவருளரசிலாமையால்
உறைந்தநல்வளவெனலாமொலிப்பநின்றன்
கறந்துகொள்கன்றினாலென்றுகாதல்செய்
நிறைந்தபல்வளவனிமங்கைநல்கினான்.

தழைந்திட - செழிக்க.

அறுசேர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மனுவிளங்கன்றாமானவேற்பிருதுமன்னவன்கறந்தனன்பைங்குழ்
முனிவரர்வியாழமொருகுழக்கன்றமுதுமறைகறந்தனரம்மர்
பனியிருவிசம்புகாப்பவன்கன்றப்பாற்படக்கறந்தனர்சோமம்
கனகன்மாமதலைவளரிளங்கன்றாய்க்களிநருக்கறந்தனரவுணர்.

மானவேல் - பெருமையுள்ள வேற்படை, விசம்பு காப்பவன் - இந்திரன், சோ
மம் - கள்.

(௫௮)

தென்புலத்தவரங்கெனவியங்கறந்தார்செஞ்சுடாரியமாக்கன்ற
மின்பிறழ்மணிசேர்த்தக்கன்கன்றவிடங்கறந்தனகொடும்பாந்தள்
இன்புறவரக்கரியக்கர்பேய்முதலோரிலங்குண்ணுதலான்கன்றாய்க்
கொன்பெறுகபாலந்தனிநனிகறந்தார்குருதியோடருந்தசைமாதோ.

கெனவியம் - பஞ்சகவ்வியம், (பால்முதலியன.)

கஞ்சநான்மலர்க்கட்கபிலனேகன்றாக்கநந்தனாசித்தர்தங்கலையாழ்
விஞ்சைகந்திருவர்கநந்தனரெழில்சேர்விளங்குதங்காவலன்கன்றா
அஞ்சிமைப்பறவைதலுழைஞர்கன்றாவடர்சினிப்பமுமரங்கநந்த
மஞ்சகுழியமயமால்வரைகன்றாமணிக் குலங்கநந்தனவரைகள்.

அடர்சினி - நெருங்கினகினைகலையுடைய, பமுமரம் - ஆலமரம்.

(சுக)

- அறுசேர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

இத்திறமுலகமெல்லாமேற்றனகநந்துகொள்ள
அத்தகுசிற்புவாய்ந்தவானுருக்கொண்டுநின்று
மொய்த்தவல்லிருள்கால்சீக்குமுழுமணிச்சுடிகைநெற்றிப்
பைத்தலையரவமேந்துபார்வளஞ்சார்த்தன்தே.

கால்சீக்கும் - வேர்பறிக்கிற, பைத்தலையரவம் - ஆதிசேடன்.

சஉ)

நிவப்பொதொழ்வின்றாகநெடுநிலங்கவார்துகொண்ட
குவட்டிருங்குன்றுவல்லிந்கோடியாலெறிந்துசாய்த்துக்
கவித்தனன்கவிகையொன்றுகளியினஞ்சரும்பர்பாய்ந்து
தெவிட்டதுண்டேறனமாந்திச்செறிநறுந்தெரியல்வேந்தே.

நிவப்பொதொழ்வு - உயர்வுதாழ்வு.

(சுரு)

நாடெழிற்புரங்கனென்றுநகரென்றுமகரமென்றும்
கேடகம்பாடியென்றுங்கிளர்குடிசேரியென்றும்
நீடியவரண்கனென்றுநிகழ்த்திடப்பட்டவின்னும்
ஆடலஞ்சிலையானிப்பாரளித்தநாள்பெற்றபேரே.

ஆடல் - வெற்றி.

(சுச)

பிருதியெனும்பேர்பெற்றுப்பெண்ணெனவிளங்கவிப்பார்
ஒருகுடைநிழற்றுசெங்கோலுறுபுகழ்ப்பிருதுமன்னன்
வரைபுரைமார்பம்புல்லிவரிவிழிவருச்சியென்பான்
பொருவருமெழில்சேர்த்தந்தண்புதல்வரையுதவினாலை.

நிழற்றும் - நிழலைச்செய்கிற, உறு - மிகுந்த.

(சுரு)

விலங்கிவல்லுமிழுமொண்கேழ்விழுமணிவேலைச்ச
நலங்கெழுந்திகளெல்லாநநெய்யும்பாலுநல்க
மலர்ந்தபூந்தருக்களெல்லாமதுமழைபொழியாநிற்ப
அலங்குளைப்புரவிவேள்வியாற்றினாரசர்கோமான்

டமியும் - ஒளியைக்கக்குகிற.

(சுசு)

ஒன்றெழிநூறுவேள்வியாற்றிமற்றென்றுமாற்றா
நின்றுழிபொறுக்கலாற்றாநிரையுளைப்புரவிவெளவி
மின்றிகழ்ச்சுடிலந்தாழ்த்துவெண்டலைக்கரத்தஞ்சிக்
குன்றெறிவயிரவொள்வாட்கொற்றவன்போயினாலை.

ஒன்றெழிநூறு - தொண்ணூற்றொன்பது, வேள்வி - யாகம்.

(சுஃ)

நா லா ங் க ந் த ம்.

அரசினங்குமரன் நன்னையத்திரியாங்குநோக்கிப்
புரவீந்வல்லைமீட்பாய்போயதென்றுரைத்தானாக
வரிசிலைத்தடக்கைமைந்தன்வானவர்க்கிறைவன் நன்னைய
வரிசடையுடையானென்றுவெங்கணைதொடுக்கிலானே.

வரிசிலை - கட்டமைந்தவில்.

(சுஅ)

இந்திரனாகுமின்றோனீங்கிவன் நன்னையேந்தால்
கொந்தழல்வாளி தூற்றிக்கொல்லெனமுனிவன்கூற
மந்தரம்பெவள்குடோளான்வரிசிலைகுழையவாங்க
அந்தரங்கரந்தூநின்றனமரர்கோன்புரவிவிட்டான்

எந்தால் - எந்தலே, மந்தரம் - ஓர்மலை.

(சுக)

நொறில்வயப்புரவீமீட்டுதுதியழல்வடிவேன்மன்னன்
சிறுவன்வந்தெய்தலோடுஞ்செழுந்தவக்கிழவர்நோக்கி
அறைகழலரவத்தானையரசினங்கோமாற்கோர்பேர்
விறல்விசிதாச்சுவன்றானிவனவிளம்பினாரால்.

நொறில் - விரைவு.

(எ0)

வல்லிருள்வினாத்துவல்லேவானவர்க்கிறைவன்மீட்டும்
வில்லுமிழ்கணையிற்செல்லும்வெம்பரிகவாந்துபோகக்
கொல்வலீங்கிவனையென்றுகுங்குமக்குவட்டின்வீங்கு
மல்லடுகுவவுத்திண்டோண்மன்னவன்சீறிநின்றான்.

கணையின் - அம்புபோல.

(எக)

சீறினெழுந்துவேந்தன்செஞ்சிலைதருகவென்ன
வீறுசால்வேள்விதன்னின்வெங்கொலைவினாத்தலாகா
கோறுநாமிவனையின்னெகொந்தழல்நெய்பெய்தென்ன
ஆற்றிமுனிவர்கூறவடைந்தனன்விரிஞ்சனாங்கே.

கோறும் - கொல்வோம்.

மல்லலஞ்சிறப்புவாய்ந்தவானகம்புரக்கும்வேந்தன்.
அல்லியங்கமலச்செங்கனாழியானல்லனெகொல்
கொல்லுதலடுப்பதன்றற்கொற்றவாளரசுவென்ஞ்சு
சொல்லுற்றனனாலம்பொற்றோடவிழ்மலரினானே.

என்னு - என்று, மலரினான் - பிரமன்.

மன்னரீபுரியும்வேள்விவருபயன்விழைந்திலாயால்
தின்னருந்தனிவீட்டின்பந்துய்ப்பதேவிழைந்தூநின்றாய்
இன்னதோர்வேள்வியொன்றுமியற்றுதலொழிதியென்று
பொன்னுலகளிப்பான் நன்மேற்பொருபகைபோக்கல்செய்தாக

விழைந்திலாய் - விரும்பிலாய்.

விரைசெலவிவளிலேவீவேட்டவம்மன்னன் நன்பால்
மரகதவண்ணத்தண்ணல்வானவர்க்கிறையோடெய்திப்

பிருதுமன்னன்கையுரைத்தவத்தியாயம்.

கருக.

பொருதிற்றகுலிசபாணிபுரிந்ததுபொறுக்கல்வேண்டும்

அரசர்வெகுளியுற்றலருளெவர்கண்ணதென்றான்.

விரைசெலவு - விரைநடை, இவன - குதிரை, குலிசபாணி - இந்திரன். (எடு)

விழைவதுதருதும்வேந்தவிளம்புதியென்னவீழ்ந்து

தொழுதன்னவழுத்திச்செய்யதேதாடவிழ்கமலம்பூத்த

மழைமுகில்வண்ணமுத்திவழங்குறுநின்னைக்கண்டும்

அழிவதேதார்பொருள்கொள்வார்கொலறிவினரென்றுசொல்வான்.

தருதும் - தருவோம்.

(எசு)

அள்ளிலைத்துளவப்பைந்தாரமலநின்சரிதமென்னும்

தெள்ளமுதினிதின்மார்தச்செவிபலவேண்டுமென்றாப்

புள்ளவாம்புலவுவேலான்போற்றலும்பரமன்றானும்

வெள்ளிவெண்குடையானன்புவியந்தனன்போயினால்.

மாந்த - நுகர.

(எள)

திங்களங்கவிகைவேந்தன்செழுங்கதிர்ச்செல்வன்போல

அங்கதிராழியோன்றையாழிசூழலகமய்த்துக்

கங்கைகளிந்தியென்னக்கரைபொருந்தியினாப்பண்

மங்குளேய்குடுமிமாடமாநகர்வைகுநாளில்.

மங்குல் - மேகம், குடுமி - உச்சி.

(எஅ)

மாதவர்முனிவாரசித்தர்வானவர்முதலோர்மொய்ப்பத்

தாதலந்தெரியன்மார்பன்சத்திரவேள்வியாற்றி

மீதுறுமுடுவினாப்பண்வெண்மதியெனவேநின்று

சோதிசேரவையுள்ளோரைத்துதித்தனனோக்கிச்சொல்லும்.

மொய்ப்ப - நெருங்க, உடுவினாப்பண் - நாண்மீன்களுக்கு நடுவே.

(எக)

காவலர்க்கறஞ்செய்வோரைக்காத்தலுமறஞ்செய்வோரைப்

பூவினிற்கடிதருணும்பொருந்துதங்கருமமென்பர்

தாவிலாக்கருமஞ்செய்தேயிருமையுந்தயங்கினார்வெங்

கோவெனும்வேனன்னறிமனுமுதற்குலத்தினோ.

காவலர்க்கு - அரசர்க்கு, பூவினில் - பூமியில், மறம் - பாவம், இருமை - இம்மை

மறுமைகள்.

(எஃ)

திருமகன்கொழுனன்செய்யசெவடிவணங்கிரீரும்

மருவுதுங்கருமஞ்செய்யின்வயங்குநாற்பயனும்பெற்றே

இருமையும்விளங்குவீராலிப்புலிகாவல்யானும்

ஒருவிடாதின்பமெய்தியுறுவன்மால்பதமுமன்னோ.

ற்பயனும் - சதூர்வதபுருஷார்த்தங்களும.

(எஃ)

நிறைசுடரிமையோர்தாழுநெஞ்சமுற்றிலங்காநின்ற

அறைதழற்கடவுடன்னையன்பொடுமவிளக்கும்வேதத்

துறையறிமுனிவர்ப்போற்றிற்றுளவினோன்மகிழுமென்றால்
மறையவர்பெருமையென்னால்வழுத்துதற்கெளிதன்றென்றான்.

தழற்கடவுடனனை - அக்கினிதேவனை.

என்னலுமவையோர்சொல்வாரிரணியன்மகவினாலே
துன்னியசீரினோடுதுலங்கினுன்போலநின்னாலு
நன்னெறிநீங்குவேனவையறவிளங்கினாலு
இன்னெழின்மகப்பெற்றோர்தாமிலங்குவரெனுஞ்சொன்மெய்த்தே.

அவையோர் - சபையோர்.

(அந்)

தேனியிர் துளவோன்றாளிற்செறிந்திடுமென்பைநீயிம்
மாரிலத்தரசனாகிமருவியதிறத்தினுங்கள்
சனமொன்றின்றியின்பமிருமையுமெய்தாநின்றேம்
கோனிவனெழுதுவாழ்தியெனநனிகூறிப்போயார்.

தேன் - வண்டு.

(அ-)

பெண்ணெனத்தனதுதொல்லப்பெயரினல்விளங்கும்வண்ணம்
கண்ணகன்ரு"லங்காக்குங்காவலன்றன்பால்வந்து
நண்ணினர்சனகனாதிறற்றவக்கிழவார்நால்வர்
அண்ணனான்மறையேபோலவரும்பெற்றகாட்சிமிக்கார்.

அண்ணல் - பெருமை.

(அரு)

கௌவைநீர்வேலிமன்னன்கதுமெனவெழுந்துதாழ்ந்து
தெய்வமாதவத்தோரம்பொற்சேவடிக்கமலம்போற்றி
எவ்வகைகடக்கலாகுமேழ்பெரும்பிறவிவேலை
அவ்வகைமொழிமினென்னவருந்தவருரைக்கலுற்றார்.

கௌவைநீர் - கடலாகிய, வேலி - எல்லை.

(அ)

பொறிகளையடக்கித்தன்னைப்புலப்படவறிந்தானாயின்
உறுதுயிற்கனவுதன்னினுற்றிடுபடைகளெல்லாம்
செறிதுயினீங்கிற்பொய்யாந்திகழ்பவனொருவன்ருன்போல்
நெறியுறுமுபாதிநீங்குகிறைந்ததோரறிவாய்கிற்பான்.

புலப்பட - பிரத்தியக்ஷமாக, உபாதி - அவஸ்தை.

(அஎ)

ஐயதாமறிவோடிவ்வாறமர்வதற்கெளிதாமேது
"மையறுமாலவந்துமயக்குமோராவபோலும்
பொய்யுமாய்மெய்யுமாகிப்பொலிதருமாயன்றாளாம்
செய்யதாமரைக்கணன்புசெய்வதென்றுரைசெய்வாரே.

ஐயது - அழகியது, மாலவந்துமயக்குமோராவ - பழுதையிற் பாம்பு.

உரவநீருலகமெல்லாமுண்டொளிகளைக்குஞ்செஞ்சுட
டரவனைதுயிலுமண்ணலடிப்புணைபற்றியுன்றிக்

கரையழிபிறவிவேலகடப்பரிதென்றுகூறி
மருவிரிதெரியன்மன்னன்மனந்தெளித்தேகிஞ்ஞால்.

உரவுநீர் - கடல், தெளித்து - தெளிவித்து.

(அக)

உடம்பறப்பழுத்தலோடுமொருதனித்திகிரிமன்னன்
விடம்பொழிசூடுமிறைவேவல்வேந்தெலாம்வந்துதாழ
மடங்கலேறனையகொற்றமைந்தனைமௌலிசூட்டி
நடந்தனன்றேறவியோடுநறுமலர்க்கானத்தன்றேற.

மடங்கலேறு - ஆண்சிங்கம்.

(க0)

காருழங்கவிகைமன்னன்கனியொடுகிழங்குதின்றோ
நீருணுச்சருகருந்தாரிதைந்துலாங்காற்றுமார்தா
மாரியிற்புனலிற்றூழ்ந்துமாறிலாதிருந்தும்வேனில்
ஆரழலிடையேரின்றுமருந்தவமயராதாற்றும்.

தின்றோ - தின்றோ, நீருணு - நீர்பருகி, அருந்தா - உண்டு, மார்தா - குடித்து. (கக)

கலிரிலைத்துறை.

பூதமைந்தொடும்பொறிகளைப்புகலகங்காரத்
தாதிநாளினிற்றேற்றியமுறையதினடக்கி
எதமில்லகங்காரத்தைமகத்தினிலிருத்தி
ஒதுசீர்திகழ்மகத்தினைமாயையினொடுக்கி.

மகத்தினில் - மகத்தத்துவத்தில்.

(கஉ)

இருளாயிர்க்கறவிருந்துலாமுயிர்ப்பிணையடக்கி
உரைசெய்கின்றவாதாரமோராறுமுய்த்ததனால்
பிரமரந்திரம்பிளந்துயர்பிரமமாயொன்றாய்ப்
பரமமாகியபசுந்துழாய்முகில்பதமடைந்தான்.

உயிர்ப்பிணை - மூச்சை, ஆதாரமோராறு - ஷ்டாதாரங்கள், அவை - மூலாதாரம்,
வாதிஷ்டாரம், மணிபூரகம், அநாஹதம், விசுத்தி, ஆஜ்ஞேயம், என்பன. (கஉ)

தொடப்பெருத்தூமலர்புணாமேனியன்பூமேல்
நடக்கலாற்றலாநளினமென்சீறழநங்கை
தடத்தகங்கையார்த்தண்டுறையாடினன்கொழுநன்
உடற்றழற்கொளீஇயொள்ளமுன்மூழ்கிவீடுற்றான்.

உடற்றழற்கொளீஇ - உடம்பெரிந்த நெருப்பைக்கொண்டு.

பிருதுமன்னவன்பெருங்கதைபெட்பொடுகட்போர்
விரியுநான்மறையோரெனின்விழைந்தனபெறுவார்
அரசராயினெழுவியுமோராழியுய்த்தாள்வர்
மருவுசீர்திகழ்வணிகரேவ்வளர்திருவுறுவர்.

பெட்பொடு - அன்போடு.

தள்ளரும்புகழ்ப்பின்னவர்தயங்குமிக்கையை
உள்ளுவப்பொடுகெட்கினல்லுத்தமராவர்
பிள்ளையிலவர்வினவுறிற்பிள்ளைகள்பெறுவார்
எள்ளருந்திறல்விதூவென்றிசைத்தனன்முனிவன்.

பின்னவர் - சூத்திரர்.

(௧௬)

குருகுலத்தினிலுதித்தவேற்கொற்றவென்று
பெருகுமாதவச்சகமுனிபேசினனென்னு
உருகுகாதலோடந்தணருவப்புறவுரைத்தான்
சொரியுந்தென்கமழ்துளவினோன்பதந்தொழுகுதன்.

என்று - என்று.

(௧௭)

பிருதுமன்னன் கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—உகக.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஐ ந் தா வ து

பிராசீனபரிகி அலிர்த்தானன் கதையுரைத்தவத்தியாயம்.

பாய்ந்துவண்டிமிர்பசுந்தொடைப்பிருதுமுன்பயந்த
வாய்ந்தசீர்விசிதாச்சவன்மதலைதன்மதலை
ஆய்ந்துமுத்தழல்வேள்விகளளப்பிலபுரியும்
ஏந்தல்காதைகேளெனமுனிவிதூனுக்கிசைப்பான்.

வண்டுஇமிர் - வண்டுகளொலிக்கின்ற, மதலைதன்மதலை - பேரன்

பிளிறுமும்மதக்களிறற்றினப்பிருதுமன்மதலை
வளையும்விற்கொடுவானவர்க்கிறைகவர்ந்தேரும்
உளவயப்பரிமீட்டவனுலகெலாமளித்தான்
இளையநால்வர்க்குநாற்றிசையினிதினிற்கொடுத்தே.

பிளிறும் - சத்திக்கிற, உளை - புறமயிர்.

வாசவன்றனைப்பரிகவர்ந்தேருநாண்மறையப்
பூசல்வேட்டுறுவிற்கொடுபோய்வெருட்டுதலால்
பேசுபேரந்தர்த்தானென்றடைந்திடுபெயரோன்
மாசிலாவெழிற்சிகண்டினிதனைமணம்புரிந்தான்.

பூசல் - பேர்.

திசையெலாம்புகழ்நல்லெழிற்சிகண்டினியென்னும்
பசியகோதையைமணந்துபாவகன்பவமானன்

பிராசீன பரிசி அவிர்த்தர்நன் கைத்யுரைத்த வத்தியாயம். கடுள

சுகியெனப்படுமைந்தரையீன்றுதோல்வேள்வி
இசைகொளப்பலபுரிந்தனனிசைக்குமவ்வேந்தன்.

ல்லெழில் - மிக்க அழகு.

(ச)

மைந்தர்மூவரும்வளர் தழங்கிறையவர்வசிட்டன்
வெந்திறற்கொடுஞ்சாபத்தால்வேந்தனுக்குதித்தார்
அந்தமூவருமீட்மெல்வழங்கிறையானார்
சந்தரத்தவன்பெயர்த்துமோர்தோகையைவேட்டான்.

தோகை - பெண்.

(ரு)

அடல்செய்வேலந்தர்த்தானன்பினன்பொடுவேட்ட
தொடையல்வேய்நபசச்சுவதியென்றுரைபெறுந்தோகை
உடைதினாப்புவிபோற்றவிர்த்தானையுயிர்த்தான்
விடலருந்திறல்வேந்தனுமறுவனாயளித்தான்.

அடல் - போர், வேட்ட - மணஞ்செய்த.

(சு)

மேவீப்போர்செயுங்கண்ணியர்வேளவிர்த்தானன்
பூவிற்றூன்றரும்புதல்வரோரறுவராற்பொற்பூங்
காவிற்சேந்தவர்கூட்டுணக்கணக்கில்பல்வேள்வி
ஆவிர்த்தானனாங்கவனாற்றினனன்றே.

கண்ணியர் - மாதர், வேள் - மன்மதன், பூவில் - பூமியில்.

(எ)

மருத்தழைந்ததார்மன்னவர்புகழும்மன்னன்
விருப்பின்வெள்ளிடையின்றியேகீட்டிசைமுகமாய்த்
தருப்பைபாரெலாம்பாப்பியத்தருப்பையின்பெயர்பெற்
றுருத்திகழ்ந்திடும்வேள்விகளுலப்பிலபுரிந்தான்.

மரு - வாசனை.

(அ)

மறைவடித்தவம்மன்னவன்வயங்கியசெந்தீ
இறையுங்கண்டனனக்கறவின்னெழில்கனிந்த
நிறைபுனற்கிறையுயிர்த்தநேரிழைதனைவேட்டான்
பிறையெனத்திகழ்மைந்தரோர்பதினம்நாப்பெற்றான்.

புனற்கிறை - வருணன்.

(க)

காதன்மைந்தரோர்பதினம்ருங்கிலக்கடல்கடந்து
தாதலந்தசெந்தாமரைக்கண்ணனைவழுத்தி
மாதர்மென்மொழிமடவரல்பங்கினன்றெளிய
ஒதுகீதைகேட்டுயர்வன்மடைந்தனரன்றே.

மடவல்பங்கினன் - சிவபிரான்.

(கடு)

ருப்பரந்தபூங்கானகமைந்தர்சென்றடைய
ருப்பின்மீளவம்வேள்விகள்பற்பலபுரியும்

தருப்பையின்பெயர்படைத்தவத்தரணிபன் றன்பால்
நரப்புநல்லிசையின்முனிநண்ணினவில்வான் .

தரணிபன் - அரசன், நரப்பு - நரம்பு.

அயமகத்தினிலரசநீபடுத்தவம்மறிகள்
செயிர்கதழ்ந்துகண்டயுகவரவுபார்த்திருக்கும்
பயில்விசம்புசெல்காலில்வெருவரப்பாய்ந்து
வயிறுபோமும்வல்லிருப்பினென்மருப்பினின்மாதோ.

அயமகத்தினில் - அஜமேதயாகத்தில், படுத்த - கொன்ற, மறிகள் - ஆடுகள்,
செயிர்கதழ்ந்து - கோபமிருந்து, போமும் - கிழிக்கும். (கஉ)

படுத்திமறிகள்வேள்விபுரிந்தவன்பணிவிசம்பின்
அடுத்திங்காலநோக்கியழல்வியியொழுகப்பாய்ந்து
வடித்தகாரிருப்பிற்செய்தமருப்பினால்வயிறுபோழ்ந்த
தெடுத்தநாமுரைக்குங்கேட்டியிறைவவென்றுரைக்கலுற்றான்.

படுத்திடும் - கொல்லப்படுகிற, இருப்பின் - இரும்பினால், மருப்பு - கொம்பு

விரித்தபூங்கதீர்கள்பொங்குவிழுமணியணிவிளங்கி
அரைத்தசெம்மலயச்சாந்துமகிலுமோர்காதநாறி
உரைத்திடப்பட்டவாயிலொன்பதுபொருந்தித்தோன்றும்
புரத்தினொருவனுண்டுபுரஞ்சனனென்னும்வேந்தே.

மலயச்சாந்து - பொதியச்சந்தம்.

தோழனுங்கொருவனோடுசுடருமிழ்மணியிற்செய்த
ஆழியந்தடந்தேரேறியதிரிமிழருவிமாலை
தாழ்த்தருமிமயச்சாரல்சார்ந்தனன்சார்ந்துமற்றோர்
மாழைமானன்னவண்கண்மடந்தையைக்கண்ணுற்றானால்.

மாலை - வரிசை, மாழை - மாவடு.

கொண்டலிற்றாழ்ந்தநீலக்குழலுநல்லெழில்சேர்திங்கள்
மண்டலமென்னத்தோன்றுவதனமுமதர்த்தகண்ணும்
ஒண்டொடிக்காமுந்தண்முத்துரிஞ்சுவெம்முலையுங்காணத்
தெண்டியாயமுதிற்றோன்றுந்திருவெனத்தெருமந்தானால்.

கொண்டலின் - மேகம்போல, காண - கண்டு, அமுது - பாற்கடல்,
நான் - திகைத்தான்.

தாமனாயின்றுசெங்கைத்தாமமைமலரிற்றெய்வத்
தேமலரன்னவஞ்செஞ்சீறடிநிலத்திற்றேயும்
பூமகளல்லளம்புவிமகளாகுமற்றிக்
காமருகோதையென்றுகருதினன்களிப்புமிக்கான்.

தோயும் - படுகின்றது.

பிராசீன பரிகி அவிர்த்தானன் கதையுரைத்த வத்தியாயம். கடுக

ஐந்தலையரவொன்றாலேயணிபெறக்காவல்பூண்டு
மைந்துடைப்பதின் மரென்னவரும்படைத்தலைவரோடும்
வெந்திறல்வயவரோடுமிடைந்ததோர்புறத்தினின்ற
சுந்தரமாதையன்னோன்றுதித்தனன்சொல்லலுற்றான்.

மந்து - பலம்.

(கஅ)

கலிவிருத்தம்.

வரசெயல்குலிடைமுலைகண்ணுதல்
தேர்செய்கின்றதுடியிருசிந்தூரம்
கூர்செயம்புகொடுமரமாகநீர்
போர்செய்யாறென்புகல்புகுவேனோடே.

சிந்தூரம் - யானை, கொடுமரம் - வில்.

(கக)

மண்ணுங்கொங்கைமதம்படுவேழமே
எண்ணுமுள்ளமினிதுண்ணுமன்றியோர்
நண்ணுந்தோளொணும்வேழமுநல்லயிர்
உண்ணுமாறென்னுமையினெனக்கோ.

மண்ணும் - அலங்கரிக்கப்பட்ட, வேழம் - யானை, கரும்பு.

(உ0)

பூட்டும்பூண்வெயிற்பூங்கதிர்க்காமத்தீ
மூட்டும்மன்றிமொழிதருசிந்தூரம்
தீட்டும்வாண்முகச்செவ்விமதியமும்
வாட்டொமொறென்னுயிவைவழங்குமே.

பூண்வெயில் - ஆபரணகாந்தி.

(உக)

அருள்விளைக்குமமுதமன்னீர்குழல்
மருள்விளைக்குமதன்றிமதிரிலாத்
தெருள்விளைக்குஞ்சிறுகைமையலாம்
இருள்விளைக்குமிதென்கொல்விளம்புமே.

குழல் - கூந்தல், தெருள் - தெளிவு.

(உஉ)

முருக்கும்வண்ணமுகத்தில்விழியென
இருக்கும்வெவ்விடமன்றியெழினுதற்
குருக்குந்திங்கட்குழவியுமுன்னாயிர்
உருக்குமாறென்னெனக்கிங்குமைமினே.

குருக்கும் - ஒளிசெய்கிற.

(உ௩)

பாட்டுவண்டியிர்பைங்குழற்பொன்வரைக்
கோட்டின்வீங்குருவிமுலைக்கொல்லுலைத்
தீட்டும்வேள்விழிச்சேயிழையீரிதழ்
ஊட்டுநாளென்றெனக்குரைசெய்ம்மினே.

பொன்வரைக்கோட்டின் - பொன்மலைச்சிகரம்போல, இதழ் - அதராமிர்தல்.

௩

தரித்ததாமரைதன்னைமுகமெனத்
 திருப்பெண்மானுந்தரித்தனன்சேர்ந்தெனும்
 உருத்திகழ்ந்தவொளிர்வதனத்துநீர்
 இருக்கவேற்பெற்றிருப்பதெவ்வூரோ.

வர்பெற்றிருப்பது - அழகுபெற்றிருப்பது.

துன்னுமேகஞ்சுமந்ததுமுன்னென
 அன்னதேந்திமின்னுற்றுகைம்மாறுபோல்
 மன்னுகூந்தறரித்துவணங்கிடைக்
 கன்னியீர்கடைக்கண்ணருள்செய்ய்மினே.

கைம்மாறுபோல் - பிரத்தியுபகாரம்போல.

அமுதநேர்மனையாயாய்மூவரும்
 விமலயாக்கையின்மீதுவைத்தாரென
 இமகரன்றனிடத்தின்வைத்தானெனும்
 குமுதவாய்திறவாததென்கூறுமே.

மூவரும் - மும்மூர்த்திகளும், இமகரன் - சந்திரன்.

என்றுகூறியிருறுமேந்தலை
 நன்றுநீயெழினாயகனாமென
 வென்றிமேவடல்வேல்விழிமெல்லியல்
 மன்றலாகமணந்தனனென்பவே.

வந்தலை - அரசனை, ஆகம் - மார்பு, மணந்தனன் - கூடினான்.

திங்களொன்றுமுடிதிகழ்மாளிகை
 தங்குகின்றதனிநகர்சார்ந்துறும்
 கங்குலென்றும்பகலென்றுங்காண்கிலான்
 மங்கைநன்னலமாந்தினன்மன்னனே.

முடி - சிகரம்.

ஆர்க்கும்வண்ணெணவாய்பிழிசிந்துபூங்
 கார்க்கருங்குழற்காரிகைசெய்வதே
 தார்ப்புயத்தவன்றனுமங்காற்றுமால்
 பார்க்குமாடியம்பாவையைப்போலவே.

ஆர்க்கும் - சத்திக்கிற, பிழி - தேன்.

இன்னவண்ணமியைந்தபுராஞ்சனன்
 ன்னவாய்ந்தகருமவலியினால்
 ன்னுவேட்டமுவந்தனனாகவே
 பான்னந்தேர்மிசைப்போந்ததையோதுவாம்.

வேட்டம் - வேட்டையாடல்.

சுகடிரண்டிற்றகுங்கதிபெற்றது
 விகடமாரைந்துவெம்பரிபூண்டது

பிராசீன பரிகி அலிர்த்தானன் கதையுரைத்த வத்தியாயம். ககக

பகடுசேருமைந்தாணிபடைத்தது
முகடுசேர்கொடிமூன்றுசெறிந்ததால்.

சகடு - உருள், பகடு - பெருமை.

(கஉ)

சாற்றுகின்றவேரச்சிற்றழைத்ததோர்
ஆற்றல்சேருமேழாவாணத்ததால்
எற்றபாகனியைந்ததித்தேதர்மிசைப்
போற்றும்வேற்கைப்புராஞ்சனனேறினன்.

ஆவரணம் - மறைவு.

(கக)

காட்டின்மேவககணமணித்தேரோடு
வாட்டநீங்கிவயங்கிரண்டம்பினால்
ஈட்டமாகவியைந்தவெம்மாக்களை
வேட்டமாகடிமெலிவுறும்வேந்தனே.

மாக்களை - மிருகங்களை.

(கச)

முத்தமூரன்மனைவிமுனிகுறின்
சித்தநொந்துதொழுதுதிருத்தியும்
வித்துருமத்திதழ்வினேதேனும்
இத்திறம்மகிழ்வெய்தியிருக்குநாள்.

வித்துருமம் - பவளம்.

(கடு)

ஆயிரத்தொருநாறென்றதைதரு
சேயனொயுஞ்செப்பொருநாற்றோடு
மேயபத்தேனுமெல்லியலாரையும்
நேயமாகவயிர்த்தனனேனிலான்.

சேயனொயும் - முருகனைநிகர்த்த மைந்தரையும், மெல்லியலாரையும் - பெண்
ளையும். (கஉ)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரியவிருத்தம்.

அள்ளலஞ்சேற்றிற்றேரூன்றுமாடகப்பசும்பொற்றோட்டு
வள்ளவாய்முளரித்தேறல்வரிச்சிறைவண்டுவிழ்ந்து
கொள்ளைகொண்டுண்ணுமாபோற்கோற்றோடுகுமுதச்செவ்வாய்த்
தெள்ளமுதினிதுமாந்தித்தெவிட்டலனயினால்.

அள்ளலஞ்சேற்றில் - குழைசேற்றில்.

(கஉ)

கண்கவருருவுகண்டுங்கயன்மலைப்பன்னகண்ணாள்
பண்கவர்முலைகட்டும்படாமுலைத்தடத்திறேய்ந்தும்
விண்கவர்பவளச்செவ்வாய்விளையமுதூறலுண்டும்
மண்கவர்குவவுத்தேளானவருபகல்கழிப்பான்மன்னே:

கயன்மலைப்பன்னகண்ணாள் - கயல்மீன்கள் ஒன்றோடொன்று சண்டைசெய்தா
ற்போன்ற கண்களைஉடைய (கஉ)

வழிமதுக்கலுழிபோலமதுரம்வீற்றிருந்தமென்சொல்
எழில்வளர்மகளிரோடுமில்ங்கியகுமரர்க்கெல்லாம்
விழுவெலாமியற்றுவித்தான்விழுமியமறிகன்வீட்டிப்
பழமறைமுடிவால்வேள்விப்பலவாற்றினான்.

மதுக்கலுழிபோல - தேன்பெருக்குப்போல, மறிகன்வீட்டி-ஆடுகளை

மைந்தரொவ்வொருவர்தூறுமைந்தரையுயிர்த்தார்சொல்லும்
அந்தமில்முகுவாய்த்தவரிமதர்நெடுங்கணரும்
செந்துவர்மழலைச்செவ்வாய்ச்சிறுவரையுயிர்த்தார்மன்னன்
இந்திரனிவன்கொலென்னவினிதுவீற்றிருந்தானன்றே.

உயிர்த்தார் - பெற்றார்.

மின்னனானாகமெல்லாங்கவர்ந்துவிண்கிழியவோங்கு
பொன்னெடுங்குன்றமென்னப்பணர்முலைபொருதமார்பன்
இன்னெழிலிளமையெல்லாமிறந்துபாடுமலங்கால
கன்னியென்றெருருத்திவந்துகாதலின்மரீஇயினான்.

இறந்துபாடுமலும் - மாணகாலம் நேரிடதலும், காலகன்னி-மிருத்யுவாகியுபெண்.

அடையலர்பரவும்ன்னடைந்தவக்கன்னிமுன்னம்
தொடையணிகொழுந்தேறடிச்சொல்லுமுவலகுஞ்செல்லக்
கடவெனுந்தானையாதிக்காதலன்புருவன்றி
விடலருவெற்றியாளர்வெறுத்தனர்விரும்பிலாரால்.

அடையலர் - பகைவர், கொழுந்தேறடி - கணவனைத்தேடி.

ஒருவரும்விரும்பிலாரென்றுற்றன்னென்னீந்தான்
மருவுதல்வேண்டுமென்றான்மகளினாதீண்டேன்யானென்
றுரைசெய்வொருபால்வைகாதுழலுகவெங்குமென்ன
வீராவொடுபயத்தின்மாட்டுமேவினாளுக்கலுற்றான்.

ஒருபால்வைகாது - ஒரிடத்தில் தங்காமல்.

என்னீநீமணஞ்செய்கென்னவென்னுடன்பிறந்தாய்நீயென்
றன்னவனதுசாராகுமருஞ்சான்முதலிதனான
மன்னுமுன்றனக்குநானுமருவுபகாரமாகப்
பன்னுவன்படர்தியென்னப்பயமவட்குரைத்ததன்றே.

அநிசர் - தம்பிமார்.

அன்றுவெம்பயஞ்சொல்வண்ணமருஞ்சான்ரூபனாகி
துன்றிரும்பிணிகளென்னத்துலங்குறுவோர்தம்மோடும்
ஒன்றியவுலகுளார்பாலுவந்தனன்றறாநன்று
நின்றனன்புரஞ்சனன்றெனெம்புரத்திருந்தானன்றே.

உவந்தனள் உற்றாள் - மகிழ்ந்திருந்தாள்.

பிராசீன பரிகி அவிர்த்தானன் கதைபுரைத்த வத்தியாயம். கக்ந

கலி விருத்தம்.

தாவாதவென்றிகெழுசண்டவேகத்தனென்னும்
மூவாத்திறல்வேந்தன்முந்துற்றறுபதின்மர்
ஓவாவயவருடன்சென்றுடல்சிறைக்கப்
பூவார்வடிவேற்புரஞ்சனன்மேற்போர்வினைத்தார்.

தாவாதவென்றி - கெடாதவென்றி.

(சக)

கவ்வையகன்றுதங்கள்காவலன்கண்டிருப்ப
எவ்வமில்லாவண்ணமிருண்டமனையாரொடுவந்
தவ்வாவரொவ்வொருவராகியமர்வினைத்தார்
செவ்வியுறுவேலான்சிறிதுமறியாவகையே.

கவ்வை - குற்றம், எவ்வம் - குறை.

(சஎ)

முந்துற்றறுபதின்மர்முற்றியமராடப்
பொன்னாப்புரமிழிந்துபோகப்புரஞ்சனனும்
தன்னுற்றல்விட்டிதக்குங்காலத்தன்காதலியை
உன்னாவிழிநீருகுப்பப்புலம்பினனால்.

காதலியை - மனைவியை, உன்னா - நினைத்து.

(சஅ)

வேறு.

உண்ணினல்லனவுண்ணலன்சாந்தமும்
தண்ணந்தாருந்தணக்கிற்புனையலன்
கண்ணகன்றிடிந்காமருசாயலம்
பெண்ணணங்குயிர்பெற்றிடவல்லளோ.

சாந்தம் - சந்தநம்.

(சக)

பாடுகின்னைப்பனிமொழிகேட்கிலன்
ஆடுதோகையினாடலுங்காண்கிலன்
வாடின்வாமெகிழின்மகிழுநான்
வீடுனெங்நனமெல்லியலுய்வனோ.

தோகையின் - மயிலினது.

(ரு0)

நெஞ்சுநொந்துகண்மென்னைநீங்குறின்
அஞ்சுவெண்பிறைத்தீச்சுடலாற்றலன்
துஞ்சின்யான்மதிக்குமெபொறுத்திவண்
வஞ்சியெங்கனுயிரொடுவாழ்வனோ.

ஆற்றலன் - சகியான்.

(ருக)

என்றுவேட்டவிளங்கினிமென்மொழிக்
குன்றின்வீங்கியகொம்மைவருமுலை
மன்றலார்குழலானைக்கொளப்
பொன்றினான்புவிபோற்றுபுரஞ்சனன்.

மனக்கொளா - நினைத்துக்கொண்டே.

(ருஉ)

தரைத்தலத்துறுந்தாவரம்பற்றிநின்
தெரித்திநெத்தழல்காண்டலுமேற்றவம்
மரத்தைவிட்டெழும்வான்சிறைப்புள்ளெனப்
புரத்தை - சரீரத்தை.

புரத்தை - சரீரத்தை.

மகமியற்றுழிமாய்த்தமறியெலாம்
திகழிருப்பினிற்செய்தமருப்பினால்
நகுபொன்னாட்டகநண்னுபுரஞ்சனன்
அகடுகிண்டவழன்றெதிர்த்துத்தியே.

மறியெலாம் - ஆடுகளெல்லாம், இருப்பு - இரும்பு.

மாய்வுழித்தன்மனைவியையுள்ளலால்
செயுயர்ந்தவிண்ணார்ந்துபுரஞ்சனன்
மேயபொங்கர்விடேதகத்தரசனாக்
காய்நலத்தபெண்ணாகவுதித்தனன்.

மாய்வுழி - இறக்குங்காலத்தில், பொங்கர் - சோலை.

நன்னலங்கனிவுற்றநறுநுதல்
அன்னபேதையலர்முலைபுல்லினன்
பொன்னங்குன்றிற்பொருகயநீட்டிய
மன்னர்மன்னன்மலயத்துவசனே.

பொன்னங்குன்றில், இமயமலையில், கயல் - மீனக்கொடி.

நிழலுஞ்செய்யகோனித்திலவெண்குடைச்
செழியன்வேட்டசிறுநுதற்செயிழை
எழுவர்மைந்தரோடேதெழில்வாய்ந்தவோர்
மழலைமென்மொழிமாதையிர்த்தனன்.

நித்திலவெண்குடை - வெண்மையாகிய முத்துக்குடை.

அலையரும்புமமுதுபொதிந்துமெல்
முலையரும்புமமுதினமுத்தமிழ்க்
கலையரும்புதண்காந்தளஞ்சாரன்மா
மலையருந்தவன்வந்துமணந்தனன்.

அருந்தவன் - அகத்தியன்.

பார்த்தழந்தகடலையிற்பின்வைத்
பார்த்தழந்தவகத்தியனன்பொடும
பார்த்தழந்தநல்லித்துமவாகனென்
பார்த்தழந்தமுனிவனைப்பெற்றனன்.

கார்த்தழந்த - கருமைமிகுந்த.

உந்துநீர்நிலனோர்குடைநீழலின்
மைந்தனாவமுதிவழங்கினன்

பிராசீன பரிகி அவிர்த்தானன் கதையுரைத்த வத்தியாயம். ௧௬௫

செந்தமிழ்ப்பசந்தேறலுவட்டெழும்
சந்தவெற்பிற்றவம்புரிந்தானரோ.

உந்துநீர் - கடல், கந்தவெற்பு - கந்தகிரி.

(௬௦)

பொன்னந்தாமரைப்போதுபுரியவிழ்
கன்னியந்துறையாடிக்கனிதுகர்ந்
தன்னமென்னடைத்தேவியுமாற்றினள்
மன்னுசந்தவரையினிந்தாமதவம்.

கன்னியந்துறை - தாமிரபர்ணி.

(௬௧)

மத்தயானைமலயத்துவசனீள்
முத்தியெய்தமுழங்கழன்மூழ்குவான்
கொத்துலாமர்க்கோதைகுறுகலும்
மெய்த்தவஞ்செயொருவன்விளம்புமால்.

மூழ்குவான் - மூழ்க.

(௬௨)

மன்றன்மாமலர்மானதவாவியின்
அன்றிருந்தனமஞ்சிறையன்னமாய்
இன்றுமேவினமிவ்வுடலித்திறன்
ஒன்றலாதவுடலமெடுத்தனம்.

மானதவாவி - மாநிலைசரோவரம், மன்றல் - வாசனை,

(௬௩)

மூல்லையன்னமுகிழ்நகைநீயுடம்
பல்லையென்னவறிந்தனடன்னையவ்
வில்லவென்றதிருதுதன்மெய்யொரீஇ
எல்லையற்றவீடெய்தினனென்றனன்.

மெய்யொரீஇ - உடம்பைவிட்டு.

(௬௪)

என்றுகூறலுமேமூயர்யானையான்
ஒன்றையுரையாடறெளிந்திலன்
மன்றமற்றுவருத்துரையாயென
நன்றுரைத்தனனாரதெனென்பவே.

மூயர்யானையான் - அரசன்.

(௬௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மின்பொழிந்திலகுகின்றவிமூமணியணியதாகித்
தென்புலமலயச்சாந்துநீதங்கமழகிலுநாறி
ஒன்பதுவாயில்சேந்தவொருபுரமென்னப்பட்ட
தின்புறவெடுத்திரின்றயாக்கையென்றறிதிவேந்தே.

மலயச்சாந்து - பொதியச்சந்தனம், நாறி - பரிமளித்து.

(௬௬)

எய்துவதன்றியெய்தாதென்பதையறியான்யானே
செய்தனனென்றுட்கொண்டுசெறுவினைச்சிமிழ்ப்பிறப்பட்டுப்

ந ள ல ா ங் க ந் த ம்.

பொய்திகழ்புரமுண்டாக்கிப்புரஞ்சன்னென்னப்பட்டான்
மைதிகழ்மாயைமாதைமணந்தவப்புருடஞ்ஞமால்.

செறு - வருத்துகின்ற, வினைச்சிமிழ்ப்பு - வினையாகியகட்டு.

அடைதருதோழன்சொல்லுமணிமனம்புரமோராக்கை
மிடையுமைந்தலைசுர்நாகமேவியபிராணன்மிக்க
படையெனும்வயவரோடுபதின்மரென்றுரைக்கப்பட்டோர்
விடயமொடுத்துநின்றவிளங்குமிந்தியங்கள்பத்தே.

புரம் - பட்டணம், பிராணன் - பிராணவாயு.

புகலிருசுகடுசெய்யும்புண்ணியபாவமாகும்
இகல்பரியைந்துஞானவிந்தியமாகுமைந்து
தகைமைசேராணியாகுஞ்சாற்றியவாயுவைந்தே
திகழ்தருகொடிமூன்றாகுஞ்செப்புமுக்குணங்கடாமே.

சுகடு - சக்கரம், வாயுவைந்து - பஞ்சவாயுக்கள்.

பரித்திடுமோரச்சென்றல்பகுதியாவாணமேழு
பொருத்தியதாதுபாகன்புந்திதேதரக்கைகாடு
ததைத்தலமிரண்டாமம்புசார்விருப்பொடுவெறுப்ட
குருத்திகழ்வேட்டைமாக்களுரைமுதலாயவைந்தே.

அச்சு - உயிர், ஆவாணமேழு - சத்தாவாணம், குரு - ஒளி.

வண்ணமார்காலகன்னிவளர்சகாசண்டவேகம்
எண்ணுகாலமேனியிருடருமனையாரோடும்
அண்ணல்பாலம்செய்முந்நூற்றறுபதென்றுரைசெய்வீரர்
நண்ணிருபொழுதென்றேதுநாள்களென்றறிதிவேந்தே.

சண்டவேகம் - யுமன்கொடுமை.

விடுத்திடல்வேண்டும்வேந்தேதேமவருகின்றபோகத்
திடைபட்டிதருமமெல்லாமிருன்படப்பொதுளுங்கானில்
படுப்பவனிசையிற்சென்றுபடுவதேதார்விலங்குபோலும்
அடுப்பருந்துறக்கத்தின்பவவாவினைவிளக்கின்றனால்.

துறக்கத்தின்பம் - சுவர்க்கலோகச்சுகம்.

ஆற்றியவாக்கைவீயுமாயினும்தண்ணின்னு
ஐதாற்றியவிலிங்கமென்றுசொல்லுமத்தனுவீயாதால்
மாற்றருங்கருமமெல்லாமனச்செயலாகலானே
ஏற்றிடுமின்பதுன்பமிலிங்கநற்றனுவுக்காமே.

வீயுமாயினும்-நீங்குமாயினும், வீயாதா-அழியாதா, இலிங்கநற்றது
அமைதனின்மறைந்துநின்றவணிமதிபோலவென்றும்
சுமையுறுதூலமென்னத்தேதாற்றியவுடலினின்றும்

பிராசீன பரிகி அவிர்த்தானன் கதையுரைத்த வத்தியாயம். கௌ

இமையவரானும்வெல்லா திலங்குறுமிலிங்கமென்னச்
சமைவுறுதனுவின்றன்மைசாற்று துங்கேட்டிவேந்தே,

(எச)

அமை - அமாவாசை.

ஐவகைவாயுவீனாந்தாகியபுலன்கன்புந்தி
மைவகையையஞ்சேருமனத்தொடுமருவிலிங்க
மெய்வகைப்பதினேழாகும்விளங்கியதனுவின்கெய்கை
பொய்வகையாகுஞ்சேவன்பொருந்தினன்போலுமாதோ.

(எடு)

தனுவின்கெய்கை - சரீரத்தின்தன்மை.

மனத்தினுக்குற்றசெய்கைசேவினமருவிநிற்றல்
கனத்துறுகதியவ்வானிற்கதிர்மதிக்கணுகல்போலும்
புனத்துறுசலாகையென்னப்பொருந்தியவிலிங்கமவேறோர்
நினைத்துறுமாக்கைபற்றிநீங்கிடுகின்றயாக்கை,

(எசு)

கனம் - மேகம், சலாகை - அட்டை.

ஆதலானாக்கைசேராதறிவொடுபொருந்தவெண்ணின்
கோதுறுமிலிங்கமென்றுகடறுடன்மாய்க்கல்வேண்டும்
ஒதுடல்பொய்யதேனுமுறுமுணர்வின்நீங்கும்
ஏதமின்ஞானம்வந்துற்றிலங்குமநாளின்மாதோ.

(எஎ)

ஏதத்தில் - குற்றமில்லாத.

அயர்தருவேள்வியின்பமழிவுறுமதனைவெஃகல்
புயலுறழ்மேனிரம்பன்பொன்னடிக்கமலம்போற்றி
உயர்வறவுயர்வீட்டின்பம்பெறுதிறன்முணர்ந்தோயென்னப்
பயிலுறுதிவவினல்யாழ்ப்பண்ணவன்போயான்மன்னே.

(எஅ)

வெஃகல் - விரும்பாதை, புயலுறழ்மேனிரம்பன் - திருமால்.

பண்ணவனகலவொன்றும்பற்றிலானுகிச்செங்கட்
கண்ணையுளத்துநாடிக்கபிலனதிருக்கைசார்ந்து
விண்ணவர்வழுத்தும்வண்ணம்விழுத்தவம்பலவுமாற்றி
அண்ணலந்தனிவீட்டின்பமண்மினனரசரேறே.

(எக)

இருக்கை - ஆசிரமம், அண்மினன் - அடைந்தான்.

பெறலருவீடுபெற்றபிராசீனபரிகியென்ன
அறவாசொல்லவிர்த்தானன்னென்றைதினன்னுமமுற்றான்
நிறைபுகழ்ச்சரிதங்கேட்டோர்நினைத்தவைபெறுவரென்ன
விறுறுமயித்திரோயன்ஐ துரற்குவிளம்பினாலால்.

(எஃ)

என்னு - என்று.

பிராசீனபரிகி அவிர்த்தானன் கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௩௭௯.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

நா லா ங் க ந் த ம்.

ஆ ரு வ து

பிரசேதசாக்கியர் பதின்மர் கதையுரைத்த வத்கியாயம்

தரவுக்கொச்சகக்கலிப்பா.

மழலையிளஞ்சுரும்பர்முரன்மலர் துளவோன்றினவழுத்திக்
குழவிமதிபுனைசடையோன்கூறியகாதையைக்கேட்டு
விழைவினொடுமேற்றிசையின்விழுத்தவஞ்செய்ப தின்மர்கதை
மொழிதியெனும்வி துரனுக்குமொழிந்தன்னமித்திமாமகனே.

சுரும்பர்முரல்-வண்டெஞ்சத்திக்கிற, குழவிமதிபுனைசடையோன்-சிவபெருமா

பரவரியதனிவீடுபடர்தருபார்வேந்தனருள்
ஒருபதின்மர்தவம்புரிந்தாரொருபதினாயிரம்பருவம்
அருமணிச்செஞ்சுடர்விரிக்குமநந்தபனாடவிக்கிடந்த
இருநிலமோரடிக்கரந்தவிறையவினமனத்துணர்ந்தே.

அநந்தபனாடவி - ஆதிசேடனது படக்காடு.

(உ)

பாய்புனலிற்றவம்புரியும்பதின்மரெதிர்முதியமுகை
வாய்விரிபைந்துளவமலர்மலைமதுத்துளி தூற்றக்
காய்கதிர்குழங்குன்றிவந்தகருமுகில்போற்கலுழன்மீசை
ஆயிரம்வாய்ப்பாம்பணைஞானாநந்தன்றேன் றுற்றான்.

மதுத்துளி - தேன் துளி, கருமுகில்போல் - கரியமேகல்போல.

உந்திவிரிசெங்கமலத்தூடெழுந்தபொலந்தாது
சுந்தினபோற்பொற்காஞ்சுகிழநகைநிலவுமுக
சந்திரமண்டிலத்தரும்பத்தாமரைக்கணருள்பொழிய
வந்தெதிரோநின்றபழமறைமுதலைநனியியந்தார்.

பழமறைமுதலை - திருமலை.

(ச)

எழுதாதமறைமுடிவிரிநுத்தனிச்சுடர்நமக்கு
விழிகாணவந்தெனவெள்ளநீர்நின்றெழுந்து
தொழுதார்கண்ணீர்மாரிசொரிதரநெஞ்சகமுருகி
அழுதார்மீண்டாநந்தவெள்ளத்தினுழ்ந்தானால்.

மறைமுடிவு - வேதாந்தம், மாரி - மழை.

(ஓ)

குளிர்ப்புறுதெண்ணீரிரிடைக்குளிததாபதயம்பலநாள்
விளைத்தவருட்டண்ணென்னவிழிக்கருணைமாரிசொரிந்
தளித்திடுதும்விழைந்தவரமறையின்களென்னநராத்
துளித்ததுழாய்முகிலுரைப்பத்துதித்தனர்மாதவருரைப்பார்.

நரா - தேன்.

பிரசேதசாக்கியர் பதின்மர் கதையுரைத்த வத்தியாயம். ௧௬௬

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கள்ளுடைந்தொழுதுதன்பூங்கற்பகமெதிர்த்தவண்டு
விள்ளுபூந்தருவெறான்றுவியையுமோகமலச்செங்கண்
வள்ளனிற்காண்டலொன்றெவரெனவணங்கிவாழ்த்தப்
புள்ளரசயர்த்தபெம்மான்புகன்நனன்மகிழ்வுகூர்ந்தே.

வியையுமோ - விரும்புமோ, வரன் - வரம்.

வானகமடவாள்பாரில்வந்தனொருத்திமன்நற்
கானிடைத்தவஞ்செய்கின்நகண்டுமாமுனிவற்புல்லி
நீனிநவிகம்பைவென்றுநெறிந்துநெய்த்திருண்டுவார்ந்து
தேனெடுசெரும்புமுகஞ்செறிசூழனங்கையின்றான்.

சுரும்பு - வண்டு.

(அ)

உழையுழையொதுங்கிநீண்டவோடரித்தடங்கண்வண்டா
மழலைபைந்தேனாச்செவ்வாய்மன்னுதண்டளிராவாய்ந்த
குழைதிகழ்கொடியிறேறான்றுங்கோதையைநெகிழ்ந்துபூந்தேன்
பொழிந்தருநிலைவத்தீன்றான்போகியர்விசம்புபுக்கார்.

உழையுழை - இடந்தோறும், மழலை - குதலைச்சொல், குழை - தளிர்.

(ஆ)

வைத்திநெறியகோதைமாரிடையெனும்பேர்பெற்றுத்
தத்தொளிகிளைக்குந்தண்ணந்தடங்கதிர்மதியங்காப்பக்
கொத்துறுதருக்கட்கெல்லாங்குமோர்பெண்ணென்றாகிப்
புத்தமுதேதாடுதான்றும்பொண்ணென்பொலிகின்றனால்.

நெறிய - நெறித்தலையுடைய, கோதைமார் - கூந்தலையுடைய பெண்கள், பொன்
என் - திருமகள்போல.

(அ)

ததைமலர்செறிந்துதாழ்ந்ததஞ்சினைத்தருக்கடாமே
மதாரிபரந்தவுண்கண்வல்லியைவழங்குவீர்
பதின்மரும்பவளச்செவ்வாய்ப்பாசியையுளவேட்டோர்
புதல்வணியின்றுவேலைப்புலியெலாம்புரக்கல்வேண்டும்.

ததை - நெருங்கின, பாசியையாள் - பசும்பொன்னுலாகிய ஆபரணங்களையணிந்
தவள், வேட்டு - மணம்புரிந்து.

(ஆ)

எண்ணுபத்திலக்கயாண்டலீவேழையோடின்பந்துத்து
மண்ணகம்புரந்துவீமருபுதிர்நீவிரென்னு
அண்ணலம்பசம்புட்பாடினருளினிற்புகன்றுபோகப்
பண்ணவப்பரவிரீங்கிப்பதின்மருகருஞ்சார்ந்தார்.

ரழை - பெண், துய்த்து - அறுபவித்து, பசம்புட்பாகன் - திருமால்.

(அ)

கருங்கடல்வேலிஞாலங்காடுகொண்டிருத்தல்காணப்
பாந்திடுகனலுங்காலும்படைத்தனர்விடுத்தவல்லே

சுரும்புசூழ்மரங்கனெல்லாஞ்சுட்டனர்சுடலுநின்ற
மரஞ்சுடலொழிமினென் றுமலரவன்மறுத்தான்மன் டே.

காணு - பார்த்து, கால் - காற்று, சுரும்பு - வண்டு, மலரவன் - பிரமன்.

அளிக் குலம்பாந்துபாடவரும்பவிழ்வல்லிபுல்லும்
நளிச்சினைத்தருக்கடம்மைநான் முகன்சென்றுநண்ணி
விளைத்தெரியுட்டுகின்றவெந்திறல்வேந்தர்க்கன்பால்
வளர்த்தபொன்கொடியைநீவிர்வழங்குமினென்றுசொற்றான்.

அளிக் குலம் - வண்டுக்கூட்டம், வல்லி - கொடி. (௧௪)

அரக்கிதழ்முளரிமேலானரசர்பானண்ணிருலப்
பரப்பெலாம்புரப்பீர்நீர்ப்தின்மருங்கோடலாகும்
தருக்குலம்வளர்த்ததெய்வத்தாமரைமுகத்தினுளை
விருப்புறமணத்தினொன்னவேட்டனரென்பமன்னா.

அரக்கு - செந்நிறம், முளரி - தாமரை. (௧௫)

கலிவிருத்தம்.

ஐயிருமன்னவராபொந்தளின்
பையினைவென்றகல்பருமவல்லுலாள்
வெய்யபூணிளமுலைவிருப்பிற்புல்லினர்
வையகரிழற்றினர்முலைவெண்குடை.

பாந்தளின்பையினை - பாம்பின்படத்தை, பருமம் - மாதரிடையணிகளினொன்று

கொத்தலர் துளவணிகொண்டல்கூறிய
அத்திறமாதொமெமராராண்டினில்
பத்துநூறுயிரம்பருவம்வேலையின்
தத்துநீர்குழுமித்தாணிதாங்கினர்.

துளவணிகொண்டல் - திருமால், வேலை - கடல்.

மன்னவன்சாக்குடமனுவின்காலத்துப்
பன்னுபல்லுயிரெலாம்படைத்ததக்கன்முன்
உன்னுமுழ்வினயினாலுடலநீத்தனன்
துன்னுசீர்ப்தின்மர்தந்தோன்மலாயினான்.

சாக்குடமனு - சாக்ஷுஷ்மது. (௧௬)

ஈன்றவத்தக்கனையினிதுநோக்கினர்
ஆன்றவிலுவுலகநீயரசசெய்கெனாக்
கான்மபொற்சுடர்முடிகவித்துக்கானகம்
தேன்றருதாரவர்சென்றுமேயினார்.

முடிகவித்து - முடிகூட்டி.

இல்லறஞ்சில்கலியற்றிவைகலால்
தொல்லைநல்லறிவெலாந்தொலையப்பெற்றனம்

பிரசேதசாக்கியர் பதின்மர் கதைபுரைத்த வத்தியாயம். களக

வல்லையின்முத்திசேர்வழியுரைக்கென
நல்லிசைநாரதண்ணிக்கூறுவான்.

வல்லை - விரைவில். (உ1)

கார்முகில்வண்ணனைக்கருதிலார்களை
ஒரிருகால்விலங்கென்னவோதுவார்
கூடும்வாலறிவினரென்றுகோதிலா
நாரதமாமுனிநவிலுமிட்டுமே.

கார்முகில்வண்ணனை - திருமலை, வாலறிவினர் - மெய்யறிவினையுடையவர். (1)

விரிதருதண்புனல்வேறிற்பெய்திடின
மரனெலாந்தழையுமாமானமாய்விலா
முருகுலாந்தண்டுழாய்முதல்வற்போற்றிடின
உரவுநீருலகெலாமுவக்குமென்பவே.

மான - நிகர்க்க, முருகு - வாசனை, உரவுநீர் - கடல். (உஉ)

கந்தம்வான்மிசைக்கவினவொல்லையின்
வந்ததின்மறைவதுபோலமாலுழைச்
சந்தரவுலகெலாந்தோன்றிநின்றபின்
அந்தமுமவனுழையுமென்பவே.

கந்தரம் - மேகம், கவின - அழகாக, ஒல்லை - விரைவு. (உ௩)

வெய்யவன்கதிரினால்வீழந்தண்புனல்
செய்யவன்கதிரினாற்சேருநாசம்போல்
கையுறுமுலகெலாங்கருணைமாலுழை
ஒய்யெனத்தோன்றிப்பின்னென்றுநாசமே.

ஒய்யென - விரைவாக. (உ௪)

பாடுமின்பசந்துழாய்ப்பரமன்பல்புகழ்
சூடுமின்மாயவன்றுயதான்மலர்
நாடுமினாகையாணைநன்கெனப்
பீடுசாராநென்பெயர்ந்துபோயினான்.

பீடு - பெருமை. (உ௫)

பதின்மருமாதவம்புரிந்துவான்
நதிதருமால்பதனன்னினரென
விதானுக்கியும்பின்னவெளிதுநீங்கிய
மதியினிற்சிறந்தவம்மயித்திரோயனே.

வெளிது - அறியாமை. (உ௬)

எனவுயர்சுகமுனியெடுத்தியம்புவான்
வினைமதறடிந்தவவ்விதுரன்வல்லையோய்

நனைகவுட்புழைக்கைமாநகரநண்ணினன்
தனிவனம்புகுத்தினுன்றம்முனையே.

புழைக்கைமாநகரம் - அத்திருபுரம்.

பெரும்புகழ்சேர்பிரசேதசப்பெயர்
பொருந்தியபதின்மர்தம்பொருவின்மாக்கைத
தெரிந்துறமொழிபவர்செவியின்மாந்துவார்
அரும்பெறனலதுகார்த்தடைவர்முத்தியே-

அரும்பெறனலன் - பெறுதற்கரிய இன்பம்.

(உஅ)

ஒன்னலர்வணங்குமுத்தானபாதனும்
மன்னவன்மரபினவழங்கினேனவன்
முன்னவன்மரபினிமொழிவல்கேளொனப்
பன்னினன்முனிவரன்பார்த்திபற்கோ.

ஒன்னலர் - பகைவர்.

(உக)

போதினான்முகன்றொழும்புனிதமால்கைத
காதலானிச்சலுங்கருத்துனாமோ
மாதவம்புரிதருமறைவல்லீரெனச்
சூதமாமுனிவரன்சொல்லன்மேயினான்.

போதினான்முகன் - தாமரைப்பூவில் | வீற்றிருக்கிற | பிரமன், நிச்சலும் - நாள்
தோறும்

(உஊ)

பிரசேதசாக்கியர் பதின்மர் கதையுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௪௦௯.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஐந்தாங்கந்தம்.

மு த ல ா வ து.

பிரியவிரதன் மரபுரைத்த வத்தியாயம்.

எழுசீர்க் கழிநெடி லாகிரிய விருத்தம்.

கேட்டிவாளாசமகதியாழ்முனிபாற்கேட்டனன் மன்னிலையறிந்த
வாட்டிமற்பிரியவிரதன்வண்டறைதார்மன்னவர்மணிமுடிவணங்கச்
சேட்டிளம்பரிதியிளவெயில்கிளைக்குந்திருமணிகெடுமுடிபுனைந்து
சூட்டுவாளாவஞ்சுமந்தபார்புரந்துதுழாய்முகில்பதமடைந்தனனல்.

கேட்டி - கட்டபாயாக, மகதியாழ்முனி-நாரதன், சூட்டுவாளாவம்-ஆதிசேடன். (1)

என்னலுமிறைவன்முழுதுணர்சுகன்மனெறிக்கும்வாண்மதிமுகனோக்கித்
தன்னிலையறிந்ததாமவேல்வேந்துதயங்கொளிபொழிமணிச்சுடையைப்
பன்னகஞ்சுமந்தநெடுநிலம்பரித்தபான்மையென்பராவைமண்பரித்தும்
கன்னியந்தளவோனுயர்பதம்யாங்குக்கலந்தவாகழ்மெனக்கரைவான்.

மணிச்சுடையைப்பன்னகம் - ஆதிசேடன், பரித்தல் - சுமத்தல். (2)

குளிறுவெண்டாங்கக்கருங்கடன்முகந்தகொண்டல்வாய்பொழிந்தவெண்முத்
தும், ஒளிறுசெம்மணியுமருவிகொண்டிதங்குமோதைபெற்றொழுமும்மதத்
துக், களிறுகண்படுக்குங்காந்தளஞ்சாரற்கந்தமாதனநெடுங்குன்றம்
வெளிறிலாக்கேள்விமன்னவனடைந்துவிழுத்தவமிழைத்தன்னவிழைந்தே.

குளிறு - ஒலிக்கின்ற, ஒளிறு - பிரகாசிக்கிற, கண்படுக்கும் - நித்திரைசெய்கிற,
வெளிறு - அறியாமை. (3)

வியலிருவிசுமயினிமையவெரிபொன்விமாஸமெண்ணிறத்தனதொடர்ந்து
வயின்வயின்மிடையவியுரொம்பூத்தவானவன்கதிர்மணிவிமானம்
உயர்வெளியளக்கும்பரிதிபல்கோடியுதித்தெனவொள்ளொளிதழைந்து
புயன்முகங்கிழித்துமன்னவன்மவஞ்செய்பொலங்கிரிப்புமத்திறுத்தன்றே.

வயின்வயின் - இடந்தோறும். (4)

கோத்தவெண்டிரையிலவளர்தருபச்சைக்குழவிதன்னெழில்வருமுந்தி
பூத்தசெம்முளரிமலரினோன்வருதல்புரவலன்கண்டெழுத்தினற்றஞ்சி
ஏத்தினனேத்தவாட்டிமற்குரிசிலெண்ணீயருந்தவம்புரிதி
காத்தியாலொருவெண்குடைநிலில்பரப்பிக்கண்ணகன்புலியெனப்பகர்வான்.

வளர்தரு-கண்வளர்கின்ற, பச்சைக்குழவி-பச்சைக்குழந்தை, மலரினோன்-பிரமன்.

எண்ணுகாமமுதற்பகையடக்காரிருப்புகானகத்தேகி

நண்ணினுமாயைவலையினேகூடவார்நவிறுவெம்பகைநலிந்தறிந்தோர்

மண்ணகம்புர்த்துமகவொடுமுகிழ்த்துவைகினுமாயையையருவார்

பண்ணுகருமங்கனுவெனப்பார்த்துப்பார்புரந்தருளெனப்பணித்தான்.

நாமமுதற்பகை-காமமுதலாகிய அனுபகை, அவை - காமம் குரோதம் லோபம்
மோகம் மதம் மூத்தஸம், என்பன. இவற்றை அரிஷ்டவர்க்கம் என்பர் வடநூலார். (5)

ஐந்தாங்கத்தம்.

மோட்டுநிலகமுழுவதும்புத்தமுழுமுதல்பணிக்கவண்மகிழ்கூர்
தூட்டாக்கெறிசெந்தாமரையினையவொண்மலர்க்கரத்தினுற்றந்தை
சூட்டியபசும்பொற்சுடர்முடிபுனைந்துசூட்டாச்சுமந்தபாரோமும்
பாட்டுவண்டியிருமுமலர்த்தெரியற்பனிமதிக்குடைகவித்தளித்தா

பணிக்க - கட்டளையிட, சூட்டா - உச்சிக்கொண்டையையுடைய பாம்பு, (ஆதி
சேடன்.) (எ)

ஒருதனியாழிவெஞ்சுடர்மறைந்தவோர்புறத்திருட்குறும்பெறிவான்
விரைசெலமான்தேர்ப்பரிதியிற்கடாவிமேருவைவலங்கொளத்தடந்தேர்
எரிமணியாழியிருநிலங்கிழித்தவெல்லையேயெழெனக்கிடந்த
பொருதிரையாழியாயமற்றவன்மன்புகழினையெங்ஙனம்புகல்கேன்.

மாள்தேர் - குதிரைகட்டினதேர், கடாவி - செலுத்தி.

(..)

எழுதினமாழியெழுமுறைபுருளுமிடைவெளியேழுதீவென்ன
விழைவொடுதடந்தேர்நடத்துமவ்வேந்தன்விச்சுவக்கருமென்னுரைக்கும்
தழைபுகழ்விதிமுன்னுயிர்த்தநல்லணங்கைத்தழுவியோர்தயங்கெழிற்பெண்ணோ
டமுஞ்செயாக்கினித்திரன்முதலாமையிருபுதல்வரையளித்தான்.

விழைவொடு - விருப்பத்தோடு, உயிர்த்த - படைத்த.

(க)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

ஆரமுனஞ்சான்மவாங்கவர்தம்மின்மூவர்
கூழல்காய்ந்துநின்றகுறிப்பருந்தவத்தராக
ஒரெழுதீவமோரேழ்புதல்வருமுவப்பவீந்தான்
காரொழிமின்னின்னகாய்கதிர்ப்புலவுவேலான்.

தீவம் - தீவு.

(க0)

காவலனுயிர்த்தமாதைக்காவியற்களித்தானன்னை
கோவைவெண்முத்தமூரற்குவிழையணங்கைப்புல்லி
ஆவியந்துகிலாடெய்வயானையின்ருனந்த
மாவகிரெடுங்குணையயாதிமாமணஞ்செய்தானால்.

உயிர்த்த - பெற்ற, காவியற்கு - சுக்கிரனுக்கு, ஆவி - புகை.

(கக)

மத்தவெங்களில்யானைமனுமகன்பின்னும்வேறோர்
புத்தமுதனையமாதைப்புணர்ந்தனன்புணரவன்னுட்
குத்தமன்றமுதன்பாருரைக்கும்ரைவதனிம்மூவர்
வித்தகர்மனுக்களாவோர்விளங்கவந்துதித்தாரன்றே.

புத்தமுது - புதியஅயிர்தம்.

(கஉ)

துதிதருதீவோரேழுந்தொடுகடலேழுமா,
முதுநிலவரம்புகண்டமுதல்வனென்றவரும்போற்றப்
பதினொருபத்தினோடேபடர்ந்துமுகோடியாண்டு
விதிமுறையுலகங்காத்துமேவினம்மீட்டுங்கானம்.

தொடு - தோண்டப்பட்ட.

மேவருந்தவத்தோர்கூறுமெய்ம்மறைகேட்டுநாளும்
பூவையுங்கிளியும்பேசும்பொதும்பர்குழிமயச்சாரற்
நீவியமழலைச்செவ்வாய்ச்சிறுவரைப்பெறுதல்வேண்டி
நாவலந்தீவுகாப்போனற்றவமியற்றினுனால்.

பொதும்பர் - சோலை, தீவியம் - திவ்வியம்.

(௧௪)

அற்றமில்புகழ்சேர்வைவேலாக்கினித்திரனென்றோதும்
வெற்றிநாவலந்தீவாளும்வேந்துசெய்தவமுட்கொண்டான்
பொற்றருநீழல்வாழும்பூருவசித்தியாதி
உற்றரமகளிர் பாடவுவந்துறைமலரின்மேலான்.

மலரின்மேலான் - பிரமன்.

(௧௫)

ஏடவிழ்கமலத்தண்ணலின்சுவையமுதமுறப்
பாடினணின்றசெவ்வாய்ப்பவளவாயணங்கைநோக்கி
நாடினன்றவஞ்செய்கின்றநாவலந்தீவினற்குத்
தோடவிழலங்கன்மலைகூட்டெனவருளினுனால்.

பாடினன் - பாடி (முற்றெச்சம்).

(௧௬)

அன்னமுமயிலும்சோலவரசிளங்குமரர்க்கெல்லாம்
முன்னவனாகிநின்றமூரிவேற்காளைமுன்னர்ப்
பொன்னிணர்வல்லியென்னப்பூருவசித்தியென்பாள்
மின்னெனவமுதமென்னவிண்கிழித்தெய்தலுற்றாள்.

பொன்னிணர்வல்லி - பொற்கொடி.

(௧௭)

அனையுறையரியேறன்னுழகுவீற்றிருந்தமார்பும்
வளைகடலவனிதாங்கிவரையெனப்பிணத்ததோளும்
தனையவிழ்ந்தலருஞ்செய்யதாமரைக்கண்ணுமுண்கண்
களிகொளநோக்கிநெஞ்சங்கலுழ்ந்தனள்வியந்துநின்றாள்.

அனை - 'குகை, பிணத்த - பருத்த.

(௧௮)

மழைகிழித்தெழுந்தமின்போல்வந்தனணின்றமாதின்
குழைகிழித்தொழுங்குண்ணுங்குறுநகைப்பவளவாயும்
இழைகிழித்தெழுந்தகொம்மையினமுலைத்தடமுநோக்கி
அழலுயிர்த்தொளிறும்வேலாஹற்றலனையினுனால்.

வந்தனன் - வந்து, (முற்றெச்சம்) கொம்மை - திரட்சி.

(௧௯)

எந்தெழிற்பிறைவென்சோட்டவிளங்களியானையன்னுள்
கூந்தலம்பிடியினின்றகுறுநகைக்குமுதச்செவ்வாய்
மாந்தளிரன்னமேனிமழைமதர்நெடுங்கட்பேதை
சாந்தணிந்தேத்துகொம்மைத்தடமுலைதழுவினுனால்.

கோட்ட - கொம்பினையுடைய, பிடி - பெண்யானை.

(௨௦)

கொந்தழிற்குருதிவேலான்கொய்ம்மலரகலந்தோய்ந்த
அந்தளிரனையசெவ்வாயணியிழைவயிறுவாய்த்த

நந்தலிச்சிறப்புமேயநாயியேமுதல்வராய
மைந்தரொன்பதின்மர்மாலையும்தியெனவளர்ந்தார்மன்றே.

அகலம் - மார்பு, வயிறுவாய்த்த - பெற்ற.

உரைசெயுநாபிவைவேலுற்றகிம்புருடன்வண்மை
அரிதிகழ்சே துமாலனணியினாவிரதனன்மை
மருவுபத்திராச்சுவன்னேர்வாய்ந்திடுமிரம்மிகன்வெங்
குருதிவேலிரண்மயன்சீர்க்குருவெனுமவர்கன்பேரே.

அரி - ஒளி.

(௨௨.)

மேவலர்க்கடந்தவொன்வேல்வேந்தழனும்த்தோன்றல்
ஒவன்கிறப்புவாய்ந்தவொன்பதுவருடமாக்கி
நாவலந்தீவுதன்னையேமுதலினோர்க்குக்
கோவடுகுருதிவைவேற்குமரர்போகவீந்தான்.

மேவலர் - பகைவர், கடந்த - வென்ற.

(௨.)

நல்கருங்கடல்குழ்கின்றாவலந்தீவென்றோதும்
புவிமிசைமனையாளாய்பூருவசித்தியோடும்
கவினெடுபத்தீனெடுகலந்துகோடியாண்டு
குவைபெறுமின்பந்துய்த்தோன்குறுகினன்வானத்தன்றே,

கவினெடு - அழகோடு.

(௨௩)

அழிவில்சீர்நாயியாகுமொன்பதின்மர்செம்பொன்
எழிறிகழ்மேருவீன்றவினாகைப்பவனச்செவ்வாய்
விழைவுறுமேருத்தேவிமுதலமென்கொடியனோர்
தழையுமொன்பதின்மர்தம்மைத்தனிமணமியற்றினோல்.

விழைவுறு - விருப்பத்தையுண்டாக்குகிற.

ஆற்றல்வேனாபிவேள்வியாற்றலுங்கருணைகூர்ந்து
காற்றெறிகிறைப்புட்பாகன்கருமுகிலென்னத்தோன்ற
மாற்றருநின்போன்மைந்தன்வழங்கெனயாமேவந்து
தோற்றுதுமென்றுவேதத்தோன்முதலருளினோல்.

ஆற்றல் - வலி, புட்பாகன் - திருமால்.

(௨௪)

மடவான்மேருத்தேவிவனமுலைபொருதுவிண்ட
தொடையலங்கோதைதாழ்ந்துதுயல்புரப்பிணந்துவீங்கும்
அடல்கெழுநிணிகோணபிக்காழியந்தடக்கையானே
இடபனென்றுலகமெல்லாமேத்தாற்றத்தூற்றஞ்செய்தான்.

மடவால் - இளமைபொருந்திய, துயல்வர - அசைய, ஆழியந்தடக்கையானே - திருமாலே.

பயந்தநன்மகவென்றோதும்பசந்துழாயிடபனென்போன்
சயந்தியென்றுரைக்குமாதைச்சதமகனளிப்பவேட்டு

பிரியவிரதன் மரபுரைத்தவத்தியாயம்.

களள்

வயந்தருவளஞ்செறிந்தமாலிலமகிழ்ந்துகாப்ப
நயந்துநற்றவஞ்செய்வான்கானண்ணினனாபிமாதோ.

பயந்த - பெற்ற, சதமகன் - இத்திரன், கான் - காடு. (உஅ)

மழைவளஞ்சிறப்பமுந்நீர்மாலிலவளாகங்காத்து
விழைவெறிந்துலகமெல்லாமெய்நெறிபடரும்வண்ணம்
பழமறைமுடிவுகூறும்பாடல்சாலிடபற்காங்கு
துழைபுலன்வாய்ந்தமைந்தர்நூற்றுவர்ந்தோற்றஞ்செய்தார்.

முந்நீர் - கடல், வளாகம் - இடம். (உக)

மருவருந்துறவுபுண்ணெமைந்தரொன்பதின்மர்செல்ல
உரைசெய்வேதியராயெண்பத்தொருதிறற்குமார்செல்லப்
பரதனென்றுலகமேத்தும்பரிதிவேன்மைந்தனேனை
அரசினங்குமார்தம்மோடகனிலம்புரவுபூண்டான்.

புரவு - காத்தற்றொழில். (உஹ)

மன்னியதுறவறங்கன்வழங்கியும்வங்கமாதி
உன்னியதேயத்தூமருணர்விலாப்பெயரேபோலத்
துன்னியுமுலகுளோர்க்குத்தொலைவில்பேர்வீடுசேரும்
நன்னெறிதெரித்துமுத்திநண்ணினனிபன்மாதோ.

தெரித்தும் - தெரிவித்தும். (உக)

புனெகுஸடப்பரதனென்போன்போற்றுதன்பெயரேபெற்றுப்
பனிவரையெல்லையாமிப்பாரகம்பொலியக்காத்துத்
தனியெழில்சேரும்பஞ்சசனியினமுலையிற்புல்லி
வனைகழற்சமதியாதிமைந்தரைவரைப்பெற்றானால்.

புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட, புல்லி - தழுவி. (உஉ)

எவ்வகைக்குலமுஞ்சேவந்தெழிற்றிணியேதான்மைந்தர்
ஐவருமவனிகாப்பவைவரையகத்துள்வென்றேரூன்
கைவரையழைப்பவந்தகாரணற்கன்புபூண்டு
மைவரையருவிச்சாரன்மருவினன்மன்னவென்றான்.

ஐவரை - பஞ்சேந்திரியங்களை, கைவரை - யானை, (கஜேந்திராழ்வான்). (உ.ந.)

பிரியவிரதன் மரபுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—சசஉ.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இரண்டாவது

பரதன் சரித்திர முரைத்தவத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்

வரதன்மாயன்மலரடிக்கன்புசெய்
பரதன்செய்திறம்பன்னுதிநீயென
விரதமேவியவேந்துவினாதலும்
சரதமாதவத்தோனதுசாற்றுமால்.

பன்னுதி - சொல்லக்கடவை.

பந்தர்க்கும்பரதன்பருப்பதத்
தெந்தவண்ணமாலெய்தநினைக்கினும்
அந்தவண்ணமாலாங்குறவன்புசெய்
புந்தியான்புலகன்னுழைப்போயினன்.

பந்தம் - பிறவித்தலை.

புக்குறைந்துபொருவருமாதவம்
மிக்கியற்றிவீடெய்துறவைகுநாள்
தக்கயோகத்தின்மன்மைதகர்வுற
அக்கணுற்றதறைவனென்றே துவான்.

பொருவரு - ஒப்பற்ற.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

கொண்டலிற்பிளிறும்யானைக்கூர்நுதிமருப்பிற்றேன்றி
வண்டொடுசுரும்பர்மூசமன்றலம்பொதிவாய்விண்டு
கண்டனாண்மடற்றேதன்சிற்துங்கண்டகியென்னும்யாற்றுத்
தண்டுகையொழுநுநன்னீராடுவான்நலைச்சென்றானால்.

கொண்டலின் - மேகம்போல, மருப்பின் - கொம்புபோல, மூச - பெ
கண்டல் - தாழை.

நிரையுளையரிமானென்று நிகழ்ச்சளிகளிறுநாடி
உருமெனவுறியார்க்குமொலிசெவிபடுதற்கஞ்சிக்
கருநனிகலங்கியங்கட்கவையடியிளமானின்ற
ஒருபசங்கன்னுநீரோடொழுகியாங்குற்றதன்றே.

நிரை - வரிசை, உளை - புதமயிர், அரிமானி - சிங்கம், சளி - கோவிக்கிற
மென - இடிபோல, கவையடி - பிளவாகிய அடி.

கைம்முகந்தெடுத்துமென்மான்கன்றுயர்கரையினுய்த்து
மெய்ம்முகந்தெளிந்ததூயோன்விரிபுனனெறியினாடி.

நெய்ம்முகங்கமழுஞ்சுலநிழற்படைநக்கன்போல
அம்மறியேந்தியேகியன்பொடுவளர்த்திட்டானால்.

நக்கன் - சிவபிரான், மறி - மான்கன்று.

(௬)

குன்றின்வானருவிலீழ்ந்துகுழித்திடுமறையிலாமான்
கன்றுள்ளிப்பொழிந்ததீம்பால்காதலிற் பருகவுட்டும்
இன்றி துகறிக்குமென்றவெழுந்துதன்கையாற்கொய்து
துன்றியபசியபச்சைத்தோட்டுமெல்லறுகுநீட்டும்.

தீம்பால் - இன்சுவையுள்ளபால், கறிக்கும் - கடிக்கும்.

(௭)

தெறித்தெழுந்தொழுகுதெய்வத்தீம்புனலாற்றுத்தண்ணை
துறைத்தலைக்கிடந்தபச்சைமரகதஞ்சுடர்வமென்மேல்
எறித்தவஞ்சுடரைப்பைம்புல்லென்றுதன்னெருத்தங்கோட்டிக்
கறிப்பநாவனைத்தேனாக்கிக்கதிரிளமுறுவல்காட்டும்.

துறைத்தலை - துறையில், சுடர்வ - ஒளிர்வன.

(௮)

மன்னுபூந்துறையிற்றண்ணீர்மாந்துவான்படருங்காலும்
கொன்னழற்சீற்றப்பேழ்வாய்க்கோட்புலிகவருமென்றோப்
பின்னெழுந்தேகுமலைப்பிறைதுதன்மடந்தைவேட்ட
பொன்னுழைதொடர்ந்துசென்றபுயனிறக்கடவுள்போன்றே.

மாந்துவான் - குடிக்க, என்ன - என்று, பிறைதுதல் மடந்தை - சீதை, பொன்
னுழை - பொன்மான், புயனிறக்கடவுள் - சூரிராமன்.

(௯)

துளிக்கருங்கமஞ்சூற்கொண்டாயில்குளிர்சோலைதாழ்ந்த
நளிச்சினைமறையின்யாங்குநண்ணியதென்றுநேடும்
ஒளிக்கறைமதியிற்றுஞ்சுமோங்கெழிலிளமானென்னப்
பளிக்கறைமுகட்டினேறித்தஞ்சுதல்பரிந்துபார்க்கும்.

கமம் - நிறைவு, சினை - கிளை, நேடும் - தேடுவான்.

(௧0)

பாந்தளஞ்சேக்கையாணப்பரவுபொழுதுநாடும்
வாய்ந்தபூங்கமலக்கையால்வருகவென்றழைக்கும்வந்து
மோந்துதன்மேனிரக்கமுகமலர்மலர்ச்சிகூரும்
எந்தினெனெடுக்கும்புல்லுமெழின்மணித்தோளினேந்தும்.

பாந்தளஞ்சேக்கையாண - திருமலை, எந்தினன் - எந்தி, (முற்றெச்சம்.)

(௧௧)

மின்னுழைமருங்குலார்போல்விழித்திடுமிளமான்கன்று
தன்னுழைவளரமலைத்தண்மதிபுரையுந்தக்கோன்
இன்னவாறொழுகியாவியிறந்திடுபொழுதுமான்மேல்
மன்னியநினைவுதன்னாநுருவாயினால்.

ன்னுழைவளர - தன்னிடத்திலவளராநிற்க.

(௧௨)

தெறிதடைமடமானாகப்பிறந்துமுற்பிறந்தைசேர்ந்த
அறிவுவிட்டகலாதாகவருவியஞ்சாரற்குன்றும்

எறிதிரைநதியுமாடிச்சில்பகலிற்ப்பத்துஞ்சி
மறைபயிலங்கிராவின்வழியினிற்றேன் றலுற்றான்.

பிறந்தை - பிறப்பு.

முற்றுணர்வுடைமையாலேமுனிவரர்களிந்தவாறு
கற்றிலன்செய்யாமுன்னூல்கலைத்திறங்கேட்டிலானால்
பற்றிலன்மனத்திலயாதும்படுபகைநட்போடில்லான்
பெற்றிலன்வருந்தியொன்றும்பேசிலனொழுகினாலால்.

முற்றுணர்வு - சர்வஜ்ஞத்வம், செய்யாமுன்னூல் - வேதம். (கசு)

நங்குலத்துதித்தேதான் நனவில்கிலன்மறைமற்றென்னுத்
திங்களிற்கலைகள்வாய்ந்ததெய்வதக்கிழவரெல்லாம்
தங்களிற்புலம்பிறைந்துதாற்றிளங்கமுகுழந்த
பைங்கழைக்கரும்புவேலிப்பழனரீகாத்தியென்றார்.

பழனம் - வயல்

வினேவினேவின் றிநின்றேன்வேதியர்பணித்தவண்ணம்
நனைவினேபொங்கர்வேலிநளிர்புனற்பழனங்காத்தும்
பனைவனைத்தடக்கைவேழம்படர்வரையருவிச்சாரற்
றினேவினேபுனங்கள்காத்துந்தெள்ளிதினொழுகுநாளின்.

நனை - பூவரும்பு, பொங்கர் - சோலை, வேழம் - யானை, படர் - சஞ்சரிக்கிற. ()

அழங்கதிர்ப்பரிதிவெம்மையரசவீற்றிருக்கும்பாலேக்
கிழத்திகொள்பலிக்குவந்துகிடைத்தனனிவனென்றெண்ணுஉத்
தழைத்தெழுமுவகையாலோர்வேட்டுவத்தலைவன்பற்றி
வழித்தனன்குருதிச்சாந்தமலர்ச்சொடைகுட்டினாலால்.

பரிதிவெம்மை - சூரியவெப்பம், பாலேக்கிழத்தி - காளி, எண்ணுஉ - எண்
குருதிச்சாந்தம் - செஞ்சந்தம்.

இன்னமுதொழுகுமாலையிளம்பிறைசுடிலத்தேந்து
கன்னிமுன்னெய்தக்கன்னிகட்கடைகனலநோக்கி
அன்னவன் நன்னைக்கொல்வானமைந்தவர்சென்னிசுந்த
யின்னுமிழ்ந்திலங்குவாளால்வெய்தினிற்றுணித்துவீழ்த்தாள்.

சுடிலத்து - சடையில், கனல - எரிய, கொல்வான் - கொல்ல, சென்னி -
துணித்து - வெட்டி. (கஅ)

நிறைந்தபெரொளியைநெஞ்சினிற்றீஇயுணர் தூயோன் நன்னை
எறிந்திடவுற்றொள்வாளேறுபட்டிறந்துளாரால்
அறந்தலைமணந்துநின் நவறிவினர்க்கிறுதியெண்ணும்
மறந்தலைமணந்தார்வாழ்தலுண்டுகொண்டிக்குங்காலே.

நிற்றீஇ - நிறுத்தி; வாளேறுபட்டு - வாளாவெறியப்பட்டு, தலைமணந்து
ரனுடையொருவனின்வாறொழுகுநாளொலிரீர்வேவி
)ருநிலவலயங்காக்கும்ரகுணனென்னுமேந்தல்

பாதன் சரித்திர முத்தவத்தியாயம்.

கஅக

மருளறுநூனமெய்தமாமணிச்சிவிகையூர்ந்து
கருணைபாய்கமலச்செங்கட்கபிலன திருக்கைசெல்வான்

உரனுடையொருவன் - பாதன்; நிலவலயம் - பூமண்டலம். (௨௦)

முனிவொலிழைவிலான முழுமக்கள்வலி திற்பற்றிப்
புனைமணிச்சிவிகையாங்குப்பொறுக்கெனப்பொறுத்தலோடும்
இனி தினிற்பொறுத்தியென்னையினைத் திருந்தாய்கொலென்னக்
கனியிதழ்விண்டுசூரக்கட்டுரைகழறலுற்றான்.

முழுமக்கள் - கீழ்மக்கள், பெறுத்தலோடும் - சுமத்தலோடும். (௨௧)

இளைத்தலும்பெருத்தருளும்யாக்கையின்ருணமற்றன்றே
கிளத்திடினுயிர்க்குமுண்டேயென்னலுங்கேட்டவேந்தன்
உளத்தினினைக்கெமய்தியூர் திரின் றிழிந்துவல்லே
அளித்திடல்வேண்டுமென்னவமலனைத்தொழுதுசொல்லான்.

கிளத்திடின - சொல்லின், உண்டே - உண்டோ, ஊர்தி - சிவிகை. (௨௨)

இந்தனத்தழலின்வெம்மையையெந்தவெம்பதலைநூள்
வெந்திடுமரிசிபோலமிடையும்வெவ்விடும்பையாலே
நொந்திடுமாக்கையுற்றதுவலருந்தாபமெல்லாம்
நந்தலிலுயிர்க்குண்டென்றேறநாடுமென்னுள்ளமையா.

இந்தனம் - விறகு, பதலை - பாத்திரம். (௨௩)

ஆரைநீபொறுத்தல்வேண்டுமிறந்திலனளியென்மையல்
வேரெறிந்சுகற்றிமெய்ம்மைவிரித்திடல்வேண்டுமென்ன
மூரல்கொண் முகத்தனாகி முழுவதுமுணர்ந்ததூயோன்
தேரருமறைகளெல்லாந்தெள்ளி திற்பெறிக்கலுற்றான்.

மையல் - மயக்கம், வேரெறிந்து - வேர்களைந்து. (௨௪)

தாளிணைபொறுத்துநின்றதழைத்ததோர்மார்புமார்பு
தோளிணைபொறுத்ததேந்தோளிணைசுடர்ந்துமின்னும்
வாளுடையரசனென்னவருபொருள்பொறுத்தமற்றென்
கோளுறுமீங்கிவெல்லாங்குறிக்கின்மண்ணாகுமன்றே.

தாளிணை - இரண்கொல்கள், கோள் - துன்பம். (௨௫)

கலிவிருத்தம்.

வியப்புறுமனலினல்வெதுப்புநீருறும்
செயிர்ப்பறுவானையத்திச்சுடாதுபோல்
நயப்புறுமனத்தினைநண்ணுதாபத்தி
உயிர்க்கிலையுற்றிந்தவருணருங்காலையே.

தாபத்தி - முத்தாபநெருப்பு. (௨௬)

இரியொடுநெய்செறிவுற்றசெஞ்சுடர்
தருங்கிருதுவுற்றிலங்குமாறுபோல்

விரியும்குணத்தொடுமேவின்மாமனம்
உரைதருபிறவியையொழிப்பதில்லையே.

கிருது - நெய்.

(உஎ)

பன்னுமுற்பிறந்தையிற்பரதனென்னயான்
இந்நிலம்புரந்திடரகற்றியாவும்விட்
டுன்னியதவத்தொடுமொழுநாளினேனார்
கன்னிமானுழைமனங்கலந்திறத்தலான்.

முற்பிறந்தை - முற்பிறப்பு, கன்னிமான் - மான்கன்று.

அவ்வுழையுருவமுமடைந்துவிட்டபின்
இவ்வுருவெடுத்தனனின்னமொன்றினும்
கவ்வையெய்மனங்கதுவாதுநின்றனன்
செவ்வியோப்பவக்கடற்செலவுமாற்றியே.

உழையுருவம் - மானுருவம், கதுவாது - பற்றாது.

(உசு)

சீலமுற்றயார்த்தவர்ச்சேரின்வீடுறும்
மாலையுற்றறிவிலார்மருங்கடைந்திடிண்
வேலையுற்றலைதூரும்பென்னவெம்பவக்
கோலமுற்றிறத்திறந்துழல்குடொழல்.

சீலம் - நல்லொழுக்கம், மாலை - மயக்கத்தை.

(உஊ)

இடையுறுமென்பினைநரம்பினுர்த்திடாப்
புடையுறுமிறைச்சியாற்பொதிந்துபோக்கற
மிடைதருதோலினுவேயப்பட்டதோர்
உடலினையானெனவுரைக்கலொண்ணுமோ.

நரம்பின் - நரம்பினால், ஆர்த்திடா - கட்டி, வேயப்பட்டது - மூடப்பட்டது. ( )

பண்ணுறுகருமத்தார்பவக்கடற்கரை
நண்ணுவனெனையந்திருத்தல்வாழ்
எண்ணுபுலிமிடைந்தியல்வெங்கானகம்
கண்ணிலான்கடக்குதல்கருதல்போலுமே.

மிடைந்து - நெருங்கி.

(உஉ)

காட்டினிற்கலந்துறைவிலங்குகானலை
ஆட்டுதெண்டிரையருநீரதாமென
வேட்டுமொறுபோல்விடயவின்பமே
நாட்டமுற்றறிவிலார்நலிவருள்ளமே.

விலங்கு - மிருகம், கானலை - கானற்சலத்தை, வேட்டு - விரும்பி.

(உ.உ.)

பொன்னினிவிழைந்துழைப்புகுந்துவாடுவார்
மன்னியகுளிரநனிமர்ந்துவோமெனத்

பரதன்சரித்திர முரைத்தவத்தியாயம்.

துன்னுவெங்கானழலங்குவாய்நரி
தன்னுவெங்கனலெனச்சார்தல்போலுமே.

நனி - மிகுதியாக, மாற்றுவோம் - ஒழித்துக்கொள்வோம். (௩௪)

வருஞ்சுரத்தனின்வழிவழுவியேகுழிப்
பொருந்திவெங்கரிவரப்புலம்புவாரென
அரும்பிணிக்குழிவிழுந்தழுந்திக்கூற்றுவன்
விரைந்துகண்ணெத்ருறவெருவுவாரோ.

சுரம் - பாலிலும், கரி - யானை. (௩௫)

பறவைவெம்பசியினிற்பழுத்தகாட்டகத்
துறையுமுள்ளிலவையுற்றுணங்குமாறுபோல்
நெறிதவிருலுத்தர்தநீள்கடைத்தலை
அறிவிலரடைந்தடைந்தழுங்குவார்களால்.

முள்ளிலவை - முள்ளிலவமரத்தை. (௩௬)

திட்டரும்பழமறைச்சென்னிமேலுறச்
சூட்டியமால்பதத்துணைநினைக்கிலார்
வீட்டருமிடரிருள்விரிந்தவெம்பவக்
காட்டினையெங்நனங்கடக்கவல்லரே.

மறைச்சென்னி - வேதமுடி. (௩௭)

கருதுசெயன்னைகாதலியிப்பாருளோர்
பொருவருந்தாநைநற்புதல்வனாகன்
அரசனென்றறையநீயடைதல்போலொரு
பிரமமேமாயையிற்பேர்கள்பெற்றதே.

சேய் - குழந்தை, காதலி - மனைவி. (௩௮)

ஈனுலகிடாறவினிதுகொண்டநீ
யானெனுஞ்செருக்கிஞராகமாதியாம்
கானுறைகரும்புகள்கடிந்துதிங்கற
ஊனமின்னானமாமுலகுங்கோடியால்.

இராகம் - விருப்பு. (௩௯)

என்றனனுரைத்தலுமிறைஞ்சிவேந்தனும்
சென்றனன்பாற்கடற்சேர்ப்பன்பூங்கழல்
மன்றலந்தாமரைமனத்துணுடினன்
வென்றனன்புல்லினைவீடுற்றுனரோ.

பாற்கடற்சேர்ப்பன் - பாற்கடற்றுறைவன், (திருமால்). (௪௦)

ரவைமானிலம்புகழ்பரதன்காதலன்
உரைதருமிடபெனத்தொழுசுலவான்

சொரிமதுமலர்த்தொடைச்சுமதிபெற்றசேய்
தெரிபுகழ்புனைதருதேவதாசித்தே.

பாவை - கடல்.

அன்னவனளித்தசேயடையலார் தினம்
சென்னியின்வணங்குதாட்டேவத்தியும்மனன்
என்னுமம்மன்னவனீன்றமைந்தனும்
பன்னுசீர்சேர்பரமேட்டியென்பவே.

அடையலார் - பகைவர்.

ஆங்கவன்பிரதிகனாகுமைந்தனைத்
தீங்கறவுயர்த்தனன்செப்புமின்னவன்
பூங்கழற்பிரதிகத்தாவைப்பூத்தனன்
ஈங்கிவன்மதலைபூமன்னென்றேத்துவார்.

உயிர்த்தனன் - பெற்றான், ஏத்துவார் - புகழ்வார்.

உரைத்தவம்மன்னவனுத்துத்தனும்
வரைத்தடம்புயனருண்மரபின்வாரிகுழ்
தரைத்தலத்துயிர்கடன்னுயிரென்றெண்ணுபு
நிரைத்ததார்க்கயனெனநிகழ்த்தும்வேந்தனை.

வாரி - கடல், எண்ணுபு - எண்ணி.

யானெனதெனுஞ்செருக்கற்றியாவையும்
தானெனக்கருதியித்தரணிகாத்துயர்
வானவர்மகிழ்தரமகங்களாற்றினன்
ஊனமில்வன்புகழ்யாவேராதுவார்.

செருக்கு - மயக்கம், தரணி - பூமி.

இத்திறம்புரிகயனினிதினீன்றசேய்
சைத்திராதனெனச்சாற்றுமானவேல்
வித்தகனளித்தனன்விளங்குபைங்கதிர்
தத்தெழிற்புணணிசாழ்மராட்டுவே.

மானவேல் - பெருமையுள்ளவேல், வித்தகன் - ஞானி.

அடையலர்வணங்குமவ்வரசனல்கிய
மடலவிழ்பூந்தொடைமர்சிபெற்றனன்
விடலருமன்புடைவிந்துமானெனும்
கடலெனுந்தானையக்கலைவல்லானையே.

அடையலர் - பகைவர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சாற்றியவிந்துமானுன்றந்தனன்மதுவென்போனை
மாற்றரும்புகழ்விரிக்குமதுவினிதளித்ததோன்றல்

வேற்றி நல்படைத்தவீரவிரதனும்வேந்தனன்னேன்
ஏற்றமன்னியுவென்றேருதுமிறைவனியினிதினீன்றான்.

தந்தன் - பெற்றான்.

(சஅ)

உரைகொண்மன்னியுவாம்வேந்தனுயிர்த்தமாண்சிறுவன்வெள்வேல்
மருவியபசுந்தார்வேயும்புவனெனுமன்னன்றேன் நல்
தரைபுகழ்துவட்டாவென்பான்சாற்றுதுவட்டாமைந்தன்
விரசனென்றெவரும்போற்றவிளங்கியவேந்தன்மாதோ.

மாண் - பெருமை.

(சக)

வரமிசுபுதல்வர்ப்பெற்றுமனுமகன்மரபைநாளும்
விரசனென்றுரைக்கும்வேந்தன்விளக்கினன்விளம்புமிந்தப்
பரதனற்காண்கேட்போர்பகருவோர்படர்வார்முத்தி
அரசுவென்றுரைத்தான்மிக்கவருந்தவமுனிவன்மமா.

படர்வார் - செல்லுவார்.

(ரு0)

பரதன் சரித்திர முரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-சகஉ.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

மு ன் று வ து.

நாவலந்தீவின்வளனுரைத்தவத்தியாயம்

கலிவிருத்தம்.

ஆழியொன்றுருட்டிவாளாசர்போற்றல
கேழிரும்பொழின்முதலேழிரண்டையும்
குழிவெங்கனிநனென்சொன்மியாவென
வாழும்நவமுனிவழங்குவானரோ.

ஆழியொன்றுருட்டி - ஒற்றைச்சக்கராஞ்செலுத்தி, பொழில் - உலகம், குழி-முக
படாம், சொன்மியா - சொல்லும்.

(க)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

குடகன்முதலாக்குணகடல்காறுங்குலவுமோரிலக்கம்யோசனையா
வடகடன்முதலாத்தென் கடல்வரையும்வகுக்குமவ்விலக்கம்யோசனையாக்
கடல்புடைசூழும்வட்டமாயொள்பான்கண்டமலமென்பொகுட்டின்
- - - - - நறமேருவெனும்வரையுண்டத்தாய்நாவலந்தீவுவாய்த்திடுமே.

குடகன் - சூடகமலை, குணகடல் - சீழ்கடல், ஒன்பான்கண்டம் - நவகண்டம்,
யொகுட்டு - கர்ணிகை.

(உ)

பொன்னெடுவரையின்றெற்கிடைவிட்டுப்பொலிதருநிடதவெற்பிலகும்
மின்னெழிலேமகூடவெற்பிமயமெனும்வரைமூன்றுமாலிகைபோல்
பன்னியமெல்கீழ்கடலுறநீண்டுபகர்வரையொன்றினுக்கொன்று
மன்னியநீளம்வரவாக்குறைந்துவருடநல்வரம்பெனப்படுமால்.

மாலிகை - மாலை.

சாற்றியமேருவரையினில்வடக்கட்டயங்குறுநீலமொண்சுவேதம்
போற்றுறுசிருங்கமென்னுமோர்வெற்பும்புகலிருட்கடலுறநீண்டு
தோற்றியநீளமொன்றினுக்கொன்றுசொன்முறைகுறைந்துறுமிருமூன்
ருற்றல்சேர்வரையும்யோசனையிரண்டாமாயிரமுயர்ந்தகன்றிடுமே.

வடக்கண் - வடதிசையில், இருட்டல் - பெரும்புறக்கடல்.

மேருவின்கீழ்ப்பான்மாலியவானுமேற்றிசைகந்தமாதனமும்
சேருமுப்பானுலாயிரமெனவேதிகமும்யோசனைகடென்வடக்கா
ஏரொடுநீண்டுநிடதநீலத்தையினிதுறமுட்டியேகிடக்கும்
ஒரிருவரையும்யோசனையிரண்டாமாயிரமுயர்ந்தகன்றிடுமால்.

முப்பானால் - முப்பத்துநான்கு, இருவரையும் - இரண்டுமலைகளும்.

(௫)

நீலநீண்டதமாலியவான்முன்னிகழ்க்குநற்கந்தமாதனமாம்
நாலெனும்வரைக்குமுட்படநீரவிநவில்வடவரையினுற்றிகைக்கும்
கோலமாரொவ்வோர்திசையினுக்கொன்பானுயிரங்கடலும்யோசனையாய்
எலும்வ்வரைக்குமுந் திலங்கிளாவிதமெனும்பெயர்வருடமொன்றுறுமே.

நீலம் - நீலகிரி, நவில் - சொல்லப்பட்ட.

பொன்னிறமாயகந்தமாதனமாப்புகல்வரைதனக்குமேற்காகிப்
பன்னுமேல்கடற்குக்கீழ்த்திசையாகிப்பளகறுநீலமால்வரைக்கு
மன்னியதெனதுநிடதமால்வரைக்குமருவியவடாதெனலாகித்
துன்னியகேதுமாலமென்றெவருஞ்சொலத்தருவருடம்வாய்த்திடுமே.

பளகு - குற்றம்.

(௭)

பகர்வுறுகேதுமாலமாவருடம்பளகறக்கிழக்குமேற்காக
அகலுமுப்பானுலாயிரமென்னவறைதருயோசனையைதாத்
திகமுமுப்பானுலாயிரமென்னச்செப்பும்யோசனைகடென்வடக்காத்
தகைபெறநூன்றும்விளங்குமென்றுரைப்பர்சாற்றுநன்னூற்பொருடெரிப்பார்.

ஐதா - அழகாக, தகைபெற - லுழகாக.

(௮)

கூறுமாலியவான்வரைக்குநேர்க்கிழக்காக்குண்கடறனக்குமேற்காகி
வீறுயர்நீலவரைக்குந்நெற்காவிளங்கியநிடதத்தின்வடக்கா
ஈறிலாவளஞ்சேர்கேதுமாலம்போலிசைக்குமளவினதாகிப்
பாறுசேர்வேலாய்பரக்குமவ்வுருடம்பத்திராச்சுவமெனப்படுமே.

மேக்கு - மேற்கு, பாறு - பருந்து.

நாவலந்தீவின்வள னுரைத்தவத்தியாயம்.

கஅள்

புண னுயர்நீலவரைக்குநல்வடக்குவினங்கியசுவேதமால்வரைக்கு
புண னுதெற்கொன்பா னுயிரமென்னவின் றிடும்யோசனையகன்றே
புண னுமேல்கீழ்ப்பரவையீர்நீண்டங்கியங்குமவ்வருடத்தையெவரும்
புண்ணியம்புரிந்தோர்பொருந்திரம்மிகமாப்புக லுவிரினிதெடுத்தன்றே.

பரவை - கடல்.

(க0)

சிகரிலாச்சுவேதவரைக்குநேர்வடக்காநிகழ்த்தியசிருங்கத்தின்றெற்காத்
சுரைபெறுமொன்பா னுயிரமென்னச்சாற்றியயோசனையகன்று
புக லுமேல்கீழ்ப்பாற்புணரீநீண்டங்கட்பொருந்துறும்புகழ்வருடத்தை
இகலிலாவளஞ்சேரிசுரணமயவருடமெனப்பெயரியம்புவரன்றே.

புணரி - கடல்.

(கக)

பா னுயர்சிருங்கவரைக்குநேர்வடக்காவாரி திக்கிசைத்திடுதெற்காத்
பு னுடைப்பிறையின்வடிவமதொத்துக்கூறிருட்கட லுறநீண்டங்
பு னமினடுவொன்பான்சுகத்திரமாமோசனையகன்று உவருடம்
தேனியிந்தொடையாயுத்தரகுருவார்தீங்கு வுருடமென்றுரைப்பார்.

வாரிதி - கடல், கூன் - வளைவு, தேன் - வண்டு.

(கஉ)

கெடலருமேருவரைக்கிடைவிட்டுக்கிளரொளிபரந்ததென்றிசைசேர்
விடதவெற்பினுக்குத்தெனாதெனலாகிகழ்த்தியவேமகூடத்தின்
பு டதிசைத்தாகியோசனையொன்பான்மருவியவாயிரமகன்று
கெடலிருகரையும்வரம்பெனநீண்டுகருதரிவருடம்வாய்த்திடுமே.

கெடலரு - அழிவற்ற, நிகழ்த்திய - சொல்லப்பட்ட.

(கங)

சுமகூடத்தின்றென்றிசைத்தாகியிமயத்தின்வடக்கணல்வருடம்
சாமமேபோலக்கட லுறநீண்டுசாற்றரிவருடத்தினகன்று
சாமமுமெழில்சேர்கிம்புருடப்பேர்நண் னுறுமதனதுதெற்குத்
தமலர்த்தொடையாய்பாரதவருடஞ்சிறக்குமாங்கதனியல்புரைப்பாம்.

தாமமேபோல - மாலைபோல.

(கச)

இமையநற்றெற்காயோசனையொன்பானென்னுமாயிரநடுவகன்று
சுமைதருமுவரிமுத்திசைசூழ்த்துலங்கியசிலைவடிவாகி
அமைவுறுமிமயவடதிசைநாண்போலமையவப்பாரதவருடம்
சுமைவுறுகருமபூமியென்றெவகுஞ்சாற்றநன்கிலங்குவதன்றே.

உவரி - கடல்.

(கி)

கலிநிலைத்துறை.

சீரினா லுயர்கதிர்சுழல்வடதிசையெனவே
பாரி னுற்றிசையிடத்துறைபவர்களும்பகர
ஏருலாவிளாவிர்த்தத்தினடுவியைந்திருக்கும்
மேருமால்வரைவியனவிற்பெனவிரிக்கின்.

இற்றென் - இத்தன்மைத்தென்று.

(கசு)

ஈரெண்ணுயிரம்யோசனைபுவியகத்தாழ்ந்தே
ஒருமவ்வுழிமேற்பருத்தும்பர்களாலும்
சேருமென்பதினுயிரம்யோசனைதிகழ்ந்தே
ஆருமுச்சியவ்வுழிநுக்கிரட்டியாயகலும்.

உம்பர்கள் - தேவர்கள்.

(௧௭)

சுற்றுறும்மளவுரைக்குநினடியுறுஞ்சுற்றுக்
குற்றமின்றியாறெட்டெனுமாயிரங்குலவ
உற்றயோசனையுறுமிதனிரட்டியாயொளிரும்
வெற்றிவேல்வவிளங்கியவிரிதலைச்சுற்றே.

குலவ - விளங்க.

(௧௮)

வயங்குமேருவின்கீட்டிசைமைந்தாமலையும்
தயங்குமம்மலைமேலுறைதனிக்கொடியெனவே
பயங்கொண்மாவென்பகர்தருபராரைமாமானும்
நயங்கொணந்தனவனமுநன்பாலெனுமடுவும்.

வயங்கும் - தயங்கும் - விளங்குகிற.

(௧௯)

விளங்குமேருவின்மேன்றிசைமேருமந்தாமும்
கிளர்ந்ததீவுதன்வண்ணையரேபெறக்கெழுமி
வளங்கொணவலுஞ்சயித்திராதமெனும்வனமும்
துளங்குநீடிலைதுவெனச்சொலப்படுஞ்சுனையும்.

கெழுமி - பொருத்தி.

(௨௦)

சொன்னமேருவின்மேற்றிசைசுபாரிசமலையும்
அன்னவெற்பின்மேலமர்தருமலர்ச்சினைக்கடம்பும்
மன்னுநல்வளஞ்சேர்வயிப்பிரசமாவனமும்
கன்னலின்சுவைச்சாறுநேர்க்கடிகழ்ச்சுனையும்.

கினை - கிளை, கன்னலின்சுவை - கரும்பின்சுவை.

(௨௧)

வனைபொலங்கிரிவடக்கினிற்குமுதமென்வரையும்
பனிவரும்பலபலந்தருபணைப்பழுமரனும்
கனிபடுத்திருச்சருவதோபத்திரக்காவும்
புனிதநீர்நிறைவாவியும்பொருந்தியங்கிருக்கும்.

கிரி - பொன்மலை, பலம் - கனி.

(௨௨)

உரைத்தநாற்றிசைமலைகளுமேருவென்றுரைக்கும்
வரைக்குவீறுசேருன்றுகால்போன்றுவானவரும்
அருத்திகூரிளாவிரத்தினமர்ந்திடுமுயரம்
பொருத்துமோர்பதினுயிரம்யோசனைபுகலி.

அருத்தி - ஆசை, கூர் - மிகுந்த.

நாவலந்தீவின்வள னுரைத்தவத்தியாயம்.

கஅக

நாற்றிசைக்க னுநவின் நவம்மலைகளினண் னும்
ஆற்றல்சேருநான்மரங்களுமாயிரத்தொருநூ
தேற்றயோசனையுயர்ந்து நூறேசனையென்னத்
தோற்றுசீர்விடபங்களுஞ்சூழ்வுறத்தோன்றும்.

தோற்று - காணப்படுகிற.

(௨௪)

காந்துபன்மணிமந்தரமலையின்மாங்கனிகள்
வேந்தவெற்புறைகுவடெனவீழ்பழச்சாறங்
கேந்துவார்திணைச்சோணிதயாறெனவொழுகும்
மாந்துவோருயிர்ப்பையிரண்டோசனைமணப்ப.

காந்து - ஒளிசெய்கிற, மாந்துவோர் - குடிப்பவர்.

(௨௫)

பட்டமார்தருமாகரியளவெனப்பருத்துக்
கொட்டைதுண்ணியநாவலின்கொழுங்கனிச்சாறு
பெட்டசம்புமாந்தியெனவலங்கொடுபெருகி
உட்டெளிந்துபொன்மேருவைச்சலாயினிதோடும்.

பட்டம் - முகபடாம், மாகரி - பெரியயானை, சலாய் - சூழ்ந்து.

(௨௬)

அதிரும்புனலருந்தினரருங்கரையசம்பு
ததையும்வெங்க திர்காற்றுறவுலர்ந்துந்சாம்பு
நதமெனும்பொனாங்க தினணிபுனைநலத்தோர்
இதமில்வெம்பினிநா திரையற்றினிதிருப்பார்.

புதமில் - இன்பமில்லாத.

(௨௭)

திகழுமேருவின்மேற்கிளாவிரதத்திற்சேர்ந்த
தகைசெய்நீர்கடம்புறம்புழைசார்ந்ததண்டேறல்
அகலுமாறெனவழிந்திடுமாங்கருந்தினர்கள்
பகருயிர்ப்புநூறேசனையிடம்பரிமளிப்பார்.

தேறல் - தேன், தகை - அழகு.

(௨௮)

வழங்குமேருவின்வட திசைவழுத்திடுவடத்தின்
பழங்கொணீள்பெரும்பண்தொறும்பாறயிர்மதுநெய்
மொழிந்தபூண்டிகில்சயனமேமுதலியகொளற்குத்
தழங்குவார்தியாயாறெனச்சார்ந்திழிந்திடுமால்.

வடத்தின் - ஆலமரத்தின், பணை - கிளை, தழங்கு - சத்திக்கிற.

௨௯)

புலங்கொள்சங்கம்வைகங்கதம்பொருந்தியநாகம்
நலங்கொணுரதமுதலியநல்வரைக்குலங்கள்
துலங்குமேருவின்சுற்றி லுங்கழுமுமாற்றுக்கடர்ந்
திலங்குநற்பொருட்டருகுழ்கேசரமெனவே.

கழுமும் - பொருந்தும், துகள் - குற்றம், கேசரம் - பூந்தாது.

(௩௦)

தேவகூட்டமேமுதலியவெண்வணாதிக்கும்
தாவிலோர் திசைக்கிரண்டிரண்டாகவேசார்ந்து
பூவின்மேவியமேருவினற்றிசைப்பொருந்தும்
பாவகன்றனைத்தருப்பைசூழ்ந்திடும்பரிசெனவே.

எண்வரை - அஷ்டகுலபர்வதங்கள். பாவகன் - அக்கினிதேவன்.

(148)

தண்ணருங்கமலத்துறைதலைவனுள்விரும்பும்
எண்ணரும்புகழ்மாயனுமீசனுமிருப்பக்
கண்ணகன்றிருக்கடிநகரிரண்டெழில்கலந்து
விண்ணுயர்ந்தவம்மேருவின்முகட்டின்மீவிளங்கும்.

கமலத்துறைதலைவன் - பிரமன், மீ - மேல்.

(149)

உச்சியிற்பதினாயிரம்யோசனையுடைத்தாய்
வச்சிரப்படைவாசவன்முதற்றிசைப்பாலர்
இச்சைகூர்ந்துறையென்பதிசூழவாங்கிருக்கும்
முச்சகந்தருமுளரிமேன்முதலுறைநகரம்.

முச்சகந்தரும் - மூவுலகங்களையும் படைக்கிற, முளரிமேல்முதல் - தாமரைமல
ரின்மேலுறைகின்ற முதற்பொருள்.

(150)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரியவிருத்தம்.

பாயகடனிலமளந்தபசம்புயனீன்விசம்புருவவெடுத்தபொற்றான்
சேயுயருழ்தண்டமுகடுடையப்பரந்தலைக்குந்தெய்வநன்னீர்
ஆயிரமாயிரம்பருவஞ்சென்றொழியவதிர்ந்தொழுகியலரின்மேலான்
மேயப்பொலங்கிரிகரின்மிசைவீழ்ந்துநாற்றிசையும்விரியுமாதோ.

பாய - பரவிய, பசம்புயல் - திருமால், அலரின்மேலான் - பிரமன்.

சுடர்செய்நவமணிமுடிகொடுருவன்முதலோர்புகழ்த்துனைவினைய்தி
வடவலையின்மிசைக்கழுமிவந்தொழுகுமாநதிசக்குசையென்றோதக்
கெடலருஞ்சீர்வாய்ந்துறையுங்கேதுமாலத்தினிதுகெழுமிமுத்தீன்
குடவளைகண்மிகமுரலுங்குடகடலீனீரோடும்போய்க்குடமென்றே.

துனைவின் - விரைவாக, கழுமி - பொருந்தி, குடவளை - குடம்போலும்சங்கு,
முரலும் - சத்திக்கிற.

(151)

விரிகதிர்சேர்பொலங்குடுமிமேருவில்வந்தப்புறம்போய்விளங்குநீலம்
சொரிகிரணநவமணிகேர்சுவேதமருஞ்சிருங்கமெனச்சொல்லுநல்ல
பருமுலாகைண்டொழுகிப்பத்தினாயென்பேர்படைத்தபழுதில்கங்கை
குருவருடந்தனைமேவிக்கோதிட்வடகடல்கிழித்துக்குலவுமன்றே.

பொலங்குடுமி - பொற்கிராம், கிண்டு - கிழித்து.

மீதுயர்விண்ணவார்நாட்டின் விரைகமழுங்கற்பகத்தின்விரங்குசெம்பொன்
போதினொடுவடவலையிற்போந்திழிந்துமாலியவான்பொருப்பைக்கிண்டு.

சோதிநவமணிவான் நித்தலங்குபத்திராச்சுவத்தைத் துன்னுங்கங்கை
சீதையெனும்பெயரின தாய்ச்சிறந்தகுணகடலொழுதித்திகழுநீர்த்தால்.

விரை - வாசனை, போதினொடு - மலர்களைநீ, வரன்றி - வாரி, (௩௭)

கொன்னொழுநேமிமுகில்குரைகழற்பூந்துளவொடுபொற்குன்றின்வீழ்ந்து
பொன்னொழுநிடதவரைபுகலேமகூடவரையிமயமென் னும்
மின்னொழுமணிவரைகீண்டலகநந்தையெனும்பெயரின்மேவுங்கங்கை
தென்னொழுபுராதகண்டஞ்சேர்ந்து திகழ்தென்கடல்போய்ச்சிறக்குமன்றே.

கொன் - அச்சம், நேமிமுகில் - திருமால். (௩௮)

கலிநிலத்துறை.

சாற்றுங்கங்கையெனத்திடைநினக்கினுந்தனிப்போர்
போற்றிநின் றுழிப்பராயினுங்காணி னும்பொருந்தி
ஏற்றமாயவநீரிடைமூழ்கினுமியையும்
பேற்றையார்குணிப்பாரவர்முத்தியேபெறுவார்.

நின்றுழி - நின்றவிடத்தில், பராயினும் - துதித்தாலும். (௩௯)

கங்கையாற்றிடைத்தங்குலப்பிதிர்களைக்கருதி
அங்கையாற்றருப்பணமுவந்தொருமுறையாற்றின்
பங்கமாநகத்துமுற்படினும்க்குலத்தோர்
செங்கண்மால்பதஞ்சேர்குவரென்னுதறிண்ணம்

ஆற்றின் - செய்தால், திண்ணம் - நிச்சயம். (௪௦)

நீக்குகின்ற நல்லறத்தினராய்ப்பழிநிரப்பும்
தீக்கொடுத்தொழில்செய்ஞ்ஞருமிறத்திடிற்சிறிதா
ஆக்கையென்பொருவகையினல்வருகங்கையடையின்
ஊக்கமுற்றவரும்பாத்தமுலகுக்குறைவார்.

நீக்குகின்ற நல்லறத்தினர் - பாவிகள், செய்ஞ்ஞரும் - செய்வோரும், ஆக்கையென்பு - உடம்பெலும்பு. (௪௧)

இறந்துளோர்களுங்கங்கையினெ லும்புறினிமையோர்
உறைந்தநாட்டுறைவாரொணினுயிரொழிவதன்முன்
நிறைந்தவன்பொகைகையிற்சென்றுநீராடச்
சிறந்துளோரொணினவர்பெறும்பேற்றையார்தெரிப்பார்.

இமையோர் உறைந்தநாடு - சுவர்க்கலோகம். (௪௨)

உணாசெய்பாரதவருடம்வீட்டொழிந்தநல்லவருடம்
பொருவிலெட்டையும்போகமார்கூமியென்றுணாப்பார்
வருடமெட்டினும்வடிபவராயுவழங்கின்
பருவமோர்பதினியுடம்பனகநப்பல்கும்.

பளகு - சூற்றம். (௪௩)

ஐந்தாங்கத்தம்.

தந்தியாயிம்பத்துறுந்தருக்கினராகிக்
கந்தவார்துழுவியரொடுகலவியற்களித்து
மைந்தனோடொருவனினையெண்ணத்திடப்பெறுவர்
எந்தநாளுமாங்கிரண்டெனுமூழிபோன்றிருக்கும்.

தந்தி - யானை.

(சச)

ஒங்குசீர்பெறுமொன்பதுவருடத்துமுருவோ
டாங்குவாழ்குநர்வழுத்தவானருள்புரிந்துறையும்
தேங்கமழ்ந்ததாள்செப்பிவவனமுலைசமந்து
வாங்குதுண்ணிடைமலர்மகண்மணந்துறைமார்பன்.

மலர்மகள் மணந்துறைமார்பன் - திருமால்.

இலகுமேருவின்குணக்கிளாவிரத்தினெழில்சேர்
அலர்செய்ப்புகுழலரம்பையாளப்பிலர்குழ
மலைமடந்தைசேர்மதியணிசடையினோன்வணங்க
உலகெலாந்தருமுந்தியானந்தனென்றுறைவான்.

அளப்பிலர் - அளவற்றவர்.

(சச)

கமலேமேவுமால்கலையெனுமந்தனைவணங்கி
அமலவீசன்வாழ்வழியாடவாணுகின்
தமரவண்டுறைகருங்குழற்றையலராக
உமைவழங்கியசாபமுண்டுகொக்குதுமினியால்.

மால்கலை - விஷ்ணுவின்மிசம், தமரம் - ஒலி.

இயக்கர்வானவர்முதலியயாவரும்வணங்கி
மயக்கநீக்கியான்வாயெனமகிழ்ந்தருளாரும்
பயக்குமாயவன்பத்திராச்சுவத்தினிலுறைவோன்
அயக்கிரீவனென்றன்பொடுமேத்தவாங்கமர்வான்.

அருள்நாளும் பயக்கும் - நாள்தோறும் அருள்செய்வன்.

(சஅ)

ஏமமார்தருமேந்திவனமுலையெழில்சேர்
தாமவார்துழன்மலர்மகளுவப்பொடுதழுவச்
சேமமார்தருகேதுமாலத்தினிற்றிருமால்
காமதேவனென்றேத்திடக்கருணைசெய்துறைவான்.

ஏமம் - இன்பம்.

(சக)

தேனுலாந்தொடைரம்மிகன்முதலினோர்சேர்ந்து
வானளாவியகடையுகவாரிதிரீரின்
பானிலாமருப்பேந்தினைபாரொனப்பாவ
மீனமாயிரம்மிகவருத்தின்மால்விளங்கும்.

வாரிதி - ரடல்.

முரணுடைச்சராசரங்களினிறைந்துறைமுதலென்
முரணுடைத்திருவிரண்மயன்முதலிஹைருரைப்பத்
திரண்மணிப்பெருவாநிகர்கமடமாய்த்திருமால்
இரண்மயப்பெயரெய்தியவருடம்வீற்றிருப்பான்.

முரண் - வலி, கமடம் - ஆமை.

(௫௧)

பராகமொன்றெனப்பாதலத்தேனெருப்பேந்தி
அராகமேல்கொளவைத்தனையெனப்புலியணங்காங்
கிராகமோடுறைபவரொடுமினிதுவந்தேத்த
வராகமூர்த்தியாயுத்தரகுருவின்மால்வதியும்.

பராகம் - துகள், மருப்பு - கொம்பு, அராகம் - அவா, இராகம் - அன்பு.

(௫௨)

ஒளிகொள்வச்சிரப்படைநிகருகிரவென்றெழியாக்
களிகொணஞ்சொடுகணகன்மாமதலைநின்றேத்தத்
துளவுகுமொல்சொல்லரிவருடத்திற்றுலங்கும்
நளினமாதுசேர்நரசிங்கமாகவீற்றிருக்கும்.

உகிர - நகமுள்ளவனே, கணகன் மாமதலை - பிரகலாதாழ்வான்.

(௫௩)

கேடில்கிம்புருடத்தினிற்கெழுமினரோடும்
ஆடன்மேவனுமானடிவணங்கிடவமர்வான்
வாடுதுண்ணிடைச்சீதையென்பான்மருங்கிருப்ப
நீடுவெஞ்சிலையிராமனென்பெயரொடுநெடியோன்.

ஆடல் - வெற்றி

(௫௪)

வாரதட்கலைவனைதருமாதவர்க்கெழில்வீ
டாதரத்திறமுரைத்தளியீரெனவழுத்து
நாரதற்கருணரன்சொனாராயணனெனுமால்
பாரதப்பெயர்பகர்வருடத்தின்வீற்றிருக்கும்.

அதட்கலை - தோலாடை, வனைதரும் - உடுக்கின்ற, அளியீர் - காத்தருள்வீர்,
வழுத்தும் - துதிக்கிற.

(௫௫)

கங்கைகாவிரிகன்னிதென்பொருகைகாவிரிந்தி
துங்கபத்திரைமுதலியமாநதிதுவன்றி
மங்குல்கண்படுமலயமால்வரைமுதல்வரைகள்
பொங்குபாரதவருடத்தின்மகைமையார்புகல்வார்.

துவன்றி - நெருங்கி, மங்குல் - மேகம், கண்படு - தூங்குகிற, மலயமால்வரை-
பொதியமலை.

(௫௬)

வருணநான்குநான்காச்சிரமத்திறமருவி
அரியபாவத்தினிரயத்துமறத்திறைபலவாம்
பொருவில்விண்ணினுளுனத்தால்வீட்டினும்புகுத்தும்
கருமபூமியிப்பாரதவருடமாங்கழறின.

பாவத்தின் - பாவத்தினால், அறத்தின் - புண்ணியத்தினால், நிரயத்தும் - நாகத்
திலும், வீட்டினும் - மோகூத்திலும், கழறின - சொல்லின்.

(௫௭)

ஐந்தாங்கந்தம்.

புரிபுஞ்சத்துவகருமத்தோர்பொன்னுலகடைவார்
மருவிராசதகருமத்தோர்மானிடராவார்
உரைசெய்தாமதகருமத்தோர்காகங்களுவார்
வீரவுமவ்வினப்பயன்விழையார்களவீடடைவார்.

புரியும் - செய்கின்ற, விழையார்கள் - விரும்பாதவர்கள்.

(கௌ)

ஆற்றுநல்வினைப்பயன்பலவயின் றனரங்காங்
கூற்றிருந்துதேனெழுபொற்றருநிலுறைவோர்
நேற்றமாயவன்செய்யதாணிழலுற்றொய்தின்
தோற்றுவேங்கொலோபாதகண்டத்தெனத்துணிவார்.

அயின்றனர் - அதுபவித்து, தோற்றுவேங்கொலோ - பிறப்போமா.

பொற்புவாய்த்பொன்னாட்டிடைப்புங்கவரிங்கே
கற்பவாயுள்சேர்ந்துறைதலிற்கருதுவீடடைய
நற்பதாம்புயநாடிமாமைமுச்சரிப்ப
அற்பவாயுள்சேர்தாங்குதித்திடலழகென்பார்.

பொற்பு - அழகு, புங்கவர் - தேவர், உறைதலின் - வாழ்தலினும்.

(கௌ)

வாமமுற்றவிர்பாரதவருடம்பவந்துதித்து
நாமமுத்தியினுய்க்குநன்னான்பவந்தடையக்
காமமற்றுமுன்செய்கிலம்வினையெனக்காவார்
போமதித்திழிப்பொன்னுலகெனவறிபுலவோர்.

வாமம் - அழகு, காவார் - சொல்லுவார்.

(கக)

என்றுநாவலத்தீவினல்வளனெடுத்திசைத்தான்
துன்றுமாதவச்சுகமுனிவானெனக்குதன்
மன்றனாண்மலர்த்துளவணிமாயினவழுத்தி
நின்றவேதியருவப்புறவஞ்செவிநிறைத்தான்.

இசைத்தான் - சொல்லினன்.

(கஉ)

நாவலந்தீவின் வளனுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—ருருச.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

நான்காவது
ஏழுதீவொடு கடலினளவுரைத்தவத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்.

வளைவுகாட்டியதீவொடேழ்வாரிசேர்
அளவுகாட்டவாசனுக்காய்பிழித்
துளவுருட்டுத் துளிமுகிலத்தொழும்
தெளிவுபூட்டுத்திருமுனிசெப்புவான்.

ஏழ்வாரி - சப்தசமுத்திரம், பிழி - தேன். (க)

கலிநிலத்துறை.

வெம்புத்தீத்தரைசகர்தொட்டுண்டலின்வேராய்ப்
பம்பிச்சேர்தருமணகம்பாஞ்சசன்னியஞ்சீர்
மொய்ம்புற்றோங்கியவாக்கர்வாழிலங்கையேழுதலாச்
சம்புத்தீவினைச்சாற்றுபலீவுசார்ந்துமரல்.

மொய்ம்பு - வலி. (உ)

இலக்கமயோசனையியையுமித்தீவினையினைத்தாத்
துலக்குசீர்கிலாவளத்ததாவுவர்க்கடல்குழும்
விலக்கிலாவிதற்கிரட்டியாய்விளம்புவர்க்கடலைப்
பிலக்கமாமெனுத்தீவுகுழ்கிடந்திடும்பேசின்,

இனினத்தா - இத்தன்மைத்தாக. (ஈ)

சொன்னதீவினையத் துணையளவையாய்ச்சுழும்
கன்னலீர்ஞ்சுவைற்சாறுசேர்கடலருங்கடலை
மன்னுமயோசனையக்கடற்கிரட்டியாய்வளையும்
பன்னுசீர்வளர்சான்மலித்தீவெண்பபகர்வார்.

கன்னலீர்ஞ்சுவைற்சாறுசேர்கடல் - கருப்பஞ்சாற்றுக்கடல். (ச)

வீறுசேருமத்தீவையவ்வளவையின்மேலி
மாறிலாமதுக்கடல்வனைத்திடமுதுக்கடலைக்
கூறும்யோசனையிரட்டியாய்ச்சுழந்திடுங்குசத்தீ
வூறுநெய்க்கடலாங்கனைத்தாயதையுறுமாவ்.

மதுக்கடல் - தேன்கடல். (இ)

திகழுநெய்ப்பெருங்கடலினைச்செப்பதனிரட்டி
அகலுந்பெருங்கிரவுஞ்சத்தீவுகுழந்தமரும்
குகனெறிந்திடுங்கிரவுஞ்சக்குன்றுநின்றதனல்
பகர்செழும்பெயர்கிரவுஞ்சத்தீவெண்பபடுமே.

திகழும் - விளங்குகிற, அகலும் - அகன்ற. (ஐ)

சேகிலாதற்கிரவுஞ்சமெனப்படுதிவை
ஒகையேசெயும்பாற்கடலுக்குமவ்வளவாய்ச்
சாகத்தீவிதையிரட்டியாய்வளைந்திடுந்தனிப்போர்
மாகமீதுயர்சாகமென்மாத்நிஞன்மணந்தே.

சேகு - குற்றம், ஒகை - சந்தோஷம், மாகம் - ஆகாயம், (எ)

சீதவாரி உயவளைந்திடும்பிலக்கமாத்தீவே
ஆதியாகுமிவ்வைந்தெனூத்தீவினுமார்த்
ஒதுகால்வகைவருணமாயவார்தனியுரைக்கும்
ஏதகீங்குபேர்வேறுவேறியைகுவாரியல்பால்.

சீதவாரி - குளிர்த்தகடல், ஏதம் - குற்றம்.

உந்துறரினேழ்தீவெனவுருற்றினற்குதித்திவ்
வைந்துதீவினுக்காசாராவருக்கெவ்வேழ்
மைந்தர்தோன்றினர்வருத்திடுந்தீவுகனவ்வேழ்
சந்தமார்தருவருடமாய்த்தனித்தனித்தயங்க.

தயங்க - விளங்க, (க)

சொல்லுமவ்வொருதீவினுட்டோன்றிருகடையும்
ஒல்லெனப்படுதிரைக்கடலுறக்குறுக்காகி
மல்லலுற்றவவ்ருடகல்வரம்பெனவழங்க
எல்லிலங்குமேழ்வகைகளேழ்த்தியுடனிருக்கும்.

வரம்பு - எல்லை, எல் - ஒளி, (க0)

பன்னுமைவகைத்தீவுறைபவர்களும்பார்வை
மன்னுகின்றகாரணங்களாய்வந்துதித்தோளியும்
உன்னுபுத்தியுமுரனுமங்கொத்தனராகி
இன்னலின்றியோராயிரம்பருவமுமிருப்பார்.

ஒளியும் - தேஜசும், உரனும் - அறிவும், இன்னல் - துன்பம்.

உரைத்தபேர்பெறுபிலக்கம்மத்தீவினிலுறைவோர்
விரித்தசெங்கதிர்வேந்தனைவணங்குவர்விகுப்பால்
தருக்கிடுனெழிற்சான்மலித்தீவுறைதக்கோர்
நிரைத்ததண்கதிர்த்திங்களைவழுத்தவாநினைந்தே.

செங்கதிர்வேந்தன் - சூரியன், (கஉ)

வானிடுனெக்குறவளர்குசத்தீவினில்வதிவோர்
ஈனகீங்கொளியங்கியின்பதமிறைஞ்சுவரால்
தேனவாம்பொழில்செறிதருகிரவுஞ்சத்தீவோர்
பேனகீர்க்கிறைதாட்டுணைவழுத்துவர்பெட்பால்,

அங்கி - அக்கினிதேவன், பேனம் - துறை, கீர்க்கிறை - வருணன், (கங்)

இயம்பெண்ணன்கெனுமிலக்கம்யோசனையுடனகன்ற
தயங்குபன்மணிச்சாகத்தீவுறைதருதவத்தோர்

வழுதிவொடு கடலினளவுரைத்த வத்தியாயம். க்குள்

வயஞ்செய்கின் நற்பிராணனும்வாயுவிண்ணவனை
நயஞ்செயன்பொடுவணங்குவர்நாடிநாடோறும்.

வாயுவிண்ணவனை - வாயுதேவனை.

(கச)

கலிவிருத்தம்-

சேகிலாதமுனிவருஞ்சித்தரும்
நாகரும்புகழ்நாலெட்டிலக்கமே
ஆகுமோசனையென்னவகன்றெழிற்
சாகத்தீவைத்தயிர்க்கடல்குழுமே.

சேகு - குற்றம்.

(கடு)

சாற்றுகின்றதயிரெனும்வேலையை
ஏற்றவவ்வுளவுக்குமிரட்டியாய்
நாற்றிசைக்கணுஞ்சூழ்ந்துநவையிலோர்
போற்றுபுட்கரத்தீவுபொருந்துமால்,

வேலை - கடல், நவை - குற்றம்.

(கசு)

விழைந்துநான்முகன்மேவுபொற்றாமரை
தழைத்துசார்தலிற்சாற்றுமத்தீவுதான்
மொழிந்தபுட்கரப்பேர்முதலேற்றன
வழங்குமானமலரயனாங்கரோ.

விழைந்து - விரும்பி.

(கசு)

ஏதநீங்கியிலங்குமத்தீவினுக்
காதிமாமனுவானவன்மைந்தனுக்
கோதுசீர்மகவாகியுதித்திடும்
வீதிக்கோத்திரனென்பவன்வேந்தனே.

ஏதம் - குற்றம்.

(கசு)

ஒதுவேந்தனுயிர்த்தரணகன்
தாதகன்னெனச்சாற்றுமிருவர்தம்
கோதினாங்குறிப்பவருடமோ
தீதிலோரிரண்டாகுமத்தீவரோ.

கோது - குற்றம்.

(கசு)

ஈனநீங்குவருடமிரண்டென
ஆனதீவினடுவெயிலாமென
மானதோத்தராமாமலைசூழ்ந்திடும்
பானுமீதுவளைந்துபடரவே.

எயிலாமென - மதிலென்னும்படி, படர - செல்ல.

(உ0)

அறைந்ததீவினையவ்வளவாகியே
நிறைந்துசேருந்தண்ணீர்க்கடல்குழ்ந்திடும்

எறிந்தவார்திரையோதவவ்வாரியைச்
செறிந்துகுழந்திகழ்சம்பொன்னிலம்.

வாரி - கடல்.

பன்னுசேவர்பயிலுறப்பத்தென
மன்னுகோடிமருவியயோசனை
என்னவேயகன்றெங்கணுஞ்சூழ்ந்தவப்
பொன்னின்பூமிக்கப்பாலும்புகலுவாம்.

பன்னு - சொல்லப்பட்ட, பயிலுற - சஞ்சரிக்க.

வில்லினுதலார்புத்தேளீர்விலையாட்டயரும்பொலநிலத்தை
மல்லினுயர்ந்ததடம்புயத்தாய்மருவிவளைத்திப்பார்முதன்மேல்
நல்லவுலகமூன்றினுக்குநவைதீர்புரிசையெனவுயர்ந்து
சொல்லுமுலோகாலோகமலைதுலங்குமெனவேவழங்குவரால்.

பொலநிலம் - பொன்னிலம், நவை - குற்றம், புரிசை - மதில்.

அன்னவரையினுட்படும்பாரதனினைக்கோடுங்குறுக்குப்
பன்னுபஞ்சாசற்கோடிப்பழுதிலாவோசனைப்பரப்பென்
றுன்னியுரைப்பரவ்வரையினொளியில்புறமாமிடமனைத்தும்
மன்னும்பரிதிகதிருலவாவுலகமெனவேவழங்குவரால்.

பரிதிகதிர் - சூரியகிரணம்.

கழைசேர்நேமிவரையதனைக்கருப்போதகமாங்கடல்குழும்
அழிநீரலையாழியைவளைக்குமந்தகாரக்குழாமதனைப்
பழிதீரண்டச்சுவர்பொதியும்பதினாலுமப்பொதிபசும்பொன்
எழில்சேரண்டச்சுவரதனையிலங்குமதனிற்பதினமடங்காய்.

கழை - மூங்கில், நேமிவரை - சக்ரவாளகிரி.

குலவுதெளிநீர்குழமுதைக்குளிர்தண்புனலிற்பதின்மடங்காய்
இலகுமழல்குழந்திருக்குமதையிலங்குமழலிற்பதின்மடங்காய்
நிலையில்வளிகுழந்துளருமதைநிகரில்வளியிற்பதின்மடங்காய்
அலகில்புகழ்சேர்வான்குழமுதனையதற்குப்பதின்மடங்காய்.

அழல் - அக்கினி, வளி - வாயு, வான் - ஆகாயம்.

பொருந்துபுகழ்சேரகங்காரம்பொதியுமதனைப்பதின்மடங்காய்
விரிந்துமகான்குழந்திருக்குமதைவிளம்புமளவுகடந்ததாய்ப்
பரிந்துபரிதிசூழமுதிற்பலவாமண்டம்பதிந்திருக்கும்
திருந்துமலரினமணம்போலத்திருமாலெங்கும்வதிந்திடும்.

அசங்காரம் - அகங்காரத்தாவும், மகான் - மகத்தத்துவம், பரிதி
வதிந்திடும் - வியாபித்திருப்பன்.

கலிநிலத்துறை.

கூனத்தார்கடல்குழமித்தீவொடுங்குறித்த
வனைத்தீவுமற்றுள்ளவுமிசைத்தனமின்னும்

ஐந்தாங்கந்தம்.

மையறுகதிர்க்குழாத்தான்மருவியகிரகத்தோடும்
ஐயமினாக்களுக்கும்ணிகடர்வழங்குமன்றே.

வெய்யோன் - சூரியன், கதிர்க்குழாம் - கிரணக்கூட்டம், நாள்கள் - நான்யின்க

அலகிலாப்புதழ்சால்வெய்யோனாயிரங்கதிர்ப்பிழம்பில்
சிலசிலமேலேநோக்கச்சிலசிலதீழேநோக்கி
நிமிமிசைமழையிலேனெடுமென்பணிமிகவுண்டாக்கி
வலியுறுமெவர்க்குந்தாபம்வழங்குமென்றியம்புவாரே.

கதிர்ப்பிழம்பு - கிரணக்கற்றை, தாபம் - வெப்பம்.

(ஈ)

சித்திரைமதியிலேனெடுசிற்ற்தவைப்பசியாந்திங்கள்
ஒத்திடும்பொழுதிரண்டுமரைபெறுகழிகைபின்னர்
வைத்தவைகாசியாதிமருவியதிங்களைந்தும்
வித்தகபகலிந்தகன்னல்விரிந்திடுநிகழிநருன்றி.

நிசி - இராக்காலம்.

(ஏ)

விருச்சிகமாதிபாகவிளம்பியதிங்களைந்தும்
உரைத்திடுபகலிந்தகன்னலுறுமுறைகுறைந்தேயல்லில்
தரைத்தலந்தோறுஞ்சோதிச்சக்கரத்தடிதான்மெல்லத்
கிருத்தகச்சுழலவாங்குச்சேர்துனிவிரைந்துசெல்லும்.

அல்லில் - இரவில்.

(அ)

படிபுகழ்நாங்கடம்மிற்பகர்த்தசக்கரத்திற்பாதி
இடனெனமருவப்பாதிவலனெனவிருக்குமாற்றால்
வடதிசையயனமென்னவருகுவனம்காமாதி
நடைபெறுமதியோராறினாலம்புகழ்வெய்யோன்

படி - உலகம், வெய்யோன் - சூரியன், வடதிசையயனம் - உத்தராயனம்.

(ஈ)

தென்றிசையயனமென்னச்சேர்குவன்கடகமாதி
ஒன்றியமதியோராறினுறுமுறையுரைக்கும்வெய்யோன்
வன்றிறற்பரிதிமேவமானதோத்தாமென்றேறுது
வென்றிகொண்மலையின்மீதுவிளங்குநாற்பதிநாற்றிக்கில்.

தென்றிசையயனம் - தக்ஷிணயனம்.

(ஈ0)

கீழ்த்திசையமரர்கோமான்கெழுமியதெய்வயானம்
வாழ்த்திடமருவுந்தெற்கினம்நலிவாழ்க்கொண்ணுண்டால்
தாழ்த்தலின்மேற்குமேவந்தமனியத்தகடுபொற்கா
ஊழ்த்தகத்தொளிருந்முலோசனையுரைக்கின்மாதோ.

அமரர்கோமான் - இந்திரன், தெய்வயானம் - தெய்வவிமானம்.

(ஈக)

வடதிசைதனதன்மேலிவளர்வியாவரியென்றேறும்
நெடுநகர்பொருந்துமிந்நளிகழ்த்தியநகர்கடம்மின்

சுடாவனுதிப்பவொன்றிற்சொன்முறைநகரமுன்றும்
படுங்கிடுநென்மாலைபழுதிலாவுச்சியாமால்.

தனதன் - குபேரன்.

(௧௨)

கருதுமுவைந்தென்றே துங்கன்னலிற்செய்வெய்யோன்
ஒருநகரிருந்துமற்றேருநகருநினிரண்டுக்கோடி
விரவுமுப்பானேழ்முக்கால்வினம்பியவிலக்கமான
புரையிலோசனையாந்தூரம்பொருந்துறக்கழியுமன்றே.

முப்பானேழ் - முப்பத்தேழு, புரையில் - குற்றமில்லாத.

(௧௩)

பானுவானவோர்நாளிற்பழுதிலாவொன்பான்கோடி
ஊனமிலாதவெண்ணோற்றிடுமைம்பத்தொன்றே
ஆனசீரிலக்கமென்னவறைத்தயோசனையுஞ்செல்வான்
மானதோத்தரமென்றே துமலமிசைவோந்துமன்றே.

பானுவானவன் - சூரியன்.

(௧௪)

வெய்யவனுதயங்காணும்வீறுயர்நகர்க்குநோ
மையறுதிக்கின்மேவுமாநகர்க்கிருன்செய்மாலை
பையவந்துறுதலாகும்பரிதிதான்மறைவதில்லை
செய்யப்பொன்மேருவென்னுஞ்சிலைநில்பரப்பமாநோ.

வெய்யவன் - சூரியன், பரிதி - சூரியன், மையறு - குற்றமற்ற.

(௧௫)

செப்பியநிசியவெய்யோன்சேர்ந்திடுமொளிசெந்தீயின்
தப்பறவிருக்குஞ்செந்தீச்சார்த்திடுமொளியுமெல்லின்
ஒப்பறுமிரவிதன்னினுறும்பகலொளியுமெல்லில்
அப்புவினிருக்குமப்பினல்லிருன்பகலும்வைக

வெய்யோன் - சூரியன், எல் - பகல், இரவி - சூரியன்.

(௧௬)

அணிசெயுராபிழன்றோராதெனுகேயியீரா
நிணையறுமாரமாகியின்றவாண்டுருவமான
தணிவிலோராழிவேதச்சந்தசோரோழுமேழும்
பணிசெயப்பூண்டபச்சைப்பரிதினகரன்றேற்க்கன்றே.

அணி - அழகு, பச்சைப்பரி - பச்சைக்குதிரை, தினகரன் - சூரியன்.

(௧௭)

பேருறுசெக்கேபோலப்பிறங்குவானோங்குசெம்பொன்
மேருவினுச்சிமீதேதவினங்குவோர்நிலையைக்கோத்துச்
சேருமோர்நிலையோராழிசெறிந்ததோரசினீனம்
ஏருறுதூற்றைமத்தேழுவையெனுமிலக்கமாமே.

ஏர் - அழகு.

(௧௮)

மன்னுமவ்வொற்றையாழிமானதோத்தரத்தின்மேலாய்த்
துன்னியவானின்மீதேசுழன்றுறுஞ்சுடரோன்றேர்க்குப்

பன்னியபாகனென்னும்பழுதிலாவருணனாரும்
அன்னதேரேறிவெய்யோற்கபிமுகமாகச்செல்லும்.

சுடரோன் - சூரியன், அருண் - சூரியன் தேர்ப்பாகன், வெய்யோற்கு - சூரியனுக்கு, அபிமுகமாக - நோமுகமாக. (கக)

ஆதபன்றேரினேறியாயிரங்கதிராயென்றென்
ரோதியங்குட்டமென்னுமளவிற்குமுருவுவாய்ந்த
மேதகுபன்னீரைந்தாயிரரென்றுவிளம்பமேவும்
மாதவமுயன்றவால்கில்லியர்வழுத்துவாரால்.

ஆதபன் - சூரியன், அங்குட்டம் - பெருவிரல்.

தாமரைத்தலிசின்மேலான்றருபுலத்தியனேயாதி
தோமறுமுனிவர்திங்கடொறுமுறைமறையினேத்தி
வாமமார்பரிதித்தேரின்வருகுவார்வடந்தொட்டிப்பார்
ஏமமாமுறையின்மேவியெழிற்கிராமணியர்மாதோ.

தாமரைத்தலிசின்மேலான் - பிரமன், தோம் - குற்றம், வாமம் - அழகு. (உக)

வருகதிர்ப்பரிதித்தேரைவாசகிமுதலினோர்கள்
ஒருமதிக்கொருவராகியுறுமுறைபரிப்பந்தேர்முன்
திரிசுவரக்கரென்பார்செப்புகந்திருவராயோர்
புரையறுமமுதகீதம்புகழ்ந்தனர்பாவாரால்.

பரிதித்தேரை - சூரியரதத்தை, பரிப்பர் - தாங்குவர்.

கலிவிரூத்தம்,

தேனியிர்குழலிளந்திங்கன்வாணுதல்
மேநகைமுதலியவிளங்கரம்பையர்
வானுயர்வடவரைவலங்கொடேகிய
பானுவின்றிருமுனம்பரடியாடுவோர்.

தேன் - வண்டு, இயிர் - ஒலிக்கின்ற. (உஈ)

ஆற்றியரசவ்வருக்கேனாடிவண்
சூறியவெழுவகைக்குழுவினோர்களும்
வீறுயருலகுசீர்மேவநன்முறை
மாறகன்மதிதொறும்வலங்கொள்வார்களால்.

அருக்கன் - சூரியன், மாறுஅகல் - மாறுபாடில்லாத. (உச)

வையகம்படைத்தல்செய்யமலரிலண்ணலும்
பொய்யறுமாயனும்புகன்முக்கண்ணனும்
ஐயசெங்கதிர்களாராயிரந்திகழ்
வெய்யவனுமெனவிளம்புநூல்களே.

மலரிலண்ணல் - பிரமன்.

சூரியமண்டலமுரைத்தவத்தியாயம்.

உ௦௬

என்றலும்வேந்தும்வெழில்கொண்மேருவை
வன்றிறற்சூரியன்வலங்கொள்வானெனின்
ஒன்றியவிராசியினுறுவதெங்கனம்
நன்றுரையெனமுனிநவீற்றுமாலரோ.

வலங்கொள்வானெனின் - வலம்வருவானுயின்.

(உ௬)

சூரியன்வலங்கொடுசுற்றுமென்றது
பேருறுசக்கரம்பெற்றநற்கதி
கூரியவேலவகொண்டதாமவன்
எருறவிடன்வாவிசைப்பக்கேட்டியால்

எருற - அழகாக, இடன்வா - இடம்வா.

(உ௭)

வலன்வாசுருயமகன்வனைந்தசக்கரத்
திலங்கியாங்கிடன்வருமெழும்புபோன்மெனக்
குலவியநற்கதிக்கோள்களேழுமாங்
குலவிராசியிலெதிரும்றுமேவுமே.

சூயமகன் - குலாலன், கோள்கள் - கிரகங்கள்.

(உ௮)

கலிநிலைத்துறை.

வெய்யவன்கவிமாலெனுமூவரும்விதித்த
மையதும்மதியொன்றொருராசியின்வதிவார்
பொய்யிறிக்கணுளிரண்டென்காலென்றிற்பொருத்தும்
செய்யவக்கிரனென்றரையதொன்றிற்சேரும்.

கவி - சக்கிரன், மதி - மாசம், வதிவார் - தங்குவார்.

(உ௯)

மன்னுராசியொவ்வொன்றினின்மருவுமோராண்டு
துன்னுபேரெழிற்பொன்முனஞ்சொல்லியகாரி
உன்னிரண்டரையாண்டுமொன்றரையாண்டு
பன்னுகின்றசீரிராருவுக்கேதுவும்படரும்.

பொன் - வியாழம், காரி - சனி.

(௩௦)

குற்றமற்றசேய்முதலியவைத்தெனுங்கோளும்
கற்றைவெங்கதிர்க்கடவுளையருகுறக்கலக்கின்
பெற்றுதைந்திடுமத்தமனப்பெயர்பேரும்
மற்றையப்பெயரக்கதிரகன்றுநின்மாதே.

சேய் - செவ்வாய்.

(௩௧)

சொன்னவைத்தெனுங்கோள்களுந்துனைவுநற்சமஞ்சீர்
மன்னுமந்தமென்றுரைத்தமுக்கதியொடுமருவும்
பன்னுவக்கிரக்கதியினப்பகர்ந்தவக்கிரத்தை
அன்னசெங்கதிர்க்கருமால்புகாடைத்துமால்.

துனைவு - விரைவு, புகர் - சக்கிரன்.

(௩௨)

குருவுமந்தனுஞ்சேயுமென்றிசைத்தகோண்மூன்றும்
மருவிராசிமுன்னுகியைந்தெனவருமிடத்தின்
பரிதிசென்றுநின்வக்கிரன்சேர்ந்ததைப்பரிதி
உணாசெயொன்பதென்றுறுமிடத்துற்றிடினெழிக்கும்.

பரிதி - சூரியன்.

பன்னுதன்கலைதேய்ந்துறும்வளர்ந்துறும்பக்கம்
என்னிரண்டினிற்பிதிர்களுக்கிராப்பகலாக்கிச்
சொன்னதிங்கடோறும்பிதிர்கணத்தொடுஞ்சரர்க்கும்
உன்னுல்லமுதளிக் குபுமதியுயிரோம்பும்.

அளிக்குபு - அளித்து, (கொடுத்து).

வெள்ளிமாமழைபொழிதரமிகவிளைவிக்கும்
உள்ளுவப்புறினெழிற்புதன்காற்றையுண்டாக்கும்
தள்ளரும்பழிதழைத்திடச்செய்தருஞ்சனிதான்
தெள்ளநான்மறையோர்க்குநன்நல்லனசெய்யும்.

நன்றல்லன - தீமைகள்.

கலி விருத்தம்.

விரியுநீள்கதிர்சேரும்வியாழமாம்
பொருவிலாப்புலவோர்தொழும்புங்கவன்
தெரியுநான்மறையோர்க்கடிருவுற
உணாசெய்வானினுலாவியொளிக்குமே.

பொருவிலா - ஒப்பில்லாத, புங்கவன் - தேவன்.

எனவிசைத்தவிருந்தவனேர்செய
வனைபொலங்கழன்மன்னனைநோக்கியேழ்
கனைகடற்புவிமேற்ககனத்திடை
தனிகிடந்தவுலகினைச்சாற்றுமால்.

இருந்தவன் - பெருந்தவத்தினன், ஏர் - அழகு.

சூரியமண்டல முரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம், - ஈககக.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஆறுவது மேலுலகுடைத்த வத்தியாயம்.

கலிநிலைத்துறை.

பரிதிவானவன்மண்டிலமேற்பகரிலக்கம்
உனாசெயோசனைகடந்தபினுபெதியுறையும்
மருவுமண்டிலமாமிதன்மேல்வயங்குடுசேர்
பொருவின்மண்டிலமத்துணையிடைந்திடப்பொருந்தும்.

உபெதி - சந்திரன்.

உடுவின்மண்டிலமேலிரண்டிலக்கம்யோசனைவிட்
முடனகன்றும்வெள்ளிதன்மண்டிலமிதன்மேல்
அடன்மிகுந்திறலரசவத்துணைகடந்தப்பால்
சுடர்விரிக்குறும்திமகன்மண்டிலந்துலங்கும்.

அடல் - வெற்றி, திறல் - வலி, மதிமகன் - புதன்.

சோமனல்கியபுந்திமண்டிலத்தின்மேற்சொற்ற
நாமயோசனையிரண்டிலக்கமுநடந்தொழிந்தால்
பூமகன்றிகழ்மண்டிலமிதன்மிசைப்பொன்சேர்
வாமமண்டிலமத்துணையிறந்தபின்வயங்கும்.

சோமன் - சந்திரன், வயங்கும் - பிரகாசிக்கும்.

பொன்னின்மண்டிலத்தினுக்குமேற்புகலிரண்டிலக்கம்
மன்னுகின்றயோசனைகடந்திருஞ்சுடர்வயங்கத்
துன்னுமண்டிலஞ்சனியின்மண்டிலமெனச்சொல்வார்
இன்னமண்டிலமேல்வடக்காகவேழ்முனிவர்.

பொன் - குரு.

பொருந்துமண்டிலம்பத்தொடொன்றிலக்கமாப்புகல
விரிந்தயோசனைகடந்தபின்விண்ணிடைவிளங்கும்
இருந்தமண்டிலமேற்பதின்மூன்றெனுமிலக்கம்
வரைந்தயோசனைகடந்தபின்றுருவமண்டிலமே.

விண்ணிடை - ஆகாயத்தில்.

உலவுகின்றவானுடுக்களையொளியெயுங்கிரணன்
நிலவுநற்கிரணங்களைநிலபெற்றிறுவி
அலகிலன்புடைத்துருவனாங்கமர்ந்துறைபதத்தை
இலகுவுண்புகழ்சேர்வின்புதமெனவிசைப்பார்.

நிறுவி - நிறுத்தி, அலகில் - அளவில்லாத.

கிளந்தநற்கிரகங்களேமுதற்கிளர்வான்மேல்
அங்கியாவையும்வாயுபாசத்தினால்வீக்கி

வளங்கொளஞ்சிஞ்சுமாரசக்கரத்தினில்வளைந்து
துளங்குசக்கரச்சிராய்சையுறைகுவன் றுருவன்.

கிளந்த - சொல்லப்பட்ட, கிளர் - விளங்குகிற, வீக்கி - கட்டி.

மன்னுகின்றகுண்டலினிபோல்வளைந்துவால்கீழாய்த்
துன்னுகிஞ்சுமாரத்தவயவந்தொறுஞ்சூழ்ந்து
மின்னுகின்றநாள்விதிமுதல்விண்ணவர்தருமம்
பன்னுகின்றவேழ்முனிவாருறைகுவர்பரிவால்.

அவயவம் - உறுப்பு, விதி - பிரமன்.

(அ)

மாலையேநிகர்த்திடுமெனவயங்கெழிற்றுளவ
மாலையேயணிமார்புடைமாலுருவென்ன
மாலேநீக்கினர்புகழ்சிஞ்சுமாரத்தைவணங்கி
மாலையாம்பொழுதேத்துவார்மருவவாறனே.

மாலே - மேகத்தை, மாலே - மயக்கத்தை, மால் - திருமால், மாலே - மாலேக்கால.

அவனிமேற்றிகழாதவன்மண்டிலத்தளவும்
புவவுலோகமென்றியம்புவர்புகன்மண்டிலமேல்
எவருமேத்துமத்துருவன்வாழ்விற்றபதங்காறும்
கவிஞர்தாஞ்சுவலோகமென்றுரைசெய்வர்கருதின்.

புவவுலோகம் - புவர்லோகம், சுவலோகம் - சுவர்லோகம்.

(க0)

துருவன்வாழ்த்தருபத்தின்மேற்றுக்களறத்துலங்கு
மருவுசீர்மகாலோகமில்வலகின்மேல்வதியும்
பொருவிலாச்சனலோகமங்கதன்மிசைப்பொருந்தும்
தருமயோகியர்சார்ந்துறைதருதவலோகம்.

துகள் - குற்றம், உறைதரு - வாழ்கின்ற.

கண்ணகன்றவிலுலகின்றேற்கவின்செயக்கிளரும்
பண்ணமைந்தசீருலகினின்முச்சகம்படைத்த
தண்ணறுங்கமலத்தவிசுந்தவன்றயங்கும்
எண்ணிறந்தசீர்ச்சத்தியலோகமென்றிசைப்பார்.

கவின் - அழகு, தயங்கும் - விளங்கும்.

என்றுகூறியில்வலகெலாமிறையவர்வழுத்து
மன்றலார்பசந்துளவினாருருவெனவழங்கி
வென்றிவேலவகீழுலகேழையும்விளங்க
நன்றுகூறுதுங்கெனெனச்சுகமுனிநவிறும்.

பசந்துளவினன் - திருமால்.

மேலுலகுணத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௬௩௨.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஏ ழா வ து
கீழலகுரைத்தவத்தியாயம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

அணிதிகழ்வனியின் கீழ்தலநல்விதலநாக
மணிதிகழ்சுதலம்வண்மைமருவியதலாதலந்தான்
இணையறுமகாதலஞ்சீரிலகியரசாதலஞ்சீர்
பணிதிகழ்பாதலம்பர்பகருலகேழுண்டன்றே.

அவனி - பூமி.

(க)

சாற்றியவுலகமேழுந்தயங்குவானென்றுக்கொன்றாங்
கேற்றிடுமயுதமென்றேயியம்பியோசனைகீழ்க் கீழாத்
தோற்றிடுமகலங்கீழ்க் கீழ்ச்சொன்முறையென்கிமேவும்
மாற்றருவளமவ்வானநாட்டினுமல்குமன்றே.

அயுதம் - பதினாயிரம், அஃகி - குறைந்து.

(உ)

தழைவுறுபொழி லும்புள்ளுந்தயங்கியவுறையுமாங்கு
விழைவுறுபகலீதென்றுமேவியவிரவீதென்றும்
மொழிவதவ்வுலருக்கில்லமொய்ப்பெருதிருளைச்சீக்கும்
புழையுறுமெயிற்றுப்பேழ்வாய்ப்புயங்கநன்மணிகளம்மா.

புழை - துவாரம், புயங்கம் - பாம்பு.

(ங)

தேனினமுரலுங்கூந்தற்சிதாரிமழைக்கட்செவ்வாய்ப்
பானலங்கடந்ததிஞ்சொற்பனைமுலைமகளிரோடும்
தானவராக்கர்நாகர்சாற்றுமுவகையுள்ளோரும்
ஊனம்ல்லாதவிவ்வேழுலகினுமுறைவார்மாதோ.

தேனினம் - வண்டின்கூட்டம், முரலும் - சத்திக்கிற, பால்நலம் - பாலின்சுவை.

விரிதலையரவமேவும்விதலத்தினாட்டுக்கீசன்
புரிமுழலுமையாள்கொங்கைபுல்லினன்பொலியுமன்றேனான்
அரியவீரியந்தானாங்கோராடகந்தியாயோடும்
கரையின்மீப்புலார்தசேறுங்காஞ்சனமாகமாதோ.

ஆடகநதி - சுவர்ணநதி.

(ஊ)

மனுமுதலாயினோருமாயினுமாய்வுருநல்
வினையுறுபுகழிடுனெடுவிளங்குமாவலியென்றோதும்
புனைகழன்மேலோனின்னும்புகன்றிடுஞ்சுதலத்தன்னின்
கனைகடற்றுயின்மால்வாயில்காப்பவாங்கிருக்கின்றானால்.

மாயினும் - இறந்தாலும், கனைகடல் - ஒலிக்கின்றகடல்.

(ஈ)

பேசுமாலிருநூற்றைந்தென்பெறுபெருந்தலையாய
வாசுகியாதிநாகர்வதிந்தபாதலத்தின்கீழா

ஒசனைபலபோம்பின்னருற்றொளிபொதுருமாங்குத்
தேசறுசேடனென்போன்சேர்துலகளிப்பான்மன்னே.

வதிர்த - வாழ்கின்ற, பொதுளும் - தழைக்கின்ற. (எ)

வேறு.

ஆயிரம்பருவாய்முழைஞ்சுகொப்புளிக்குமாழம்பிழம்பினுஞ்சேந்து
காயும்வெஞ்சினக்கட்கனலினுங்காலக்கடையினிலுலகங்கன்யாவும்
தியெழக்கனற்றியாவையுமொழியநின்றலாற்சேடனென்றொருபேர்
மேயசெஞ்சுகழைப்பஃறிலையந்தன்மெய்த்தவர்வழுத்தவீற்றிருக்கும்.

அழல்பிழம்பு - தீத்திரள், காலக்கடையினில்-கடைகாலத்தில், கனற்றி-எரித்து.

ஊழிவாயுலகமுழுவதுமுருக்குமுமையவன்கொழுநனயொல்காப்
பாழிவாய்ச்சேடன்செழுமணிச்சூட்டுப்பனாடவிப்பரப்பிடைப்பாவை
ஆழிசூழலகோரணுவெனத்தாங்குமென்னலுமுழுவதுமறைந்தாய்
தாழ்முனரகமெவ்விடத்தனகொல்காற்றெனமறையவன்சாற்றும்.

முருக்கும் - சங்கரிக்கின்ற, ஒல்கா - அழியாத, பனாடவி - பட்டக்காடு. (சு)

சீழிலகுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருந்தம்—சுசக.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

எட்டாவது

நாகவியலுரைத்தவத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்.

துன்பமுற்றறந்துன்னலர்தாழ்தரும்
கொன்பழுத்தநிரயங்குறிக்குறின்
மின்பழுத்தவைவேலவுலகின்சீழ்த்
தென்புலத்திற்செறியுமதென்பவே.

அறந்துன்னலர் - பாவின, தாழ்தரும் - தங்குகின்ற, நிரயம் - நாகம். (க)

பழிபடைத்தபலநாகங்களின்
அழிவிலாத்துயராருமமர்வுற
மொழியுந்தாமிச்சிரமுதலாகநால்
எழுவகைத்திறையாகுநாகமே.

இறையாகுநாகம் - தலைமையாகிய நாகங்கள்.

நெஞ்சம்வைத்துவிதிமுதலாகவே
வஞ்சமற்றபிற்பொருள்வவ்வினோர்

நஞ்சுமொத்தநமன்படர் தள்ளுவோர்
தஞ்சுமற்றதாமிச்சிரஞ்சார் குவார்.

நமன்படர் - யமகிங்கரர்.

(௩)

மைந்தரோடுமனைவியராதியோர்
சிந்தைகூர் துயர்சேர்ந்திடச்செய்தவர்
வெந்துநாப்புனலின் றிமெலியுமா
றந்ததாமிச்சிரத்தையடைவரால்.

நாபுனல் இன்றி - நாவில்நீரில்லாமல்.

(௪)

வாடிமாழ்கவுயிர்கள்வருத்துவோர்
கோடிகாலமுளங்கொடுத்தேயெழ
ஒடியோடிநமன்மருந்துடல்
நாடிமோதரவுவநண்ணுவார்.

வாடிமாழ்க - வருந்தியவங்க.

(௫)

நம்பிஞாபிதாநான்மறையோர்பசு
வெம்பிவாடமிசூந்துயரீட்டுவோர்
தும்பிபோற்கருந்தூ துவர்கும்புந்துறக்
கும்பிபாகநாகங்குடிக்கொள்வார்.

துயர்சுட்டுவோர் - துன்பஞ்செய்வோர்.

(௬)

மறுக்கலாத்தம்மறைநெறிவிட்டுளோர்
வெறுக்கவந்துவிழியெதிர்த்து துவர்
கறுக்கயாக்கையைக்கன்னலின் றுண்டுபோல்
அறுக்கவீழ்வாசிபத்திரவனம்.

மறுக்கலா - விடவொண்ணாத, கன்னல் - கரும்பு.

(௭)

சிந்தியாவபவாதந்தொரித்திரும்
புந்தியிற்றுயர்பூட்டுவெம்புன்மையோர்
அந்தராய்மசகாதிவருத்திட
அந்தகூபவருநாகாழ்வரால்.

சிந்தியா - நினைக்கவொண்ணாத, அபவாதம் - நிந்தை, அந்தர் - ருருடர்.

(௮)

பெருக்குமாழ்ஸைப்பேதையராடவர்
செருக்கினாற்பிறர்காமுறச்சேர்வரோல்
கருக்கயாக்கையைக்காந்தொரிந்துறும்
உருக்குதூண்டமுவுந்நகொன்றுவார்.

ஆடவர் - புருடர், பேதையர் - மாதர், செருக்கினால் - அகங்காரத்தினால்.

(௯)

அரியநற்சவுசாதிகளற்றவர்
விரிமலத்தின்வினங்களறெய்துவார்

தருமசேதுவைத்தள்ளுமறிவிலோர்
மருவுவார்வைதரணியின்மன்னனே.

மலத்தின் - மலத்தினால், அளறு - நாகம்.

பத்தியின்றிப்படிற்றொழுக்கந்நெஞ்சின்
வைத்துநன்மறிமாய்க்குமகத்தினோர்
முத்தியின்றிவாய்முக்கொடுமச்சுறப்
பொத்திமாய்க்கப்புகுவார்நாகமே.

படிற்றொழுக்கம் - வஞ்சகநடை, மறிமாய்க்கும் - ஆட்டைக்கொல்லுகின்ற.

விள்ளரும்பொய்விளம்பிவிருப்பொடு
கள்ளருந்துங்கசுடர்தம்வாய்வயின்
ஒள்ளுழல்வைத்துருக்குசெம்பூற்றிடத்
தள்ளுவெந்நாகத்திடைச்சார்வரால்.

வாய்வயின் - வாயினிடத்தில், ஊற்றிட - வார்த்தக.

(௧௨)

அருந்துமன்னமளித்தியென்றுற்றநல்
விருத்தினோரைவிழிகொடுசுட்டவர்
பருந்துகோடிபறித்துணப்பாவையை
வருந்திமன்னாகத்திடைவாழ்குவார்.

விழிகொடுசுட்டவர் - கடுமையாய்ப்பார்த்தவர்.

(௧௩)

நேயமற்றநெம்பகையாற்சடு
தீயைவைத்துச்செழுமனைதீப்பவர்
காயமுற்றுங்கடித்துக்கணக்கிலா
நாயலைக்குநாகம்புகுவரால்.

நெம்பகை - தீராப்பகை, மனைதீப்பவர் - வீட்டை எரியூட்டுவோர், அலை
வருந்துகின்ற.

நயத்தானனிநெஞ்சுமழிந்துசொல்
நாயத்தார்மடவாரைத்தழுவினோர்
வீயுற்றேமிகுவீரியச்சேற்றினை
மாயத்துதர்மடுக்கவங்குண்பரால்.

வீயுற்று - இறந்து.

(௧௪)

அறுசீர்க்கழிநெடிவாகிரியவிருத்தம்.

மோகமுற்றொருவன்புண்டமுழுமணிகளவிற்கொண்டோர்
ஆகநொந்துயங்கக்கற்போலாங்கனற்றிரளுண்பாரால்
சேகறுமறையோர்வாடத்திமைமிக்கியற்றினோர்தாம்
சூகாமுகமென்றோதுஞ்சுகெடுகெய்துவாரால்

உயங்க - வருந்த, சேகு - குற்றம், சூகாம் - பன்றி.

(௧௫)

நரபலியந்துசெய்தோர்நலிதரவுடலங்கீறிச்
சொரிதருமுதிரமுண்போர்கூழ்தருநாகஞ்சேர்வார்

உரைதருடலையோர்தாமொளிலிசுமதியென்றோதும்
நிரையமேற்றலேகீழாகநெடுமலைநின்றவீழ்வார்.

5லிதர-வருந்த, உதிரம் உண்போர்-ரத்தபானம்செய்வோர், நடலையோர்-பொய்யர்.

தன்னைத்தான்புகழ்வேர்சாராக்கருத்தமநரசஞ்சார்வார்
முன்னம்வெந்துயரத்தன் னான்முனிவொடுமடைந்தோர்தம்மைத்
துன்னிவந்தலைப்போர்மிக்கதுயரொடுபுலம்பிவீழ்வார்
மன்னுமாவருவப்பேர்மருவியநரசமாதோ.

அலைப்போர் - வருத்துவோர்.

(கஅ)

வந்ததோர்முறையிற்றம்பால்வழங்குவான்வேண்டுநர்க்குப்
புந்தியோடுதவார்கீட்போசனநாகிற்போவார்
நைந்திடிவுயிரைப்பார்த்தனாதியானலிவித்தோர்தாம்
தந்தகுகரப்பேருற்றதனிநாகெய்துகிற்பார்.

கீட்போசனம் - புழுஉணவு, பார்த்தன் - பாம்பு.

(கக)

குற்றமொன்றிழைத்திலாரைக்கொணர்ந்துமுன்கோறல்செய்தோர்
வெற்றிசேர்கொடியகூலமிடைகுறுநரசகம்வீழ்வார்
உற்றிடுநிதியின்குப்பையொழியுமென்றுதவாலுத்தர்
அற்றமிலுயர்செய்குசிமுகநரசமுந்துவாரால்.

இழைத்திலாரை - செய்யாதவரை, (கோறல்செய்தோர் - கொன்றவர், அற்றம்
இல் - முடிவற்ற.

(உ0)

புண்ணியம்புரிந்தோர்விண்ணிற்பொருந்தியசேடமாந்த
மண்ணிடைப்பிறத்தல்போலமருவுமிப்பாவஞ்செய்தோர்
என்னுறநரசமெய்தியியைந்தவச்சேடமாந்த
நன்னுறவார்நிலக்கண்யாருநலன்றிதியம்பமாதோ.

சேடம் - மிச்சம், மாந்த - அதுபவிக்க, நிலக்கண் - நிலத்தின்கண்.

(உக)

எண்டிசைநரசமீரோமுலகமென்றிசைத்தவெல்லா
அண்டமவ்வண்டமெல்கீழ்ப்புறத்துள்ளயாவும்
ஒண்டுளவமலன் னாலவுருவமாமுனைக்குங்காலை
வண்டிமிர்தொடையாயிவ்வாறறிகுறினமருவும்வீடே.

ஒண்டுளவமலன் - திருமால்.

(உஉ)

என்றுவாளரசகேட்பவியம்பினன்முனிவனீரும்
வன்றிறலுலகமெல்லாமனத்திடையறிந்துபார்க்கின்
ஒன்றியமாயன் னுயவுருவினையுணர்ந்ததாகும்
நன்றிருந்தவத்தீரென்னநவிற்தினன்குதன்மாதோ.

இருந்தவத்தீர் - பெரியதவத்தினரே.

(உ௩)

நரகவியலுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

அகத்திருவிருத்தம்—௧௪௬௪.

நிந்தாங்கந்தம் முற்றிற்று.

ஃ ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஆ ரு ங் க ந் த ம்.

மு த ல ா வ து

அசாமிளன் கதையுரைத்தவத்தியாயம்.

கலிவிருத்தர்.

பன்னுமோர்பதினென்குலகத்தொடு
கொன்னுலாவுகுணத்தநாகமும்
சொன்னவாறுதுகளறக்கேட்டலும்
மன்னர்தாழ்கழன்மன்னவன்கடலுவான்.

கொன் - அச்சம், துகள் அற - குற்றமற.

செய்யும்வல்வினையாற்சுமிழ்ப்புண்டவர்
வெய்யவாநாகத்திடைவீழ்வுறா
துய்யுமாறுமுளதுகொலென்னலும்
ஐயமோவவறவனறைகுவான்.

சுமிழ்ப்புண்டவர் - கட்டுண்டவர், ஐயம்ஓவ - சந்தேகம்நீங்க.

தீயவாநாகத்திடைச்சேர்பவர்
தூயநான்மலர் தூவியளவிலா
ஆயபேரினென்றாயினுமோதியம்
மாயன்றாள்வணங்காமதிசேகடரே.

நாள்மலர் - புதுப்பூ, தூவி - அர்ச்சித்து.

திமையுற்றவச்செய்வினைநீக்குவான்
வாமமுற்றவருநல்வினையினால்
ஓமமுற்றிவினைபுரிவோரரி
நாமமுற்றிலரேனன்மையுற்றிலார்.

வாமம் - அழகு, நல்வினை - புண்ணியம்.

தாமமார்பதழல்வினையால்வினை
போமிங்கென்றல்பொருந்துவதன்றோ
சேமமார்ந்தவத்தீவினைநீக்கிமால்
நாமகீர்த்தனமேநலஞ்செய்யுமே.

தாமம் - மாலே, தழல்வினையால் - அகநிகாரியத்தினால், சேமம் - இன்பம்
வேறு.

காராய்விசம்பாய்க்கதழ்வளியாய்வெங்கனலாய்
நீராய்நிலனாகினின்றதனிநேமியான்
ஓராயிரநாமத்தொன்றொருநாலோதினர்மற்
றாராயினுமவ்வளறுபடியார்களே.

கார் - மேகம், வளி - காற்று, நேமியான் - சகராயுதத்தையுடைய திருமா

அசாமின் கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

உகந்

கன்னியாகுச்சமெனக்கட்டுகைக்குநீர்வளஞ்சேர்
நன்னகரானுகொருநாணாராயணவெனவே
சொன்னதனற்பாவந்தொலைந்ததுயக்கறுசீர்
பன்னுதுங்கெளன்றேபகரமுனிமேயினனல்.

நன்னகரான் - நல்லநகரத்தையுடையவன், துயக்கு - பந்தம், சீர் - பெருமை,
பன்னுதும் - சொல்வோம். (எ)

வீழுமழலையளிவீழ்ந்துநறையருகிச்
சூழுமுளரித்தொடைதாழ்தடமாற்பன்
ஆழியுலகமசாமிளனென்றுரைப்ப
வாமுமொருவன்மறைநூல்வடித்துணர்வோன்.

மழில அளி - வண்டுக்குஞ்சு, நறைய - தேன், முளரித்தொடை - தாமரைமாலே,
தாழ் - தொங்குகின்ற. (அ)

சுன்றோன்பணிப்பவிறைவழிபாடாற்றுதற்குத்
தேன்றோய்செழுங்கனியுந்தேனொடுபண்வண்டாரற்றும்
கான்றோய்மலருங்கவர்ந்துதனிக்கருவி
வான்றோய்கீடுவளர்காவினின்றெழுந்தான்.

சுன்றோன் - பெற்றவன், வழிபாடு - வழிபடல், அரற்றும் - ஒலிக்கின்ற, காள்
வாசனை. (க)

வேளான்மரயின்மெல்லியலாண்மட்டருந்தி
நாளார்மலர்க்காநறுநிலினிற்சுன்றோன்
நீள்வேல்பொருதுநெறிக்குவளைவென்றவழி
வாளாலெறியக்கலங்கிமதிமாழ்கினனல்.

மட்டு-கள், அருந்தி - குடித்து, மலர்க்கா - பூஞ்சோலை, மதிமாழ்கினன் - அறிவு
மயங்கினன். (க0)

கோதுனெறியான்கோற்றொடிதன்பாலேகும்
பேதைமனத்தைப்பிடிக்கவுறில்லாதெழுவே
தாதையொடுதன்மனையாடனைமறந்தே
காதலெனும்வாரிக்ககாணாதுற்றனனல்.

கோதுவில் - குற்றமில்லாத, பேதைமனம் - அறியாமையுள்ளமனம், தாதை-
தந்தை, வாரி - கடல். (கக)

காந்திமதியிற்செய்ய்பருமுத்தணிந்
தேந்திவளருமிளமுலையாள்செவ்விலம்
மாந்திமயங்கிமலைவுண்டிலல்லொழுக்கம்
நீந்தித்தனதுநிலையினிழிந்தொழிந்தான்.

காந்தி - ஒளி, மதியின் - சந்திரன்போல, கதிர்செய் - ஒளியெய்கின்ற. (கஉ)

சுளமுறுசெயிழைபாற்காதலரொன்பதின்மர்
எழுமறவந்துதிப்பவெண்பத்தெட்டியாண்டெறந்தான்

தேமழலைமென்சொற்சிவனொருவனுக்கு
நாமம்புனைந்தனனொராயனெனவே.

ஏழு - இன்பம் உண்டாக, உதிப்ப - பிறக்க. (கங)

வேராவி திரிவிதிராமெய்தளராவன்னாவி
சோராவிறந்துதொலையுமமையத்தின்
ஓராமறையோனொருகற்றன்காதலனை
நாராயனாவெனவேநாவாலகழ்த்தனனல்.

வேர - வேர்த்து, வி திரிவிதிரா - நடுநடுக்கி, மெய்தளரா - உடல்தளர்ந்து, ஆவி
சோரா - உயிர்சோர்ந்து, அமயத்தில் - சமயத்தில், ஓரா - அறிந்து. (கச)

வேறு.

அழைத்தவனிறக்குமுன்னதிரும்வானெனத்
தெழித்தனர்யமபடர்சென்றுதிப்பட
விழித்தனர்வைதனர்வெய்யவாளுறை
கழித்தனர்வீசினர்காலபாசமே.

தெழித்தனர் - அதட்டினார்கள், யமபடர் - யமகிங்காரர். (கரு)

மறுத்தலைமணக்கலாமதியமாமென
எறிக்கும்வெண்சங்கினரேந்துநேமியர்
நறைத்துழாய்ப்பாஞ்சுடரன்பர்நண்ணினர்
அறுத்தனர்பாசகல்லறமுணர்த்தினார்.

மறு - களங்கம், தலைமணக்கலா - சேராத, மதியம் - சந்திரன், எறிக்கும் - ஒளி
வீசுகின்ற. (கசு)

பத்திசெய்தாயினும்பகைசெய்தாயினும்
வித்தகனொருவன்பேர்விளம்பற்காயினும்
ஒத்துநாராயனாவெனவுரைப்பரேல்
கொத்துவெம்பாதகங்குலைந்துசாம்புமால்

வித்தகன் - ஞானவருவன், கொத்து - கூட்டமாகிய. (கௌ)

மெய்வினைக்குநாலெழுத்துவெங்கொலை
மைவினைப்பாதகமாற்றியங்குநெய்
பெய்வினைமுதலியிராயச்சித்தமாம்
செய்வினைக்குறையெய்தீர்க்குமென்பவே.

அங்கி - நெருப்பு. (கஅ)

முத்தியிற்பொருந்துநாலெழுத்துமுன்னுவோர்ப்
புத்தியினமுக்கினைப்போக்கிப்பொய்யறச்
சுத்தமாம்படிமிகத்துலக்குஞ்சொல்லிய
சித்தமாம்வினைக்குமோர்சிவனாகுமே.

முன்னுவோர் - நினைப்பவர்

தும்மினுமிருமினுந்துயரமிக்குளம்
விம்மினும்வீழினும்வினைசெய்போதினும்
அம்மவிந்நாலெழுத்தறைவரேலவர்
செம்மலர்மால்கழல்சேர்தறிண்ணமே.

செம்மலர் - செந்தாமரைமலர்போன்ற. (உ௦)

ஆதலானிந்தநாலெழுத்தசாமிளன்
ஒதினொருமகவுரைக்குமேதுவாத்
தீதெலாமொழிந்தனன்செப்பினீதுதும்
நாதனேயுரைசெயுநடமினெவென்றார்.

உணாக்கும்வதுவா - அழைத்தல்காரணமாக. (உ௧)

ஆற்றலந்திகிரியானன்பர்வல்லையின்
ஏற்றனர்பாசநீத்தியம்பல்கேட்டலும்
காற்றெனநமன்றமர்கலங்கியோடினார்
கூற்றெனவென்திறங்கூறினாரோ.

ஆற்றலந்திகிரியான் - திருமால்; வல்லையின் . விரைவாக. (உ௨)

மற்றதுகேட்டலுமறவிநோக்கிரீர்
பற்றுதற்குரியனொபகவனும்மொன்
றிற்றிமெமைதியினியம்பினானவன்
உற்றவெந்தீவினையொருங்குபோயதால்.

மறவி - யமன், இற்றிமெஅமைதியின் - இறக்குங்காலத்தில் (உ௩)

திருமறுமார்பனைச்சிந்தைசெய்யுபு
பரவுறுதொண்டரெம்பகவராகுவார்
அரவணையான் கழலடையப்பெற்றிலார்க்
குரியதெம்மாணையென்றுணர்ந்துகொள்ளிரால்.

சிந்தைசெய்யுபு - சிந்தித்து, பகவர் - சுவாமிகள். (உ௪)

பணியினைதுயில்வறுபரமவிந்திரை
கணவசெந்தாமரைக்கண்ணவாகமா
மணிநிறவண்ணவென்பவர்மருங்குநீர்
அணுகன்மினென்றனனறத்தின்வேந்தனே.

பணியினை - சர்ப்பசயனம், இந்திரை - இலக்குமி, ஆகம் - திருமேனி, அறத்
தின்வேந்தன் - யமன். (உ௫)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஆழியானன்பராங்குரைத்தேகவசாமிளன்கங்குழைந்தன்னே
தாழிருங்கூந்தன்மனைவியைமறந்துதாடைசொல்கடந்தனனாகி

ஊழறக்கொடியவினைபுரிந்தேற்குமுதலியதொருபெயரென்னின்
வாழிமாளுமகீர்த்தனமல்லவருகதியில்லெனமதித்தான்.

கொடியவினைபுரிந்தேற்கும் - கொடுந்தொழிலாகியபாவத்தைச்செய்த எனக்
மதித்தான் - மனவுறுதிகொண்டான். (உ)

பெருகுமுன்னன்பான்மாயவன்பெயரேபேசினவன்றிருவுருவே
கருதினன்கங்காத்துவாரமுற்றுறைந்துகருத்தினையொருப்படுத்தக்கி
அருளொடுமுன்னமடைந்தமாலன்பாரங்குறக்கண்டவரோடும்
விரிகதீர்விமானமேறினன்னாளுநந்தமானம்ருங்குவீற்றிருந்தான்-

கருதினன் - நினைத்தான், ஒருப்படுத்து - ஒருமைப்படுத்தி, மான்மருங்கு - சிறு
மாலின்பக்கத்தில். (உஎ)

நெறியினிற் பிழைத்தவசாயினன்றானுநெறியந்தடக்கையானும்
அறிவிலொருகாற்குறலாலுயர்வீட்டைந்தனம்மற்றறிந்து
நறைவிரி துளவப்படலையந்தாரானுமேயுரைசெயப்பெற்றார்
உறுவினைத்துவக்குரீத்துவீட்டைதலுரைப்பதென்னரசுவென்றுரைத்தான்.

நெறியினிற் பிழைத்த - அநநெறியில்தவறின, நறை - தேன், துளவப்படலை-
துளசிமாலை, வினைத்துவக்கு - வினைப்பிணிப்பு. (உஅ)

இயம்புமிக்காதைபொதியிலின்மேயவிருந்தவக்குறுமுனியெமக்கு
நயம்பெறவுரைத்தவாறுநிற்குரைத்தேவிலுவோரீதுகேட்பவர்தாம்
பயந்தருபாவத்தொடர்புவிட்டொழிந்துபரமவீட்டுலகினைப்படர்வார்
வயங்குவாளரசுவெனவழங்கினனாமைசதுக்கமுனிமாதோ.

குறுமுனி - அகத்தியமுனி, நவிலுவோர் - சொல்லுவோர், பாவத்தொடர்பு-பா
சம்பந்தம்.

அசாமினன் கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இரண்டாவது

தக்கன்படைப்புரைத்த வத்தியாயம்.

அண்டரோடவுணர்முதலினர்படைப்பையாசியாமனாவுறைகாலத்
தெண்டகுமுறையீதெனத்தொகைபெறவேயியம்பினையின்னூர்விரித்துப்
பண்டைநான்மறையினியல்புளிப்பகர்சிபளகிலாநற்றவவெனவே
விண்ணொதப்பேர்வேந்துரைக்குதலுமேதகுசுகமுனிவினம்பும்.

அண்டர் - தேவர், மறையினியல்புளி - வேதமுறையினால், பளகு - குற்றம், விண்
ரொதப்பேர்வேந்து - பரீகிந்தரேந்திரன்.

கண்ணுதலரியபழமறையொருங்குசுடறத்தேர்ந்துமுன்வினையின்
மண்ணிடைப்பதின்மரிகவெனவழங்குமாரிடையிடத்துவந்துதித்த

தண்ணுந்தொடைதாழ்த்தக்கனும்வேந்தன் நயநாமிகப்பெறுபாக்கு
விண்ணவர்புகழும்விந்தியமலையின்வீறுயர்சாரன்மேயினனூல்.

பெறுபாக்கு - பெறும்பொருட்டு.

(உ)

கோட்டுமால்விந்தக்குலவரைச்சாரற்குலவகமருடணையெனுமோர்
மோட்டுநீர்வாவிமுழுகியதக்கன்முருகவிழ்துளவினன்கமலத்
தாட்டுணைநிலைந் துவஞ்செயச்செய்தாமரைத்தடங்கணெம்பெருமான்
வேட்டுநாரதனேமுதலினர்பரவவிண்ணிடைக்கலுழன்மீதெழுந்தான்.

கோட்டு - சிகரத்தையுடைய, மால் - பெரிய, மோட்டு - பெருமையுள்ள, தாட்
ணை - இரண்டுதிருவடி, செய்யதாமரை - செந்தாமரைமலர்.

(ங)

நண்டையுங்கடகமருடமுங்கலையுந்தனியெழிற்கவடித்துவமணியும்
ண்டரும்புயமுமிலகமுன்னெழுந்தவியன்மறைமுதலியைவிழியால்
கண்டளங்குளிரக்களிகொளுந்தக்கன்மலநாண்மலர்ப்பதம்வணங்கிக்
கொண்டலையடியேற்கருளெனவழுத்தக்குவலயமளந்தவன்கடும்.

மறைமுதலி - திருமால், குவலயமளந்தவன் - திரிவிக்கிரமன்.

(ச)

புரிந்தநின்மலத்தாலுளநனிமகிழ்ந்தேம்புகலகிக்கினியெனும்பெயர்சேர்
விரும்பெழிற்பஞ்சசனன் நருமணங்கைவேட்டுநீபடைத்தியென்றுரைத்துக்
கருந்துழாய்ப்பரமனகன்றபின்மக்கன்கழறசுக்கினிதனைமணந்து
திருந்தெழிற்பதினாயிரமகவளித்தச்சிவவரைப்படைத்திரென்றுரைத்தான்.

நனி - மிகுதியாக, கருந்துழாய்ப்பரமன் - திருமால்.

(ரு)

மைந்தரவ்வுரைகேட்டொருப்படுமுளத்தர்மருவினர்வினாந்துபோய்க்குடக்கின்
ந்துசாகரத்திற்கலந்திடுமாங்குச்செறியுநாராயணசரசின்

தசேர்மாலையுமிசைப்பொறுத்துவிழுத்தவம்புரிதருகாலே
வந்தவிலிறுநாரதன்கொளுத்தநடந்தனர்தாதைசொல்வெறுத்தே.

விழுத்தவம் - மேலானதவம், நந்தவிலிறிவு - கெடுதியில்லாத அறிவு, கொளுத்த-
ண்ட.

(ர)

நன்னர்யாழ்முனிசொனாடியமைந்தநடந்ததுகேட்டயர்தக்கன்
பின்னரும்பதினாயிரமகவன்றுபெருகநீர்படைமினென்றுரைப்ப
அன்னவர்தாமும்வ்விடனஹுகியருந்தவம்புரிவுழியடைந்து
முன்னரேபோலம்முனியுரைத்தமையான்முன்னவர்போலவேகினரால்.

யாழ்முனி - நாரதன்.

(ர)

நாரதன்மீட்டுமுரைத்ததுகேட்டுண்ணியம்முனிமுகநோக்கிச்
சேருறுகாமதுகார்த்தபினல்லாற்சேருங்கொன்மனத்தொழிலறந்தான்
ஆரெழிற்கிறுவர்க்கொழிவறமுரைத்தாயம்மநன்றுனதறிவென்றும்
ஒரிடனன்றியுழல்செனச்சபித்தாஹுருத்தெழுதக்கனெஞ்சுடன்றே.

ஒழிவறம் - துறவறம், உருத்து - கோலித்து.

(அ)

அரநெடுங்கண்ணியிளமுலைத்துவரவாயசக்கினியணிநலந்துய்த்து
விரிபுகழ்த்தக்கன்மீட்டுமோரபுரீன்மெல்லியலாராயின்மவருள்

ஒருபதுமடவாரமக்கடவுளுக்குமொருபதின்முவர்க்காசிபற்கும்
இருபதேதோடெழுவரிமகரன் மனக்குமினிதுவப்புறவுதவினனல்.

துவர் - பவளம், இமகரன் - சந்திரன்.

பூதனென்போனுக்கிருவரைக்கொடுத்தான் புகழ்பெறுமங்கிராவினுக்குச்
சூதுமுழையாரிருவரையளித்தான் சொல்கிருசாச்சுவன் மனக்குத்
தாதவிழ்குமுலாரிருவரைத்தந்தான் சாற்றிய தாக்கியாயனுக்கு
மாதரோர்நால்வர்தமைவழங்கினனும் மறையுணர் தக்கனுண்மகிழ்ந்தே.

சூது - சொக்கட்டான் காய்.

(௧௦)

குழைகிழித்துலவுமதரநெடுங்கட்டுமுதவாய்க்குறுநகைமடவார்
அழகுறுமகிணர்தடவரைமார்பமன்பொடுபுணர்ந்தினி துயிர்த்த
குழைகடம்மாலுலகமோர்மூன்றுங்கோதநிறிமைந்தவம்மடவார்
விழைவுறுபெயருமுயிர்த்தவம்மைந்தர்வீறுசால்பெயருமிங்கைவராம்.

குழை - காதனி, மகிணர் - கணவர்.

(௧௧)

மதிதுதற்பாணுவசமுருத்துவதிவளரெழிற்சாமிவிச்சுவைசர்
கதிர்முலைமுகூர்த்தைசாத்தியையிலம்பைககுபுசங்கற்பையாம்பதினார்
துதியுறுதருமன்விழைவுறுமனையார்சொன்மனையார்களிற்பாணு
இதமுறுவேதவிடபனையினல்லிந்திரசேனனையின்றார்.

மதிதுதல் - பிறைபோலுநெற்றி, விழைவுறு - விரும்புகிற.

(௧௨)

வசவெனுமடந்தைவசக்களையின்றண்மற்றவர்பெயரினைவருங்கின்
இசையுறுதுரோணனிலங்கியபிராணனைத்துசீர்த்துருவனல்லருக்கன்
வசையுறுதோடனக்கினிவத்துமன்னியவிபாவசவென்பார்
நசையுறுமித்தவெண்மருஞ்சாலநல்கினர்புதல்வரைமாதோ.

சால - மிகுதியாக, நசை - ஆசை.

விளம்பெழின்மல்குவிச்சுவையென்பாள்விச்சுவைதவரையின்றான்
வளந்தருமணிப்புட்சாத்தியைமகிழ்ந்துமன்னுசாத்தியர்தமையுயிர்த்தாள்
சுளர்த்தநண்ணிடையாளெனுமருத்துவதிசாற்றியமருத்துவனெனும்
அளந்தறிவரியவரிந்தமன்கலையையாகுநட்சயந்தனையளித்தாள்

மணிப்புண் - ரத்நாபரணம், அரிந்தமன்கலை - விஷ்ணுவின்மிசம்.

(௧௩)

முருந்துமழ்மூரன்முகூர்த்தையென்றுரைப்பாண்முகூர்த்தர்கடமையுநின்றான்
சரும்பிவிர்குழலாள்சாமியாமணங்குதுருக்கந்தெய்வநல்கினவாள்
மருந்தெனமொழியுமெழில்கொள்சங்கற்பைவயங்குசங்கற்பனையளித்தாள்
கருங்குழலிலம்பைமின்னிடிபுயிர்த்தாள் ககுபுசங்கருவனைத்தந்தாள்.

முருந்துமழ் - மயிலிறகினடிபோன்ற, மூரல் - பல், சரும்புநுமிர் - வண்டுகொள
லிக்கிற.

(௧௪)

ஆரலேமுதன்முவொன்பதுகாளாமவிரெழிற்பிணக்களைமணந்த
சீர்பெறுசோமன்மனைவியரிடச்சிந்திதுவரைப்பெற்றிண்கயநோ

பேர்ப்பெறவழங்குசாபத்தாற்பெற்றுப்பெற்றனன்பின்னருந்தவத்தால்
ஏர்பெறுகலைகண்முறைமுறைவளருமியற்கையுமெய்தினனன்றே.

ஆரல் - கார்த்திகை, பிணக்கலை - பெண்கலை, சோமன் - சந்திரன். (கக)

பூதனென்றுரைப்போன்பூந்தொடைபுனைந்துபுல்கியமகளிரைப்புகலின்
தாதடர்குழலாள்பஞ்சதாமோதைதன்னொசுரபியாயிவரின்
ஏதமிலெழில்சேர்பஞ்சதாமோதையியம்புபூதங்கலையின்றான்
ஓதியசுரபிப்பலகோடியுருத்திரர்ப்பொறையுயிர்த்தனளால்

பொறையுயிர்த்தனள் - பெற்றாள். (கௌ)

புரணமறைதேரங்கிராவென்போனணைந்தவம்மகளிரையறையின்
நாணிசுழலார்கதைசதியென்னைச்சாற்றுபேரிருவரங்கவரின்
பேரணிவிளங்குஞ்சுதையெனும்பெயரான்பெற்றனள்பிதிர்களைச்சத்திரான்
காரணவேதமெனப்புவியுழந்துகருத்தருவாணரையின்றான்.

தார் - பூமலை. (கஅ)

பெரும்புகழ்க்கிருசாக்சுவனகலந்தோய்பேதையரிவர்பெயர்ப்பெசின்
திருந்தெழிலருச்சித்தென்றுசொலணங்குந்திடனையெனபாளுமர்த்திடனை
விரும்புநல்வேதசிரசனைமுதலாவின்மொருமுவவாயளித்தாள்
சுரும்பியிர்குந்தலெனும்ருச்சித்துத்தூம்பிரகேசனையின்றான்.

அகலம் - மார்பு. (கக)

நான்கெனும்புறதேதர்காசிபனென்போனன்மணம்புணர்த்தாலவர்கடாம்
தென்கமழலங்கல்விதைகத்துருபூச்செறிசுழழ்பதங்கியாமினியாம்
வான்கொளும்புகழ்சாலிவர்களின்விதைவண்புகழ்ருனேஹைசார்
ஊன்கொளந்திகிரிப்பரமனைப்பரிக்குமொண்டிறற்கருளையுயிர்த்தாள்.

அலங்கல் - பூமலை, ஊன் - தசை. (உ௦)

ஒண்ணகைத்துவார்வாய்க்கத்துருவென்பாளுரகரையுயிர்த்தனருவப்பின்
பண்ணெனுமொழியாள்பதங்கியாமணங்குபதங்கமேமுதலியபயந்தான்
தண்ணுறுங்குழலான்யாயினிவிரும்பிச்சலபதமுதலியதந்தான்
எண்ணருங்குணஞ்சால்காசிபன்மனையாரீன்றவரியல்பெடுத்தாரைப்பாம்.

துவர் - பவளம், பதங்கம் - விட்டிழம்பூச்சி. (உ௧)

விதிமுதுமறைதேதர்காசிபன்வேட்டமெல்லியலார்பெயர்விளம்பின்
அதிதிரற்பிரியைதிதிதனுக்காட்டையணிகெழுமரிட்டைவான்சுரசை
மதிபுரைவதனவிளைமுனிகுரோதவசைமகிழ்தாம்பிராசாயி
புதுமலர்க்குழலான்சுரமையெவ்வுலகும்புகலுஞ்சீர்த்தியெனப்படுமால்.

மதிபுரைவதாம் - சந்திரன்போன்றமுகம். (உ௨)

உதைருமடவார்தங்களிற்சுரமையுயிர்த்தனள்சுவாகதக்குழுவைச்
சுரபியின்றெடுத்தாள்பசுமுதலாகச்சொல்லிருகுளம்பவாம்விலங்கைத்

தரைபுகழெழில்சேர்தாம்பிரையென்பாடந்தனன்பறவையின்றொழுதி
அரிமதர்நெடுங்கண்முனியெனவிசைப்பாளரம்பையர்தமையளித்தனளால்.

சுவாகதம் - கிளி, குழு - கூட்டம்.

(௨)

இனமலர்க்குழலாடியெனுமேழையின் நனணீரின்வாழியினா
நினையுமவலிசேர்யாதுதானவரைநிகழ்த்தியசுரசைப்பற்றனளால்
தனுவுவந்தீன்றாடானவர்தமையத்தானவர்சம்பரனெடுத்தார்
புனைவிடபருவாமுதலியவறுபான்பொருந்துமொன்றென்னுமெண்ணினரால்.

இனமலர்க்குழலான் - கூட்டமாகிய மலரையணிந்த கூந்தலையுடையவன். (௨௪)

விரும்பெழிலதிதியுயிர்த்தந்திறுவர்விவாச்சுவானரியமாப்பூடா
வருகதிர்த்துவட்டாவயங்குசொற்சவிதாமன்னியபகன்வளர்தாதா
அருந்திறல்விதாதாமித்திரன்வருணனூந்தசீர்ச்சக்கரனருஞ்சீர்
பொருந்துருக்கிரமனென்றுபன்னிருவர்போற்றுமாதித்தாயராவார்.

எழில் - அழகு, வயங்கு - விளங்குகிற.

(௨௫)

சாற்றுயர்குரோதவசையெனுமாதுந்தகுகங்களைத்தந்தான்
வேற்றடங்கண்ணாளரிட்டையாமணங்குவிஞ்சையர்தமைவழங்கினளால்
ஏற்றசீரினாதான்உருக்குமுவோடுமிணர்க்கொடிநோடக்கத்தவீன்றான்
கோற்றொடிக்காட்டையிருளும்பல்லாக்கோதுவிலங்குயிர்த்தனளால்

தந்தகுகம் - பாம்பு.

(௨௬)

வெங்கதிர்விச்சவானெனவுரைப்போன்விளங்குவைச்சுதமனுவை
அங்கண்மாஞாலம்புகழ்த்தருங்கூற்றையருந்திறல்யமுனையையளித்துப்
பொங்குநன்மனையாள்சாயையோருருவாம்பூவையைப்புணர்த்தபின்சனியைத்
தங்குமோர்பெயர்ச்சாவன்னியாமனுவைத்தபதியென்பாளொடுமுயிர்த்தான்.

அங்கண்மாஞாலம் - அழகிய இடத்தையுடைய பெரியவுலகம்.

வழங்கியகதிர்சேரியமாவென்போன்மானிடர்தமைமகிழ்ந்தளித்தான்
விழைந்திடும்புதல்வர்ப்பெருதவன்பூடாவினம்பியதக்கன்முன்னியற்று
முழங்கழல்வேள்வியடைந்துபல்லிழந்தமுறைமையால்வேள்விகடொறுஞ்சீர்
தழைத்துதுண்மாவேயயிலுமென்றுரைத்துத்தவமுனியின்னருஞ்சாற்றும்.

அயிலும் - உண்ணும், சாற்றும் - சொல்வான்.

(௨௭)

தருக்கன்படைப்புரைத்த அந்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகுந்திருவிருந்தம்—நூல்.

நூல் இருபுணைசகாயம்.

மு ன் ரு வ து

இந்திரன் விச்சுவரூபனைக் குருவாக்கொண்டவத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்

யல்கெழுமசுரர் தங்குலத் துமங்கையைப்
பொலிதருமலர்த்தொடைபுனைந்துவேட்டிடும்
தொலைவறுபுகழ்த் துவட்டாவெனும்பெயர்
மிலைகதிர்க்குதித்தனன்விசுவரூபனே.

மலர்த்தொடை - மலர்மாலே, கதிர் - சூரியன்.

(க)

வெற்றிவேலவுணர் தங்குலத் துமெல்வியல்
முற்றிழையணிமுலைமுயங்கிச்செங்கதிர்
பெற்றவம்மதலையைப்பெட்பிற்கொண்டனன்
கொற்றவாளிந்திரன்குரவனாகவே.

குரவன் - குரு.

(உ)

என்றலுமதிக்குடையிறைவெண்ணைகொல்
துன்முசெங்கதிரினுக்குதித்ததோன்றலைக்
குன்றெறிகொற்றவன்குரவனக்குதல்
மன்றநீயுணைக்கெனவழங்குமாதவன்

குன்றெறிகொற்றவன் - இந்திரன்.

(ங)

அண்ணல்வாளிந்திரனரும்பவிழ்த்தபூத்
தண்ணுரப்பிலிற்றுபொற்றருவினீழலின்
எண்ணிலாவிஞ்சையரியக்கர்கின்னரர்
விண்ணவாடிதொழுவீற்றிருந்தனன்.

நரு - தேன், பிலிற்றுதல் - சிந்துதல்.

(ச)

முழுமறையந்தணன் முன்னமெய்தலும்
செழுநிதிச்செருக்கினுற்றெரியகிற்றிலன்
எழுகலனிருந்தனனெரிபொற்றாதுண
மழலைவண்டரற்றுதார்வானவேந்தனே

முழுமறையந்தணன் - பிரமன், எழுகலனிருந்தனன் - எழுதிருந்தான்.

(ரு)

அண்ணலங்குரவன்வந்தணுகலாயிரங்
கண்ணுடையிந்திரன்கண்டிலானெனின்
மண்ணிடைக்காண்பர்கொல்வந்துற்றாத்தமை
எண்ணருநிதிச்செருக்கெய்தினாரேரோ.

அண்ணல் - பெருமை.

பனியிருவிசும்பகம்பொலியப்பைந்தொடை

"முருகிலித்திரன்வைகநோக்கினன்

இனிதிவனரசிருப்பென்றுபேர்யின்
தனிமறை யானெனச்சாற்றுமேன்மையான்.

விசம்பகம் - விண்ணுலகம்.

ஏயதன்னரசிருப்பெழுந்துவல்லையே
பேயினன்குரவனென்றறிந்துபோயுழி
ஆயிரங்கண்ணினுடைக்கண்டிலன்
மாயையின்மறைந்தனன்மறைவல்லாளனே.

வல்லை - விரைவாக.

எள்ளினன்குரவனையிகலழிந்திடும்
அள்ளிலைத்தருநிழலமர்விண்ணேவந்தொ
வெள்ளிதன்னருள்பெறுவெய்யதானவர்
ஒள்ளழல்வாளமருடற்றி ஓரோரோ.

எள்ளினன் - இகழ்ந்தான்.

இந்திரனுடைந்துபோயேழிரும்பொழில்
தந்தவனடிமலர்தாழ்ந்துநின்றலும்
அந்தணனருள்பெருதடைந்ததித்திறம்
வந்ததென்செருக்கெனவழங்கன்மேயினான்.

பொழில் - உலகம்.

அலர்கதிரருள்சுதன்விசுவருபாய்
நிலவுமிழ்கவிகையாய்நினக்குரேரிலாக்
குலமறைதெரிக்குமோர்சுரவனொமனின்
இலகுவாளமர்விறலெய்துமென்றனன்.

சுதன் - புத்திரன்.

விழுப்புழிந்திரன்விரிஞ்சனொடர்
அழற்கதிரமைத்தனையடைந்துபன்முறை
வழுத்தினனநிநியான்வந்துற்றேனருள்
தொழித்திடுருவனுகென்றுகூறுவான்.

விழுப்புழி - பெருங்கீர்த்தி, விரிஞ்சன் - பிரமன், ஓர் - நீங்கி.

இளையவராயினுயினியகல்விமிக்
குளரெனின்மூப்பினர்க்குரித்திறைஞ்சுநல்
தளையவிழ்தாரிமையோர்கடம்மொடும்
வளர்புகழ்மறைவலோபவணங்குவெனென்றான்.

இறைஞ்சுநல் - வணங்குநல், உரித்து - உரிமையுடைந்து.

மகபநிசொற்றலுஞ்செல்வம்வந்துறின்
அகமிகமகிழுவவசடராகலின்

சகவிலையெனக்கிஃதென்னுஞ்சாற்றிய
நிகரறுமுன துரைநீக்கவல்லே.

மகபதி - இந்திரன். (கச)

எனவுரைப்பலவியம்பியின்ன
துனியறுக திரவற்கு தித்தொல்புகழ்த்
தனிமறைதேர்ந்தவன்சார்ந்துவைகினன்
குனிசிலைவானவர்குரவனாகவே.

துனி - அச்சம், வானவர்குரவனாக - தேவர்குருவாக. (கரு)

போக்கறுபொன்னுலகளிக்கும்புங்கவன்
ஆக்கியகுரவனாகறத்திழையான்
காக்கவென்றுரைத்தசொற்கவயந்தாங்கினன்
தாக்கினனவுணரைச்சமரின்வென்றன்.

போக்கறு - குற்றமற்ற, கவயம் - கவசம். (கசு)

மழையுறழ்வன்கையாயென லுமன்ன லும்.
விழைமகபதிக்குவன்விசுவரூபன்முன்
கழறுநாராயணகவயஞ்சொன்முறை
மொழிதியென்றுரைப்பெய்ம்முனிவன்கூறுவான்.

மழைஉறழ்-- மேகத்தையிகர்த்த. (கஎ)

இந்திரன்விச்சுவரூபனைக் குருவாக்கொண்ட வத்தியாயம்முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—எச.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

நா ன் க ர வ து

நாராயண கவசமுடைத்தவத்தியாயம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அரும்புனல்படிந்துபுனிதமுற்றங்கநியாசமாங்கடைவுடனியற்றித்
திருந்தியமறைசொல்கநியாசமுந்தான்செய்ம்முறைதிருத்தகப்புரிந்த
வரந்தருமாயன்மலர்ப்பதத்துணையைமனத்திடைமருவுறக்கருதிப்
புரந்தரன்நனக்குவிச்சுவரூபன்புக லுமால்கவயத்தைப்புகல்வாம்.

மால்கவயம் - நாராயணகவசம்.

மலர்த்தசெங்கமலமலர்மகண்மறுவார்மார்வமும்வாளிகேடகம்வாள்
இலங்கெழிலாழிவளைகதைபாசமிருஞ்சிலைதரித்தவொண்காரமும்
நலந்தருக லுழன்புயத்தினி துறைந்தநளினமென்பாதமுமாக
வலந்தரமுன்வந்தெங்குமெப்பொழுதுமாயவன்கருணையிற்காக்க.

மறு - ஸ்ரீவத்ஸம், கேடகம் - பரிசை.

கலிவிருத்தம்.

புகழ்பெருமீனுருவெடுத்தபுங்கவன்
அகமகிழ்தந்துநீரடைந்துகாக்கவிச்
சகமிசைவாமனன்சார்ந்துகாக்கவேர்
மிகுநிலமளந்தமால்விசம்பிற்காக்கவே.

வர் - அழகு.

பன்னியவரைமுதற்பலவரண்களின்
துன்னுவெஞ்சமத்திடைத்தோன்றலுற்றுமுன்
மன்னுவெங்கனகனைமாய்த்தமைந்துடை
நன்னலஞ்சேர்நரமடங்கல்காக்கவே.

சமம் - போர், மைந்து - வலி.

வெற்றியாண்கேழலாய்விளங்குமேலவன்
பெற்றிடுவழிதொறும்பெரிதுகாக்கவே
நற்றவநன்சொனாராயணன்னனி
உற்றவர்பற்றெலாமொழித்துக்காக்கவே.

ஆண்கேழல் - ஆண்பன்றி

தசரதன்மதலையாமிராமன்நன்றுணை
இசைதருமிளவலோடினிதியைந்திருந்
திசைதொறுந்திசைதொறுஞ்செப்புங்காலெலாம்
விசயம்வந்துநனவினாந்துகாக்கவே.

விசயம் - வெற்றி.

கழைதிகழ்கார்வரைக்கவினுஞ்சாரலின்
மழைதவழ்குவட்டின்மீமருவுபோழ்தெனலாம்
பழமறைமொழிதருபரசுராமனுள்
விழைவொடுகுறைவறவிறாந்துகாக்கவே.

கழை - மூங்கில், மழை - மேகம், குவடு - மலை.

சின்தையுண்மகிழ்தந்தாதநிறையர்சீங்குற
மந்திரமலில்வுழிவந்துகாக்கவே
பந்தமிலிடபனும்பைந்துழாய்முகில்
சந்ததங்குளிரிற்றாபத்திற்காக்கவே.

குளிரில் தாபத்தில் - குளிர்வெப்பங்களில்.

கருநருஞ்சீர்திகழ்கபிலனன்பொடும்
இருவினைக்கட்டாதுநீருளிதுகாக்கவே
நுண்புகழ்மறைநெரிசனற்குமாரன்றான்
பொருமதன்றருதுயர்போக்கிக்காக்கவே.

மதன்தருதுயர் - காமத்துன்பம்.

வெறுப்பொடுபகைக்குழுமிடையும்வெங்கொலை
மறத்தினிற் பொலி தருவழிகடோறும்வந்
தறத்தினின்றுவியவயக்கிரீவனென்
மறைப்பொருளாயவன்வந்துகாக்கவே.

மிடையும் - நெருங்குகிற, அயக்கிரீவன் - குதிரைமுகமுடையவன். (க0)

காரதிர்கடலெனக்கவின்செய்வண்ணைப்
பாரதசமர்த்தலைப்பாவவென்றிசெய்
சாரதினைத்தொழுஞ்சமயத்தின்னருள்
நாரதமுனிவரனயந்துகாக்கவே.

பாரதசமர்த்தலைப்பாவவென்றிசெய்சாரதி - பார்த்தசாரதி. (கக)

கொழுந்துளவணிந்தபைங்கூர்மமாயமால்
அழுந்தவெந்நரகுறுதகுளிற்காக்கவே
வழங்குதன்வந்திரியாயமாயவன்
விழைந்தனனாதிதில்வினைந்துகாக்கவே.

கூர்மம் - ஆமை. (கஉ)

போற்றுசீர்வேன்வியம்புருடன்போர்த்தெனைக்
கூற்றடாதன்புளங்கொண்காக்கவே
ஏற்றறநற்பலமுனமேயும்ராமன்வெஞ்
சீற்றம்வந்துழிநனிசிறந்துகாக்கவே

கூற்று - யமன், அடாது - வருத்தாமல், பலமுனமேயும்ராமன் - பலராமன். (க)

விடலருநான்மறைவியாதனென்பவன்
ஒடிவறுவிஞ்சைமிக்குதவிக்காக்கவே
படிமிசையறந்தரப்பெளத்தனாதுமால்
கொடியவர்மதங்குறுகாதுகாக்கவே.

விஞ்சை - வித்தை. (கச)

பரியுருவெடுத்தறம்பரிக்கும்பச்சைமால்
உகைகலித்தீமைவந்துறுதுகாக்கவே
வருபகலறுவகையாக்கிமுந்துக
றருளொடுகேசவனடைந்துகாக்கவே.

பரியுரு - கற்கியவதாரம். (கரு)

வலஞ்செயவிரண்டெனவகுத்தகூற்றிலான்
குலம்புரந்தளித்தகோலிந்தன்காக்கவே
பலந்தரமுன்னெனப்பகுத்தகூற்றினில்
நலஞ்செய்நாராயணனயந்துகாக்கவே.

ஜன்குலம் - பசுக்கூட்டம், புரந்தளித்த - காத்தூரகூறித்த. (கஈ)

பொருவிலாநான்கெண்புகன்றகூற்றினில்
பரிதிநேர்ச்சக்கரபாணிகாக்கவே

அரியசீரைந்தெனவதைந்தகூற்றினில்
வருமதுகுதனன்மகிழ்ந்துகாக்கவே.

பொருவில்லா - நிகரில்லாத, பரிதி - சூரியன்.

புரைதபவாறெனப்புகன்றகூற்றினில்
உரைதருமாதவனுவந்துகாக்கவே
இரசனிமுகத்தினிலிந்தியங்களுக்
கரசனென்றுரைக்குமாலடைந்துகாக்கவே.

புரைதப - குற்றமொழிய, இரசனி - இராத்திரி, முகம் - தொடக்கம்.

பன்னுமுச்சகந்தருப்பநாபியான்
துன்னியநிசநடுச்சூழ்ந்துகாக்கவே
உன்னுறுபரமமாநிசியிலொண்புகழ்
மன்னியதிருமறுமார்ண்காக்கவே.

நிசநடு - நரோத்திரி.

களிகொள்சீர்வைகறைகதுவிவண்புகழ்
வளர்சநார்த்தனனுளமகிழ்ந்துகாக்கவே
வினையுநாற்சந்திகடோறுமிக்குவந்
தளிசெய்தாமோதானடைந்துகாக்கவே

வைகறை - விடியற்காலம், அளி - கருணை.

கற்றையங்கதிரழற்கடவுள்காட்டகம்
முற்றுவெவ்வரிள்களைமுருக்குமாறுபோல்
அற்றமிலயிற்படையரசெனழிநான்
உற்றபல்பகைதுமித்துவந்துகாக்கவே.

அரில்களை - சிறுதூறுகளை - மூங்கில்களை.

ஆடகமணித்தொடியமலனங்கைசேர்
கேடகஞ்சமர்க்கெதிர்கெழுமினோர்விழி
மாடகமறைப்பமாற்றலனாமாய்திருந்
கூடகத்துறைந்தகூர்வாளுங்காக்கவே.

ஆடகம் - பொன், கூடகத்து - உறையில்.

கொடியனபூசும்வெங்குளியேமுதல்
இடிநிகர்தெவ்வினையிரியநாறிதுண்
பொடியெனப்பிதிர்ந்துநம்புனிதன்புந்கைசேர்
சடியொருகுறைவறச்சாரந்துகாக்கவே.

தெவ்வினை - பகைவரை.

சூதுசெய்பகைக்குழுத்துணுக்கமெய்சியிப்
புதலத்திரிநாவெருட்டிப்புவறை

மாதுளம்விரும்புகார்வண்ணன்வாயில்வைத்

தூதுவெண்சங்கமுள்ளுவந்துகாக்கவே.

குழு - கூட்டம், துணுக்கம் - அச்சம்.

(௨௪)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

பங்கயச்செங்கணைப்பரிக்கும்வெம்பறவைவேந்து

பொங்குமின்னருளின்வந்தெப்பொழுதினுமுவுந்துகாக்க

தங்ககம்புறம்புதிக்குச்சாற்றியவிதிக்குமேல்கீழ்

எங்குமெப்பொழுதும்வந்துற்றெறுநரமடங்கல்காக்க.

பறவைவேந்து - கருடன், நாமடங்கல் - நரசிங்கம்.

(௨௫)

மாயவனமுரூபம்வாகனம்வாளியாதி

ஆயவெம்படைகள்சேனைக்கணிதிகழ்தலைவனென்னும்

தூயவன்பிராணன்புந்தீசொன்மனமாகையோடு

மேயவந்தியங்கடம்மைவிருப்பொடுமிடைந்துகாக்க.

வாளி - அம்பு.

(௨௬)

என்றரியுருவமாகியிலகும்புக்கவயந்தன்னை

வென்றிசெயமரர்வேந்தேவிருப்பொடுதாங்குவாயேல்

வன்றிறம்பகைஞர்தம்மைவல்லையின்வேறியென்னா

ஒன்றுவிச்சுவருபன்றாணுரைத்தனனுவந்துமாதோ.

அரியுருவமாகி - விஷ்ணுரூபமாகி.

(௨௭)

தழைந்தசீர்வின்ரொதசாற்றுமிக்கவயந்தாங்கி

மொழிந்திகெவுசிகப்பேர்முதுமறையோன்முன்கான்போய்

விழைந்தயோகத்தினுக்கைவிடுத்தனன்வீடுசேர்தான்

கழிந்தவவ்யாக்கையென்பைக்கடந்தனனுகிவான்மேல்.

வின்ரொத - பரிசுதித்துவேந்தே.

(௨௮)

செஞ்சிலைதுதலாரோடுசித்திராதனைன்றோதும்

விஞ்சையன்போகலாலேவீழ்ந்தனன்றாயில்வீழ்ந்து

வஞ்சமிறவஞ்செய்வாலகில்லியர்மாற்றந்தன்னால்

எஞ்சமவ்யாக்கையென்பையிருந்திமடுத்தப்போனான்.

மாற்றம் - சொல்.

(௨௯)

இணையிலிக்கவயந்தாங்குமிருந்தவன்யாக்கையென்பை

அணிதிகழ்வானின்மேலுங்கடப்பரிதாயதென்னின்

மணிநிறவண்ணத்தம்மான்வடிவமாங்கவயம்பெற்றோர்

தணிவறுபெருமையெம்மாற்சாற்றுதற்கெளிதொன்றன்றால்.

கடப்பரிதாயது - வெல்லுதற்கரிதானது.

(௩௦)

இணையநற்கவயங்கேட்போரியம்புவோர்யாவோனும்

வினைசெய்வெம்பணியினொன்றார்வேண்டியபெறுபவென்றும்

ஆ ரு ங் க ந் த ம்.

குனிதினாக்கடல்குழ்பார்மேல்கொடும்பகையிலராய்க்கங்கைப்
புனைவழிபொலங்கழற்றாட்புனிதனைப்பொருந்துவாராம்.

பெறுப - பெறுவர்.

(ந.உ)

சூரவீனவணங்கிவிண்ணோர்குழுவொடுகுலிசத்தண்ணல்
உணசெயுங்கவயந்தாங்கியுறுபகைகடந்துவானத்
தரசுசெய்திருந்தானென்னவருந்தவச்சுகனென்றே தும்
பொருவரும்புகழின்மிக்கான்புகன்றனன்மீட்டுஞ்சொல்லும்.

குலிசத்தண்ணல் - இந்திரன், கடந்து - வென்று.

(ந.உ)

நாராயணகவச முரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—கபசு

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஐ ந் த ா வ து

விச்சுவருப விருத்திரர்களைக்கொன்ற வத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்.

திசைபுகழ்மன்னபுத்தேளிரிங்ஙனம்

நசையுறுசூரவனாமைவெதியன்

அசுரர்தமருமகனாகலானவர்

இசையுறக்கரந்தவியீந்துவைகினான்.

புத்தேளிர் - தேவர், அவி - தேவருணவு.

(க)

விநலுடைவலாரிநல்வேள்வியாற்றுழி

மறைநவில்வேள்விறல்லவிமறைத்தும்

றறைகழலவுணர்தேத்தளிப்பேநோக்கினன்

பொறையிலன்சூரவன்மேற்புழுங்கிவெட்டினான்.

வலாரி - இந்திரன், அவுணர்தேத்து - அவுணரிடத்திலு.

(உ)

நஞ்சுவாய்வழிபடநாகம்போன்மென

வெஞ்சினந்தலைக்கொளீஇவேந்தன்வெட்டலும்

செஞ்சுடர்வழங்கியசெம்மன்முத்தலை

அஞ்சினைப்பறவையாயற்றுவிழ்த்தவே.

வாயவழி - வாயில்ஒழுக்குறி, போன்மென - போலுமென்றுசொல்லும்படி. (ந.)

வைத்துறுசோமமுமதுவுமன்னமும்

முத்தகைவாயினின்முறையின்மாந்துவான்

அத்தலைகபிஞ்சுலங்கலங்கம்மணித்

தித்திரியாகவுஞ்சேணித்போயவால்.

மாந்துவான் - துகரும்பொருட்டு.

மலைத்தவாளிந்திரன்மறைவல்லாளனைக்
கொலைத்தொழில்புரிந்தவக்கொடியபாவம்வந்
தலைத்திடவஞ்சலியானகையொடு
நிலத்தலையளந்ததாணினைத்துநீத்தனன்.

அலைத்திட - வருத்த.

(ரு)

மற்றதுமண்ணிடையுரும்வார்தினா
எற்றுநீர்யாற்றிடைதுரையுமின்றளிர்
உற்றமாமாத்தினிற்பிசினுமொள்ளொளிப்
பொற்றொடிமாதர்பாற்பூப்புமாயதே.

உவர் - உளமண்

(சு)

கருவுறுமகளிர் தங்கணவற்சேரவும்
வருகுழியுமியின்மல்கித் தூரவும்
தருமிசைகுறைத்தலுந்தளிக்கவும்புனல்
பெருகவுமவன்வரம்பெட்டினீந்தனன்.

கரு - கருப்பம், குறைத்தல் - வெட்டல்.

(எ)

கந்தரமுடிச்சரபதிதன்றோன்றலைக்
கந்தரந்தடித்திடல்காதற்றுதைகேட்
டிந்திரசத்துருவெழுந்துகொல்கென
மந்திரவின்னறுநெய்வழங்கினுழல்

கந்தரம் - கழுத்து, தடித்திடல் - வெட்டல்.

(அ)

துய்யதாரணிதுவட்டாவெனும்பெயர்ச்
செய்யவெங்குதிரிநெற்சீற்றமீக்கொளா
நெய்பொழிநீடழனின்னுதேதான்நினன்
வெய்யதோர்விடமெனவிருத்திராசுரன்.

சீற்றம் - கோபம்.

(க)

எற்கடையெழுசெவ்வானென்னுங்குஞ்சியான்
சொற்கடைபுக்கநற்சுடர்செய்கண்ணினான்
பற்கடைவாயிதழ்தின்னும்பண்பினான்
விற்கடைநாடொறும்வீங்குமெய்யினான்.

எற்கடை - பசலின்முடிவு.

(க0)

பல்கதிர்க்குழவெம்பரிதிகாண்டலும்
வல்லிருளுடைதல்போல்வானுளொரொலாம்
ஒல்லையினுடைதரவுருத்தெழுந்தனன்
மல்லலம்பொருப்பெனமருளுந்தோற்றத்தான்.

உருத்து - கோவித்து.

(கக)

வெஞ்சினவுருமெனவேலைவாயெழு
நஞ்செனநடந்நவந்நாமவேலினாற்

கஞ்சினனிந்திரனலங்கலாழியான்
கஞ்சநாண்மலரடிகண்ணுற்றேத்தினுன்.

வேலவாய் - கடலில்.

தளிர்க்குநல்லருளுடைத்ததீசியென்பொளி
கிளைக்கும்வச்சிரப்படையாக்கிக்கேடற
விளைத்தனைவெஞ்சுமர்வெல்கவென்றன்
அளித்தழித்துலகெலாமாக்குமண்ணலே.

சமர் - போர்.

சூட்டுவாளாவணைதுயிலுந்தொன்முதல்
தாட்டுணைதொழுதுயர்த்தீசிபாலுரு
வேட்டதுநிகழ்த்தினன்விரைசெய்கற்பகக்
காட்டகங்காக்குமக்காவன்மன்னனே.

ததீசிபால் - ததீசியினிடத்தில், வேட்டது - விரும்பினது.

ஆரழற்பட்டிமண்ணுகுமென்புமற்
ரோர்பொருட்டாகவிண்ணுலகாவல்செய்
வேரியந்தாரினான்விழையப்பெற்றது
சீரிதென்றுளமகிழ்சிறந்திட்டானரோ.

விழையப்பெற்றது - விரும்பப்பெற்றது.

நேயவென்பிந்திரனீகொள்வாயெனத்
தாயினுமன்புறுத்தீசியென்பவன்
ஏயவெங்கானலினீடுநீரோனும்
காயம்விட்டரிகழல்கலந்துமேயினுன்.

காயம் - உடம்பு.

மன்பெருஞ்சிறப்பினான்மலைவெண்குடை
மின்பொழிமணிமுடிவேந்தனல்கெரு
என்புமாங்களித்தனனிருந்தவந்தினென்
அன்பினர்யாதுமற்றருள்கலாததே-

என்பும் - எலும்பையும்.

வெற்புகப்பிணைத்ததோள்வேந்தன்மேநகு
கற்புகக்கத்திகைக்கடவுட்டச்சுஞல்
எற்பழுத்தொழுகுவெள்ளென்புமுன்புறந்
கொற்பழுத்தொழுகுவெங்குலிசமாக்கினுன்.

வெற்புக - மலைகளின்மீதும்படி, பிணைத்த - பருந்த, கத்திகை - மலை.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரியவிருந்தும்.

உவவுவெண்மதியினுருவுகொண்டுநிகழொருசுளிக்ருடைநிழற்றவெண்
கவரிகாலசையவெள்ளியங்கிரிகடுக்குமால்களிறுகைத்தெழா

தவழ்மதுத்தெரியன்மார்பன்வெந்திறழைத்தவச்சிரமெடுத்துவான்
அவுணர்போர்வலமடங்கநின்மரராடவெய்யசமராடினான்.

கடுக்கும் - நிகர்க்கிற, உகைத்து - செலுத்தி.

(௧௧)

கருத்தழிந்தமரினோடுகின்றசுடர்காலும்வேலவுணர்தம்முகம்
உருத்துநோக்கியுட்கொண்டுநீவிரனியோடினாலுமுடல்போதன்மெய்
திருத்துபோரிடைமெய்விடுபுவிண்ணடைதறிண்ணமென்றுபலசெப்பலும்
விருத்திராசுரணிறுத்தியிந்திரன்வெருக்கொள்வெவ்வுரைவிளம்புமால்.

உருத்துநோக்கி - கோலித்துப்பார்த்து, விடுபு - விட்டு.

(௨௦)

சுவலகுமறையோனையன்றுடல்குறைத்துவெய்யப்பழிகொண்டவுன்
வரவுகாணினனிதீமைமன்னுமுயிர்மாய்வையிங்ஙனுயிர்மாயுமுன்
அரிதுபெற்றவொருகுலிசம்விட்டதுவுமடலழிந்திடுதலறியென
உரைசெய்தம்புவியளந்தமால்பதமுளத்தினுன்னினுணர்ந்துவான்.

குறைத்து - வெட்டி, உயிர்பாய்தல் - உயிர்விடல்.

(௨௧)

அருந்தவன்செவியறைந்திடுங்கதையகந்தைசிற்தையினெழிந்திட
வாந்தருந்திருமுகந்தவுந்தியின்மலர்ந்தபங்கயமணந்துபொன்
இருந்தபைத்துளவணிந்தமார்பகவெனுஞ்சொறாமுளியைந்துநாப்
பொருந்தவென்றுரைநவின்றெழுந்துடல்புரந்தரன்னெதிர்தந்தனன்.

பொன் - திருமகள்.

(௨௨)

கடலெனக்கடல்கலக்கவெம்பியெழுகாளகடமெனமன்றனன்
மடலவிழ்த்தளிமிழ்ந்துதாரமார்பறுகவெண்பிறைமருட்டுகோட்
ட்டல்விளைத்தவயிராவதப்பகடதிர்த்திடக்கதைகொடெற்றிதா
உடல்கினத்தவுணனூடல்வெங்குளமுழக்கினுன்வளைமுழக்கினான்.

வெம்பி - கோலித்து, மறுக - மயங்க, வளை - சங்கு.

(௨௩)

அச்சமுற்றமார்பாறவெண்டிரையடங்கவுண்டெழுமடங்கல்போல்
நச்செயிற்றரவுபோல்வெகுண்டெதிர்தந்துவேறுததலெற்றலும்
பச்சிரத்தமுமிழ்கின்றவெய்யகதைபாரில்வீழுவழல்காலுமோர்
வச்சிரப்படையின்மண்டுபோரவன்வலக்கரந்துணியவெட்டினான்.

பாற - ஓட, மடங்கல் - வடவைத்தி, வேறுததல் - யானைநெற்றி.

(௨௪)

பொருகைநன்றெனவியந்துசெங்கணழல்பொழியவெங்கதையெடுத்துமேல்
வருகைகண்டமரோடவச்சிரமணிக்கைநின்றவிழுவெற்றிதா
முருகையுண்டளியலம்புமென்முகைமுறுக்கவிழ்த்ததொடைமார்பினான்
ஒருகைகொண்டுகெரிமதமெடுத்தொழுமுதொடைமாவெனவுடற்றினான்.

எற்றிதா - எறிந்து, முருகை - தேனை, அளி - வண்டு, அலம்பும் - சத்திக்கிற.

வச்சிரப்படைநிலத்தின்வீழ்வுறலும்வாசவன்படையெடுத்திலான்
கச்சையங்குளநல்யானைநின்றெதிர்கடாவுகின்றிலணிந்ததலால்

இச்செருக்கறவுவந்ததென்படையெடுத்தியென்று திறலவுணர்கோன்
பச்சைமான்மறையினுச்சிவைத்தவடிபரவிநின்றிஃதுபகருவான்.

கச்சை - யானைகட்டுங்கயிறு, கடாவுகின்றிலன் - செலுத்திலன்.
வெற்றியுற்றிடினும்வீரமற்றொழியவெய்யதோல்விநனிமேவினும்
கற்றமேலவரங்கிழ்ச்சியோடுறுகலக்கமோர்சிறிதுகாண்கலார்
கொற்றமாயவனளித்தமாயசெய்குணங்களைன்பருலகோர்தடாம்
பற்றிநின்றசெயலொன்றனம்மரப்பாவைபெற்றசெயல்போலுமே.

தோல்வி - தோற்றல், பாவை - பிரதிமை.

நாகமீதுநடனவினுமாயனருந்நண்ணுவோர்கள்சமமாகவே
சோகமோடுநலநாடுவார்களைநிற்சொல்லுமாயனருளன்பனே
போகவென்றுரைசெயாதுணர்ந்துடல்புழுங்கினானவிலுங்கினான்.
போகவென்றுரைசெயாதுணர்ந்துடல்புழுங்கினானவிலுங்கினான்.

நலம் - இன்பம், சோகம் - துன்பம்.

வான்விரிந்தொழுவுச்சிரப்படையெடுத்துமன்னுதிறலவுணர்கோன்
தோளினோடுதொடிசேரிடக்கையுமொதுண்டுபட்டுவிழுவெட்டியே
காளமேகமொருவெள்ளியங்கிரகலந்துதாமரைமலர்த்தபோல்
தாளுலாவுகரவெள்ளாமாவின்மிசைதங்குவானமர்தொடங்கினான்.

காளம் - கருமை, வெள்ளைமா - வெள்ளையானை.

தருக்கும்வெஞ்சமருழந்தவாளவுணர்தலையழிந்திடவிளைத்தபோர்ச்
செருக்கும்விண்ணவர்செருக்களத்திலெதிர்செயலுநோக்கியிமைதீதார்க்
கருக்கும்வெங்கனல்கடைக்கணின்னொழுதுகாலவேலவுணனுலகெலாம்
வெருக்கொளும்படியெடுத்துவேழமொடுமென்றிவேந்தனைவிழங்கினான்.

வெஞ்சமருழந்த - கொடும்போர்செய்த, வேழமொடு - யானையோடு.

கிளர்ந்தசெம்பொன்முடியண்டகோளகைகிழித்திடத்திசையுங்களால்
அளந்தவெந்திறல்விருத்திராசானகட்டினோர்புடைபடைக்கையால்
பிளந்தெழுந்தனனிரட்டைவெண்பிறைபிறங்குகோட்டும்சுமாவொடும்
விளைந்ததேதல்பொழிகற்பகத்தொடைமிலைந்தகொற்றவயவெந்தனை.

அகட்டின் - வயிற்றின்.

(௩௬)

கலிலிலைத்துறை.

விருத்திராசான்வெந்தலைதுணியெனவிளம்பி
மருத்தழைந்ததார்வாசவன்வச்சிரம்விடுத்தான்
உருத்தவன்றலையொருபருவத்தினிலறுப்பத்
திருத்துழாய்முகில்பதத்தினிற்காந்தியாய்ச்சேர்ந்தான்.
மரு - வாசனை, உருத்து - கோவித்து.

(௩௭)

உலகுளோரொலாங்காண்குறவுவணர்கோனொளியாய்
இலகுமால்பதமியைதலுமிமையவர்முதலோர்.

விருத்திரகத்தியை இந்திரன்போக்கிய வத்தியாயம். ௨௩௩

அலகிலாவிடர்போயதென்றலர்மழைபொழிந்தார்
மலர்செய்பூந்தொடைவாசவன்மகிழ்ந்திலன்மாதோ.

அலகிலா - அளவில்லாத,

(௩௩)

விச்சுவருப விருத்திரர்களைக் கொன்றவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௧௩௬.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்!

ஆ ரு வ து

விருத்திரகத்தியை இந்திரன்போக்கிய வத்தியாயம்.

என்றுகூறலுமயாவருமகிழ்ந்தினிதிருப்ப
வென்றிசேர்தவலிற் பட்டையிந்திரன்மகிழா
தன்றுவைகியதென்கொலென்றரசர்கோன்வினாவு
நன்றுநன்றுகின்வினாவெனநற்றவனவில்வான்.

நவில்வான் - சொல்வான்.

(௧)

விறன்மிருந்தெழுவிருத்திராசுரன் றனைவீட்டி
அறம்வளர்த்திடவருளுதியரசவென்றுரைக்கும்
நிறைபெருந்தவமுனிவர்சொல்கேட்டலுநிணமார்
கறையுறும்படையாயிரங்கண்ணவன்கழறும்.

வீட்டி - கொன்று, ஆயிரங்கண்ணவன் - இந்திரன், கழறும் - சொல்லுவான். (1)

முன்னமோர்மறையோன்றனைமுனிந்துமாய்த்தமையால்
துன்னும்வெம்பழிதொடர்தாநடந்தலைவுற்றேன்
இன்னும்வெம்பழியீட்டுதற்கிசைசகலெனன்னப்
பன்னுநான்மறையந்தணர்பழுதறப்பகர்வார்.

மாய்த்தமையால் - கொன்றமையால், ஈட்டுதற்கு - சம்பாதித்தற்கு.

(௩)

மிக்கபாதகமியற்றினும்விறப்பரிவேள்வி
கைக்கடாசலத்தினுக்கருள்கண்ணன்மேலன்பால்
தக்கநான்மறைமரபுளியாற்றிடிற்றவிரும்
இக்கொடுந்தொழிலான்பழிதீர்ப்பதிங்கரிதோ.

பரிவேள்வி - அசுவமேதயாகம், கை - துதிக்கை, கடாசலத்தினுக்கு - மதமலைக்கு, (கஜேந்திராழ்வானுக்கு), மறைமரபுளி - வேதவியியால்.

(௪)

எனவுரைத்திடுமுனிவர்சொற்கியைந்தனனாகி
வண்பொலங்கழல்வாசவனவுணனைமாய்த்தான்

துனியுறும்பழிபூரியர்தோகையினுருவாய்த்
தனிதொடர்ந்ததுநில்லநிலெனுமுரைசாற்றி.

துனியுறும்பழி - அச்சத்தைத்தருகிற பாவமானது, பூரியர் - கீழ்மக்கள், தோ
கையினுருவாய் - பெண்ணுருவாகி. (௫)

சார்ந்துவெம்பழிதொடர்வுறத்தனியோடி
ஆர்ந்தநீருறுமானதவாவியம்புயத்தின்
பூந்தணுமூள்ளொளித்தனன்பொன்னுலகளிப்பான்
வேந்தவாயிரம்பருவமும்வெளியுறாதென்றே.

நாளம் - தாளம்.

அந்தவாயிரம்பருவமும்மார்நாடளித்து
வெந்திறற்படைநகுடனென்றுரைக்குறும்வேந்தன்
இந்திராணீபாற்காமமுற்றெழுந்தெழுமுனிவர்
தந்தசாபத்தான்மாசணமாய்த்தரைவீழ்த்தான்.

மாசணம் - பெரும்பாம்பு.

அன்னகாலையினரும்பழியடாதுமாலடியை
உன்னிமானதவாவியிலொளித்தனனிறையும்
பொன்னின்வார்கழலிந்திரன்றனைப்புருந்தழைந்து
மன்னுசீர்பரிமகம்புரிவித்தனர்மறையோர்.

அடாது - வருத்தாமல், பரிமகம் - அசுவமேதயாகம்.

(அ)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

கையுமவையகமளந்ததாளுமிருகண்ணுமென்முறுவல்வதனமும்
செய்யபங்கயநிகர்ப்புறுங்கரியசெம்மலைப்பரவியமார்கோன்
கொய்யுளைப்புரவிவேள்வியாற்றிமறைகூறும்வேள்வியினுதித்தவம்
மையலங்களிறுபொருவுவானையமர்மாய்த்தவெம்பழியகற்றினான்.

கரியசெம்மல் - திருமால்.

(ஆ)

என்றலோடுகன்மன்னர்மன்னவனிதைஞ்சுமாமுனிவவெங்ஙனோர்
குன்றில்வீழ்சனியேறுபோலவளிகோடிமூசியிசைபாடநாள்
மன்றனாறுதொடைமார்பினொனையும்வச்சிரப்படையின்மாயும்
வென்றிவாள்வணன்மெய்யுணர்ந்ததுவிளம்புகென்னமுனிவிள்ளுவான்.

அசனியேறு - இடியேறு, மூசி - மொய்த்து, மன்றல் - வாசனை, மாயும் - இ
கின்ற. (க)

விருத்திரகத்தினை இந்திரன்போக்கிய வந்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௧௪௯.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஏ ழ ர வ து

சித்திரகேதுவின் கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

கலிவிருத்ம்-

பொங்குசெங்கதிர்போற்றனதாழியம்
மங்குளேய்வடமேருவலங்கொள
அங்கண்ஞாலமளித்தனனாய்கதிர்
திங்கள்வெண்குடைச்சித்திரகேதுவே.

செங்கதிர் - சூரியன்.

(க)

உள்ளமின்புற்றொருபதினாயிரம்
கள்செய்கோதையர்காமரிளநலம்
விள்ளலின்றி துகர்ந்துமிழலவாய்ப்
பிள்ளையின்றிப்பெரிதஞர்மேயினான்.

காமர் - அழகிய, அஞர் - துன்பம்.

(உ)

அன்னவூர்தியுயிர்த்தருளங்கிரா
என்னை துன்புறவென்றடைந்தோதலும்
மின்னுருக்குவிளங்குவைவேற்படை
மன்னர்மன்னன்மனத்தஞர்கூறுவான்.

அன்னவூர்தி - அன்னவாகனன், உயிர்த்தருள் - பெற்ற, வை - கூர்மை.

(ஈ)

தாகமுற்றுநீர்பெற்றிலர்தம்மணி
போகமுற்றிலர்போன்மொழிதேனெடு
பாகுபெற்றவோர்பாலனைப்பெற்றிலென்
ஒகையுற்றிலெனெண்ணிதியாவென்றான்.

ஒகை - மகிழ்ச்சி.

(ஐ)

தோற்றுமைந்தன் றுயருறலிங்கென
ஆற்றிவேள்வியவியவனல்கலும்
மாற்றருஞ்சிறப்பெய்தியமன்னவன்
கோற்றொடிக்குக்குழவிபிறந்ததால்.

கோற்றொடிக்கு - மனைவிக்கு,

(ஊ)

கூறுமேர்செய்குழவிபிறத்தலும்
வீறுசேர்நிதிமின்பொழிபூண்டுகில்
ஆறுகோடியரந்தணர்கீந்தனன்
மாறிலாதமணிமுடிமன்னனே.

பூண் - ஆபரணம்.

(஋)

குழவியின் மருருகைச்செய்யவாய்
மமலைமென்மொழிமாதொடுமானவேல்

உழவனின் புற்றுறைந்தனனையோர்
அழலுயிர்த்துளத்தாற்றலாயினார்.

மானவேல் - பெருமையுள்ளவேல்.

அஞ்சொலனையகலமலர்விழி
துஞ்சுகின்றசுடர்த்தொடித்தோன்றலை
நஞ்சமூட்டினர்வீட்டினர்நஞ்சுதோய்
வெஞ்சினக்கொலைவலன்னகண்ணினார்.

வீட்டினர் - கொன்றார்.

பெற்றதாயெழிற்பிள்ளைமுலையுண
உற்றுநீகொணர்வாயெனவோடினள்
இற்றவாவிமகவுகண்டேங்கினள்
சொற்றனள்வந்தழுதோர்தொழுத்தையே.

இற்றவாவிமகவு - உயிர்நீங்கினகுழவி, தொழுத்தை - அடிமைக்காரி. (க)

ஆவிமைந்தற்ககன்றதந்தோவெனத்
தூவிமஞ்ஞையிற்றொக்கனர்மாதரார்
காவியுண்கண்கலுழ்தரக்காலவேற்
கோவுநெஞ்சங்குலைத்தழிந்தானரோ.

மஞ்ஞையின் - மயில்கள்போல. (க0)

கரிப்பதாகினிக்காவலர்தாடொழிப்
பரிப்பதாரினிப்பாரகம்பாலகன்
மரிப்பவிள்ளுமலரின்முலைவாய்ச்
சிரிப்புமெங்ஙனஞ்சேர்ந்திங்கொளித்தேதே.

மரிப்ப - இறக்க.

இங்கிராதெவண்கினன்செயென
மங்கைமாரொடுமன்னவன்மாழ்கலும்
பொங்கிராகயாழ்ப்புங்கவடொடுபோந்
தங்கிராவெனுமந்தனடொனுவான்.

மாழ்கலும் - மயங்குதலும், யாழ்ப்புங்கவன் - நாரதன். (கஉ)

தந்தையென்றுந்தயர்கனென்றுந்
சுந்தையன்பொடுசுந்தலுந்தீர்தலும்
நந்துறுந்திருநன்னதிமேலுற
வந்தநீருமணலுநிகர்க்குமால்.

தயர்கள் - புதல்வர்கள்.

ஒன்றினுற்படைத்தோன்றினளித்ததைத்
துன்றுமொன்றிற்றொலைத்திடுமாயிரியான்

வென்றிசேர்விளையாட்டெனுமாயைதான்
இன்றுநீயிதற்கென்கொலிரங்கலே.

அளத்ததை - சாத்ததை, தொலைத்திடும் - அழிக்கின்ற.

(கச)

மைந்தரின்மையின்மாழ்கினைமைந்தனால்
சிந்தைமீதுறுந்தீங்குதுன்காதலால்
புந்தியிற்பொருந்தாதிவ்வுரையென
முந்தைநாண்மொழிந்தேதனிலமன்னனே,

மாழ்கினை - மயங்கினும்.

(கரு)

கனவைப்போலவுங்கானலினீருடன்
தனிசெயிந்திரசாலத்தைப்போலவும்
மன்னின்கற்பினையான்வரும்யாக்கையை
வினையின்கட்டறமெய்யெனற்பாலதோ.

யாக்கை - உடம்பு.

(கசு)

சேயரும்பொருள்செல்வமியவையென
நேயம்வைக்கினிகரில்வெருத்தரும்
ஆயுங்காலிவ்வருப்பறுத்தாழிசேர்
மாயன்றாளின்மனம்வைத்திமன்னனே.

வெருத்தரும் - அச்சத்தைத்தரும், அருப்பறுத்து - அரும்பறக்கொய்து. (கன)

மூலமாமுதற்றேறவர்கடக்கிலாக்
காலம்யாவர்கடக்கவல்லாரெனச்
சீலநன்மொழிபற்பலசெப்பவும்
மாலைவெண்குடைமன்னன்மயங்கினான்.

கடக்கிலாக்காலம் - கடக்கவொண்ணாதகாலம்,

(கஅ)

ஆயகாலையருளுடைநாரதன்
போயவாவியழைத்துப்புவியர
சேயுமாறுடலெய்துதிதந்தையும்
தாயுமாழ்கித்தளர்ந்தனரென்றனன்.

மாழ்கி - மயங்கி.

(கக)

தரவுக்கொச்சகக்கலிப்பா.

மைப்புயலைக்கிழித்தெழுதுண்மின்னுப்போன்மாய்பிறவி
உப்புறுவெண்டிரைப்பரவையுறுமணலிற்பலவாமால்
எப்பிறப்பிற்றந்தைதாயின்நிரங்கியழுகின்றார்
செப்புதியான்வறைவல்லோய்தெள்ளிதின்யானறிந்திலனே.

மைப்புயல் - கரிடமேகம்.

(உ0)

தந்தையிவன்நரயனிவனெனச்சாற்றுமுறைதிறம்பி
வந்துதிப்பார்பிறவிதொறும்வழங்குபணிப்பொருள்போன்றே

அந்தமிலாவாநந்தவறிவுருவாமச்சுதன்றான்
நந்தலிலாதாமெனவேநாடியறியாதவரால்.

முறைதிறம்பி - முறைதவறி, நந்தலிலாது - நாசமில்லாதது.

விட்டவுடலினிதுவந்துமேவகிலென்யானென்று
கட்டுரைசெய்துள்ளாவிண்ணிறந்துநடக்குதலும்
பட்டதுதற்களியானிப்படிமன்னன்பெந்துயர்தீர்ந்
துட்டெளிவுவந்தெய்தியுரைத்தியறனெனத்தொழுதான்.

பட்டம் - நெற்றிப்பட்டம்.

தொழுதுரைத்தவேந்தனுக்குத்துகடர்நாரதமுனிவன்
மழைநிகருந்திருமேனிவாசுதேவனைத்தொழுவல்
அழிவிலறிவாய்நிறைந்தவநந்தனையான்ருமுவுலெனும்
விழுமியமந்திரமொன்றுவிருப்புடனங்குரைசெய்தான்.

மழை - மேகம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மந்திரமீதுகூறின்மன்னவவைகலேழின்
வெந்திறலரவின்வேந்தின்விழியருள்பெறுதியென்றோ
அந்தணனங்கிராவோடருந்தொடையாழின்வல்லோன்
பைந்துழாய்ப்பரமன்சீர்த்திபாடினன்படர்ந்தான்மனனோ.

வைகலேழின் - ஏழுநாளில்.

செஞ்சுடர்ப்பரிதியன்னசித்திரகேதுவென்போன்
நெஞ்சுவந்தெழுநாள்காறுநிகரில்மமறையையோநி
எஞ்சனல்மகதிரல்யாழிருந்தவனுரைத்தவாறு
நஞ்சமிழ்பார்தள்வேந்தைநலம்பெறக்கண்னுற்றாலை.

பார்தள்வேந்தை - நாகராஜனை.

எண்ணுறும்யோகர்சித்தரிருந்தவரிமையோர்கூழ்
நண்ணியவந்தனீலநற்றுகின்மருங்குங்கோல
வெண்ணிறவுருவுந்தாளுமேதருகருணைவெள்ளத்
கண்ணுமங்கரசன்கண்டுகளித்தனன்பரவலுற்றான்.

இருந்தவர் - பெருந்தவத்தினர்.

அளவிலாவண்டமெல்லாமனுவெனத்தாங்கியென்றும்
வினாதருமளவையென்றும்விளம்புபேரநந்தருகிக்
களைகனையொளியாய்ச்சித்தாய்க்கருதுமுந்தொழிநுஞ்செய்தே
தளர்விலாநந்தமானதற்பார்போற்றிபோற்றி.

களைகண் - ஆதாரம்.

பல்லவண்டம்பாவும்பவளவாய்வைத்துநுங்கும்
தொல்பழமறைகடம்மித்துணியுமெய்ப்பொருளாநின்ற

சித்திரகே துவின் கதையுரைத்தவத்தியாயம்.

அல்கலிலாயிரந்தோளரும்பெறலடிகண்மேவிப்
புல்கிளீள்வியுறங்கப்பொலியணையாவாய்போற்றி.

துங்கும் - விழுங்குகிற.

(உஅ)

அத்தன்மாலயனையாவாயிரந்தலையாய்போற்றி
தத்துவம்பலவாயொன்றாய்த்தயங்குவோய்போற்றியென்ன
வித்தியாதரர்கட்கெல்லாம்வேந்தெனவுறைதியென்று
முத்தியிற்புகுத்துமுண்மைமொழியுநன்குணர்த்தினானால்.

அத்தன் - சிவன்.

(உக)

செப்புமவ்வநந்தன்னுளைச்சித்திரகே துவாழ்த்தி
ஒப்பில்விஞ்சையர்தம்வேந்தாயொளிகளுன்மானமூர்த்து
துப்புறழ்கனிவாய்மாதர்தோணலமினிதுமாந்தி
மைப்புயறவழும்வெள்ளிமலையகங்காவல்பூண்டான்.

ஒளிகளுல் - ஒளிமிசுந்த, மானம் - விமானம்.

(உ௦)

அவிழ்பொலங்கெக்கைவேணியானந்தன்சனகனாதி
தவமுதுமுனிவர்கேட்பத்தத்துவமுரைத்தனோக்கிக்
கவிரிதழ்மயிலையாருங்காணவோர்மருங்குவைத்து
நவில்தெஞ்ஞானமென்னநகைத்துரையாடினானால்.

கவிர் - முருக்கம்பூ.

(உ௧)

நகைத்துரையாடனோக்கிராமவேலவுணனாகென்
றகத்துறுவெருளிபொங்கியம்பிகைசபிக்கவன்னோன்
பகைத்தலால்வந்தவென்றும்பற்றினால்வந்தவென்றும்
சுகத்தெந்நுதுக்கமெண்ணாதுகளிலாரென்றுசொல்வான்.

நாமவேல் - அச்சத்தைத்தருகிற வேலாயுதம்.

(உ௨)

அன்னைநீசபித்தலென்றனருவினைத்தொடர்ச்சியன்றோ
மன்னியவின்பதுன்பமாயினின்புணர்ச்சியாமே
தன்னைநன்குணர்ந்துபார்க்கிறசார்வதோர்வினையுமுண்டோ
பன்னுதியெனத்தாள்வீழ்ந்துபரவினன்போயினானால்.

பன்னுதி - சொல்லக்கடவை.

(உ௩)

வித்தியாதரர்கட்கெல்லாம்வேந்தனாய்விளங்கும்வைவேற்
சித்திரகே துவென்பான்செப்பினன்சேறல்காணப்
பைத்தபாம்பணியுமுக்கட்பரமனேமுதலினோர்கள்
முத்தனோகந்தையில்லானெனமொழிந்திறும்புதுற்றார்.

வை - கூர்மை, சேறல் - செல்லுதல், இறும்புது - ஆச்சரியம்.

அறந்தருமிமயவல்லியவழிச்சபித்தல்பற்றிப்
பிறந்தனனவுணாகப்பிறந்துமுற்பிறப்பின்றானாம்

மறங்கனிந்தொழுகும்வெவ்வாய்வச்சிரப்படையின்வேந்தன்
எறிந்துழியழிவில்வீட்டினெய்தினனினிதின்மாதோ.

வச்சிரப்படையின்வேந்தன் - இத்திரன்.

இக்கதையியம்பி னொருமினிதெனவியந்துளோரும்
மிக்கபேரன்புசான்றுமேதகவரைந்துளோரும்
துக்கமொன்றின்றிப்பார்மேற்சுகம்பலதய்த்தபின்னர்
புக்கலாமீள்கலாதபொருவில்வீடெய்துவாரால்.

வரைந்துளார் - எழுதினவர்.

(௩௬)

தத்திரகே துவின் கதைபுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௧௮௫.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்

எ ட் ட ா வ து

மருத்துக்கள்முதலியோர் பிறப்புரைத்த வத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்.

மன்னவவதிதிதன்மைந்தர்தங்களில்
உன்னியசிலர்மரபுணைசெய்தாமுறை
இன்னமற்றேனையோர்மரபுமிங்ஙனம்
பன்னுதுமெனமுனிபகர்தன்மேயினான்

பன்னுதம் - சொல்லுவோம்.

(௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அதிதிசேயென்னமுன்னமைந்தநற்சவிதாவென்போன்
விதியுறும்மையாயவியாகிருதியையுநல்ல
கதிதருகின்றசாவித்திரியையுங்கருதிரான்கு
முதுமைமொழியுமோமமுதன்மகங்கையுமீன்றான்.

சேய் - மகன்.

(௨)

பகனெனும்பெயரோனன்பாற்பகரொருபிணவினோடு
மகிமனாதியரையின்றான்மலிபுகழ்த்தாதாவென்போன்
குருமுதலாயநாற்பூங்கோதையர்நமைமணந்தான்
அகமகிழ்விதாதாவென்போனக்கினிமுதலோர்ப்பெற்றான்
பிண - பெண்.

மித்திரன்வருணனென்போன்விளங்கிருவோருமுன்னர்
ஒத்தெழுந்தோங்குகொங்கையுருப்பசிபொருட்டினாலே

மருத்துக்கள்முதலியோர் பிறப்புரைத்த வத்தியாயம். உசக

வைத்ததோர்கும்பந்தன்னில்வசிட்டனைமலயத்துற்ற
முத்தமிழ்முனியென்பானமூவுலகேத்தவீன்றார்.

கும்பம் - குடம்.

(ச)

வருண்ணென்றுரைப்போன்மீட்டும்வரிமுலைச்சரிடியின்பால்
பிருகுவான்மீகியீன்றான்பேசுமித்திரனுள்ளன்பால்
கருதுசீரரிட்டேனாகழறுப்பிலனையீன்றான்
பொருவருவிண்ணின்வேந்தன்புலாமசைநலந்துய்த்தானால்.

துய்த்தான் - அனுபவித்தான்,

(டு)

வயங்கெழுவுசத்தண்ணன்மருவயிராணிபெற்றான்
சயந்தனேமுதலாமுன்றுதநயகாக்கீர்த்திமாது
புயங்களிற்றழுவும்வண்ணம்பொருந்துருக்கிரமனென்னும்
நயஞ்செய்வாமனன்றன்வெற்றிநவிறுதும்பின்னர்மாதோ.

அயிராணி - இத்திராணி.

(சு)

திருந்திழைசுமந்துசெம்மாந்தெழுந்துறப்பிணத்தகொங்கைக்
கருங்குழற்றிதியாமங்கைகாசிபனகலம்புல்லி
இருந்திறலிரணியன்சீரியைந்தபொற்கண்ணென்னும்
பொருந்திறலிருவராயபொறையுயிர்த்தனண்மகிழ்ந்தே.

இழை - ஆபரணம், செம்மாத்து - இலுமாந்து. அகலம் - மார்பு.

(ஸ)

தரைபுகழ்பிரகலாதன்றயங்கெழிலதுகலாதன்
அரிதுணர்சங்கலாதனணிதிகழ்கலாதனென்ன
உரைதருபுதல்வரோடுமொருமகடன்னையீன்றான்
இரணியனென்னயாருமேத்துவாளவுணன்மாதோ.

வத்து - துதிக்கிற.

(அ)

சமர்ப்புத்தொழுகுவேலான்நயன்சிங்கிகையென்றோதும்
கமழ்மதுச்சொரிகார்க்குந்தற்காரியையுயிர்த்தமைந்தன்
அருதுணவளிக்குமந்நாளமலனாங்குணர்ந்தெருக்க
இமையவர்குழாத்துவைகுமிராகுவென்பெயரோன்மாதோ.

சமர் - போர்.

(ஈ)

செருக்குறுசங்கலாதன்சயிழைக்கதியைச்சீர்ந்து
நருக்குறுபடையான்பஞ்சசனனைத்தந்தான்கலாதன்
மருக்கமழ்சந்தவெற்பின்மாதவனதிதியாகி
முருக்குவாதாயியோடுமொழியுமில்வலனைப்பெற்றான்.

சந்தவெற்பு - பொதியமலை.

(ஐ)

பூதரம்பொருவுதோளான்புலவரையமரினவென்ற
கோதைவேலவுண்ணென்னக்குவவுசீரதுகலாதன்

மேதியினுருக்கொள்வான்சீர்விளங்குபாட்களனென்றேரூதும்
திதூலாங்குணத்தின்மிக்கோர்ச்சிறுவராமெனப்பெற்றானால்

பூதாம் - மலை, மேதி - எருமை.

(கக)

பெற்றசீர்ப்பிரகலாதன்பெட்டுளமினிதினீன்றான்
வெற்றிசேர்குடும்வைவேல்விரோசனன்மன்னையன்தோன்
உற்றமாவலியென்பாணையுலகுளோரேத்தவீன்றான்
மற்றவன்வயங்கொள்வாணசுரன்மனைவழங்கினாலால்.

பெட்டு - விரும்பி.

(கஉ)

பின்னருந்தியென்றேரூதும்பிறைதுதற்குமுதச்செவ்வாய்க்
கன்னலிற்கனிந்தசொல்லாள்காசிபனகலம்புல்லி
மன்னுமேழேழென்றேரூதும்ருத்தவர்த்தம்மையீன்றான்
அன்னவரமரர்கோடோடமரராயமர்வார்மன்றோ.

அகலம் - மார்பு.

(கங)

என்றலுந்திதிமுன்பெற்றவியனலமருத்தென்போர்கள்
குன்றெறிகுலிசகோகுலவிவீற்றிருந்தென்கொல்
மன்றியுரைத்தியென்றுமானவேலரசுகேட்பத்
துன்றுடற்பகைசென்றேரங்குசுகமுனியுணக்கலுற்றான்.

குலிசன் - இந்திரன்.

(கச)

வரம்பெறுமைந்தர்த்தம்மைவாசவற்காகப்பெம்மான்
உரஞ்சிதைத்துயிரைநீப்பவொண்ணுதற்றிதியுண்மாழ்கிப்
புரந்தான்மன்னைக்கொல்லும்புதல்வனைப்பெறுதல்வேண்டி
இருந்தவன்மகிழும்வண்ணமேவல்செய்தினிதினினின்றான்,

உரம்சிதைத்து - மார்பைப்பிளந்து, நீப்ப - நீக்க.

(கரு)

காசிபனுளமுடிப்பக்கருதினளேவல்செய்தும்
பூசலங்குடும்வைவேல்புரைவிழிக்கடைநோக்குற்றும்
நேசநன்னிலவுகாலநின்மனணகைத்துமந்த
ஆசிலாதவனையன்னுடன்வயமாக்கினாலால்.

வைவேல்புரை - கூரியவேற்படையைநிகர்த்த, கால - கக்க.

(கஈ)

மாதவன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்தமனையவள்வதனநோக்கிப்
பேதைநீவிழைந்ததென்கொல்பெறுதியென்றுரைத்தலோடும்
ஒதுவாசவனைக்காதுமொருமகவளித்தியென்று
தாதுகுழலாண்மங்கைசாற்றினள்கொடுஞ்சொலன்றே

வதநம் - முகம்.

(கௌ)

அவ்வரைகேட்டலோடும்பெற்றபுதல்வற்கொல்லும்
வெவ்வரமளிப்பார்கொல்லோவிரும்பினெயிர்ந்துளோடும்

மருத்துக்கள்முதலியோர் பிறப்புரைத்தவத்தியாயம். ௨௪௩

நவ்வியின்விழிக்குநங்காய்நயந்ததுநன் நுநன்றென் .

நெவ்வமில்புகழ்சாலொப்பிலிருந்தவனுளத்தியம்பும்

நவ்வி - மான்.

(௧௮)

மடந்தையர்வதனநல்லமதியெனமாற்றம்வாரோர்

கடைந்தவானமுதமென்னக்கவினுமென்றலுமுள்ளம்

விடங்கொடுபுரிந்தவான்போல்வெங்கொலைவிரும்புமந்த

அடங்கலாமனஞ்செல்வண்ணமாரறிந்ததையகிற்பார்.

மாற்றம் - சொல்.

(௧௯)

புல்லுகொழுநனைநன்புதல்வரேயேனுமன்பால்

சொல்லுமோரகட்டிற்றேன் நுந் துணைவரேயேனுமாதர்

கொல்லுவார்சினந்தாராயிற்கூசிலர்சிறிதுமென்ற

அல்லலுற்றமுங்கியன்னாட்கொருவரமளிக் றலுற்றான்.

ஒரகட்டில் - ஒருவயிற்றில்.

(௨௦)

அரிவைநீமுனிவுநீங்குற்றகாலநித்திரையும்விட்டுப்

புரைதப்ப்புனிதையாகிப்புகழ்புஞ்சுவனமென்றே தும்

விரதநன்கியற்றினுள்ளம்விழைமகவுயிர்த்தியென்ற

ஒருவரமளித்தானன்றொருவந்தனங்கருக்கொண்டாளால்.

புரைதப - குற்றம்நீங்க, புனிதை - பரிசுத்தை.

(௨௧)

கொண்டநல்லிரதத்தேதாடுகுலவுதன்மனத்துட்கொள்ளா

அண்டர்கோனடைந்தன்னொருக்கரும்பெறலேவல்செய்தே

எண்டருங்கருப்பங்கொள்வானியைந்தனன்விலங்குமாய்ப்ப

விண்டொடுகொனநண்ணிவேட்டுவனிருத்தல்போன்றே.

அண்டர்கோன் - இந்திரன், வேட்டுவன் - வேடன்.

(௨௨)

கலிவிருத்தம்,

புனிதநீங்கியப்பூவைபொருந்துதல்

மனனிஞாடிமருவினன்காண்கிலன்

நனிகலங்கியிருந்துழிநங்கைதான்

தனிதுயின் நனன்சார்ந்தெழுமாலவாய்.

புனிதம் - பரிசுத்தத்தன்மை, பூவை - மாதா.

(௨௩)

பாதபங்கயமேற்புனிதீர்பெய்யா

தோதுமாலையுறங்குமன்னுள்வயிற்

தேதநீங்கியவிந்திரன்மாயையால்

சோதிவச்சிரத்தேதாடுந்துவன்றினுன்.

புனிதீர்பெய்யாது - குளிர்நீர்வார்க்காமல்.

(௨௪)

யிற்றினுற்றுவளரும்வயாவினைச்

சுயிர்ப்பினோடிசுருகச்சிதைத்தவை

ஆ ரு ங் க த் த ம்.

உயிர்ப்புவிட்டழுவொவ்வொருகூற்றையும்
வியப்பினேழுக்கூருகவும்வெட்டினான்.

வயா - கருப்பம். செயிர்ப்பின் - கோவத்தினால். (௨௫)

ஆங்குமாயனருளினில்வீந்திடா
தேங்கியெங்கியழுதிவணைங்கோ
நீங்கிமுன்னவந்தெறவென்னென
வாங்குவார்கிலையான்புறன்வந்தனன்.

வீந்திடாது - இறவாமல், தெறல் - கொல்லல். (௨௬)

அரசநின்னையறவாழியந்தணன்
கருவிந்காத்ததுபோலவக்காரிகை
விரதமுற்றவன்மெல்லடிபோற்றலால்
மருவுமைந்தர்மாயாவகைகாத்தனன்.

அறவாழியந்தணன் - திருமால். (௨௭)

உருத்துவாசவனுற்றவனெற்றுழிக்
கருத்தழிந்தழலாலக்கருவினர்
மருத்தெனும்பெயர்மன்னினர்தாய்வயி
றிருத்தலவிட்டெழுந்தார்புறனெய்தினார்.

உருத்து - கோவித்து. (௨௮)

தளர்ந்தது துண்ணிடைத்தையறிதிதுயில்
தெளிந்துநோக்கியீதென்னெனச்செப்பலும்
விளந்தவண்ணம்விளம்பிவிண்ணேகினான்
விலாந்தவார்கிலவாசவனென்பவே.

வாசவன் - இந்திரன். (௨௯)

லிண்ணின்வெந்தன்விரும்பினையோரென
மண்ணினின் றுவானேகிமருத்துவர்
உண்ணுசோமமுடையநல்லும்பராப்
நண்ணினரெனநற்றவன்சுற்றினான்.

உம்பர் - தேவர். (௩௦)

மருத்துக்கள் முதலியோர் பிறப்புடைந்த வந்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகந்நிருவிருந்தும்—௨௧௫.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஒன்பதாவது பஞ்சவன் விரத முரைத்த வத்தியாயம்.

கல்விருததம்.

கஞ்சன்வழிவந்து திகழ்காசிபன்மனைக்குப்
பஞ்சவனமென்றுபுகல்கின்றவிரத்தான்
எஞ்சலறவின் றுரைசெயென்றரசியம்ப
மஞ்சனையமாயனருண்மன்னுமுனிபன் னும்.

மஞ்சனைய - மேகம்போன்ற.

(க)

வந்துமகிழ்செய்யுமொருமார்கழிமதிக்கண்
சந்திரன்வளர்ந்தெழிறயங்கவருபக்கம்
முந்தியுறுநற்றிதிமுதற்புனிதமாகி
அந்தமில்னாகுபரமாத் துமனையேத்தி.

மதி - மாசம்.

(உ)

ஒர்பருவமுற்றுமொழியாதுவகையோடு
கார்நிறமுகுந்தனுருவைக்கருதியன்பால்
எர்செயுபசாரமெணிரண்டையுமியற்றிச்
சீர்தருமீராறுமதிதீரவருநாளின்.

உவகை - மகிழ்ச்சி.

(ஊ)

கலிநிலைத்துறை.

பாலிளோடமடிசிலைப்பன்னிரண்டென்னும்
சீலவாவுதியரிதிருமந்திரஞ்செப்பிக்
கோலவாரழற்பெய்தபின் குலமறையவர்க்கு
வேலசூழ்புவிவியப்புறவிருப்புணவருத்தி.

அடிசில் - சோறு.

(ச)

அருந்துமந்தணராசினன்கறைத்ததற்பின்னர்ப்
பொருந்துமாவுதிச்சேடநற்புகல்வரைப்பெறநீர்
இருந்தருந்துதிரென்றுதம்பதிதாதுகரந்தோர்
மருந்தெனும்மொழிமைந்தரைப்பெறுகுவர்மாதோ.

ஆசி - வாழ்த்து.

(ஓ)

இன்னால்விரதத்தினைக்கன்னியரிழைக்கின்
பன்னுமின்னெழிற்கொழுநனைமணப்பராற்பார்மேல்
மன்னிவைகிடாதிநந்திமெகப்பெறுமடவார்
உன்னிநின்றியற்றிடினிறவாமகவுயிர்ப்பார்.

மணப்பர் - மணம்புணர்வார்.

(ஈ)

கழலில்விரதத்தினைக்கலன்கழிமகளிர்
தழையுமன்பொடிங்கியற்றிடினம்முமையிற்சாற்றும்

எழில்விளங்கியகொழுநனையெய்தியின் புறுவார்
விழைவொடங்கி துகேட்டனர்வேண்டியபெறுப,

கழறும் - சொல்லப்பட்ட, பெறுப - பெறுவார்.

என்றுவேந்தனுக்கியம்பினன்சுகமுனியென்ன
ஒன்றுமாமறைச்செல்வருக்குரைத்தனன்மீட்டும்
மன்றலார்தொடைமன்னனுக்கன்னவன்வழங்கல்
துன்றுமாதவச்சுதமா முனிவரன்சொல்லும்.

மீட்டும் - மறுபடியும்.

(அ)

புஞ்சுவன விரதமுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருநிருத்தம்—உஉந்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஏ ழ ர ங் க ந் த ம்.

மு த ல ர வ து.

சிசபாலன்வீடுபேறுரைத்தவத்தியாயம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி.லாசிரியநிருத்தம்.

விருப்பொடுவெறுப்பொன்றில்லாமெய்ப்பொருளமரர்வாழ்த்தச்
செருக்களத்தவணர்த்தேய்த்திறமெவன்றேவராலென்
உரைத்திடுமசுரராலென்னுறுமிவையுரைத்தியென்ன
மருக்கமழலங்கலாற்குமறைமுனிவருக்கலுற்றான்.

செருக்களம் - போர்க்களம்.

(க)

உலகெலாம்படைக்குங்காலையுரையிராசுத்தான்போன்றும்
நிலைபெறுவளிக்குங்காலநிகழ்த்துசத்துவருந்தமேலி
வலிகெழுதாமதத்தைமாய்த்தவன்போன்றுமெல்லாம்
தொலைவுறவொழிக்குங்கலைச்சொல்லுதாமசுத்தான்போன்றுங்

தொலைவுற - அழிய.

(உ)

தோற்றுவன்சத்தாய்ச்சித்தாய்ச்சுத்தமாய்ச்சுகமாய்ச்சேநான்றிப்
போற்றியநாமரூபம்புகல்குணமொன்றுமின்றி
ஆற்றுமோர்வினையுமின்றியமர்த்தவன்காரமெல்லாம்
சாற்றியகுணங்களாலேசார்ந்திடுமுரைக்கின்மாதோ.

ஆற்றும் - செய்கிற.

(ஈ)

தங்கியபுகழ்சீர்கின்றசத்துவகுணம்வெல்காலைப்
பொங்கியவவுணர்த்தேய்வார்புனைமுடிபுமரர்வெல்வார்

கொங்கவிழ்தாமமார்பகூறுதாமதம்வெல்காலை
மங்குவரமரர்வெல்வார்வனைகழலவுணர்மாதோ

வெல்காலை - மேம்படும்போது, கொங்கு - வாசனை, தாமம் - மாலை.

(ச)

மாயையால்வகுத்தபோராய்வருத்திடப்படுவாராயின்
தாயுமாய்ச்சேயுமாகுந்தனிமுதற்குறுவதுண்டோ
நேயமாரிராசசூயநிகழ்த்துழித்தருமனிவ்வா
றயுநாரதனைக்கேட்டதறகுதுமாழிவேந்தே.

சேய் - பிள்ளை.

(ரு)

மறத்தொடுதோற்றுஞான்தேமாயனைப்பழித்தல்செய்த
திறற்சிசபாலனெம்மான்சேவடிபடர்ந்ததென்னென்
றறத்தின்மாமதலைகேட்பவஞ்சுவையமுதமுறி
உறக்கினர்தொடையரல்யாழ்முனிவரனுரைக்கலுற்றான்.

யாழ்முனி - நாரதன்.

(சு)

புகழ்லும்பழித்தருளும்புகழ்மிவ்வுடலுக்கல்லால்
நிகழ்த்தருணங்கண்மூன்றுநீங்கியொன்றகிச்சித்தாய்த்
தகைபெறுசத்தாய்நின்றுதயங்குமோர்பொருட்குமுண்டோ
இகல்செயானெனதென்பார்தம்மிழுதையினுண்டென்பாரால்

இகல் - பகை, இழுதை - அறியாமை.

(எ)

பனிமலர்முருகுவிம்முபசுந்துழாய்ப்பார்தாமன்சீர்
புனைமணிவாயில்காத்தபுகழ்ச்சயவிசயர்முன்னம்
சனகனையாதியாயதவத்தினர்சாபந்தாங்கிக்
கனகனுஞ்சுடர்செய்செம்பொற்கண்ணனுமாகிவந்தார்.

முருகு - வாசனை, செம்பொற்கண்ணன் - இரணியாக்கன்.

(அ)

மையணிமிடற்றேரன்வெள்ளிமால்வரைபிடுங்கியார்த்த
ஐயிருதலையினுமரத்தமுண்டொளிறும்வைவேல்
வெய்யபோராற்றுகும்பகருணனுமாகிமீட்டும்
பையராச்சுமந்தஞாலம்பருவரத்தோற்றஞ்செய்தார்

மையணிமிடற்றேரன் - சிவன், ஐயிருதலையினுன் - ராவணன்.

(க)

தோன்றியவிருவர்தம்மைச்சுடர்விரிமணிச்செஞ்சூட்டுக்
கான்றஞ்செயிற்றுப்பேழ்வாய்க்கட்செவியணையிற்றுஞ்சும்
தேன்றருந்துளவத்தெம்மான்செகுத்தன்மார்க்கண்டனூலை
நான்றவாய்க்களிற்றுவேந்தநன்கினிதுணர்வைமாதோ.

கட்செவியணை - சர்ப்பசயநம்.

(க0)

கலிநிலைத்துறை

அழலும்வெஞ்சினவடவைபோய்திரிகடல்குளிப்பத்
தழலுந்தீப்பொறிததைசெங்கட்டந்தவக்கிரனும்

கமுகுங்காகமுங்குட்டுணைக்கலுவிலெங்குருதி
ஒமுகுவேற்ற்சிசுபாலனுமாகவீங்குதித்தார்.

கூட்டுணை - கொள்ளைகொண்டுண்ண.

(க௧)

ஊதுவண்டுணர்பேதைவான்புமுவெனவுடன்று
தாதலர்ந்தசெந்தாமரைப்பொருட்டுவீற்றிருக்கும்
மாதுசேர்முழுமுதலையேமனநினைத்தவன்றன்
பாததாமரைபடர்ந்தனன்றிறற்சிசுபாலன்.

ஊதுவண்டு - குளவி, பேதை - அறியாமை.

(க௨)

மருவுகாமத்தாற்பயத்தினால்வஞ்சநெஞ்சகத்தால்
பொருவெறுப்பினால்விருப்பினுற்புனிதனைநினைவின்
உரைசெய்முத்தியினுயர்குவர்காமமுற்றுணர்ந்தே
அரியமுத்திசென்றடைந்தனர்கோவியான்தே.

பொரு - பேர்செய்தற்குரிய, வெறுப்பினால் - உபேகையால்.

(க௩)

கஞ்சன்வெம்பயத்தாற்றிகழ்கண்ணைநினைவுற்
மெஞ்சலற்றவீடெய்தினனினிதுவந்தடைந்தார்
நெஞ்சவப்புறுகேண்மையானினைந்துநின்போல்வார்
செஞ்சிலைச்சிசுபாலனேமுதலவெந்தீயோர்.

கேண்மை - சிநேகம்.

(க௪)

வெறும்பினுனினைந்தடைந்தனர்வீட்டினவிரும்பும்
திறத்தினுனினைந்தடைந்தனர்திருமறைதெளிந்தோர்
குறிப்புமுத்தொழில்குணங்களானடாத்துட்டமர்கொண்டற்
கறத்தின்காதலவெறுப்பெவவிருப்பெவனம்மா.

முத்தொழில்-ஸ்ருஷ்டிஸ் திதிஸம்ஹாரங்கள், எவன்-யாது, கொண்டல்-திருமால்

என்றுகூறலுமிளங்களிச்சுரும்பாட்டிசைப்ப
மன்றல்விம்முதன்மலர்மகண்முலைமுகமணந்தோன்
வென்றிவாட்டிற்றற்கனகனைவெஞ்சமர்க்களத்தின்
கொன்றவாறுநீகூறெனநாரதன்கூறும்.

சுரும்பர் - வண்டு.

(க௫)

சிசுபாலன் வீடுபேறுரைத்த வந்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்.—௨௩௯

பூநீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இரண்டாவது

இரணியனைக்கொன்ற வத்தியாயம்.

கேழலாகிமால்கேழ்கிளர்பொற்கணைகலம்
போழ்படுத்ததுகேட்டலுமிரணியன்புழுங்கிச்
குமுந்தானவர்முதலியோர்சடுமுகநோக்கி
ஊழிவெங்கனல்கட்கடையுமிழின் றுரைப்பான்.

கேழல் - வராஹம், பொற்கணை - இரணியாகுன், அகலம் - மார்பு, போழ்படு
த்தது - பிளந்தது. (க)

ஊனநீங்குமாலுமிலாஞ்சமனெனநீனையான்
வானநாடர்தங்குழுவொடுமரீஇயினனதனால்
சனமாமதியெய்தினனினியவனுயிர்வேல்
தானருந்துவான்வருத்துவனீர்தனித்தனியே.

மால் - திருமால், குழு - கூட்டம், மரீஇனன் - பொருந்தினன். (உ)

தரையின்மீதுபோய்மாயவனுருவெனச்சாற்றும்
அரியவேள்வியேமுதலியவறங்களையழித்துப்
புரியுமந்தனர்ப்பொன்றுற்புரிமினோபுரியின்
கரியவன்வலிகெடுமுலப்பார்கடவுளோ.

பொன்றுற - அழிய. (ங)

என்னவோதலுஞ்சம்பரன்முதவினோகித்
துன்னும்வேள்வியேமுதலியவறங்களைத்தொலைத்து
மன்னுயிர்க்குமுமாயநன்மனையொரியுட்டிப்
பொன்னினுட்டினும்புலவரைப்புடைத்தனர்புகுந்தே.

மாய - மடிய, புலவரை - தேவரை. (ச)

மாபுரங்களையழித்தனர்சிலர்பலமணிசேர்
கோபுரங்களைத்தகர்த்தனர்சிலர்சிலர்குழுமி
தூபுரங்கள்குழ்பதத்தனர்நொவ்வுறவிலத்தார்
ஆபுரங்களைச்செகுத்தனர்சிலர்வெகுண்டார்த்தே.

தூபுரங்கள் குழ்பதத்தினர் - மாதர், நொவ்வுற - வருந்த. (ரு)

மண்டலந்தனின்முதுமறைவாணரைவதைத்துத்
தண்டலைப்பெருந்தருக்களைத்துளவொடுசாய்த்துத்
தெண்டிரைப்பெருநீர்ச்சிறைசிறைத்தத்தனர்சிலர்வாய்
விண்டலக்கணுற்றழச்சிலர்தமைச்சிலர்வெகுண்டார்.

மறைவாணர் - வேதியர், அலக்கண் - துன்பம். (சு)

இருட்டினோர்குழற்றம்பிதன்மனைவியையிப்பார்
சுருட்டினோன்வயிற்றோன்றிவானவர்நொலைந்தோட

வெருட்டி னோர்களை யிரணியன் வெந்துயர்களை வான்
வருட்டி மாழ்கிய தாயையும் வருட்டின் றுரைப்பான்.

வருட்டி - வசப்படுத்தி, மாழ்கிய - மயங்கின.

நெறியிற்காண்குற நித்தியமாகியொன்றாகும்
அறிவைவேறுவேறு விழியறியுமாபோல
உறையுமாயைசேர்குணத்தினுண்டாமுடலுடலம்
முறையிற்கூடலுநீங்கலுமூதுலகியல்பே.

காண்குற - காணவொண்ணாத.

கனவுபோல்வருமொருகுணம்வருத்திடக்கலங்கி
நனிவருத்திடுமொருகுணநன்கறிந்தியம்பின்
வினைகடந்தமெய்ப்பொருட்கொருவினைசெயலிலைநீ
இனையலோர்கதையியம்புவல்கேட்டியென்றிசைப்பான்,

இனையல் - வருந்தாததை.

ஒதுகீர்த்தியானுசிரதேயத்துறைவேந்தன்
தாதுசெந்தொடைத்தரியலராற்களத்திறப்ப
மாதரார்மனையாரொடுமைந்தர்களுழுமிப்
போதுநேர்விழிபுனறரப்பலம்பியங்கழுதார்.

தரியலர் - பகைவர்.

வந்துவெய்யசெங்குருதிநீர்மல்குவெங்களத்தின்
சின்தைநொந்துண்ணீரெழுசிறந்தெனச்சிந்திப்
பந்தமோடழுவார் துயர்ப்பறைதரத்தெருட்டி
அந்தகன்சிறுகுழவியாயாங்கடைந்ததையும்.

எழுசிறந்தென - எழுகடல்போல, அந்தகன் - யமன்.

வெறுத்துவாரியினொருபொருள்வீழ்த்தினும்விரும்ப
மறுத்துவந்தாதன்மருங்குறுமவற்குரித்தாயின்
விறுத்தொர்செப்பினுள்வைத்துறைநின்றதூன்றானே
பொறுத்துக்காப்பினுமாய்ந்துபோம்போம்பொருண்மாதோ.

வாரியின் - கடலில்.

பொய்ம்மையாமுடற்பொருளினிற்புகன்றவுண்மையையும்
பெய்ம்மையாம்விழுப்பொருளினில்விளம்புபொய்ம்மையையும்
பெய்ம்மைபோற்றுகிறபிரசுமார்குழலினர்ப்பேணி
பெய்ம்மையாம்பொறிக்கலமருமறிவிலோரறைவார்.

பெய்ம்மை - பெய்தல், பிரசம் - தேன்.

தழுவுகாவரத்தெற்குநுந்தனித்துறைதழல்போல்
பழுதுலாமைவெவ்வயினும்வான்பாம்பொருளுறையும்

இரணியனைக்கொன்ற வத்தியாயம்.

உருக

எழுவெங்காண்லினீரெனவிலுடலிறக்கும்
அழுவதென்கொலோபொய்யைமெய்யாமெனவறிந்தீர்.

எவ்வயினும் - எவ்விடத்தும்.

(கச)

கண்ணிலீழ்ந்ததன்பெடையினைக்கலந்தமுகுலிங்கம்
மண்ணின்வீழ்தாமாய்த்தனன்வாங்குவில்வேடன்
எண்ணிமாய்த்தவற்கிரங்கலேனிறக்குமிவ்வுடலென்
றண்ணல்லறக்கடவுள்சொற்றனனவர்தெளிந்தார்.

குலிங்கம் - ஊர்க்குருவி.

(கடு)

அன்னேநீதுயர்நீங்கெனவதைதலுந்திதிதான்
இன்னநீர்ந்தனளிருந்தனனிரணியனேகி
மின்னின்மாயுடல்விளிவுருவரம்பெறல்வேண்டி
மன்னுமாதவம்வளர்ப்பநன்மந்தரத்தடைந்தான்.

இன்னல் - துன்பம், மின்னின் - மின்னல்போல.

(கசு)

முடங்குதெண்டிரைமுழங்குநீர்த்தடங்கடல்வயிறு
கிடங்கெழக்கடைந்தின்னமுதளித்தநீன்கிரியின்
மடங்கல்போலவேமருவியக்கனகனைம்பொறியும்
அடங்குமாறவித்தருந்தவம்புரிந்தனனன்றே.

கிடங்கு - ஆழமாக.

(கஎ)

அளப்பரும்பகலருந்தவம்புரிந்தவனுச்சி
பிளப்பமண்டியபெரும்புகைப்படலம்வின்பரந்து
வளைப்பவாற்றலர்வானவர்மலரவற்குறுகி
உளத்துவேட்டனதவஞ்செய்வாற்குதவுகென்றுரைத்தார்.

ஆற்றலர் - சகியாதவராய், மலரவற்குறுகி - பிரமனையடைந்து.

(கஅ)

பொன்னந்தாமரைப்பொகுட்டுறைபுங்கவன்றோன்றி
மன்னுபுற்றெழுமற்றவனாக்கையிற்றனது
கன்னரீரினிற்றெளித்தலுமெழுந்துகைகடப்ப
என்னவேட்டனவென்றவன்விழைந்தனவீந்தான்.

பொன்னந்தாமரைப் பொகுட்டுறைபுங்கவன் - பிரமன், விழைந்தன - விரும்

பினவற்றை.

(கஆ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிறுத்தம்.

பங்கயப்பொகுட்டின்மேலான்படைத்தனதம்மின்மாளான்
அங்கண்வானுலகின்மண்ணினகத்தினிற்புறத்திறுஞ்சான்
கங்குலும்பகலுமாயான்கலுமிழ்படையிற்பொன்றான்
வெங்கண்வாளவணன்பெற்றவரையென்விளம்புகேமால்.

மாளான் - இறவான், துஞ்சான் - இறவான், மாயான் - இறவான், பொன்றான் -

இறவான்.

(உ0)

வரமளித்தெகினப்பாகன்மருவுதன்னுலகிற்புக்கான்
இரணியினெழுந்துசெம்பொனிலங்குபொன்மணியிற்செய்த
நிரைதருமாடமெய்திகிரறுதன்னைவாழ்த்திப்
புரிதரமறையோர்வேள்விபுகழொடுபொலிவான்மன்னே.

எகினப்பாகன் - பிரமன்.

(௨௧)

முதுமறையோதுகாலெழுன்பின்மூதறிஞர்யாரும்
விதிமுறையரியோமென்னுவினம்புதொல்வழக்குமாற்றிப்
புதிதுதன்பெயரேகூறப்புகனிதமாதவருநோன்பு
துதிதனைக்கருதிச்செய்யப்பணித்தனன்றெலாவில்வல்லோன்.
பணித்தனன் - கட்டையிட்டான்.

(௨௨)

வானவரேனுஞ்செய்யாமறைதெரியுறுவரேனும்
மானவரோனும்யாரேமற்றவற்றொழுதுதூய
நானநற்றவமியற்றுந்தருக்கினரிறைவர்மூவர்
கோனிவனென்றுகொண்டுகுறிப்பறிந்தொழுகுநீரார்.

உறுவர் - தவசிகள்.

(௨௩)

விரிகதிர்முத்தநல்லினைந்தனவினைத்தவெல்லாம்
வருணன்வந்தளிப்பவிண்டுனார்வயின்வயின்மிடைந்துபோற்ற
இருதிதிவிழைந்தவெல்லாமெதிரெதிர்நின்றநல்க
ஒருகுடைநிழற்றவீரேழுலகமும்புரந்தானம்மா.

வயின்வயின் - இடந்தோறும்.

(௨௪)

கலிநிலைத்துறை.

மினக்கசெம்பொற்குழையோடிழைவில்லெறிப்பப்
பானக்கதிஞ்சொலரமங்கையராடல்பார்த்தும்
வானக்கிறையாயகல்வானவர்வந்துதாழ்த்
தேனக்கசெம்பொற்றருநீழல்சிறப்பவையும்.

மினக்கசெம்பொற்குழை - மகரகுண்டலம், வில் - ஒளி.

(௨௫)

ஒற்றைநீர்க்கிரித்தடந்தேருயர்செம்பொனோனங்கல்
முற்றக்கணவெங்கதிர்மண்டிலமுற்றமாளுந்
மற்றொப்பிலாதவொளிர்செம்மணிமானமூர்ந்து
சுற்றைக்கதிர்வெண்மதிமண்டிலங்காச்சுளிக்கும்.

செம்பொனோன்கல் - மேருமலை.

(௨௬)

இவ்வாறுலகம்பதினாளுக்குநின்றேவல்கேட்ப
வெவ்வேலவுண்ணாசாட்சியின்றேவநாளின்
பைவாளரவிறுயில்பங்கயச்செங்கணை
வைவாளமார்திசைசோக்கிவழுத்திநின்றார்.

பைவாளரவிறுயில் பங்கயச்செங்கணை - திருமால், வை - கூர்மை. (௨௭)

பொன்னுட்டவருக்கெழுந்தந்தரவாணிபோந்து
சின்னாட்கழியிற்சிறுவன்றனைவைதுசீறும்
அந்நாட்டிருமால்வுணன்றனைமாய்க்குநீவிர்
இன்னாத்தவீர்மின்னெனவானவரேகிறால்.

அந்தரவாணி - ஆகாயவாணி, இன்னா - துன்பம், தவீர்மின் - ஒழியுங்கள். (௨௮)

கலிவிருத்தம்.

ஏர்தழைந்ததாரிரணியன்றரும்
பேர்தழைந்தவேற்புதல்வநால்வருள்
பேர்தழைந்தமெய்ப்பிரகலாதனும்
சீர்தழைந்தவன்றிறங்கள்செப்புவாம்

ரர்தழைந்த - அழகுமிருந்த.

(௨௯)

பாடுமோருழிப்பச்சைமால்புகழ்
நாடுமோருருநல்லகாழிருச்
சூடுமோருழிச்சொற்றுழாயழு
தாடுமோருழியன்புமுற்றியே.

ஒருழி - ஓரிடத்தில், காருரு - மேகநிறம், (கரியதிருமேனி).

(௩௦)

மண்ணில்வானின்மற்றுலகின்மன்னிவாழ்
எண்ணிலாவுயிருடம்பியாவையும்
தண்ணந்தாமரைத்தலைவிமேவிய
கண்ணாடுகவேகாணுங்காட்சியான்.

தாமரைத்தலைவி - திருமகள்.

(௩௧)

பித்தனென்னவும்பிரசமாந்திய
மத்தனென்னவுமானமொன்றிலா
முத்தனென்னவுமுன்னுமாயவன்
பத்தனென்னவும்படருமாங்கவன்.

பிரசம்மாந்திய - கங்குடித்த.

(௩௨)

உண்ணினேகினுற்றுவாயினோர்செயல்
பண்ணினோசைநீர்படியினன்பொடும்
பெண்ணுமாணுமப்பேடுமல்லையு
நண்ணுமாயவனாமோதுவான்.

உண்ணின் - உண்ணுமாயின், ஏகின் - நடக்குமாயின், உற்றுவாயின் -- ஒன்று
சொல்லுமாயின்.

(௩௩)

தேறுமெய்ப்பொருள்சீதரன்னெனக்
கூறுமெட்டெழுத்தைக்குறித்துநா
வீறுமவான்கவைவிகலமின்றியே
ஈறின்மாதவரிவனின்யாவரே.

சீதரன் - லக்ஷ்மீநாதன், எட்டெழுத்து - திருவட்டாக்கரம், விகலம் - சலநம். ( )

ஓதலின்றியேயுணர்வுகூருமிக்
நாதலன்றினக்கற்கவைத்தனன்
நாதலாந்தபொற்றருவின்மெல்லிணர்ப்
போதலாந்ததார்புரனுமார்பனே.

இணர் - பூங்கொத்து, போது - பேரரும்பு.

(௩௫)

பொற்றமாலையம்புதல்வன்றனைநெஞ்
சுற்றகாதலிற்கூவியோர்பகல்
பெற்றிவேலினுன்வெள்ளிமைந்தர்பால்
கற்றதென்னெனக்கழறினாரோ.

பொற்ற - அழகாகிய.

(௩௬)

தண்ணம்போதுசேர்தலைவிகொண்கஞட்
டண்ணல்வாளராவணியிற்றுஞ்சுகார்
வண்ணபைந்துழாய்மார்பநாமரைக்
கண்ணவென்னல்யான்கற்றதென்றனன்.

தண்ணம்போது சேர்தலைவிகொண்க - லக்ஷ்மீநாதனே, கார்வண்ண - மேகவண்ணனே.

(௩௭)

என்றலோடுமென்னிளவலாலியைக்
கொன்றவன்பெயர்கூறுவித்தனர்
மன்றவெள்ளிதன்மைந்தரித்திறம்
நந்துநன்றெனாகைவிளைத்தனன்.

வெள்ளி - சுக்கிரன், இளவல் - தம்பி.

(௩௮)

வெள்ளிமைந்தர்தாம்வெருவிமுன்னுரு
உள்ளல்யாங்களிவ்வுரைபயிற்றிலேம்
வள்ளிதழ்ப்பொலந்தாமமார்பநின்
பிள்ளையிங்ஙனம்பிதற்றுமென்றனர்.

வெருவி - பயந்து, பயிற்றிலேம் - பழக்கிலேம்

(௩௯)

அறமுவற்குநீரிவிழுதுமென்
நிறைபணித்தலானிருபிறப்பினோர்
முறைதெரித்தமுப்பாலுமோதிலான்
மறைவடித்தமென்மழலைமைந்தனே.

அறிவுறுத்தல் - தெரிவித்தல்.

(௪௦)

அறுசேர்க்கழிநெடிலாகிரியலிருத்தம்.

தென்றமிழ்மலயந்தந்ததேங்கமழ்சாந்தம்பூகி
மன்றன்மந்தார்ப்போதுமதுசுதுளிமாலேசூட்டிக்
குன்றிரண்டினையதோளாற்குறங்கின்மேற்றழிநூயிருத்தி
நன்றறிந்தனைகொலென்றான்மீட்டுமந்தாமலேலான்
சார்தம் - சந்தநம், குறங்கு - தொடை.

தாதையங்ஙனம்வினுவத்தநயனங்குரைப்பான்மாயன்
காதையஞ்செவியின்மாந்திரகாரணமூங்கூறிப்
போதினான் முகனும்போற்றும்பொன்னடிதலையிற்குடிச்
சீதான்கோயில்குழந்தசெழுமலர்பதத்திற்றுலி

கராத - சரித்திரம்.

(௪௨)

விழுந்தினஞ்சுரும்புமுகசுமென்முகைவிண்டுதேறல்
பொழிந்தபூந்துவமாலுப்பொருவுயர்விலானெஞ்சம்
குழைத்திடவறிதலன்றோருறிக்கினன்கறிதலென்னச்
செழுந்தழல்நடைக்கண்சிந்திச்சிவப்புறச்சினந்தான்மன்னோ,
சுரும்பு - வண்டு, பொருவுயர்விலானை - ஈடுபெய்திலானை.

(௪௩)

அறங்கரைமழைச்செவ்வாயரும்பெறற்புதல்வற்றின்னென்
குறங்கினின்மகற்றிமண்டுங்குருதிவெலங்கைதாங்கி
இறைஞ்சிநிற்குநகைவல்லையெறிந்திவனலங்கன்மலை
நிறந்திறந்திடுமென்னென்றானெருப்புருத்தனையநீரான்.

கரை - பேசுகிற, நிறம் - மாற்பு.

(௪௪)

மூவுருத்தாங்கினின்றுமுத்தொழினடாத்துமெம்மான்
சேவடிக்கமலப்போதுசென்னியிற்கூட்டப்பெற்ற
கோவினங்குமரன்மாற்பிற்கோலைவலாரெறிந்தகொற்றப்
பூவுடைக்குமெவென்வேல்பூவெனப்பொலிந்தமன்னோ.

மூவுரு - பிரமவிஷ்ணு ருத்திரர்வடிவு, முத்தொழில் - படைத்தல், காத்தல், அழித்தல்.

(௪௫)

திருகுவெஞ்சீற்றத்துப்பிற்செய்யவேலுமூவர்வீசம்
எரிசுலாம்படைகள்யாவும்பிறமைகனகேனாகி
வருகமாநாகமெட்டுமாதிசக்கரிநல்லானை
பொருகவென்றுழித்தீயிற்புழுங்கினனூறினாலு.

இற்றமை - முறிந்தமை.

(௪௬)

படவராவாசின்செய்யபணமணிபிதுங்கப்பற்றிக்
கடல்விளையமிழ்தமுறக்கடைந்தகார்வண்ணத்தண்ணல்
தொடுகழற்கன்பற்கொல்வான்சுடுகினங்கதுவிக் கவ்வும்
அடுகொலைப்பாந்தளெட்டுமமுதுவாய்குத்தமாதோ.

கார்வண்ணத்தண்ணல் - திருமால்.

(௪௭)

கொண்டலிற்பிளிறுவேழக்கோட்டிபிங்கிவென்ற
தென்முரைப்பெரும்பாலாழிச்சேர்ப்பன்மெய்த்தொண்டன்றன்னே,
மண்டுவிெஞ்சினத்திற்பாய்ந்தமழைமதப்புழைக்கைநால்வாய்
எண்முசைக்களிறுங்கூர்ங்கோடிற்றனசிதர்ந்தமாதோ.

வேழக்கோடு - யானைக்கொம்பு, பாலாழிச்சேர்ப்பன் - திருமால்.

(௪௮)

ஏழாங்கத்தம்.

கடலொடுமலையும்பாருங்கருதும்நலகுமுண்டு
புடையொருவயிற்றுள்வைத்துப்பொறுத்தவனன்பன்மன்மேல்
தடவரையெறிந்தவெல்லாஞ்சாற்றணுவொத்தவாங்குக்
கொடியவர்வெற்பின்வீக்கிக்குரைதிரைப்புணரியுய்த்தார்.

வெற்பின்வீக்கி - மலையோடுசேர்த்துக்கட்டி.

(சக)

நெடுவரைமுகந்துபொங்கினிறவிசம்புகோத்த
உடைதிரைக்கடன்முகட்டோரொழுகொளிமணியிற்றோன்றிப்
படுகினைவிரித்தவாலம்பாசிலைகிடந்தோனன்பன்
கடலிடையாத்துவீழ்த்தகல்லொடுமிதந்தான்மன்னோ.

ஆலம்பாசிலைகிடந்தோன் - திருமால், யாத்து - கட்டி.

(க0)

இறுதியோர்திறத்தினுமிழைத்ததன்மற்றிதென்றெண்ணி
அறமுதலாயமுப்பாலறிதியென்றவுணன்மீட்டும்
சிறுவனைவிடுப்பவாங்குச்சிறுவனுல்பயிற்றுகின்ற
யறைவல்லாரற்றநோக்கிமைந்தரோடுகொக்கலுற்றான்.

இறுதி - முடிவு.

(கக)

அல்லவைகுரவனேனுமறைந்தனகேட்கலாகா
நல்லவையாவரெனுவலுறிந்கேட்குற்பால
சொல்லுவனுக்குமெய்தார்ரொடையல்பாழ்முனிவன்சொற்ற
வல்லிதிற்கண்மினென்னமருவுமம்மைந்தர்சொல்வார்.

பாழ்முனிவன் - நாரதன்.

(கஉ)

ஒத்தனரீயும்பாழுமுனக்குமற்றுரைத்ததெங்ஙன்
தத்துவம்விரித்தசெம்பொற்றமரையுறைவோன்மைந்தன்
இத்திறநவில்வாயென்னவெரிமணிச்சுகைநெற்றிப்
பைத்தபாம்பணையானன்பன்பாற்படப்பகரலுற்றான்.

தத்துவம் - உண்மை.

(கங)

இருந்தவமிழைத்தற்கெந்தையேகியகாலேநோக்கிச்
சுரும்புணவிரிந்தபைந்தார்ச்சுடர்முடியமரீண்டிக்
கருங்கழலவுணரெல்லாங்குளப்படப்பொருதுநூறி
அருஞ்சிறைப்படுதிருளுனென்னையையமாரீகோமான்

இருந்தவம் - பெரியதவம், ஈண்டி - கொருங்கி.

(கச)

இடருறுசிறையென்வைப்பாயேந்கிழைவிடுதியென்னத்
தொடையல்பாழ்முனிவன்வந்துசொற்றனன்சொற்றலோடும்
டவரல்வயிற்றுமைந்தலுயிர்ச்சுபின்மகவைக்கொன்று
விடுவென்றுரைத்தல்செய்தான்விண்ணவர்வெந்தனம்மா.

யித்தபின் - பெற்றபிறகு.

(கரு)

கோற்றொழுவயிற்றுமைந்தன்கொல்லுதற்றூரியனல்லன்
ஆற்றலந்திகிரியம்மானன்பனென்றநாளிற்கூறி

மாற்றினன்சிறையான்கேட்பமாழ்குமென்னன்னெநஞ்சம்
தேற்றுவான்போலமெய்நூறெள்ளிதிற்செப்பினாளுல்.

மாழ்கும் - மயங்குகிழ.

(௫௯)

ஆங்கவன்காட்சிமெய்நூலறைதரவயிற்றினுற்றேன்
திங்கறவுணர்ந்தவாறுசெப்புவுல்கேண்மினென்னப்
பூங்கழலவுணர்பெற்றபுதல்வர்க்குப்புகறஹற்றான்
வாங்குவிற்கனகனீன்றவயங்கெழிற்கிதுவன்மன்னே.

காட்சி - அறிவு.

(௬௦)

கலிநிலைத்துறை,

போக்கிடாமலைம்புலன்களுமிசையுநற்போகம்
காக்கையேழுதலுயிரெலாங்கலக்கமில்பெரியோர்
ஆக்கையாவியோடெவ்வளவுறையுமவ்வளவு
நீக்கமின்றிமால்பதமுனிநிலமிசையுறுவார்.

நீக்கமின்றி - நீங்காமல், உன்னி - நினைத்து.

(௬௧)

அரிதுமானிடப்பிழலிவந்தடைவதிங்கடைந்தால்
உரைசெயாயுண்மிக்குறையினுநூற்றின்மேலுறையார்
விரகிலாவினேனூர்களாய்மெலியுழம்பினராய்க்
கருதுநாளவங்கழிப்பர்கண்படையினுலன்னே.

கண்படை - தூக்கம்.

(௬௨)

உறையுமாயுளிற்பாதிமுழிப்பர்மற்றொழிந்து
குறையுநாட்களுமனைவியர்குமரென்றவர்மேல்
நிறையுங்காதலினீப்பரானெடியனைமனத்துள்
இறையுமோர்கிலார்பிறப்பிறப்புக்கிடனாக.

நெடியனை - திரிவிக்கிரமனை.

(௬௩)

தோற்றுமேழ்வகைப்பிறவியுமிரிதரத்தொலைத்து
மாற்றுமானிடராயிவண்மருவியுமாயன்
ஆற்றல்சேர்பதன்பொடுநினைந்துவீட்டையார்
கூற்றினுற்றையர்வாரவார்மடமையார்குணிப்பார்.

துயர்வார் - துன்பப்படுவார்.

(௬௪)

பாவத்தால்வரும்பொய்யுடல்யானெனப்பகரும்
நீவத்தால்வருமிருவினைக்கட்டொடுநிகழ்த்தின்
கூவத்தேவிழுமறிவிலாக்குருடர்மூன்றாகு
தாவத்திச்சுடவருந்துவார்மடமையார்தணிப்பார்.

கூடம் - கிணறு.

(௬௫)

பன்னுதூல்பலதோந்துநற்பரம்பொருளறியார்
இன்னல்பார்த்திடர்ரழியுமோர்பிறன்பொருள்கோடற்

ஏ ழா ங் க த் த ம்

குன்னுவாரெனின்மைந்தர்காளுலகினிலொளிசேர்
பொன்னின்மேற்செலும்விழவையார்போக்குவாரம்மா.

இன்னல் - துன்பம்.

(கூங்)

ஒதுதூல்பலவுலகியன்முழுவதுமுணர்த்தும்
பேதநீங்குறத்தம்மைநன்கறிந்நிடார்பெரிசாம்
காதலாகியவிலங்குபூண்விலங்கெனக்கருத
மாதர்பான்மயர்ச்சாவெரெனினெவர்மறுப்பார்.

விலங்கு - மிருகம், மயர்ந்து - மயங்கி.

(கூசு)

கூறுமங்கியுந் தூமமும்போற்குணருணியாய்
வேறுவேறுசேர்பொருளுளாமேவியொன்றாகி
ஈறிலாமுதலாயுடற்கிசைவிகாரங்கள்
ஆறுமெய்ப்பொருட்கில்லையென்றறிவதேயறிவால்.

அங்கி - நெருப்பு, தூமம் - புகை.

(கூடு)

பாதவங்களின்றளிரொடுபூமுதற்பலவும்
ஒதினவேறுவேறுருவெனவொளிருமாபோலக்
கோதுசேரதுவிகாரமாங்குண முடற்கன்றிப்
பேதநீங்கியேபிறங்குமெய்ப்பொருட்கிலேபெரிசின்

பாதவங்கள் - மாங்கள்.

(கூசு)

காட்டின்மேவியகானலிற்புனலெனக்காதல்
பூட்மொரையின்முறைமுறைபோந்ததந் துவத்தின்
கூட்டமேயுடலவ்வுடற்குலவுநன்மதியால்
நாட்டுபோதமேநவையிலாப்பொருளென்றாகவிலவார்.

போதம் - அறிவு.

(கூஎ)

பன்னுமாக்கைகொளவயவமுசுவியபலவும்
உன்னியிங்கிதன்றிங்கிதன்றெனமுறையொழிச்சுந்
சொன்னபுந்நியிற்சுரியெனத்தோற்றியவறியவை
இன்னசேபரம்பொருளுனவறியுந்நியல்பால்.

கரி - சாகுதி.

(கூஅ)

புந்நிமுக்குணம்பொருந்நிமுன்தவத்தையும்பொருந்நாம்
அந்நயின்றியவவத்தையிலறிவெனவாய்நாம்
நந்தலின்றியபரம்பொருந்நுடைமையாநாடிப்
பந்தமுற்றவெவ்வினையறப்பரத்தொடொன்றவார்

நந்தல் - கெடுதல்.

(கூஆ)

நிலவுமார்வினையின்றியெநிந்நியமாநி
உலகெலாநிறைந்தாயிரொனவொருமுதலென்ன

இலகுசித்தெனவெண்ணறுசுத்தமாயிருக்கும்
அலகின்மாயனையறிவதற்கென்னரிதம்மா.

வினை - தொழில்.

(௭௦)

கனவுதுஞ்சுதல்காரணமாய்வருமாபோல்
வினைசெய்வெவ்வுடனோற்றும்வெம்பேதைமைவினைவால்
மனனிதாற்றிருமாயவன்மலர்ப்பதத்துணையை
நினையின்வீடுநீங்கும்வ்வினைப்பயன்வினைவே.

துஞ்சுதல் - தூங்குதல், பேதைமை - அறியாமை.

(௭௧)

வரும்பெரும்புகழ்க்குருவொடுமருவுறப்பெற்றால்
திரும்புமாயவனடிதொழத்திங்குவிட்டுள்ளம்
நிரம்புமாலடிக்கன்புநன்னேசமார்புளகம்
அரும்புமாக்கைநெஞ்சாந்தவெள்ளமூற்றெழுமே.

குருவொடு - ஆசாரியனோடு, மருவுறப்பெற்றால் - கூடப்பெற்றால்.

(௭௨)

காமமாயதைத்தெவிட்டிடாப்பெறுதவேகருது
நாமருபத்தோடுறைபவநலனழிந்திறந்து
போமென்றாலும்பொய்ப்பொருளையேகாதலித்துழல்வார்
ஈமஞ்சேர்துடலெரிவதுங்கண்டிலரேகொல்.

ஈபம் - மயாநம்.

(௭௩)

அயனரன்புரந்தராதியராக்கையும்பிறவி
நயந்தரும்வினையிழைத்திடினொழிந்திடாநவிலின்
வயம்வளரந்தசீர்தேமிமாலுக்கிருவினையின்
பயன்விழைந்திடாதளிக்கினப்பரனொடொன்றுவரால்.

வயம் - வெந்நீர்.

(௭௪)

தேவராயினுமவுணர்களாயினுந்தெரிவில்
பாவைமார்களேயாயினும்பறவைமாநரோ
டேவராயினுமாலுழையிருத்துமன்பினரோல்
நாவிலாதவீடைந்துறைவாரிதுசாதம்.

தாவிலாத - அழிவில்லாத, சாதம் - உண்மை.

(௭௫)

அன்புசெய்வதிங்கரிதிலையன்புசெய்வதுதான்
பொன்பிறங்கியவணியெலாம்பொலிந்திருப்பதுபோல்
மன்புகழ்ச்சராசரங்களின்மாயனென்றுரைக்கும்
நன்பெரும்பொருளுறையுமென்றுளத்துநாடுவதே.

சராசரங்கள் - இயங்கியற்பொருள் நிலையியற்பொருள்கள்.

(௭௬)

அறுசீர்க்கழிநெடி லரசிரியவிறுத்தம்.
பத்திசெய்தமலன்செய்யபதத்துணைசர்மினென்னாத
தச்சுலகம்வளர்க்கெல்லாஞ்சாற்றினன்சாற்றவன்ஓர்

அத்தலையறிவுமன்புமடைந்தனர்மறையோரஞ்சி
இத்திறமுரைத்துமென்னுவிம்பினர்கனகற்கம்மா.

கனகற்கு - இரணியனுக்கு.

(எஎ)

ஆட்டியதரங்கமுந்நீர்முகத்தெழுமமுதமள்ளி
ஊட்டியதென்னத்தீஞ்சொலுரைக்குநன்மதலைசெய்தி
கேட்டலும்பொருதுமேன்மேற்கினரழற்சீற்றம்பொங்கி
நாட்டநஞ்சுமிழுவெய்யநச்சராவென்னலானுன்.

நச்சரா - நஞ்சுள்ளபாம்பு.

(எஅ)

சீறினன்மதலைதன்னைச்சென் றுநீர்சொணர்மின்னென்றோ
வீறுசேரவுணரோடிமிண்டுவந்தவையிதுபச்சு
ஆற்றிபுதல்வன்செய்யவனநிகழ்வதனேநாக்கி
நுறுநீயடைவைதீயோயெனவவனியம்பினுஞல்.

நறு - மரணம்.

(எக)

நுறையினையிழைப்பென்றாயிழுதையினியல்பதீதாம்
நாறுபைங்கமலேகன்வனன்மறுகலிஹநீரார்த்
கூறுசெய்குறல்கூற்றுக்குமொல்லுமொவொல்லாதெந்தாய்
தேறுதிமறைகள்சான்றுதேற்றமீதையமின்றால்.

இழுதை - மூடன், மனு - மந்திரம், ஒல்லுமொ - கூடுமொ, சான்று - சாக்ஷி. ( )

தன்னுளிர்தவகாலுந்தாமரைப்பொருட்டினமைய
வண்டுவிழோதிமின்னினவயங்கவேர்மழைக்காவென்று
கண்டவர்மருளும்வண்ணங்கடலிடைக்கிடந்தமாயன்
உண்டுகொலுலகத்தென்னவுருமெனவுலம்பினுஞல்.

நறவு - தேன், காலும் - உமிழ்கின்ற.

(அக)

கடலினுமுளனேவன்கெஞ்ஞவாய்லீழுமந்தகண்
மடலினுமுளனேயோங்குமலைவினுமுளனெனமன்றோ
உடலினுள்ளுயிர்ப்பாவெல்லாவலிதுமுளனெனவெய்ய
அடலுடையாழிநாங்குமமலனென்றதைத்தானம்மா.

கஞல் - நெருங்க, அடல் - வெற்றி.

(அஉ)

அரும்பெறற்குழவிமாற்றமஞ்செவிவெதாப்பவாற்றான்
முரித்திடப்புகுவமுந்நீர்முனைத்தெழுபரிவிடீபால
எரிந்தபொற்கடகஞ்சிந்தவிலங்குவானிலவுக்கற்றை
சொரித்திபெருஉத்தாட்செம்பொற்றாணிடையடித்தானன்மேறி.

மாற்றம் - சொல், பருஉத்தான் - பெரிய அடி.

(அங)

இடித்ததோரசுனியென்னவெறுழ்வலிங்கனகன்சீறி
அடித்ததூண்தூறின்னுமடங்கப்பசும்பொன்னடம்

இரணியனைக்கொன்ற வத்தியாயம்.

உசுக்

வெடிப்பமால்வரைபணிப்பவெடிபடநகைத்துவெய்தின்
வடித்தபூந்துளவமாலவாளரிமுளைத்ததர்மா.

அசனி - இடி, தூணம் - தூண்.

(அச)

மருப்பிளந்திங்களன்னவாளுகிற்றுதியின்மாயன்
சிரிப்பின்மாமலர்க்கண்டேசந்துதிப்படேநாக்குநாக்கின்
நெருப்புவாயுமிழ்ந்தமின்னினிழன்றுநெய்ம்முகமணிந்த
அரத்தவேலவுணரெல்லாமாருயிர்தொலைந்துசாய்ந்தார்.

சிரிப்பின் - சிறிப்பினால், நாக்கின் - பார்வையினால்.

(அடு)

ஒளிதும்வாளொருகைபற்றியொண்டசுடர்வயிரம்வேய்ந்த
கிளரொளிப்பசும்பொற்செய்யகேடகமொருகைதாங்கி
அளிபடுதொடையன்மார்பனண்ணலாளரியின்முன்னம்
களிமதஞ்செருக்கும்வென்றிக்களிமெனச்சின்னதுசேர்ந்தான்.

ஆளரி - நரசிங்கம்.

(அசு)

களள்விழ்துளவமார்பன்கதிர்விரிகமலச்செங்கை
வள்ளுகிற்றுதியான்மெல்லவெளவலும்வலியினீங்கிப்
புள்ளின்வாய்ப்பட்டுச்சோரும்புற்றரவென்னமாழ்கி
ஒள்ளுமலுயிர்ப்புலீங்கியுழன்றுனனவுணர்வேந்தன்.

வள் - கூர்மை, உகிர் - நகம், வெளவலும் - வகிர்ந்தலும்.

(அஎ)

கழைசுளிகளிறன்னுனைக்கவானிடைக்கிடத்திமாலக்
குழுவெண்டிங்களன்னகூருகிற்றுதியிற்பைந்தேன்
பொழிமலரலங்கன்மார்பம்போழ்ந்துசெங்குருதியுறி
வழிபசங்குடர்மென்கண்ணியாளரிவனைத்ததன்றே.

கவான் - தொடை.

(அஅ)

ஆழ்த்தனரமரோடியரும்பலிப்பசும்பொற்போது
தூர்த்தனருலகமுண்டசுடர்நகைப்பவளவாயும்
கூர்த்தவாளுகிருங்கையுங்கொழுங்குடரணிந்தமார்பும்
பார்த்தனர்வெறுவலுற்றார்பனியிருவிசம்புமொய்த்தார்.

வாள்உகிர் - ஒளியுள்ளநகம்.

(அக)

வெஞ்சினத்திகிரிமாயன்வெருவருதோற்றேநாக்கிக்
கஞ்சநாண்மலரிநாணுங்கண்ணுதல்பிறருமஞ்சிச்
செஞ்சுடர்விரிக்கும்போதிற்றெரிவைநீசறியென்ன
அஞ்சினளணங்குநண்ணவவ்வுருக்கண்டுமன்றோ.

போதிற்றெரிவை - கமலையே.

(க0)

மலரயன்கிரீசன்றேவார்வாசவன்முனிவர்சித்தர்
இலக்டென்புலத்தேதார்நாகரியக்கர்கந்திருவராதி

அலகிலோரணுகாராகியாளரியுருவத்தேதானைப்
பலமுறைதொழுதுபாதபங்கயம்பரவினரால்.

கிரீசன் - கிவன்.

தாளிணைவழுத்தியன்றோர்தராய்சைவிழுந்துபோற்றி,
வாளுடைக்கனகன்றன்னையத்தெமைப்புரந்தேதாய்சீற்றம்
கோளராவணையிற்றுஞ்சங்கொண்டலேதணிதியென்ன
ஆளரிகொண்டசீற்றமகன்றிலதலக்கணுற்றார்.

அலக்கன் - துன்பம்.

(கூஉ)

உவரிவாய்வந்துதோன்றுமுதுசுவையமிழ்தமென்னக்
கவிமதங்கடந்தவென்றிக்கனகனுக்குநிந்ததோன்றல்
செவிமுதல்குளிர்ப்பத்தண்ணென்றென்னமுதுகுத்தாலென்னப்
புவிமகன்கொழுநன்பொற்றான்புல்லன்னபரவினாளுல்.

உவரிவாய் - கடலில்.

(கூஉ)

அஞ்சனவண்ணத்தண்ணலகங்குழைத்துருவியாங்குக்
கஞ்சநாண்மலரினன்னகநிர்வனைச்செங்கைதன்னாவுல்
செஞ்சுடர்க்குழுவியன்னாசிதுப்புறத்தடவந்தென்கொல்
மஞ்சரீவிழைந்தாய்வேட்டவரின்னக்கரிப்பனென்றான்.

அஞ்சனவண்ணத்தண்ணல் - திருமால், கிண்புறத்தடவந்தா-கிண்புறமுதுகைத்தடவி,
மஞ்ச - மைந்தனை.

(கூச)

விழைவறவெறித்தாரநாடுமவியுட்பெருஞ்சுடரேதூய
பழமறைக்கொழுந்தேபச்சைப்பசும்புல்லன்னனாகின்றனை
வழிபடுமன்பேயன்றிவரமெவன்பெறுவென்னாந்
தொழுதனவழுத்தலுற்றான்நாயகிபரநிஞனம்மா.

விழைவு - ஆசை, அறவெறித்தார் - முற்றுந்நடிச்சுவர்.

(கூடு)

பூவுதறமணம்போலெல்லாப்பொருளினுமுறைவாய்க்கல்பொன்
சேவடிதொழுதுபோற்றார்தேசவிரேயனுநீசர்
ஆவர்பொல்லாதீசராயினும்வணக்கிநினைசர்
நாவினுவழுத்திற்றேவையாகர்நாசராவார்

வழுத்தின் - துதிப்பாராயின்.

(கூசு)

—ங்குரீயுறைவையேனாடுவங்குண்ணமுழைபாக்கின
ங்கவர்முகங்கடாமேயறிவர்போலென்பிதேனாழ்வுந்
ங்கெழிலுருவத்தோடுசார்குவையுழிபுறமுன்
பாங்குசீர்பிரமனாழம்புகழ்வதற்கடக்காசம்மா

—புறவையேனும் - வியாபித்திருப்பாராயினும்.

(கூசு)

உருடருஞ்சுகடுபோலவொழிவிடாப்பிறவுழந்தன்
மருடரும்பிறவியின்னயருங்கொலென்றஞ்சுல்லல்ல

தெருடருநின்னைக்கண்டதேவர்போலஞ்சகில்வேன்

அருடரல்வேண்டுமென்பாலாளரியுருவத்தையா.

ஆளரியுருவம் - நரசிங்கரூபம்.

(கஅ)

அஞ்செவியாயவண்ணென்னருங்கதைத்தேறன்மாந்த

நெஞ்செனுமன்னமுன்றாணிரையிதழக்கமலம்வைக

தஞ்சுமாரினதுநாமஞ்சாற்றுக்கவென்றாவென்றும்

எஞ்சிலிவ்வரத்தந்திங்ஙனிடர்க்கடலேற்றுவாயால்.

தேறல் - தேன், மாந்த - குடிக்க, வைக - தங்க.

(கக)

ஆதியிலொருவையாகியந்தமென்றுரைக்கும்போழ்தும்

ஏதமிலொருவையாகியியம்புமிந்நிவிந்நேதம்

ஒதுயிர் பலவுமாகியுறைதல்போலுறைவாய்ஞான

சோதியுன்வியையாட்டெல்லாஞ்சொல்லவல்லநர்யாரம்மா.

ஒருவையாகி - ஒருவனாகி.

(க00)

ஆதிமாமாயையாகியசுத்தகங்காரமாகிப்

பூதமாய்ப்பொறியாயந்தப்பொறிக்குறுங்குணங்களாகிப்

பேசுமாமுயிராயொன்றாய்ப்பிறங்குசித்தாகிவையும்

கோதிலாநின்னையன்றிக்குறிக்குமோர்பொருளுமுண்டோ.

அகத்து - மனத்தில்.

(க0க)

வேட்டிடுமனையார்போகம்விரும்பிபேசுவேறுவேறு

தாட்டுணைசிலர்கைப்பற்றத்தானையைச்சிலர்கைப்பற்ற

வாட்டமுற்றலைவார்போலவருத்துமைம்புலனும்போகம்

நாட்டமுற்றலைக்கப்பட்டோர்நலிவந்துன்னருண்ணாரால்.

விரும்பிபேசு - விரும்பி, துன் - உணது.

(க0உ)

தோற்றிடினவீயுங்கலைத்துயருறுவதற்குமஞ்சி

ஏற்றதாய்வயிற்றின்றேத்துற்றிடருறுவதற்குமஞ்சி

மாற்றருஞ்சுழல்காலுற்றுமறுகுமோர்சருகுபோல்வார்

போற்றிடாரின்னையன்றேனாற்புலமையையென்சொல்கேனே.

வயிற்றின்றேத்து - வயிற்றினிடத்தில்.

(க0ஊ)

வெற்றிவேலவுணற்கொன்றுவிழுச்சிறப்பளித்தேதாயிங்குன்

உற்றவெஞ்சுற்றநீங்கிவவந்தருளென்றுபல்கால்

பற்றெறிந்துயர்ந்தவைந்தாம்பருவத்தேதான்பாவலோடும்

அற்றமில்வெகுளிபோகவாளரிமகிழ்ந்ததன்றே.

பாவலோடும் - துதித்தலோடும்.

(க0ச)

அரும்புகழ்ப்புதல்வவுன்றனன்பினமகிழ்ந்தேமுள்ளம்

விரும்புடற்போகனெஞ்சின்விழைந்திலைநீயென்றாலும்

பொருந்துமோர்மனுவின்காலம்போற்றுகீர்வேந்தனாகி

இருந்தபின்னெனதுபாழ்மெய்துகவெனச்சொன்றானால்.

அன்பின் - அன்பினால்.

(க0஠)

மானிடமடங்கலானோன்வழங்குதல்கேட்டமைந்தன்
நீன்றழிகிலேநின்னைநிந்தையெபுரிந்ததாதை
ஊனமார்பாவமெல்லாமொழியநீயருள்செயென் னோத்
தேன்மலர் துவவத்தம்மான்சிறுவனைநோக்கிச்செப்பும்.

மானிடமடங்கல் - நரசிங்கம்.

(௧௦௬)

உன்னையிங்குயிர்த்தவாற்றா லுரைக்குநின்குலத்துழுவேழ்
என்னுநன்மரபுளொருமியைந்தனர்புனிதமென்றால்
அன்னவன்புனிதனாதற்கையமென்னவனுக்கீம
மன்னுநல்வினைசெய்கென்னமைந்தனவ்வினைசெய்தானால்.

சுமமன்னுநல்வினை - மயாநச்சடங்கு.

(௧௦௭)

பெருகுசீர்ப்பிரகலாதன்பெட்பொடுவழுந்தலாலர்
நாகரியுருவத்தண்ணன்னகுளமகிழ்ந்தானென்ன
விரிமலர்ப்பொகுட்டின்மேயவிண்ணவன்முதலினோர்சாய்
அருகிவந்தனுகியன்றோனடிதொழுதத்திநின்றார்.

பெட்பொடு - அன்போடு.

(௧௦௮)

விரிந்தசெங்கமலமன்னவிழிமலர்க்கருணைமாரி
சுரத்தன்கமலப்பொற்றாடொழுதெழுந்திமையோர்த்தத்தம்
பெருந்திருவெய்தநல்கிப்பிறைதுதற்பிராட்டிபுல்ல
அரும்பவிழ்துவவத்தண்ணலாயிடமதைந்நானன்றே.

புல்ல - தழுவ, துவவத்தண்ணல் - திருமால்.

(௧௦௯)

கற்றவாறியலாகாக்காட்சிரிந்நறிந்ததோன்றல்
பொற்றசெங்கமலைமேவும்புங்கவன்பணியினுலே
கொற்றநீண்மகுடஞ்சூழக்குளிர்ந்தவெண்டிங்கனென்ன
ஓற்றைவெண்கவிசகநீழலுலகெலாம்புரந்தானன்றே.

கமலைமேவும்புங்கவன் - திருமால்.

(௧௧௦)

சுலிவிருத்தம்.

பூட்சியோடரிபோந்திடப்போற்றநந்
காட்சிமேயகனகண்மதலைசன்
மாட்சினோக்கிமகிழ்ந்தபாளுதியோர்
ஆட்சியாயபத்தாடைந்தாரோர்.

பூட்சி - உடல்.

(௧௧௧)

முன்புபேசுகசைமொழியாவிலேநூர்
அன்பினோடுடன்கேட்டுமறிவினோர்
துன்பவாரிநடந்துநுகரிலா
இன்பவாரியினெய்துவனொன்புல.

துகள் - குற்றம்.

(௧௧௨)

இரணியனைக் கொன்ற வத்தியாயம் முற்றிற்று
அதற்குநுவிருத்தம்—கடையு.
பூநீ கிருஷ்ணசகாயம்.

மூ ன் ரு வ து
வருணச்சிரம முரைத்த வத்தியாயம்.

வருணநான்குநான்காச்சிரமத்திறம்வகுத்துத்
தெறியுமாறுநீசெப்புதியென்றுதீங்கெறிந்த
தருமன்கேட்டலுந்தவஞ்செய்நாராயணனெனுமால்
உரைசெய்தானெனக்கென்றுநாரதமுனியுரைக்கும்:

வருத்து - வகைப்படுத்தி, செப்புதி - சொல்வாய். (க)

சமதமந்தவந்தண்ணளிபொறுமைமெய்தருமம்
விமலஞானமோடுயிர்க்கெலாம்விரும்புமன்பினராய்க்
கமலேகைவனைக்கண்ணனைக்கருதினராகி
அமர்தலெக்குலத்தவர்க்குநல்லறனெனவறைவார்.

சமதமம்-சமமும்தமமும், (சமம்-அகக்காரணதண்டம், தமம்-புறக்காரணதண்டம்)

தீதிலாமகம்விரும்புவோர்செயப்புரிவித்தல்
ஈதலேற்றலென்றதுதொழிலியற்றுதற்குரியார்
வேதநான்கையும்விடும்புமந்தணரெனவிதிப்பார்.

மகம் - யாகம். (ங)

அரசருக்கறனருமறையோதலம்மகங்கள்
புரிதன்மாரிலம்புரத்தல்வெம்போர்படைபயிற்றல்
வெருவலாதுவெஞ்சமத்தெதிர்வெற்றிமிக்கடைதல்
மருவியன்பொடுவழங்கவென்றறுவகைத்தென்ப.

வெஞ்சமத்து - கொடியபோரில். (ச)

வணிகருக்கறன்மறைபயின்றிடன்மகம்புரிதல்
தணிவில்வாணிபமுழவுசெய்திடல்பொருடருதல்
அணிசெயானிரைகாத்தலிங்கறைந்தழுவருக்கும்
பணிசெய்துற்றலேபின்னவர்க்கறனெனப்பகர்வார்.

ஆனிரைகாத்தல் - பசுமந்தையைக்காத்தல். (ரு)

மடந்தைமார்க்கறன்மனைத்தொழில்பன்கிலாதியற்றி
அடைந்ததெய்வநற்பதியெனவன்பொடுவணங்கிக்
கடந்திடாதவன்பணித்தவாபுரிந்தவன்காதல்
தொடர்ந்ததாைததாயேவலுந்தொழுதுசெய்குவதே.

பன்கிலாது - குற்றமில்லாமல், பதி - கணவன். (சு)

சொன்னவேறுயர்முதற்சொலுந்துகளிலாவருணம்
மன்னுநால்வகைத்தவால்லாமற்றையகுலத்தேதார்த்

குன்னுல்லறந்தத்தமகுலத்தொழிலுவந்து
பன்னுபாவந்தியற்றுதலெனப்பகருவரால்.

குலத்தொழில் - குலத்தார்செய்யுந்தொழில்.

உழுதுவித்தியவிளையிர்க்குரியவரேகிப்
பழுதிலாதுகாத்திலரெனிற்பயன்பெரூர்போல
வழுவினாவுரிமைத்தெனவழங்கறமற்போர்
அழிவினாநலனடைகுரூரருந்துயரடைவார்.

அறம் - தருமம்.

(அ)

கலிவிருத்தம்.

பிரமசாரியர்க்கறம்பேசினெந்தெனும்
பருவமேமுதற்பகராண்டுநாலினுள்
உரைசெய்சீரிருபிறப்புற்றதென்னமுப்
புரியினுனான்முறைபூணல்வேண்டுமால்.

பருவம் - வருடம்.

(க)

குருகுலவாசமாய்க்குலவியையமேற்
றுரைதருருவனிலவ்வுண்டிமாந்தென
இருபொழுதும்மயின்றெண்ணெய்தேன்முதல்
மருவலாகாவெனமாற்றல்வேண்டுமால்.

குருகுலவாசம் - ஆசாரியரையடுத்தவழிபட்டு அவர் கட்டளையில் அவரை நீங்கா
திருத்தல்.

சிலமோடுழையதண்மவுஞ்சிசேர்த்தலர்
காலையுமாலைபுங்கதிர்வெய்யோனையும்
கோலநற்கனையுங்குருவையுந்தினம்
மால்றவணங்குவர்மறைகளாதுவார்.

உழைஅதர் - மான்தோல், மவுஞ்சி-நாணற்புல்லாற் செய்யப்பட்ட அரைஞாண்

வாசமார்க்குங்குழன்மடந்தைமாரொழில்
நேசமோடுததிடைநினைந்தன்ஞாநிறம்
பேசிடாதுறைவதுபிரமசாரியர்க்
காசிலாவறனெனவறையுநூல்களே.

மடந்தைமார் - மாதர், எழில் - அழகு.

(கா)

இல்லறம்பூண்டவர்க்கெண்ணெயேமுதல்
நல்லனமருவுகனவையின்றமரோ
சொல்லியநாட்களிற்றிணைவிமார்முலை
புல்லலுமுரித்தென்புகலுநூல்களே.

நவை - குற்றம், துணைவிமார் - மனைவிமார்.

வானகத்தமார்மாமுனிவர்தம்மொடு
சேனகத்திருந்ததார்த்தென்புலந்தவர்க்

வருணாச்சிரம முரைத்த வத்தியாயம்.

உசுள்

கானமுக்கடன்கழித்தறத்தினின்றவர்

கானகத்தேகுதல்கருதுவார்களால்

தென்புலத்தவர் - பிதிரர்.

(18ச)

மனைவியைமைந்தர்பால்வைத்துமவைத்திடா

சனையவளொடுவனத்தடையலாமதில்

சனிவனமனைவியோடுறையிற்சாலசெய்

தனல்வளர்த்தேதாமனன்காற்றல்லேண்மொல்.

உறையின் - வசித்தால்.

மைந்தர்பான்மனைவியைவைத்துமன்னழல்

சிந்தையினடக்கினர்செல்லிற்சாலேநீத்

தந்தமில்பனிவெயிலமர்ந்துமாமலைக்

கந்தரமுறைந்துமேகழிப்பர்வைகலே.

கந்தரம் - குகை.

(கச)

வாட்டமற்றறிவுவந்தடையின்வன்னியாய்க்

காட்டகத்தேகலங்கடனங்கேகுறின்

மீட்டமத்துறைவதைவிரும்பிவீறுசேர்

நாட்டகத்துறுவதுநவையென்பாரேரா.

வன்னி - பிரமசாரி, நவை - குற்றம்.

(கௌ)

உழுருநர்விதைத்தநெல்லுண்டிமாந்திடார்

விழுசருகுவைநென்மெல்லடகு வண்டுவார்

தழையுறுமயிருகிர்தவிரந்திடாரவர்

மொழிநறையெண்ணெய்தார்முதலநீக்குவார்.

அடகு - இலை, உவைநெல் - புல்லரிசி, உகிர் - நகம்.

(கஅ)

ஹந்தநல்லெதிசெயல்சொல்வினங்கியைச்

நெந்தத்தனுளத்திடைச்சேர்த்திச்செய்குணம்

நிறைந்திடுபுலன்களுநிகழ்த்தைதம்பூதமும்

பிறந்ததின்முறைமுறைபெரிதுநோக்கியே.

எதி - துறவி, அங்கி - நெருப்பு.

(கக)

நிகழ்த்தியமனம்பொறிபூதநீங்கிடா

ககத்திடையடக்ககங்காரந்தன்னையும்

மகத்தினிலிருத்தியம்மகத்தைமாயையின்

புகுத்தியம்மாயையையறிவிற்போக்கியே.

மகத்தினில் - மகத்தத்துவத்தில்.

(உ0)

தத்துவமித்திறமடக்கிச்சுந்தெனச்

சித்தெனக்குலவுவன்செப்புகின்றசீர்ப்

புத்தியினொசையும்பொருந்துமானமும்
வைத்திலனாகியேவயங்குவானரோ.

வயங்குவான் - விளங்குவான்.

(௨௧)

ஒருபதிக்கொருபகலாகவேயுறைந்
திருநிலத்தேயவனியன்முத்தண்டமும்
கரகமுந்தாங்குவன்கருதுகின்னமாய்
தருகனவெனச்சகமனனிற்காண்பனல்.

பதி - ஊர்.

(௨௨)

உன்னியமறைமுடிவோதுவானன்றிப்
பன்னியவேறுதூல்பகர்த்திடானவன்
துன்னிகவுலயவர்கொன்னநல்லறம்
மன்னியதூற்குவாவரைத்திடானரோ.

மறைமுடிவு - வேதாந்தம்.

(௨௩)

முனிவுசெய்யானுடன்முதிர்ந்துபோமென்றும்
இனிதுசெய்யானுடலென்றுபோமென்றும்
நினைதல்செய்யானிலைநிற்கவோர்மட்டம்
வனைதல்செய்யானுயிர்வருந்திடானரோ.

மடம் - தவச்சாலை.

(௨௪)

சைபுகழ்துறவறஞ்சேர்ந்துளர்களில்
சைதருசின்னம்விட்டெவன்கொலோவென
சைதருமூங்கையர்மத்தர்போலவும்
அசகரம்போலவுமாகுவானரோ.

சின்னம் - அடையாளம், அசகரம் - பெரும்பாம்பு.

உலகெலாந்தன்னிடத்துறைவதாயுந்தான்
அலகிலாவுலகெலாமாவதாகவும்
இலகுசீருளத்தொடுமியைந்துநோக்குவான்
நிலவுமோர்பேதமாய்நினைத்திடானரோ.

உறைவதாய் - தங்குவதாய்.

(௨௫)

அறிவினின்முதிர்ந்தசகரங்கொலாமென
மறையவன்றுறவறம்பூண்மென்னுசீர்
நிறைதருசையமாநெடுங்கிரித்தலை
உறையுமோர்கதைநின்க்குறைக்குங்கேட்டியால்.

அசகரங்கொல் - மலைப்பாம்போ.

(௨௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மிக்கசீர்ப்பிரகலாதன்மேதினிமுழுதுநாடிப்
புக்குழியசகரம்போற்பொருந்துமோர்முனிவன்நன்னை

எக்குலத்து தித்தானென்று மெந்தவாச்சிரமனென்றும்
தக்கநெஞ்சையங்கொள்வான்சையமால்வகைகண்டானே.

ஐயம் - சந்தேகம்.

(உஅ)

அருவரைச்சாரலெய்து மசகரன் றன்னைக்கண்டு
பெரி துந்தவஞ்செய்கின்றாய்பெருத்தனையென்கொலென்ன
எரிக திர்ப்பரி திமார்பவினைத்தலும்பெருத்தருளும்
ஒருவுறுமுடலுக்கன் றியுயிர்க்குமற்றில்லைமாதோ.

ஒருவுறும் - நீங்குகிற.

(உக)

என்றருந்தவத்தின் மிக்கானிசைத்ததுகேட்டலோமும்
நன்றுரைத்தனைநீயாரைநவையறவுகைக்கலாமேல்
ஒன்றியவிசைத்தியென்னவொளிறுவேற்கனகனீன்ற
வென்றிகொண்மதலைக்கந்தமெய்ம்முனிவிளம்பலுற்றான்.

நவை - குற்றம்.

(உ௦)

உரையொழிந்திறந்துளொருமுற்றனர்பெரியோரென்றால்
புனையறுகிலசொல்சொல்லிப்புனிதமேபொருத்துவாரீ
அரிதிவணடைந்துகேட்டாலறைவதினழுகி துண்டோ
கருதுதற்காமமுற்றேகணக்கில்பல்பிறவியுற்றேன்.

உரை - சொல்.

(உ௧)

மறையவர்குலத்துட்டோன்றி மயக்குதற்காமம்விட்டே
அறிவறிந்திங்ஙன்வந்தேதனம்மமானுடராய்வந்து
நிறைவருகாமம்விட்டுநிறைந்திடார்தம்மையன்தோர்க்
குறுவதேதார்க்கமுமுண்டேயொழிவிலாத்துயரமல்லால்.

உறுவது - கிடைப்பது, உண்டே - உண்டோ.

(உ௨)

சைவலம்மைக்குந்தண்ணீர்தம்மருங்கிருப்பதோரார்
பொய்வலம்பொருந்துகானற்புனலையேவிரும்புவார்போல்
மெய்வலந்திகழுந்தம்மைவிரும்பல்விட்டறியாருண்மை
கைவலம்மற்பார்காமப்பொருளைபகருத்தின்வேட்பார்.

சைவலம் - நீர்ப்பாசி, கைவலம் - முத்தி.

(உ௩)

ஆசையாலருந்தாராகியருகிதிவருந்திப்பெற்றோர்
நேசமாரரசர்களார்களெடுப்பகைமுதலினோரால்
காசலாம்வெருவுட்கொள்வார்கண்படைசிறிதுங் கொள்ளார்
நாசமேயடைவார்காமம்விட்டவாநலன்றுய்ப்பாரால்

வெரு - பயம், கண்படை - தூக்கம்.

(உ௪)

உழப்பினுலீட்டிவைத்தவறுசுவைத்தேறலுண்ண
திழப்புறுகாமர்தேனுமெழுகலவெதிரந்தமார்தும்

ஏழாங்கத்தம்.

விழுப்பெருமலையராவுமேதகுரவர்கண்டாய்
மழைப்புயலினையாயென்றுமறைமுடிவியம்பினால்.

தேறல் - தேன், தேன் - வண்டு, எதிர்ந்த - நேர்ந்தவை, மாந்தும்-அதுபவிக்கிற.

உளநனியுவந்துகேட்டவொண்புகழ்ப்பிரகலாதன்
விளவுறுவிருப்பினெவெறுப்புவிட்டியர்ந்தோன்றன்னை
முளரியந்தடக்கைகூப்பிமுறைமுறைவணங்கிநாளும்
வளமுறைநகரஞ்சேர்ந்தான்மானவேலரசமாதோ.

உவந்து - மகிழ்ந்து, கேட்ட - சிரவணஞ்செய்த.

(நட்ச)

வருணச்சிரம முறைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருநுத்தம்—ககச.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்

நாலாவது

இல்லறத்தோர்கதியுரைத்தவத்தியாயம்.

↔→*←→↔

தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பர.

வாழிமுழுத்தவனுரைத்தமறையுணர்ந்தநகரடைந்தோன்
ஆழிவலனுயர்கடவுண்டிக்கமலமலர்சூடி
ஊழிதொறுமுயர்புகழ்சேர்ந்தோராழிதனையுருட்டி
ஏழுலகுமினிதளித்தானெனக்கினந்தானிருந்தவத்தோன்.

ஒராழிதனையுருட்டி - ஒற்றைச்சக்கரஞ்செலுத்தி.

சொல்லுபெருந்தவனுரைத்ததுகளிறுறவறங்கேளா
இல்லறத்தினிருந்துதுயரென்போல்வாரிடரொருவிப்
புல்லுமொருகதியுளதோபுகலுதிநீயெனத்தருமன்
நல்லதுகேட்கின்றியெனநாரதமாமுனிநவில்வான்.

துகளில் - குற்றமில்லாத, இடர் ஒருவி - துன்பமொழிந்து.

(உ)

நித்தியநைமித்திகஞ்சேர்நிந்தையில்காமியவினைகள்
பத்தியொடுபுரிந்துவரும்பயன்விழையாரசுந்துளவோன்
சித்தமகிழ்தரவுதவித்திருமால்சீர்சொலக்கேட்கின்
முத்திரெறிபொருந்துதற்குமுந்துவெறிவெறின்றால்.

காமியவினைகள்-விருப்பத்தோடுகூடிச்செய்யும் வினைகள், விழையார்-விருப்பார்.

பாவகனைவழுத்திமறைபகர்ந்தினியவுண்டியினைத்
தேவர்நரர்பூதமொடுதென்புலத்தோர்தமக்குதவித்
தாவில்கினைஞோர்களொசொர்ந்துதுகர்ந்தாரளிசேர்
காவிமலர்புரைமேனிக்கடவுளுலகைமருவரால்.

பாவகன் - அக்கினிதேவன்.

அங்கிமுகத்தளித்தலிணுமருமறையோர்முகத்தளிக்கின்
செங்கண்மலர்மான்மகிமுந்தென்புலத்தோர்தமைக்குறித்துத்
தங்குமமைமுதலாகச்சாற்றுதொண்ணூற்றாறிறெனும்
பொங்குரைமித்திகதினத்தும்போனகமீந்திடலியல்பே.

அமை - அமாவாசை, போனகம் - சோறு.

(௫)

காமர்நைமித்திகமெனுநாள்மையுறுநற்பாத்திரர்கள்
஁முறவந்தெய்தியநாளிருகதிரைப்பணிதீண்டு
நாமநெடுநாள்பிறப்புநாமகரணம்முதலா
வாமமணவினைபுரியவுயங்கியநாண்முதலாமால்.

நற்பாத்திரர் - நல்விருந்தினர், இருகதிர் - சந்திராகுரியர்கள், பணிநாள்.

(௬)

கங்கைமுதலாநதியிற்கையையிலருஞ்சேதுவினில்
பொங்கெழின்மாமலயமுதற்புனிதமுறுதலத்தினுற்றுத்
தங்கியவன்போடுவந்துதண்புனலின்கடனற்றின்
வெங்கொடும்பாதகந்தொலைப்பர்வீடடைவர்தென்புலத்தோர்.

புனலின்கடன் - நீர்க்கடன்.

(௭)

தனக்குரியவறத்தைவனிதனக்கவொண்ணாவல்லறத்தோர்
அனற்கருமமுதலாயவறமொழித்துவிடலாகா
வனத்துறைவோர்மீண்டுமொருவண்பதிமேவுதலாகா
நினைத்தொழித்தமுப்பாலினையம்வரலெதிக்காகா.

வனி - பிரமசாரி, தணக்கல் - நீக்கல், பதி - ஊர், எதி - சந்நியாசி.

(௮)

இருவினையாஞ்சகடுபுலனெனும்புரவிபூண்டுதிகழ்
உரைமுதலைந்தெனும்வழிபோமுடற்றேறிவிறையுயிராம்
அரசன்மதிப்பாகனெடுமறிவெனும்வானாலெறிந்து
கருதியகாமாதிப்பைகடந்திடினவீட்டுலகுறுமே.

கடந்திடின - வென்றிடின.

(௯)

காதலெனுங்கொடுவயவைகலந்துலவிற்காமாதி
ஒதுபலகுணப்புளிஞருளுற்றுவினைவிலங்கினெனும்
பேதமுறுவெம்பிறவிப்பெருங்கடல்வீழ்குறவணரின்
குதுவவுபயன்விழைந்துதொல்வினையார்புரிபவரே.

வயவை - வழி, புளிஞர் - வேடர்.

(௧௦)

விரவுறுநடப்புப்பகையைவீட்டுமனையறத்திருந்து
மருவுசெயப்படுபொருளுமன்னுதொழில்செய்பவரும்
கருமமுமோர்பிரமமெனக்கண்டவினைபுரிவோரும்
தெருளுசீரோதிசேருந்தெனிலிசுந்திசேர்குவரால்.

எதி - துறவி.

(௧௧)

அரியதொழிலாடையுருவறியினொருநூரன்போல்
மருவியதாம்பிரமமென்றேமதிப்பதுபாவாத்துவிதம்
கருமமெலாம்பிரமமெனக்காணல்கருமாத்துவிதம்
விரவியுலகவருளத்தின்மேவுபெருஞானமெலாம்.

நூரன் - நூல்தான்.

ஒன்றெனன்குற்றறிதலொழிவறுஞானத்துவிதம்
மன்றல்கமழ்மலர்த்தொடையோய்வகுத்தவிம்முவத்துவிதம்
நன்றுளத்தினிடைதெளிந்துநவையறுதம்வினையுரிவோர்
துன்றுவினையொழித்தமுனிதுன்னுகதிமன்னுவரால்.

நவையறு - குற்றமற்ற.

(கக)

கந்திருவன்யான்பண்டுகறங்குதிரைக்கடன்ஞாலம்
தந்தவன்றன்வேள்வியினிற்றளவினினமுகைமுறுவற்
சிந்தரிக்கண்மடநல்லார்திரளினொகிசெறிந்தெழில்யாழ்ப்
பைந்தொடையிற்றடவந்துபண்கனியப்பாடினனால்.

தனவின் - முல்லையின்.

(கச)

கன்னியர்தங்குழாத்தினொகிலந்தனன்போய்ப்பாடுதலான்
பின்னவனாகச்சபித்தான்பிறந்தனன்மற்றவண்ணம்
கொன்னொழுபடவரவிற்கூத்துநவில்பரனிசைகேட்
டன்னமுயர்த்தவன்மதலையாயினனீங்கடல்வேலோய்.

படவரவிற்கூத்து நவில்பரன் - திருமால்.

(ககி)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவ்ருத்தம்.

அருமறைமுடிவுகாண்டற்கரியபேரொளின்மாமன்
ஒருதனிமதலையாகவுவந்துடன்பயிலப்பெற்றாய்
பொருவிலோயென்றுபோற்றிப்போயினன்முனிவனென்னச்
சொரிமதுத்தொடையலாற்குச்சகனினிதுரைசெய்தானால்.

பயிலப்பெற்றாய் - பழகப்பெற்றாய்..

(கக)

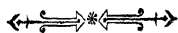
இல்லறத்தோர் கதியுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௧௮0.

ஏழாங்கத்தம்-முற்றிற்று.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்!

எட்டாங்கந்தம்.

முதலாவது

மனுக்களை யுரைத்த வத்தியாயம்.

முறைவிளையாடீதிமுடிபுனைமனுக்கடன்மை
இறைவிளையாடெல்லாமியம்புதியென்னப்போற்றி
நறைவிளையாடுந்தார்வேனரபதியுரைப்பநான்கு
மறைவிளையாடுநன்முமாதவன்வழங்குமாதோ.

நறை - தேன், நன்னு - நல்லநாக்கு.

(க)

ஆதிமாமனுவின்காலத்தமலனல்விளையாட்டெல்லாம்
ஓதினேமாசமற்றுமொழிந்தமாமனுவின்காலத்
தேதமின்முனிவர்விண்ணோரிந்திரானிவர்களென்று
சோதிமாறேற்றுமாறுசொல்லுதுங்கேட்டிமாதோ.

ஏதம் - குற்றம்.

(உ)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

இயம்பிரண்டாஞ்சீர்மனுவினையுரைக்கினிலங்குமக்கினிமுனமீன்ற
நயன்றருசுவாரோசிடனவனுலகநவையறக்காக்குநானமார்
வயந்தருவேதசிரசினமணந்தமதிதுதற்றுமுதையின்றெடுத்த
பயன்றருதுதராதியரமார்பரமனல்விடுவெனவுதித்தான்.

வையற - குற்றமற.

(ங)

உரைத்தானாமரர்வேந்துரோசனனாமர்ச்சதம்பனாதியேழ்முனிர்வார்
தெரித்திடுமன்றாமனுவெனும்பெயரோன்செழுநறைபருகல்செயறுகால்
இரைத்ததார்ப்பிரியவிரதனீன்றெடுத்தவிவங்குவேலுத்தமனநான்
வரைத்தடம்புயசத்தியசித்துமுதலாம்வானவர்க்கிறைவனாயினால்.

நறை - தேன், அறுகால் - வண்டு.

(ச)

சத்தியர்முதலோரமரராயுறைந்தார்சாற்றிவர்துணையெனத்தருமன்
புத்திரனாகிச்சத்தியசேனப்புகழ்பெயரோமொல்பொருந்திக்
குத்திரம்புரியுமரக்கருள்ளிட்டகொடியவர்க்கொன்றுலகளித்தான்
எத்தலத்தோருமேத்துசீர்வசிட்டனென்றுளோரெழுமுனிவராராம்.

குத்திரம் - சீமை.

(ரு)

சாற்றிசைபுகழ்நான்காமனுவென்போனவின்றவுத்தமமனுக்கினையோன்
சாற்றுதாமதனும்வேந்தனக்காலத்தயங்குறுதிரிசிமுன்னுயிர்த்த
பொற்றுதிரிசுகனிந்திரனாகும்புலவர்சத்தியசனாதியராம்
சற்றநற்சோதிவியோமரோமுதலோரெழுமுனிவரானவிருந்தார்.

பின்ற - சொல்லப்பட்ட.

(சு)

அறைந்தநாணிருமேதசன்றனைமணந்தவரிவைவைதிருதியாள்வயிற்றின்
நிறைந்துலகுறையோரியெனவுதித்துநிகழ்த்துநான்மறைகொணர்ந்தளித்த
சிறந்தவக்காலமுயர்திரிகூடஞ்சேர்கரிக்கிடரகற்றினன்மால்
மறந்திகழ்வேலோயென்னலும்வேந்தன்வழங்கதுவெனமுனிவழங்கும்.
அறைந்த - சொல்லப்பட்ட.

(௭)

மனுக்களையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இரண்டாவது

கசேந்திர வத்தியாயம்.

கலிநிலைத்துறை,

உரைக்குமோசனையொன்பதினாயிரமுயர்ந்து
தரைக்குமேன்மையாய்வெள்ளிபொன்னிரும்பெனச்சாற்றும்
நிரைக்கும்பூங்கதிர்க்கொடுமுடிநிகரின்மூன்றாகி
வரைக்கெலாம்வரமார்திரிகூடமால்வரையே.

வரமாம் - மேன்மையாம்.

(௧)

கந்தமாமலர்ச்சண்பகங்கற்பகஞ்செயலை
சந்தமேமுதலாமரத்தடம்பொழிநவழந்து
மந்தமாருதம்வந்துவந்திழுகுறவயங்கும்
அந்தமால்வரைவளன்வழுத்துதற்கெளிதன்றால்.

செயலை - அசோகு, இழுகுற - பின்போக.

(௨)

தானயாற்றினைத்தருங்கரியொருவழித்தார்வாய்த்
தேனையாறுகாணுகர்த்திடுமொருவழிச்சிறந்த
மானைமாறடுமாவிழிவாளநாண்குயமா
ஆனமாதரோடமரரங்கொருவழியமர்வார்.

தானயாற்றினை - மதந்தியை, ஆறுகால் - வண்டு, வாளம் - சக்கரவாளம்.

(௩)

தடங்கண்மங்கையர்முகமெனத்தாமரைமலரும்
கடங்களன்னவர்செங்கையிற்காந்தளங்கலரும்
நடங்கொடோகையன்ஞாநலநாடினவிகலும்
முடங்குமுல்லைகள்வாணகைமூரலின்முகைக்கும்.

கடங்கள் - முலைச்சாரல்கள், தோகை - மயில்.

(௪)

ஏகம்வானவர்மகளிரினடந்திடுமெகினம்
சேகினைமியம்புள்ளவர்முலையெழில்கிறக்கும்

பூகம்வார்பொழிலவர்மிடற்றெழில்பொலிந்திலகும்
கோகிலம்மவர்மொழியெனக்காவெலாங்கடவும்.

61கினம் - அன்னம், நேமியம்புள் - சக்ரவாகப்புள். (௫)

சுரும்புபாண்செயச்சுருள்விரிபூந்தடஞ்சுனைசேர்
சுரும்புமீதிளங்கதிர்புரைதருசுடர்க்கற்றை
அரும்புகூட்டராவணையினெனவருங்கார்தள்
அரும்புகீழுறவணைந்துவந்துறங்குமம்மழைக்கார்.

சுரும்பு - வண்டு, மலை. (சு)

தாரணிக்கெழிறருந்துணையொடுவிஞ்சைத்தலைவர்
தாரணிக்குநல்வளந்தருந்தடம்பொருப்பொருபால்
வாரணத்திருங்கோட்டிபிடுங்கியமதிநேர்
வாரணத்திருக்கரத்தனைப்பாடினர்வதிவார்.

தாரணி - பூமி, தார்அணி - மாலைஆபரணம், வாரணம் - யானை, சங்கு. (௭)

பன்னகத்துறுபடியவர்பயன்பெறுபாக்குப்
பன்னகத்துறுமவளனெலாந்திகழ்பருப்பதத்தின்
பன்னகத்துறுமருவியின்முல்லைபாண்மதிநேர்
பன்னகத்துறுமரம்பையர்நிச்சலும்படிவார்.

பெறுபாக்கு - பெறும்பொருட்டு, நிச்சலும் - நாள்தோறும். (அ)

கோட்வொன்மதிக்குழவியுஞ்சுனையருகுயர்ந்த
கோட்டுமீதெழுந்தன்னமென்பிள்ளையுங்குலவக்
கோட்வொர்சிலைக்குறவர்தங்குழவியுங்குனிகூர்ந்
கோட்வாரணக்குழவியுமொருவழிக்குலவும்.

குனி - வளைந்த. (க)

பூவைவேல்வழியரம்பையர்புகன்மொழிபுரையப்
பூவைசாற்றியபுகுமொருவழிப்பொலம்பூமேல்
பூவைமாழலைபுணர்திருமாவெனப்பூத்த
பூவையோர்வழிப்பொலிமுகைக்கோங்கொடுபொருந்தும்.

பூவை - நாகணவாய்ப்புள். (க0)

கண்ணயந்தளிமுரலுங்காச்சூழகல்வரைவாய்க்
கண்ணலர்த்தசெங்கமலமாய்ச்சியர்கதழ்ந்த
கண்ணகன்றிடுமனையுறிவெண்ணெய்கையேந்தும்
கண்ணனென்னவெண்மதிதொடீள்சிறைக்காயா.

கள் - தேன், கதழ்ந்த - சிறந்த, காயா - காசா. (கக)

அருச்சுனன் நடந்தேநடத்தண்ணல்வந்தயன்சேய்
அருச்சுனக்கினிதருளியகண்ணன்முன்னவனும்

அருச்சுனத்திருநிறத்தினனெடுமமார்தனன்போல்
அருச்சுனத்தருகலாவுறுமவட்சிலகாயா.

அருச்சுனன் டுடந்தேர் நடத்தண்ணல் - கண்ணபிரான்.

(கஉ)

ஆடல்வாழி ஁டமைந்தரோடானிரைபுரந்தங்
காடல்வாளராவுச்சியினடித்தவம்மான்போல்
கோடல்வாயயாவருஞ்செயும்வளந்திகழ்குவட்டில்
கோடல்வான் முகைமீதலர்ந்துறுங்கொழும்புவை.
ஆனிரை - பசுக்கூட்டம், கோடல் - கார்தள்.

(கஉ)

நாகமேற்பணநாறுநவமணி
நாகமேற்பலநாயிறுபோலுமால்
நாகமீன்றநவையறுநாண்மலர்
நாகமீன்றயங்குந்நலனெக்குமே.

நாகம் - பாம்பு, மலை, புண்ணை, ஆகாயம்.

(கச)

கன்னிமாவரிநாகங்கணங்கொளக்
கன்னிமாவரிநாகங்கவினுமால்
கன்னிகாரங்கலந்தவக்காவெலாம்
கன்னிகாரங்கதிர்மதிசேருமால்.

கன்னிகாரம் - கோங்கு.

(கரு)

வாவிமான்விளையாடும்வரையின்மேல்
வாவிமானவலம்புரிவைகுமால்
ஆவியாருங்குவனையமாருக்
காவியாருவர் ஁ண்ணெனலாகுமால்.

மானம் - மேன்மை.

(கசு)

அந்தரத்துயர்வாயமணிவரை
அந்தரத்துமேருவுக்காகுமால்
சந்தனத்தருவேதடங்காடெலாம்
சந்தனத்துருவேதடங்கோடெலாம்.

தனம் - முலை, கோடு - சிகரம்.

(கௌ)

தண்டலைக்குழுவெங்கணுஞ்சார்த்துகோ
தண்டலைக்குறும்மிருள்சாய்க்குமால்
வண்டிரைக்குமதுமலர்மாநதி
வண்டிரைக்குள்வருங்கதிர்முத்தமே.

தண்டலை - குளிரந்தஇடம், கோ - குரியன், குறும் - சேர்ந்த.

நத்தகத்துறுமுத்தமுநற்கரி
மத்தகத்துறுமுத்தமுமன்னுமாங்

கொத்தகத்துறுகொற்றமொழித்திடும்
சித்தகத்துறுவார்சென்றுசேர்குவார்.

முத்தம் - முத்து, கொற்றம் - வலி, சித்து - அறிவு. (௧௧)

இதழிநாண்மலர்சேர்வரையேழையர்
இதழினாகவிலவலர் தூற்றுமால்
கதலிமாகநகக்குவடோங்கியே
கதலிமாகநகர்க்கினங்காட்டுமே,

கதலி - வாழை; கதலி - அசைந்து. (௨௦)

மாவிலம்பயின்மஞ்சரிவாழ்வரை
மாவிலம்பயின்மஞ்சரிவாள்விழித்
தேவரம்பையெல்லாருவிற்சேர்ந்துபூந்
தேவரம்பையெல்லாருவிற்சேணுறும்.

மா - சிங்கம், விலம் - குகை, தே - தேன், எல் - சூரியன், சேண் - ஆகாயம். (1)

கோலமாவிலங்கோளரிகோட்டெழுங்
காலினோடுங்கனம்பிடியாமெனக்
காலினோடுங்கனம்பிடிக்குங்கரி
காலினோடுங்கலந்துவழங்குமே.

கால் - காற்று, கனம் - மேகம், கால் - வழி. (௨௨)

பூங்கலாமதிகாணப்புனறும்
பூங்கலாமதித்தோதிற்பொறிதிகழ்
வேங்கைவேழமிடைந்திடக்காடெலாம்
வேங்கைவேழமிடைந்திடும்வெற்பிடம்.

கலாமதி - பூர்ணசந்திரன், பொறி - புள்ளி, வேங்கை - புலி, வேங்கைமரம், வேழம் - மூங்கில், யானை. (௨௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாகிரிய விருத்தம்.

இன்னனவளத்தினோங்கியிலகுறுதிரிகூடத்தின்
பின்னும்புங்கிரும்பின்வண்ணப்பெருங்குவடுவலப்போலத்
துன்னியகரிகட்கெல்லாஞ்சொல்லுமோர்பெருவேந்தென்ன
மன்னியபிழிகள்சூழுவயங்குமோர்களிறுமாதோ.

பிழிகள் - பெண்யானைகள். ௨௪)

மழிலையஞ்சரும்புபாய்ந்துமழைமதவருவியாட
விழையும்வெம்பிழிகளோடும்விண்ணிவர்திரிகூடத்தின்
கழைவளர்சாரலந்தண்கடிமலர்த்தடத்திற்சென்று
நிழல்சுளிகளிறுந்துவோர்நீர்விளையாடிற்றன்றே.

விண்ணிவர் - ஆகாயத்தையளாவிய, கழை - மூங்கில். (௨௫)

மருவினோயாமெந்தண்மரைமலர்பறித்துவிசி
விரிபுனலாமெல்வெஞ்சினவிடங்கர்கவவிப்
பெரியபோர்க்களிறறையீர்ப்பப்பிடிக்குலந்தடக்கைநீட்டிக்
கரையின்மீதீர்ப்பவும்போர்க்கரியிவர்திலதுமாதோ.

மரைமலர் - தாமரைமலர், இடங்கர் - முதலை.

(௨௬)

பிடிக்குலங்கலங்கியீர்க்கும்பெருவலிதொலைந்துமாழ்கத்
தடத்திடையிடங்கரீர்ப்பச்சார்கரைவேழமீர்த்து
விடங்கருவலத்தினோமெவந்திறற்சினத்தினோமெ
அடங்கருங்கொடியபோராண்டாயிரமடர்த்ததன்றே.

வேழம் - யானை, ஈர்க்கும் - இழுக்கிற.

(௨௭)

வாரணமாற்றலோய்ந்துவானுறத்தடக்கைநீட்டிக்
பூரணவுலகமெல்லாம்பூத்தளித்தழித்துநின்ற
காரணபரமானந்தக்கடலிடைக்குளிப்போர்நெஞ்சம்
ஆரணமுடிவுமேயவமலவோவென்றறற்றும்.

வாரணம் - யானை,

(௨௮)

வேதனாலொருங்குணர்ந்துவிரியுமெய்நிறுள்ளப்
போதுசேர்சோதிபொன்னிற்பொலியொளியோலவெங்கும்
தீதுறாதருளினயார்க்குந்தெரிவுறுதுறைந்துநின்ற
ஆதிகாரணவந்தின்னையளிக்கவென்றழைத்ததன்றே.

உள்ளப்போது - இதயதாமரைமலர்.

(௨௯)

அழைத்ததுசெவியிற்கேட்டுமெயனரனாதியாயோர்
புழைக்கைவெங்கரிமுன்காப்பப்புகுந்திலராதியாகித்
தழைத்தகாரணனெயென்றதனிப்பெயர்ப்பொருள்யாமல்லேம்
இழைத்தகாரியம்யாமாவேமென்செய்துமாலின்றென்றார்.

புழைக்கை - துவாரமுள்ள துதிக்கை.

(௩௦)

கூப்பிடுகுரல்கேட்டோடிக் கொழுமணிச்சுடிகைநெற்றிப்
பாப்பணையகற்றிவெய்யபடர்சிறைக்கலுழனுர்த்து
தீப்பொழிந்திலங்குகூர்வாய்த்திகிரிகைத்தாங்கியாவும்
காப்பவன்பிறைவெண்கோட்டுக்களிறுமுன்னெய்துற்றானால்
பாப்பணை - சர்ப்பசயநம்.

(௩௧)

ஶநிசுடர்விரிக்குநேயெறிந்தன்னெறிதலோடும்
பிறைபுரையெயிறுப்பேழ்வாய்பிளந்துவெவ்விடங்கர் துஞ்சி
அறைதருசாபந்தன் னுலடைந்தவவ்வுருவுரீத்து
விறலுடையூகுவென்னும்விஞ்சையனாபிற்றன்றே.

நேமி - சக்கரம், துஞ்சி - இறந்து.

(௩௨)

விழுமியவிசைநூதேறந்தவிஞ்சையனாவென்னுண்
பழமறைமுதலிபாதம்பழிச்சினன்பதியிற்போயான்

அழிவுறு தவத்தின்மிக்கவகத்தியன்சாபந்தீர்ந்து
மழைமதக்களிறுமாயன்வரம்பில்வீடுற்றதம்மா.

பழமறைமுதலி - பழையவேத முதல்வன், (திருமால்) பழிச்சினன் - துதித்து,
முற்றெச்சம்). (௩௩)

கரும்புயல்வண்ணத்தெம்மான்மலைபார்மடந்தையென்னும்
மருந்துறழ்மொழியார்கொண்கன்மாய்வில்வைஞந்தமேயான்
அருந்தவமுனிவன்சாபமடைந்துவேலரசனாங்கோர்
பெருங்களிறாயகாதைபேசுதுங்கேட்டிமாதோ.

மருந்து - அயிர்தம். (௩௪)

பைந்தமிழ்நாகொக்கும்பாண்டியன்பரிதிவைவேல்
இந்திரத்துய்மனென்போனிணர்ப்பொலஞ்சுண்ணந்தோயந்த
மந்தமாருதநின்றமொலைவெள்ளருவிச்சாரந்
சந்தனப்பொருப்பின்மாயன்றாளிணைவழிபட்டாலல்.

பரிதி - ஒளி, மந்தமாருதம் - தென்றற்காற்று. (௩௫)

குடங்கையினிவந்தவண்டுகோளமுடுருவுவிந்த
நெடுங்கிரியடக்கிநெஞ்சுநெருப்புறழவுணர்மானத்
தடந்திரைச்சலதியுண்டசதுமறைமுனிவந்தெய்த
அடங்கலர்ச்செகுத்தகூர்வாளரசனாங்கெழுந்திலாலல்.

சலதி - கடல். (௩௬)

இமிழிருள்சுவற்றும்வேலானெழுந்திலனிருந்தானென்னுத்
தமிழ்விளாதண்ணஞ்சாரற்றடவரைமுனிசரிப்பக்
கமழ்கடாக்கலுழிதூங்குங்கருங்கவுள்வேழமாகி
உமிழ்கனற்றிகிரிமாயனலைவில்வீடுற்றானன்றே.

சுவற்றும் - வடியச்செய்கிற, கருங்கவுள் - கரியகபோலம், திகிரி - சக்கரம். ( )

இயம்புமிக்காதைகேட்போரெழுதுவோரினியதென்போர்
நயம்பெறப்புலரிக்காலநவிலுநன்னலத்தோர்யாரும்
உயர்ந்தபொன்னாட்டினோருமுவுந்தடிபரவமாயன்
வயந்தருவீட்டினென்றுமருவுற்றுநீவொழ்வார்.

புலரிக்கால - விடியற்காலம். (௩௭)

மலையொடுபொருவெண்கோட்டுவாரணங்காத்ததனநிக்
கொலையில்புழைக்கைவேழக்கூர்மருப்பொசித்தகொண்டல்
அலைகெழுபரவைவேலைகடைந்தமுதெடுத்தகாதை
இலைவிரிபுகந்கார்மார்பவிசைக்குமென்றிசைக்கலுற்றான்.

ஒசித்த - ஒடித்த. (௩௮)

கசேந்திர வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருநிருத்தம்—சா.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இந்தாமனுரைவதஞ்சுவன் ருமதனுக்கருந்துணைவன்
நந்தா துவகமளித்தருண்ணைலஞ்சேர்விபுவானவர்க்கிறைவன்
பைந்தார்புனைபூதாதன் முதற்பகர்வோரமரொழுமுனிவர்
முந்தாம்வேததிருடனென மொழியுமறையோன் முதலினரால்.

(5)

துவங்குதவச்சுப்பிரன்மேவுந் துணைவிவிகுண்டையிடத்துதித்து
நலங்கொள்பெயர்வைகுண்டனெனநண்ணிநளினேவேண்டுதலால்
இவங்குமெழில்வைகுண்டமெனவேத் துநகரமென்றிழைத்தான்
வலங்கொழுகிரிப்படைவலக்கைமனஞ்சொற்கெட்டாமாயவனை.

(2)

ஆறாமனுசக்குணனித்தவடற்சாக்குசனமக்காலம்
மாறாதுவபெரும்புகழ்மந்திரத்தாய்மன்னும்வானவர்கோன்
பாறார்வடிவேலமரரென்போர்பகருமார்ப்பியாதியராம்
வீறார்வதத்தாராகவனல்விரிடாதியேழ்முனிவரரால்,

(15)

மருவார்கடந்தற்சம்பூ திவயிற்றில்வயிராசற்கெழில்லேசர்
உருவாய்மகவாய்சிதனெனவுதித்தான்மாயனக்காலம்
துருவாசப்பேரொருதவத்தோன்றுனேவினடந்துசுரர்பதிக்குத்
திருவார்தொடையலொன்றளித்தான்கிரனிற்றரித்தானிலைமனனே.

(F)

கண்டமுனிவனிருவிழியுங்கனலும்புலிங்கக்கணங்கால
மண்டுமுயிர்ப்புக்கடைக்காலின்வளரவாடேனோகுழாமிரியக்
கொண்டலசனியுட்கநெடுங்குவெகுலுங்கக்கடிரும்தியம்
விண்டுசெலவெண்ணகைபுரிந்துவெகுண்டுநாகியதுவிளம்பும்

(5)

என்னையெண்ணேற்றந்துளவமிலையாதிகழ்ந்தாய்யழாய்
முன்னையுளரிப்பும்பொருட்டின்முனைத்தோன்முனைவெண்பிறையிதழி
தன்னுசடையோனும்முவித்துய்க்குஞ்செல்வச்செருக்கியாவும்
அன்னேதிருமாமகட்பணிந்தவரும்பேறென்னவறிகியால்.

முந்தயான்செய்பெருந்தவத்தான் முளரியாளுக்கிசைபயில்வாள்
தந்ததெய்வத்தன்னடெரியறணீயிகழ்ந்தகாரணத்தால்

இந்தவரம்பில்பெருஞ்செல்வம்யாவுமிழத்தியெனவுரைத்தான்
கந்தமலர்க்கற்பகமுதலகலிற்றுனைந்துகரந்தனவால்.

தெரியல் - மாலை, துனைந்து - விரைந்து.

(எ)

செழுந்தார்ப்பொருட்மெறைமுனிவன்சீறிச்சலித்தசெயலினால்
கொழுந்தார்ப்பச்சைப்பசங்கின்னைக்குதலைச்சகிகாதலன்முதலோர்
இழந்தார்செல்வம்வாளமரிலேற்றவவுணர்க்கிகலழிந்தார்
உழந்தாரிடர்போய்மலரவன்பாலுற்றருற்றதுசெய்தார்.

சகிகாதலன் - இந்திரன்.

(அ)

கேட்டமலரோன்ஞானமொடுகிளராத்ச்சுடரைமணிச்
சூட்டுப்படவாளரவணியிறுயிரென்முதலையுண்ணினையின்
காட்டுங்கருணைக்கடலையிவட்கருதிற்றுயர்போம்வழிகாட்டி
வேட்டதளிக்குமெனவணங்கிவிருப்பால்வழுத்தத்தொடங்கினரால்.

வேட்டது - விரும்பினது.

(க)

குணமாய்க்குணியாய்க்குவலயமாய்க்கொழுந்தீம்புனலாய்க்கனல்
தணவாய்வளியாய்வெளியாகித்தன்மாத்திரையாய்ச்சார்பொழியாய்
கணமாய்முக்காலமுகிக்கருணைக்கடல்போற்பாற்கடலின்
பணவாளரவினறிதுயில்செய்பரமாவெங்கட்கருளுதியால்.

குவலயம் - பூமி, வளி - காற்று, பணம் - படம்,

(க0)

ஒரேழ்பிறவியுடலுயிராயுலகமனைத்துமோருருவாச்
சீராயுறைவாய்நின்னையல்லாற்செப்புந்தேவேறென்றுளதோ
தோர்க்கிருளாய்த்தெளிபவர்க்குச்சித்தாயுறையுஞ்செழுஞ்சுடரோ
ஆர்வமுதேநங்களுக்கிங்கருளாயென்றேறத்தினரால்.

தே - தெய்வம்,

(கக)

வேட்டதறிந்துவிதைத்துளவோன்வெளிவந்தமார்முடிகளுக்கி
ஆட்டுந்தரங்கப்பாற்கடலிலமுதமெழும்ந்தாவரையை
நாட்டிக்கடைதற்கவுணரொடுநட்புபுரிதிரெனப்பணிப்ப
மோட்டுத்திறல்வாளவுணரொடுமுயங்கியமார்நனிநட்டார்.

முயங்கி - கூடி, நட்டார் - நிறுத்தினார்.

(கஉ)

தூறியிரயோசனையுயர்ந்துதூறியிரயோசனையகன்று
ரூய்வின்னங்குமந்தரத்தைமிடலால்வேரினொடுபறித்துப்
ரூயிரம்வீழ்ந்துணர்க்குருதிபாயுங்கதிர்வேற்றுவனவோ
ரூப்பிழிவண்ணென்றைதாரும்பார்குழக்கொண்டெழுந்தனரால்.

மிடலால் - வலியால், பாறு - பருந்து, பிழி - தேன்.

(கங)

வெக்குங்குமிமால்வவாழ்ந்திமையோர்குழுவந்தானவரும்
தொடுக்கும்பசும்பொற்றொடைமார்புந்தொனுகெரிந்துதுஞ்சமுதில்

கடுக்குந் துளவோனவருய்யக்கடைக்கட்கருணைபொழிந்தெய்திக்
கிடக்குங்கிரியோர்விரலேந்திக்கிளர்புள்ளரஞர்ந்தெழுந்தனனல்.

புள்ளரசு - கருடன்.

கிளர்வெண்டிணைப்பாற்கடல்வயிறு கீளப்பசும்பொன்வரைநிறுவி
வினையும்முதுதருதுமெனவிறல்வாசுகியையிடைப்பிணித்துத்
தெளியும்விசம்பினமரொடுஞ்செந்தாமரைக்கட்கருங்கொண்டல்
ஒளிரும்ணிச்சூட்டவ்வரவினோங்குந்தலைபற்றினனின்றான்.

நிறுவி - நிறுத்தி, பற்றினன் - பற்றி, (முற்றெச்சம்).

(க)

வாழியவுணர்யாமோகொல்வால்பற்றுவிதிக்கெனவெருள
ஆழிமுதல்வனமார்முகமருளிநோக்கிவால்பற்றிப்
பாழியரவிற்பனமுகுடம்படுவெங்கொலைத்தானவர்பற்ற
ஆழியகடுகிழிந்தலறியார்த்துமறுகக்கடைந்தனரால்.

அகடு - வயிறு.

(கச)

வழிந்தநைத்தாரணிதினினோள்வருந்தவாங்கியாளுது
தழைந்தமிடலாற்கடைந்திடலுந்தழலும்பாம்பின்பெரும்பருவாய்
முழைந்துபொழிவெங்கொடியவிடமுழ்கியுடலமுமுதெரிந்து
விரும்ந்தாரசார்பலமரர்மெல்லென்முறுவன்முகிழ்வினாப்ப

ஆளுது - நீங்காமல்.

(கௌ)

அழியும்பணிவெண்டிணைபுரட்டுமாழிவயிறுகிடங்கெழுந்து
கிழியநெடுமால்வனாதுளங்கிக்கீழ்வீழ்ந்திடலுந்தனிநின்ற
சுழலும்பசும்பொற்கிரிமுதுகுசொறிந்தாங்கணிதினிலநறவும்
முழுகுந் துளவோன்மோட்டாமையுருவமெடுத்துத்தாங்கினனல்.

கிடங்கெழுந்து - ஆழ்ந்து.

தாங்கும்வரைப்பொற்குமியிசைத்தடக்கையமைத்துநிலைநிறுவத்
தென்கொள்கமலமலர்க்கைசிலதீவாயரவம்பணிகொள்ள
ஒங்குசுடர்ப்பூந்தொடியுடுத்தவோராயிரத்தோளுடையிரான்
எங்கும்பரவைக்கடல்கடைந்தவிறும்புதென்னென்றியப்புதுமால்

எங்கும் - ஒலிக்கின்ற, இறும்புது - ஆச்சரியம்.

(கக)

வேறு.

ஆழியாயலறிப்பொங்கவாழியந்தடக்கையம்மான்
பாழிவாயரவுவாங்கிப்படுவலிகாட்டலோடும்
ஊழிவாய்நெருப்பொடொப்பவுயிரெலாமுடிக்குமென்ன
ஏழொடேழுலகும்ஞ்சுவெழுந்ததுகாளகூடம்.

வாங்கி - வளைத்து.

(கஃ)

எழுதலுமமாரஞ்சியிரியல்போயினரற்றெந்தீ
விழுதுவிட்டனையகற்றைவேணியன்விமலமாகி

அழிவறுபரமானந்தமாழ்பவன்மலர்த்தாள்வீழ்ந்து
தொழுதனாளித்தியென்னத்துதித்தனர்பலவுமாதோ.

இரியல்போயினர் - ஒடிப்போயினர்.

(உக)

மூவுருமுறையிற்றங்கிமுத்தொழினடாத்துமுக்கட்
டேவனையுலகமெல்லாந்திருவுருவாகின்றாய்
காவெனவணங்கலோடுங்கலங்கன்மினீவிரென்னத்
தாவருங்கொடியநஞ்சந்தாணுணக்கருத்துக்கொண்டான்.

காவென - காக்கக்கடவையென்று.

(உஉ)

மருக்குழன்மலைமடந்தைவாண்முகநோக்கிநங்காய்
ஒருத்தருக்கொருவர்நன்றியுதவுறினுயிர்க்குளெங்கும்
இருக்குமத்திருமாலுள்ளமினிதுவந்தருளும்விண்ணோர்
வெருக்கொணஞ்சுண்பலென்னுமிசைந்தனன்விரைந்தமன்னே.

மிசைந்தனன் - உண்டான்.

(உங்)

விடமும்வந்தீசன்கோலமிடற்றினினீலவண்ண
வடிவுபெற்றணியதாகிவயங்கிற்றுப்பெரிதுமென்றால்
கொடியரும்பெருமையோரைக்கூடினவெங்கோதுநீங்கி
ஒடிவறுநலம்பெற்றுய்தலுரைப்பதென்னுலகினம்மா.

மிடற்றினில் - கண்டத்தில்.

(உச)

உந்துவெண்டரங்கவேலைக்குற்கடவிடமென்றோதும்
வெந்திறற்கொடியநஞ்சம்விமலனங்கருந்துங்காலைச்
சிந்துசில்விடத்தைவெய்யதேளரவாதியெல்லாம்
தந்திரப்பரவைவேந்தேசார்ந்தனதுகார்த்தமாதோ.

உற்கடம் - மிகுதி.

(உரு)

வேற்கடற்றினைவேந்தேதமீளவுங்கடையுங்காலை
நூற்கடல்கடந்தமும்மைநூலினர்மகிழும்வண்ணம்
பாற்கடல்பிறந்ததோமப்பயன்றருசரபிமீட்டும்
சேற்கடற்றினாரீர்வெள்ளைச்செழும்பரியெழுந்ததன்றேற.

சுரபி - காமதேது, வெள்ளைச்செழும்பரி - உச்சைசுராவம்.

சும்மைவெண்டிரையின்வந்துதுனைபரியெழுதலோடும்
பெய்ம்மதக்களிறுவெள்ளிப்பிறங்கல்போற்றித்தபின்னர்க்
கொய்ம்மலரங்கன்மாலைக்குருதிவேற்றுகரிசின்மற்றுன்
கைம்மலர்புரையுஞ்செம்பொற்கற்பகமெழுந்தவாங்கே.

பிறங்கல் - மலை.

(உ௭)

துய்யபொற்றருமுன்வந்துதோன்றியபின்னர்ச்சங்கும்
செய்யபங்கயமும்வானிற்செழுங்கலைமுழுதும்பெற்று

மையறுமதியுமென்னவயங்கியமுகத்துவானேர்
ஐயிரிபரந்தமைக்கணரம்பையருதித்தார்பின்னர்.

சங்கு - சங்குநிதி, பங்கயம் - பத்மர்

செய்யசீரடியுங்கையுந்தெண்ணிலாமுறுவல்வாயும்
ஐயசெந்தளிராவெண்முத்தணிமுலைபசும்பொற்கொத்தா
மையிரிகெடுங்கண்டேனாமலருறையுமன்னை
கொய்யினர்த்தருவின்பொன்னங்கொடியெனத்தோன்முற்றாளால்.

மராமலருறையுமன்னை - திருமகள்.

(உக)

இந்திரன் றவிசாங்கியவிரும்புனன திகணல்கக்
கந்தமரம்பொருள்களெல்லாங்காசினிமடந்தையுக்க
ஐந்தெனும்புனிதவான்பாலாதிவவளிப்பவான்சீர்
மந்திரமுனியோர்பொன்னவழுத்திரீராட்டினூரால்.

தவிச - ஆசநம், ஆன்பாலாதி - பஞ்சகவ்வியம்.

(

அம்பரமீதுபைங்காரார்த்தலர்மாரிதூற்ற
அம்பரமெழுந்துபொன்னினம்பரமுதவயாழோர்
அம்பரமாவனனாயருள்கெனவழுதிற்பாட
அம்பரம்பொருவேலுண்கணரம்பையர்நடனவின்னார்

அம்பரம் - ஆகாயம், கடல், ஆடை.

(ஙக)

வருணன்வைசயந்திமாலேவழங்கினனயனும்வந்து
விரிகதிர்ப்பசும்பொஹ்செய்வின்னகிழைபலவுமீந்தான்
அருவிலேமுத்தின்கோவையளித்தனள்வாக்கின்செல்வி
குருமணிக்சுழுகைநாகர்குண்டலங்கொணர்ந்தீந்தாரால்.

வாக்கின்செல்வி - சரசுவதி.

(ஙஉ)

ஈனமிலெவருமிவ்வாறியைந்தனவியந்துநல்க
ஆனபேரணிகட்கெல்லாமணியெனவணிந்துநம்மோய்
தேனமர்நீலமாலேசெழுந்தளிர்க்கரத்தினேந்தி
வானவர்தொழுதுவாழ்த்தவரன்றினேநாக்கினூரால்.

ஓய் - தாய்.

(ஙங)

செப்பியதுருவாசப்பேர்சேர்தவன்முதலாஞ்சில்லோர்
தப்பறுதவத்தின்மிக்காராயினும்வெகுளிசார்வார்
ஒப்பறுசனகனாதியொண்டவாறிவுமுற்றி
முப்பகையெறிந்தாரேனுமுன்னுவர்பேதனூனம்.

வெகுளி - கோவம்.

(கா)

சாற்றுமார்க்கண்டராதிதவத்தினர்மாயாரேனும்
ஆற்றல்சேர்புலன்களைநுமடக்கிலாரடக்கிமாயா

எட்டாங்கத்தம்.

ஊற்றமோட்சனென்பானுறையினுமுரைக்கும்மீனம்
மாற்றிடானீமத்தென்றமருவுவனெலும்புஞ்சுடி

மாயாரேனும் - இறவாராயினும், ஈமம் - மயாநம்.

(௩௫)

இன்னணமுலகுளோர் தாமியைந்தனர்குணமென்றாலும்
பின்னுமோர்குணம்பெறுதுகுற்றமேபெறுவென்று
மன்னுநர்குணங்கட்கெல்லாம்வைப்பெனமருவிநின்ற
முன்னவன்மாயனல்லால்மொழியின்வேறில்லையெனனா.

மாயன் - திருமால்.

(௩௬)

உளத்திடையிலவா லுன்னியுவந்திலனெனையென்றாலும்
களிப்புறும்யானேசென்றுகலப்பெனன்றமலையாவும்
அளிப்பவளங்கல்கூட்டியருமறைமுதலிமாப்பின்
துளிப்புயன்மணக்குமின்னிற்றேறயந்தனயெக்கற்றாளால்.

அமலை - திருமகள், மறைமுதலி - திருமால்.

(௩௭)

பூரணபுவனம்பூத்தபூமகள்பொருவிலெம்மான்
தாரணிநிறஞ்செய்மார்வஞ்சார்ந்தபின்கடையவாங்கு
வாருணியென்னுமா துவந்தனளவனைவானே
சீரணிமுருந்தன்சொல்லாற்சேர்ந்தனர்சேர்ந்தபின்னர்.

வாருணி - மத்யத்துக்கு அதிதேவதை.

(௩௮)

வேட்டிடுமமுதுதன்வந்திரியெனும்விமலனேந்த
மோட்டுவெண்டிங்கனென்னமுனைத்ததுமுனைத்தலோடும்
சேட்டிளம்பரிதிமாப்பிற்றேறவரோடிகலியேற்று
வாட்டிதலவுணரோடிவனைத்தனர்வவ்வினாரால்.

- பகைத்து.

(௩௯)

க

வவ்வினரெமக்கெனமதித்தனருரைத்தார்
அவ்வுரைசெவிப்படவழன்றுசிலருற்றார்
கவ்வைநெடுவாரிதிகலக்கினரெவர்க்கும்
இவ்வமுதமுண்டுபொதுவென்றனவிசைத்தார்.

கவ்வை - ஒலி.

(௪௦)

எஞ்சுதலிலாவவுணரின்னணமிசைப்பத்
தஞ்சுமெனவந்தருகுசார்ந்தபுலவோரை
அஞ்சுசெயலோவுமினளிக்முமமிழ்தென்ன
மஞ்சனையமாய்வன்வருட்டினன்மறைந்தான்.

வருட்டினன் - வசப்படுத்தி, (முற்றெச்சம்).

(௪௧)

செய்யமணிமேகலைசிலம்பொடுசிலம்ப
மமயொழுதுவார்குழலின்வண்டிசைமிழற்ற

வெய்யமுலையாரமொடுவெள்வளையெறிப்பப்
பெய்யுமுகில்வண்ணனொருபெண் ணுருவெடுத்தான்.

முகில்வண்ணன் - திருமால்.

(௪௨)

வேளேவிறல்கொள்ளுமுலமெல்லியனகைத்துக்
காளமொடுவெலனையகட்கடையெறிந்து
தாளினைசிவப்பவணிதானெழுந்தோர
வாளவணர்சீற்றமொடுவெகுழிநடந்தான்.

காளம் - விஷம்.

(௪௩)

முருக்கலர்முருக்கிதழ்முகிழ்க்குநகையாலோ
அரக்கெறிமலர்க்குவளையன்னவழியாலோ
திருப்புருவமென்றொளிர்செழுஞ்சிலையினாலோ
உருத்திறல்வாளவணருள்ளமயர்வுற்றார்.

முருக்கு - கோவிக்கிற, உருத்த - கோவித்த.

(௪௪)

பொன்னொழுதுகுண் றையபூண்முலையுமந்து
மின்னொழுதுண்ணிடைமெலிந்துதடுமாற
அன்னமெனநின்றவளடித்தளிரிறைஞ்சி
இன்னமுதநல்குதியெயக்கெனவளித்தார்.

பொன்னொழுதுகுன்று - பொன்மலை.

(௪௫)

உண்ணுமுறையமுதுவந்துதவுகென்னத்
தண்ணமுதல்குதலுஞ்சாற்றுமதியில்லாப்
பெண்ணிவருரைத்தகுதலென்றுபெரியீர்நீர்

ள்ள.

உறை - நீர்.

(௪௬)

மன்னவுணரன்னவள்வழங்குமொழிகேளா
இன்னமுதுபோலநீயம்புமொழியெம்மைப்
பன்னுருருவானவர்பணித்தமொழியன்றோ
சொன்னசெயல்செய்குதுமெனத்தொழுதுசொன்னார்.

கேளா - கேட்டு.

(௪௭)

என்றலுமிரும்புனல்படிந்தினிதின்யாரும்
நன்றுணவொழிந்துவருநாளையமுதுண்மின்
வென்றிதருவீரெனவிளம்புதலுமன்றோ
அன்றுணவொழிந்தனாரும்புனல்படிந்தார்.

புனல்படிந்து - நீரில்முழ்கி.

(௪௮)

வழுத்திமணிவண்ணைமனங்குழையுமன்பு
பழுத்திறல்வானவர்பரிந்தோர்புறமேவி

விழுப்புனல்படிந்தனர்விரித்தனர்தருப்பை
ஒழுக்கினெடுமவாளவுணரோர்தலையிருந்தார்.

மணிவண்ணன் - திருமால், ஓர்தலை - ஒருபக்கத்தில்.

(சக)

ஆரமு துவானவரருந்தியவளித்தாள்
தாரவுணர்கண்டமு துதாவெனவுரைப்பின்
நீருரைகடத்தெனறியாவெனவெறுக்கும்
நாரியிவன்செய்நயநமக்கமிழ்தமென்றார்.

அருந்திய - உண்ண, நாரி - பெண்.

(இ0)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரியவிருத்தம்.

இருந்தவாளவுணரெல்லாமேக்கறவெய்தச்சாவா
மருந்தினையமார்தாமேமகிழ்ந்துணப்பொழிந்துபோக்கிக்
கரந்தமுதுண்டாற்செங்கேழ்க்கதிரொடுதிங்கேணைக்க
அரிந்திடவையனநாளவுணளுங்கிறந்திலாளுல்.

சாவாமருந்து - அமிர்தம்.

(இக)

அங்கரிந்திடவிராகுவாகியவவுணன்சென்னி
துங்கவெவ்விராகுவென்றுஞ்சொல்லுடல்கேதுவென்றும்
தங்கிருபெயர்சேர்கோளாய்ச்சார்த்திடுகோள்களோடு
திங்களைக்கதிர்வெய்யோனைத்தீண்டுமீருவாவிற்கேசரின்.

அரிந்திட - அறுக்க, கோள் - கிரகம்.

(இஉ)

விண்ணவாமுதமுண்ணவெருண்டிழந்தவுணர்நொந்தார்
கண்ணனைநினைந்துளோர்தாங்கருதியபயன்கொண்மாலும்
அண்ணலைநினையாதாயசைடைந்தவரரியபோகம்
நண்ணினுமடைந்திடாதுநலிதலுமியற்கையன்றே.

வெருண்டு - கோவித்து.

(இங)

முன்னவெனெடுத்துநின்றமோகினியிருவமாற்றி
மன்னுதன்னுருவம்பெற்றுவான்மிசைப்புள்ளிப்போனான்
பின்னரங்கவுணர்சீறப்போமர்வினைத்தார்விண்ணோர்
அன்னதுமொழிதுங்கேட்டியரசுவென்றறைவானுற்றான்.

புள் - கருடன்.

(இச)

கடல்கடைந்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆசுத்திருவிருத்தம்.—௧00

புதி லிருவண்ணசகாயம்.

தேவாகுமர் போர்செய்த வத்தியாயம்.

கலிநிலைத்துறை.

காதம்பெண்ணுருநீங்கிமாலேகுதல்காணச்
சூதிற்றீங்கிவாரசெய்தனரெனச்சுமசினத்தால்
பேதுற்றங்குறையாவலிப்பெயரினாழ்தலோர்
கோதற்றேதிக்குவின்னவர்க்கோறுமென்றெழுந்தார்.

காணா - கண்டு, கொழும் - கொல்வோம்.

(5)

ஆனைமேற்சிலராளியின்மேற்சிலரடலார்
சேனமேற்சிலர்செழுங்கலைமேற்சிலர்தகரோ
டேனமேற்சிலர்திமிங்கிலமெனுமெறுழுவலிசேர்
மீனமேற்சிலர்வேசரிமேற்சிலர்மேவி.

சேனம் - பருந்து, ஏனம் - பன்றி, வேசரி - கழுதை.

(2)

தேரின்மேற்கிலர்செம்பரிமேற்கிலர்கழுக்கோ
டோரிமேற்கிலரோதிமேற்கிலருடந்தும்
மூரிமேற்கிலவெண்கின்மாமேற்கிலர்முனிவால்
போரின்மேற்கெலும்பொருட்புலிமேற்கிலர்பொலிந்து.

மூலி - வருது, எண்கு - கரடி.

(15)

தெரிந்ததண்டமென்றுரைசெயநெடும்பிணை துவைப்ப
விரிந்தபொன்னின்மானத்தின்மேன்மாவலிமேவிப்
பாந்துசுற்றியபண்ணவரோடும்பகட்டெழுந்த
புரந்தான்முனஞ்செருக்கின்வெகுண்டமாப்பொருதான்.

மானம் - விமானம், பகடு - யானை.

(B)

தாருகாசுரன் சண்முகனோடும் பொரச்சமைந்தான்
கோரமார்க்கவிசுபேரே னோடும் செயக்குறித்தான்
காரின்மேலிடிபோல்வருகாவகேயரும் போர்
வீரமே தருவசுக்களும் வெஞ்சுமர்வினைத்தார்.

கவி - சுக்கிரன்.

வாணனே முதலூற்றுவர்மாவலிமைந்தர்
சேனாலாவியசெஞ்சுடரொடுசுமர்செய்தார்
ஏனாலாந்துவட்டாவொடுசம்பரனெதிர்த்தான்
காணமாமதிமுன்னிராகுவருளிகடுத்தான்.

செஞ்சுடர் - சூரியன்.

$$(\mathcal{F}_T)$$

காலநேமிவந்துபேந்திரேனோடுபோர்கலந்தான்
ஆலமாமினவடன்கிடாசுரனாத்துச்

தேவாசுரர்போர்செய்த வத்தியாயம்.

சீலமேதருமழற்கிறையொடுசெருச்செய்தான்
வேல்விடாவிரோசனன்விதாதாவொடுவெகுண்டான்.

உபேந்திரன் - திருமால், அழற்கிறை - அக்நிதேவன், விதாதா - பிரமன். (௭)

மாலிமாலியவான்முதன்மற்றுளபேரும்
காலவேல்கொடுகடவுளொடுகொரக்கலந்தார்
வேலைவேலையோடேற்றதுபோலவிண்ணவரும்
சூலவேற்படையவுணரும்பொருதனர்தொடர்ந்தே.

வேலை - கடல். (அ)

தலையற்றார்சிலர்தாள் களற்றார்சிலர்தருக்கும்
சிலையற்றார்சிலர்செங்கையற்றார்சிலர்செழும்பொன்
கலையற்றாரரையற்றனர்சிலர்சிலர்கலங்கி
நிலையற்றாரிரிந்தங்ஙனநிகழ்ந்ததார்நினைப்பார்.

இரிந்து - ஒடி. (ஆ)

சீர்திக்கோடிடாதிருத்தியவவுணரிற்சிலரெண்
பேர்திக்கோடிடச்சிலர்பெருஞ்சமரினிற்சுருதி
நீர்திக்கோடிடத்தம்முடனணங்கமுகாதி
ஊர்திக்கீந்தனரவர்கொடையெவர்புகழ்ந்துரைப்பார்.

ஊர்தி - வாகனம். (க)

ஏரினூல்விளங்கவருடலினிதுமுற்பொறுத்துப்
போரினூல்விழவவ்வுடல்வாய்வழிப்புகுத்தி
வீரமோடுமுன்வைத்தனபொறுத்துமிக்கோடும்
ஒரியேமுதலுர்தியினுணர்வையாருரைப்பார்.

ஒரி - கிழநரி. (கக)

வரைவிறைக்கரிவாசிபுண்ணீர்ச்சுழல்வருதல்
வரைகள்பற்பலவயின்னொறும்வயின்னொறும்வகுத்துக்
கரையிலாதெழுங்குருதிவெங்கடலையுங்கடையக்
கரையுமாங்குப்பற்பலகரிபரிவரல்காட்டும்.

வாசி - குதிரை, புண்ணீர் - உதிரம். (கஉ)

அழுதுகண்ணினீராக்கைமுன்னொழுகிடத்திசையின்
அழுவமெங்கணுமவுணர்களோடுதலடைந்து
கழுக்குங்காகமுங்கூட்டுணங்களத்திடைவீரம்
கழுவிநீக்கியங்கேகுறுங்காட்சியேகாட்டும்.

அழுவம் - பரப்பு. (கங)

கரையினுனவர்மடிதலிற்கரையழிந்தெழுந்த
குருதிமாக்கடலாயதுபாற்கடவ்குறிக்கின்

உருவப்பேர்வ
பெருகிச்செய்

அகடு - வயிறு.

அரியபோரின
மருவில்வானே

தொருவிடாததம்பெயரொழிந்திடுமெனவுணர்ந்தோ
விரியுறாற்றிசைக்கால்விசைத்தோடினர்வினாந்தே.

ஒருவிடாத - நீங்காத.

ஆற்றல்சேரிமையோரொடுவெருண்டனாடைந்தாங்
கேற்றபோரிடையவுணர்சுளிகலழிந்திரிதல்
காற்றொடொண்கதிரோடியுங்கண்டிலவதனால்
தோற்றன்மேயினாமாரிற்சிலரெனச்சொல்லாம்.

இகலழிந்திரிதல் - வலியழிந்தோடல்.

கூற்றுவுன்முனங்குறுகியுங்கொலையுணர்சிலபேர்
காற்றினுக்கிறைதொடரவுங்கைப்படார்கிலபேர்
நாற்றிசைக்கணுமோடினரன்றவாடைந்த
ஊற்றமும்முறுவியசுழும்கெவரெடுத்தாரைப்பார்.

கூற்றுவுன் - யமன், காற்றினுக்கிறை - வாயுதேவன்.

(கஎ)

அன்னகாலையிலவுணர்போரழிந்தமையறியாத்
தன்னுமாவலிபற்பலகணைதூர்த்தாந்தான்
மின்னுலாங்கணைவேறுவேறிந்திரன்விடுத்தாக்
கொன்னுலாங்கணையறுத்தலுமவுணனுங்கொதித்தான்.

தூர்த்து - செலுத்தி.

அலைகளோடெழுவாரிகாலாலேத்திடவுந்
தலைகண்ணொரிபார்த்தெனவிரித்திரைத்தவற்றின்
கலைகளொன்றறவரக்கியர்வளைப்பவுங்கரிசேர்
மலைகள்வீழவுமறைந்திருந்தியற்றினன்மாயை.

வாரி - கடல்.

(கக)

தேவரன்னவன்செய்தவம்மாயையிற்றேம்பி
பூவில்வையியுழைசேர்புனிதனைநினைப்பத்
தாவிலாதபுட்பாகனுமவ்வுழிசார்ந்தான்
காவிலண்ணனைக்கண்டவர்மாயைகாண்கிலரால்.

தேம்பி - வருந்தி, பூவை - காயா, புட்பாகன் - திருமால்.

மாயன்சேவடிமனக்கொளிற்பிறப்பிறப்பென்னும் -
மாயைபோய்விடுமாயனைக்கண்டவர்க்கவுன்றன்

தேவாசுரர் போர்செய்த வத்தியாயம்.

உகூக்

மாயையால்வருமாவலிமுதவியோர்வளர்த்த
மாயையோவுதற்கையமுண்டோவகுத்துரைப்பின்.

ஒவுதற்கு - நீங்குதற்கு.

(உக)

கொடியவேலினைக்காலநேமிப்பெயர்கொண்டோன்
நெடியனூர்திமேலவிட்டனனெடியனும்பிடித்துக்
கடியவேலினையன்னவன்களத்திடைவிழுந்து
மடியவேவினன்மற்றவன்மென்புலமணந்தான்.

நெடியனூர்தி - கருடன்.

(உஉ)

காலநேமியங்கிறத்தலுங்கண்ணன்முன்கனன்று
மாலிமாலியவானொசுமாலிவந்துடன்
கோலவாழியெம்மான்விடக்கொடியமாலியவான்
சூலமோடிரிந்தானுயிரிருவருந்தொலைந்தார்.

இரிந்தான் - ஒடினான்.

(உ௩)

வெய்யமாயைசெய்குற்றினனீயெனவெகுளாக்
கையின்வச்சிரங்கொண்டவன்வெய்துரைகழற
எய்யும்வெங்கணைமாவலியிவ்வுரையிரும்போர்
செய்யவல்லுந்தெரிப்போசீச்சியென்றுரைத்தான்.

வெகுளா - வெகுண்டு, (கோவித்து).

(உ௪)

கதிர்கொள்வேலினாகழறுவ்சால்கேட்டலுங்குகித்
துதியின்மேம்படுவச்சிரந்துனைவினிற்றுண்டி
எதிர்நீர்மேவுமம்மாவலிக்கியைந்தமாவலிரேந்
துதவியாய்வுருசம்பனையும்பர்கோனொறுத்தான்.

துனைவினில் - விரைவாக.

(உ௫)

சம்பன்மாய்தலுமாவலிமடங்கலிற்சார்ந்து
வெம்புநெஞ்சமோடொருகதையெடுத்தனன்வெகுளா
உம்பர்நாயகனூரும்வெங்களிற்றுடலடித்தான்
கம்பமுற்றதுவலனிடையீழ்ந்ததுகலங்கி.

மடங்கலின் - சிங்கம்போல, கம்பம் - நடுக்கம்.

(உ௬)

களிறுவீழ்தலுமாயிரம்பரியொடுங்கவின
ஒளிசெய்தேரவண்மாதலிபுதவுறவூர்ந்த
நளிகொளிர்திரற்காண்டலுநமுசியேமுதலோர்
பிளிறுமையெனவார்த்தனர்பெருங்கதைசொரிந்தார்.

மாதலி - இந்திரசாரதி, மை - மேகம்.

(உ௭)

பாகன்மாதலிதுண்ணெனப்பதைப்புறவடித்தான்
மேகீவாம்பரிமெலிவுறவெங்கணைவிடுத்தான்

சோகவார்கணைப்பஞ்சரம்படைகொடுதுணித்துப்
போகிகாரிருன்போகியகதிரினைப்போன்றான்.

கணைப்பஞ்சரம் - அம்புக்கூடு.

(உஅ)

வலனும்பாகனுமடிதரவச்சிரத்தறுத்தாங்
கிலகும்பப்படைநடுசிமேலேவினனேவக்
குலவுகந்தரந்தடியுமோர்வலிகொளாதாகப்
புலவர்நாதனும்புதுமையீதெனப்புலம்பற்றான்.

கந்தரம் - கழுத்து.

(உக)

கானத்தோங்கியவரைச்சிறைகடியுமிப்படைதான்
நனத்தாயதென்காரணமென்னுமிந்திரன்முன்
வானத்தோருரைநடுசியைமாய்ப்பதுவனத்தார்
பேனத்தாமெனப்பேனம்விட்டவனுடல்பிளந்தான்.

பேனம் - துரை, வனம் - நீர்.

(உஊ)

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

கடுத்திறற்காலநேமிகாலவேனமுசியாதி
மடங்கல்வெஞ்சீற்றத்துப்பின்மன்னவர்மடிதலோடும்
தடங்கடலுலகம்பூத்ததாமரைத்தவ்சின்மேலான்
விடுத்தயாழ்முனிவனெய்திவெஞ்சமம்விலக்கினான்.

மடங்கல் - சிங்கம்.

(உக)

வெள்ளிதன்விஞ்சையாலவ்வெஞ்சமார்க்களத்தின்வீந்த
அள்ளிலையலங்கலொள்வேவவுணருமாவிபெற்றார்
புள்ளரசுயர்த்தபெம்மான்பூங்கழறொதுவிண்ணோர்
கள்ளவிழ்தருவினீழல்கதுவினர்களியிக்காரால்.

விஞ்சையால் - வித்தையால்.

(உஉ)

தேவர்களமுதுபெற்றுத்தெறுசினநிருதர்தம்மை
ஆவலினமரிற்செற்றதைந்தனமனைத்தும்வல்லோன்
பாவையாம்படிவநக்கன்பரிவொடுபார்த்தகாதை
காவலவுரைக்குமென்னக்கழறுவான்முனிவன்மாதோ.

பாவையாம்படிவம் - பெண்ணுருவம்.

(உஊ)

தேவாசுரர் போர்செய்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—கங்ங.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஐந்தாவது

மோகினி யுருக்காட்டிய வத்தியாயம்.

மொய்கடந்தொளிறும்வாட்கைமுரண்வலியவுணர்மாழ்கப்
பெய்கடல்கடைந்தநம்பிபெண்ணுருவெடுத்தல்காண்பான்
மைகனிந்தொழுகுண்டன்மருங்குறைமங்கையோடு
நெய்கனிந்தொழுகும்வெவ்வாய்நேமியானிருக்கைசேர்த்தான்.

காண்பான் - காண், மை - கருமை.

(க)

மாய்வில்வைகுந்தமேவிமதியணிசடையோனெந்தாய்
தூயவரொன்றையென்னத்தொழுவவிரண்டேயென்ன
ஆயினையுலகமாதியமர்ந்தனையணுகிப்போகும்
நீயலரதிதுவென்றென்னநினைக்கினென்றில்லையென்றான்.

மதியணிசடையோன் - சிவன்.

(உ)

விண்ணவார்பரவைவேலைவினைந்தெள்ளமுதமெல்லாம்
உண்ணவாள்வணர்காமமுழந்தனருயங்கத்தாங்கும்
பெண்ணுருக்காணவேண்டிப்பெரிதுளம்பெட்டதின்தனை
கண்ணவென்றுதான்வெய்யகனலுமிழ்கணிச்சியானே.

பெட்டது - விரும்பிற்று, கணிச்சியான் - சிவன்.

(ங)

குன்றவிற்குழைத்தநக்கன்கூறியமாற்றங்கேளா
நன்றெனப்பவளச்செவ்வாய்கைநிலாத்தவழங்குத்
துன்றினர்விழைந்தநல்குந்தொல்புருடோத்தமன்றான்
மன்றலங்கடுக்கையான்கண்மறைந்தனனாங்கண்மன்றே.

நக்கன் - சிவன், கேளா - கேட்டு, மாற்றம் - சொல்.

(ச)

விழுந்தொருகோடிவண்டுமிதிப்பவாய்நெகிழ்ந்துபைந்தேன்
வழிந்தபூங்கடுக்கைமார்பன்வாள்விழிபரப்பினோக்க
எழுஞ்சுடர்ப்பரிதியென்னவிலங்குகூராழிமாலோன்
பிழிந்துகொள்வனையசெவ்விப்பெண்ணுருவெடுத்துநின்றான்.

பரிதியென்ன - சூரியன்போல, செவ்வி - அழகு.

கலிநிலைத்துறை.

அன்னபெண்கொடியள்ளிலைப்பூண்சுமந்தொசியும்
பொன்னங்கொம்பெனப்பொருமழைக்கரும்புயல்கிழித்து
மின்னுமின்னெனவிரிசிறைச்சுரும்பினமிழற்றி
மன்னுகாவிலோர்மாதவிப்பந்தரிற்றேன்றி.

ஒசியும் - ஒடிதிற, மாதவிப்பந்தர் - வசந்தமல்லிகைக்கொடிப்பந்த

(சு)

அயிலும்வாளுமிட்டளாயினவனையகட்பேதை
சூயிலும்பூவையுங்குழைவுறக்குதலையந்தீஞ்சொல்

பயிலுமஞ்சிறைப்பச்சிளங்கிள்ளைபின்படா
இயலுமென்மெலவிளமயிலியற்குடைந்திரிய

பின்படா - பின்செல்ல, இயல் - சாயல்.

(எ)

மழையேநோக்கியமடமயிற்சாயலாண்மதர்த்த
விழியைநோக்குமவ்விடத்தினைநோக்கும்வெங்காமம்
தழையுநோக்கினேநோக்குமுட்டளருத்தன்செங்கை
உழையேநோக்கும்பிஞ்சுகன்மயல்யாதெனவுணாக்கேன்.

உழை - மான்.

(அ)

பெய்யுந்தண்கதிர்வளையெனப்பெருங்கடல்கடைந்து
மையில்வானவர்க்கேந்துதெள்ளமுதெனமலரும்
செய்யதாமமைமலருறையனமெனத்திகழ்ப்
பையரித்திலப்பந்துகைப்பரிந்துநின்றும்.

வளா - சங்கு.

(க)

முகிழ்த்தவெம்முலைமுத்தணிதிருத்தியும்வீழ்ந்து
மகிழ்ந்துவண்டொமொலைதாழ்கருங்குழல்வனைந்தும்
நெகிழ்த்தபூந்துகிறிருத்தியுநிலவுபொற்கொடியின்
திகழ்ந்துபந்தெறிந்தாடுமச்செவ்வியார்தெரிப்பார்.

வனைந்தும் - அலங்கரித்தும்.

(க0)

எறிந்தபந்துசேய்த்தகறலுமெறிந்தவேலென்ன
மறிந்தசேலெனமானெனமதர்விழிபிழற
நெறிந்தபூங்குழனிவதுநூநூச்சிறையனம்போல்
செறிந்தசில்லரிமணிச்சிலம்பொலியெழச்செல்லும்.

சேய்த்தகறலும் - தூரத்தேசெல்லுதலும்.

(கக)

அழல்கட்பாய்புலியதளுடைநெகிழ்தரவலர்தீ
விழுதுவிட்டெனமிளரிசடைவெந்நிடைவிரிய
ஒழுகுதிங்கதிர்வெண்மதியின்னமுதுறைப்பச்
சுழலும்வண்டிமிர்கொன்றையந்தொங்கலான்றொடரும்.

புலியதன் - புலித்தோல்.

(கஉ)

துணுகுதுண்ணிடையலம்வாநூபுரஞ்சிலம்பத்
துணிரிலாக்கதிர்நூற்றுபொன்மேகலையிரங்கப்
பணியணிந்தவன்கையகப்படுமபடுமென்ன

• அணுகும்பைப்பயவைகுமெல்லடிசிவப்பூர்

பணி - பாம்பு,

(கங)

அன்னகாலையிலசைநடைக்காறவழந்திசைப்ப

• மின்னுதண்கதிர்நித்திலமணிவிளிம்படுத்த
பொன்னஞ்சேலுமும்புனைமணிக்காஞ்சியுநெகிழ்
மன்னுநாணுமென்றலஞ்சினைதொறுமறையும்

சேலம் - ஆடை.

(கச)

பிறையும்வில்லுமொத்திலகிய திருநுதற்பேதை
அறையும்வண்டிமிரணிமலர்த்தடஞ்சினேதேரலும்
மறையுமாற்றருமாதர்மீ தூரமுக்கண்ணன்
இறையுநாணிலன் பின்செலுமிருங்களிதேய்ப்ப.

சினே - கிலே.

(௧௫)

நெறித் துநெய்கனிசுழலுமைநருவதுநினையான்
பொறுத்தகங்கையாள்புன்னகைகோட்டலுங்கருதான்
அறங்கருங்குழல்பற்றினனங்கையாற்றழுவ
எறிக்குஞ்சேயிழைமின்னெனக்கைப்படா திலகும்.

நருவது - சிரிப்பது, புன்னகைகோட்டல் - புன்சிரிப்புச்செய்தல்.

(௧௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஞானநல்விளக்கமென்னநவையறுநல்லோர்நெஞ்சின்
பானசுமுளரியூறுபசுநறுந்தேறலென்ன
ஆனதொன்முதரூய்தந்தையாமவனுருவீதென்ன
கானலைப்புனலென்றோடுங்கலையெனமயர்ந்துசெல்வான்

தேறல் - தேன்.

(௧௭)

பார்த்தனன்வேனில்வேந்தன்பழம்பகைதீரமற்றாங்
கார்த்தனன்சிலைகால்கோட்டியயின்முகப்பகழிமாரி
தூர்த்தனனிளவெண்டிங்கன்குடுசெஞ்சடையினனும்
போர்த்தனியேறுபோலப்புலனழிந்தொழுகிநின்றான்

கோட்டி - வளைத்து.

(௧௮)

மின்புரிந்தனையகற்றைவிரிசடைமகுடத்தண்ணல்
என்புரிந்தனமென்றுட்கியெருத்திறைஞ்சினனின்ருனல்
பொன்புரியாரமார்பன்புரிவளையோடுவெய்ய
கொன்புரியாழியேந்திக்கொண்டலிற்றிகழநின்றான்.

எருத்து - பிடர், இறைஞ்சினன் - வளைத்து.

(௧௯)

படுகழைவெடித்தமுத்தம்பளிக்கறைதழுவீத்திங்கள்
புடைபரந்திமைக்குமீனிற்பொலிவுறுகயிலேசேர்ந்து
மடலவிழ்துளவப்பெம்மான்மாயையார்கடப்பென்னுக்
கடல்விடனுகர்ந்தோன்வெற்புக்காரிகைக்குரைசெய்தானால்.

மீனின் - உடுக்கள்போல.

(௨௦)

குடுமியான்னேரூயநின்றகொழுஞ்சுடர்வெள்ளிக்குன்ற
நடைநவின்மென்னத்தேதான்றுநரைவிடைப்பாகனென்றும்
மடவரல்பாகனென்றுமாமறைபுகழநின்றேரன்
விடுபுலன்மண்ணின்வீழ்ந்துவெறுக்கையாய்விலைந்தன்தேற.

நரைவிடை - வெள்ளையெருது.

(௨௧)

கொன்றைருங்குழகனுயிவ்வகை
ஒன்றுகாமமுழந்தன்னென்னினியார்
வென்றிவேல்வியார்மயல்வெல்பவர்
என்றுவேந்துக்கிருந்தவனோதினான்.

வேல்வியார் - மாதர்.

(உஉ.)

மோகினி புருக்காட்டிய வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—கருநு

பூரீ கிருஷ்ணசகாயம்

ஆ ர வ தி

வைவச்சுதனாதிபரையுரைத்தவத்தியாயம்.

அற்றமில்புகழாதிமனுமுதல்
உற்றவாறுமனுவையுரைத்தனம்
மற்றையெண்மனுப்பேரும்வழங்குவாம்
வெற்றிமன்னவவென்னவிளம்புவான்.

அற்றம் - முடிவு.

(க)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

எழுநிலம்புகழேழாமனுவென்பானிலங்கியவிவச்சுவானீற்ற
தழைவுறுபெயர்வைவச்சுதனாருஞ்சாற்றுமிக்காலத்தானுவாய்
மொழிதருமன்தோனிக் குவாகுவையேமுதலியபதின்மனாயுயிர்த்தான்
பொழிகதிர்வெள்வேற்புரந்தரனென்பான்பொன்னிலம்புரந்திருக்கின்றான்

உயிர்த்தான் - பெற்றான்.

(உ)

கலைபயில்சமதக்கினிகவுதமன்சீர்க்காசிபன்கோசிகன்வசிட்டன்
பலர்புகழ்பரத்துவாசனென்றுரைக்கும்பண்ணவனத்திரிபகர்வோர்
இலகுமேழ்முனிவராயிருக்கின்றாரியறயவன்வாமனனாகி
அலகறுபுகழ்சீர்மாவலிபாற்போயவனிழுவடியிரந்தனனல்.

இரந்தனன் - யாசித்தான்.

(ஈ)

திரைப்புவினையுமொருதனித்திகிரிசெலப்புரிமணிமுடியரசு
அருத்திசெய்வைவச்சுதமனுவென்பானரசுசெய்கின்றவிக்காலம்
உருத்திரர்வசக்களத்தியென்றுரைப்பாருயிர்த்தவாதித்தியரொளிசெய்
மருத்துவர்பரிப்பேர்த்தேவரென்றுரைப்போர்வானவராகிமன்னுவரால்.

தனித்திகிரி - ஏகசக்தம்.

திசைத்திமெவ்வச்சுவாவெனும்பெயரோனெழிற்குச்சாயையையெண்ணு
வசைக்குழுவகற்றவளித்தசாவன்னிவழங்குமெட்டாமனுவாவான்
திசைத்தலம்புகமுமாவலியென்பான்செப்புமிந்திரனெனச்சேர்வான்
மிசைப்புகழ்ச்சுதபாதியரெனவுறைவோர்விண்ணவராகிவீற்றிருப்பார்.

மணந்து - கூடி, வசைக்குழு - மிகுந்ததை.

(௫)

அரசுவென்றதையாகியவியாதனச்சுவத்தாமனற்கிருபன்
உமைமுலிராமன்முதலினருறைவாரோரெழுமுனிவராயந்நான்
மருவியதிருமால்வானுலகாளமாவலிக்கரசியல்வழங்கித்
தரைமுதலுலகமுவந்தினிதளிப்பான்சாருவபூமென்றுதித்தே.

வழங்கி - கொடுத்து.

(௬)

சாற்றுமொன்பாறாமனுவெனச்சார்வான்றக்கசாவன்னியஞ்ஞான்
பேற்றுமிந்திரனற்புதனெனப்புகல்வார்புலவர்க்கக்கராதியாவார்
சீற்றியுதிமாண்முதலினர்முனிவர்திகழம்புதரைவயிற்றுதித்தங்
காற்றல்சேரிடபெனும்பெயரினனாழியான்பகைகடித்தளிப்பான்.

அஞ்ஞான் - அந்நாளிவ்.

(௭)

பெருகுசீர்ப்பத்தாமனுவெனும்பெயரோன்பிரமசாவன்னியென்றுரைப்பான்
தரியலர்புகழுஞ்சம்புவென்பவன்றன்சாற்றுமிந்திரனெனச்சார்வான்
மருவிபுத்திரனேமுதலினரமர்வருசயன்மூர்த்தியேமுதலோர்
அருமறைமுனிவர்விடவச்சேனன்னுமலனிவ்வுலகினுக்கருள்வான்.

தரியலர் - பகைவர்.

(௮)

வயங்கியபதினென்றமனுவாவான்வளர்புகழ்த்தருமசாவன்னி
தயங்கியலிகங்காமுதலினரமர்சாரருனாதியர்முனிவர்
பயன்றருமரர்க்கிந்திரனாவான்பகரும்வைதிருதன்யாவருக்கும்
நயந்தருதருமசேதுவாயுதித்தநளினைநாயகனுலகளிப்பான்.

நளினைநாயகன் - லக்ஷ்மீநாதன்.

(௯)

பகருத்திரசாவன்னியென்றுரைப்பான்பன்னிரண்டாமனுவாவான்
திகழ்த்தருமிருதுதாமனும்பெயரான்தேவர்கோனரிதனேமுதலோர்
அகமகிழ்மராவரேழ்முனிவரருந்தவமூர்த்தியேமுதலோர்
துகன்றுதிருமால்சுதாமனென்றுதித்துத்தொல்லுலகருள்சரந்தளிக்கும்

துகள் - குற்றம்.

(௧௦)

செப்பியபதினமூன்றாமனுவாவான்றேவசாவன்னியாமரசன்
எப்புவியோரும்புகழ்திவப்பதிதானிந்திரனாகும்விண்ணவராய்த்
துப்புதுசுகன்மன்முதலினருறைவார்சுதபனாதியர்முனிவராம
ஒப்பறுயோகவிபுவெனமாயனுதித்துலகளிக்குவன்மாதோ.

அளக்குவன் - காப்பான்.

(௧௧)

எண்ணுறுபதினென்காமனுவாவானிந்திரசாவன்னியென்பான்
விண்ணவராவார்புத்திராதியர்தாம்விளங்கியசுகிபுரந்தரனும்

தண்ணறுந்தொடைசேரக்கினிமுதலோர்சாற்றுமேழ்முனிவராய்ச்சார்வார்
பண்ணவர்பராவூதுழாயணிபரமன்பானுவாயுதித்துலகளிப்பான்
மண்ணவர் - தேவர். (கஉ)

ஆயிரஞ்சதுருயுகத்தினின்னுக்களடைகுவர்முறைமுறையடைந்து
மேயவீரோமும்னுக்களமடங்கின்விரிஞ்சனுக்கொருபகலிறத்தல்
நேயமார்பகலினனவையவற்குநிசியும்வந்துநூல்கியபின்
மாயனாருளான்மற்றையநாளுமறையவனின்னம்வகுக்கும்.

நிசி - இரா.

(கங)

தன்னுழையுதித்தமாயையும்ருவிச்சாற்றியபெயரொடுமுருவம்
பன்னுப்பலவாய்முக்குணத்தேதாடும்பயின்றனன்போன்றிருந்தாலும்
துன்னியவிருள்சேரலங்கல்வெவ்வரவாய்த்தோன்றியோர்கடருறத்தானே
மன்னுதல்போன்மாயவன்மனங்கடந்துவயங்குவன்மதிக்கினென்றுரைத்தான்.

அலங்கல் - பூமாலை, (பழதை).

வைச்சுதனாகியரை யுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—சுககூ.

பூநிகிருஷ்ணசகாயம்.

ஏழாவது.

வாமனாவதார முரைத்த வத்தியாயம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லரசிரியவிருத்தம்.

என்னலங்கட்டவெள்வேலிறையவனாழிமாயன்
மன்னுமூவடிமன்கொள்வான்வாமனவுருவங்கொண்டு
துன்னினனவுணன்றன்பாலென்றனைசுருக்கிமுன்னர்
அன்னதுதெரித்தியென்னவருந்தவன்வழங்கலுற்றான்.

கொள்வான் - கொள்ள.

(க)

மல்லலைத்தோங்குதிண்டோண்மாவலியுலகமெல்லாம்
வெல்லுதற்காகவேள்வெள்ளியாலினிதினாற்றி
நல்லெழிற்றேருமவில்லுநலஞ்செயுங்கணையும்பெற்றுப்
பல்லியமொலிப்பவேசபாரகராசிகூற.

வெள்ளி - சுக்கான்

(உ)

பொருவரும்பிரகலாதன்பொன்னடிதலையிற்றுகுடி
விரிகதிரம்குடம்வேயந்துவிளங்கணிபலவும்பூண்டு
நிராமணித்தேரினேறிநிகரில்வெந்தானைசும
மருவல்தருவார்தேவர்வான்பதிவனைந்தானன்றே.

தானை - சேனை.

(ங)

வாமனுவதாரமுரைத்த வத்தியாயம்.

எண்ணருமவுணரெய்தியிரும்ப்திவளைத்தல்காண
விண்ணவர்வெருவிவானவேந்தொடுங்குருவின்முன்னை
நண்ணினர்தோற்றவெய்யோர்நற்ப்திவளைத்ததென்கொல்
அண்ணலங்குரவெவன்றாவனுமாங்கதைதலுற்றான்.

காண - கண்டு.

(சு)

தோற்றபினமரினோடுந்நுயரறக்குரவன்வேள்வி
போற்றினன்கேடில்பொன்னங்கவயமும்பொலங்கோடேரும்
மாற்றருஞ்சமத்தின்மிக்கவாளியும்வளைவெவ்விலும்
ஆற்றலுமடைந்துபோர்க்குடங்கடைந்தனவுணர்கோமான்.

பொன்னங்கவயம் - பொற்கவசம், சமம் - போர்.

(இ)

ருருவருளடைந்தோர்வெற்றிகொள்ளுதலுண்மையன்றோ
மருளுறுதும்மையன்றிமருவியருவற்போற்று
திருளுறுதாயரவாரியெய்துவோரொருவருண்டோ
பொருவலியுமக்கிங்கில்லேபோய்க்கரந்துறைதல்வேண்டும்.

துயரவாரி - துக்கசாகரம்.

(சு)

சில்பகல்கரந்துவைகிற்செருச்செய்மாவலியைவென்று
பல்வளந்திகழுதந்தம்பதியளித்தாழியம்மான்
நல்குரவொழிப்பனென்னநலிற்றலுமவுணர்காணின்
கொல்வரென்றுருவம்பேறுகொண்டனரொளித்தார்விண்ணோர்.

நல்குரவு - வறுமை.

(எ)

தேவர்கள்வீற்றுவீற்றுய்ச்சென்றொளித்துறைதலோடும்
மாவலீயுலகமூன்றும்திக்குடைநிழற்றியாரும்
காவலனாகிமிக்ககடவுள்வாம்புரவிலேள்வி
தாவிலாவொருநூற்றித்தயங்கினன்புகழின்மாதோ.

வீற்றுவீற்றுய் - வெவ்வேறாகி, புரவிலேள்வி - அசுவமேதயாகம்.

(அ)

நந்தலில்லாதமைந்தர்நலமிழந்தனராலென்னச்
சிந்தைநொந்ததிதியென்பாடிசைத்தனள்சேர்த்தவில்லில்
நிந்தையிலறிவின்மிக்ககாசிபன்றவத்தைநீங்கி
வந்தனன்பணிசெய்கின்றமனைவியைநாக்கிச்சொல்லும்.

நந்தலில்லாத - கெடுதலில்லாத.

(க)

மனைவிரீவாட்டூற்றுவைகினைபோலுமென்கொல்
முனிவார்நின்னிலின்வந்துமுனிந்தனர்போயதுண்டோ
நனிபிணியுடலின்வந்துநண்ணியதுண்டோதீங்குன்
தநயருக்குற்றதுண்டோசாற்றெனவவருஞ்சாற்றும்.

முனிந்தனர் - முனிந்து, (கோவித்து).

(க0)

மாதவநிநுதுகாதன்மனையவளாயினேற்குத்
தீதுவந்துறுவதில்லையாயினுஞ்சிறுவரெல்லாம்

சூதுறுபகைவராலேதொல்பதியிழந்தாரன்னோர்
கோதுறுமிடரினீங்கிக்குலவவீங்கருள்செய்கென்றாள்.

கோது - சூதற்றம்.

என்றதுகேட்டலோடுமிருந்தவனிலங்குமட்டார்
மன்றலங்கமலைமேவுமார்பினன்வழிபாடாற்றின்
உன்றுயர்தீருமென்னவுரைத்தனன்வழிபாடாற்றல்
நன்றுரையிவ்வாறென்னவென்னலுநவிவலுற்றான்.

இருந்தவன் - பெருந்தவத்தினன்.

(கஉ)

கலிவிருத்தம்.

வழுவிலாதமகப்பெறமுன்னெனக்
கழிவீலாதநலந்தணைத்திய
பழுதிலாதபயோவிரதத்தினை
மொழியுமாறுமுயல்வுறக்கேட்டியால்,

அந்தணன் - பிரமன்.

(கங)

மீனமானமதியினில்வெண்மதி
வானமீதுவளர்தருபக்கமுன்
ஆனசீர்செய்திதியிலரும்பொன்னால்.
ஏனமாயனுருவமியற்றியே.

மீனமானமதி - பங்குனிமாசம்.

(கச)

பன்னிரண்டுதிதியும்பழுதற
உன்னுமெண்ணிரண்டாமுபசாரமோ
டன்னநல்லருண்மாயனடிதொழின்
மன்னுகின்றமனத்திடர்மாய்தியால்.

மனத்திடர்மாய்தி - மனத்துயரொழிவை.

(கரு)

பாலருந்திப்பகர்ந்ததிதொறும்
மாலிரும்பதம்வாழ்த்திமகிழ்ந்தபின்
சீலநன்குருவெய்தத்திருநிதி
ஞாலமெங்கும்வியப்புறநல்கியே.

நல்கி - வழங்கி.

(கசு)

அஞ்சுவையிருமுன்றொடுமாமமு
தெஞ்சலின்மறையோர்களியைந்துண
வஞ்சியங்குதவென்னமதிதுதல்
நெஞ்சவந்துநிகழ்த்துமுறைசெய்தாள்.

யதுதல் - பிறைபோலும் நெற்றி.

விதியினற்றவனோதும்விரதமவ்
வதிதிமுற்றுமங்காற்றலுமச்சுதன்.

மதியினிற்சுடரும்வதனத்தொடும்
துதியினுற்றவளுக்குமுன்றோன்றினான்.

அச்சதன் - திருமால்.

(௧௮)

கொண்டலன்னகொழுந்திருக்கோலமுன்
கண்டுகண்டுகளிக் குமனத்தினுள்
பண்டகும்மொழியாற்பலவாழ்த்தினுள்
மண்டுகின்மனத்திடர்கூறியே.

கொண்டல் - மேகம்.

(௧௯)

ஒதுவாசகங்கேட்டலுமுன்னுழைக்
காதலா லுதிப்பேரோர்கலையினால்
கோதுநீங்குவைநீயெனக்கூறியம்
மாதுவாழ்த்தமறைந்தனன்மாயனே.

ஒர்கலையினால் - ஒருஅமிசமாக.

(௨௦)

அலையின்மேற்றுயிலண்ணலவ்வண்ணமே
மலையின்மேம்பகொசிபன்புல்லிய
சிலையினேர்நுதற்சேயிழைசெவ்வியால்
இலையினேர்வயிற்றெய்தினெனன்பவே.

செவ்வி - அழகு.

(௨௧)

கன்னியென்னுமதியிற்கலைதி
மன்னியின்முவளர்தருபக்கமென்
முன்னுகின்றவோணத்தொடுஞ்சேர்த்திதி
பன்னிரண்டினடுப்பகரேற்றியே.

ஒணம் - திருவோணம்.

(௨௨)

துதிசெய்செம்பொற்றொடியுமகுடமும்
அதிர்சிலம்பொமொடகத்தாடையும்
கதிரினங்குழையுங்கரநான்குமாய்
விதிவணங்கவிமலன்விளங்கினான்.

ஆடகத்தாடை - பொன்னாடை.

(௨௩)

வேறு.

தேமலர் தூவினர்தேவர்வணங்கித்
தாமரையாளுறையுந்தடமார்பன்
காமுறுமாணுருவங்கரந்தாங்கு
வாமனமாகிவயங்கினன்மாதோ.

வாமனமாகி - குறளுருவாகி.

(௨௪)

வந்துபெரும்புகழ்மாமறைநூன்முன்
தந்துவிளங்கியதற்பானுக்குச்

சுந்தரமும்புரிநூல்சுர்போற்றும்
அந்தணனெய்தியளித்தனனன்றே.

சுரர் - தேவர்.

(௨௫)

விருப்பைவெறுப்பொடுவிட்டவருக்குக்
கருப்பையகற்றுறுகாரணனுக்குத்
தருப்பைகொடுத்தனர்சாற்றுதவப்பேர்ப்
பொருப்பைவளர்த்திடுங்கவர்மாதோ.

புங்கவர் - அந்தணர்.

(௨௬)

தன்னையளித்ததனிப்பொருளுக்குக்
கன்னல்களித்துறைகஞ்சன்னித்தான்
பொன்னினிழைத்தொளிப்போர்வையினோனுக்
கன்னையளித்தனன்கோவணமாதோ.

கன்னல் - கமண்டலம், கஞ்சன் - பிரமன்.

(௨௭)

போனகமாகியபூமகளித்தான்
சானுறையுங்கலையின்னதன்கையால்
நனயல்லாவரையேந்துபவற்கு
வானம்வழங்கினவண்குடைமாதோ

போனகம் - உணவு, அதன் - தோல்.

(௨௮)

அந்தமிலாதவருங்கதையோற்குச்
சந்திரனுற்றொருதண்டமளித்தான்
சுந்தரமேகலேகுழரைமீது
வந்துறைதாழைமவுஞ்சிவனைந்தான்.

மவுஞ்சி - தருப்பையரைநான்.

மையின்மறைப்பொருண்மந்திரம்வந்து
வெய்யவனவவழிமெல்லவரைத்தான்
கையினிதிக்கிறைபொற்கலநல்க
ஐயமளித்தனளம்பிகையன்றே.

வெய்யவன் - சூரியன், நிதிக்கிறை - குபேரன்.

(௩௦)

இன்னணம்யாருமியைந்தனநல்கி
ன்னுபிறப்பையொழிப்பவனுக்குத்
நன்னுபிறப்பதுசொல்லிரண்டென்ன
மன்னியகன்மமகிழ்ந்துபுரிந்தார்.

*துன்னுபிறப்பது சொல்லிரண்டென்ன மன்னியகன்மம் - இருபிறப்பாளர் தன்
மைக்குரிய சடங்கு.

(௩௧)

மைதபுஞானமனத்திடையொன்றும்
கைதவமாய்மெய்கலந்தவனுக்குச்

செய்தவமாவலிசெய்பரிவேள்விக்
கெய்தவுளத்தினிலெண்ணியெழுந்தான்.

மை - அஞ்ஞானம், தபு - கெடுதற்குரிய.

(௩௨)

நாற்றிசையும்மகிழ்கூரநடந்தோன்
ஏற்றவளந்திகழெவ்வலகோரும்
போற்றியநருமதைப்பூங்கரையின்கண்
சாற்றுகம்புரிசாலையடைந்தான்.

மகம்புரிசால - யாகசால.

(௩௩)

சிற்றடிமாவலிசென்னிபுணந்தே
அற்றமிலாதவருந்தவமெய்தப்
பெற்றனனென்றுபெருந்தவன்முன்யான்
உற்றதையாவருரைக்குநரம்மா.

சென்னி - சிரசு.

(௩௪)

உன்னியவூர்பொருளுற்றிடவேயோ
மன்னியகன்னிமணஞ்செய்பொருட்டோ
அன்னமருந்திடவோவடைவுற்ற
தென்னதுநீசொலினீசுவலென்றான்.

அடைவுற்றது - வந்தது.

(௩௫)

பூங்கதிர்மேனிபொலிந்திடல்காண
ஆங்குறையோரொழுந்தற்புதமெய்தி
ஈங்குறையீங்குறையென்னவிருந்தான்
திங்கறமாவலிசெய்ம்முறைசெய்தான்.

காண - கண்டு.

(௩௬)

மாவலிதாழ்ந்தனன்மாமறைபாடு
நாவலவேட்டதெனல்குவனென்ன
மூவடிமண்பெறமுன்னினனாகிக்
காவிநிறக்கவுமாரணிகைப்பான்.

காவி - நீலோற்பலம், கவுமாரன் - சிறுவன்.

(௩௭)

வேறு.

முறைப்படுத்துமுதுமறைவேள்விசெய்
விற்றபெருந்தவவெள்ளியருளினால்
குறிப்பறிந்துகொடுக்குங்கொடையொடும்
பிறப்பதுங்குலத்தோர்குணப்பெற்றியே.

வெள்ளி - சுக்கிரன்.

(௩௮)

காரின்மேனிக்கடவுள்பயன்கொளத்
தீரனாகுமிரணியன்செய்க்கொரு .

பேரனாகிப்பிறந்தனையுன்வலி
பாரின் யாவர்பகரவல்லாரம்மா.

இரணியன்சேய் - பிரகலாதன்.

(௩௯)

நரகரிப்படிநண்ணிநலம்புரி
சுருதிநாயகன் தூண்வரப்போற்றிய
பிரகலாதன்குலனிற் பிறந்தநின்
விரகையாவர்விளம்பவல்லாரரோ.

தூண்வர - தூணிலவதரிக்க.

(௪௦)

நடலேவானவாநான்மறையாளர்தம்
உடல்கொடுத்தியிரேற்பவதவுசீர்
மிடல்பொருந்துவிரோசனன்மைந்தநின்
கொடையையாவர்ருறித்துரைப்பார்களே.

உயிர்எற்ப - உயிரையாசிக்க.

(௪௧)

திருவுஞ்சீருந்திறலுமியைந்ததன்
பெருமையாரிவட்பேசவல்லாரென
உரைசெய்மாதவனோதுமெங்காலினால்
மருவுமூன்றடிமண்டருவாயென்றான்.

காலினால் - அடியளவினால்.

(௪௨)

தண்டலைப்பெருந்தண்ணடையும்மன்றால்
தெண்டிரைச்செழுந்தீவுமன்றானறு
முண்டகத்தொடைமார்பவோர்மூவடி
மண்டருகெனன்மற்றிவெண்ணென்றான்.

தண்ணடை - நாடு.

(௪௩)

பேசக்கேட்டவப்பிள்ளையுஞ்சொல்லுமால்
தேசம்பெற்றிடிற்றீவினையுள்ளுமால்
நேசத்தீவையுற்றா லுநிலைநிலா
தாசைநோய்க்குமோரற்றமுண்டாகுமோ.

அற்றம் - முடிவு.

(௪௪)

பெற்றதாலுவப்பெய்திப்பெருமையோர்
குற்றநீங்கிக்குலவுவர்முத்தியில்
உற்றதன்றியுருதவையுள்ளுவோர்
சுற்றமோடுங்கெடுத்தலுஞ்சூழ்கலை.

சூழ்கலை - நினைந்திலை.

உடற்குள்வந்தெழுமொள்ளழல்போன்றுபின்
கிடைத்திலாப்பொருண்மேற்கிளர்ந்தோடியே
நடக்குமாசையைநண்னுமுவப்பினால்
அடக்குமந்தணரேயறிவாளரால்.

உவப்பினால் - திருப்தியால்.

(௪௫)

என்று கூறலுமிங்ஙன்வினாது
நன்றுநல்குவனெனமாவலி
ஒன்றுமெல்வையிலார்குருவாகியே
வென்றியாற்குநல்வெள்ளிவிளம்புவான்.

எல்வை - சமயம்.

(௪௭)

தேசபெற்றதிருப்புணர்மார்பினான்
காசிபற்குறுங்காதலனாகியிங்
காசையுற்றமூன்றா முலகங்கொளா
வாசவற்களிப்பானிவண்வந்தனன்.

கொளா - கொண்டு.

(௪௮)

ஆமொர்மூவடிமண்ணளிப்பேனென்றாய்
பூமியோரடிபூமியின்மேலெலாம்
வாமவோரடியாகவளர்குவன்
நாமவோரடியெங்ஙனநல்குவை.

வாமம் - அழகு.

(௪௯)

கொடுக்கினீதுகொடையன்றுகுற்றமோ
டடுத்துளாரையுஞ்சுற்றமென்பாரையும்
கெடுத்துநீயுங்கெடுநாகெய்துவை
விடுக்கவேண்டுமிக்குற்றவிழைவையே.

குற்றவிழைவு - கொடுமையாகிய விருப்பம்.

(௫௦)

மாறில்சுற்றமனையுறைதானுடம்
தேறுதேவரத்தென்புலத்தோரொடும்
ஆறுசேரதிதிக்கும்பொருளைந்து
கூறுசெய்துகொடுத்திடல்வேண்டுமால்.

தென்புலத்தோர் - பிதிரர்.

(௫௧)

வஞ்சமுற்றமருவினர்தம்மொடு
நெஞ்சமுற்றநிகழ்த்துமெய்நீக்கலும்
தஞ்சமற்றுத்தனாதுயிரீறுறின்
அஞ்சிமாற்றுபொய்யும்மழகாகுமே.

தஞ்சம் - ஆதரவு.

(௫௨)

ஊடுமாதர்க்குரைதருபொய்ம்மையும்
பாடுமாமறையோர்பசுப்பல்பொருட்
காடலோடுமற்றமகற்றுழி
நாடுபொய்ம்மையுந்மையின்பாலவால்.

ஊடும் - பிணங்குகிற.

(௫௩)

ஐயமேற்றுனுமாச்சிரமத்தினோர்
உயிரிச்செய்கைதிறம்பிச்செழும்பொருள்

கையினேற்பவள்காதலித்தார்களேல்
பொய்யின்மாற்றிடினும்புரையில்லையே.

செயிர் - புரை - குற்றம்.

அள்ளிலத்தருவஞ்சுவளிக்குங்கை
வள்ளலையொருமாமறையோனென
உள்ளலாங்குலகுண்டவனென்றுமுன்
வெள்ளிகூறவவ்வேந்தனுங்கூறுவான்

உள்ளல் - நினைவாதை.

(௩௩)

தருவமென்றுமுன்சாற்றிமறுத்தவர்
நாகஞ்சேர்ந்துநலிகுவரென்றுமூ
துரைசெய்தாயடியேனுளந்தேறவிவ்
வரியநல்லறமன்றறந்தாயிலை

நலிகுவர் - வருந்துவர், தேற - தெளிய.

துகளிற்சேர்ந்தநாகொடுதுன்னலர்
பகழிக்கும்பயமில்லைபழித்திடும்
புகழிற்கும்மறையோர்கள்புகன்றிடும்
வெகுளிக்கும்வெருண்டோடுமென்னுள்ளமே.

துகள் - குற்றம்.

(௩௪)

நல்லையின்னிகர்நான்மறையாளர்தாம்
செல்லவென்றசெழுங்கொடையாய்பொருள்
வல்லையல்குதியென்னின்மறுகநெஞ்
சில்லையென்பதையெங்கனமுள்ளுமால்

மறுக - மயங்க, செல்ல-மேகத்தை.

(௩௫)

வருந்தியுற்றவறுமையினுமனம்
பொருந்துநான்மறைப்புங்கவரின்புறத்
திருந்துமோர்பொருளீதலிற்றீநா
கிருந்தையெய்துமென்றாலுநன்றீதலே.

நான்மறைப்புங்கவர் - அந்தணர்.

(௩௬)

மன்றலந்துளவோன்மறையோனென
இன்றுமண்கவர்வானியைந்தானெனின்
நன்றுவேறுமுண்டோவெனநான்மறை
வென்றிசேர்தருவெள்ளிசய்த்தனன்.

•இன்று - இந்நாள், மண்கவர்வான் - மண்கொள்ளும்பொருட்டு.

(௩௭)

குரவன்கூற்றைமறுத்துக்கொடுப்பதெம்
மரபென்றோதியமன்னவறுமையால்

வாமனாவதார முரைத்த வத்தியாயம்.

ந் ௦௭

பெருகுதுன்பம்பெருகுதியென்னவும்
உணர்ச்செய்கின்றதுதவவுவந்தனன்.

குரவன்கூற்றை - ஆசாரியன்சொல்லே.

(சு௧)

விந்தியாவலியென்றுவினம்புபேர்
வந்தேவார்மனையாள்புனல்வார்த்திடச்
சந்தநாண்மலர்தாளினிற் பெய்துபின்
கந்தமாமலர்க்கையினும்பெய்தனன்.

சந்தம் - அழகு, சந்தநம்.

(சு௨)

வந்தவாமனன்கையில்கிழந்தநீர்
அந்தமாவலியன்பினளித்தலும்
இந்திராதியரேத்தினர்தேன்மலர்
சிந்திராடித்தார்செழும்பேரியே.

அளித்தலும் - கொடுத்தலும்.

(சு௩)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

நீர்விரிகமலச்செங்கைநீர்செலநிவந்தமாயோன்
பேரொளியுருவமெம்மாற்பேசலாந்தகைமைத்தொன்றோ
பாரொலம்பொதிந்ததோர்தான்பனிமலர்த்தாளொன்றோங்கிக்
கார்கிழித்தொல்லையண்டகடாகமுடுருவிற்தம்மா

ஒல்லே - விரைவாக.

(சு௪)

உரைத்தகீழுலகமேழுமுள்ளடியாகவிப்பார்
திருத்தகுசிறப்புவாய்ந்துதிகழரைப்புரமதாக
மருத்தழைவதனங்கிமனமதிமயிர்காராக
விரித்தசெங்கதிர்கண்ணைகவிராட்டெனவிளங்கினால்.

விராட்டென - விராட்டுருவாக.

பண்டருமொழியாள்பங்கன்பழமறைவிரிஞ்சியாதி
எண்டருமைம்புலப்பேருருவமற்றினைவெல்லாம்
கண்டனனசுரர்வேந்தன்கடையிலாளுநாதம்
கொண்டவானுருவப்பெம்மன்கொளுமுருவறுப்பினம்மா.

விரிஞ்சி - பிரமன்.

(சு௫)

அலர்கதிர்ப்பசம்பொன்னாட்டிலமராயுந்தனரென்றெங்கும்
இலகொளிமுழுவமோங்கவெழுமெழிற்சாம்பவான்றான்
மலர்மழைவாரேனாசிந்தமாதவர்முதலோர்வாழ்த்த
உலகுருவாயமாயனுள்ளுநதச்சூழ்ந்தான்மன்னே.

உயந்தனர் - பிழைத்தார்.

(சு௬)

நகுததீர்த்திங்கனென்னநறுந்துழாய்க்கொண்டல்பொற்றாள்
உகிர்பொழிநிலவுக்கற்றையுலகெலாம்பரக்கோக்கி

எ ட் ட ர ங் க ந் த ம்.

முகிழ்விரிபோது தூவிமுளரியம்பொருட்டுமேலான்
திகழ்தருபசும்பொற்கண்ணற்செழும்புனலாட்டினாளுல்.

உகிர் - நகம், கன்னல் - கமண்டலம்.

(சஅ)

ஓட்டருபசும்பொனண்டத்துயர்முகடுடையமாலோன்
நீட்டியகமலப்பொற்றாணிரையிதழ்மலரின்மேலான்
ஆட்டியதெய்வநன்னீர்திர்திரைக்கங்கையென்று
நாட்டமுவுலகினூடுநளிபெறத்தவழுமன்றே.

மலரின்மேலான் - பிரமன்.

(சக)

ஆற்றல்வாளவுணரெல்லாமன்றுவஞ்சனையேசெய்தான்
மாற்றருஞ்சிறப்புவாய்ந்தமணிவண்ணனெனச்சினப்ப
நாற்றிசைவழுத்துஞ்சீர்த்திரலஞ்செய்மாவலியன்றேனாரைத்
தேற்றினன்றேறவர்காலமீதெனத்தெரித்துமாதோ.

மணிவண்ணன் - திருமால்.

(எ0)

உரவுநீருலகமெல்லாமோரடியாயதேதாங்கும்
இருவிசம்படியொன்றாயதேனையோரடிமற்றெங்ஙன்
தருதிநீதாராயென்றிற்சார்புவைநரகமென்று
வருணபாசத்தால்வீக்கமாவலிகட்டுண்டானால்.

உரவுநீர் - கடல், வீக்க - கட்ட.

(எக)

குருவெகுண்டதொப்புன்கண்குறுகினன்போலுமென்றோப்
பிரகலாதப்பேரன்பன்பெருமனைக்கண்டுநெஞ்சம்
உருகுறப்புளகமெய்தியுவப்பினோடேத்தாநிற்ப
மருவிரிதுளவமாலேமலரவன்வழுத்திச்சொல்வான்.

புன்கண் - துன்பம்.

(எஉ)

உன்பதநீரினாட்டியுற்றநீர்தலையிற்றாங்கி
மன்பெருஞ்செல்வமெல்லாம்வழங்குமாவலிதானென்றும்
இன்பமேபெறுவதல்லாவிடருற்றகியாவன்கொல்லோ
அன்பெனன்றுரைத்துப்பாசமவ்வழிநீக்கினாளுல்.

இடருற்றகு - துன்பமடைதற்கு.

(எங)

ஈக்கியவருணபாசம்விட்டொழிந்தவுணர்வேந்தன்
ராக்கண்வெம்முலையாள்செய்யமலர்மக்கொழுநபச்சைத்
'தக்கமழ்துவளத்தாரோய்செப்புமோடியென்சென்னி
ஈக்கணவைத்தளத்தியென்னவிமலனங்குவந் துவின்னும்.

சென்னிமீக்கண் - சிரசின்மேல்.

இருசுடரெறிக்கும்வின்னுமேக்கறத்திருவிற்றுகி
உரைபெறுசுதலிலோகமொருகுடைநிழற்றியாள்வாய்

மருவுநின்வாயில்காப்பேம்வயிரவாட்டடக்கைவேந்தன்
அரசுமேலளிப்பமெட்டென் றறைமனுக்காலத்தென்றான்.

இருசுடர் - சந்திரசூரியர்கள்.

(எடு)

ஆழியானருளப்பாட்டினவுணர்கோன்சுதலலோகம்
சூழிருஞ்சுற்றமோடு துன்னினன்பிரகலாதன்
ஏழிருபுவனந்தயவிணையடிக்கமலம்வாழ்த்த
வாழிமாலவற்குமிக்கவரங்கொடுத்தருளிநாலை.

ஆழிமால் - சக்ராயுத்தையுடைய திருமால்.

(எசு)

நாடொறுமெம்மையாங்குநலம்பெறக்காண்பையென்னுப்
பீடுசால்பிரகலாதன்பெயர்ந்தனன்சுதலலோகத்
தேடலர்துளவோன்பின்னரிந்திரற்கரசநல்கித்
தாடொழுமமராயர்க்குந்தம்பதியருள்செய்தானால்.

ஏடலர்துளவோன் - திருமால்.

(எஎ)

பிருகுவைநோக்கிப்பெம்மான்பிறங்குமம்மகத்திற்செய்யற்
சூரியனகுறைசெயென்னவுற்றிடுங்குறைகன்பாற்றும்
அரியநின்முமத்தொன்றையறைந்திடினண்ணனீயே
மருவினகுறையுமுண்டோமதிக்கினிம்மகத்துக்கம்மா.

பாற்றும் - ஒட்டும்.

குறையிலையெனினுமின்றுகூறுநற்பணிசெய்கேனைன்
நிறைவனைவணங்கிவெள்ளியிற்றினனிறைவன்றானும்
நறுதுதலதிதியென்பாணலந்திகழ்மகிழ்ச்சிநாளும்
உறவுபேந்திரனையாகியும்பாநாடுறையுமன்றே.

உபேந்திரன் - விஷ்ணு.

(எசு)

மருங்குறையினையோனென்னமருவுபேந்திரனாலாற்றல்
பொருந்திவச்சிரத்தேதான்மூன்றுபுவனமுமினிதினும்பி
திருந்தியசெல்வந்துய்த்துத்திகழ்ந்திசுக்கின்றானிந்த
இருங்கதைகற்போர்கேட்போரின்பமுற்றிருப்பர்மாதே.

ஓம்பி - காத்து.

(அ0)

தேனுகுதுளவத்தாரான்றிருவினையாட்டின்மன்மை
ஊனுசுபரிதிவேலாயுரைக்குமாவெளிதோவென்றோ
நான்மறைக்கிழவன்மைந்தனவிற்பின்மலராள்கள்வன்
மீனுருவெடுத்தவாறென்விளம்பெனவிளம்பலுற்றான்.

உரைக்குமா - சொல்லுமாறு.

வாமனாவதார முரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று

ஆகத்திருவிருத்தம்.—கரு0

1. கிருஷ்ணசகாயம்.

எட்டாவது

மச்சாவதார முரைத்த வத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்.

உரைதருநான் முகற்குரைத்தநாட்களின்
பரிவினிப்பகற்குமுற்பகலினீற்றினில்
பிளையம்வருமெனப்பெரிதினெண்ணியே
மருவினன்மீனுருமாயனென்பேவ.

நான் முகற்கு - பிரமனுக்கு.

முந்துநான் முழுமறைகொணரமுன்னவன்
சிந்தியாமீனுருவெடுத்தல்செப்பிடின்
அந்தநாளருந்தமிழரும்புநாட்டிடை
வந்துபார்புரக்குமோர்வழுதிமன்னேன.

சிந்தியா - சிந்தித்து, வழுதிமன்னன் - பாண்டியராஜன்.

(உ)

பைத்தபாம்பேந்துபார்பரிக்கும்பாண்டியன்
சத்தியவிரதன்வெண்மதிதயங்கிய
முத்தவெண்குடையினன் முழவுத்தோளினன்
பத்திமையான்பரந்தாமன்பாலரோ.

பரிக்கும் - தாங்குகிற.

(ஈ)

மருக்கமழ்தாரினுண்வையையாற்றிடை
அருக்கியங்கொடுப்பதற்கங்கைதாங்கிய
திருக்கிளர்புனலிடைச்சேட்டிளங்கயல்
உருக்கொடுதனிமுதலுவந்துதித்தனன்.

கயலுருக்கொடு - மீனுருக்கொண்டு.

(ச)

மன்னவன்காண்டலும்வையையாற்றிடைத்
துன்னுறவிடுதலுமீனஞ்சொல்லுமால்
உன்னுழிச்சரணெனவுற்றவெண்ணை
பன்னுபல்கைகொளப்பழுதினவிட்டனை.

சரணெனவுற்ற - அடைக்கலம்புகுந்த.

(ரு)

ரனலினீரினுங்கழுமுந்தண்கூனை
ரனியனீரினுமருவவிட்டனை
ன்னலொன்றறநனியினிதுகாக்கென
அன்னவெனஞ்சகமடைந்ததற்புதம்.

கன்னலினீரினும் - சுமண்டலனீரினும்.

(சு)

கடமுமிழ்களிற்பிறிநுன்கன்னனீரிடை
விடுதலுங்கன்னலின்விம்மிவீங்கலால்

மடலவிந்நறுமலர்வாவியுய்த்தனன்
நெடுமலர்ப்பூந்தடனிறைந்ததென்பவே.

கடம் - மதம், உய்த்தனன் - விட்டான்.

(௭)

தடனிறைந்திடுதலுந்தயங்குசெங்கதிர்
விடுமணிப்பூணிணன்வியந்துநோக்கினன்
கடலிடையுய்த்தனன்கல்லென்கௌவைநீர்
படுதிரைப்பரவையிற்பாய்ந்துசொல்லுமால்.

கௌவைநீர் - ஒலியையுடையநீர்.

(௮)

இறைவனீகடலிடையெனைவிட்டேகுறின்
நிறைதிறாவேலையினெடியமீனினம்
சிறியனைச்சீறினசிறைதக்குமென்னலும்
மறமிகுவேலினுன்மதித்துச்சொல்லுவான்.

வேலையில் - கடலிலுள்ள.

(௯)

மீனுருக்கொண்டுவண்விளங்குகின்றீ
தேனிமீர் துளவணிதெய்வநாயகன்
ஈனமாமிவ்வுருவெடுத்ததென்னென
மானவேன்மன்னவன்வழுத்தமீன்சொல்லும்.

துளவணிதெய்வநாயகன் - திருமால்.

(௧௦)

மன்னவவேழுநாவைகின்மாக்கடல்
உன்னுமூன்றுலகமுமொளிப்பவோங்குமால்
அன்னநாட்டோணியொன்றடையுமாங்கதின்
நின்னையுமுலகினினிறைந்தவித்தையும்.

வித்தை - ஓஷதி, தோணி - தெப்பம்.

(௧௧)

முனிவரர்கணத்தையும்பொறுத்துமொய்ம்பினால்
தனிமறைகவர்த்தவன்றனைக்கொன்றம்மறை
நினைதரவயன்றுயினீங்கினாட்டுவன்
என்றிறைகடலின்மினேகிறற்றென்பவே.

அயன் - பிரமன்.

(௧௨)

ஆயிடையாசனுமருளிஐழியாம்
மாயனைநினைந்தனன்வைகுமெல்வையில்
தூயமீனுருவினன்சொன்னவண்ணமே
மேயதுகடன்மழைவிசும்பிற்பெய்யவே.

எல்வையில் - சமயத்தில்.

(௧௩)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியனிருத்தம்.

பிறங்கியபகற்போதொன்றுபெயர்வுறக்கங்குற்காலை
மறிந்துமால்வரைகள்சாயுமால்வரையென்னப்பொங்கிக்

கறங்குவெண்டியைலப்பக்கெளவையங்கடன்முகட்டில்
உறங்கியமலரின்மேலானுயிர்ப்பொடுமறைநடந்த
கங்குற்காலை - இராப்பொழுது. (௧௪)

உளைப்பரிமிடற்றனென்றுமுடல்சினத்தவண்ணங்கு
முளைத்தனன்மறையைவெளவமுறுகியசினத்தால்வெம்போர்
விளைத்தவனுயிரையுண்டுவிழுமிதின்மறைகளெல்லாம்
அளித்தனன்மீனமாயவருமுறைமுதவிமாதோ.
பரிமிடற்றன் - ஹயக்ரீவன்.

சத்தியவிராதேனெதடங்கடலுலகுக்கெல்லாம்
வித்தொருதெப்பத்தேற்றிமீனுருவெடுத்தமாயன்
கொத்தொளிபயிலும்போதிற்றுவயன்விழிக்குங்காறும்
மொய்த்தவெண்டரங்கவேலைமுகட்டிடையுறைந்தானன்றே.
விழிக்குங்காறும் - விழிக்குமளவும். (௧௫)

முடங்குதெண்டிரையபௌவமுற்றுமோர்செலுவுட்சென்று
மடங்கியதுணாகில்லார்மயர்ந்தனர்நேடியன்றோர்
ஒடுங்கினரேத்திநின்றருயர்வொப்பிலாதமேலோன்
தடங்கொள்செலுருவின்மாண்பியாவரேசாற்றுநீரார்.
பௌவம் - கடல், செலு - சிலாம்பு. (௧௬)

மன்னியசெலினெற்றைமருப்பினிலரவான்யாப்பத்
துன்னியபரிமீதுதுலங்கியமுனிவரோடும்
இன்னருளரசனேறியேத்தலுமேந்துமாயன்
பன்னுதத்துவங்கெல்லாம்பளகறவியம்பினானால்
பரிமீ - ஓடம். (௧௭)

பொதியவிழ்கமலவீட்டுப்புராதன்விழித்தகாலைச்
சுதாரிமழைக்கட்செவ்வாய்த்திருத்துயிலாரமார்பன்
அதிர்ந்திரைக்கடலிற்செலாயளித்துவேலரசன்றன்னை
மதுவலாந்தொடையல்வைச்சதமனுவாக்கினானால்.
கமலவீட்டுப்புராதன் - பிரமன், திருத்துயிலாரமார்பன் - திருமால். (௧௮)

பன்னுமிக்காதைகேட்போர்படிப்பவரெழுதில்வீடு
துன்னுவரசுவென்றுசுகமுனியுரைத்தானென்ன
இன்னருள்பழுத்தகுதனிகைத்திருத்தவர்நாங்கேட்பப்
பின்னும்முனிவன்சொற்றபெருங்கதைவழங்கலுற்றான்.
இருந்தவர் - பெரியதவத்தினர். (௧௯)

மச்சாவதார முரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—சஎ0.

எட்டாங்கத்தம்முற்றிற்று.

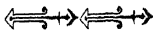
ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

ஒன்பதாங்கந்தம்.

மு த ல ா வ து

இளன்கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

தரைபுகழ்விண்ணொதன்சத்தியவிரதனென்ன
மருவுவேலரசன்வைவச்சதமனுவாகிவந்திங்
கிருநிலம்புரக்கின்றனென்றிசைத்தனைமுனிவவன்தோன்
விரிதருமரபின்வண்மைவிளம்பெனவிளம்பலுற்றான்.

புரக்கின்றான் - காக்கிரன்.

(க)

ஈசனாந்திருமாலுந்தியெழுந்தசெங்கமலப்புடேதன்
தேசலாமனத்தின்வந்துசுரதருமர்செய்தான்
காசிபனாகுமன்தோன்காதலன்விவச்சுவான்றன்
மாசிலாமைந்தன்வைவச்சதனெனவழங்குவாரால்.

சேய் - புதல்வன்.

(உ)

அன்னவன்சிரத்தையென்னுமணங்கினைமணந்துகாதல்
மன்னுமோர்மைந்தன்வேண்டுவசிட்டனாகஞ்செய்போது
பன்னிபெண்மகவுவேண்டிப்பகர்த்தனளாகவோதா
உன்னுபெண்ணுதிக்கவென்றோர்மறைகார்துரைத்தான்மன்னோ.

மகம் - யாகம், பன்னி - மனைவி.

(ங)

இத்திறமியம்பலானையினையெனவுதித்தாளோர்பெண்
அத்திறமாசனோக்கியருமறைவசிட்டன்றனை
வித்தகவிதென்கொலென்னவினாந்தவாரியம்பியன்தோன்
பைத்தபாம்பினையோற்போற்றிப்பளிகிலானாக்கினாலால்.

பளிகிலான் - குற்றமில்லாதவன்.

(ச)

இளனெனும்பெயர்பெற்றன்தோனிலங்குநாள்வேட்டமாட
உளமுவந்தொருமாவேறியொளிரவடவரையின்சீழ்பால்
வளமுறைசுகுமாரப்பேர்வனத்துழிச்சேறலோடும்
தளிர்நிறப்பெண்ணின்வண்ணஞ்சார்ந்தனன்மீட்டுமாதோ.

வேட்டம் - வேட்டை, மா - குதிரை.

(ஊ)

அங்குடனேகிளையுமரிவையராயார்மாவும்
பொங்கெழில்வடவையாகிப்பொலிந்ததென்றுரைப்பவேந்தன்
மங்கையராகியன்தோர்வருந்துதற்குற்றசாபம்
இங்குரைசெய்வாயென்னவிருந்தவனுரைக்கலுற்றான்.

அரிவையராயார் - பெண்களானார்கள், வடவை - ஊழித்தீ, (இதுபெண்குதிரை
வடிவினது).

(ஈ)

சொல்லுமிவ்வனத்தின்முன்னர்ச்சுடர்மதிச்சடையோன்வேட்ட
நல்லெழிலுமையாங்கொங்கைநலனுற்புணருங்காலே
எல்லிமெதிமிலைந்தானிருங்கழன்முனிவரோத்தச்
செல்லுமனையாணைத்திருமினர்முனிவர்மாதோ.

மதிச்சடையோன் - சிவன்.

(எ)

நானியநங்கைபின்னர்நக்கனையணையாளாக
வேணியஞ்செல்வன்வெம்பிமேதருவனத்திலுற்ற
ஆணுருப்பெண்பாலாகவதைந்தனன்றைநாட்டொட்
டேணமைபுருடர்வந்தங்கெய்திடாரிறையுமன்றே.

ஏன் - பெருமை.

(அ)

அவ்வழிநடந்துபெண்மையடைந்தினையாயமாதை
எவ்வமின்திமுன்பெற்றவிலங்கெழிற்புந்திபுல்லி
அவ்வியமவித்தசிந்தையாடல்வேற்புருரவாவைக்
கவ்வைசெய்வாரியேழ்சூழ்காசினிபுரக்கவீன்றான்.

அவ்வியம் - பொருமை, கவ்வை - ஒலி.

(க)

எண்ணறுபுகழின்மிக்கவிளனெனவிளங்குவேலான்
பெண்ணுருமீட்டுமாங்குப்பெற்றமைவசிட்டன்றோ
அண்ணல்வ்வரீனப்போற்றியானொருமதியும்பெண்மை
நண்ணுமோர்மதியுமாகநன்கமைத்தருளினாலு.

தேரா - தேர்த்து, மதி - மாசம்.

(க0)

கலிவிருத்தம்.

இருடருங்குழலானெனுமேழையைப்
புருடனாகிப்பொருந்தியநாட்டினர்
தருடருஞ்சிறுவோரையளித்தனன்
தெருடரும்மதிசேரிளனென்பவே.

ஏழை - பெண்.

(கக)

வன்றிறற்படைமன்னவனல்கிய
ஒன்றுநற்றவத்துற்கலனாதியாம்
வென்றிவேற்கரவேந்தர்கண்மூவரைத்
தென்றிசைக்கிறையாகச்செலுத்தினன்.

நல்கிய - பெற்ற.

(கஉ)

உளம்விரும்பியுயிர்த்தபுருரவா
வளமிருந்தவிம்மாளிலமோம்புற
விளைபசம்பொன்வெயின்முடிசூட்டியவ்
விளைநடந்திருங்கானகத்தேகினான்

உயிர்த்த - பெற்ற.

(கங)

சையா திகதையுரைத்த வத்தியாயம்.

ஙக

வாட்டமில்வகைசெய்தவைவச்சுதன்
மீட்டும்பெற்றபுதல்வர்விழுப்புகழ்
பாட்டுவண்டிமிர்பைந்தொடைமன்னவ
கேட்டியென்றுமுனிவன்கிளக்குமால்.

விழுப்புகழ் - பெரும்புகழ், கிளக்கும் - சொல்வான்.

(கச)

இளன்கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று,

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

இ ர ண் ட ா வ து

சையா திகதையுரைத்த வத்தியாயம்.

வேறு.

முழங்குநீர்யமுனையின்முயன்மமாதவம்
வழங்குவைவச்சுதமனுவளித்தனன்
தழங்குநீர்க்கடற்புவிதயங்குவானுறும்
பழங்கனீக்கியவொருபதின்மர்தம்மையே.

பழங்கண் - துன்பம்.

(க)

ஏதமில்புகழினிக்குவாகுவோ
டோதுசையாதிதாருறும்விடத்துரு
நீதிசெய்நபகேளூரிகரினற்கவி
ஆதியென்றறையுமப்பதின்மர்தங்களின்.

ஏதமில் - குற்றமில்லாத.

(உ)

கவியெனும்பெயர்புனைகருதுசீரினன்
புவிமுதலியபுகழ்பூதத்தாலுறும்
எவைகளும்பிரயமாமென்றென்றெண்ணின
நவையறுபிரமமாய்நண்ணினனரோ.

நவையறு - குற்றமற்ற.

(ங)

எழிறிகழ்விடத்துருவென்னுமொய்ம்பினன்
அழிவறுகுரவனும்வசிட்டனையால்
விழைவுறுபசுநிரைமேய்த்துமேவுநாள்
தொழுவறுநிரைநடுத்தோன்றிற்றோர்புலி.

பூனையால் - கட்டளையால், பசுநிரை - பசுமந்தை.

(ச)

வெந்திறற்புலிதமமேயகங்குலின்
நடநிரையினம்வாய்விட்டார்த்தன

அந்தமில்லுணத்தினுர்த்தல்கேட்டலும்
முந்தபெடையொடுமுடுகித்துன்னினுன்.

தமம் - இருள், அட - கொல்ல.

புலியெனவொருவிடைபுழுங்கிவீட்டினுன்
வலிகெழுமுனிவான்வைகற்காலபோய்க்
கொலையுறுவிடையினக்கண்டுகொன்றீ
நிலையிழிபின்னவென்னுநீக்கினுன்.

விடை - இடபம்.

முனிவான்சபித்தலான்மொழியும்பின்னவன்
எனவிருங்கானடைந்தியற்றிமாதவம்
துனியுறுவனத்தழல்சலாவிமெய்சுட
மனுமகெனருபதமருவினாரோ.

சலாவி - சூழ்ந்து.

(எ)

தரவுக்கொச்சகக் கலிப்பா.

சையாதியென்றுரைக்குந்தவங்கமுமனுப்புதல்வன்
மையார்ந்தவணர்கூந்தன்மானையுமாந்தன்முனாப்
பொய்யாதபுகழ்பெறுமுப்புதல்வரையும்பெற்றாவம்
பையாரப்பரிக்கின்றபாரகமோரேழ்புரத்தான்.

வணர் - நெரிவு, அரவம் - பாம்பு (ஆதிசேடன்).

(அ)

ஈன்றமகடன்னேனாவ்விறையோன்றசவனனுறை
கான்றருகானேகுதலுங்கனிமொழியாளச்சவனன்
வான்றவஞ்செய்தாக்கையொருவன்மீகமாகவதில்
தோன்றுவிழிமின்மினிபோற்றேறன்றுதலைக்கண்ணுற்றான்.

வன்மீகம் - புற்று.

(க)

கண்டெனிகுறுகியொருகண்டகத்திற்குத்தவவன்
மிண்டுமிகுசெங்குருதிவன்மீகமீதெழலும்
தெண்டிரைசூழ்பார்புரக்குந்தேர்வேந்தேனுவனம்
கொண்டுவேராயாவருமெகுருடென்பாராயினரால்.

கண்டகம் - முள்.

(க0)

யாரோவிங்குற்றவரிந்தற்றவருக்கின்றுபிழை
ஓராதியற்றினனென்றுன்னியவனாடுதலும்
காராரும்பூங்கூந்தற்கதிர்முலைச்சகன்னிகைதான்
தோதிழைத்தபிழைசெப்பினளவ்வேந்தனுக்கே.

ஓராது - ஆராயாமல்.

(க)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சாற்றுதல்கேட்டவேந்தன் சவனினவணங்கிப்போற்றிக்
கோற்றொடியறியான் செய்தகொடும்பிழைபொறுத்தியென்ன
மாற்றருந்தவத்தே தானின்சீர்மகனாயன்மணக்கும்வண்ணம்
நாற்றிசைபுகழுமேந்தானல்கெனநவிற்தினுனால்

வந்தால் - அரசனே.

(க௨)

முனிவரன்மொழிந்தவண்ண முகிழ்நகைத் துவர்வாய்மைக்கட்
கனிமொழியணங்கைவேந்தன்காதலோடளித்தானுற்றோர்
பனிமலர்க்கண்களெல்லாம்பளகறத்தெரிந்தவாங்குப்
புனைகழல்வயவரோடுபுரவலனகரம்போந்தான்.

அளித்தான் - கொடுத்தான்.

(க௩)

தவம்புரிசவனென்போன்றைய டலாடனையவிந்த
அவம்புரியுருவாகாதாலழகுறுகாமன்வேட்கும்
நவம்புரியிளமையிங்ஙனண்ணுதல்வேண்டுமென்னச்
சிவம்புரிபரியின்பேர்ப்புத்தேளிரைக்கருதவன்னோர்.

பரியின்பேர்ப்புத்தேளிர் - அசுவினிதேவர்.

(க௪)

வந்தனரவரைநோக்கிமகத்தினிலும்குங்கூறு
தந்திடுவேனென்மூப்புத்தவிரநீரிளமைநல்கின்
சுந்தரப்புலவீரென்றுதுதித்தனன்வணங்கவன்னோர்
அந்தணப்பெரியோற்றம்போலழகுறவாக்கினூரால்.

மகத்தினில் - யாகத்தில்.

மூவருமுருவமொத்துமுன்னுறமயங்கிநாக்கிப்
பாவைதன்கற்பினுலேபதியையேபதியென்றுற்றோள்
தாவிலாத்வத்தே தான்வேள்விசார்பரிப்பெயர்சேர்தேவர்
தேவரோடிருந்துமாந்தச்செய்தவிவழங்கினுனால்.

பதியையே - கணவனையே.

(க௫)

மகத்தினிற்கூறிலாதவயித்தியராயதேவர்
சுகத்தினிற்சவனன்வேள்விசாரந்தவிநுகர்தல்காண
அகத்திடைவெகுளிபொங்கவருந்தலைதுணிப்பெனென்றப்
பகைத்திறலுக்கும்வெய்யபடைபுரந்தரன்கைக்கொண்டான்.

வயித்தியராயதேவர் - அசுவினிமருத்துக்கள்.

(க௬)

முத்தழல்வளர்க்குமந்தண்முனிவரன்குலிசங்கொண்ட
தத்தொளிப்பூணினுன்றன்றடக்கரம்வழங்காவண்ணம்
அத்தலைறிந்துத்தலோடுமமரோடன்னேனோன்றது
மெய்த்தவன்வேள்விவாழ்த்திவிண்ணகத்தேதகினுனால்.

குலிசம் - வந்திராயம்.

(க௭)

அன்றுதொட்டவனியீதேயாற்றுநன்மகங்கடோறும்
 குன்றெறிகுலிசனாதிக்கொற்றவானமரோடும்
 சென்றவிக்கடபெற்றாந்திகழ்பரிப்பெயர்கொடேவர்
 ஒன்றியதவத்தோனில்லானொடுமுவந்துறையுநாளில்.
 குலிசனாதி - இந்திரன்முதலாகிய.

காணுறமுனிவற்கீந்தகனிமொழியணங்கைக்காண்பான்
 மாநிலம்புகழ்சையாதிமன்னவனவஞ்சுமேவித்
 தேனியிரலங்கன்மாலுதிகழ்தருமதன்கொலென்ன
 வானநல்லெழின்மிக்கானைமணந்துறைமகனைக்கண்டான்.
 காண்பான் - காண.

உன்னமுன்மணந்துநின்றவுடன்முதிர்முனியைநீத்துப்
 பின்னுமிவ்வினாளுந்சேர்ந்துமடந்தைநீபிழைசெய்வண்ணம்
 என்னுகொலென்னவன்னாளியைத்தவாறியம்பக்கேட்டுப்
 பன்னருமுவகைபூத்துப்பார்த்திபனகாஞ்சேர்ந்தான்.
 நீத்து - விட்டு, உவகை - சந்தோஷம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

கொண்டல்கண்படைகொண்டலைநகரங்குலவுசையாதிமுன்னுயிர்த்த
 எண்டிசைப்புகழாநத்தனென்றிசைப்போனிரேவதன்றன்னையின்றெடுத்தான்
 வண்டிமிர்தொடையல்வனையுமவ்வேந்தன்வயங்குரேவதிதனையளித்திவ்
 வொண்டொடும்லர்க்கையணங்கினையெவருக்குதவுதுமெனரினைந்துறைந்தான்.

கண்படைகொள் - நித்திரைசெய்கிற.

எரிதவழுவடிவேலிரேவதனீன்றவிதேவதிதன்னொடுசெய்ய
 மரைமலரண்ணலுலகினையடைந்துமாடகயாழிநோர்பாடும்
 ஒருகணங்கழியவணங்கையார்க்களிப்பனென்றலுங்கழிந்தபல்லாழி
 இருகிலவரைப்பினின்குலவேந்தரில்லெனமலரவனிசைப்பான்.

மரைமலரண்ணல் - பிரமன்.

அலைப்பெருங்கடல்குழ்தறைப்பொறைதவிர்க்குமலப்படையவற்குநீயின்ற
 குலக்கொடிதன்னையருளெனவுரைத்தகொழுமலரண்ணலைப்பரவிச்
 சிலத்தழும்பிருந்ததிணிபுயன்மீண்டுதெண்ணிலாமுகிழங்கைத்துவார்வாய்
 மலர்க்கருங்குழலைமடற்பனையுயர்த்தமதிநிறப்பெருமனுக்களித்தான்.

பொறை - சமை, அலப்படையவன் - பலராமன்.

திதலைவெம்முலையாடிருவுருச்சாலத்திகழ்தரநீண்டிருந்தமையால்
 கதிர்மணிக்கலன்சேர்கமுகுறழ்கமுத்திற்கைப்படைநீட்டினன்வணக்கி
 மதியெனமருளுமணிநிறவள்ளன்மணத்தினன்மலர்த்தொடைகூட்டத்
 ததைமலர்க்குமுலாள்சமவுருவாகித்தயங்கினருவகைகொண்டிருந்தான்.

திதலை - தேமல்.

அம்பரீடன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்

௩௧௯

கலிவிருத்தம்.

வம்புலாந்தொடைமன்னவற்கம்முனி
உம்பர்நாடிவணங்கவுவந்தருள்
எம்பிராண்டியெய்தியவண்புகழ்
அம்பரீடனருங்கதைசொல்லுமால்.

வம்பு - வாசனை.

(௨௬)

சையாதி கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௪௦.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

மு ன் ற வ து

அம்பரீடன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

கலிநிலைத்துறை.

நவின்றவம்மனுவுயிர்த்தசீர்நபகனென்றுரைப்போன்
கவின்கெய்வெனெனக்கருதுநாபாகுணையளித்தான்
தவஞ்செய்தன்னவனம்பரீடன்றினைத்தந்தான்
பவங்கடர்தரவவன்றிருமால்பதம்பணிந்தான்.

கவின் - அழகு, பவங்கள் - பிறவிகள்.

(௧)

தலையினுற்பரந்தாமனற்றாளினைப்பணிந்து
சுலையினுற்சொலுவனபுகழ்காதுகொண்டருந்தி
நிலையினுழியாலுறைதரநெஞ்சினுணினினைந்து
சுலையினுற்றருவாற்செயுஞ்சினகாஞ்சூழ்ந்து.

சுலையினால் - தூல்களால், சினகரம் - கோயில்.

(௨)

கையினாலரிபூசனைகாதலித்தியற்றி
மெய்யினுற்றிகழ்நாவின்னாமேவிளம்பி
வையமேமுதலாய்வரும்பொருளெலாமாலேன்
பொய்யிலாவுருவெனுமவன்புலமையார்புகல்வார்.

காதலித்து - விரும்பி.

(௩)

அரியமாதவவசிட்டனையாதியந்தணரால்
புரவிவேள்விகள்பயன்விழையான்பலபுரிந்து
மருவுமேழ்பெருந்திவுமோர்மதிக்குடைநிழற்றி
உரைசெயிந்திரபோகமுற்றுவந்தனனூரவோன்.

பயன்விழையான் - பயனைவிரும்பாமல்.

வினையினுர்முனிவெகுண்டவற்கியற்றியசாபம்
அநகனாழிவந்தகற்றியவிலவலகளித்தான்

என லுமன்ன திங்கிசைத்தியென்றேந்தலுமியம்ப
முனைவனும்துவிரித்தனன்மொழியலுற்றனனூல்.

வினையின் - வினையுத்தால், விரித்தனன் - விரித்து.

திங்கடோ றும்வந்து றுமரி தினத்துணவொழித்தே
எங்கனாயகற்போற்றியீராமெனுந்திதியில்
துங்கநான்மறையோர்க்கெழிற்றொறுநிரையுதவி
அங்கருந்தவர்க்குணவளித்தருந்துவனரசன்.

திங்கள் - மாசம், ஈராமெனுந்திதி - துவாதசி, தொறுநிரா - பசுமந்தை. (சு)

இன்னவாறுசெய்தொழுகுவோனீரறுதிதியோர்
கன்னலென்னவங்குற்றநாட்கலைவலோர்தொடரப்
பன்னுசீர்த்துருவாசனும்பண்ணவனனுக
அன்னநீயிவணருந்தெனவருந்தவனோர்த்தான்.

கன்னல் - கடிகை, நேர்த்தான் - இசைந்தான். (எ)

கடிகையொன்றினுளருந்திடவேண்டுநீகடிது
படிசொலும்புகழ்முனையிற்படர்ந்துநீர்படிந்திங்
கடியன்புன்குடிலடைதியென்றாசனங்கறைந்தான்
நடைசெய்மாதவனன்றெனநடத்தனனன்றே.

நீர்படிந்து - நீரில்முழ்கி. (அ)

ஈரமார்புனன்முகுவானேகியமுனிவன்
சேர்கலாடுருகன்னலுந்தீர்த்ததென்றாசன்
ஒரினுண்டுபாத்தோடுனாதுபலனளிக்கும்
நீரின்பாரணைநன்றெனநீர்துகார்த்தனனூல்.

நீரின்பாரணை - நீருண்டுபவாசமுடித்தல். (க)

விதியினுற்புனலருத் தியபின்முனிமேவி
அதிதிபூசனையாற்றுவன்முனமெனவறைந்து
பதிதனுகிமுன்பாரணைபுரிந்தனையென்னென்
றுதிரம்போன்றிருகண்சிவப்புறமுனிவுற்றான்.

ஆற்றுவன் - செய்வேன், பதிதனுகி - பாவியாகி. (க௦)

நீற்றமோடவன்செஞ்சடைநிலத்திடையடித்தந்
நாற்றலோடுகைவாளொடுமார்த்தொருபூதம்
தோற்றநீயிவனுயிர்தொலைத்தேகெனச்சொற்றான்
மாற்றருஞ்சினத்ததுவரவுடைந்திலன்மன்னன்.

சீற்றமோடு - கோவத்தோடு. (க௧)

அடைந்தவாறெலாமணிமணிப்பஃறலையாவில்
கிடந்ததொன்முதலறிந்துதன்முழியைக்கெழுமி

அம்பரீடன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்

௩௨௧

உடைந்திடா துநம்மன்பனைக்காத்தியென்றுரைப்ப
நடந்தங்காழிவெங்குறையிர்நலிந்தொருக்கியதே.

பஃறிலையரவில் - ஆதிசேடன்மேல், குறன் - பூதம்.

(௧௨)

பூதமாய்ந்ததுகண்டருந்தவன்பொருக்கென்ன
ஒதுநாற்றிசையெங்கணுமோடினேனாடச்
சோதியாழியும்வீட்டியபின்றொடர்ந்தேகப்
போதமாதவன்வடவரைமுழைஞ்சுபுக்கொளித்தான்:

(௧௩)

அங்குவந்தடைந்துருத்திடவருந்தவனோடிப்
பொங்குசீரயனுலகுபுக்கவற்கதுபுகல
எங்குமாயவனானையார்மாற்றுவரென்னாச்
சங்கரன்பதஞ்சார்ந்துரைத்தனன்றுயர்தாழ்த்தே.

மாயவனானை - திருமாலின்கட்டளை.

(௧௪)

மாயனாழியைமாற்றவல்லுநரெவர்மதிக்கின்
தாயினன்புடைத்தற்பரனேதடுத்தானும்
நேயமோடவனானைகுதியெனவரனிகழ்த்தப்
போயினன்றிருவைகுந்தம்பொருத்தினன்புகழ்த்தான்.

வல்லுநர் - வல்லவர்.

(௧௫)

மருவுமாயனைவணங்கினன்வாழ்த்திமாதவத்தேதான்
அரியநின்னுடையன்பனுக்கறிவழிந்தடியேன்
புரியுந்தீங்கினைப்பொறுத்துநீயருள்கெனப்போற்றத்
திருவினாயகனருந்தவற்கருண்மொழிதெரிப்பான்.

அறிவழிந்து - அறிவுகெட்டு, புரியும் - செய்த.

(௧௬)

மன்னுமன்பர்தமுள்ளமென்னிடத்திடைவதியும்
என்னதுள்ளமுமன்பர்தம்மாலியைந்திருக்கும்
அன்னதன்பரதீனமில்லாதிலையலர்மேல்
பொன்னினும்மெனக்கினியவரவர்களுபுகலின்.

வதியும் - தங்கும், பொன்னினும் - திருமாளினும்.

(௧௭)

சுற்றமாதியெப்பொருள்களும்பொய்யெனத்துணிந்து
மற்றென்பாதமேமனக்கொளுமவர்க்கிடர்மருவின்
உற்றுநீக்கிடாதுறைதுமோவன்பர்பாலுவந்து
பெற்றகன்றுகாண்கறவையிற்பெட்புறுமுள்ளம்.

கறவையின் - கறவைப்பசுப்பேரல்.

(௧௮)

அன்பருக்கருந்துயர்செயவடைந்தகிவங்கொடியோர்
மன்பெருந்துயருறுவதுமதித்திடல்வழக்கே

உன்பெருந்தயராசனையொழிக்குமற்றவன்றான்
நன்குநினைசிவம்பொறுத்திருந்நவவெனநவின்ருன்.

பொறுத்தி - தாங்கக்கடவை.

(௧௧)

சொன்னவாசகங்கேட்டலுமாயினத்தொழுது
மன்னன்றாண்முடிமுருவினவணங்கினவழுத்த
என்னபாவம்வந்தியைந்ததிங்கெனக்கெனவாசன்
துன்னியாழியைத்துதித்தனன்பன்முறைதொழுதே.

ஆழியை - சக்ராயுதத்தை.

அரசன்வாழ்த்தலுமாயியம்முனிவனையடாது
விரைவிற்போயநவாழியந்தனன்கரமேவப்
பருவமொன்றுணவின்றியேவாவுபார்த்துறையோன்
உரைசெய்மாதவற்றொழுதுணவருத்தினுனுவந்தான்.

அடாது - கொல்லாமல்.

கலிவிருத்தம்.

அரியமாதவனாழியடர்த்தலால்
பருவமொன்றுபடரவ்வாறவன்
வரவுளோக்கியேவைகியமன்னவன்
உரையருந்தவனுண்டபினுண்டனன்.

அருந்தவன் - அருந்தவத்தினன், (துர்வாசன்).

(௨௨)

நனிவருந்தியோராண்டென்பாரணப்
புனலருந்திப்பொருந்தும்வெவ்நைவெம்
முனிபுகழ்ந்தான்காசிமொழிந்தபின்
தனிவிசம்புறச்சார்ந்தெழுந்தானரோ.

புனலருந்தி - நீருண்டு, ஆசி - வாழ்த்து.

(௨௩)

மூன்றுமைந்தர்சுடேகுமுதலினர்
தோன்றினாவார்தொல்லுலகாருவான்
கான்றசெம்பொற்கதிர்முடிசூட்டியே
வான்றொடும்வனத்தேகினன்மன்னனே.

ஆளுவான் - ஆள்.

(௨௪)

அந்தமன்னனடைந்தனன்முத்தியின்
மைந்தர்தம்மாபுந்தழைத்தோங்கின
இந்தமாக்கதைகேட்கவியைந்திடும்
சிந்தையோர் திருமால்பதஞ்சேர்வரோ.

மரபும் - சந்ததியும்.

(௨௫)

என்றுகூறியிகலிக்குவாருவின்
துன்றுசீர்மரபும்மினிச்சொல்லுவாம்

நன்றுகெட்கெனநான்மறையந்தன்ன
வென்றிவேலரசக்குவினம்புவான்.

இகல் - வலி.

(௨௬)

அம்பரீடன் கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று

ஆகத்திருவிருத்தம்—சூசு

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

நா ன் கா வ து

இக்குவாகுவின் கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சொல்லுமம்னுமுன்றும்மிடுங்கூலச்சுடர்விரிமூக்கினின்றுதித்த
நல்லெழிலிக்குவாகுவென்றுரைப்போனவையறவுரைத்தமைந்தர்கடாம்
செல்லுறழ்தடக்கைவிருக்கியோடருஞ்சீர்சீர்நிமிதண்டகன்முதலாம்
எல்லையிறிதலார்தூற்றுவரென்பாரியம்புமன்றோர்களின்விருக்கி.

நவை - குற்றம், செல் - மேகம்.

(௧)

தாதைதன்சொல்லாற்றென்புலத்தோர்க்குச்சாற்றியகடன்கழிப்பதற்கா
மேதருகான்போய்வியன்சசமுதலாவேண்டியவுண்வெலாம்வெனவிக்க
காதல்வெம்பசியிற்சிலமுயலருந்திக்கழிந்தனகொணர்ந்திடேநாக்கி
ஒதியவசிட்டேனாந்திதுசேடம்பிதிர்மகக்குருதெனவொழித்தான்.

சசம் - முயல், பிதிர்மகக்கு - பிதிர்யாகத்துக்கு.

(௨)

ஒழித்திடுங்குருவைமுனிந்துதன்றூதையொருவனத்தேகெனவேகி
இழைத்ததோர்தொழிலாற்சசாதனென்றெவருமியம்பவாங்கிக்குத்துப்பருவம்
கழித்தபின்றூதைவிண்ணகங்கலப்பக்கதிர்முடிபுனைந்துலகளித்துத்
தழைத்தெழுமன்பாற்புரஞ்சயனெனுமோர்தநயனையுயிர்த்தனைன்றே

பருவம் - வருடம், தநயன் - புதல்வன்.

(௩)

இயம்புமம்மன்னன்ககுத்தனென்பெயருமிந்திரவாகநெனுமோர்
வயன்றருபெயருமடைந்தனைடைந்தவாறென்காரணமென்னின்
தயங்கொளிலிண்டோர்தானவாவெருட்டித்தமனியப்பதியிழந்தோடி
அயன்றெழுந்திருமாலடியிணைவணங்கவன்னவனமாருக்கைறவான்

எவன் - யாது, தமனியப்பதி - பொன்னுலகு.

(௪)

புரஞ்சயனித்தெம்மொருகலைபொருந்தும்புரஞ்சயனாற்புலவீர்காள்
பரிந்துதானவார்பாரிகலழிந்திரியப்பசம்பொனாடடைதிரென்றுரைப்ப
விரைந்துவிண்ணவாவ்வேந்தனையடைந்துவிளம்பினர்தந்துயர்விளம்ப
வருந்துதலொழிப்பன்வாசவனெனக்குவாகனமாய்வரினென்றான்.

புலவீர்காள் - தேவர்களே, இகலழிந்து - வலிகெட்டு.

(௫)

இந்திரனவ்வாறியைந்தொருவிடையாயேந்தலைவெரிநிடைத்தரிப்பப்
புந்திரொந்தவுணரிநிரப்பொருதுபுரஞ்சயன்பொன்னுலகளித்தான்
நந்தலிந்தமரார்புரந்தரேனோடுகண்ணினருவந்துவீற்றிருந்தார்
அந்தநல்விடையின்முரிப்புறைந்ததனானவன்ககுத்தனென்பெயரும்

விடை - ஒருது, வெரிந் - முதுகு, முரிப்பு - முசப்பு.

(சு)

நாற்றிசைபுகமுமிந்திரனென்பானண்ணலர்ப்பேர்தெறவேண்டி.
ஏற்றுருவெடுத்தங்கேந்தலாலொருபேரிந்திரவாகனென்னும்
சாற்றிடவடைத்துதரைமுழுதளித்துத்தரியலாடிதொழுதேத்த
ஆற்றல்செயென்னவேனசாம்வேந்தையளித்தனனன்பொடுமன்றே.

நண்ணவர் - பகைவர், ஏற்றுரு - ஒருதின்வடிவு, தரியவர் - பகைவர்.

(எ)

அன்னவன்புதல்வன்பிருதுவென்றுரைப்பானறைந்தவிப்பிருதுவின்மைந்தன்
மின்னகுசுடர்வேவ்விரும்பலர்புகமும்விச்சவகந்தன்மற்றவன்செய்
பன்னுசுபத்தனெனவுலகேத்தும்பார்த்திபனவன்றும்பாலன்
துன்னலர்பராவும்பிரகதச்சவனஞ்சொல்லுமன்னவன்பெறுந்தோன்றல்

விரும்பலர் - பகைவர்.

(அ)

குறுகலர்பராவுங்குவலயாச்சவனாகும்குவலயாச்சவன்றன்
சிறுவர்மூவேழாயிர்தமையளித்தச்சிறுவர்குழ்வாமுனமெழுந்து
கறுவொடுமெதிர்த்துத்துவென்றுரைக்குங்காலவேலசான்முன்கலப்ப
முறுகுவெஞ்சினத்தோனுயிர்ப்பின்வெங்காற்றான்முருக்கினன்மைந்தரைமாதோ.

குறுகலர் - பகைவர்

(க)

மைந்தரோர்மூவரன்றியெல்லோருமாய்தனரெனமனம்வெகுண்டு
துத்துவையரசன்செகுத்தனனதொற்றுத்துமாரப்பெயர்பெற்றான்
உயந்தவம்மைந்தர்மூவரினெழில்சேர்ந்தொளிபெறுதிடச்சிவனுயிர்த்தான்
அந்தமில்புகழ்சேரிச்சவன்நன்னையவனிகும்பனையளித்தனனால்

உயிர்த்தான் - பெற்றான்.

(க0)

நிகும்பனென்றுரைப்பான்பரிகிணச்சவனேநேரலர்வணங்குறவயிர்த்தான்
மகம்புரிந்தோங்குமன்னவனளித்தமகன்கிருதாச்சவனவன்செய்
சகம்புகழ்சேனசித்தெனவுரைப்பார்சாற்றவன்நயன்வின்னுயர்ந்த
நகம்புரைபுயத்தின்வலியைநண்ணலருநவில்யுனாச்சவனன்றே.

நேரலர் - பகைவர், நகம் - மலை.

(கக)

வீறுசேர்புனாச்சவனெனும்பெயரான்மேதினிபுறந்தருநாளின்
கூறுமோர்மகவும்பெற்றிலனாகிக்குலவுநல்லெழிநிகழ்மனையார்
துறுபேரோடுகானகங்குறுகதுவலருந்தவத்தினர்நோக்கி
மாறிலாவாசுக்கொருமகவுதிப்பமகத்தையவ்வுழிவளர்த்தனரால்.

கானகங்குறுக - காட்டையடைய.

வெந்திறல்வேந்தனுண்ணுநீர்வேட்டுவிழுத்தவர்துயிலுநள்ளிரவின்
சுந்தரமதலைதான்துதற்பொருட்டாத்துகளிலாச்சாலையிலமைத்த

மந்திரபுனலார்குடத்தினீரெடுத்துமாந்தினன்மாந்தியபின்னர்
அந்தணரறிந்தாங்கரசுவன்வயிற்றிலருமகவுதிக்குமென்றைந்தார்

வேட்டு - விரும்பி, தள்ளிரவு - நிராத்திரி.

(௧௩)

அரசனுமிருவாவண்ணமாலருளாலன்னவனகடுகீண்டெழுந்தான்
இருமுலைப்பாலுக்கேக்கருவண்ணமிந்திரன்மகிழ்வொடுமாங்கு
மருவிமாந்தாதாவெனும்பெயர்வழங்கிமணிவிரலாலமுதளிப்ப
ஒருதினத்துலகமுவுப்புறவளர்த்ததொள்ளொளிதழைந்தபைங்குழவி.

அகடுகீண்டு - வயிற்றைக்கிழித்து.

(௧௪)

வந்தெழுமாந்தாதாவெனும்பெயரோன்வையகம்பொதுவற்புரந்து
விந்தைசேர்புயத்தானெனுஞ்சசிவிந்தின்வீறுசான்மகள்விந்துமதியைக்
கொந்தவிழலங்கல்குட்டினன்வேட்டுக்குலவெழின்மைந்தர்மூவரையும்
செந்தளிருருவத்தைப்பெண்ணினராஞ்சையிழையாராயுமளித்தான்.

புரந்து - காத்து.

(௧௫)

ஐம்பதுமகளிர் தம்மையுந்தவஞ்செயந்தணன்சவுபரிவேட்டான்
என்பதைவிரிக்கின்யமுனைமாந்தியினிரும்புனன்மூழ்கினனெநொள்
மன்பெருந்தவஞ்செய்காலையம்முனிவன்வயங்குமீனினங்கனோர்கடும்பாய்
முன்பொருந்துதல்கண்டன்னவாறுறையமுன்னினனரசன்மாட்டடைந்தான்.

கடும்பு - உறவு.

(௧௬)

கலிவிருத்தம்.

அரசன்முன்னமருந்தவனெய்திநீ
உரைசெயுந்தவப்பேற்றினுயிர்த்தநல்
திருவன்னாரிலோர்சேயிழைமங்கையைத்
தருதியென்னவவ்வேந்தனுஞ்சாற்றுவான்.

தவப்பேற்றின் உயிர்த்த - தவப்பயனாற்பெற்ற.

(௧௭)

பெற்றகன்னியர்பெட்டபுறவாரொனின்
மற்றவர்க்குமணத்தின்வழங்குதல்
கொற்றமன்னர்குலத்தொழிலென்றனன்
உற்றவனுருவின்மையுணர்ந்தோர்.

பெட்டபுறவாரொனின் - விரும்புவராயின்.

(௧௮)

சொல்லக்கேட்டசவுபரிதோன்றலே
நல்லீநிநவின்றனைகன்னியர்
வல்லையேவரென்னவரித்திடின
ஒல்லமோநினக்கீவதுரையென்றான்.

வரன் - நாய்கன்.

(௧௯)

என்றலுந்தவத்தோனையவ்வேழையார்
ஒன்றுகின்றவுறையுளினுய்த்தவர்

நன்றுரைத்ததினவிலென்றுமுன்
நின்றகஞ்சுகியோடுநிகழ்த்தினான்.

கஞ்சுகி - சேவகன்.

(௨)

அரசரைத்தவவ்வாறவன்சென்றனன்
மருவுமில்வுருமாண்பிலதென்றுவிட்
டிரதிகார்த்தனுமேக்கறவின்னெழில்
உருவுகொண்டவனுற்றனனெண்டவன்.

இரதிகார்த்தன் - மன்மதன்.

(௨௧)

மங்கைமாரொடுமன்னன்விடுத்தது
செங்கைவேத்திரன்செப்பலுமன்னவர்
இங்குவேளெழுந்தேயினனேவெனத்
துங்கமாதவத்தோன்றலைச்சுழந்தனர்.

செங்கைவேத்திரன் - சேவகன்.

(௨௨)

வந்துமொய்த்தமடந்தையர்மாலையிச்
சந்தரற்குநான்சூட்டுவன்சூட்டுவன்
முந்தவென்னமொழிந்தனர்மொய்த்தனர்
அந்தவாறரசற்குரைத்தானவன்.

மொய்த்த - நெருங்கின.

(௨௩)

கேட்டலோடுங்கினர்ந்தமுனிவனை
வேட்டவைம்பதுமெல்லியலாரையும்
வாட்டநீங்கியமாதவன்காலினீர்
ஆட்டிநல்கினனன்புடைவேந்தனே.

வேட்ட - விரும்பின.

(௨௪)

மணஞ்செய்மங்கையர்தம்மொடம்மாதவன்
கணஞ்செய்மாமணியாற்கணகத்தினால்
நிணஞ்செய்வேன்மயனெஞ்சினியற்றிய
குணஞ்செய்மாடங்குடிபுகுந்தானரோ.

மயன் - தெய்வக்கம்மியன், நெஞ்சினியற்றிய - மனத்தாற்சிருஷ்டித்த.

(௨௫)

இல்லின்வாழ்க்கைக்கியைந்திடும்பல்பொருள்
ஒல்லவந்துறவைம்பதுருக்கொடு
சொல்லுமாதவன்றோகையர்தம்மொடும்
புல்லியன்புபொருந்தினனவைகருநாள்.

லை - விரைவாக.

மடந்தைமாரைவனத்திலம்மாதவ
றொடர்ந்துபோமெனச்சொல்லினன்னவர்

நடந்தவாறெவனாவெனன்றெழுந்
தடைந்தனன்மகவாசையின்மன்னவன்.

மகவாசையின் - மகஞ்சையால்.

(உ.௭)

உற்றமாதருவப்பினிறஞ்சியந்
நற்றவன்செயல்யாவுநவின்றநர்
அற்றமின்றியகமகிழ்ந்தோங்கவக்
கொற்றமன்னவன்கொண்டனந்புதும்.

அற்றம் - முடிவு.

(12)

மைத்தேரோடுமுகளிரகடும்மொடும்
அந்தமைந்தாளித்தவர்தம்மொடும்
பந்தமொடுஞ்சுவபிரிப்பகல்
நந்தலின்மகிழ்கூர்ந்தவண்ணினை.

பந்தமோடும் - சுற்றததாரோடும்.

(25)

எருசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

இன்னணங்காமநுகர்ந்தவனிலைமுன்யமுனையின்மீற்றிரளென்ன
மன்னுதற்சங்கத்தூற்றுவென்றொழித்துவனத்திடைத்துனைத்துபோய்மாயோன்
தன்னைநன்குணர்ந்துதவம்பலவாற்றித்தணப்பிலாமுத்திசென்றடைந்தான்
பன்னியர்தாமும்வனத்திடைப்பட்டர்த்துபரமவீடெய்தினர்மாதோ.

மீற்றிராள் - மீன்கூட்டம், துணைந்து - விரைந்து.

(150)

இக்குவாகுவின் கதைபுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—சூகா

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஐந்தாவது

புரிச்சந்திரன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்

அன்றதருமாந்தாதா னமுயிர்ந்தேதானம்பரீடன்புருகுச்சன்
நெறியுறுபுகழ்சார்தருமுகுருந்தனிகழ்த்துமிம்முவரின்முன்னே
குறைவறுகுணஞ்சாடொருமகவென்னக்குலவியபிதாமகனாகும்
முறைமையின்யுவஞ்சகவனெனுநாமன்முதுலகிற்பெற்றிச்சிறந்தான்.

நாமன் - பெயருள்ளவன்.

அழகுறும்புவஞ்சகவனெனும்பெயரானரிதனை யரித்தனனரிதன்
விழைவொடுமாரிதன் றையுயிர்த்தான் விளம்பியபுருகுச்செனன்போன்
பொழிக திர்மணிசூழ்பா தலங்குறுகிப்பயங்கவேந்தநாநனிசினுக்கும்
ஒழிவறுபகைஞர்யாராயுமொறுத்தா னுரகருமுள் முவந்தநரால்.

புயங்கவேந்தர் - நாகராஜர்.

உரகருத்தம்மினுடன்பிறந்தவளாமொருநுமதைதனையளிப்ப
விரிமலர்த்தொடையலரசனுமணந்துவிளங்குதன்பெயர்மொழிந்தவர்க்கும்
அரவினின்வெருவுடைந்திடாவரமுமடைந்துலகொருகுடைநிழற்றித்
தரியலர்புகழந்திரசதசியனூந்தநயனையுயிர்த்தனனன்றே.

தரியலர் - பகைவர்.

(௩)

பற்றலர்பரவுங்கொற்றமேலன்றோன்பரவுகுச்சன்றனையுயிர்த்தான்
முற்றிழைமகளிர்முகமெனமுளரிமுகைமுறுக்கவிழ்ந்திழ்விரிக்கும்
அற்றமில்வளஞ்சான்மருதவைப்புகுத்தவையோத்திராடாளுமவ்வண்ணல்
வெற்றிசேரநாண்ணியனெனவிளம்பும்வேந்தனையளித்தவனன்றே.

பற்றலர் - பகைவர்.

(௪)

தசமுகன் நன் னொற்சமாக்களத்திறந்தருக்கராண்ணியன் நரயன்
வசையறுமரியச்சுவனவன்மதலைவாழ்தருமருணன்மற்றவன்சேய்
திசைபுகழ்திரிபந்தனவன்சிறுவன்நிகழ்திரிசங்குவின் தாதை
விசயம்வந்தேத்திவிரும்பலர்வணங்கவிளங்குவேற்சத்தியவிரதன்

சமாக்களம் - போர்க்களம்.

சத்தியவிரதன்யெய்திரிசங்குசதுமறைவகிட்டனாகான்போய்ச்
சித்தநெரந்திகழும்பூரியாகிச்செய்தவக்கோசிகனருளால்
கொத்தலர்பசம்பொற்றருநிழல்குறுகக்குறுகலென்மமராரங்கொழிப்ப
விற்தகவீழங்காலையம்முனிவன்விண்மிசைநிறுவினன்வெகுண்டான்
பூரியன் - நீசன்.

(௫)

கோசிகனருளாலின்னமும்விண்மேற்குலவுதல்யாவருங்காணத்
தேசொடுமுலவுகின் நன்னன் னோன்சேயரிச்சந்திரனாமல்
ஆசறுமன் னோனிமித்தமாய்முன்னமருந்தவமுனிவகிட்டனுக்கும்
மாசில்கோசிகற்கும்வந்ததுசீந்தமவானவருளமதிசயிப்ப

சீற்றம் - கோவம்.

(௬)

கலிநிலைத்துறை

ஆடல்வேலரிச்சந்திரனென்றுசொலாசன்

வாடியேமகவில்லனாய்வைகுமந்நாள்வாய்

நாடியாழிசைநலிற்றுறுநாநனண்ணிப்

நாடுவார்புனற்கிறையையீபணிகெனப்பணித்தான்.

புனற்கிறை - வருணன்.

(௭)

வருணன்வந்தொருமைந்தனைவழங்குவன்வழங்கும்

பாருவின்மைந்தனற்பகுவெனமகம்புரிவாய்கொல்

ரசவென்றவனியைந்தபின்னருள்புரிந்தகன்றான்

நாசெய்வண்ணமவ்வேந்தனுமொருமகவுயிர்த்தான்.

மகம் - யாநம்.

அரிச்சந்திரன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

௩௨௯

சகமுவுப்புறத்தங்கியங்குதித்தசேய்தனக்குப்
புகழ்சிறப்புறரோகிதனெனப்பெயர்புரிந்தான்
மகம்வினாந்துசெய்மகவொருபசுவெனவருணன்
அகமசிழ்ந்துவந்துரைசெயவாசனுமறைவான்.

சகம் - உலகம்.

(௧0)

சிறுவனின்னமுந்தெரிதரமழலையஞ்செவ்வாய்
முறுவளேற்றிலன்மொழிந்திடிற்பன்முனைத்திலதால்
ஐயுகிலப்பசப்புனிதமாங்குணமுறாதென்றான்
எறிதடந்திரைப்புனற்கிறையேகினனிசைந்தே.

முறுவல் - சிரிப்பு.

(௧௧)

முத்தமாமெனமூரல்செவ்வாய்முனைத்ததற்பின்
தத்துநீர்க்கிறைமகம்புரிவாயெனச்சாற்ற
மத்தயானையம்மன்னம்மைந்தனுக்கின்னம்
பத்தியாகநன்குருத்திலபல்விழுந்தென்றான்.

மூரல் - பல்.

(௧௨)

உந்துநீர்க்கிறைமகஞ்செய்முன்னுரைத்தவாறென்று
வந்தபோழ்தெலாமில்வகைமன்னவன்செய்பால்
சின்தைகூரும்வேணவாவினாந்துசெப்பினன்சிறுவன்
அந்தவாறறிந்தேகினனடவியினடைந்தான்.

நீர்க்கிறை - வருணன்.

(௧௩)

வனத்துமைந்தனுநடந்தனன்றவஞ்செய்வான்மனத்து
நினைத்துமன்னவனுரைத்தனன்னுநீர்க்கிறையோன்
சினத்துமற்றவனகட்டிடைச்செழும்புனனிறைப்பக்
கனத்திருந்ததுமகோதரப்பெயர்கதுவினனால்.

அகட்டிடை - வயிற்றில்.

(௧௪)

காட்டினுற்றபின்கான்முனைசில்பகல்கழித்து
வாட்டமுற்றரிச்சந்திரன்வருந்துதல்கேளா
வீட்டியுற்றவெம்பிணிதணிக்கினுமிகநன்று
நாட்டினுற்றவற்காண்குவல்லயானெனநடந்தான்.

கேளா - கேட்டு.

(௧௫)

தாதைபாற்செலுந்தநயனையிந்திரன்றகையாப்
பூதலத்திடைப்புனிதநீர்படிசுதிபடிந்தால்
ஏதநீங்கிநீவிழைந்தனவெய்துதியென்றான்
காதன்மைந்தனுமன்னவாபுரிந்துசெல்காலை

தநயனை - பின்னையை

(௧௬)

உரைசெய்நான்மறையிசிகனுயிர்த்தமைந்தர்களில்
அரியசீர்டுமைந்தனையரும்பொருள்கொடுத்து

வினாவின்னிகொடுதாழைமுன்விடுத்தனன்றாழை
புருடமேதமங்கியற்றினன்போக்கினன்பினியே
புருடமேதம் - நரமேதயாகம்.

மகமியற்றுழிமாதவக்கோசிகளேதா
பகையடக்கியசாமகன்பகர்தருவசிட்டன்
சகம்வழுத்துமத்துவரியுபிருகுவார்தவத்தேதான்
புகழ்படைக்குமெய்ச்சமதங்கியிரமனாப்புகல்வார்.
கோசிகன் - விசுவாமித்திரன்.

வருணன்வெம்பிணிதீர்த்தனன்வழங்கினனாசக்
கெரிபசம்பொலந்தேர்மகிழிந்திரனீந்தான்
புரிமகத்தினிற்பசுவெனப்புகுஞ்சுனச்சேனன்
சரிதநல்லதுபின்னதுசாற்றுவன்றவத்தேதான்
பொலந்தேர் - பொற்றேர்.

ஆழிசூழ்புவிபுகழரிச்சந்திரனணியார்
ஏழிரும்பொழில்பாக்கெனமைந்தனையிருத்தித்
தாழிருஞ்சடைக்கோசிகன்சாற்றுபோதத்தால்
ஊழினுண்முடித்தவமொழித்துவீடுற்றான்.
போதத்தால் - ஞானத்தால்.

அரிச்சந்திரன் கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—ககக

ஸ்ரீ கிருக்ஷணசகாயம்.

ஆறுவது

சகரன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

◀—▶*◀—▶

கலிவிருத்தம்.

அண்ணலரிச்சந்திரனளித்தமதியென்ன
ஒண்ணிழல்பரப்புகுடைராகிதனுயிர்த்தான்
வண்ணவரமார்பனரிதன்றனையவன்றார்
தண்ணறைதுளிப்பவருசம்பனையளித்தான்.
உயிர்த்தான் - பெற்றான்.

சம்பனெனுமன்னவனளித்தநயன்சீர்
அம்புவிபரித்திடுசுதவனவன்மைந்தன்
கம்பமதமாவிசயனென்பர்கலைவல்லோர்
உம்பர்புகழ்மன்னவனுயிர்த்தபுதல்வன்றான்.
பரித்திடு - தாங்குகிற.

சகரண்கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

௩௩௧

ருருகனெனப்புக் கல்வார்ருருகனுயிர்த்தேதான்
வீரநெடுவேல்விருகன்வேள்விருகனென்பான்
வாரி திரிலம்புகழும்வாருகனவென்றான்
சேரலர்வெருட்டநனிசென்றனன்வனத்தே.

ருருகன் - ருருகன், சேரலர் - பகைவர்.

(௩)

ஆங்குநறையவருவன் நஞ்ச்சிரமமேவித்
திங்க நந்நேறவியொடுசில்கல்கழித்து
வாங்குசிலவேளையவாருகனி நந்தான்
ஏங்கிமனையாளுமழலெய்தநினைவுற்றான்.

வேள் - மன்மதன்.

(௪)

தியின்விழவேகுமவன்செவ்விழுகளோக்கி
மாயும்வகையெண்ணியொருமாற்றவளருத்த
மேயவிடமோடுதிக்குமெல்லியலகட்டின்
ஏயதொருபைங்குழவியிவ்வுலகளிப்பான்.

செவ்வி - அழகு.

(௫)

நேரிழையிதென்கொனினைவுற்றனையென்றவ்
வாரியனெனும்புகழவருவன்விலக்க
வீரியவிடத்தினொடுமேதினிவியப்பச்
சீரியமடந்தையொருசெவ்வனையுயிர்த்தான்.

மேதினி - உலகம்.

(௬)

ஒர்கொடுவிடத்தினொடுதித்தவகைதன்னால்
பேர்சகரனென்றுபுவிபேசுவெழிலுற்றிப்
பார்முழுதுமோர்குடை. பரப்புநிழன்மன்னன்
போர்புரியுமொன்னலர்கள்பொன்றிடவுடன்றான்

ஒன்னலர்கள்பொன்றிட - பகைவர் இறக்க.

(௭)

ஒன்னலரைவீட்டுதலொழிந்தருள்செய்கென்று
பன்னுகருநன்மொழிபகர்ந்திடவம்மன்னன்
மன்னுபகைவீர்குற்றிமணந்திரியுமென்றான்
சென்னிமயிர்மாதிரிமேதிங்குறவொழித்தும்.

வீட்டுதல் - கொல்லுதல்.

சுற்றமொடுநக்கினரெனத்துகிலொழித்தும்
கொற்றமின்மிலேச்சரெனவேகொடியர்போயார்
வெற்றிபுரிமன்னவனுமேதினிபுரந்து
நற்றவரொடும்புரவிநன்மகமிழைத்தான்

நக்கினர் - நிர்வாணர்.

அப்புரவியிந்திரனடைத்துகொடுபோகிச்
செப்புகபிலப்பெயர்கிறந்தமுனிபால்விட்

டொப்பறுதுறக்கநகருற்றவனுவந்தான்
எப்பதிநடந்ததயமென்றரசர்நாட.

அயம் - குதிரை.

(௧௦)

ஓவறு.

அறுபதினாயிரரசன்காதலர்
எறிதிரைகுழ்புலியெங்குநேடினர்
மறுவறுவேள்வியின்வாசிகண்டிலர்
நிறைகடலிதுவெனநிலந்தொட்டுண்டனர்.

வாசி - குதிரை.

தோண்டினர்நிலத்தினைத்துருவிப்பாதலத்
திண்டினர்வடகிழக்கிருந்தமுத்தனை
மாண்டமாதவத்தினர்மாயனென்னவே
காண்டகுமுனிவனைக்கண்ணுற்றாரோ,

துருவி - தேடி.

கண்டனர்கவினமாக்கபிலன்மாட்டுந்
கொண்டனையோவெனக்கொடியவெவ்வரை
விண்டனர்முனிவரன்வெகுளித்தீயையும்
உண்டனர்நீறெனுமுடலமுற்றனர்.

கவினமா - கடிவாளம்பூட்டின குதிரை.

உற்றதுதூதரினுணர்ந்தமன்னவன்
அற்றமில்புகழ்த்தருமஞ்சுமானெனப்
பெற்றிடும்பெயரொருபேரன்நன்னை
கொற்றவெம்பரியிவட்கொணர்கென்றோதினான்.

அற்றமில் - முடிவில்லாத.

என்னலுமன்னவனெழுந்தவ்வேந்தலை
முன்னுயிர்த்தவன்றிறமொழிதியென்றலும்
மன்னவனுளங்கொளவழங்கினன்றவம்
துன்னியமுனிவரன்சுகனென்பானரோ.

உயிர்த்தவன் - பெற்றவன்.

சுகரனென்றுரைதருதாமவேலினான்
துகளறுமெழிற்குகேசினியைத்தோய்ந்துபார்
இகழ்சமஞ்சதனென்னுமேந்தலை
மகவெனவுயிர்த்தனன்மகிழ்ந்துமூன்னமே.

துகள் - குற்றம், தோய்ந்து - கூடி.

அன்னவனஞ்சுமானுவண்ணலை
உன்னியமகவெனவுயிர்த்துவைகுநாள்

சகரன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்

நநந

முன்னுறுபிறவியின்முயன்றயோகத்தால்
துன்னியகான்செலத்துணிந்தமன்னவன்.

கான்செல - காட்டுக்குப்போக.

(௧௭)

தாதைதன்னருளிணன்வனத்திற்சார்வதிங்
கோதியவறனெனவுடன்சென்மைந்தரைத்
திதகல்சரயுவிற்செலுத்திமாய்த்தனன்
பேதைமையோனெனயாரும்பேசுவே.

சரயு - சரயுநதி.

(௧௮)

எய்தினர்சகரன்மாட்டெவருநின்மகன்
செய்திறங்கேட்கெனப்பொருமிச்செப்பலும்
வைதனன்மைந்தனைவனத்துப்போக்கினன்
பொய்தபுகாட்சியன்போருமெல்வையின்.

பொருமி - அழுது, எல்வை - சமயம்.

(௧௯)

தாவிலாச்சரயுவின்றன்னின்வீடினர்
ஆவிபெற்றெழுந்திடவருளிப்போயினான்
காவலனுய்தவர்க்கண்டுகொண்டுக
ஏவினெனனத்துயரெய்திவைகினான்

வீடினர் - இறந்தவர்.

(௨௦)

அத்தகைமன்னவனளித்தவஞ்சுமான்
தத்தொளிப்பூணிணன்சகரனேவலால்
மத்தவெங்கரியெனநடந்துவாம்பரி
உத்தமகபிலன்மாட்டுறைதனோக்கினான்.

அளித்த - பெற்ற.

(௨௧)

திங்கறுமுனிவரன்வெகுளித்தீயினால்
ஆங்கெரியுறுமுடலடலைநோக்கினான்
ஏங்கினன்கபிலனையிறைஞ்சியேத்தினன்
நீங்கருநெடுந்தவனிகழ்த்தினானோ.

வெகுளி - கோவம், அடலை - சாம்பல்.

(௨௨)

வரநதியவனுறின்மாய்ந்தமன்னவர்
திருவுறுபொன்னகர்சென்றுசேர்குவர்
ருரகதம்வேள்வியிற்கொண்டுபோகெனப்
பரியொடவ்வேந்தனும்பதிபுக்கானோ.

வரநதி - ஆகாயகங்கை.

(௨௩)

அண்ணலஞ்சகரனப்புரவியுற்றபின்
விண்ணவர்மகிழ்தரவேள்விமுற்றினான்
நண்ணினன்வனத்திடைநலஞ்செயஞ்சுமான்
கண்ணகன்புவியெலாங்காப்பநலகியே.

புரவி - குதிரை.

(௨௪)

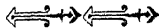
சகரன் கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௧௪0.

ஏ ழா வ து.

பகீரதன் கதைபுரைத்த வத்தியாயம்.

வேறு.

மஞ்சமான்மகத்துய்த்திடுமன்னவன்
மஞ்சமானுமலரைந்தருவுநின்
றஞ்சமாநல்குமங்கையினுன்புகழ்
அஞ்சமானரசாட்சியின்வைகுநாள்.

மஞ்ச - மேகம், அஞ்சமா - அஞ்சமாறு.

ஃழிந்ததாதையர்கற்பகநாடு
ஃழிந்துகங்கைவந்தெய்துதற்காந்தவம்
அழிந்தசிந்தையனாற்றவங்குற்றிலன்
தழைந்தவெண்டிரைத்தண்புனற்கங்கையாள்

கற்பகநாடு - சுவர்க்கலோகம்.

(உ)

அஞ்சமானெனுமண்ணலளித்தசெய்
செஞ்சொனாவலரேத்துதிலீபனும்
கஞ்சநாண்மலர்க்கண்ணினன்றாடரும்
தஞ்சமாநதிநோக்கித்தவஞ்செய்தான்.

கஞ்சநாண்மலர்க்கண்ணினன் - திருமால்.

(ஈ)

விழையுமாநதிமெய்த்தவஞ்செய்தவன்
தொழுதுபோற்றலுந்துன்னியதில்லையால்
மொழியும்வேந்தனுயிர்த்தனன்முன்னுவோர்
பழுதுநீக்குபகீரதன்மன்னையே.

உயிர்த்தனன் - பெற்றான்.

(ச)

பாரளிக்கும்பகீரதன்பல்பகல்
வாரளிக்குந்தவன்கியற்றலும்
தாரளிக்கும்பவன்செஞ்சடைவழி
சீரளிக்குந்திருநதிசேர்ந்ததால்.

பவன் - சிவன்.

சீரந்துமன்னவன்தேர்முனஞ்செல்வழி
ஊர்துபாதலத்துற்றுப்படிதலும்
போந்துமாமுனிபங்கவன்சீறலால்
வீந்தவேந்தர்கள்விண்ணடைந்தார்களே.

வீந்த - இறந்த.

(ஊ)

பகீரதன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

எண்ணின் விடருளும்பெருமான் றுழாய்க்
கண்ணியான்பதங்கான்றெழுநங்கையான்
நண்ணி னோபவந்தீர்த்துநலஞ்செயல்
மண்ணின்மேன்மதித்தே தாதல்வழக்கேரோ.

பவம் - பாவம்.

(எ)

உலகந்தாயவுயரடிநின்றிழிந்
தலரின்மேலவனங்கைதவழ்ந்துபொன்
திலகவாணுதல்பங்கன்றிரள்சடை
சுலவிவீழ்ந்தது தூநதியிங்ஙனே.

அலரின்மேலவன் - பிரமன், சுலவி - சுற்றி.

(அ)

சகம்விளங்கியதண்புனற்கைகையாள்
அகமகிழ்ந்தவன்பேர்புனைந்தாளெனின்
பகரும்பூமிபரித்தபகீரதன்
புகழையாவர்புகலவல்லார்களே.

பரித்த - தாங்கின.

(ஈ)

கலிநிலைத்துறை.

வரதமாநிவையகத்தினிதுறவருந்தி
விரதமாதவம்புரிந்தவம்மன்னவன்விருப்பால்
சுருதனாகியதோன்றிறுன்றினவன்றோன்றல்
இரதமாநிநாற்றாணநாபாவரனென்ப.

வையகத்து - உலகத்தில்.

(க0)

எந்தத்தீபவதீபருமேத்தருமன்னன்
இந்தத்தீவினிடோம்பநாபாவரற்றந்தான்
சந்தத்தீபமொத்திடரிருளகற்றிடுந்தருக்கார்
சிந்துத்தீபனைத்தந்தனன்செப்புமவ்வேந்தன்.

ஓம்ப - காக்க.

(கக)

அரசர்போற்றயுதாயுவைபளித்தனனன்றோன்
இருதுபன்னையேழுலகினர்தொழுவீன்றான்
உரைசெயன்னவனுமபுகழுபதியோன்றன்
மரபுளானனன்றனெடுநடுகைகினனாள்.

உடுபதிநேயான் - சந்திரன்.

(கஉ)

இருக்குநாளினிற்கலிகடிந்திடுவதோர்விஞ்சை
மருக்கமழ்ந்ததாரநளனெனுமன்னனுக்குணர்த்திப்
பொருக்கெனச்செலும்புரவியினுளமறிவிஞ்சை
உரைக்குமன்னவனிசைப்பநன்குணர்த்தனன்மாதோ.

புரவியினைம் - அசுவ இருகயம்.

(கங)

இருதுபன்னமுன்னவ்வினிதுவந்தீன்றன்
சருவகாமனைச்சாற்றுமவ்வேந்தனுந்தரைமேல்
பொருதுதுன்னலரெவரையும்வெருட்டுவண்புகழே
கருதுமானவேற்சதாசனைக்காதலித்தளித்தான்.

துன்னலர் - பகைவர்.

(கச)

சதாசனென்பவனப்பினினீன்றவத்தோன்றல்
பதாவிந்தம்வந்திறஞ்சுவெம்பகையெனுமிருளுக்
குதாசனன்நனைநிகர்தருமானவேலுமுவன்
மதாசலத்தினன்மித்திராசகனெனுமன்னன்.

மதாசலத்தினன் - மதமலையினையுடையவன், மதமலை - யானை

உரைத்தமன்னவனுவரிசூழலகொருபுயத்தின்
பரித்துவண்டினங்காமரம்பாடிமட்டருந்த
விரித்தகிங்கினிவாய்மலர்வேரியந்தொடையல்
தரித்தநல்லெழின்மதயந்திதனைமணந்துவந்தான்.

உவரி - கடல், மட்டு - தேன்.

(க)

வேறு.

என்மாடமோங்கவெழிலோங்குமயோத்திராடன்
நன்மாடுபெற்றுநவைதீர்தரநண்ணுநாளின்
சொன்மாடிருந்தகுருசாபந்தொடர்தலானே
கன்மாடபாதனெனும்பேரொடுகானினுற்றான்.

நவை - குற்றம்.

(கௌ)

என்றதாத்தின்முனிவேந்தனிகைத்தலோடும்
ஒன்றதசாபமுரைசெய்ததெனுற்றவாறென்
நன்றகநீயிங்குரையாயெனநாமவேலான்
குன்றதஞானக்கொழுந்தாஞ்சுகன்கூறலுற்றான்.

ஆதாத்தின் - ஆசையோடு.

(கஅ)

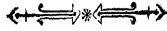
பகிரதன் கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—கருஅ.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

எட்டாவது

கன்மாடபாதன் சரித்திர முரைத்த வத்தியாயம்.

எழுசீர்க்கழிநெடி லரசிரியன் ஞுத்தம்.

வாட்டிற்வயவரிருபுடைநெருங்கவரிசிலைத்திரசகன்வென்
காட்டகத்தெழுந்துவேட்டமாடுங்காற்கடியுமாரக்களையொழுத்தான்
வீட்டுதலறிந்தங்கினாயவல்லரக்கன்வெவ்வினைசெயநரனுகித்
தாட்டுணைபரவியரசினுக்குணவதருந்தொழிலினரொடுஞ்சார்ந்தான்.

வேட்டமாடுங்கால் - வேட்டையாடுங்காலத்தில். (ச)

தென்புலத்தவருக்கூட்டுநாணுகச்செழுந்தவவசிட்டனையரசன்
அன்பொடுமழைத்தங்கருத்திடுங்காலையரக்கனென் றுரைக்குமக்கொடியோன்
வன்பொடுநரனாளித்தனைனளித்தேதான்வஞ்சமென் றறிந்திலாமுனிவன்
என்புரிந்தனையென் றரசையிவ்வூன் றினிராக்கதனுகெனவிசைத்தான்.

நரனன் - நரமாயிசம். (உ)

மருவியமுனிவனரக்கனாக்கிழைத்தமாய்மீதென் றுணர்ந்ததற்பின்
அரசயாந்தெருளாதறைந்தேதாரசாபமாண்பென்னிரண்டடைந்தொழிகென்
றுரைசெயக்கேட்டமன்னவன்னுமுனக்குமிங்கரியேதாரசாபம்
விரைவின்வந்துறுமாவின்மபுவென்னொவெகுண்டனன்புனல்கரத்தெடுத்தான்.

தெருளாது - ஆராயாமல். (ங)

மன்னநிள்குலத்தினரசுர்தங்கருவைவைதவருண்டுகொன்மதிக்கின்
என்னினைந்தனையென்றெழுந்தவன்மனையானொஹுமதயந்திமுன்றகைப்பத்
துன்னியெவ்விடனுமுயிரினந்துன் றஞ்சுபுனல்விடுத்தெலங்கென்று
தன்னிருபத்திற்றகைப்புனல்விடுத்தான் றகைபெறுமித்திரசகனே.

தகைப்ப - தடுக்க. (ச)

கைப்புனல்விடுத்தகாலையிற்கால்கள்கருகியதிறத்திலெவரும்
செப்புகன்மாடபாதனென்றெருபேர்சேர்தனன்சாபமுஞ்சேர்ந்து
மைப்புயல்படியுங்கானகத்தேகிவதைபுரிந்துறையுந்நாளின்
துப்புறழ்தாமமனைவியோடின்புதுய்க்குமார்புசுரற்கண்டான்.

மைப்புயல் - கரியமேகம். (ஐ)

தரவுக்கொச்சகக் கலிப்பா.

கண்டானுள்வியப்புற்றுகடிசுவலென்பசியையென்றான்
கொண்டானுலுவகைநனிகுறுகுமவன்முன்ன ணுகி
விண்டானுலுணவாகிமேவினையோநீயெனவே
தண்டாதநான்மறையோன் றன்னியிருகைப்பிடித்தான்.

உள்வியப்புற்றான் - மனத்தில் ஆச்சரியங்கொண்டான்.

விள்ளற்கரியபெருவிறுப்புடையதன்பதியைத்
தள்ளற்கரியதனிவெந்தருக்குடையோன்வவ்வுதலும்

உள்ளத்துருயிர் போக்குமுயிர்ப்பலிநீர்க்கெனவே
வண்ணப்பொலங்குழைசேர்வரிவழியான்வந்துரைப்பார்.
வவ்வுதலும் - சுவர்தலும்.

(௭)

சீராரகுலத்துதித்தசெஞ்சிலவேந்தே தருணத்தை
ஓராதுவெஞ்சாபமொருமுனிவனோதுதலான்
போராவல்லரக்கனெனப்பொல்லாவில்வருப்புணர்த்தாய்
ஏராமவ்வுருவுமெய்துவைசின் னுள்கழித்தே.
செஞ்சிலவேந்தே - செவ்வியவில்லையுடைய அரசனே.

(௮)

நல்லாய்கேளுன்னுடையநவைதீர்நற்குலத்துதித்தோர்
வில்லாற்போர்ப்பகைகடிந்துவேதியரைக்காப்பதலால்.
பொல்லாதவிரயமதுபுரிஞர்நாமொருவருண்டோ
சொல்லாயென்றிருவிழிநீர்சோரவவன் சொல்லினளால்.

நவைதீர் - குற்றமற்ற.

(௯)

மாதாமனம்வருந்தியங்குவழங்கியசொற்கேளாமல்
ஓதவருமாமறையோனுடற்றசையுண்டென்புமிழ்த்தான்
காதன்மனையானெஞ்சுகலங்கியுமிழென்பையெலாம்
சோதியழலிற்சொரிந்தேதாருரைமொழிவாள்சார்வுற்றே.

என்பு - எலும்பு.

(௧௦)

உன்னரியகொடுஞ்சாபமொழித்துனதுபதியேகின்
மன்னுமெழில்வாய்த்தருணமதயந்தியெழுதலாத்
துன்னவருமனையாரைத்தோய்தியெனினுயிரொழிதி
என்னமடமங்கையுமங்கிசைத்தெரியின்முழ்கினளே.

தோய்தியெனின் - சேர்வையாயின்.

(௧௧)

அவ்வனத்திலிங்நமங்கமர்ந்துசிலநாள் கழிய
எவ்வமுறுகொடுஞ்சாபமிரிந்துதனிவேனெனவே
செவ்வியொடுதன்னகரஞ்சேர்ந்துமதயந்தியெழிற்
கொவ்வையிதழுண்டிவொன் குறுகவவள்கூறினாவ்.

இரிந்து - நீங்கி, வேள் - மன்மதன்.

(௧௨)

வண்ணமுலைநன்மடவாண்மதயந்திவிளம்புதல்கேட்
டண்ணல்வேலரசனுநன்கரிவையர்தம்போகமறற்
தெண்ணலருங்கொடியவினையேனுக்கிங்கொருமதலை
நண்ணவருள்புரிதியெனநவின் டுருருவைத்தொழுதாள்.

அரிவையர் - மாதர், போகம் - சுகம்.

(௧௩)

காமநல்துகரவுளங்காதலித்தபூசுரனைப்
பூமருவுகானகத்துப்புருந்துகொலைசெய்ததனால்

கன்மாட பாதன் சரித்திர முரைத்த வத்தியாயம். ௩௩௩

வாமமுறுமுதுமறையோன்மனையவருமனங்கனன்று
தீமைதருவெஞ்சாபந்தெரிந்ததிற்ஞ்செப்பினளால்.

காதலித்த - இச்சித்த.

(௧௪)

இப்பார்பரிக்கவருமெழிலாருமகப்பெறற்காய்த்
துப்பாரிதழ்க்கனிவாய்த்தோமில்லுணமதயந்தி
தப்பாதகற்புடையாள்சாற்றுதவவசிட்டனைச்சேர்ந்
தொப்பாருமில்லாதவொருமதலையிறந்தடைந்தான்.

பரிக்க - தாங்க, தோம் - குற்றம்.

(௧௫)

வாராடுவனமுலையான்வயிற்றில்வளர்பாலனையிங்
கோரேழ்செலும்பருவமொழிந்துமுயிர்த்தேனிலையேழ்
பாராளவென்றுள்ளம்பரிந்தொருகல்லால்வெகுண்டே
ஏராருந்தன்னகட்டிலெற்றினளாங்கின்மனளே.

உயிர்த்தேனிலை - பெற்றேனிலை, அகட்டில் - வயிற்றில்.

(௧௬)

கல்லாலல்லவியறுதுக்கக்காரிகையங்கின்மதனால்
எல்லாருமச்சமகனென்றழைப்பப்பெயர்புனைந்து
வில்லாலேபகைகடிந்துமேதினியோரேழ்புரந்து
மல்லாரும்புயத்தானேர்மைந்தனையுமீன்மனளே.

மேதினி - உலகம்.

(௧௭)

சீலமதுவமுலவிலாச்செழுந்தவரவ்வேந்தெனும்
கோலமுறுவெண்முத்தங்குலவுதிரைவாரிதிசூழ்
ஞாலமிசைமூலமெனுநன் னாளி லுதித்ததனால்
மூலகனென்றேரார்நாமொழிந்தாரம்மைந்தனாக்கே.

திரைவாரிதி - அலைகளையுடைய கடல்.

(௧௮)

ஏராரூமூலகனென்றேத்தவருமொருபெயரான்
பாரோர்கன்புகழுவருபாசராமனுக்காய்ப்பொன்
வாரார்பூண்முலமடவார்மறைத்தவனைவையதால்
நார்கவசனென்றுநன்னொழுற்றனளே.

பொன்வார் - பொற்கச்சு.

(௧௯)

கலிநிலைத்துறை.

பன்னுமூலகன்மயரதற்பயந்தனன்பகர்வேன்
மன்னுசீரளபிடியெனுமைந்தனையுயிர்த்தான்
அன்னவேந்தனும்ருளுடைவிச்சவசகளும்
என்னும்வேந்தனையின்மனன்யாவருங்களிப்ப.

பயந்தனன் - ஈன்றான்.

(௨௦)

கட்டுவாங்கனைவிச்சவசன்களித்தளித்தான்
மட்டுவார்முன்மடந்தையர்மதனைவழுங்கும்

எட்டுமாதிரம்புகழ்கட்டுவாங்கனென்றிசைப்போன்
கிட்டிவானவரருளெனக்கெழுமியங்களித்தான்

மட்டு - தேன், மாதிரம் - திசை.

(௨௧)

விண்ணின்மேவியவிண்ணவர்க்கிடரறவேண்டி
எண்ணின்மாற்றலின்மூயிர்தெறச்சமரியற்றும்
அண்ணலேலினக்காயுளோர்முகூர்த்தமென்றமார்
சண்ணியோதலுமன்னவன்றையினண்ணினால்

உயிர்தெற - உயிரைக்கொல்ல.

(௨௨)

தரையின்மேவினன்சாற்றுபேரறத்தினையறிந்தான்
உரைசெய்மால்பதமுன்னின்முத்திசென்றுற்றான்
பொருவிவாத்திறந்தகட்டுவாங்கன்றன்மெய்ப்புகழ்க்குப்
பருவமாயிரம்பகரிஹும்வரம்பெவர்பகர்வார்.

பதம் - திருவடி.

(௨௩)

கார்க்குநீர்க்கொடையானேனும்புகழ்க்கட்டுவாங்கன்
> தீர்க்கவாகுவென்றுரைதருகியுவையுயிர்த்தான்
போர்க்கவாவதோளன்னவன்புகழ்நிலவெறித்துப்
பார்க்குவாமதிரிகர்க்குமோரிருவைப்பயந்தான்

கார் - மேகம், உவாமதி - பூர்ணசந்திரன்.

(௨௪)

திசைவிளங்கநல்லறத்தினையிறுவியசெங்கோல்
இசைதரும்படிசெலுத்தியரகுவெனுமிறைவன்
அசனெனும்பெயராசனையளித்தனைசனும்
தசாதன்றனைத்தந்தனன்முச்சகந்தளிப்ப.

நிறுவிய - நிறுத்தின.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

அன்னவனீன்றமைந்தனென்றுரைப்பவமரருக்கருடாவேண்டிக்
கன்னியந்துளவோன்றன்கலையாலுங்கலைகளின்கலைகளினாலும்
மன்னியவிராமனிலக்குவன்பாதன்வையகம்பராவுசத்துருக்கன்
என்னுமிந்நால்வராகிவந்தேழோடேமுலகாண்டனென்றான்.

கன்னியந்துளவோன் - திருமால், கலை - அமிசம்.

(௨௫)

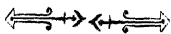
கன்மாடபாதன் கதையுரைத்த வத்தியாயம்முற்றிற்று,

ஆகத்திருவிருத்தம்—கஅச

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ஒ ன் ப தா வ து

சக்ரவர்த்தித்திருமகன் சரிதமுரைத்த வத்தியாயம்

கலிவிருத்தம்.

என்றலும்பரமனாகெழுந்துவானவர்க்
கன்றருள்செய்தவாறரசசொல்கென
ஒன்றியமொழிசிலவுரைக்குமென்றுமெய்த்
நன்றறிசுகமுனிநவீற்றன்மேயினான்.

நவீற்றன்மேயினான் - சொல்லத்தொடங்கினான்.

(க)

மருக்கமழ்துளவணிமாயன்றொழா
அரக்கரையமார்களடர்த்துநீயெமைப்
புரக்கெனமாதவன்புகன்றவாறவர்
குரக்கெனுமுருக்கொடுகுலவினானோ,

புரக்கென - காக்கவென்று, குரக்கு - குரங்கு-

(உ)

தாவறுபுகழுடைத்தயரதப்பெயர்க்
கோவெழிற்கோசலைகுலவுக்கெயன்
பாவைநற்சமித்திரையென்னும்பைத்தொடி
மூவரைமணந்தனன்முறையினென்பவே.

கோ - சக்ரவர்த்தி.

(ங)

பூசலைவெரீஇயபுலவர்வேண்டலாவ்
வீசலையுறங்குவோன்விளம்பிராமனென்
றாசலைநிகர்குழையுலவும்வான்விழிக்
கோசலையளித்திடக்குலவினானோ.

பூசலைவெரீஇய - போருக்கஞ்சின.

(ச)

சரதனையறிவனைத்தருமருபனை
வரதனையிராகவன்மலர்நற்றொழும்
விரதனைவிண்ணவர்விருப்பினேத்துறு
பரதனைக்கெயன்பாவைபெற்றனள்.

கெயன்பாவை - கைகேயி.

(ரு)

நிலக்குவன்றுயர்க்கடன்க்கியெண்டிசை
துலக்குவெனைச்சொலசத்துருக்கன்றன்ருநிம
இலக்குவன்மன்னையிங்குழிற்சமித்திரை
விலக்குவன்பகையெனவிருப்பினீன்றனள்

நிலக்கு - உலகத்துக்கு, துலக்குவன் - விளக்குவேன்.

(சு)

பால்வருமுலையினர்பாணின்றிப்புவி
ல்வருநாட்செயும்வினைகளாதிமுன்

நூல்வருகருமமுநோன்மைமைந்தர்கள்
நால்வருமடைந்தனர்நன்குவைகிறார்

முன் நூல்வருகருமம் - பூணூற்சடங்கு.

(௭)

அன்னவர்நால்வரிலடைந்தகோசிகன்
பின்னெழுந்திலக்குவன்மருவப்பேரருள்
துன்னியவிராகவன் துனைவிற்பாய்ப்பழி
மன்னியதாடகைவதைசெய்தானன்றே

துனைவின் - விரைவாக.

(௮)

வருமுனியருளொடுமகஞ்செய்சாலேவாய்ப்
பொருமிருதாடகைப்புதல்வரைச்சினர்
தொருவனையொழுத்துமற்றொருவனைக்கடல்
விரிதிரைகடத்தினான்வீரன்வாளியால்.

மகஞ்செய்சாலே - யங்கசாலே, ஒழுத்து - கொன்று.

(௯)

இகலறுகோசிகனினிதினூற்றிய
மகமொருகுறைவறமகிழ்ந்துகாத்தபின்
அகலிகைசாபமுமகற்றியற்புதன்
மிகுவளம்விளக்கியமிதிலையெய்தினான்.

கோசிகன் - விசுவாமித்திரன்.

(௧௦)

சாற்றியமுனியொடுந்தம்பிதன்னொடும
பாற்றிரையுறங்கியபரன்விதேகையாம்
மாற்றருவளநகர்மன்னனென்றுசொல்
ஆற்றலெனதிர்கொளவடைந்துவைகுநாள்

பாற்றிரை - பாற்கடல்.

(௧௧)

நல்வளைச்சீதைதன்மணத்தினூட்டிய
எல்வளைத்திடவெழுமெழில்கொண்மேருவாம்
கல்வளைத்தவன்சிலையென்னுங்கட்டெழில்
வில்வளைத்ததிருறவெற்பின்வீழ்த்தினான்.

கல்வளைத்தவன் - மலைவளைத்தவன்.

(௧௨)

ததையயண்டமின்றுடைந்ததோவெனக்
நாதைவில்லியுத்தநங்குரிசிலுக்கெழிற்
ததையுக்கொடுத்தனன்றேவார்வாழ்த்தநற்
ருதையென்றுரைபெறுசனகனென்பவே.

வில்லியுத்த - ததூர்ப்பங்கஞ்செய்த.

(௧௩)

உடனுறைதருமினையோனுமோகையால்
கூடிமணங்கேட்டவட்கலந்தாதையோ

சக்ரவர்த்தித்திருமகன் சரிதமுரைத்த வத்தியாயம். ௩௪௩

ட்டைதருபாதனுமணிசெய்தம்பியும்
வடிவழிமகளிரைமணமங்காற்றினார்

இளையோன் - இலக்குவன். (௧௪)

வதுவைசெய்தணங்கொடுமகிழ்ந்துநாயகன்
மிதிவையிற்சில்கலிருந்துமின்னொடும்
இதமுறுதுணைவருமெவருஞ்சூழ்வாக்
கதுமெனவையாத்தியைக்கருதிப்போயினான்

வதுவை - மணம், கதுமென - விரைவாக. (௧௫)

கல்லையுங்காரிகையாக்குங்காலினான்
எல்லையிறுனையோடேகுமவ்வழி
ஒல்லையில்வெருண்டுறுபாசராமனோர்
வில்லையும்வளைத்தனனையோத்திமேயினான்.

கல் - கல்லுருவாயிருந்த அகலிகை. (௧௬)

வேறு.

வாமமார்த்தமலர்க்குழற்சீர்தயைக்
காமமோடுகலந்துறைகாவலன்
பூமியாளப்புனைவன்முடியெனத்
தாமவேற்கைத்தயாதனெண்ணினான்.

வாமம் - அழகு. (௧௭)

தேனினாய்குழற்சீர்தமனானவெங்
கானினேகக்கிர்முடிமாற்றுவான்
கூனியம்பெயர்கொண்டவெண்ணுசினை
வானநாட்டம்யக்கினர்வல்லபே.

கூனி - மந்தரை. (௧௮)

மன்னனெண்ணியசெய்கைமனத்திடை
உன்னியுன்னியருகியகூனவன்
கன்னிமாடங்கலந்துகைகேசிதான்
சென்னிதாழ்த்துவணங்கினன்செப்புவான்.

வணங்கினன் - வணங்கி, (முற்றெச்சம்). (௧௯)

வாட்டமின்றியுன்மன்னியிராகவன்
காட்டினேகவுங்காதவனுக்கிலண்
சூட்டவும்முடிசொல்லியமுன்வரம்
கேட்டியென்றுகிளந்தனளங்கரோ.

கிளந்தனள் - சொல்லினள். (௨௦)

சேகயனுருச்செய்தவக் கூனிசொல்
என்மகன்கேட்டனள்வல்லையே

ஏகயனெழிலெய்தப்பொற்றேற்றொடு
மாகயனெனுமன்னனைமெய்தினான்

கேகயன்மகள் - கைகேயி.

உரத்தினுலொளிகேசராசுள்ளம்போழ்
அரத்தினேருமவனென்புதல்வனை
இருத்திராயகனாகவிராமனை
வரத்தினுல்வனத்தேகவழங்கென்றான்

போழ் - பிளக்கிற, அரத்தின் - அரம்போல.

முந்தைநல்கும்வரத்தின்முறைமையால்
சின்தைநொந்துமெய்தீர்வதற்கஞ்சியே
அந்தமன்னனதற்கியைந்தானவன்
மைந்தனும்வனத்தேகவழிக்கொண்டான்.

மெய்தீர்வதற்கு - சத்தியத்தைவிதற்கு

அன்னியள்ளியூட்டையசெம்பஞ்சையும்
முள்ளடுதன்றுமுனிதருந்தாளினால்
தெள்ளமுதிற்சிந்தசொற்சீதையும்
வள்ளல்பின்றொடர்ந்தேகினண்மன்னனை.

ஐய - அழகையுடைய.

உன்னியவ்விதையும்முயிர்ந்தனன்
மன்னிவைகியங்குவதெங்ஙனம்
என்னுமுள்ளத்திலக்குவனும்மவன்
பின்னெழுந்துபெயர்ந்தனனென்பவே

உயிர்ந்தனன் - உயிர்விட்டான்.

கானவண்ணமரவுரிகைக்கொடங்
கானவண்ணமெடுத்தவிராமனும்
ஞானவண்ணனுநங்கையுந்தம்பியும்
போனவண்ணம்புகல்பவரயாவரே

வண்ணம் - அழகு, மரவுரி - வற்கலை.

எட்டெனுந்திசைமாந்தரவ்வேழையும்
கட்டமைந்தகிலையுங்கணையுறை
புட்டிலுங்கொடிருவரும்போருழிப்
பட்டதுன்பம்பகர்வல்லாரெவர்.

சீதை.

அகமகிழ்ந்தெதிர்வந்தடிபோற்றிய
குகனெனும்முவந்துற்றவட்கோதிலாக்

சக்கரவர்த்தி திருமகன் சரிதமுரைத்த வத்தியாயம். ௩௪௫

ககனநின்றிழிகங்கைகடந்திட
முகமலர்ந்தொருமூவருமேகினார்.

ககனம் - ஆகாயம்.

(௨௮)

வரத்தின்மிக்குண்மகிழ்ந்தெதிர்கொண்டநற்
பரத்துவாசன்பதந்தொழுதன்னவன்
இருத்தியென்னவிராமனங்கோர்பகல்
அருத்திகூர்ந்தடகுண்டமார்தானரோ.

அருத்திகூர்ந்து - அன்புமிகுந்து, அடகு - இலை.

(௨௯)

ஆங்குநின்றெழுந்தையனணிதிகழ்
வாங்குதுண்ணிடைமங்கையுந்தம்பியும்
பாங்கர்மேவப்படர்ந்துகுறுகின்
திங்குநீங்கியசித்திரகூடமே.

பாங்கர் - பக்கம்.

(௩௦)

அவ்வழிச்சிலநாளமார்தன்னையர்
பவ்வமொத்தபதாகினியோடுசேர்
கவ்வையுற்றபரதனைக்கண்மென்
எவ்வமற்றவிண்ணெய்தலுங்கேட்டனன்.

பவ்வம் - கடல், கவ்வை - துன்பம்.

(௩௧)

கேட்டுநெஞ்சுகலுழந்துகிளர்ந்தவக்
காட்டிற்றுகைகடன்கழித்தோதினான்
வாட்டமுற்றபரதற்குவல்லையந்
நாட்டிலேகெனராநவனல்வரம்.

கடன் - நமக்கடன்.

(௩௨)

அழுதுசோரும்பரதனையங்கையால்
தழுவிநல்லனசாற்றியிராகவன்
பழுதிலாத்தனபாதுகைநல்கினன்
தொழுதுமீண்டவன்சுற்றமொடேகினான்.

பாதுகை - திருவடிநிலை.

(௩௩)

எண்ணுமுள்ளியைந்தனன்மீள்கலா
அண்ணல்பாலுற்றவன்னையர்தம்மொடும்
பண்ணமைந்தபடையொடுமீண்டனன்
நண்ணிவைகினனந்திக்கிராமமே

மீள்கலா - மீளாத.

(௩௪)

வேறு.

சித்திரகூடமுற்றுறைந்தசேவகன்
தத்தாரிநெடுங்கணன்சனகிதன்னொடும்

எத்திசையும்புகழினையகோவொடும்
அத்திரியுதையுளையணுகினாரோ.

சேவகன் .. ஸ்ரீராமபிரான்.

(௩௩)

எண்மசைபுகழவங்கெழுந்தூராகவன்
தண்டலைவனந்தனைச்சார்ந்துசென்னெறி
விண்டலத்துறவருவிராதற்கொன்றன்
அண்டருமலர்மழைசொரிந்தங்கார்த்தனர்

தண்டலை - சோலை.

(௩௪)

ஏற்றவவ்வனத்தினின்றெழுந்தூராதவன்
சாற்றுவண்புகழ்ச்சாபங்கன்மெய்யொரீஇ
மாற்றருமுத்தியின்மருவின்னருள்
நாற்றிசைபுகழ்பவனல்கிப்போயினான்

மெய்யொரீஇ - உடம்புவிட்டு.

(௩௫)

கருதுபல்காவதங்கடந்துபோயெதிர்
வருமறைவாணர்தான்வணங்கிழுவரும்
பருவமாங்குறைதருபத்தும்வைகினார்
அருளுடைமுனிவர்க்கபயநல்கியே.

மறைவாணர் - வேதியர்.

(௩௬)

பகைத்திறமுனிவார்பகர்ந்ததன்மையால்
நிகழ்த்தியவவ்விடனீங்கியெய்தினார்
சகத்தினையொருநிலைநிறுத்துத்தண்டமிழ்
அகத்தியமுனியுறையகத்தையுன்னியே.

நிகழ்த்திய - சொல்லப்பட்ட.

௩)

நதிகளும்வணங்களுநடந்துநீங்கினார்
அதிசயமிகவுளவகத்தியற்றொழாத்
துதியுறுமவன்வழிசொல்லிவல்லொடு
குறையுறுகணைதாக்கொண்டுபோயினார்

கணை - அம்பு.

(௪௦)

விழைவுறீஇமுனிவரன்விளம்புமவ்வழித்
தழைசிறையுடையநற்சடாயுவென்றுசொல்
கழுகெழில்வேந்தனைக்கலந்துகவ்வைநீர்
ஒழுக்குகோதாவிரியுவந்துநோக்கினார்.

விழைவுறீஇ - விரும்பி.

(௪௧)

வேறு.

அன்னநதிதுன்னினரகன்சுரையடைந்த
பன்னுமொருபஞ்சவடிகண்டுபகர்சாலை

இன்னெழிலில்லங்கவினையோனினிதிழைத்த
மன்னுமனைமூவருமகிழ்ந்துறையுநாளில்

பஞ்சவடி - கோதாவரிகக்கரையிலுள்ள ஐந்து ஆலமரத்தோப்பு. (௪௨)

சென்னியொருபத்துடையதீயன்மகிழ்தங்கை
துன்னிவருகின்றவொருரூப்பநகையென்பாள்
கன்னன்மொழியாள்சனகிகாதலினேநாக்கா
நன்னலவுருக்கொடவண்ணணினையந்தாள்,

சென்னியொருபத்துடையதீயன் - ராவணன். (௪௩)

அடைத்தவளிராகவனகத்துழியமர்ந்த
மடந்தையரசுத்தனியள்வவ்வவனெனச்சேர்
இடந்தனிலிருந்தவினையோனினிதறிந்து
கடந்தநெறிவஞ்சமகனென்றுகதிர்வாளாள்

மடந்தையரசை - சீதையை. (௪௪)

மூக்கிடுகுநகாதினைமுலைக்கணையரிந்தான்
தேக்கணுறாதேவந்நிதிட்கலுறவன்னுள்
கூக்குரலிடுகுநகிக்கொடுமைவிள்ள
மாக்கரியராக்கதர்வனைத்தமர்வினத்தார்.

முலைக்கணை - முலைக்கண்ணை. (௪௫)

வினைத்தகரனாதியர்விளிந்திடவெருண்டு
வனைத்தசிலராகவனும்வாளிபலதொட்டான்
தினைத்தகொடுவெம்பகைகடர்ந்ததெனவாடுநூர்
கினைத்ததருநாண்மலர்கள்கிட்டினர்சொரிந்தார்.

விளிந்திட - இறக்க. (௪௬)

கலிநிலைத்துறை.

மூக்கறக்குறைமுடிப்பநீரில்லங்கமுன்னவனை
நோக்கியுற்றவாறனைத்தையுநவன்நனளாக
ஆக்கமோடுறையிராவணனடல்சய்மாரீசம்
போக்கவன்னவன்பொன்னுழையுருக்கொடுபுக்கான்

பொன்னுழை - பொன்மாண். (௪௭)

பொய்செய்கின்மறமான்போந்ததைச்சானகிபுகழா
ஐசெய்கின்றதென்றசையுற்றதைத்தனளாக
மெய்செய்கின்றவவ்விராகவன்வல்லொடுதொடர்ந்து
வைசெய்கின்றவம்பேயின்னவஞ்சமென்றறிந்தே

! - அழகு, வை - கூர்மை. (௪௮)

வழங்கும்பினுன்மாய்துவீழ்காலமாரீசன்
வினைமகசீதைையிலக்குவன்றனைவிளித்திறந்தான்.

மொழிந்தவாறுகேட்டிராகவன்மொழியெனநம்மோய்
அழிந்தநெஞ்சினளிலக்குவபோயறிகென்றான்.

விளித்து - அழைத்து.

(௪௧)

சீதைசொல்லியவாறுகேட்டினையவன் நீச்சொல்
குதுசெய்தபொய்யரக்கன்சொலெனநனிசொலலும்
போதியென்னலும்றுத்தியோவென்நவள்புலம்பிக்
கோதுசெய்தவெவ்வுரைபலகூறினள்குழந்தாள்.

இனையவன் - இலக்குவன்.

(௫௦)

பரிந்துப்பலவெகுண்டவன்பகர்தலினிளையோன்
வினாந்துநாடுவான்போயபின்மெலிவொடுதனித்தங்
கிருந்தவன்னையிராவணன்வவ்விவிண்ணெழுந்தான்
கார்துகொல்வதற்குற்றதுகாலமென்றுணரான்

நாடுவான் - தேட.

(௫௧)

சனகன்மங்கையெடுத்தகற்சமுகற்றைகந்து
முனிவுகொண்டெதிர்த்தமர்முறைமுறைசெயுஞ்சடாயு
நனிவருந்திடவிருசிறைதுணித்தனடைந்து
புனையிலங்கைபோய்ச்சீதையைச்சிறைப்புருத்தனனாள்

தசமுகன் - ராவணன் - தகைந்து - தடுத்தது.

(௫௨)

மாயமானுருவரக்கனைமாய்த்தவன்மீண்டு
சீயமாமெனவரும்வழிதம்பிசென்றெய்த
மேயவாடுறவன்சீதையைவிட்டெனவிளம்பித்
தூயசாலசென்றெய்தினனவெனெடுந்துனைவின்

சீயம் - சிங்கம், துனைவின் - விரைவாக.

(௫௩)

சாலையெய்தினன்சானகியெய்துதல்காணான்
மாலையெய்தியவனைகுழலென்கெனமதித்துச்
சோலையெய்தியசுற்றிலங்கண்டிலன்றுயராம்
வேலையெய்தினன்பாலெனும்வேலைமேய்மேலோன்

வேலை - கடல்.

(௫௪)

மனைவிமேற்செலுங்காதலைமாற்றவல்லநர்கள்
வினவினீங்கிலையென்பதைவிளம்புவான்சபாலச்
சனகியெவ்விடத்தானெனச்சார்த்தவைநோக்கி
அநகனங்கறைகின்றனவறிகுநர்யாரே.

சார்த்தவை - அங்குள்ளவற்றை.

(௫௫)

வாமவெஞ்சிலையிருவருமவணின்றுவருங்கால்
காமரஞ்சிறையிழந்தவச்சடாயுவுவக்கண்டார்

தீமையிவ்வுழிநடந்தனதெரிஞ்சுவனிறப்ப
ஈமநல்வினையிறநினனிராகவனிரங்கி.

ஈமர் - அழகு.

(௫௬)

ஆங்குநின்றெழுந்தகல்வுழிப்புனற் றகன் றல்லில்
தீங்குசெய்தவவ்வையோமுநிழுக்கினைச்சிதைத்து
வாங்குவெஞ்சிலையினையவன் றுணித்தபின்மருவார்
தோங்கிவான்றொடுங்கவந்தன்வாழ்வன த்தையுற்றனரால்.

அல்லில் - இரவில்.

(௫௭)

நிவந்தவவ்வன விலங்கெலாம்வயிற்றிடுகெடுங்கைக்
கவந்தன்மெய்யில்வெங்கணைவிடச்சாபத்திற்ககலந்த
பவந்தனையொழிந்தியக்கனாமாங்கவன்பரவி
உவந்துமற்றுநீர்சவாரிபாற்போமினென்றுரைத்தான்

வனவிலங்கு - காட்டுமிருகங்கள்.

(௫௮)

உரைத்தவாறிருவோருமச்சவரிபாலுற்றார்
அருத்திகுடந்தவளடகுநன்மூலமங்களித்து
மருத்தழைந்திடுமதங்கவெற்பெய்திரீர்மருவும்
விரித்தசெங்கதிர்மதலையையென்றுவீட்டுற்றான்

அருத்திகுடந்து - அன்புமிக்குத்து.

(௫௯)

சொன்னவாறிருவோர்களுந்துனைவினிலேகிப்
பன்னுபம்பையாறடைந்ததுமாறொடுமப்பிலா
அன்னவெற்புறைகதிரவன்மதலையையணுகி
இன்னநீர்தரவவொடுந்தோழமையையெந்தார்.

துனைவினில் - விராவில், கதிரவன்மதலை - சுக்ரீவன்.

(௬௦)

அந்தவெங்கதிர்மதலைவெவ்வாலிபோரழிக்கும்
மைந்துகாட்டுதற்கியைந்தனனாகமற்றவன்றான்
துந்துபிப்புரவென்பெறிந்திடச்சுடர்மலர்க்கை
உந்துமட்பெழுந்தெழுமராமருருவியதால்.

மைந்து - வலி.

(௬௧)

ஆற்றல்கண்டருங்கதிரவன்சேயகமகிழ்ந்து
தோற்றகாலையில்வாலியைக்கொல்லெனச்சொல்லி
ஏற்றுவாலியோடிருஞ்சுமம்விழைந்துநின்றிழைத்தான்
மாற்றருங்கணைமறைந்திருந்தெய்தனன்வரதன்.

சுமம் - போர்.

(௬௨)

விடுத்தவெங்கணைவாலியைவிண்ணகத்தேற்ற
அடுத்தசெங்கதிர்மைந்தனுக்கரசியலளித்து

மடுத்ததீம்புன்னமழைபொழிபருவமவ்வளவும்
உடுத்தகானகத்தோங்குவெற்பிருவருமுறைந்தார்.

இருவர் - ராமலக்ஷ்மணர்.

(௬௩)

மழைபொழிந்திடும்பருவமாங்ககன் லும்வந்தெய்தாத்
தழைசெழுங்க திர்தலைகைக்கொணர்கெனச்சாற்ற
எழில்செய்முன்னவன்றம்பிகிட்கிர்தையுற்றிசைப்ப
மொழியுமன்னவன்முடுகிராகவன்முனமடைந்தான்.

மழைபொழிந்திடும்பருவம் - மழைகாலம்.

(௬௪)

அடைந்தசூரியன்காதலனரிவையைநாட
மிடைந்தவானரத்தலைவரைத்திசைதொழும்விடுத்துத்
திடங்கொள்சாம்பவனீலனங்கதெனெடுசிற்றந்த
இடங்கொடென்றிசைக்கேகெனவறுமனுக்கிசைத்து.

அரிவையை - சீதையை.

அண்ணலாயியொன் றணங்குகைக்கொடுக்கெனவளித்தான்
நண்ணுநால்வருந்தன்றிசைமுழுவதுநாடிப்
பெண்ணினல்லவருறைதரும்பிலம்புகுந்தவளால்
விண்ணெழுந்தசீர்மகேந்திரவெற்படைந்தனரால்.

அண்ணலாழி - கணையாழி.

(௬௫)

அடைந்தவானரத்தலைவர்களணங்கையெவ்விதத்தும்
நடந்துநெடியுங்கண்டிலமன்றியுநவைதீர்
தடங்கொளுஞ்சிறைச்சடாயுவைப்போற்சமர்க்களத்தே
மடிந்திலோமெனவழங்கியங்கிருந்தனர்மாதோ.

நவைதீர் - குற்றமற்ற.

(௬௬)

வழங்குமவ்வுணாகேட்டொருமருங்குசம்பாதி
கழிந்தவாறெவன்றம்பிரீர்கழறுதிரென்ன
அழிந்தசின்தையர்நடந்தவாறனைத்தையுமடையே
மொழிந்துசீதையைநாவொன்வந்ததுமொழிந்தார்.

ஒருமருங்கு - ஒருபக்கம்.

(௬௭)

இலங்கைமன்னவனணங்கொடுமேகுதலெளியேன்
நலங்கொள்காதலன்கண்டுமுனண்ணினன்றட்பக்
கலங்கியன்னவருளெனக்கான்முளைவிடுப்பச்
சலக்கொள்வாரியிற்றயங்குதனகர்வயிற்சார்ந்தான்

தட்ப - தடுக்க.

(௬௮)

விரைந்துசீரிலங்காபுரிமேவினுண்மெலிந்தாங்
கிருந்தசீதையைக்காண்குவீசென் லுசம்பாதி

சக்கரவர்த்தி திருமகன் சரிதமுரைத்த வந்தியாயம். ௩௫௯

கரிந்ததன்சிறையிராகவன் றுதரைக்காணின்
பொருந்துமென்பதேதார்வரத்தினிற்பொருந்திடப்போனான்.

கரிந்த - கரித்துபோன. (௭௦)

பெரியவண்சிறைபெற்றவனிராமனைத்துதித்த
எருவைவேந்துரைகேட்டகமகிழ்ச்சியோடிருந்தார்
கரியவாரிதிகடப்பவாயாரெனக்கருத
அரியவாரிதிகடப்பனென்றெழுந்தனனதுமான்.

எருவைவேந்து - கமுகரசன். (௭௧)

காற்றின்மாமகன்கடலினையிடரறக்கடந்து
நாற்றிசைக்கணுமிலங்கையிற்புகுந்தனனாடி
ஆற்றன்சேர்பகையற்றிடவசோகமாவனத்தில்
கோற்றொடிக்கையாளுறவதுகண்டுளங்குளிர்த்தான்.

காற்றின்மாமகன் - அதுமான். (௭௨)

சூழிராக்கதர்மடந்தையர் துயில்புரியிரவின்
வீழிவாயெழிற்சீதைமுன்மேவியவதுமான்
ஆழிபார்சொலக்கற்பினுக்கரசிகைக்கொடுத்து
வாழிராகவன்செய்திறமுரைத்தனன்மாதோ.

கற்பினுக்கரசி - சீதை. (௭௩)

மருக்கமழ்ந்தபொற்றருக்களவளைத்தனவொடித்து
வெருக்கொள்கிங்கரர்விளிந்திடவடித்தனன்விரைந்து
முருக்குமென்றழைத்திராவணன்முறைமுறைவிடுத்த
அரக்கர்யாரையுஞ்செகுத்தனனார்த்தனனதுமான்.

விளிந்திட - இறக்க. (௭௪)

அன்னகாலையிலிந்திரசித்தெழுந்ததுமான்
தன்னையுற்றயன்வாளியின்வீக்கிறற்றூதை
முன்னருய்த்தலுமரக்கனீயாரெனமொழிவோன்
உன்னைக்கொல்லுமவ்விராகவன் றுதனென்றுரைத்தான்.

அயன்வாளி - பிரமாஸ்திரம். (௭௫)

தரங்கவேலையைக்கடந்தவன்சாற்றுதல்கேளாக்
குரங்கைநீரிவண்விரைந்துகொல்லுதிரெனக்கொடியோன்
மருங்குசேர்தருவீடணன் றுதரைவருத்தி
இரங்கமாய்ப்பதிங்கறங்கொலோவெனவிலக்கினனால்.

கேளா - கேட்டு. (௭௬)

கொடியராவணன் றுகினனிசுற்றியிக்குரங்கின்
கொடியவாலினினி றுவுமின்றழிலைரென்ன

அடிவணங்கினரத்திறம்புரிந்தனல்கொளுவ
முடியவந்கர்சட்டனன்மாருதிமுழுதும்.

மாருதி - அதுமான்.

(௭௭)

சனகிவைகிடனன்றிமற்றெறங்கணுந்தழல்வைத்
ததுமன்வந்தடிவணங்கியச்சீதைபாலணியாய்
வீனையுநல்லசூடாமணிவாங்கியவ்வேலை
துனைவற்றாவினன்றோன்றினன்மகேந்திரச்சுரும்பில்.

சுரும்பில் - மலையில்.

(௭௮)

அங்கதன்முதலாங்கடைந்தோருக்கவ்வணங்கை
நங்கனாயகன்றேறவியைக்கண்டவாநவின் று
துங்கவேறெனவவரொடுந்துனைவின்வந்திறைஞ்சிச்
செங்கனாளுக்குஞ்சீதையைக்கண்டமைதொரித்தான்

துனைவின் - விரைவாக

(௭௯)

மண்டுநீர்க்கடல்கடந்தனனடந்தமைவழங்கிப்
பண்டைநான்மறைக்கரியவன்பதுமமென்கரத்தில்
தொண்டைவாய்மயிலளித்தசூடாமணியளிப்ப
அண்டர்நாயகனம்மணிகண்மணிக்களித்தான்.

தொண்டை - கொவ்வைக்கனி.

(௮௦)

தேனிரைத்ததார்ச்செழுங்கதிர்மகன்முனஞ்செல்ல
நீனிற்சுடல்கடந்தவனீலனேமுதலாம்
வானரப்படைவளைதரவிளையவன்மருவக்
கானகத்தினைக்கடந்தனன்கடல்வண்ணெழுந்தே.

கதிர்மகன் - சகீர்வன்.

(௮௧)

விரியுழுவலகத்தும்னுயிர்க்கணைவிளங்கிப்
பெருகுமாறுவந்தருட்புனனிச்சலும்பெய்யும்
சரியமாழுகிற்கொழுந்தெழுதடற்படையோடு
திரைசெய்வாரிதிப்புறத்தினிற்சென்றிழுத்ததுவே.

இறுத்தது - நங்கிற்று.

(௮௨)

கலிவிருத்தம்.

ரிகர்த்தவானரநந்தேசனையின்
நூற்கடல்கடந்தபேரறிவின்வைகுறும்
நாற்கடனிலம்புகழ்நம்பிவைகிஞன்
பாற்கடல்வைகியபான்மையென்னவே.

நம்பி - ஸ்ரீராமன்.

(௮௩)

வேறு.

வலங்கொழிஞ்சிலைவள்ளல்கடற்கரை
நலங்கொள்சேனையினண்ணினென்றலும்

புலங்கொள்புந்தியிற்புன்மையர்தம்மொடும்
இலங்கைமன்னவனெண்ண லுற்றானரோ.

வலங்கொடிண்சிலைவள்ளல் - ஸ்ரீராமபிரான்.

(அச)

எண்ணுகாலையங்கெய்தியுலீடணன்
அண்ணதேறவியருஞ்சிறைக்கென
நண்ணுப்பலநல்லறங்கடறலும்
கண்ணிறநீயெழக்கடிதெகன்றான்.

அண்ணதேறவி - சீதை.

(அரு)

முனிவுகொண்டுதன்முன்னவனீக்கலும்
வினாகடந்தநல்லீடணன்வல்லேபோய்த்
தனிமுதறிருத்தாண்மிசைவீழ்த்தனன்
அநகலும்மதுமான்முகடேனாக்கினான்.

வல்லே - விரைவாக.

(அசு)

நல்லனென்றனுமான்சொலநாயகன்
அல்லலீங்கொழியென்றபயங்கொடுத்த
தெல்லிலங்கைக்கிறையவஞ்செனச்
சொல்லிலங்குசுடர்முடிசூட்டினான்.

அல்லல் - துன்பம்.

(அஎ)

கருணைகொண்டவக்கண்ணன்கருதலும்
வருணன்வந்திலனென்றமலர்விழி
அருண்மவந்தவனம்பரத்தேவினான்
தருணவெய்யவன்போன்றதழற்குணை

அருணம் - செவப்பு, அம்பரம் - கடல்.

(அஅ)

அன்னகாலையறிந்துவருணன்வந்
தின்னநீர்க்குமிராமனையெய்தியுன்
மன்னுசீர்சொலிவாழ்வுறயாருமென்
சென்னிமேலணைசெய்யெனச்செப்பினான்

இன்னல் - துன்பம்.

(அஆ)

அளவிகந்தவரிக்குலத்தேதாரொழில்
வளரநின்றவரைக்குழுவய்த்திட
உளமுவந்துநாடுசனையாமனை
நளன்விரைந்தவண்கமைத்தானரோ.

அரிக்குலத்தேதார் - வாராருலத்தேதார்.

(அஃ)

அணைகடந்தருஞ்சேனையொடாங்குயர்
ஏணைகடந்தசுவேலவெற்பெய்தினான்

இணைகடந்தவிலங்கெழிற்சீதையாம்
கணைகடந்தகண்ணாட்புணர்காதலன்.

கணைகடந்த - அம்பைபெவன்ற.

(௬௧)

கோதுமேவுமில்ங்கையர்கொற்றவன்
தூதரான்குசகாரணரங்குற
எதிரங்கவின்மெங்கணுமடிப்போய்
ஒதுக்கொன்றிராமனுணர்த்தினான்

எதம் - குற்றம்.

(௬௨)

வேறு.

நாடிய தூதர்போய்கவின் மவாறுகேட்
டேடலாலங்கலானிலங்கைகாவலன்
கீடியகோபரகின்முகோக்கினான்
ஆடவர்நிலகணுமாங்குநோக்கவே.

ஆடவர்நிலகன் - ஸ்ரீராமபிரான்.

(௬௩)

ஆரியனொழியையடைந்துநோக்கிய
சூரியன்காதலன்முனைவிற்றுவிப்போய்ப்
பாரினிலிலங்கையான்பைம்பொன்மாமுடி
சீரமலீழ்த்தினன்றிருமியெய்தினான்.

சூரியன்காதலன் - சந்தீவன்.

(௬௪)

பங்கயச்செங்கணன்பணித்தவேவலால்
அங்கதன்ஊதுபோயதைந்திராவணன்
வெங்கதன்சொலவவன்மிண்டகாணியில்
பொக்கரிச்சேனைபோய்ப்புரிசைசூழ்த்தே.

வெங்கதம் - கெங்கேவாம், அரிச்சேனை - வாகாச்சேனை.

வேறு.

எயிலெழுற்றியெதிர்த்தவாக்கரை
அயிலெயிற்றவரிக்குலத்தோர்தெறப்
புயிலெயொத்தவன்பொன்முடிபத்தும்வெவ்
வெயிலெயொத்தொளிரவேந்தொடுமெற்றனன்.

புயிலெயொத்தவன் - ஸ்ரீராமபிரான்.

(௬௫)

காரையொத்தகரியவன்றும்பையர்
தாரையொத்தசமுகனொடுஞ்செய்
பொரைமற்றெவர்கொல்வாப்புன்மையோன்
பாரையுற்றனன்றேர்படையற்றரோ.

சசமுகன் - ராவணன்.

(௬௬)

தஞ்சுமற்றதயமுகன்நன்னீர்
செஞ்சுரத்தொடுந்திரந்தனையாவையும்

சக்கரவர்த்தி திருமகன் சரிதமுரைத்த வத்தியாயம். ௩௫௫

தஞ்சமற்றினித் துன்னுதிநாளையென்
மஞ்சனப்புயலன்னவன்கடறினான்,

தஞ்சமற்ற - ஆதரவற்ற.

(௧௮)

வண்சமந்தவீராமனி துசொல
நாண்சுமந்துநடந்தவீராவண்ணன்
கோண்சமந்தமும்பகருணன்றினைப்
பூண்சமந்தபுயல்காட்டென்றான்.

வண் - பெருமை.

(௧௯)

கும்பகண்ணன் குறுகிக்கொடுஞ்சமர்
உம்பரும்வெருக்கொள்ளவுருற்றினான்
நம்பிவெங்கணைநாட்டிநீகவலால்
அம்பரத்திலவன்றலையாழ்த்தே.

அம்பரத்தில் - கடலில்.

(௧௦௦)

மடிதல்கெட்டுளமாழ்கித்தயமுகன்
புடையின்மேயபுதல்வெனனப்புகல்
அடல்செய்யவேந்திகாயனையேவினான்
படையிலேனும்படர்ந்தமர்செய்யவே.

அமர்செய்ய - பேர்செய்ய.

(௧௦௧)

தமரமாக்கடற்றானையொடைய்திவந்
தமர்செய்வான திகாயனையாயிதழ்க்
கமலமேயவெண்கண்ணன்படைவிடுத்
திமைசெய்போழ்தினிலக்குவன்வீட்டினான்

கமலமேயவெண்கண்ணன்படை - பிரமாஸ்திரம்.

(௧௦௨)

கலிகிலைத்துறை.

சுட்டிதானையொட்டெழுந்ததிகாயனங்கிறத்தல்
நாட்டநீருகக்கேட்டவண்ணலர்வெருவம்
கோட்டுவார்சிலையித்திரசித்துவைக்குறுகி
வீட்டிவாபகைவேந்தரையென்றனன்விடுத்தான்.

நண்ணலர் - பகைவர்.

(௧௦௩)

அன்னவிர்திரசித்தெழுந்தந்தரத்தொளித்தே
இன்னல்செய்யரவக்கணையெனினினையோன்
தன்னொடுந்தனித்தாரகப்பொருளவற்பிணைப்பப்
பன்னுபுள்ளரசங்குறவிரித்ததப்படையே.

அரவக்கணை - நாகாஸ்திரம்.

(௧௦௪)

கோளநீங்குவெண்குளிர்மதியெனச்சிலையொடுகார்
நாளநீங்கிடாததம்பியொட்டெழுந்தமாயனைத்தான்

தோனீநீங்கியதோன்றலேத்துதித்தனன்றொழுதான்
தானீநீங்குருதன்புசெய்தடஞ்சிறைக்கருளன்

நளன் - கருடன்.

(க0ஜ)

புள்ளின்வேந்துபாயகன்றபின்புகல்கவிக்குலத்தோர்
தென்றொடுண்டிரைப்பரவையிற்சிலைத்தனர்சீற
எள்ளருத்திறலிராவணன்கேட்டவணையும்
தள்ளருத்தருக்கரக்கர்கள்காய்தனர்சமரில்

பரவை - கடல்.

(க0க)

கோட்டுமால்கரிவாம்பரிக்கொடிஞ்சியத்தடந்தோர்
ஈட்டமோடெழுந்தெண்ணிலரிருபுடைநெருங்க
மீட்டுமிந்திரசித்தரிக்குலத்தினர்வெருவப்
பூட்டுவார்சிலையோடுவெம்பொருகளம்புகுந்தான்

அரிக்குலத்தினர் - வாராகூட்டத்தோர்.

(க0எ)

ஆர்த்திராவணியயன்படைவிடுப்பவப்படையால்
தார்த்தடம்புயவீடணன்சாம்பவன்றழங்கக்
கார்த்தடங்கடல்கடந்தவனன்றியக்களமாம்
பார்த்தலத்தினிலடைந்தவர்வீழ்த்தனர்பதைத்தார்.

இராவணி - இந்திரசித்து.

(க0அ)

உருத்திராவணியொல்லையில்விடுத்தவப்படையால்
நரைத்தலத்திடைவீழ்த்தவாயாவருந்தனிப்போய்
மருத்துமாமலைமாருதிவல்லையிற் கொணர
அருத்திகூர்துயிலுணர்ந்தவராமெனவெழுந்தார்.

மாருதி - அதுமான்.

(க0க)

அன்னகாலெவெம்மாயைசெய்தகன்றிராவணிபோய்
இன்னல்செய்யுமோர்வேள்வியைநிகும்பலையிடத்துத்
துன்னியாற்றுதலறித்தழித்தரிக்குலத்தோடு
மன்னுநீள்சிலையிலக்குவன்வளைத்தமர்விளைத்தான்.

அரிக்குலத்தோடு - வாராகூட்டத்தோடு.

(க00)

தேரினேறியங்கெதிர்தருமிந்திரசித்தும்
ஏரினேறியமாருதிதிறம்புயத்தேறிப்
போரினேறியவிலக்குவனும்பொருதிற்றதைப்
பாரின்யார்சொல்வார்பங்கயத்தயனுக்குமரிநரல்

மாருதி - அதுமான்.

(க0க)

இந்துவின்கணையிலக்குவன்வில்வளைத்தேவ
வந்தெதிர்த்தவவ்விந்திரசித்தவண்மாய்த்தான்

சக்கரவர்த்தி திருமகன் சரிதமுரைத்த வத்தியாயம். ௩௫௭

சுந்தரந்திகழரசுபெற்றனமெனச்சுரர்கள்
அந்தரத்தினின் றலர்மழை தூர்த்தனரார்த்தார்.

இந்துவின் கணை - அர்த்தசந்திரபாணம்.

(ககஉ)

மைந்தனின் திரசித்தவண்மாய்ந்ததுகேட்டுச்
சின்தைநொந்திராவணனிருபான்விழிவழிநர்
உந்துதுன்பவெவ்வலையெறிநீர்க்கடலுற்றான்
நிந்தைவந்தவன்பின்னருமமர்செயநினைந்தான்.

இருபான்விழி - இருபதுகண்.

(கக௩)

மிடல்கொண்மூலமாபலமெனும்வீரரைவிடுத்தான்
கடிகையெழினிலிராகவனவருயிர்கவர்த்தான்
கொடியராவணன்தேறிவர்த்தயிற்படைகொண்டு
படைகன்குழுவரப்படுகனத்தே திர்த்தனன்படர்ந்தே.

மிடல் - வலி, இவர்த்து - ஏறி.

(கக௪)

மருவியிந்திரனெவலின்மாசல்கொணர்ந்த
பெரியபொற்றடந்தே தரிவர்த்தம்பினைப்பெய்யும்
கருமுகிற்கொழுந்தன்னவன்கார்முகங்கோட்டி
ஒருமடந்தையையொளித்தகல்கள்வெனென்றுடன்ருன்.

கார்முகம் - வில்.

(கக௫)

இராமராவணவுயுத்தமாமெனவிமையவரும்
தராதலத்துறுஞ்சமர்க்கெலாமுவமையாச்சாற்ற
முராரியாமுதறசமுகனெடுமவண்முயன்ற
புராதனச்சமர்க்குவமைவேறெடுத்தேவர்புகல்வார்.

புராதனச்சமர் - பழையபோர்.

(கக௬)

திசைமுகன்படையெடுத்திராகவன்சினந்தே தவித்
தசமுகன்றனைமாய்த்தனன்மாய்த்தலுந்தயங்கும்
குசமுகங்களிற்குங்குமங்கோட்டரம்பையரோ
டிசைமுகம்மலர்ந்திணர்மழைபொழிந்தனரிமையோர்.

திசைமுகன்படை - பிரமாஸ்திரம்.

(கக௭)

எழுசீர்த்தகழிநெடிடலாசிரியவிருத்தம்.

தள்ளருந்துயர்கூரக்கியர்யாருந்தலைவிரித்தனரமுதே தங்ங
வெள்ளியம்பொருப்பங்கெடுத்தவன்முதலாவெஞ்சமரமுவுத்தின்மாய்ந்த
அள்ளிலெநெடுவேலரக்கருக்கெல்லாமருந்திறல்வீடணெனன்பான்
எள்ளரும்புகழ்சேரிராமனின்னருளாலியற்றுநீர்க்கடன்கழித்தனனால்.

வெள்ளியம்பொருப்பங்கெடுத்தவன் - ராவணன்.

(கக௮)

ஹங்கைகாத்தளிப்பவீடணற்காயுளியம்புமோர்கற்பமதளித்து
நலங்கிளர்கற்பீனரசியென்றெவருநலிற்றுநங்கையர்க்கரசியையவ்

விலங்கிவில்லிமிழம்புட்பகவிமானமீதுவைத்தினாயவளேனும்
உலம்பொருபுவானாருடனிருப்பவறைந்திராகவனெழுந்தனனல்.

நங்கையர்க்காசி - சீதை.

(ககக)

அங்குநின்மகன்முகிட்டுந்நைவென்னுமணிகினர்கரிடையடைந்து
செங்கதிரவன்செய்முதலியகவிகளேசேர்தருமனைவியாயாரும்
பொங்கெழிற்சீதைமருங்குபூத்திருப்பபுனிதன்புதந்தெழுந்தெதித்
தங்கியதவத்தேதாரசாலைகளின்ததுந்தையலுக்கறைந்துபோயினனல்.

கவிகள் - வாந்தர்கள்.

(கஉ௦)

அருந்தவம்புரியும்பரத்தவாசப்பேரத்தனன்விருந்தினிதனிப்ப
மருந்தினுமினியவுண்டியையருந்தியாவருங்குகெனும்வருவகால்
பொருந்தியவரவுமாருதிமுன்போய்ப்புகன்றிடநந்தியம்பதியின்
இருந்தவேற்பாதனெழிந்படைகுழுவெதிர்கொள்வான்ருயரோடெழுந்தான்

மருத்தினும் - தேவாமிரத்தத்தினும்.

(கஉ. க)

எழுந்தவேற்பாதனினாயவளேனெஞ்சென்றடித்தாமனாயினேமல்
விழுந்தனனிறைஞ்சலிமானநன்றிழிந்துவிருப்பொடுமனைஞரைத்தழுவித்
தழும்புதவிறலவிமரித்ததேதாட்டம்பிதன்னெடுதாயரைவணங்கி
மொழிந்தநான்மறைதேநீர்வசிட்டினத்தொழுதான்முந்தைநான்மறையிட்டுவரியான்.

தழும்பு - சுவடு.

(கஉஉ)

தாரையேமுதலாமங்கையாசூழ்ச்சானகிதானுமங்கிழிந்தது
காரைசேர்குழலார்மாய்யாமலத்தான்நாதலின்வணங்கினள்வள்ளல்
வீரமேவியதன்மம்பியர்முதலும்விருப்பொடங்கடைத்தவரோடும்
ஏரினலவ்வளங்கும்புட்பகத்தித்தெய்யதினனந்தியப்பதியே.

தாரை - வாலிமனைவி.

(கஉ௩)

நந்தியம்பதியினினைஞர்தம்மோடுநெஞ்செய்வானார்கடும்மோடும்
அந்தமில்புகழ்சாலவீட்டணன்ஞகன்மற்றடைத்தவர்தம்மோடுமமர்ந்து
சந்தமுந்துகிஊமாலையும்பூணுந்தரித்தனன்புட்பகந்தனைந்
மந்திரிபாற்போகெனவவன்விடுத்தான்மறைக்கெலாம்வரம்பெனலாவான்

மந்திரி - குபேரன்.

(கஉ௪)

கனைகடற்றுகைபுடைவனைத்தக்கார்முழக்கெனவியந்துவைப்பத்
தினகரன்திறுவன்வீட்டணனென்தெண்ணிலாக்கவிகாலசைப்பப்
பனிமதிக்கவிகைமாருதிநிழிற்றப்பாதன்முன்நேர்வீட்டலியந்து
புனைதருமயோத்தியெனுநகர்க்கெழுந்தான்புலவருக்காயிவட்டிருந்தான்.

இயம்துவைப்ப - வாத்தியம் முழங்க.

(கஉ௫)

கலிவிருத்தம்.

புரந்தரன்புரம்போற்புனைந்தாரநகர்

வரந்தருநெடியோன்வரயாவரும்

சக்கரவர்த்தி திருமகன் சரிதமுரைத்த வத்தியாயம் ௩௩௯

லிரைந்தெழுந்தெதிர்கண்டனர்வண்மழை
பரிந்துகண்டபயிர்க்குபூப்பண்பினே.

புனைந்தார் - அலங்கரித்தார். (௧௨௬)

அஞ்சுத்தனியம்பிணைகுழந்தரும்
அஞ்சனத்தணிசெருமயோத்தியான்
அஞ்சனத்தருங்கண்மணியாமென
அஞ்சனத்தெழிலண்ணலங்கெய்தினான்.

அஞ்சனத்தெழிலண்ணல் - ஸ்ரீராமபிரான். (௧௨௭)

எற்றுநெண்டிரையேழ்கடற்றூனொழு
ஒற்றைவெண்டோடையோனும்வந்தெய்தலும்
அற்றமற்றசராசரம்பாவுமாங்
குற்றவிற்பமுரைக்கடங்காதரோ.

அற்றம் - முடிவு. (௧௨௮)

நீடுந்தோயங்கொள்வானினைநீள்வரை
நாடுந்தோகைகன்னவந்நாதனை
ஆடுந்தோமணவீதிகளார்த்துயர்
மாடந்தோமடந்தையர்நோக்கினார்,

தோயம் - நீர், தோகை - மயில். (௧௨௯)

வேறு.

நோக்கியநோக்கொடுதவன்மங்கையர்
நீக்கருங்காதல்செய்மனமுநீண்டதார்
தூக்கியவீதியிற்றொடர்ந்துபின்செல
மாக்கருமுதிலன்னவாயிலெய்தினான்.

மாக்கருமுதிலன்ன - ஸ்ரீராமபிரான். (௧௩௦)

பூமகன்மகனெனும்புகழ்செயன்னவன்
ஏழுதுமினாரும்மற்றேனையோரொடும்
தேமலரணிகுழற்சீதைவென்றுசொல்
கோமகடன்னெடுங்கோயில்புக்கனன்,

பூமகன்மகன் - வசிட்டன். (௧௩௧)

மடவாறன்னெடுமவங்கிராமற்குக்
கடனநிமுதலியகவின்செய்கீரினல்
கடைபெறுவசிட்டமாமுனிநன்காட்டினன்
சுடர்விரிமணிமுடிசூட்டினாரோ.

கடனநி - கடல்கதி. (௧௩௨)

நாயருமினாரஞ்சனகன்பாவையும்
மேயபூவுலகரும்வின்னுளோர்களும்

ஏயபேர்மகிழ்ச்சியோடிருப்பவெங்கணும்
நேயனோம் திக்குடைசிழற்றினனரோ.

சனகன்பாவை - சீதை.

(௧௩௩)

உரைதருதியனவொழிந்துபாறின
மருவுநல்லறமெலாம்வளர்த்தமாமழை
இருவளஞ்சுரந்தனவேகதாரனும்
சரியவன்கடற்புவிதாவல்செய்யவே.

பாறின - ஓடின, ஏகதாரன் - ஸ்ரீராமபிரான்.

(௧௩௪)

கரங்களிற்கணைபொழிகரியமாமுகில்
தரங்கநற்கடற்புவிசார்ந்துகாக்குநான்
புரங்களுநதிகளும்புள்ளுமாக்களும்
மரங்களுமலைகளும்கிழ்ச்சிகூர்த்தவே.

சரியமாமுகில் - ஸ்ரீராமபிரான்.

(௧௩௫)

மிகும்பொருட்குவையெலாம்விருப்பின்வேதியர்
புகுந்தனர்முகந்துதாம்போகநல்கிமுச்
சகம்புகழ்வசிட்டனற்றயங்கிராகவன்
மகம்பலபுரிந்தனன்மகிழ்ந்துவைகினான்.

மகம் = யாகம்.

(௧௩௬)

சினத்தொடொக்கரைச்செகுத்தசெஞ்சிலைக்
கனத்தினிற்றிகழ்பவன்கதைகள்கேட்குநர்
நினைக்குநர்வைகுவோர்நிகழ்த்தும்வண்மையோர்
மனத்தினில்விழைந்தனமருவிவாழ்பவே.

கனத்தினின் - மேகம்போல.

(௧௩௭)

சக்கரவர்த்தி திருமகன் சரிதமுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௩௨௧.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

ப த் தா வ து

கன் னுடைச் சேர திக்குழுந்தருளிய சரித முரைத்த
வத்தியாயம்.

திருப்பிறைதுதலினான்சீதையென்பவன்
விருப்பொடொயகன்விளங்குபூணணி
பொருப்பெனுமிணைப்புயம்புல்லியன்புசெய்
கருப்பநன்குற்றன்களித்துவைகுநான்.

பொருப்பு - மலை, இணை - இரண்டு.

ரனுடைச் சோதிக்கெழுந்தருளிய சரிதமுரைத்த வத்தியாயம். ௩௬௧

அரக்கர்கோன்வெளவியவணங்கைநீக்கிலான்
மருக்கமழலங்கலான்மணந்தென்கொலென்
றிரக்கமில்சிடனாங்கிசைத்தனல்லறம்
புரக்கவந்தருள்புரிபுனிதன்கேட்டனன்.

அரக்கர்கோன் - ராவணன்.

(௨)

நற்புகழ்த்தம்பியாளுதன்சீதையாம்
சற்பினுக்கரசியைக்காட்டினீக்கினான்
பொற்பினின்பொலிபவன்புலம்பற்றேறங்கலால்
வெற்பொடுமரங்களுமெலிவுகொண்டவே.

புலம்பற்று - துன்பமடைந்து.

(௩)

மாதவம்புரியும்வான்மீகிதானழல்
மீதுறுபிணையெனமெலிவுற்றேறங்குமச்
சீதையைக்கண்டுள்ளதேற்றித்தானுறை
கோதுசாலையுட்கொண்டுபோயினான்.

பிணையென - பெண்மான்போல.

(௪)

தன்னருட்சாலையுட்டவஞ்செய்மாதர்பால்
அன்னையையடக்கலமாகவைத்தனன்
இன்னெழின்மிக்குளவிரடடைப்பிள்ளையாய்
மன்னுமச்சீதையுமவயிறுவாய்த்தனன்.

வயிறுவாய்த்தனன் - பெற்றான்.

(௫)

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

முனிவான்குசையின்கடையிற்றைவரலான்முன்னவனைக்குசனென்பார்
இனியநல்லடியிற்றடவரலாவல்லியவன்நனைலவனென்பார்
அனையவர்பிறைபோல்வளருளாவருக்கறைந்தவான்மீகியென்றுரைப்போன்
தனிமறைவிளம்புசெள்ளமேமுதலாச்சாற்றுநல்லவினைபுரிந்தனனால்.

குசை - தருப்பை.

(௬)

பொருவருந்திறலான்வரதனென்றுரைப்போன்புட்கரனெனும்புரவலனோ
டிருநிலம்புகழுந்தக்கனையீன்றானிலக்குவனங்கதனுடனே
தரியலர்வணங்குஞ்சந்திரகேதுதனையுயிர்த்தனன்சொல்சுத்தருக்கன்
சொரிமதுத்தொடையான்சுவாகுவிலேனெஞ்சருதசேனையளித்தனனால்.

தரியலர் - பகைவர்.

(௭)

பொன்னிறச்சீதையுருவமொன்றமைத்துப்புரவியின்வேள்விபத்தாற்றும்
கன்னியந்தளவருமுருந்தனென்றுரைக்குங்கரியவன்சாலையிலடைந்து
தன்னெழிற்சரிதமுனிவரனருளாற்றநயர்கன்பாடுதல்கேளாப்
பன்னருமுவகைப்பரவையின்மூழ்கிப்பல்பொருள்பெறுதிரென்றிசைத்தான்.

உவகைப்பரவை - சந்தேதாஷசாகரம்.

(௮)

மைந்தராவ்விராமன்பணித்தசொல்கேளாமாதவம்வனத்திடைபுரிவோர்
நத்தல்லிப்பொருள்வேட்டடைதந்தென்னநவிறினிப்போயபின்னாதன்
இந்தநல்லவையோர்யாவருங்காணவியம்பருஞ்ஞானரையதனால்
கொந்தலர்குழலாள்சீதையையடைவேன்கொணருதிர்விரைவினென்றுரைத்தான்.

குறரை - சபதவார்த்தை.

(க)

அவ்வரைகேட்டதூதர்போயிசைப்பவருந்தவம்புரியும்வான்மீதி
கொவ்வையங்கனிவாய்ச்சீதையைக்கொணர்ந்துகோதிலாவவைக்காநிறுவி
எவ்வமில்கற்பாற்பழிப்பிலளிவனென்றிசைத்தனன்சீதையுமிசைப்பான்
செவ்வியகற்பிற்றிறம்பிலேனென்னிற்சேர்நெறிபுவிதருகென்றான்.

அவைக்களம்நிறுவி - சபையில்நிறுத்தி.

என்றலுந்தராவின்முடவதினெழுந்தவெரிமணித்தவிசிடையேந்தி
மன்றலங்குழலாள்சீதையைப்புவிமான்வெளவின்ளயாவருமறுக்க
குன்றெனுத்தினிதோட்கொற்றவன்சிறிக்குவலயமடந்தையைக்கோறும்
வென்றியாங்கணையாலெனவயனுற்றுவெருளிரீயொழிதியென்றுரைப்பான்.

கோறும் - கொல்வோம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

திருந்திழைச்சீதையெம்மோய்சேர்த்தனடிகழ்வைருந்தம்
பொருந்துதியெந்தாயென்னப்போற்றினன்போயபின்னர்
அருந்திறலையன்னனாகன்றசற்கயர்த்தான்போலின்
மருந்துறழ்மனையார்தம்மைப்பிரிந்தெவர்கவகவல்லார்.

ஓய் - தாய்.

(கஉ)

மருவியமைந்தர்தம்மைமலர்புரையகையிற்புல்லி
உருகியவுள்ளத்தோடுமுவப்பொடுமுச்சிமோந்தான்
அருளொடுபின்மூன்றாயவாயிரம்பருவமாரீர்
இருநிலம்புரந்தான்செங்கோலிராமனென்றுரைக்குமெம்மான்.

உவப்பொடும் - சந்தோஷத்தோடும்.

(கங)

மருவுதன்புதல்வருக்கும்வயங்குநலினைஞர்பெற்ற
பொருவரும்புதல்வருக்கும்புகல்புகத்திசைக்கோறும்
கருணைசெய்திருந்துவையங்காக்குமாமெளலிகுட்டித்
தரைபுகழ்ச்சரபுவுற்றான்சதுமறைமுடிவிலுற்றான்.

மௌலி - முடி.

(கச)

கோசலநாட்டுமேயசராசராமனைத்துங்கடும்
தேசறுவானஞ்சாரத்திருவருள்புரிந்திராமன்
பேசியவினைஞரோடும்பிறங்குவைருந்தமெய்தி
ஆசதுமாவப்பாயலாதியாயமர்கின்றானால்.

அரவப்பாயல் - சர்ப்பசயநம்.

தன்னுடைச் சோதிக்கெழுந்தருளிய சரிதமுரைத்த வத்தியாயம். ௩௬௩

என்னையாளுடையவையனிராகவன்சரிதமீதை
மன்னுமாதவருமேலாம்வானவர்முதலினோரும்
பன்னுமின்னமுதமுறப்பாடுநர்வீடுசேர்வர்
சொன்னவிக்காதகேட்போர் துயரறுநலந்துய்ப்பாரால்.

நதை - இதுனை

(௧௬)

மருவினை காட்டின்மேயவானரர் துணைபோன்மேவ
அருவினைமூட்டும்பொல்லாவரக்கரையமரின்வீட்டும்
ஒருவினையாட்குநெஞ்சத்துவந்தருளிராமனீன்ற
குருவினிகுட்டுவைவேற்குசனதிதியைப்பெற்றானால்.

மரு - வாசனை, குரு - நிறம்.

(௧௭)

அருள்புரிந்துலகங்காத்தவதிதிதன்மரபில்வந்து
மருவினன்மருத்தென்றோ துமன்னவனன்னோனின்னும்
கருதருத்தவநன்றற்றிக்களபநற்கிராமமென்னும்
ஒருநகருறைகின்றாளுரைதருங்கலிகாலத்தில்.

கருதருத்தவம் - நினைத்தற்கரியதவம்.

(௧௮)

சூரியன்மரபொன்றின்றித்தொலைவுமுமீட்டெந்த
ஆரியமரபைமேவுமாதியாமுகத்துண்டாக்கிப்
பாரகம்புரப்பானன்னோன்பகர்பெருமரபின்மன்னர்
தாரணிபுரந்துபோயார்சாற்றும்மரபுதன்னில்.

சூரியன்மரபு - சூரியவமிசம்.

(௧௯)

சொல்லுமிக்கலியினின்னுஞ்சுமித்திரனந்தமாக
நல்லெழிலரசர்தோன்றிநானிலங்காப்பர்சில்லோர்
மல்லமர்மணிப்பூணிக் குவாகுவின்மரபுபின்னர்
செல்லுறழ்தடக்கைவேந்தேதீருமென்றுரைசெய்தானால்.

செல் - மேகம்.

தன்னுடைச் சோதிக்கெழுந்தருளிய கதையுரைத்த வத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௩௪௧.

பூகிருஷ்ணசகாயம்.

ப தி னே ரா வ து.

நீயிமர புரைத்த வத்தியாயம்.

கலிநிலைத்துறை.

இக்குவாகுவென்றிசைதருநிருபர்கோனீன்ற
மக்கணுற்றுவாதங்களினியெனுமன்னன்
மிக்கசீர்புனைமரபினைவிண்ணொதனுக்குத்
தொக்கநான்மறையொருங்குணர்சுகமுனிசொல்லும்.

நிருபர்கோன் - அரசர்க்கரசன்.

(க)

இமிழ்தடந்திரையிருநிலமினிதினோம்புதல்செய்
நியெனுமபெயர்மன்னவனெடுமகம்புரிவான்
அமிழ்தருந்தினர்புகழ்தருவசிட்டையழைப்ப
உமிழ்செழுங்கதிர்வேலவெனமுனியுரைப்பான்.

இமிழ் - ஒலிக்கின்ற.

(உ)

அரியமாமகமிந்திராற்றுவான்றெடங்கி
உரைசெயைந்துநுறென்னுமாண்டொழிந்தனவின்னும்
விரவுமைந்துநுறண்டினவேள்விமுற்றுமப்பின்
பொருவின்மகம்புரிதரப்புகுவென்றிறைத்தான்.

ஆற்றுவான் - செய்ய.

(ஈ)

என்றுகூறலுநியெனுமன்னவெனய்தி
ஒன்றுமாகையிங்குறைவதுதிண்ணமதன்றால்
துன்றுசீரற்றசெய்வதேதுணிபெனவெருளி
வென்றகோதமனான்மகம்புரிப்பொடாங்கிழைத்தான்.

திண்ணம் - உண்மை.

(ஐ)

ஈரைஞ்ஞாறெனுமாண்டிழைப்பேனெனும்வேள்வி
ஓரைஞ்ஞாறெனுமாண்டவனிழைத்துறைநாளில்
சீரைஞ்ஞாறெடைஞ்ஞாறுறுசெங்கணுவேள்வி
பாரிநான்முறைமுற்றுவித்திருந்தவன்படர்ந்தான்.

ஈஞ்ஞாறெடு ஈஞ்ஞாறுறுசெங்கணுன்-ஆயிரங்கண்களையுடையவன், (இந்திரன்)

அரியமாதவவசிட்டன்வந்தடைந்தமையறியா
துரைசெய்வேலவனுறங்கினுறங்கலுமுராவான்
வருதிநீயெனவழைத்துமுன்வரவுமீங்கெண்ணுன்
பொருவிலாவுடலொழிகெனவுரைத்தனன்புழங்கி.

பொருவிலா - ஒப்பில்லாத.

(ஐ)

உறங்கினைவிழித்துரைத்ததுகேட்டவனுறுதல்
அறிந்திலேன்றனைச்சபித்தமெய்யருந்தவன்றனும்

இறந்துநீங்கவென் னுரைத்தனனிருவருமி றந்தார்
சிறந்தவெங்குலச்செழுந்தவன்பி றந்ததைத்தெரிக்கின்.

அருந்தவன் - அரியதவத்தினையுடையவன்.

(௭)

மருத்தழைந்தார்மித்திராவருணருக்கன்பு
பொருத்துருப்பசிரிமித்தமாய்ப்பொலிந்தபொற்குடத்தில்
அருத்தியுற்றமெய்யருந்தவத்திட்பமோடடைந்தான்
உரைத்தமைத்திரவருணியென்பெயருமாங்குற்றான்.

மரு - வாசனை, அருத்தி - ஆசை.

(௮)

உயிரொழிந்திடுநியுடற்குயிர்வாவுதவிச்
செயிரொழிந்திடுமுனிவரோடமர்ச்சேந்தெழுப்ப
வெயிறழைந்தேவன்மன்னவன்விடுத்தவவ்வுடலம்
துயர்தழைத்திடவெடுக்கிலெனெனச்சொலித்தூரத்தான்.

செயிர் - குற்றம்.

(௯)

நிமிபெரும்புகழ்விதேகனென்றெவர்களுநிகழ்த்த
இமைதொறுங்கலந்திருந்தனனிமையவார்வரத்தின்
அமரருந்தவராசடல்பேணிநராங்கு
கமழுகெய்பொழிந்தம்மகமுடித்தனர்கவின.

அமரருந்தவர் - விரும்புதற்கரியதவத்தினர்.

(௧௦)

உடலையந்தணருலகினுக்கரசுறவேண்டிக்
கடையவந்தனனோரிதைகடைதலிற்சனித்தாங்
கடைதலாலவனறிவுடைச்சனகனென்பெயரும்
மிடலொடும்மதனத்தினின்மேவிவந்துறலால்.

மதனத்தினில் - கடைதலில்.

(௧௧)

மிதிலனுமெனும்பெயருமன்வினம்பியவிதேகன்
மதிலயாகிவைதேகனென்பெயரும்வந்தியையப்
புதியமாநகரொன்றமைத்தனன்புகனகரும்
துதிசெய்மாமதிண்மிதிலையென்றுயர்ந்ததுதுதிப்பான்.

மதலை - புதல்வன்.

(௧௨)

சனகனீன்றசேயுதாவசுவாமவனறாணும்
அநகனூந்திவாக்கனன்றனைமகிழ்ந்தளித்தான்
வினையிலானவன்சுடேகதுவைநல்கினன்விருப்பின்
சினவுவேவவன்பெற்றனன்றேறவராதனையே.

சேய் - புதல்வன்.

(௧௩)

அறங்கொணஞ்சினுன்றேறவராதன்றருமாசன்
பிறங்குவேற்பிரகத்திராதன்றனைப்பெற்றான்

மறஞ்செய்தானைமாவீரியனும்வயமைந்தன்
கறங்குமாப்படைச்சகிர்த்தவனல்கியகாரை.

வயம் - வெற்றி.

திட்டகேதுவாமன்னவனுதவியசெம்மல்
எட்டுமாதிரம்புகழரியச்சுவனென்பார்
மட்டுவார்தொடையன்னவன்மருவினையளித்தான்
பெட்டசுந்தையாலவன்பிரணித்தகற்பெற்றான்.

மாதிரம் - திசை.

அன்னவேந்துமோர்கிருதிதன்றனைப்பெறவவனும்
பன்னுதேவபீடன்றனைப்பயந்தனன்பகர்வோன்
மின்னும்வேல்விதூர்த்தன்றனையுதவவவ்வீரன்
மன்னுசீமகாகிருதியைமகிழ்ந்தளித்தனனால்.

பயந்தன் - பெற்றான்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

களரொளிமணிப்பூண்கெழுமுதேதாளேந்தல்கிருதுராதன்றனைப்பெற்றான்
அளியுளர்ந்துந்தார்புனைத்ருவெள்வேலவன்காரோமானையளித்தான்
களிசெயுமெகின்பபூணாடுடையோன்கனகேராமாவினையளித்தான்
இளநிலவொழுமுத்தவெண்குடையானிரச்சுவரோமானையின்றான்.

எகினம் - அன்னம்.

அடையலர்நெய்த்தேதாந்துகர்த்துதெக்கெறியுமாடல்வேன்மன்னவன்மைந்தன்
துடியிடைமடவார்மதனெனுஞ்சீர்த்துவசனஞ்சனகனென்றுரைப்போன்
படைகொடுவெள்விபுரிதரவுழுசாற்பரப்பெழுஞ்சீர்தையைமகிழ்ந்து
கடிமணமயரவோமொழிப்பொருளாங்காகுத்தற்களித்தனன்களிப்ப.

நெய்த்தேதார் - உதிரம், அடையலர் - பகைவர்.

விண்ணவர்புகழமிதிலைநாடளிரும்விரிகதிர்மணிமுடிவேந்தன்
பெண்ணணங்காயசீதையாங்குதிப்பப்பெட்பொடுமுழுதசீர்த்தால்
நண்ணுபேர்சீர்த்துவசனென்றுரைக்குநலந்திகழ்சனகன்றன்மைந்தன்
தண்ணளிகுருங்குசுத்துவசன்றன்றருமந்நுவசனைத்தந்தான்.

சீர்த்தால் - ஈலப்பையால்.

தருமந்நுவசனகித்துவசனையுஞ்சா, வவசனையும்
இருநிலத்தரசராகவீன்றெடுத்தானிருவருணமுன்னவனென்போன்
விரிபுகழ்க்கேசித்துவசனையுயிர்த்தான்விளம்புமப்பெயருடைவேந்தன்
புரையுருளான்கடலிடைக்குளித்துப்புவிப்பொறைதவிர்த்தினிதளித்தான்.

புரை - குற்றம்.

விரும்பெழில்கெழுமுமித்தத்துவசப்பேர்வேந்துகாண்டிக்கனையளித்தான்
பொருந்துந்கருமத்திசயித்தன்னேண்புரந்தினிதருளுநாட்புகன்ற

சந்திரன் மரபுரைத்த வத்தியாயம்.

௩௬௭

பெரும்புகழ்க்கேசித்துவசனுகஞ்சிப்பெயர்ந்துகாட்டகத்தமர்ந்நனடேனற்
கரும்பெறற்கருமத்தையுறவொழித்தங்கவன்சொலுஞானமுமுணர்ந்தான்.

ஐயுறவு - சந்தேகம்

(௨௧)

ஞானவாரிதிகேசித்துவசப்பேர்நாபதிமகிழ்தரவுதித்தான்
பானுமானன் னேன்வழிவருமாசர்பலருளர்நிமிமரபுதித்தேதார்
தேனவாந்தொடையாய்கிறந்தநல்வினையாற்சிமிழ்ப்புண்டார்போன்றிருப்பினால்
மோனமாதவரும்வியப்பமெய்ஞ்ஞானமுதிர்ந்துளாரெனமுனியுரைத்தான்.

ஞானவாரிதி - ஞானக்கடல்.

(௨௨)

நிமிமரபுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௩௬௩

ஸ்ரீ கிருக்ஷணசகாயம்.

ப ன் னி ர ண் ட ா வ து

சந்திரன் மரபுரைத்த வத்தியாயம்.

கலிவிருத்தம்.

சந்தரவடவனாகுமுஞ்செங்கதிர்
வெந்திறன்மரபுகேட்டுவந்தவேலவன்
சந்திரமரபினிச்சாற்றுவாயென
மந்திரமறைமுனிமகிழ்ந்துகூறுமால்.

செங்கதிர் - சூரியன், மரபு - வமிசம்.

(௩)

அந்தமிலாழிதாங்கங்கைமாயவன்
உந்தியம்போதியுதித்தநான்முகன்
தந்தனைத்திரிதன்னையன்னவன்
இந்துவையளித்தனைவழியினென்பவே.

ஆழி - சக்ராயுதம்.

(௪)

மாதவன்கண்ணின்முன்வந்தமாமதி
வேதியரொடுங்கருவிண்ணின்மீன்புலன்
ஏதமில்வண்பதிக்கெழில்செய்வேந்தெனப்
போதுறுமயன்முடிபுனைவித்தானரோ.

பாதுறுமாயன் - தாமரைமலரிவ்வாழ்கின்றபிரமன்.

(௫)

மணிமுடிவனைதாமகிழ்ந்துசந்திரன்
இணைமலையினாலிராசகூயமாம்

அணிபெறுமொருமகமாற்றி முச்சகம்
பணிசெயவுவகையம்பாவைமூழ்கினான்.

உவகையம்பாவை - சந்தேதாஷசாகரம்.

(௪)

இருந்திச்செருக்கினுலிமகான்குரு
மருவியதாரையைமணந்துவைகினான்
அரியவெஞ்சமர்செயவழன் துவானுறை
சுரொடுமாமதி துனைவினெய்தினான்.

இமகான் - சந்திரன்.

தாரையைவிடுத்திரீயென்றுசார்ந்திரும்
போரினைநனிசெயும்புலவர் தம்மொடும்
சூருடையசாரைச்சுடரும்வெள்ளியை
வருடையிமகானியைந்தங்கேற்றனன்.

ஏற்றனன் - ஏதிர்த்தான்.

(௫)

எதிர்பொருமவ்வுழியெய்திரான்முகன்
துதிதருகுருவெனுஞ்சுடர்செய்பொன்புணர்
கதிர்முலைவனிடையைக்கலந்ததென்கொனின்
மதியெனவழங்கலுமதிவிடுத்தனன்.

பொன் - வியாழம்

(௭)

சந்திரன்விடுத்தலுஞ்சார்த்ததாரையை
அந்தணனோக்கிவம்பலனைந்துறும்
இந்தவெங்கருவொழிகெனவுயிர்த்தனன்
சந்தரம்விளங்கொருதோன் தலாகவே,

வம்பலன் - அயலான்.

(௮)

புனைதருகருங்குழற்பூவைநல்கிய
தனியெழிற்குழுவியைச்சார்ந்துநோக்கலும்
பனிமதிக்கடவுளும்பகர்ந்தசீவனும்
எனதெனதெனவவணக்கம்நூரோ.

சீவன் - குரு.

(௧)

முனிவருமமாருமோகமைந்தனைக்
சனிமொழியாரைக்கலந்துபெற்றனை
எனவவண்வினவலுமிடர்செய்நாடுனாடு
துனியொடுதாரைசொல்லாதுவைகினான்.

னி - அச்சம்.

(௧0)

தாரையைப்பார்த்தயன் தநயனைப்பெற
ஆரைமணந்தனையென்னவன்னவன்

சந்திரன் மரபுரைத்த வத்தியாயம்.

௩௬௯

பாரினைநானொடுநாக்கிப்பைப்பயப்
பேருறுமதிக்குநான்பெற்றதென்றனள்.

மதிக்கு - சந்திரனுக்கு.

(௧௧)

சுதைமலர்க்கருங்குழற்றாசாற்றலும்
கதிரொளிகளுலியகாதலோன்விதி
மதிமகனென்னவயங்குபுந்தியால்
புதனெனவழங்கவும்பெயர்பொருந்தினான் -

மதிமகன் - புதன்.

(௧௨)

பெருந்திற்புதனெனும்பெயரினான்முனம்
திருந்திழையினையெனச்செப்புமங்கையாம்
மருந்துமழசாயலைமணந்துபெற்றனன்
பொருந்தலர்வணங்குவேற்புநூரவாவையே.

மருந்து - அமிர்சம்.

(௧௩)

அன்னவனற்குணமறிந்துநாராதன்
பொன்னகாடைத்தனன்புகழ்த்துபாடினன்
மன்னெழிலுருப்பசிமகிழ்த்துகேட்டனள்
துன்னழன்மெழுகினிற்சோர்ந்துநின் றனள்.

மன்னெழில் - அரசனழகு.

(௧௪)

மருவியமித்திராவருணரென்பவர்
உருகுதலறிந்தவனுரைத்தசாபத்தால்
தரைமிசையுருப்பசிசார்ந்துநோக்கினான்
அரசனையரசனுமவனோநோக்கினான்.

தரை - பூமி.

(௧௫)

தரவுக்கொச்சகக்கலிப்பா.

கண்டானால்வியப்புற்றுகவினாமுதுகண்ணால்
உண்டான்போலுள்ளுவந்தானொளியிழையிங்கென் றுயிராய்த்
தண்டாமலுறையெனத்தாங்கரியகாதலுரை
விண்டானவ்வுரைகேட்டமெல்லியலும்விள்ளுவனால்.

கவினாமுது - அழகாகிய அமுதத்தை.

(௧௬)

அங்கணிலவேந்தேநின்னழகினலங்கண்டணையத்
துங்கவெழின்மதனுமொருதோகையுருக்காதலிப்பான்
இங்கணெனின்றேராயநனியிருந்தவத்தினாகிடைத்தாய்
மங்கையர்யாரின்னகலமருவாமலொழிபவரே.

காதலிப்பான் - விரும்புவான்.

(௧௭)

உன்னவரும்பல்சுவையாமுணவொழிந்துநெய்யருந்தி
நின்னகலம்பல்லிப்பனெடும்பகல்யானிவணிசுப்பல்

என்னெடுநெண்ணையநல்கவிசைந்தவிந்தயாடிடாண்டும்
மன்னவர்கண்மன்னவெனைமகிழ்ந்துறையக்காத்தருளே.

யாதி - ஆதி.

(௧௮)

கோடாதசெங்கோல்கொள்ளுரிசிலெவநிலவரைப்பின்
வாடாமலுணவுதவவந்தவிந்தயாடகலின்
தேடாதிருப்பினுநீசேந்ததுகிலின்றிவா
நாடாததின்னுருவநாடினுநான்நீர்குவனல்.

குரிகில் - வேந்தன்.

(௧௯)

என்றுநயமொழிகூறியியைந்தெழில்செய்கின்மலிரு
குன்றினெடுமிகல்குன்மங்கொடுஞ்சமருந்துடந்துதல்போல்
வென்றிதருவேலோன்மன்விளங்குமணிகேர்ப்புயத்தில்
நன்றிதருகொங்கையிணைஞ்முங்கநலனுண்டனளே.

சமருடந்துதல் - போர்செய்தல்.

(௨௦)

இன்னணமவ்வேந்தாமணியிலங்கிழையுமின்பநலம்
மன்னமுதமுண்ணெடுஞ்கமகிழ்ந்துநெடுநாள்கழித்தார்
உன்னிவிசும்பாரரசனுருப்பசியைநீத்தலிற்றன்
பொன்னகரும்வான்செவ்வப்பொலிந்திலதென்றேவுதலால்.

விசும்பாரரசன் - இந்திரன்.

(௨௧)

கந்திருவாரந்தோர்க்கலந்துறையுநள்ளிரவில்
அந்தமுறுபேர்யாட்டையடைந்தாற்றவவ்வுதலும்
சிந்தைமகிழ்செய்வோனைச்சிறந்தவென்றனாட்டினையார்
வந்துபிடித்தார்கொலெனமடந்தையதுநேர்த்தனளால்

நள்ளிரவில் - நரோத்திரியில்.

தோய்ந்துறையுமவ்வேந்தன்குலொழியவவலையெழுந்
தாய்ந்தவர்கள்விட்டேருமாகொடுமேவுதலும்
வாய்ந்ததொருமின்னன்னுள்வனைதுகிலில்லாவேந்தை
எய்ந்தெழிலாள்கண்டனளங்கிருவிசும்பிலேகினளே.

துகிலொழிய - ஆடைநீங்க.

(௨௨)

மூன்பொருந்துமுருந்துமழ்வெண்முகிண்கையங்கேகுதலும்
என்பொருந்திவைகாமலெழுந்தனனென்றென்றிரங்கிப்
பொன்பொருந்திப்போக்கிமிகப்புலம்பும்வறியோர்க்கென
மன்பொருந்துமையறினவழங்கவெவரவல்ஹரே.

முருந்து - மயிலிறகினடி.

(௨௩)

எங்குமெழுமோடலுறுமிருக்குமிறைபதைபதைக்கும்
ஓங்குமொளிதண்ணுசுப்பாருருவெளியைக்கவடுவக்கும்

வாங்குமிடைமின்னொளித் துவந்தனையோவென்றுவக்கும்
நீங்குமுயிர்மீண்டுவந்துநிலைத்ததெனக்கென்றிசைக்கும்.

துண்ணுசப்பாள் - துண்ணிய இடையையுடையவள்.

(௨௫)

குட்டுமலர்புனைதாழ்மென்சரிசுழலின்மூரலமிழ்
தூட்டவணுகாதொழியினுய்யேனென்றிருகாமும்
நீட்டியணையத்துனைந்துநினைத்துருவுகாண்கிலனும்
மீட்டுமெனைக்கரந்தனையோவெனவுள்ளமெலிந்திடுமே.

துனைந்து - விரைந்து.

(௨௬)

கொன்னஞ்சுகொடுபொன்னங்குழைபொருதவயில்விழியும்
மின்னஞ்சுகின்றவொருமெல்லிடையுங்கொங்கையுங்கண்
டென்னெஞ்சுதான்கொடுசென்றிரங்காமேபோய்க்காந்த
கன்னெஞ்சுகொண்டனையாற்காட்டுவாரானக்கலுழ்மே.

பொன்னங்குழை - பொற்குழை.

(௨௭)

மையோடுமொளிர்கூர்வேல்வரிவிழிமுன்புல்லியது
மெய்யோவஃதன்றாயின்விளங்குகனவாகியதோர்
பொய்யோவிஃதென்றனக்குப்புலப்படுதலில்லையெனும்
ஐயோமதன்கணையையார்விலக்குவாரெனுமே.

புல்லியது - தழுவினது.

(௨௮)

தண்காட்டின்மேவந்துதயங்குகிளிகாளுமைப்போல்
பண்காட்டுந்தீஞ்சொலெழிற்பரவையெங்குநப்பகருமெனு
வெண்காட்டுந்திங்கண்முகமெல்லியலையன்னவடன்
கண்காட்டுமான் காணீர்காட்டாததென்னெனுமே.

சின்சொல் - இன்சொல்.

(௨௯)

பாட்டுவரிவண்டுநரிபடியுமதகரியுனது
கோட்டிண்ணணந்தெழுந்தமுலைக்கொம்பினைநீகண்டதுண்டோ
காட்டுதிரீயிங்கென்னுங்கலந்தபிழகாளுமைப்போல்
பூட்டுமிழையாண்டதுபோயநெறியேதெனுமே.

பிழகாள் - பெண்யானைகளே.

(௩௦)

காந்தனைநேர்காதலத்தாள்கரந்தவழிமாமலேவாய்க்
காந்தனையின்வாழரிகார்கண்டேராகழறுமெனும்
மாந்தளிர்போற்பொலமேனிமயிலையெங்குந்தேர்ந்தாநறை
மாந்தளிகாளென்னென்கொலேர்வழங்காதவாறெனுமே.

அலை - குகை, அரிகாள் - சிங்கங்களே.

(௩௧)

கலிநிலைத்துறை.

இன்னவாறுளம்வருந்தியபுராவாவென்னும்
மன்னார்தாழும்வேன்மன்னவன்மகிழ்ந்துருப்பசியைச்

சொன்னவாண்டினுக்கொருமுறைகண்டனன்றோய்ந்து
பன்னுமாயுவேழுதலிருமுவரைப்பயந்தான்.

தாமும் - வணங்குகிற.

(௩௨)

உரைசெய்கின்றவவ்வுருப்பசியொள்ளிழையொருநாள்
அரசவென்றனையடைவதற்கொருவகையறைவல்
மருவியாழினர்க்கேட்டியென்றுரைத்தவண்மறைந்தாள்
விரைவினன்னவாறடைந்தவர்க்கேட்டனன்வேந்தன்.

ஒள்ளிழை - பெண்.

(௩௩)

கலிநிலத்துறை.

விஞ்சைமன்னவர்கேந்தவந்துரைத்தலும்விருப்பால்
மஞ்செனுங்குழலுருப்பசியுலமுகமணப்பான்
ஏஞ்சலின்றியெழின்மகமியற்றெனவியம்பி
அஞ்சுடர்க்கனற்றாழியொன்றளித்தனரன்றே.

தாழி - மிடா.

- - -

கொடுத்தவங்கியந்தாழியைக்கொணர்ந்திடையதர்க்கண்
விடுத்திதென்கொவென்றரசனுநகரிடைமேவ
எடுத்தியம்பியவிரண்டெனுமூழியான்ருளின்
அடுத்ததாதலாற்கருமம்வந்தவனுளத்தடைந்த.

அங்கியந்தாழி - நெருப்புமிடா, அதர் - வழி.

(௩௫)

கமழ்மலர்த்தொடைக்காவலனுருப்பசிகலப்பான்
இமையவர்க்கிதஞ்செய்மகமியற்றுவலெனப்போய்
உமிழ்கதிர்க்கனற்றாழியையுய்த்துழிக்காணன்
சமிகருப்பமாந்தடஞ்சினையரசவட்கண் - - -

உய்த்துழி - வைத்தவிடத்தில்.

(௩௬)

கண்டிரும்பினிற்கருதியதூல்வழிசுறைத்துக்
கொண்டெவந்துமேலரண்தாளுகமுன்கூறும்
கெண்டையந்தடங்கண்ணாளுருப்பசிகீழா
அண்டரும்புகழரணியாமதிக்குமத்தண்டம்.

அரணி - தீக்கடைகோல்.

(௩௭)

இலிங்கமாகவங்கெண்ணினன்கடையவங்கெழுந்த
புலிங்கமார்தழன்மூன்றெனப்பிறிந்தனபொருந்தத்
தூங்குவேதமுமூன்றெனப்பிறிந்தனசொல்லும்
நலங்கொள்வேள்வியும்பற்பலபுரிந்தனனவில்வோன்.

லிங்கம் - தீப்பொறி.

ஆதியாய்குத்தருமறைகுழியையாடங்கும்
சோதியாயவனொருத்தனுங்கடவுளாய்த்துலங்கும்

சந்திரன் மரபுரைத்த வத்தியாயம்.

௩௭௩

சாதியோர்வகைத்தாகியேசத்துவகுணத்தாம்
பேதமாகியவினையின்றிஞானமேபிறங்கும்.

குழலை - பிரணவம்.

(௩௯)

அரியவாதியாம்புகமொழித்தாங்கிரண்டாய
உரைசெயுழிவந்தடைதலாற்கருமமுண்டாக்கிப்
பொருவில்வேள்விகன்புரிந்தவப்புருவாவென்போன்
மருவினாருப்பசிமுலைவானுலகடைந்தே.

பொருவில் - ஒப்பில்வாத.

(௪௦)

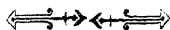
சந்திரன் மரபுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—சா'௩.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

ப தி ன் மு ன் று வ து

பரசுராமவிசவாமித்திரர்கதையுரைத்தவத்தியாயம்.

இசைநிலாவெடுத்தியம்பியபிதாமகனெய்ப்ப
வசையிலாவுருப்பசிமுலைமணப்பவங்குதித்தோர்
அசைவிலாயுழைந்தாயுவுசத்தியவாயு
விசையன்வேற்சயன்ரயனெனவறுவராம்விளம்பின்.

பிதாமகன் - பிரமன்.

(௧)

தூமவார்குழலார்க்குவேள்சதாயுவென்முரைப்போன்
வரமமேவியசீர்வசுமான்றனையுயிர்த்தான்
தாமவேலினுன்சத்தியவாயுவென்முரைப்போன்
நாமமாப்படைச்சுதஞ்சயன்றன்னைநல்கினனால்.

தூமம் - புகை.

(௨)

ரயனெனேந்தனற்சுருத்தேனோடகினையீன்றான்
சயனெனுந்திறலோனயிதன்றனைத்தந்தான்
வியனிலம்புகழ்வீமீனையுயிர்த்தனன்விசயன்
பயன்படுத்திறல்வீமீனுங்காஞ்சநற்பயந்தான்.

ஏந்தல் - அரசன்.

(௩)

தரைக்குவேந்தனாங்காஞ்சநேனாத்திரற்றந்தான்
திருத்தகுந்திறலான்றருசன்னுவாந்திறலான்
இரைத்துவேள்வியினெய்தியகங்கையுண்டினன்போல்
விரித்தபைங்கதிர்க்குழையணிசெவிவழிவிடுத்தான்.

இனன் - சூரியன்.

(௪)

ஒ ன் ப தா ங் க த் த ம்.

யன் னுகங் கையா ள்சாந வி யெ னும் பெ யர் மரு வ
மு ன் னுகர் ந்து தன் செ விவழி விடு த்வம் மு னை வன்
சன் னுவெ ன்பவன் றந்த னன்பூ ருவை த்தந்தான்
அன் னவன் வலாக னையவ னசக னையளி த்தான்.

துகர்ந்து - விழுங்கி.

(௫)

குச னெ னுந் திறன் மன்ன னையவன் றாக்குச னும்
இசை வளர்ந்த வேற் குசா மபே னெழில் கொ ள தூர்த்தன்
திசை புரந்திடுந் திங்கள ன்குடைக் குசநா பன்
வசவெ னும் பெ யர்நால்வரைப் பெ ற்ற னன் மகிழ்ந்தே.

திங்களங்குடை - சந்திரவட்டக்குடை.

(௬)

ஒ துநால்வ ருட்குசா ம்பென ன்றெ ளிபெ று முரவே னன்
கா தியெ ன் னுமார்மைந்த னைத்தந்த னன்கா தி
தாதுசே ர்குழற்ச த்தியவ திதினை த்தந்தான்
மாநை தமா மறையி ருசிகன் மண ன்செய மதித்தான்.

தாது - மகரந்தம்.

(௭)

மதித்த மா முனிமன் னையெ ய்திரின் மகளை
விதித்த மன் றலி னுதவெ னவேந்த னுந்தரு வன்
உதித்த மா மதிபோல் விளர்த் தொரு செவிப சத்துத்
துதித்த வாயிரந் தாக தந்தரி னெனச் சொ ன் னான்.

விளர்த்து - வெளுத்து, பசத்து - பசமையாகி.

(௮)

பெற்றகோ தையை த்தாம ணம்பொ ருந்திடா ன்பேகம்
கொற்ற வாம்பரி வரு ணைக்கேட்ட னன் கொ ணர்ந்து
முற்ற மா தவமு னிவா ன்கொடு த்துமு ன்மொழிந்த
கற்றை வார்குழற் கன்னியை மணந்த னன்களித்தான்.

வாம்பரி - தாவுகின் மருதிரை.

(௯)

ஏதநீங்கிய மகப் பெ றவிரும்பு மில்லவ ட்கும்
ஒது மா மியெ ன் றுரை தருமொ ள்ளிழை தனக்கும்
தீதுநீங்கு தங்குலத் தினுக் குரியந் தி றுவர்
காதலால் வரவி ருசிக முனிவா ன்கருதி.

ஏதம் - குற்றம்.

(௧௦)

ராம மந்திர த்தாலுந் பெ ரும்புகழ் ரசற்
சுரிய மந்திர த்தாலு முண்டாக்கி ருவகை த்தாம்
சருவை மா றியவ் விருவ ருதுகர்ந்த னாநாங்கும்
கருவைநோக்கி னன்காதலி க்கம் முனி கழறும்.

சரு - தேவருணவு.

(௧)

உனக்கு வைத்திடுஞ் சருவைநீ தாய்க்களி த்துத்தாய்
தனக்கு வைத்தவச் சருவினை துகர்ந்த ன்மையி னைல்

பரசுராமவிசுவாமித்திரர்கதையுரைத்தவத்தியாயர். ௩௭௫

கினக்குஞ்சுடைச்சிறுவனைப்பெறுகுவைதிருத்தாய்
மனக்கிதஞ்செயுமைந்தனையுயிர்ப்பொன்றிசைத்தான்.

துகார்த - உண்ட.

(௧௨)

என்றுகூறலுமனையவளிரங்கினனெனக்கு
நன்றிசெய்யுநன்மைந்தனைநல்கெனநவிலாத்
துன்றுமாதவற்றொழுத்தெறுதுன்னலர்ச்செகுத்து
வென்றியேபுனைமகப்பெறுகெனமுனிவிதித்தான்.

செகுத்து - கொன்று.

(௧௩)

சாற்றுமாறருடருஞ்சமதங்கியாமுனியைப்
போற்றுமாறுபெற்றுவுந்தனள்கவுகிகைபுகலும்
சேற்றநீங்குதன்னாயகன்வீடுறச்செல்ல
ஆற்றுமாதவத்திருத்தியாயினளன்றே.

சாற்றுமாறு - சொல்லும்உண்ணம்.

(௧௪)

அயர்வொழிந்திசுத்தியவதியெனவறையும்
பெயர்பொருந்தியகவுகிகைதாயெனும்பேதை
துயரகன்றிடவானவர்முதலினர்துதிக்கும்
உயர்பெருந்தவக்கோசிகன்நன்னையாங்குயிர்த்தான்.

பேதை - பெண்.

(௧௫)

உரைசொன்மாதவஞ்சாருமெய்ச்சமதங்கிதழங்கு
மரசமார்ப்புறேணுகைதனைமணமுயன்று
ருதுசீர்புனைசிலமகவுயிர்த்துமால்கலையாம்
ரசராமனைப்பார்பொறைநீங்குறப்பயந்தான்.

மால்கலை - விஷ்ணு அமிசம்.

(௧௬)

பரசுராமனென்றுரைதருபசந்துளவணியோன்
அரசர்யாவருமடிதொழுமாயிரத்தடக்கைக்
குரிசிலாகியகாத்தவீரியன்றினைக்கோறல்
உரைசெய்வேனெனச்சுகமுனியரசனுக்குரைப்பான்.

கோறல் - கொல்லுதல்.

(௧௭)

கலிவிருத்தம்.

தத்துதெண்டிரைச்செழுந்தரணிகாத்தபூங்
கொத்தலர்தொடையலாய்குமராகவே
அத்திரிபுதல்வனையடைந்தொராயிரம்
கைத்தலம்படைத்தனன்காத்தவீரியன்.

தத்துதெண்டிரை - தாவுகிறதெள்ளிய அலைகளையுடையகடல்.

(௧௮)

ஏத்துசீர்விதுகுலத்துதித்தவேந்தலாம்

ஒன்பதாங்கந்தம்.

சீர்த்தியானொருகுடைநிழற்றித்தெண்டிரை
ஆர்த்தவேழ்வாரிகுழவனியோம்புநான்.

விதுகுலம் - சந்திரகுலம்.

(௧௧)

பாடினவளியினம்பரந்தபைந்தொடை
குடினநறுங்குழற்றேறகைமாரொடு
நாடினனருமதைநண்ணிரீர்வினோ
யாடினனாயிரங்கையினாரோ.

அளியினம் - வண்டெக்கட்டம்.

(௨௦)

எண்ணுறுதிசைகளுமெகிவென்றுவந்
தெண்ணுறுபடையொடுமில்ங்கைமன்னவன்
கண்ணுறுஞ்செழுமலர்களுலுமநந்திக்
கண்ணகன்கொழுங்கரைகலந்துவைகினான்.

இலங்கைமன்னவன் - ராவணன்.

(௨௧)

காயிருங்கதீர்செய்வேற்காத்தவீரியன்
ஆயிரங்கரத்தினுடைத்தங்காடலும்
மேயநன்னதிப்புனன்மீண்டிலங்கையார்
நாயகன்றேறய்தரநனைத்ததென்பவே.

ஆடலும் - மூழ்கலும்.

(௨௨)

எண்டிசைவென்றவணிந்துத்தராவணன்
தெண்டிரைநதிப்புனதேங்கலென்னென
மண்டமர்வெம்படைமருவிமன்னனைக்
கண்டமர்வினோத்தனன்கனன்றுநெஞ்சமே.

இறுத்த - தங்கின.

(௨௩)

தரங்கநன்னதிக்குடைதடக்கைமன்னவன்
குரங்கினப்பிடித்துடன்கொணருமாறுபோல்
இரங்குறக்கைப்பிணித்திலங்கைமன்னனைப்
புரங்கொடுபுகுந்தனன்புகுந்தமாலையாய்.

தரங்கம் - ஆலை.

(௨௪)

மாதவப்புலத்தியன்மருவிமன்னரின்
ஏதமில்வலியையாரியம்பவல்லரென்
றேருதினன்விடுத்தியென்றுரைப்பவெய்யனை
மேதகுணத்தினுன்விடுத்திட்டானரோ.

வெய்யனை - கொடியனை.

(௨௫)

மூவகையுலகமுமொய்ம்பின்வென்றுநேர்
தாவரும்புகழ்த்தயமுக்கனையும்பிணித்

பரசுராமவிசுவாமித்திரர் உதையுரைத்த வத்தியாயம். ௩௭௭

தாவயின்விடுத்தவவ்வரசர்கோமகன்
மேவினன்வனத்திடைவேட்டமாடுவான்.

தயமுகனை - ராவணனை.

(௨௭)

வேறு.

குமுதக்கனிவாயினர்கொங்கைசொல்கும்
பமதக்கரிபற்பலகொண்டெதிர்வோன்
சமதக்கினிசாலையடைந்தடிசில்
அமுதக்கனிநெய்யொடருந்தினனாள்.

அடிசில் - சோறு.

(௨௮)

படையோடுணவுண்ணுநபைந்தொடையான்.
நடையோடுமருந்தவனுடுபணி
விடையோடுநெறதேனுவைவீரர்கொடு
புடையோடுநவேங்கர்போயினனாள்.

அருந்தவன் - அரியதவத்தையுடையவன்.

(௨௯)

வளமேவியதேனுவைமன்னவர்கோன்
ஒளிமேவியவூர்கொடுபோயதறிந்
தளிமேவியவம்முனிமைந்தனனும்
நளிமேவியராமனகைத்தழலா.

அழலா - கோவித்து.

(௩௦)

சொல்லும்பரசோடுசுடுஞ்சரமும்
வில்லங்கொடுபொந்துவிரைந்தெதிராச்
செல்லம்மரிதேர்கரியாள்களின்மேல்
கொல்லங்கணைகோடிவிடுத்தனனே.

பரசு - மழு, சரம் - அம்பு.

(௩௧)

வேறு.

பொருதுவென்றுநீர்ப்புகுதுமென்றுமுன்
அரசனேவியவக்குரோணிகள்
பரிதிவேற்படைப்பதினென்றேழையுடும்
ஒருவனாகநின்றொறுத்திட்டானரோ.

பொருது - போர்செய்து.

(௩௨)

பண்டைநான்மறைப்பரசராமனாள்
அண்டகோளகையதிரவார்த்தெதிர்
மண்டுபோரிடைமைந்தர்மாய்வது
கண்டுபோர்செய்தான்காத்தவீரியன்,

ஆரவாரித்து.

(௩௩)

ஈந்துதுறுகையடல்விற்கொள
ஈந்துதுறுகையம்புதொட்டிட
வந்துவேகமார்வாசிபுண்டதேர்
வந்துபோர்செய்தான்மன்னர்மன்னனே.

வாசி - குதிரை, வந்துவேகம் - வாயுவேகம். (௩௩)

வெந்திறற்பரசேவவேதியன்
கந்தமுற்றதார்க்காத்தவீரியன்
சிந்தினுயிர்சென்னியற்றவன்
மைந்தர்யாவரும்வல்லையோடினார்.

வல்லை - விரைவாக. (௩௪)

ஐமவார்தழற்குரியநல்குமக்
காமதேனுவைக்கண்டுகொண்டின்
சேமமாதவனசேர்ந்தசாலையாய்
காமாராமனுண்ணினாரோ.

உரிய - உரியவற்றை. (௩௫)

தாதைதாளிணைசார்ந்துகைகொழா
ஐதினைவணுற்றவாறெலாம்
நீதிமாதவனெஞ்சுநொந்துகேட்
டேதநீசெய்தாயென்றுசொல்லுவான்.

சுதம் - குற்றம். (௩௬)

சொல்லுமந்தனர் துன்புசெய்துளார்க்
கல்லல்செய்திடாரருளின்வைகுவார்
வில்லொடம்பையுமேவிவேந்தையும்
கொல்லும்வெஞ்சினங்கொண்டதென்கொலோ.

அல்லல் - துன்பம். (௩௭)

காவல்வேந்தனைக்கடிதுகாதுவெம்
பாவநீப்பவிப்பாரின்வைகிய
நாவிறீர்த்தநீசார்ந்துதோய்தியென்
றேவமைந்தனுமேகினாரோ.

காது - தாக்குகிற. (௩௮)

நீண்டவானநிராமாதிபாய்
மாண்டநீரெலாம்வல்லையேகியோர்
ஆண்டுமூழ்கினாடர்கணிச்சியான்
மீண்டுசாலையாய்மேவிவைகுநான்.

நீரம் - நீர், கணிச்சியான் - பரசராமன்.

அறுசீர்க்கீழினெடி லாசிரியவிருத்தம்.

முத்தழற்கருமந்தாதைமுயலுவான றல்வேட்டன்னை
தத்துவெண்டிரைநீர்க்கங்கைசார்ந்தனன்வானில்வாமும்
மைத்தடங்கண்ணாரோடுமருவிநீர்விலையாடிற்ற
சித்திராதனைக்கண்டாடெருமரலுளத்திற்கொண்டான்
அறல்வேட்டு - நீரைவிரும்பி. (௪௦)

அன்னகந்திருவற்கண்டாங்காசையுற்றயாந்துநிற்பார்
உன்னினளாமகாலமொழிந்ததென்றே டிவந்தான்
முன்னுமுனிவனோக்கிமுனிந்துவெம்பிழைசெய்தும்மோய்
என்னுமிங்கிவளைக்கொன்மினென்றலுங்கேட்டமைந்தர்.
ஓய் - தாய். (௪௧)

தாயையாங்கொல்லாமென்றுதாழ்த்தனராகத்தாயென்
றேயரோணுகையையிப்போழ்த்தெம்முரையிகழ்ந்தநின்றன்
நேயமார்துணைவர்தம்மைநீசெருத்திடுதியென்னத்
தூயமாதவத்தோன்சொல்லத்துணித்தனன்பரசுராமன்.
கொல்லாம் - கொல்லமாட்டோம், செருத்திடுதி - கொல்லக்கடவை. (௪௨)

தன்னுரைவழாதமைந்தன் றினேநனியுவந்துதாதைத்
உன்னுளம்விழைந்ததென்கொலுவதுதும்பெறுதியென்ன
இன்னெழிற்பரசுராமனிற்ந்தவர்பிழைப்பவென்னின்
மன்னியதிற்பென்றெண்ணாதிருப்பவீவரமீயென்றான்.
பிழைப்ப - பிழைப்பார். (௪௩)

மைந்தனங்குரைத்தவண்ணமாதவனருளமாய்ந்தோர்
உய்ந்தனரெழுந்தாருற்றவறக்கீத்தெழுந்தாரோபோல்
தந்தையுந்தாயுஞ்சாற்றுந்தம்முனென்றுரைத்துளாரும்
அந்தயிலுவகைபூப்பவமர்த்தனன்கணிச்சியானன்.
கணிச்சியானன் - பரசுராமன். (௪௪)

ஒளிபெறுபரசுராமனெழிந்திடும்வேலைநாடிக்
களிறெனப்பொருதுபட்டகாத்விரியன்றன்மைந்தர்
இளநறவொழுதுதாராரிரேணுகைவிலக்கக்களார்
நளிபெறுமோமசாலநண்ணினர்தவனைக்கொன்றார்.
வேலை - பொழுது. (௪௫)

மனையவண்மார்பினெற்றிமறுகினளழுதுசோரத்
தனியுறைதவத்தினென்றன் றிலைகொடுவெய்யோர்போக
முனிவருமுனிவனோரேழ்முனிவரினெருவருகிப்
புனைமுடியமார்போற்றப்பொருந்தினன் விளங்கினுஞ்ஞல்.
எற்றி - அழைந்துகொண்டு. (௪௬)

உற்றதுதண்ணக்கையனெல்லவந்தனூகிக்கேளாக்
கொற்றவிற்குழைத்துவீரர்க்கொன்றுதன்றதைசென்னி
பெற்றனன்கொணர்த்துசூலைப்பெய்திமுடலிற்சேர்த்தி
இற்றிடுங்கருமமுற்றவிலங்கமுன்மெத்திட்டானால்.

தண்ணக்கையன் - பாசராமன்.

(௪௭)

அருந்தவன்மலையையன்றோர்தடிந்தவக்காலத்தன்னை
வருந்தினண்மார்பின்மூவேழ்வருமுறைபுடைத்தவாற்றால்
பொருந்தியவறத்திற்பீர்த்தபுரவலர்தம்மைமூவேழ்
தருந்தலைமுறையுமாய்த்தான்மனிமறைப்பாசராமன்.

தடிந்த - அறுத்த.

(௪௮)

சமந்தருபரிதிவேலார்தலைதுமித்துயர்ந்தகுன்றம்
சமந்தரக்குவைகள்செய்துதரையிழிசுருதியாற்றால்
சமந்தபஞ்சகமென்றோதுஞ்சலதினேர்தடங்களாக்கிச்
சமந்தமம்புரிந்ததாதைதருப்பணமுருற்றினால்.

சமம் - போர், சமம் - ஒப்பு, சலதி - கடல்.

(௪௯)

பேசுமந்தவியத்தண்ணல்பெட்பொமெகநன்காற்றிக்
காசிபன்முதலினோர்க்குக்காசினியித்தநல்கித்
தேசுறுஞ்சித்தராதிதேவர்கள்வணங்கவின்னும்
மாசுறுமகேந்திரப்பேர்மலையகத்துறைவான்மன்றோ

நவியத்தண்ணல் - பாசராமன்.

(௫௦)

காதிசெயென்னமுன்னங்கழியகௌசிகப்பேர்
மாதவனுற்றினோமருவுமோர்மகவைப்பெற்றான்
ஓதியமைந்தர்தம்முளொளிபெறுநெண்ணுள்ளான்
கோதறுமதுச்சந்தப்பேர்குலவியகுமரனுமால்.

சேய் - புதல்வன்.

(௫௧)

கோசிகன்மவஞ்செய்போம்துகுலவியமருகனென்பான்
நேசுமம்பரீடனவேள்விப்பெரும்பசுவாகச்சார
ஆசுறுமறையங்கோதென்றருமறையறைந்தானன்றோன்
தேசுறுவேள்விச்சூலசென்றனன்யூபஞ்சேர்த்தான்.

யூபம் - யாந்தத்தம்பம்.

(௫௨)

சேரந்தவன்முனிவன்சொற்றசெழுமறையுளத்திறேற
வார்த்தசெஞ்சடையோனாகிவானவர்மகத்திறேறான்
ஆர்த்ததுவேள்வியென்னவரசனுக்கருளிப்போயார்
ஓர்த்தவம்மறைவல்லோனுமுயர்ந்தொருபெயருமுற்றான்.

வார்த்தசெஞ்சடையோன் - சிவன்.

(௫௩)

உற்றபேருரைப்பிறேறவராதனவ்வொருவன்மன்னன்
குற்றமின்மறையோனாகிகொசிகன்மகவாய்க்கொண்டு

பெற்றதன்புதல்வர்தம்முட்பெட்புறுதிகழ்ந்துளாரைச்
சொற்றிடுமிலேச்சராகச்சொற்றனன்வெகுண்மொதோ.

பெட்புறுது - விரும்பாமல்.

(௧௪)

மருவியமதுச்சந்தப்பேர்மைந்தனேமுதலமைந்தர்
அருள்புரிதாதைசொல்லையஞ்சிமுன்னவனாக்கொண்டார்
கருதியகெளசிப்பேர்கலந்தகோத்திரத்தனாகி
உரைதருதேவராதனுவந்தனன்சாலமாதேர்.

சால - மிகுதியாக.

(௧௫)

புனைதருமலங்கல்வெள்வேற்புரவலபுகன்றகாதை
நினைதருமுணர்வின்மிக்கோர்நிகழ்த்துவோர்நிகழ்த்தல்கேட்போர்
வினைதருபிறவிவேலைவீழ்த்திடார்வேண்டல்பெற்று
வினைதருதுளவமாயன்மாண்டிபெறுவர்மாதோ.

அலங்கல் - பூமலை, வேலை - கடல்.

(௧௬)

பரசுராம் விசுவாமித்திரர் கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

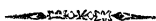
ஆகத்திருவிருத்தம்—சுருக.

பூதிருஷ்ணசகாயம்.

பதினான்காவது

யயாதிகதையுரைத்த வத்தியாயம்.

எழுசீர்க்கழிநெடியலாகிரியவிருத்தம்.

நாருதிரையுத்திகுழ்புவிபுரந்தபுரவாவளித்தருன்புதல்வன்
நவலர்வணங்குமாயுவென் றுரைப்போன்மைந்தரையிசைக்குறினகுடன்
ருள்புரியரசருருத்தேனோடசீயரம்பெண்ணெயிலைமதென்ன
இருவிசம்பாள்வோன்றாதையென்றிறைஞ்சுமேனசுவெனவிளம்புவரால்.

உத்தி - கடல், மருவலர் - பகைவர்.

(௧)

அவர்களிலரசவிருத்தனன்மரபிலாழியான்கலையெனுமரிய
தவர்புகழ்தன்வந்திரியுநல்லிருக்காந்தனிமறைச்சுவனகராதி
நவிலுமந்தணருமறுபதோடாநின்னனுமாயிரமெனும்பருவம்
புவிபுரந்தருளுமளர்க்கனேமுதலாய்ப்புகழ்பெறுவேந்தருமுதித்தார்.

ஆழியான்கலை - விஷ்ணுவின்மீசம்.

(௨)

நானிலம்புரந்தருடன்முன்னுயிர்த்தேதார்பயம்பெறுமயதிபுகழ்மயாதி
வேனிலஞ்செல்வனின்வன்கொலென்றெண்ணவிளங்குசையாதியேரயாதி
நினமுரலுஞ்செழுமலர்த்தொடைவேய்திண்புயவியநிறங்கிருதி
மொன்றில்லாவறுவரென்றுரைப்பாரிவர்களின்யதியெனவிசைப்போன்.

வேனிலஞ்செல்வன் - மன்மதன்.

(௩)

துறவறம்பூண்டுதுலங்கினனகுடன்சுரர்பதியாய்விசம்படைந்து
நிறைதவத்தெழுமாமுனிவர்சாபத்தானெடுமையராவெனவீழ்ந்தான்
மறமிகுங்குடமிவேவினையவர்தாமருவநாற்றிசைப்புரந்தளிப்ப
அறைதரும்புகழ்சேர்யயாதிழேபுலியுமவிர்மதிக்குடைநிழற்றினனாள்.

சுரர்பதி - இத்திரன்.

(ச)

ஆள்ளிலெடுகிலேவய்யாதியென்முரைப்பான்சுரர்தங்குருவெனவமர்ந்த
வெள்ளிதன்மகளைமணந்தன்னென்னவின்றிராதப்பெயர்வேந்து
தள்ளரும்பெருமையந்தணர்குலத்திறையிலைமணந்ததென்னரசன்
எள்ளகுமுனைவவியம்புதியென்னவிருந்தவமுனிவரனிசைப்பான்.

வெள்ளி - சுக்கிரன்.

(டு)

தாவியனீன்றகதிர்முலைத்துவரவாய்க்கருங்குழற்கன்னிசெங்கமலப்
பாவையாந்தெய்வயானையென்முரைக்கும்பணைமருடோளரியுமவுணர்
கோவெனுமடல்விடவருவாவாங்கொற்றவன்பெற்றபூங்குழலாள்
காவிலாவெழிலாள்சன்மிட்டையென்னுந்தையலுந்தடங்குடைத்தனரால்.

காவியன் - சுக்கிரன், பணை - மூங்கில்

(சு)

ஆயிரமடவார்குழ்தரவறுவையகன்கரைவைத்தனருவந்து
தூயிராமிலேலையினீசன்சுடர்விடுமானமேற்றேரூன்ற
ஏயபேர்டவாரயாவரும்விரைந்தங்கிலங்கியதுகில்புனையெல்லை
நேயமாந்தெய்வயானைதன்னுனிகழ்த்துசன்மிட்டையுற்றுத்தான்.

அறுவை - ஆடை.

(எ)

கலிநிலைத்துறை.

காவியன்மருங்கருங்குழற்காரிகைகரைசேர்
ஆவியந்துகிலங்கவள்புனைதலுமழலா
ஒவியம்புரையொள்ளிழையும்பர்தம்முணவை
நாவியந்துணுநாய்நிகர்ப்பாயெனநவின்ருன்.

காவியன்மருங்கெங்குழற்காரிகை - தெய்வயானை.

(அ)

மங்கைசொல்லுதல்கேட்டுளம்வருந்துசன்மிட்டை.
வெங்கருங்கொடிமிச்சிலவேட்டுணுமாபோல்
எங்கனில்லாடையிரந்துணுமேழையென்றவனைத
தங்கரும்புனலற்றவாழ்குவத்திற்தள்ளா.

கொடி - காகம், மிச்சிலை - எச்சிலை.

(க)

உள்ளுறந்துமங்கையரொடுமணையகத்துற்றாள்
வெள்ளிநல்கியமெல்லியல்குவத்தின்மெலி *ல்
எள்ளருத்திற்படையொடுமேவட்டம்வேட்டெழுந்த
தள்ளரும்புகழ்யயாதிகண்டனனவட்சாரந்தே.

வெள்ளிநல்கியமெல்லியல் - தெய்வயானை.

தோளின்மேலொருதுகிலளித்தவடனைத் தூக்கி
ஆளினேர்தருமவன்கரையேற்றவவ்வரிவை
தாளதாமரைத்தடக்கைதொட்டெடுத்திற்றனைக்கு
வாளுலாமணிமார்பீவரனெனவரித்தான்.

ஆளி - சிங்கம், வரன் - சனவன்.

(௧௧)

அணங்குகூடலுதல்கேட்டலுமத்தணர்கூலத்து
வணங்குதுண்ணிடைவந்தனையென்றனைவரித்தல்
இணங்குமாறெவனென்றலுமேர்குடியிருந்த
மணங்கொள்வார்துழன்மன்னவனுளங்கொள்வழங்கும்.

வணங்கும் - விரைந்த.

(௧௨)

மன்னுமானவர்குரவனுக்குதித்தநன்மகவாம்
பன்னுநான்மறைதெரிகசுன்சுபித்தசொற்பண்பால்
என்னையேதியர்மணஞ்செயாரென்றுகன்மனைவாம்
அன்னமாமெனவன்னவளடைந்தனளன்றே.

வானவர்குரவன் - தேவகுரு, (வியாழம்).

(௧௩)

அடைந்தவார்குழலணங்குதன்னையனுக்காங்கு
நடந்தவாறெலாநவிறறினணற்றவன்வெகுளி
கிடந்தமாமனத்தொடுமதுகேட்டபின்வ்வூர்
கடந்துபோயினுன்றானவர்துயர்க்கடல்கலப்ப

ஹிற்றினன் - சொன்னான்.

(௧௪)

குரவனெகலும்விடவருவாமுனங்குதுகி
வருதிரீயெனவணங்கலுமன்னவெம்மகடன்
உரையினால்வருவேமெனவவுணனுற்றுங்கை
புரியுமோர்பிழைபொறுத்தருளெனவவன்புகல்வான்.

உங்கை - உன்தங்கை.

(௧௫)

காவியன்னகட்காரிகையாயிர்தம்மோ
டேவல்செய்திடவெனக்குநின்மகனாய்க்குதவின்
மேவிநின்னகர்வைகுதுமென்னவவ்வீரன்
பூவைசொற்படிக்களித்தனன்புரங்கொடுபுகுந்தான்.

காவி - கருங்குவிரைமலர்.

(௧௬)

மன்னிமாநகர்வைகியவெள்ளிதன்மகளைச்
சொன்னயாதிமுன்மணஞ்செயவளித்தனன்சொல்வோள்
அன்னேநீநடையாடெய்வயானையென்றறையும்
பொன்னனொளொடுத்தியிரொடும்புரம்புகுந்தான்.

பொன் - கிளமகள்.

(௧௭)

ஒதுமாயிரமடந்தையரோடவனுற்ற
தாதுயாகியசன்மிட்டைதன்றொழும்பியற்ற
ஆதிதோளிணைபுல்லினன்னவளளித்தாள்
சோதிசோணிபுளையெதுவொடுந்துருவசுவை.

தொழும்பு - தொண்டு.

(௧௮)

இகல்செய்வேல்வழியிலங்குசன்மிட்டையையாதி
திகழும்வெள்ளிதன்மகளிறியாவகைசார்ந்தாங்
ககமகிழ்ந்தனனளித்தனன்றுருகுவையதுவைப்
புகழும்வெற்றியும்படைத்தநற்புகுவைப்புவிமேல்.

இகல்செய் - போர்செய்கிற.

(௧௯)

தொழும்புசெய்தசன்மிட்டைதன்றுணைலேதாய்ந்தாங்
கெழும்பினைக்கொழந்தெனவளர்குழவிபெற்றிறைவன்
விழைந்ததன்மையைவெள்ளிதன்மகள்விரைந்தறிந்து
குழைந்தநெஞ்சொடுதாதபானடந்தனன்கூற.

துணை - இரண்டு.

(௨௦)

மனைவிலெஞ்சினத்தேதகலுமன்னவன்றகையாப்
புனைமலர்க்குழல்பொறுத்தருளெனப்புகன்மடிமேல்
தனிவணங்கலுமறுத்தவடாசையைச்சார்த்தாள்
நனிநெங்கியநாதுநுந்தோடர்நதுண்ணினனல்.

தகையா - தடுத்து.

(௨௧)

தலைவனவ்வழிவிலக்கினன்றொடாதுஞ்சார்ந்தாள்
மலையெனுப்புயன்மாதுசன்மிட்டையமணந்து
கலையரும்பியமதிபுரைகாதலர்ப்பெற்றாங்
கலகிலன்புசெய்கின்றனையவென்றைந்தாள்.

மதிபுரை - சந்திரனைநிகர்த்த.

(௨௨)

மகள்வருந்தியங்கியம்புதல்கேட்டவம்மறையோன்
துகன்புரிந்தனைமன்னவவெனச்சுகிசினத்தால்
உகள்கருங்கயலோடரிக்கண்ணியருண்ணை
இகழ்வெவ்வியமழப்புருவெய்துகவென்றான்.

துகள் - குற்றம்

(௨௩)

அழன்றுவெள்ளியங்கறைந்தவாறவ்வுருவடைந்தோன்
சுழன்றுவண்டுறைசரிசுழனின்வயிற்றேன்று
நிழன்றதன்மதிமுகத்தினனேயமென்னெஞ்சின்
கழன்றதில்லையென்றிறைஞ்சிடக்காவியன்கழறும்.

கழன்றதில்லை - நீங்கிற்றில்லை.

(௨௪)

கொடுக்கவும்மிதுவாங்கவுமுரித்தெனக்கோமான்
நடுக்கமவ்வழிநீங்கியிந்தவையுருநண்ணி

அடுக்குநல்லுருவளித்தவற்கரசியலளிப்பன்
விடுக்கருந்தவவெனப்பணிந்தணங்கொடுமீண்டான்.

நவை - குற்றம்.

(௨௫)

மீண்டவவ்விறைமைந்தரைத்தனித்தனிமேவிப்
பூண்டவிக்கிழவுருவினைப்பெறுத்துநுமீனமை
நண்டெல்கிழனாசியலளிக்குதுமென்ன
மாண்டதன்மெனவெதுமுதனாவருமறுத்தார்.

பொறுத்து - தாங்கி.

(௨௬)

பூருவாகியமைந்தனம்மூப்புருப்பொருந்தி
ஏருலாவுகட்டினமையையிறைவனுக்கீந்தான்
சீருலாவியமதெனனச்சிறந்தவவ்வேந்தன்
வாருலாமூலையார்நலமார்தினன்மாதோ.

மாந்தினன் - அதுபவித்தான்.

(௨௭)

பருவமாயிரம்பாவையரிளநலம்பருகி
அருவமாமறிவாலசத்தாசையெஃறறித்து
தருவனா முனந்தருமுருநல்கின்னன்மூப்
புருவம்வாங்கின்னயயாதியென்முரைக்குமவ்வாவோன்.

இளநலம் - இளமையின்பம்.

(௨௮)

இளமைநல்கியபூருவுக்கிசைத்தவாறிப்பார்
உளமுவந்தவடோம்பநல்லொளிமுடிபுனையா
வளமிருந்தநாற்றிசையையும்ன்னவர்மன்னன்
அளவிகந்தசீரெதுமுதனாவர்க்குமளித்தான்.

ஓம்ப - ஆளும்படி.

(௨௯)

பண்ணச்சேயிழையுசனன்நன்மகண்முசுளேக்கிச்
பண்ணிற்காண்பவங்காதினிற்கேட்பவங்கருத்தோ
பெண்ணிற்பார்த்திடிற்பொய்யெனவவன்சிலவியம்பி
பண்ணிக்காட்டகத்தாற்றுதுந்தவமெனநடந்தான்.

உசனன் - சுக்கிரன்.

(௩௦)

காமமானதுகுறையையேதருமெனக்கடித்து
திமைதீர்தரவனத்தினிற்சிலபகல்சேர்ந்து
பூமியோரடிப்பொதித்திடுபுனிதனைநினைபூஉ
நாமவேலினொளவிவிசம்பணவிண்ணினனால்.

பூமியோரடிப்பொதித்திடுபுனிதன் - திருமால்

(௩௧)

ஆவிநீர்தருநாயகனிசைத்தவாறலர்ந்த
பூவினன்றருமுலகுபொய்யெனத்தெளிபுலத்தான்

ஒன் ப தா ங் க ந் த ம்.

மேவுமன்றெனுமெய்யுங்கொழிக்குபுவிளங்கும்
தேவயானையுமயர்வறவுயர்கதிசேர்ந்தாள்.

புலத்தாள் - அறிவினையுடையவள்.

பயாதி கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—சகக.

பூகிருஷ்ணசகாயம்.

பதினெந்தாவது

பூருமரபுப் பரதன்க தையுரைத்த வத்தியாயம்.

வேறு.

போர்வேல்விசயம்புனைகின்றயயாதிமைந்தன்
பார்மேவுவேந்தன்பழிதீர்புகழ்ப்பூருவென்னும்
சீர்மேவரசன்றிகழ்நின்குலச்செல்வனன்னேன்
ஏர்மாமரபிற்றிற்மயாவரியம்புமீட்டார்.

விசயம் - வெற்றி.

(க)

அன்னேன்மரபினருட்கண்ணுவனாதியாய
நன்னன்மறைதேரறவோர்களுஞாட்டபுடற்றும்
கொன்னார்வடிவேலிறையோர்களுங்கோதமன்னேர்
மின்னரிடையும்பிறந்துறுவிளங்கினூரால்.

ஞாட்ட - போர்.

(உ)

உன்மாமரபிற்சிலவேந்தரையோதுதுங்கேள்
பொன்மாமணியாற்புண்புணணிபூருவென்போன்
தன்மாமதலைசனமேசயன்சாற்றுமன்னேன்
தொன்மாமரபின்வழிவந்தனன்றுட்டியந்தன்.

பூண் - ஆபரணம்.

(ஈ)

உரைப்பாடுனெரிர்மாமதிவெண்குடையொன்றினுல்த்
நிரைப்பார்புரந்தாங்கொருகோனனிசெல்லநின்றான்
நிரைப்பாதவங்கண்மிடைகாட்டினில்வேட்டமாடித்
நிரைப்பாலடங்காப்படைகுழ்தரச்சார்ந்தகாலே.

பாதவங்கள் - மரங்கள்.

(ச)

கவிவிருத்தம்.

விண்ணவர்க்கருள்புரிவிலனாகிய

அண்ணலந்துளவினாற்கன்புசான்றமெய்க்

கண்ணுவன்சாலேகுழ்சோலைகண்டவண்
நண்ணினனலவளநாட்டினுனரோ.

துளவினாற்கு - திருமாலுக்கு.

(௫)

புகுந்தனையுறைந்தெழும்புயங்க தாழியார்
மிசுந்தனையருந்துமெய்ப்பொருளுக்கன்பினன்
நகுந்தனையவிழ்மலர்ச்சோலைநாடுவான்
சகுந்தனையென்பவடண்ணைக்கண்டான்.

அலை - வெண்ணெய், புற்று, புயங்கம் - பாம்பு (காளியன்).

(சு)

கண்டனன்கண்ணினைகளிப்பக்காமநாய்
கொண்டனனெனமனங்கொண்டதன்மையான்
மண்டமர்தடங்களுண்மன்னர்தங்குலத்
தொண்டொடியாகுமென்றுள்ளத் துள்ளினான்.

ஒண்டொடி - பெண்.

(எ)

அண்ணலங்களிறனாறையெனத்
தண்ணறுங்குழலினாவஞ்செய்கோசிகள்
பெண்ணெனமனகைபெற்றிங்கேகினான்
கண்ணுவன்வளர்ததனன்காதலுற்றோர்.

கோசிகள் - விசுவாமித்திரன்.

(அ)

என்றுதன்னியற்கையங்கிசைத்திலங்குசீர்
வன்றிறன்மன்னவவருத்தநீங்கீ
நன்றிவனுறைந்தபின்னடக்கவேண்டுமெல்
ஒன்றுதியென்னவுமுரைசெய்கின்றான்.

இசைத்து - சொல்லி.

(க)

அன்னவன்முகமணங்கறைதல்கேட்டலும்
இன்னருட்கோசிகளின்மதன்மையால்
நன்னயக்குணநனிநண்ணினானை
மன்னவார்மன்னவன்மகிழ்ந்துசொல்லுவான்.

அன்னவன்முகம் - அவனுக்கெதிரே.

(க௦)

நல்லெழில்வான்நனைக்காணினங்கைமார்
புல்லுவாவரெனப்புகன்றுநீயுமென்
அல்லலிங்கதற்றெனவணங்குநீரந்தனன்
சொல்லுநன்மணத்தினிற்றேரய்துவைகினான்.

புல்லுவர் - தழுவுவார்.

(க௧)

ஓர்பகன்மணங்கொளீஇயுறைந்துமற்றைநாள்
ளர்வளநகர்சென்றுவைகினான்

பார்புகழ்பரதனும்பாலகன்றனை
வார்துழற்சகுந்தனாவியிறுவாய்த்தனள்.

மணங்கொளீஇ - மணம்புணர்ந்து.

(௧௨)

பிறையெனவளர்த்தவப்பிள்ளையானியின்
விறலணங்கொடும்விளையாடல்வந்துகண்
டறைதருகண் ணுவழுழிமாயனும்
இறைகலையினெனவெண்ணினாரோ.

ஆளியின் - ிங்கம்போல.

(௧௩)

எண்ணியகண் ணுவனீன்றசேயொடும்
ஒண்ணகைவனிறைபுன்பதியைமெவென
மண்ணகம்புரத்தவம்மன்னைமண்ணினார்
அண்ணலுமயார்கொலென்றையுற்றானோ.

சேய் - புதல்வன்.

(௧௪)

முன்னவண்டைந்ததுமுயங்குசெய்தியும்
பிணனெழிற்புதல்வனைப்பெற்றவண்ணமும்
இன்னெழிற்சகுந்தனையிறைஞ்சிமென்மெலப்
பன்னலும்பார்த்திவன்பழிச்சொலீதென்றான்

முயங்கு - புணர்ந்த.

(௧௫)

ஆங்கெழுந்தந்தரவாணியையுதேல்
வாங்குறுண்ணிடையுனமனைவிமன்னவோர்
திக்கிலங்கற்பிணைசிறுவனீபெறும்
ஒங்கெழிற்புதல்வனீங்கோதின்மால்கலை.

அந்தரவாணி - ஆகாயவாணி.

(௧௬)

சங்கநல்லிரைகையத்தடக்கைகாட்டுமால்
பங்கயவிரைகையப்பாதங்காட்டுமால்
இங்கிவனேழுலகோம்புமென்றலும்
சிங்கமொத்தவனுளந்தேறினாரோ

பங்கயம் - தீமரை.

(௧௭)

பெருவிறற்பரதனும்பிள்ளைதன்னொடும்
உரைதருமனையென்றுற்றமின்னொடும்
மருவியங்குறைந்தனன்மன்னினம்பது
புரவியின்வேள்வியும்புரிந்துவீடுற்றான்.

புரவியின்வேள்வி - அசுவமேதயாகம்.

(௧௮)

நீரகம்பொருந்தியறித்திலத்தொடு
தேரகம்பொருந்துசெங்கதிரின்மாமணி

பூருமரபுப்பரதன்கதையுரைத்த வத்தியாயம்

நடவுக்

ஆரகமுடிபுனைந்தாழியேழுஞ்சூழ்
பாரகம்புரந்தனன்பரதனென்பவே.

நித்திலம் - முத்து.

(கக)

வாழிவானவர்பகைமாய்த்துவார்திரை
ஆழிசூழ்புவிமுழுதாண்டெல்லறம்
சூழுதான்முறைவழி தூங்கவேள்வி
ரோமுதூருயிரமியல்பினற்றினன்.

தூங்கவேள்வி - அசுவமேதயாகம்.

(உ௦)

நிரைத்தமாமணிக்கடனிலத்தையன்பொடு
பரித்ததார்ப்புய தினன்பரதனுக்கினை
தெரித்தநூல்வழிவினைத்திறத்தர்மூன்றென
உரைத்தகாலத்தினுமொருவரில்லையால்.

பரித்த - தாங்கின.

(உக)

வேறு.

பரதன்வேட்டநற்பாவையர்மூவர்கள்
விரைசெய்கோதைவிதர்ப்பனளித்தவர்
பொருவிதர்ப்பதிபோன்றிலிள்ளைவேற்
றுருவுகாண்டலுமொல்லையொறுத்தனர்.

ஒல்லை - விரைவு.

(உஉ)

பெற்றபெற்றபுதல்வரைப்பேதையர்
வெற்றியுற்றநம்பேத்தனைப்போன்றிலர்
உற்றுளோக்கினெவற்குயிர்த்தாரொனும்
குற்றமேதருவாரெனக்காறலால்.

காறலால் - கொல்லுதலால்.

(உ௩)

இறந்திலாதபுதல்வனங்கெய்திடச்
சிறந்தவோர்மகஞ்செய்தனன்னவற்
கறித்ததேவர்கள்எந்தணற்கன்பொடும்
பிறந்தசேர்வளர்பிள்ளையைல்கினார்.

மகம் - யாகம்.

(உ௪)

என்னமாமுனிவேந்தனியம்புவான்
பன்னுசேர்செய்பரதனுக்குப்பர்கள்
மன்னிகல்குமம்மைத்தனுதித்தவா
றுன்னிசீயுணர்த்தென்றலுமோதுவான்

உம்பர்கள் - தேவர்கள்.

(உ௫)

வேறு.

திசைத்தலம்புகழ்தருதேவர்தேசிகன்
நிசித்தலையெழுந்தவேணெடுங்கணக்குடை

திசைத்தனன் றுணையவனென்னுமாதவ
உசத்தியன்மனைவியையுவந்துபுல்லினன்.

நிசித்தலை - இராக்காலத்தில்.

(௨௬)

அன்னவன்கருக்கொடங்கமர்ந்தவாற்றினால்
இன்னமோர்கருவினுக்கிடமிங்கில்லையென்
றுன்னியகருநனியுதைந்துதள்ளலால்
பொன்னெழில்வீரியம்புவியின்வீழ்ந்ததே.

வீரியம்) விந்து.

(௨௭)

அந்தணன்வீரியமாங்குத்தள்ளிய
மைந்தனையந்தகனாகவைததால்
உந்தியவீரியமுருவுபெற்றொளர்
சந்தாமகவெனத்துலங்கிற்றாங்கோ.

அந்தகன - குருடனாக.

(௨௮)

புதல்வனைவிரும்பிலன்பொன் னும்போயினான்
இதமறுபழிதருமென்னவெண்ணினள்
மதிநுதன்மடந்தையும்கிழந்துகொண்டிலள்
கதிர்முடியமரக்காதன்மைந்தனை.

பொன் - வியாழம்.

(௨௯)

பரதனுக்களித்தனர்பரத்துவாசனென்
றொருபெயர்முன்னமேயுற்றமைந்தனங்
காசனுக்கன்புடைத்தத்தனதலால்
மருவினன்வித்தனென்பெயருமன்னனே.

அளித்தனர் - கொடுத்தார்கள்.

(௩௦)

அன்னவன்மரபினிலந்தனாரும்
மன்னருமுதித்தனர்மன்னர்தம்புழிப்
பன்னுதன்பேரினோபதியுண்டாக்கிய
போன்முடியத்தியென்றொருவன்போந்தனன்.

போர்கன - தோன்றினன்.

(௩௧)

ஆங்கவன்மரபினிலடற்சராசந்தன்
ஒங்கியமரபுபாஞ்சாலருற்றிடும்
தீங்கறுமரபிவைமுதலேசர்ந்தன
சங்குரைத்திடினனிபாக்குமென்பவே.

எ - - - வலி.

(௩௨)

மருவியவத்திதன்மரபின்வந்தனன்
குருவெனும்பெயர்புனைகொற்றமன்னவன்

சந்த நூலின் கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

௩௯௧

உரைதருமவன்மரபுதித்தனன்புகழ்
பெருகியவெழிற் பிரதிபனென்பவே.

கொற்றம் - வெற்றி.

(௩௩)

புருமரபுப்பரதன் கதையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—௩௨௪

பூதீ; கிருக்ஷணசகாயம்.

ப த ி னு ர வ து

சந்த நூலின் கதையுரைத்த வத்தியாயம்.

பிள்ளைவண்டறைதாப்பிரதிபனென்பெயரோன்
எள்ளருந்திறன் மூவரையின் மனனிவரின்
உள்ளுவந்துதேவாபியென் றுரைசெயுமுரவோன்
கள்ளவிழ்ந்தபூங்கானிடைத்தவஞ்செயக்கலந்தான்.

பிள்ளைவண்டு - வண்டிக்குஞ்சு.

(௧)

அன்னமன்னவனணிக திர்ச்சந்திரன்மரபிங்
குன்னுகின் றவெங்கலியினிலொழியுமற்றொழியின்
பின்னரம்மரபுதிப்பமாண்பெருந்தவம்புரிந்திங்
கின்னம்வைகினன்களபந்திராமமென்பதினே.

லியினில் - கலியுகத்தில்.

(௨)

பொய்யறத்தவமியற்றுமப்புரவலற்கிளையோன்
கையினிற்றனிதொடப்பொக்கையைக்கவின்கேர்
மெய்யெனப்பெறவிளக்குவனாகலின் விழுப்பேர்
ஐயமற்றசீர்ச்சந்தனுவெனவிவணடைந்தான்.

புரவலன் - அரசன்.

(௩)

சந்தனுப்பெயர்மன்னவன்சாபமாங்கடைந்து
வந்தகங்கையாடனைமணம்புரிந்துயிர்த்தருள
மைந்தனிந்தமாரிலம்வியக்குறுந்திறல்படைத்தான்
அந்தண்கோதையர்மணந்திடாவிரதமுமடைந்தே.

உயிர்த்தருள - பெற்றருள.

(௪)

தரைசொல்சந்தனுப்பின்னரும்பராசன் றமுவுக்
கருதுமெம்மெழிற்றுதையைப்பெற்றகன்னிகையாய்
அரியதண்புனலம்பியான்மனையகம்வளர்ந்து
மருவுசத்தியவதிதனைமன் றல்செய்தனனூல்.

அம்பியான் - நாவாயோட்டுவோன்.

(௫)

சந்தனுப்பெயரான் புணர்ச்சி யவதிதான்
கந்தனுக்குநீர்சித்திராங்கசெனெருதார்
மைந்தனுக்கியல்விசித்திரவீரியமனனும்
வெந்தனுக்கொருவீரனைவிரும்பில்லனளல்.

கருதார்மைந்து அனுக்கு - பகைவர் வலியையடக்குகிற, இயல்-இயற்கையுள்ள.

நெய்தலுவாரந்தபூங்குழலினர்மதனெனங்கழ்த்தும்
சித்திராங்கதனெனும்பெயர்த்திணடிற்றச்செம்மல்
கொத்துவாரந்தொடைச்சித்திராங்கதனெனக்கூறு
மத்தவாரணநிகர்த்தகந்திருவனும்மாய்த்தான்.

மத்தவாரணம் - மதயானை.

(எ)

அங்கண்மாளிலம்புகழ்த்தருகாசிவந்தளித்த
தங்குமேர்செயம் ாலிகையம்பிகைதம்மைக்
கங்கையாண்மகன்சயம்வரங்கண்டெடுத்தளிப்பப்
பொங்குசீரினன்விசித்திரவீரியன்புணர்த்தான்.

அம்கண் - அழகிய இடத்தையுடைய.

(அ)

புணர்ந்துவையநாளிலப்புரவலன்சயநேரம்
மணந்தமாய்த்தன்மற்றவன்றையெனமதிப்பான்
இணங்குநம்மரபிறத்தென்றெண்ணிமுன்னின்ற
குணஞ்செய்மாதவவியாதனைவாமனங்குறித்தான்.

புரவலன் - அரசன்.

(க)

நினைந்தகாலையிலம்முனிமுன்னநீர்பொருத்திக்
குனிந்தவாரசிலைநுதல் ஓடாயுகொண்டு
புனைந்தவார்கழல்விசித்திரவீரியன்புணர்த்த
கனிந்தசொல்லியரிருவரைச்சிலதியைக்கலத்தான்.

சிலதி - அடியவள்.

(க0)

கழறுமாதாவ்விருவருங்கண்ணிலான்றையுய்
விழையுஞ்சீர்புனைபாண்டுவாம்வேந்தையுமளித்தார்
அழிவில்வேதவவ்வியாதனையுவந்தனைதொழுத்தை
ஒழிவிலாவறமுரைக்குநல்லி துரையுயிர்த்தான்.

தொழுத்தை - அடியவன்.

(கக)

ணிலானெழில்கனிந்தகார்தாரியைங்கலத்தாங்
ணல்வானரவயரியவரசனைமுதலாம்
நண்ணுநூற்றுவரோடொருங்கையையளித்தான்
வண்ணிலாதசீர்ப்பாண்டுவென்றிசைக்குறுமிறையோன்.

அரவயரியவரசன் - துரியோதனன்.

(கஉ)

குந்தியென்னுமோர்கொடியிடைதன்னையுங்குளிர்பாற்
றுந்தியென்னுமோருந்திமாத்திரையெனவுரைக்கும்

கந்தமன்னுபுங்குழலையுங்கடிமணம்பணர்ந்து
சந்தமன்னியதடமுலைதழுவுமந்நாளில்.

உந்தி - சுழி, கந்தம் - வாசனை.

(௧௩)

மாதர்மென்முலைமணக்குறினமன்னுயிரொழிகென்
ரோதுசாபமங்குற்றனனுற்றடினமனையார்
தீதிதேவனாவரத்தினுற்சேர்த்தனருன்மு
தாதைமார்களைப்பெற்றனநல்லறத்தளிப்ப.

மாதர் - பெண்களின், மணக்குறின் - கூடினால்.

(௧௪)

தருமராசனைக்காற்றிறையெச்சதமகளை
உரைசெய்குந்தியாங்குறுமுறைதழுவின்ருயிர்த்தான்
மருவிநல்லறம்புரிதருதருமனைவலியால்
அரியசீர்புனைவீமசேனையருச்சுனை.

தருமராசன் - யமன், காற்றிறை - வாயுதேவன், சதமகன் - இந்திரன்.

(௧௫)

அகனிலத்தவர்புகழ்பரித்தேவனாயனையா
முகிலெனப்பொலிகருங்குழன்முகிணகைச்செவ்வாய்
இகல்படைத்தவெவ்வேவ்விழிமாத்திரையென்பான்
நகுலனைச்சகதேவனைநல்கினன்னேற.

பரித்தேவர் - அசுவினிதேவர்.

(௧௬)

கூறுகின்றவ்வைவருங்குழையொடுகுழன்மேல்
சீறுகின்றவ்வேவல்புரைசெழுந்தடங்கண்கள்
ஐறுகின்றபாஞ்சாலியைமணந்தினந்தேறல்
ஊறுகின்றமென்குதலையஞ்சிறுவனாயுயிர்த்தார்.

புரை - நிகர்த்த.

(௧௭)

ஒதுமைவருளொப்பறுமருச்சுனேனாவில்
காதன்மைத்துனனாகியகண்ணேனோதித்த
குதுநேர்முலைச்சுத்திரைதோளிணைதாய்ந்துன்
தாதையாமபிமன்னியுமன்னினைத்தந்தான்.

குது - சொக்கட்டான்காய்.

(௧௮)

ஆடல்வாளபிமன்னியுவென்றுசொல்லரசன்
வடுமாமலர்மாலையான்விராடனீன்றெடுத்த
தோடுசேர்குழலுத்தரைதோணலந்துய்த்தான்
வீடுசேருநீபிறந்தனைவியனிலம்பிறங்க.

பிறங்க - விளங்க.

(௧௯)

விரிந்தபோரிடையாவுயர்கொடியினுன்வீழ
பரிந்தவெஞ்சமோடமர்க்களத்தடைபரித்தாமா
தூரந்தவெங்கணையாலுயிர்தொலைத்திடாவண்ணம்
புரந்தனன்னுனைக்கருவினிற்றேறவகிபுதல்வன்

பரித்தாமா - அசுவத்தாமா.

(௨௦)

ஒ ன் ப தா ங் க ந் த ம்.

மாற்றருந்திறன்மன்னநின்மைந்தர்நால்வர்களில்
சாற்றுசேர்ச்சனமேசயனெனும்பெயர்த்தநயன்
ஆற்றன்மன்னநின்சரித்திரங்கேட்டபினமுன்று
சீற்றவெம்பணிவேள்விசெய்குவனெனத்தெரித்தான்.

பணிவேள்வி - சர்ப்பயாகம்.

(உக)

சந்தனுவின்கதை யுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—ருசரு

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்.

அ நுமரபுரைத்தவத்தியாயம்

அறுசேர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

அணி திகழ்யாதிமைந்தரைவருள துவென்றேத்தும்
மணி திகழ்புணிஞானம்மரபினிலங்கன்வங்கன்
இணையறுகலிங்கனாதியிறைவர்வந்துற்றாரன்னோர்
தணிவரப்புரந்தநாட்டைத்தம்பெயர்புனைவித்தாரால்.

புரந்த - காத்த.

(க)

அங்கனென்றுரைக்குமன்னனணிபெறுமரபுவந்த
பங்கம்லெழிலுரோமபதனெனப்பகருமன்னன்
பொங்கெழிற்சார்தையென்னும்புதல்வியைத்தயரதப்பேர்
மங்குலினுதவுகையான்வழங்கிடவளர்த்தன்னுளை.

மங்கும் - மேகம்

(உ)

மழைவளம்வறந்தகாலமருவதன்றேறயமெல்லாம்
பொழிதருமாரிபெய்யல்பொலிதரமடவாருய்த்த
தழைகலைக்கோடுபெற்றதவத்தினற்களித்தமன்னன்
விழைவொசைதூரங்கப்பேர்வேந்தினையுயிர்த்தான்மன்னோ.

வறந்தகால - வற்றிப்போனகாலத்தில்.

(ங)

அன்னவன்மரபின்மன்னரங்கநாடளித்தபின்னர்ச்
சொன்னவனாகாதான் லங்கெழிற்கூந்தியென்பான்
பன்னுகன்னிகையென்றோ தும்பருவத்திற்கு திரோற்கீன்ற
கன்னனென்றுரைக்கும்பேர்சொல்கருதருங்கொடையானால்

கதிரோற்கு - சூரியனுக்கு.

(ச)

மரபுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—ருசக

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்

எதுமரபுரைத்தவத்தியாயம்.

எழுசீர்க்கழிநெடி. லாசிரியவிருத்தம்.

மண்ணகமுழுதுமொருகுடைகவித்தமானவேல்யயாதியென் றுரைப்போன்
வெண்ணகைத் துவர்வாய்வேள்ளிதன்மகளை விருப்பொடுபுணர்ந்துமுன்னளித்த
தண்ணுந்நெடொடைசேரெதுமரபுரைப்போர் தவப்பயன்சாற்றுத்தற்கெளிதோ
கண்ணென்றிறைவனுதித்தென்றவன்சீர்காவலற்கருத்தவன்கழறும்.

காவலற்கு - அரசனுக்கு, கழறும் - சொல்வான். (க)

மருவலர்புகழுமெதுவெனுமன்னன்மகிழ்ந்தினிதளித்தருண்மைந்தர்
தரைபுரந்தருளுஞ்சகத்திரசித்தேர்தயங்கியகுரோட்டன்வண்டாற்றும்
விரைகமழ்மலர்த்தாரநனொடுரிபுவாம்வேந்தனென்றுரைதருநால்வோர்
புரையறுமவரிற்சகத்திரசித்தாம்புங்கவன்செய்ச்சகித்தே.

புரந்தருளும் - காத்தருள்கின்ற. (உ)

கள்ளவிழ்நுந்தாரணிசதசித்தாங்காவலனளித்தருள்புதல்வன்
கின்னையங்கிளவியனிதையர்வேட்குங்கேகயன்கேகயன்சிறுவன்
தள்ளரும்புகழ்சேர்தருமனென்றிசைப்பார்சர்ந்றியதருமனற்றயன்
அள்ளிலைநெடுவேற்றருமகேத்திரமரசனென்றியம்புவரன்றே.

காவலன் - அரசன், வேட்கும் - விரும்புகிற. (ங)

அலைக்கருங்கடல்குழ்புவிப்பொறைந்தவாடல்வேலாங்கவன்புதல்வன்
கலைக்கடல்கடந்தருந்தென்றிசைப்பார்கவன்பெறுருந்தனுக்குதித்தோன்
வெலற்கருத்திறற்சாவஞ்சியனவன்றான்விருப்பொடுமுயிர்த்தருடயன்
சிலைக்கரும்பொழித்தமதனெனமவார்செப்பெழின்மயிட்டொழுமால்.

புவிப்பொன்ற - பூபாரம். (ச)

கலிநிலைத்துறை.

மத்தமால்கரிமயிட்டொனளித்தருண்மைந்தன்
பத்துமாதிரைபுகழ்த்தருத்திரசேனன்
முத்தநீர்குடையன்னவனுயிர்த்திடுமுதலோன்
தொத்துலாந்தொடைத்துன்மிதன்றகனென்றேன்றல்.

பத்துமாதிரை - எட்டுத்திக்கும் பூமியும் ஆகாசமும். (ஞ)

உரைத்ததுன்மிதன்றகனென்றுரைக்குமாங்கவரில்
வரைத்தடம்புயத்தநகனென்னவன்மலை
அரைத்தசந்தனமப்பியவணிமுலைத்துவர்வாய்
விரைத்தன்கோதையர்விரும்பெழிற்கிருதவீரியனல்.

வரை - மலை. (ஈ)

கேளொடுஞ்சரும்பாற்றுதார்க்கிருதவீரியன்சேய்
காளொடும்பொலியாயிரத்தடச்சையான்வையம்

ஒன்பதாங்கத்தம்

கோளொடும்பகைநீங்கியமதிக்குடைநிழற்றி
வேளொடும்பகைக்குறுமெழிற்காச்சவீரியனே.

சுரும்பு - வண்டு.

(எ)

பகருமன்னவனென்பதினூயிரம்பருவம்
புகரலும்படிபாரகம்பொதுவற்புரந்து
மகிதலம்புகழ்மழுப்படையாளனான்மடிந்தான்
தகைசெயன்னவன்றையர்களாயிரத்தம்மில்

புகர் - குற்றம்.

(அ)

பார்புரந்தனரைந்துபேரேனையார்பகர்ந்த
ஏர்தழைந்தகூர்மழுப்படையாளனாழிந்தார்
போர்தழைந்தவேலைவர்தம்மரபுதிண்புவிமேல்
சீர்தழைந்திடவளர்ந்தனநாடொழந்திகழ்ந்தே.

மழுப்படையாளன் - பாசராமன்.

(க)

கூறுகின்றவேலெதுமகனென்றுசொல்குரோட்டன்
ஆற்றிந்திடுமிரசினவான்றனையளித்தான்
ஊறுமின்னதைத்தாரவனவிபுவையுயிர்த்தான்
வீறுசேய்குருசேருவைவிருப்பினல்கினனால்.

அளித்தான் - பெற்றான்.

(க0)

அன்னமன்னவன்சித்திரதன்றனையளித்தான்
பன்னுசித்திரதன்சசிவிந்துவைப்பயந்தான்
மன்னுந்சசிவிந்துவிம்மாநிலமேழும்
தன்னதானையேசெலுத்தினனல்லறந்தயங்க.

பயந்தான் - பெற்றான்.

(கக)

வையமேழுமோர்மதிக்குடைநிழற்றும்மன்னன்
தையலார்பதினூயிரினமுலைதழுவிப்
பொய்யிலாதவோர்பத்துநூறுயிரம்புகலும்
ஐயபெரெழின்மைந்தரையளித்தனனன்றே.

ஐய - அழகாகிய,

(கஉ)

அந்தமைந்தரிலாறுபேரவனியின்முதலோர்
ஈந்ததுங்கியதடம்புயத்ததுவரிற்றவத்தால்
வந்தவன்பிருதுச்சிரவசுவவன்மலை
உந்துதெண்டிறைப்பார்புகழ்தருமனென்றுரைப்பார்.

ஊனி - பூமி.

(கங)

தருமனாகியமன்னவனுசகனைத்தந்தான்
பெருமையேதருமருசகனையுசநசப்பெற்றான்

எதுமரபுரைத்த வத்தியாயம்.

நகூலி

முருகுலாந்தொடைருசகனுமளித்தனை முதனால்
மருவுசாமான் முதலியவைவணாமாத்தா.

முருகு - தேன், வாசனை.

(கச)

தேமலர்த்தொடைத்தெரியல்செருக்களத்திரியப்
பூமுகக்கணைப்பலபொருதருத்திறலான்
காமனுக்கிணையாகநற்கவின் பெருங்காளை
சாமகப்பெயர்மன்னவன்வீதர்ப்பனைத்தந்தான்.

தெரியலர் - பகைவர்.

(கரு)

சேரும்வண்முனமனந்ருமாந்தியசிலம்பும்
வேரியர்தொடைவிதர்ப்பனென்றுரைபெறுவேந்தன்
போரியன் ததன்புகழையார்புகல்பவர்புவிமேல்
சீரியன் தவன்மதிலதன் திறத்தைபுத்தெரிக்கின்.

ந்ரு - தேன். மாந்திய - உள்ள.

(கசு)

அலைதழைத்ததன்பரவையினழிபுணீர்பெருகச்
சிலையழுத்தியதின்புயத்தெரன்னலர்சிரத்தைத்
தலையழுத்துயர்பெண்ணையின் கனியெனத்தள்ளும்
கொலைபழுத்தவேற்கிதன்மகிழ்தளித்தசேய்குந்தி.

பரவையின் - கடல்போல.

(கௌ)

குந்திசேய்நிருவிருத்தியாங்கொற்றவனவன்சேய்
தந்திமாப்படைதசாருகன்றசாருகன்றயன்
விந்தைசேர்விறற்றடம்புயவியோமன்மற்றவன்சேய்
சிந்துகுழ்தருகுவலம்புகழுஞ்சீமூதன்.

தந்தி - யானை, சிந்து - கடல்.

(கஅ)

திகழுநெட்டிலவேலினுனென்சொல்சீமூதன்
விகுதியென்னுமோர்வேந்தனையுயிர்த்தனன்விகுதி
தகுதிபெற்றிநீதிவிராதன் தனைத்தந்தான்
அகனிலம்புகழுவனவரதன் தனையளித்தான்.

உயிர்த்தனன் - பெற்றான்.

(கக)

நானிலம்புகழ்வரதனைனப்புகளுதன்
கானலர்த்ததார்த்தயரதன் தனைக்களித்தளித்தான்
தானவெங்கரித்தயரதன்சகுனியைத்தந்தான்
மானவெஞ்சிலைக்கரம்பனையவன்மகிழ்த்துயிர்த்தான்.

கான் - வாசனை, தானம் - மதம்.

(உ0)

கரம்பனென்பவன்றேவராதனைக்களித்துயிர்த்தான்
விரும்புநல்லெழிற்றேவராதப்பெயர்வேந்தன்

பெரும்புகழ்ப்பெயர்த்தேவகத்திரன் றனைப்பெற்றான்
சரும்புகழுத்தொடையவன் மகன் மதுவெனச் சொல்வார்.

சரும்பு - வண்டு.

(உக)

மதுவெனும்பெயர்மன்னவனளித்தருண்மைந்தன்
குதசதப்பெயர்க்கொற்றவன் குதசதனுயிர்த்தான்
அதிர் திரைக்கடற்புவிபுந் துவினையதுவும்
இதமுறும்புகுகோத்திரன் றன்னையின் றெடுத்தான்.

அதிர் திரை - சத்திக்கிற அலை.

(உஉ)

இயம்பும்புகுகோத்திரனின் றவங்கிசுமுன்
தயங்குவெந்திறற்சாத்துவதற் றாவவன்பால்
நயஞ்செய்த்தகவிருட்டுணிரானிலம்புகழ்
வயஞ்செய்ப்போசனாதியரெழுமுவோர்களும்வந்தார்.

வயம் - வெற்றி.

(உங)

போசனன்மரபுதித்திடம்புகழ்ப்புரவலரை
ஓசையுற்றமரபோசனென் றுலகெலாமுரைக்கும்
தேசபெற்றுயர்விருட்டுணியுயிர்த்தருள்சிறுவர்
ஆசகற்றநமித்திரனாதிமுவர்களாம்.

புரவலரை - அரசரை.

(உச)

அரசுர்தாழநமித்திரனுவந்தினிதளித்தோர்
உரைசெய்மநிலம்புரக்குறுநிமமனனெடுசீர்ப்
பிரசநான்மலர்ப்பிணையல்வேய்பிரச்சினிமுதலாப்
புரணைமால்களிற்றரசரோர்மூவரம்புகலின்.

பிரசம் - தேன், பிணையல் - மாலை.

(உரு)

குனிதடஞ்சிலநிமமனனளித்தருள்குமரர்
நினைவருஞ்சுடர்ச்சமத்தகமணியைநீடொளிய
தினகரன் றரப்பெறு திறற்சித்திராசித்தும்
புனைகழற்பிரசேனனும்புரவலர்க்கரசம்.

குனி - வளைந்த, தினகரன் - சூரியன்.

(உசு)

ப்டொடுஞ்சரும்பரற்றுதார்ப்பிரிசினியென்போன்
ரட்டுவெஞ்சிலைச்சவர்க்கனாக்கொற்றவனெடும்போர்
வேட்டமர்க்களத்தெதிர்த்தருவெருவலருயிரை
ஊட்டுவெம்படைச்சித்திராங்கதனையுமுயிர்த்தான்.

கோட்டு - வளைக்கப்பட்ட

(உஎ)

நிறைபெரும்புகழன்னவனிருவாரினிகழ்த்தும்
அறனிமூக்குறவக்குறாரப்பெயரசன்

முறைதிறம்பிடாநொழுகியதெவ்வான்முதலாத்
திறல்விளங்கொருநால்வரையுயிர்த்தனன்சிறப்பால்.

அறனிமுக்குற - தருமமார்க்கத்தில்தவறாத.

(௨௮)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

இடையலர்பரவுநெடுமுடியரசனந்தகனெனமுனமறைத்த
மடல்விழ்நறும்பூந்தொடைபுனைமார்பன்மகிழ்ந்தினிதளித்தருண்மைத்தர்
முடிவறுபுகழ்சேர்க்குரனும்புவியோர்மொழிபயமானனுமுதலர்ப்
படையுடைநால்வரவர்களிற்குகுரன்பயத்தேசம்விருட்டுணியென்ப.

அடையலர் - பகைவர்.

(௨௯)

இருட்டியலளகவினைமுலைத்துவரவாயினையவர்மனநனிகுழைய
மருட்டியநெடுங்கண்மடந்தையர்விரும்பமதனெனவயங்கெழில்படைத்த
விருட்டுணியுயிர்த்தான்விலோமனைவிலோமன்விளங்குமொராயியேழ்புவியும்
உருட்டியகட்போதரோமனைன்றுரைக்குமொருவனையுயிர்த்தனனன்றே.

துவர் - பவளம், அளகம் - கூந்தல்.

(௩௦)

பாவையர்முகம்போற்பங்கயமலரும்பழனநாடுடையவவ்வேந்தன்
ஆவொடுபசும்பொற்காவெனவளர்க்குமந்தகன் றினையளித்தனனூல்
கோவடுகுருதிவேலவனின்மருமரனைத்துத்துபியென்பார்
தாவரும்புகழ்சேர்த்துத்துபியென்போனருமியோதாவினைத்தந்தான்.

பழனம் - வயல், ஆ - காமதேனு, கா - கற்பகச்சோலை.

(௩௧)

வேகமார்பரித்தேதன்னவன்மதலைவிளங்கியபுராவசுவாமால்
பாருநேர்தீஞ்சொற்பாவையர்விரும்பும்பசங்கழைவேணிகான்றோன்
ஆகுகையவரசேனெழில்சேராகுகைதன்னையுமளித்தான்
ஒகையாகுகனுந்தேவகடுனெஞ்சீருக்கிரசேனையுயிர்த்தான்.

கழை - கரும்பு.

(௩௨)

கஞ்சனைமுதலாமைத்தர்நால்வரையுங்கதிர்முலையெழிற்கஞ்சவதியாம்
அஞ்சனவிழியாளாதிரால்வர்களாமரிவையர்தம்மையுமளித்து
மஞ்செனுங்குழல்மகளிர்நால்வரையும்வாள்வசுதேவனுக்கிளவல்
எஞ்சலின்மணஞ்செய்துவப்புறக்கொடுத்தானிலங்குவெலுக்கிரசேனன்.

மஞ்சு - மேகம்.

(௩௩)

காவெனுங்கொடைக்கைத்தேவவான்முதலாங்காதலர்நால்வர்தம்மோடு
தேவகிதிருத்தேவவைநற்சார்திதேவவசீர்திகழுபதவை
தாவறுயாணர்தருசுகதேவைசாற்றுநல்லணித்ததிதேவை
மாவகிர்விழித்தேவாக்கிதையென்னுமாதரைத்தேவகனளித்தான்.

கா - கற்பகச்சோலை.

(௩௪)

கொண்டலிற்கருகிறெய்ததுமெத்தென்றுகொழுமலர்த்தொடைபுனைகூந்தற்
றெண்டையங்குளாய்த்துடிபுரைமருங்குந்சுடரவிர்திமுகத்தணியான்

தெண்டிரைப்பிறந்ததென்னமுதெனுஞ்சொற்றவகிமுதலெழுவரையும்
வண்டியிரலங்கல்வனைவசுதேவன்மன்நல்செய்துவந்தனன்மாதோ.

கொண்டல் - மேகம், துட்டி - உடுக்கை.

(௩௩)

அந்தகன்மதிலையென்றுமுன்னுரைத்தவாடலஞ்சிலப்பயமானன்
மைத்தனென்றிசைப்பர்விரோதனென்னுமானவேலரசனையன்னென்
சந்தரவதனச்சூரனென்றுரைக்குந்தோன்றலையின்மனன்கூரன்
சந்தணிபுயத்தானெனுமபயமானன்நன்னையின்புறவளித்தனனூல்.

ஆடல் - வெற்றி, சந்து - சந்தநம்.

(௩௪)

பற்றலர்மகுடமணித்தமும்பிருந்தபதயுகமலப்பயமானன்
பெற்றிடுமதலைசினியெனவுரைப்பார்பேசியசினியெனுமபெயரான்
கற்றவர்புகழல்லநிறுவிக்கருதலர்கனத்திரிந்தோட
வெற்றிசெய்தெடுவேற்போசனென்றுரைக்கும்வேந்தனையுயிர்த்தனன்விருப்பால்.

பற்றலர் - பகைவர், யுகம் - இரண்டு.

(௩௫)

திருந்தலர்புகழும்போசனன்மதலைதிருதிகன்றிருதிகன்சிறுவன்
மருந்தினுமினியமழலையந்தவரவாய்வரிவிழிமலர்க்கருங்கூந்தல்
முருந்தழற்றாமரன்மடந்தையர்விரும்புமொய்க்கணைதன்கொலென்றிசைப்ப
பொருந்தூல்வெழில்சேர்கிருதவன்மாவாம்புரவல்லெனப்புகலுவரால்.

திருந்தலர் - பகைவர், மருந்து - அமிர்தம்.

(௩௬)

அன்னவன்தேவமீடனையுயிர்த்தானவனடற்கூரனையளித்தான்
மன்னியகூரன்மாரிடையெனுமபேர்மாதிரினமணந்தூல்கினனூல்
முன்னுநற்குணஞ்சால்வான்வசுதேவன்முதலியபுகழ்ப்பதினமரையும்
இன்னெழிற்குந்தியாதியோரைந்தாமேழையர்தம்மையுமன்றே.

ஏழையர் - பெண்கள்.

(௩௭)

நானிலத்தவரும்புகழ்வசுதேவனலஞ்செயப்பிறத்தவஞ்ஞான்று
வானகத்தமரர்மாயினையளிப்பான்மகிழ்தரவிவனெனமதித்தாங்
கானகத்தோடுதுதுபிதுவைப்பவானகத்துதுபியெனுமபேர்
ஊனமற்றொளியெய்வெலவவன்தெனுந்நனனுவப்பொடுமன்றே.

அஞ்ஞான்று - அந்நாளில்.

(சு0)

கூரனென்றிசைப்போன்பெற்றேவார்மகளைத்தோழமைக்குந்தனுக்களித்தான்
ஏருடைமகளாயவன்வளர்த்ததனாலெழிற்பெயர்குந்தியாமன்னனாள்
சீருறுதுருவாசன்நருவரத்தாற்செங்கதிர்ப்பண்ணவற்சேர்ந்து
போருறுநெடுவேற்கன்னையுயிர்த்துப்புனலுறுகுடினையின்விட்டாள்.

செங்கதிர்ப்பண்ணவன் - சூரியதேவன், குடினையு - யாறு.

(சு1)

செங்கதிர்க்கடவுளளித்தநல்வரத்தாற்றிங்கநநின்றவத்திருவை
மங்குலினுதவன்றூதழதாமைதமன்நல்செய்துவந்தனன்வழங்கு.

